

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΤΑΥΤΗ: ΝΟΜΩΝ,
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ Κ Α.Π.

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

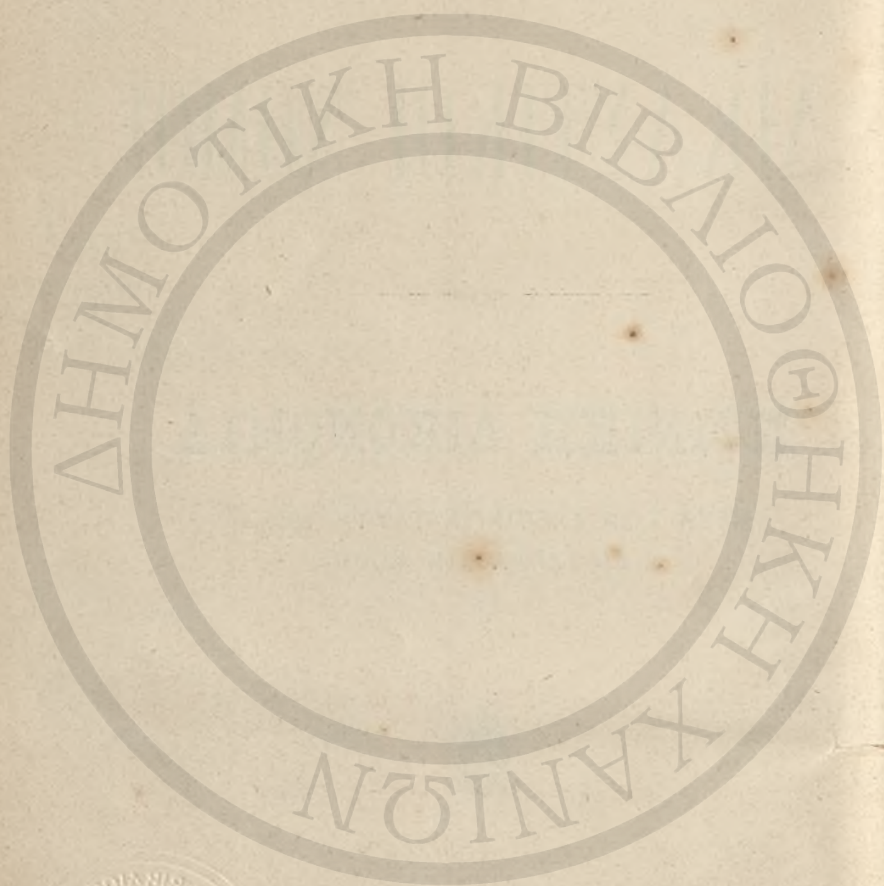
1903

4861
10.4.1959
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΚ. ΚΡΗΤ. ΠΟΛΙΤ.
Αριθμ. 303.259/ΔΙΚ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ

347.1

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας, τοῦτο μὲν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν κειμένων δικαστικῶν νόμων, τοῦτο δὲ πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀναγκαιούτων νέων τοιούτων.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Συνιστῶμεν ἐπὶ τῷ διπλῷ τούτῳ σκοπῷ Νομοπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπεῖαν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου ὡς Προέδρου, τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, τοῦ Π. Φούμη Ἐφέτου καὶ τοῦ Χαρ. Πωλογεώργη καὶ Γεωρ. Πλουμίδου, δικηγόρων ὡς μελῶν.

Ἐ Χαλέπῃ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1902.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Σημείωσις. Διὰ τοῦ Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου 1902 ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα μέλους τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας καὶ εἰς τὸν Ἐφέτην Βασίλειον Ταμπακόπουλον.

Ἡ ΝΟΜΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚῆ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἦρξατο συνεδριάζουσα τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1902, δι' ἀποφάσεων τῆς δὲ ἀνέθηκε τὴν προεξεργασίαν καὶ εἰσήγησιν:

Α') Τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος εἰς τὸν Δικαστικὸν Σύμβουλον Ἰωάννην Σκαλτσούνην καὶ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Στάμον Παπαφράγκον.

Β') Τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν

Πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν Σπυρίδωνα Τσαγρῆν, τὸν Ἐφέτην Πέτρον Φούμην καὶ τὸν Δικηγόρον Γεώργιον Πλουμίδην.

Γ') Τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν Ἀναστάσιον Τσέλον, τὸν Ἐφέτην Βασίλειον Ταρπακόπουλον καὶ τὸν Δικηγόρον Χαράλαμπον Πωλογεωργῆν.

Τὰ καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας Νομοσχέδια Ἀστικοῦ Κώδικος, Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Ποινικῆς Δικονομίας εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος Ἀντώνιος Βορεάδης κατὰ τὴν ἈΔ' Συνεδρίασιν τῆς 2 Ἰουνίου 1903 καὶ ἐψηφίσθησαν εἰς α' ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν ΜΕ' Συνεδρίασιν τῆς 14 Ἰουνίου 1903 καὶ εἰς β' ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν ΜΗ' Συνεδρίασιν τῆς 17 Ἰουνίου 1903.

Κατὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐν τῇ Βουλῇ τὸ ἄρθρον 305, ἔχον ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας συνταχθέντι σχεδίῳ οὕτω :

«Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων τῶν Εἰρηνοδικιῶν ὑπάγονται ὅλα τὰ πταισματα τὰ πραχθέντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου»,

Ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἐξῆς :

«Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων τῶν Εἰρηνοδικιῶν ὑπάγονται ὅλα τὰ πραχθέντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἀδικήματα, τὰ τιμωρούμενα διὰ προστίμου καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν μὴ ὑπερβαίνωσι τὰς ἀρχικὰς 300 ἢ διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ φυλακίσεως, μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ ἔτος κατὰ μέγιστον ὅρον».

Ἡ οὐσιώδης αὕτη τροποποίησις, δι' ἧς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικιῶν ὑπήχθησαν καὶ πλημμελήματα, καθίστα ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν καὶ πολλῶν ἄλλων σχετικῶν ἄρθρων τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας καταρτισθέντος σχεδίου· παραλειφθεῖσα ὅμως αὕτη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐγένετο διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 107 Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Νοεμβρίου 1903, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 νόμου, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῶν διὰ τοῦ νόμου ταύτου τασσομένων περιοριστικῶν ὅρων τοῦ παρασχεθέντος τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ δικαιώματος.

Κατὰ δὲ τὴν ΜΘ' Συνεδρίασιν τῆς 18 Ἰουνίου 1903 ὁ ἐπὶ

τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος εισηγήσατο εἰς τὴν Βουλὴν τὸ «περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν Κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» νομοσχέδιον, ὅπερ αὐθημερόν ἐψηφίσθη εἰς α' ἀνάγνωσιν καὶ κατὰ τὴν Ν' Συνεδρίασιν τῆς 19 Ἰουνίου 1903 εἰς β' ἀνάγνωσιν· κυρωθὲν δὲ τῆ 11 Ἰουλίου 1903 ἐγένετο Νόμος ὑπ' ἀριθ. 546.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ἐκυρώθησαν τῆ 23 Ἰουλίου 1903 οἱ νόμοι περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπ' ἀριθ. 571, περὶ Ποινικῆς Δικονομίας ὑπ' ἀριθ. 572 καὶ περὶ Ἀστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 573 καὶ ἐγένετο ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν, βεβαιωθείσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1903 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

Διὰ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ. 106 καὶ 107 καὶ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1903 Ἡγεμονικῶν Διαταγμάτων, ἐκδοθέντων τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος καὶ στηριζομένων εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ 43 καὶ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1903 ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ἐγένετο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 νόμου συναρμολόγησις πρὸς ἀλλήλας διατάξεων τινῶν τῆς Πολιτικῆς καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἀριθ. Νόμου. 546

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν Κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς

Ἀπεφασίσαμεν καὶ Διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα ἵνα δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου ἐπὶ

τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος, στηριζομένη ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, μέχρι τῆς 4 Δ/βρίου 1903 συναρμολογήσῃ τὰ ψηφισθέντα νομοσχέδια τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου πρὸς ἄρσιν πάσης ἀντινομίας εἴτε ὑπαρχούσης τυχὸν ἐν ἐκάστῳ τῶν ψηφισθέντων νομοσχεδίων εἴτε προκυπούσης ἐκ τῆς συσχετίσεως τούτων πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὴν ὑφισταμένην νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 2. Ἀντίγραφον ἔντυπον τῶν Κωδίκων τούτων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τοῦ Συμβούλου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐντὸς τῆς πρὸς κύρωσιν συνταγματικῆς προθεσμίας, θέλει χρησιμεύσῃ ὡς πρωτότυπον, κατατιθέμενον καὶ φυλασσόμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν πρωτοτύπων τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 3. Ἡ δημοσίευσις τῶν Κωδίκων τούτων γενήσεται διὰ τῆς καταχωρίσεως τοῦ περὶ τῆς κυρώσεως αὐτῶν Διατάγματος ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι καὶ τῆς καταθέσεως ἀντιτύπου παρ' ἐκάστῳ Εἰρηνοδικεῖω. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως ταύτης, καταχωρίζομένη εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα, ἀποκλείει πάντα περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμόν.

Ὁ παρῶν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπίσημου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 16 Ἰουλίου 1903.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τ' ἄρθρα 31 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμον τῆς 16 Ἰουλίου 1903 καὶ ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάδδομεν:

Τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχέδιον Ποινικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας» σχέδιον Νόμου, συγκαίμενον ἐξ ἄρθρων 478, φέρον τὴν Ἡμετέραν ὑπογραφὴν καὶ προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Συμβούλου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει ἰσχὺν καὶ ἐκτελεῖται ὡς Νόμος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

Τὸ φέρον τὴν Ἡμετέραν ὑπογραφὴν ἀντίτυπον τοῦ κειμένου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας θέλει κατατεθῆ καὶ φυλαχθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς πρωτότυπον, ἢ δημοσιεύσῃς θέλει γείνη συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμου, ἢ δ' ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1904.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, τασσόμενον ἐν τοῖς νόμοις τῆς Πολιτείας, δημοσιευθήτω δια τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 23 Ἰουλίου 1903

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α ΒΟΡΕΑΔΗΣ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Δικαστικῶν Νόμων.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμου τῆς 16 Ἰουλίου 1903 «περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος».

Βεβαίωμεν ὅτι παρ' ἅπασιν τοῖς Εἰρηνοδικεῖσι τῆς Νήσου κατετέθη ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος κυρωθέντων νόμων περὶ Ἀστικοῦ Κώδικος, περὶ Πολιτ. Δικονομίας καὶ περὶ Ποιν. Δικονομίας, συνταχθεῖσάν τῶν περὶ τῆς καταθέσεως ταύτης πράξεων τῶν Εἰρηνοδικιῶν.

Ἡ παρούσα πράξις, ἀποκλείουσα κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμον πάντα περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμῶν, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος.

Ἐν Χανίοις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1903.

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Σχεδίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν

Κύριε Σύμβουλε,

Ἡ Νομοπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπεία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς, ὅπως ἐπεξεργασθῆ σχεδίου Ποινικῆς Δικονομίας, ἐπαρκεστέρως τῆς ἤδη ἰσχυούσης, ἔλαβεν ὡς βᾶσιν τὴν Ἑλλην. Ποινικὴν Δικονομίαν, τὸ μὲν, διότι μετὰ τὴν ἐν

Κρήτη εισαγωγὴν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Ποινικοῦ Νόμου, ἡ συμπλήρωσις τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἔδει νὰ ἐπιδιωχθῆ διὰ νόμου συγγενοῦς πρὸς αὐτὸν καὶ ἀρτίου ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καταδειχθέντος, τὸ δὲ, διότι ὁ χαιρισμὸς αὐτοῦ παρὰ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου, ὄντων ἀνεξαίρετως μαθητῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς, ἐστὶ πλέον ἢ εὐχερῆς, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ, παρ' ἐγκρίτων συγγραφέων καὶ τῆς Ἑλλ. Νομολογίας, γενομένης ἐρμηνείας, πρὸς ἣν δύνανται οὔτοι νὰ καταφεύγωσι διὰ πᾶσαν τυχρὸν παρουσιαζομένην ἀπορίαν.

Ἄλλ' ἢ Ἑλλην. Ποιν. Δικονομία, μεθ' ὅλους τοὺς λόγους τούτους καὶ ἄλλους γενικωτέρως σηματικῆς, δὲν δύνανται νὰ εἰσχωθῆ ἐν Κρήτῃ ἀνευ μεταρρυθμίσεων, καθόσον, ἐκτὸς τῆς μὴ καθιερωσέως ἐν τῷ κράτει τοῦ ἐκεί κρατοῦντος ὀρκωτικοῦ συστήματος, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἰσχυροσῇ δικονομίᾳ διχτάξεις, ἀντιτιθέμεναι πρὸς κεραλαιώδεις τοιαύτης τῆς Ἑλληνικῆς, ὧν ὁμοίως ἡ διατήρησις θεωρεῖται ἀναγκαστικὴ εἰσέτι, μεθ' ὅλας τὰς παρὰ τινῶν ἐξ αὐτῶν παρεμβλλομένης δυσχεραίας πρὸς ταχέϊον τῶν δικῶν περαιώσιν. Ἐτέρωθεν δὲ καὶ διχτάξεις τῆς Ἑλλ. Δικονομίας, χρηζούσαι τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως πρὸς πληρετέραν ἐξασφάλισιν τοῦ τε κοινωνικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος καὶ πρὸς ταχύτεραν τῶν ἀδικημάτων ἐκδίκασιν, ἔδει, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐπεξεργασίᾳ, νὰ καθορισθῶσι συμρώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἰπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἐργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπεία, προέδῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν καὶ ἐρ' ὅσον τὰ κύρια αὐτῆς ἐργα καὶ ὁ ὑλικὸς χρόνος ἐπέτρεπον, εἰς τὰς ἀνωτέρω μεταρρυθμίσεις καὶ συμπληρώσεις τῆς Ἑλλ. Δικονομίας, ἐκ τῶν ὁποίων σημαιοῦμεν τὰς κυριωτέρας καὶ οὐσιωδεστέρας πρὸς εὐχερέστερον ἐπ' αὐτῶν ἔλεγγον.

Διὰ τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Σχεδίου συνεπληρώθη τὸ ἀρθρον 6 τῆς Ἑλλην. Δικονομίας καὶ περιελήφθησαν ἐν αὐτῷ οὐ μόνον ἡ ἐν ὄρισμέναις περιπτώσεσι προκύπτουσα ἀνόρθωσις τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ παθόντος βλάβης, καὶ διὰ χρηματικῆς ἐτι ἱκανοποιήσεως, ἣν παραδέχονται πολλαὶ νεώτεραι νομοθεσίαι, ἀλλὰ καὶ τὰ πρόσωπα τὰ δικαιοῦμενα ν' ἀπαιτήσωσι τὴν τριαύτην ἀνόρθωσιν πρὸς δὲ ἐκανοίσθη καὶ ὁ τρόπος τῆς περικιτέρω ἐνασκή-

σεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ παθόντος, ἐὰν ὁπωσδήποτε ἐπέλθῃ ἀθώωσις τοῦ προξενήσαντος τὴν βλάβην, ὅποτε τὸ ποινικὸν δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τῆς Ἑλληνικῆς, καθ' ἃ ἡ παραγραφή τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κρίνεται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, διατηρήθη ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Σχεδίου πᾶσα ἄλλη εἰδικὴ περὶ τούτου διάταξις καὶ δὴ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 548 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὁρίζοντος ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἀδικημάτων τοῦ τύπου πηγάζουσα ἀστικὴ ἀγωγή παραγράφεται μετὰ τῆς ποινικῆς.

Τὸ ἄρθρον 12 τῆς Ἑλληνικῆς ἀντικατέστη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Σχεδίου, ληφθέντος ἐκ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τῆς Κρήτης.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23 τῆς Ἑλληνικῆς Δικονομίας, καθ' ἃ δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ ἡ ἄπαξ δοθεῖσα ἐγγλήσις, ἐγένετο ἐξαιρέσις ὡς πρὸς τὰ πταίσματα, τὴν ἐξῆδρουν καὶ τὴν μοιχείαν, τηρηθείσης ἐν μέρει ἰσχυρᾶς τῆς σχετικῆς διατάξεως τῆς κρατούσης Δικονομίας, καθόσον ἐκρίθη, ὅτι ὡς πρὸς τὰ ἀδικήματα ταῦτα δὲν παραδλάπτεται τὸ κοινωνικὸν συμφέρον ἐὰν αὐτὸς ὁ ἀδικηθεὶς, δι' οἰουσδήποτε λόγους, ὀρῶντας τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον, δὲν ἐπιθυμῇ τὴν περαιτέρω παρεμβασιν τῆς Πολιτείας, ἧς τὴν προστασίαν ἀπ' ἀρχῆς ἐπεξήτησεν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Σχεδίου ἐπεξετάθη ἡ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων τῆς Πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαπραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, τὰ τιμωρητέα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατ' ἀντίθεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 30 τῆς Ἑλλην. Δικονομίας, κανονίζοντος τὴν τοιαύτην ἀρμοδιότητα ἐκ τοῦ τόπου τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, διότι ἐκρίθη, ὅτι ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων οἱ τῆς πρωτεύουσας ὑπάλληλοι, εὐρισκόμενοι ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πολιτείας, δύνανται εὐχερέστερον καὶ ταχύτερον νὰ περισυλλέξωσι πάντα τὰ στοιχεῖα καὶ πᾶσιν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὸ ἀδίκημα, ἐν πληρεστέρῳ δὲ γνώσει τῶν πραγμάτων διατελοῦντες νὰ κρίνωσιν ἀσφαλέστερον περὶ αὐτοῦ.

Τὸ ἄρθρ. 34 τῆς Ἑλλην. Δικονομίας διευπλώθη σαφέστερον διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Σχεδίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ Σχεδίου ὠρίσθησαν τὰ ἀπολαύοντα ἰδία ζούσης δικαιοδοσίας πρόσωπα, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 36 ὑπήχθησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Στρατοδικείου μόνον τὰ στρατιωτικὰ ἀδικήματα, ἀλλὰ καὶ τούτων ἡ ἐκδίκασις, διὰ τοῦ προσθέτου ἄρθρ. 43, ἀνετέθη εἰς τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια ὅταν μετὰ στρατιωτικῶν συμπράττη πολίτης, δεθείσης οὕτω εὐρυτέρας δικαιοδοσίας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἅτινα καὶ ὡς ἐκ τῶν διατυπώσεων τῆς διαδικασίας καὶ ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν γνώσεων τῶν ἀποτελούντων ταῦτα προσώπων, παρέχουσι μείζονας ἐγγυήσεις περὶ τὴν ἀκριβεστέραν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου. Συνεπῶς τὰ μὲν ἄρθρ. 36, 37 καὶ 38 τῆς Ἑλλ. ἐτροποποιήθησαν ὡς ἐν τῷ Σχεδίῳ, τὸ δὲ ἄρθρ. 39, τὸ προβλεπόμενον περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας τῶν νυκτικῶν, διεγράφη, μὴ συντρεχούσης ἐπὶ τοῦ παρόντος τοιαύτης περιπτώσεως.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 44 τοῦ Σχεδίου, ἀντικαταστήσαντος τὸ ἄρθρ. 46 τῆς Ἑλλ., ἀντὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὠρίσθη τὸ Ἐφετεῖον πρὸς κανονισμὸν τῆς ἀρμοδιότητος, καθόσον, ὡς ἐκ τῶν συνόδων τῶν Κακουργιοδικείων Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης καὶ τῶν τυχόν κωλυμάτων ἐτέρων δικαστῶν, ἢ συγκρότησις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δὲν εἶνε πάντοτε ἐφικτὴ καὶ ἠδύναντο νὰ παρεμβληθῶσι δυσχερεῖαι ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων αἰτήσεων κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος παρὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἐν ᾧ ἐξ ἐτέρου ὁ λόγος ὁ προκαλέσας ἐν Ἑλλάδι τὴν παρέμβασιν τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου, δὲν συντρέχει ἐνταῦθα, ἐνδὲ μόνον δικαστηρίου Ἐφετῶν λειτουργούντος.

Τὰ ἄρθρ. 51—59 τῆς Ἑλλ. ἀντικατέστησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 49 τοῦ Σχεδίου, παραπέμφαντος ὡς πρὸς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 17 καὶ 20—27 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1886 ἰσχύοντος ἐνταῦθα Νόμου, ὅστις ἐπαρκῶς τὰ περὶ τούτου κανονίζει.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 46 τῆς Ἑλλ. λόγους, καὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 53 τοῦ Σχεδίου ὠρίσθη ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον, ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς παραπομπῆς, τὸ Ἐφετεῖον ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 63 τῆς Ἑλλ. ἀναφερομένου δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν κκοδικίου κατὰ τῶν δικαστηρίων τῶν Ἐφε-
τῶν καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῶσι
κατ' ἀναλογίαν ἐνταῦθα τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 66 τῆς
Ἑλλην. Δικ., καθόσον ἐν περιπτώσει ἀγωγῆς κκοδικίου κατὰ
τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, τὰ ὑπολειπόμενα τρία μέλη δὲν
ἐπικροῦσιν ὅπως μετ' ἀναπληρωτικῶν συγκροτήσῃσι τὸ Ἀνα-
θεωρητικὸν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς, ὡς ἐν τῇ Ἑλλ.
Δικονομίᾳ ἐρίζεται πρὸς τοῦτο ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐγειρομένης
δὲ τοιαύτης ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἢ κατὰ τὴν Ἑλ-
λην. Δικ. διάταξιν περὶ ὄρισμῶ τοῦ Ἐφετείου παρὰ τοῦ ὑπουρ-
γείου τῆς Δικαιοσύνης εἶνε ἀνεφάρμοστος ἐνταῦθα, ἐνδὲ τοιαύτου
δικαστηρίου ὑφισταμένου καὶ μὴ δυναμένου ἄλλως νὰ συγκρο-
τηθῆ, ἀρ' οἷ ἐν μέλῳ αὐτοῦ θὰ ὑπολείπηται ὡς μὴ λατὸν μέρος
εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δίκην. Ἐνεκὰ τοῦτου εἰς
μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ὡς διεξόδος ἐκρίθη ὁ σχηματισμὸς
τοῦ ἐν τῷ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρ. 56 πενταμελοῦς δικαστηρίου ἐκ
τακτικῶν Ἐφετῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ συμπληρου-
μένου διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν καὶ
τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Πρωτοδικῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν δὲν ἐπε-
τρέπη ἀγωγὴ κκοδικίου κατ' ὀλοκλήρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 62 τοῦ Σχεδ. (72 Ἑλλ.) ὠρίσθη, πρὸς εὐκο-
λίαν τῆς προανακρίσεως, ἡ παρουσία ἐνδὲ μόνον μάρτυρος ἀντὶ
δύο, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 63 διετυπώθη λεπτομερέστερον τὸ ἄρθρ.
73 τῆς Ἑλλ., πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καὶ
σύνταξιν ἀνελλιπῶν ἐκθέσεων.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 77 τῆς Ἑλλ. προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 67 τοῦ
Σχεδ. ὡς νόμιμος τρόπος διασκέψεως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ ἐν
τῇ πρακτικῇ τηρουμένη πρὸς εὐκολίαν συνήθεια τῆς μυστικῆς
διασκέψεως τῶν δικαστῶν ἐπὶ τῶν ἐδρῶν τῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 78 τοῦ Σχεδ. ἐτροποποιήθη ἡ διάταξις τοῦ
ἄρθρου 88 τῆς Ἑλλ. ὡς πρὸς τὴν εἰκοσιετράρων προθεσίμην
τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως καὶ ὠρίσθη
τοιαύτη δεκαήμερος, καθόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδικαζομένων ὑπο-
θέσεων καὶ ἡ τήρησις πρακτικῶν, ὅσον οἷον τε πιστῶν καὶ λε-
πτομερῶν, χρησίμων ἰδίᾳ εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην, ἀπαιτοῦσιν

ὕλικόν χρόνον οὐ σμικρὸν διὰ τὴν τοιαύτην τοῦ γραφείου ἐργασίαν.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 99 τῆς Ἑλλ. προσετέθη διὰ τοῦ β'. ἐδαφ. τοῦ ἄρθρ. 89 τοῦ Σχεδ. διάταξις περὶ τιμωρίας τῶν πραγματογνωμόνων, τῶν ἀρνούμενων νὰ συντρέξωσι τὸ ἔργον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ παραμελούντων τὴν τοιαύτην ἐγκαιρον συνδρομὴν των, ἐξασφαλισθείσης ὁμῶς καὶ τῆς δεδικοιολογημένης αὐτῶν τιμωρίας ὡς ἐκ τῶν προσώπων εἰς ἃ ἀνετέθη αὕτη καὶ τῆς προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν πρὸς ἄλλοκληρον τὸ δικαστήριον. Τὴν ἀνάγκην τῆς δικτάξεως ταύτης κατέδειξεν ἡ πρακτικὴ, διότι οὐχὶ σπανίως μόνον ἐκ τῆς προθύμου καὶ ταχειᾶς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης δύναται νὰ διευκολυνθῇ τὸ ἔργον τῆς ἀνκρίσεως καὶ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, σπουδαίως δυσχεραίνεται, ἐνίοτε μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ ματαιώσεως ὡς ἐκ τῆς βραδέως χρηρηθείσης τοιαύτης συνδρομῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 98 τοῦ Σχεδ. ἀπεκρούσθη ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 107 τῆς Ἑλλ. ἀποδιδόμενη ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς τῆς πραγματογνωμοσύνης ἀπέναντι τῶν δικαστηρίων, καθωρίσθη δὲ ὅτι καὶ αὕτη χρησιμεύει εἰς τὸν δικαστὴν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, ὅπερ εἶνε σύμφωνον καὶ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τὴν χορηγούμενην τῷ δικαστῇ περὶ τὴν ἐκτίμησιν παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου καὶ πρὸς τὸ ἐν γένει σύστημα τοῦ ἀπεριορίστου τῆς ἐπ' αὐτῶν κρίσεως, τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 82 (92 Ἑλλ.) καθιερούμενον.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 110 (120 Ἑλλ.) προσετέθη τὸ ἄρθρον 111, προβλέπον περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ μαρτύρων καὶ τῆς χρήσεως τῶν καταθέσεων αὐτῶν παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἂν οὗτοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιόν του, ὅπερ κατὰ πολὺ διευκολύνει τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ οὐσιωδῶν καταθέσεων τοιούτων μαρτύρων, καθ' ὧν δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καταναγκαστικόν τι μέτρον πρὸς ἐμφάνισιν, ἐν ᾧ ἐξ ἑτέρου δὲν δυσχεραίνεται ἡ ταχεία τῆς ὑποθέσεως ἐκδίκασις.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ Σχεδ. (121 Ἑλλ.) ἐγένετο ἀποδεκτὸν τὸ νῦν κρατοῦν σύστημα τῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων καὶ κατὰ τὴν προδικασίαν, θεωρηθείσης καινοτομίαις τολ-

μηρᾶς, δι' εὐνοήτους λόγους, τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ὄρκου εἰς μόνην τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου ἐξέτασιν καὶ τῆς δι' ἀπλῆς ὑποσχέσεως ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ὅπερ καθιεροί ἡ Ἑλλ. Δικονομία.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 113 τοῦ Σχεδ. (122 Ἑλλ.) προσετέθη τελευταῖον ἐδάφιον περὶ ὀρισμοῦ τῆς ἀμφισθητουμένης ἡλικίας τοῦ παιδὸς μάρτυρος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὄρκισιν ἢ μὴ αὐτοῦ, λυσιτελοῦς κριθέντος τοῦ τοιοῦτου ὀρισμοῦ ἐκ τῆς πρακτικῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ Σχεδ. (128 Ἑλλ.) κανονίζεται ἀποζημίωσις καὶ εἰς τοὺς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ Εἰρηνοδικείου ἐξεταζομένους μάρτυρας, ἧτις ἤδη παρέχεται μόνον εἰς τοὺς ἐνώπιον τοῦ Κκυριουργιοδικείου ἐμφανιζομένους τοιοῦτους.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ Σχεδ. ἐτηρήθησεν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ σχετικοῦ Νόμου ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν μικροπρασιμῶν προδικασίαν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ λυσιτελοῦς ἢ μὴ τῆς δημοσιότητος τῆς ἀνακρίσεως, ἐκράτησεν ἡ γνώμη ἡ ἀπομακρυνθῶμεν ἐν μέρει τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς Ἑλλ. Δικ., τῆς καθιερούσης ἀπόλυτον τὴν μυστικότητά τῆς ἀνακρίσεως, καὶ δεχθῶμεν μίσην τινὰ ὁδόν, ἣν καὶ ἡ νῦν ἰσχύουσα Δικονομία ἀκολουθεῖ, διὰ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν κατηγορούμενον μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δικογραφίας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, κριθέντος ὅτι ἡ τοιαύτη λύσις, ἐν ᾗ δὲν ἀναιρεῖ τὰς ἐκ τῆς μυστικότητος τῆς ἀνακρίσεως ἐγγυήσεις πρὸς ἀσφαλῆ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, παρέχει ἀφ' ἑτέρου τῷ κατηγορουμένῳ τὰ μέσα πρὸς ταχυτέραν ὑπεράσπισίν του. Ἀλλὰ καὶ τὴν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν περιορίσαμεν ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρ. 153 τοῦ Σχεδ. μόνον εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ ἐπὶ κυρίας ἀνακρίσεως, καὶ τοῦτο ἵνα ἡ τοιαύτη ἀνακοίνωσις χρησιμεύη μόνον ὡς ὄπλον ἀμύνης, καὶ εἰς ἐκείνον οὔτενος δύναται νὰ κινδυνεύσῃ πολῦτιμον συμφέρον. οἷον ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 167 τοῦ Σχεδ. (183 Ἑλλ.) προσετέθη ἡ διάταξις, ὅτι ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ δύναται νὰ ἐνεργῇ ὁ ἀνακριτὴς καὶ μόνος, καθέσων εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, ἐκ τῆς δυσχερείας εἰς ἣν δύναται νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀνακριτὴς πρὸς ταχεῖαν συμπαράλαβὴν γραμματέως, πιθανὸν νὰ ἐπιληφθῇ βραδέως τῶν ἀνα

κριτικῶν του καθηκόντων και ἐπέλθη οὕτω βλάβη εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως.

Αἱ περιπτώσεις τῆς ἐπὶ πλημμελήματι προφυλακίσεως, αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 208 τῆς Ἑλλ. Δικον. προβλεπόμεναι, ἐτροποποιήθησαν οὐσιωδῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 19' τοῦ Σχεδ., θεωρηθέντος ὅτι ἔδει νὰ δοθῇ μεγαλειτέρα ἐλευθερία εἰς τὸν Ἀνακριτὴν πρὸς χρῆσιν ἢ μὴ τοῦ μέτρου τούτου και εἰς εὐρύτερον κύκλον ἀδικημάτων, ὡς ἐκ τῶν τοπικῶν λόγων ὅτινες συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς προφυλακίσεως διὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 196 τοῦ Σχεδ. (212 Ἑλλ.) και πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ὠρίσθη τριήμερος προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ὁ ἀνακριτὴς ἢ νὰ ἐκδώσῃ ἐντάλμα προφυλακίσεως ἢ ν' ἀπολύσῃ τὸν κατηγορούμενον.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 202 τοῦ Σχεδ. (219 Ἑλλ.) και πρὸς πρόληψιν ἀποδράσεως τοῦ δι' ἐντάλματος συλληψέως καταδικωμένου ἐπετράπη και ἡ τηλεγραφικὴ διαβίβασις τῆς περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος διαταγῆς, ἐξασφαλισθείσης συγχρόνως και τῆς γνησιότητος τῆς διαταγῆς ταύτης πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τυχόν καταχρήσεως. ἥτις ἠδύνατο νὰ συμβῇ διὰ τοῦ μέτρου τούτου.

Διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρ. 212 (229 Ἑλλ.) ἐπετράπη τῷ κατηγορουμένῳ ἢ ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς προφυλακίσεως, καθόσον, προκειμένου περὶ στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἐθεωρήθη ἀπαραίτητον νὰ ἀναγνωρισθῇ αὐτῷ ἢ χρῆσις τοῦ ἀνωτέρω ἐνδίκου μέσου, τοῦ παρὰ τῆς ἰσχυροῦσης Δικονομίας καθιερωθέντος, ὅπερ τὰ μάλα συντελεῖ και εἰς τὴν ὅσον οἶόν τε λελογισμένην ἐνάγκησιν παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ εἰς αὐτὸν παρεχομένου δικαίωματος τῆς προφυλακίσεως.

Διὰ τῶν ἄρθρ. 219 και 220 τοῦ Σχεδ. (ἄρθρ. 236 και 237 Ἑλλ.) περιορίσθησαν κατὰ πολὺ αἱ ἐν τῇ Ἑλλ. Δικον. ἀπαγορευτικαὶ περιπτώσεις τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως δι' ἐγγυήσεως, καθόσον ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη, ὅτι ἔδει νὰ δοθῇ μείζων ἐλευθερία εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν, ὅπως ἀπ' ἑαυτοῦ κρίνῃ ἐὰν εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν συντρέχωσιν ἢ μὴ οἱ λόγοι οἱ ἀπαγορεύοντες τὴν λήψιν τοιοῦτου ἐπιεικοῦς ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου μέτρου.

Εἰς τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρ. 236 τοῦ Σχεδ. (253 Ἑλλ.) προσε-

τέθη διάταξις μὴ ὀρίζομένη ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Δικονομίας, ὑποστη-
ρίζομένη ὅμως ὑπὸ τῆς ἐρμηγείας, καθ' ἣν καὶ ὁ κατηγορούμενος
δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου ἀνάκρισιν ὅταν ἀνακαλύπτονται
ὑπὲρ αὐτοῦ περιστατικὰ τείνοντα εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἀθωότητός
του. Τοῦ δικαιώματος ὅπερ πᾶς κατηγορούμενος ἔχει ὅπως ἀπο-
δείξῃ τὴν ἐντελεῖ ἀθωότητά του, δὲν πρέπει νὰ στερηθῆται καὶ ὁ
ἐνεκα διαφόρων λόγων ἢ συμπτώσεων θεωρηθεῖς ὡς ὑποπτος,
οὕτινος πολλὰ καὶ ποικίλα συμφέροντα δύνανται νὰ παραβλά-
πτωνται ἐξ ἑνὸς ἐγκρημοῦς κατ' αὐτοῦ δικαστικοῦ ἐγγράφου, οἷον
τὸ περὶ προσωρινῆς παύσεως τῆς καταδιώξεως βούλευμα.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 243 τοῦ Σχεδ. ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἔφεσις ὡς ἔν-
δικον μέσον κατὰ τῶν βουλευμάτων ὡς καὶ ἦδη κρατεῖ, ἀντὶ τῆς
διὰ τοῦ ἄρθρου 260 τῆς Ἑλλ. Δικον. ὀρίζομένης ἀνακοπῆς, καὶ
οὕτινος ἐνδικου μέσου δύναται νὰ κάμῃ χρήσιν καὶ ὁ Γενικὸς
Εἰσαγγελεὺς ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀπό-
στασιν τῶν ἀπωτέρω Πρωτοδικείων, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παραβλά-
πτωνται τὰ δικαιώματα τοῦ προσφυλακισμένου κατηγορουμένου.
Εἰς δὲ τὸ ἄρθρ. 244 περιελήφθη ἡ ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι ψηφι-
σθεῖσα διάταξις τῆς Ποιν. Δικονομίας περὶ προσωρινῆς ἀπολύ-
σεως τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν ἡ ἐν τῷ βουλευμάτι ἀπόφρασις
ὅτι δὲν πρέπει νὰ γείνη κατηγορία τυγχάνῃ οὕσα ἐν πᾶσι σύμ-
φωνος πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, σκοποῦσα νὰ ματαιώσῃ
τὰς ἀδασίμους ἐφέσεις τῶν βουλευμάτων ἐκ μέρους τῶν πολιτ.
ἐναγόντων, τὰς πρὸς παράτασιν τῆς προσφυλακίσεως τοῦ κατηγο-
ρουμένου συνήθως γινομένης.

(1) Περιορισθείσης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικείων διὰ τοῦ
ἄρθρου 305 τοῦ Σχεδ. (333 Ἑλλ. Δικ.) εἰς μόναν τὴν πται-
σματικὰ παραβάσειν, καὶ τῆς ἐκδικάσεως ἀπάντων τῶν πλημμε-
λημάτων ἀνατεθείσης κατὰ πρῶτον βαθμὸν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα,
παρέχοντα ὡς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποτελούντων αὐτὰ δικαστῶν

Συμ. Διὰ τῆς γενομένης παρὰ τῆς Βουλῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρ-
θρου 305 τοῦ Σχεδίου, ἀνευ τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἐτέρων σχετικῶν
διατάξεων, ἐπῆλθε τοιαύτη ἀνωμαλία εἰς τὸ σύνολον τῆς Δικονομίας, ἣν
ἀμφιδάλλομεν ἂν ἠδυνήθη νὰ θεραπεύσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42 ἐ. ἔ. ἀποφάσεώς του, ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη τὸ ὑπ' ἀριθ.
107 ἐ. ἔ. Ἑγμ. Διάταγμα, μεθ' ὅλην τὴν εὐρύτητα τῆς ἐννοίας ἣν ἔδω-
σεν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμον.

καὶ τῆς ἐνώπιον τῶν διεξαγομένης προφορικῆς συζήτησεως, μείζονα ἐγγύησιν ἀκριβεστέρας τῶν ὑποθέσεων κρίσεως, ὠρίσθη, λόγω τῆς ἀπλότητος τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὅσον ὅσον τε ταχύτερας ἐκδικάσεώς τῶν, διὰ τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ Δ'. τμήματος τοῦ Σχεδίου, ὅτι μόνον ἐν ἀπουσίᾳ οὐσιωδῶν μαρτύρων ἀναβάλλεται ἡ ἐκδίκασις αὐτῶν, ἄλλως προχωρεῖ αὐτὴ καὶ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἐπὶ τῇ βίσει τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐνόρκως ληφθεισῶν καταθέσεων, εἴτε ἐμφανισθέντος τοῦ κατηγορουμένου εἴτε μὴ, κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, εἴτε ἐρήμην εἴτε κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδοθείτης, ἔχει οὗτος μόνον δικαίωμα ἐφέσεως, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὁποίας δικαιοῦται νὰ προτείνῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ἐὰν ἐδικάσθη ἐρήμην, καὶ τοῦτο ἔνα προστατευθῆ ὁ ἐκ διαφόρων εὐλόγων αἰτιῶν μὴ δυναθῆς νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὴν κατὰ πρῶτον βαθμὸν συζήτησιν καὶ συνεπῶς μὴ στερηθῆ ἐντελῶς τῶν μέσων τῆς ὑπερασπίσεώς του. Διὰ δὲ τῶν ἄρθρ. 318 καὶ 321 τοῦ Σχεδ. ἐτηρηθῆ ἐν ἰσχύϊ ὁ Νόμος περὶ μικροπταισμάτων, ὁ κινουμένων ἀπλουστέραν διαδικασίαν περὶ αὐτῶν καὶ χορηγῶν μόνον δικαιοῦμα ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηγοδίκου, διότι, ἐὰν καὶ ταῦτα ὑπέγοντο εἰς τὴν συνήθη δικδικασίαν, καθιερούτο δι' ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως μέσον, ὡς διὰ τοῦ νεωτέρου Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὠρίσθη, ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου τούτου, τῆς ταχυτάτης τοῦτέστι καὶ ἄνευ πολυτελοῦς διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν, ἃ ἐξέλειπεν, ἐν ᾧ ἐξ ἑτέρου ἢ ἐπεδχρύνοντο τὰ Πρωτοδικεῖα δι' ἐλάχιστης σημασίας ὑποθέσεων, δυσχεραίνουσάν τὴν κυρίαν καὶ σοβαρὰν αὐτῶν ἐργασίαν.

Ἐπικρατήσασθαι παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῆς γνώμης, ὅτι, τὸ παρὰ τῆς ἰσχυροῦσης Δικονομίας παρεχόμενον ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως μέσον κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοδικείων δεῖον νὰ τηρηθῆ, ἐπεδ' ἄλλετο πρὸς ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων, ὧν ἡ παρελείψει συνήθως ἢ ἐπετύγγάνετο διὰ τῆς ἐνακτικέως πολλῶν ἐνδίκων μέσων, ἢ ἀπάλειψις τῶν σχετικῶν περὶ ἀνακοπῆς καὶ τῆς κατ' αὐτὴν δικδικασίας ἄρθρων τῆς Ἑλλ. Δικ., καὶ ἡ μεταρρυθμίσις τοῦ ἄρθρ. 403 αὐτῆς, τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐρημοδικίαν, κατὰ τρόπον ἐξυγινοῦντα ὅπως δήποτε τὴν προφορικὴν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ πρῶτον βαθμὸν δικάζοντος δικαστη-

ρίου, διὰ τῆς κατ' ἐπανάληψιν κλητεύσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῆς ἐκ νέου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἅμα τῇ ἐμρχνίζεται αὐτοῦ, ὅπερ περίπου καὶ ἦδη κρατεῖ, ὑπὸ τὸν εὐλογον περιορισμὸν τῆς λήξεως τῆς προφορικῆς συζητήσεως καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐρημοδικίαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοβάθμου δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἡ θέσις τοῦ ἐρήμην δικαζομένου ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου κατὰ πολὺ πλεονεκεῖ τῆς τοῦ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἔπαξ μόνον καλομένου τούτου πρὸς ἐμρχνισιν. ὅπερ δικαιολογεῖ τὴν προσαγωγὴν μνηστέρων ὑπερχαπίσεως καὶ εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην.

Ἐκτός τούτου ὅμως, ἀναγκασίον ἦτο νὰ ὀρισθῶσιν ἀκριφέστερον καὶ τὰ κατὰ τὴν ἔφεσιν ἐπὶ τῶν πρωτοδίκιων ἀποφάσεων, καθόστων εἰς τὴν ἐσχίστουθι δυνονομίαν οὐδαίς λόγος γίνεται ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφεταίου ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐφέσεως καὶ μεταρροθμίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβάθμου δικαστηρίου. Διὰ τῶν ἀρθρωθῶν δὲ 375—379 τοῦ Σχεδ., ληθθέντων ἐκ τῆς Γαλλικῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἐκνονίσθησαν τὰ περὶ τούτου ὅστων οἶόν τε λεπτομεροῦς καὶ κατὰ τρίτον συνάδοντα πρὸς τὸ ἐν γένει σύστημα τῆς Ἑλλ. Δικονομίας.

Ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ Κακουργιοδικείου καὶ τὴν παρ' αὐτῷ διαδικασίαν, παρελήφθησαν ἐκ τῆς Ἑλλήν. Δικον. πάντα τὰ σχετικὰ ἄρθρα τὰ μὴ συνδεόμενα ὀπισωδῆποτε πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν ὀρκιωτῶν δικαστῶν καὶ τὴν σχετικὴν τούτοις διαδικασίαν.

Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἐπεκράτησεν ὀμόφωνος γνώμη, ὅτι ἡ παραδοχὴ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπὶ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων πάντων τῶν δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς ἤθελεν ἐπὶ πολὺ παρατείνει τὴν ὀριστικὴν τῶν ὑποθέσεων ἐκδίδικσιν, ἀφ' ἑτέρου οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα θὰ εἶχεν ἀφ' οὗ πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις τῶν κατωτέρων δικαστηρίων διέρχονται τὴν βάσανον δύο δικαστικῶν βαθμῶν καὶ δι' αὐτῆς ἐξαντλεῖται πᾶσα νομικὴ καὶ πραγματικὴ ἐξέτασις αὐτῶν. Ἐπομένως ἡ χρησιμότης τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ἐνδείκνυται, κατ' αὐτὴν, μόνον κατὰ τῶν κατὰδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Κακουργιοδικῶν, αἰτινες καὶ κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐκδίδονται καὶ σοβαρὰ ἀδικήματα ἀφορῶσιν, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀποφάσεως παντὸς δικαστηρίου ἀπολυούσης τὸν κατηγορούμενον, ὡς μὴ ὑπαρχούσης δῆθεν διατάξεως ἐν τῷ Ποιν. Νόμῳ τιμωρούσης τὴν πρᾶξιν. Λόγῳ δὲ τῆς

ὁμοιομόρφου ἑρμηνείας τῆς νομοθεσίας, ἐχορηγήθη τῷ Γεν. Εἰσαγγελεῖ τὸ ἐνδίκον τῆς ἀναθεωρήσεως μέσον κατὰ παντὸς βουλεύματος καὶ πάσης ποινικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου, τηρουμένων ἀμειώτων τῶν δικαιομάτων τῶν διαδίκων, ὅπως δι' αὐτοῦ ὑπεβάλλη ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ πᾶσαν παρέλκυσιν ἀπὸ τῶν κειμένων νόμων, ἥτις ὅποτεδῆποτε ἤθελε περιέλθει αὐτῇ εἰς γνώσιν αὐτοῦ. Συνωδὰ δὲ τῆ γνώμη ταύτῃ διετυπώθησαν τὰ ἄρθρα 416—421 τοῦ Σχεδ., περιορισθέντων διὰ τοῦ ἄρθρ. 418 τῶν λόγων τῆς ἀναθεωρήσεως εἰς τὰς οὐσιωδαιτέρως περιπτώσεις τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου τῆς Ἑλλην. Δικονομίας.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν καταγινωσκουσῶν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἀποφάσεων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη τὴν ὑπὸ τῆς κρατούσης Δικονομίας καθιερουμένην διάταξιν περὶ ὑποβολῆς αὐτῶν διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτ. Διευθύνσεως πρὸς τὸν Ἡγεμόνα καὶ τῆς μετὰ δίμηνον ἐκτελέσεώς των ἂν ἡ ποινὴ δὲν μεταβληθῇ διὰ χάριτος.—Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 456 τοῦ Σχεδ. ἐκκλονίσθη καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν θανατικῶν ποινῶν.

Καὶ τέλος διὰ τοῦ ἄρθρ. 458 τοῦ Σχεδ. ἐσαφηνίσθη, συμφῶνως καὶ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 549 τῆς Ἑλλην. Δικον., περὶ τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, ληφθέντος ὑπ' ὄψιν τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς καὶ οὐχὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ὅπως συνάγεται ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τῆς Ἑλλην. Δικονομίας.

Ἐν Χανίοις τῆ 22 Μαΐου 1903

Καὶ ἐπιτολὴν τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς

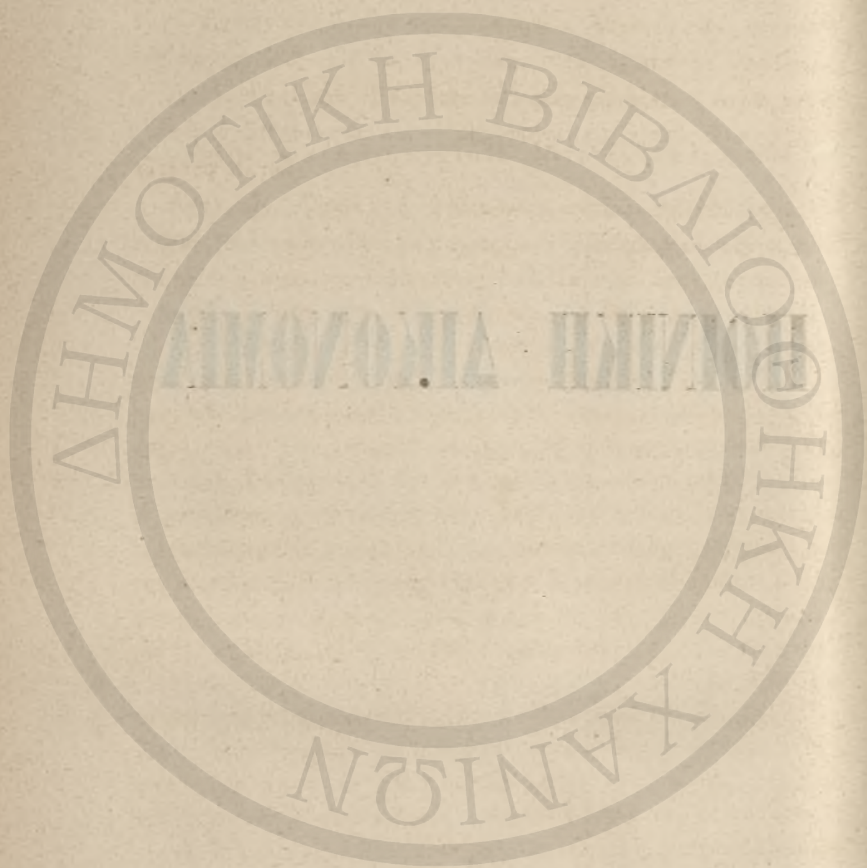
Α. Κ. ΤΣΕΛΟΣ

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΔΕΛΤΑ

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀντικείμενον τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 1. Ὁ Ἀντικείμενον τῆς Ποινικῆς Δικονομίας εἶναι ἡ ἀνάκρισις καὶ ἐκθέσις ὅλων τῶν ἐν τῇ Κρητικῇ Πολιτείας ὑπάρχοντων ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν διαπραττομένων πταίσματων, πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων, ἐφ' ὅσον συνθήκη ἢ νόμιμα διεθνή δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἀλλοδαποὶ τιμωροῦνται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ κατὰ τοὺς ἐγγχώριους Νόμους, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαπραχθέντων κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων, τότε μόνον, ὅταν: — 1. ἐπραξαν ταῦτα κατὰ τινος πολίτου Κρητός· — 2. ἐπραξαν κακούργημα ἐσχάτης προδοσίας κατὰ τῆς Κρήτης, ἐνόθευσαν ἢ παρεποίησαν ἐγγχώρια νομίσματα ἐν κυκλοφορίᾳ, ἢ τὴν σφραγίδα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἢ συμμετέσχον τῶν πράξεων τούτων. Ἄλλ' ἡ ἐκδίκασις καὶ τιμώρησις τῶν πράξεων τούτων γίνεται τότε μόνον, ὅταν οἱ ἐνοχοὶ παραδοῦσιν ἢ συλληφθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ἄρθρ. 3. Ἡμεδαποὶ δὲν παραδίδονται ποτε εἰς ξένας ἀρχὰς οὐδ' ἕνεκα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀξιοποίνων πράξεων τῶν. Ὑποβάλλονται δ' εἰς δίκην ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διὰ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαπραχθέντα κακούργηματα καὶ πλημμελήματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐδικάσθησαν ἐκεῖ, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ἐγγχώριους Νόμους, ὡς ἂν ἤθελον γείνειν ἐνοχοὶ τοιούτων ἀξιοποίνων πράξεων ἐν τῇ Πολιτείας, ἐφ' ὅσον διεθνεῖς συνθήκη δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 4. Δι' ἰδιαίτερου Νόμου θέλει ὀρισθῆ κατὰ ποίας περιπτώσεις καὶ τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ γίνηται ἡ παράδοσις ξέ-

νων εἰς ξένας ἀρχάς, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαπραττομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἄρθρ. 5. Ποινικὴ διαδικασία δὲν γίνεται, καὶ παύει, ἐὰν ἤδη ἤρχισε, — 1. τελευτήσαντος τοῦ κατηγορουμένου· οἱ δὲ κληρονόμοι δὲν καταδικάζονται οὐδὲ εἰς χρηματικὰς ποινὰς ἢ πρόστιμα, οὐδὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων· — 2. γενομένης ἀμνηστίας· — 3. παραγραφείσης τῆς ἀξιοποίνου πράξεως.

Ἄρθρ. 6. Κατὰ πᾶσαν τῆς ἀνακρίσεως στάσιν ἡ παραγραφή πρέπει νὰ βεβαιώνηται καὶ νὰ κηρύττηται παρὰ τοῦ δικαστηρίου αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρ. 7. Ὅσαίς ἡ ἀξιοποίνου πράξις προσβάλλῃ τὴν υἰγιάν, τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν τιμὴν, τὴν αἰδῶ ἢ ἀγνείαν, ὁ ἀδικηθεὶς δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ οὐ μόνον τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ὕλικῆς ζημίας, ἀλλὰ καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ ἠθικὴν βλάβην. Ὅσαίς ἐκ τῆς ἀξιοποίνου πράξεως ἐπέρχεται στέρησις τῆς ζωῆς, τὴν χρηματικὴν ἱκανοποίησιν δικαιούνται ν' ἀπαιτήσωσι τὰ τέκνα, ἡ σύζυγος καὶ οἱ γονεῖς τοῦ παθόντος. Ἐὰν ὑποβληθῶσι τοιαῦται ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις ἱκανοποιήσεως, ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων ἕνεκα ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἀποφασίζει καὶ περὶ τούτων τὸ ἀρμόδιον ποινικὸν δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἀδικηθέντος, εἰς τὴν ποινικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν καὶ κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν. Ἐπερχομένης ἀθωώσεως, αἱ τοιαῦται πολιτικαὶ ἀγωγαὶ εἰσάγονται διὰ κλήσεως εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 8. Ὁ εἰσαγωγὸν ἅπαξ τοιαύτην ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον, δὲν δύναται πλέον ἔπειτα, ἐξαιρουμένης μόνον τῆς νοθεύσεως τῶν ἐγγράφων, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς πολιτικῶς ἐνάγων ἢ ὡς ἰδιωτικῆς κατήγορος.

Ἄρθρ. 9. Ἐὰν ἡ πολιτικὴ ἀγωγή εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον, ἐγερθεῖσθαι πρὸ αὐτῆς ἢ μετ' αὐτὴν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, ἀναβάλλεται ἡ πολιτικὴ δίκη, μέχρι τῆς ὀριστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἰδιαίτερους ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 10. Πολιτικὴ ἀγωγή δύναται καὶ μετὰ θάνατον τοῦ

κατηγορουμένου να εισχθῆ κατὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ καὶ τῶν
 ἐκδόχων τῶν δικαιωμάτων του.

Ἄρθρ. 11. Ἡ παρὰ τὴν τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κρίνεται
 κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, παρκαμένουσας ἐν ἰσχύϊ πάσης ἄλλης
 εἰδικῆς περὶ τούτου διατάξεως.

Ἄρθρ. 12. Ἡ παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς δὲν ἐμπο-
 δίζει τὴν ἐξοχολούθησιν τῆς ποινικῆς δίκης.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἀπαλλακτικὴ ἀπόφασις τοῦ ποι-
 νικοῦ δικαστηρίου δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον διὰ τὴν πολιτικὴν
 δίκην.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΩΝ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν ποινικὴν διαδικασίαν παρισταμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ὑπερτάτη διαύθυνσις τῶν περὶ τὴν ἀνάκρισιν
 ἐναπόκειται, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Ἐφετῶν, εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς
 Γενικὸν Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 15. Τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν ἐν Συμβουλίῳ καὶ
 ἐν ὀλομελείᾳ συνεδριάζον, ἔχει τὸ δικαίωμα—1 ν' ἀρροᾶται τὰς
 παρὰ τινος τῶν μελῶν του πρὸς αὐτὸ γινομένας μηνύσεις, νὰ
 καλῆ ἐνώπιόν του τὸν Εἰσαγγελέα καὶ νὰ ἀναθέτῃ αὐτῷ τὴν
 εἰσαγωγὴν τῆς προανακρίσεως τῶν μηνυθέντων—2 νὰ ζητῆ,
 ὡς αἰεὶ κρίνῃ ἀναγκαῖον, προφορικῆς πληροφορίας παρὰ τοῦ εἰρη-
 μένου Εἰσαγγελέως περὶ τῆς ἀρξασμένης προανακρίσεως.

Ἄρθρ. 16. Εἰς τὸν παρὰ τοῖς Ἐφέταις Γενικὸν Εἰσαγγε-
 λέα — 1 ἀνήκει ἡ ἐπιτήρησις πάντων τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως
 — 2 στέλλεται καθ' ἑβδομάδα παρ' ἐκάστου τῶν παρὰ τοῖς
 Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέων κατάλογος τῶν εἰσαγγεληθέντων πλημ-
 μελημάτων καὶ κακούργημάτων — 3 στέλλουν κατὰ πᾶσαν τρι-

μηρίαν αὐτὰρ τὰς Πρωτοδικαίας Εἰσαγγελεῖς ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν, αἵτινες ὑποβάλλονται παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν μετὰ τῶν ἀναγκαίων παρατηρήσεων.

Ἄρθρ. 17. Ἐκαστος παρὰ Πρωτοδικαίας Εἰσαγγελεὺς διευθύνει τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν. Ἐπομένως ἔχει οὗτος ἐντὸς τῆς περιφερείας του ὅσα καὶ ὁ παρ' Ἐφρέταις Γενικῆς Εἰσαγγελεὺς δικαίωματα. Ὑπὸ τὴν ἐπιτηρήσιν του διατελοῦσιν ὅλοι οἱ ἐντὸς τῆς περιφερείας του ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι. Κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα οἱ Εἰδικοί Γραμματεῖς πέμπουσι πρὸς αὐτὸν κατάλογον περὶ τῶν εἰσαγγελθέντων πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητός των (α) καὶ κατὰ πᾶσαν τριμηρίαν ἀφίλουν γὰρ στέλλουν ἐκθέσιν τῆς καταστάσεως τῆς περὶ ταῦτα δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 18. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίας Εἰσαγγελέως γίνεται ἡ προανάκρισις, — 1) ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ, — 2) ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν, — 3) ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Γραμματέων, τοῦ Δημάρχου ἢ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, — 4) ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 19. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων διατελοῦν οἱ δικαστ. κλητῆρες. Ἐκαστος τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων, ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα γὰρ ζητῆ τὴν ἔνοπλον θύναμιν, καὶ ἰδίως τὴν Χωροφυλακὴν, καθ' ὅσον ἠθέλει κριθῆ ἀναγκαία ἢ συνδρομὴ τῆς πρὸς τὴν ἀνάκρισιν.

— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν κατηγορῶν.

Ἄρθρ. 20. Ἡ καταδίωξις τῶν πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων γίνεται κατὰ κανόνα ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ πάντοτε διὰ κατηγορίας.

(α) Αἱ διὰ διακεκριμένων στοιχείων διατάξεις προσετέθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 107 Διατάγματος στηριζομένου εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ χρονολ. 27 Νοεμβρίου ἐ. ε. ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνωμαλίας τῆς ἐπελθούσης ὡς ἐκ τῆς γενομένης παρὰ τῆς Βουλῆς τροποποιήσεως μόνον τοῦ ἀρθρ. 30 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Εὐ τὸ ἀρθρ. 23. ὡς ἐγκλησίως ἐννοῦται νά γίνῃ ἀρσίμωσ
κατὰ πᾶσαν ἐλάσιν ἡσ ἐλίμωσ καὶ ἐπ' ἀμοσαμρίον ἐνώσιον τοῦ δι-
καστηρίου, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῶν ἐκδοσῶν κατὰ δῆμασ ἐκδοσῶν ἀρσίμωσ
ἀρσίμωσ ἀρσίμωσ

Ἄρθρ. 21. Αἱ αὐτεπαγγέλτως ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως
κάτηγοροῦσαι ἀρχαὶ εἶνε εἰς μὲν τὸ δικαστήριον τῶν Εἰρηνοδι-
κῶν ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς, εἰς δὲ τὸ τῶν Πρωτοδικῶν ὁ παρὰ
Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς καὶ εἰς τὰ δικαστήρια τῶν Κακουρ-
γοδικῶν ὁ παρ' Ἐφέταις Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ
ὑποκαταπαθεὶς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 22. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ποιν. νόμου, ἢ
παρ' ἄλλων νόμων ρητῶς ὠρισμένας περιπτώσεις δὲν γίνεται
ποινικὴ καταδίωξις αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλή-
λων, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐγκλησίαν τοῦ ἀδικηθέντος. Ὅσακις ἐξυ-
θρίζεται διὰ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων τοῦ τύπου τὸ
ἄξιωμα συλλόγου τινὸς ἢ σωματείου δὲν δύναται νὰ γείνη ἐγκ-
κλησίαι εἰρή κατ' ἀπόφασιν τοῦ συλλόγου ἢ τοῦ σωματείου.

Ἄρθρ. 23. Ἀφ' οὗ ἀπαξ ὁ ἀδικηθεὶς ἐμφανίσῃ ρητὴν ἐγκ-
κλησίαν, κατὰ τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀναφερομένας
περιπτώσεις, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ποινικὴν διαδι-
κασίαν καὶ τὴν τιμώρησιν τοῦ κατηγορουμένου δι' ἀνακλήσεως
τῆς ἐγκλησεως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ πταισμάτων, ἐξυθρί-
σεως καὶ μοιχείας, ὅτε ἢ ἀνάκλησις συγχωρεῖται μέχρι τῆς ἐκ-
δόσεως ὀριστικοῦ βουλεύματος ἢ, μὴ συντρεχούσης τοιαύτης
περικτώσεως, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου διαδι-
κασίας.

Ἄρθρ. 24. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν συγχωρεῖται εἰς τὸν
ἀδικηθέντα νὰ εἰσαγάγῃ ὁ ἴδιος τὴν ποινικὴν δίκην, καὶ νὰ κατη-
γορήσῃ ἰδιωτικῶς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸν ἀδικήσαντα. Πα-
ραιτούμενος ὁ ἰδιώτης κατήγορος τῆς ἤδη εἰσαχθείσης δίκης,
ὑποβάλλεται εἰς ὅλα τὰ ἐξόδα καὶ τὰς ζημίας.

Ἐν τούτοις οἱ Εἰσαγγελεῖς δύναται νὰ ἐξακολουθήσωσιν
αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀνάκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Κατηγορούμενοι, συνήγοροι καὶ ἀντίκλητοι.

Ἄρθρ. 25. Κατηγορούμενοι καὶ ἰδιῶται κατήγοροι ὀφείλουσιν
νὰ ἐμφανίζωνται αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν
εὐζήτησιν· δύναται μ' ὅλον τοῦτο νὰ διορίζωσι δικηγόρον τινὰ

ὡς συνήγορόν των διὰ τὴν ἀγορεύη ἀντ' αὐτῶν κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν. Μόνον ἐπὶ πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων, ὅσα δὲν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἢ μὲ κράτησιν ἀλλὰ μὲ ἀπλήν χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, συγχωρεῖται εἰς τὸν κατηγορούμενον τὴν παρίσταται διὰ δικηγόρου· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ ποινικὸν δικαστήριον ἔχει τὴν ἐξουσίαν τὴν διατάξῃ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν.

Ἄρθρ. 26. Εἰς δίκας ἐπὶ κακουργήματι πρέπει ὁ κατηγορούμενος τὴν ἔχῃ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν συνεδρίασιν συνήγορόν τινα· καὶ ἂν τυχὸν δὲν ἔχῃ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διορίζει αὐτεπαγγέλτως τινὰ τῶν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ διατελούντων δικηγόρων.

Ἄρθρ. 27. Ἰδιῶται κατήγοροι καὶ πολιτικῶς ἐνάγοντες εἰς τὴν ἐδρὰν τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλουσιν τὴν διορίσασιν αὐτοῖσι ἀντίκλητον πρὸς τὸν ὅποιον γίνονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τῆς διαδικασίας σχετικαὶ κοινοποιήσεις. Οἱ κατηγορούμενοι ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα, χωρὶς τὴν εἶναι ὁμῶς πρὸς τοῦτο ὑπόχρεοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 28. Πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶνε ἀρμοδίοι καὶ ὑπόχρεοι οἱ κατὰ τόπον, ὅπου συνέβη ἡ πρᾶξις, ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι· πρὸς δὲ τὸ ἀποφασίζειν καὶ ἐκδικάζειν, οἱ αὐτοῖσι ἐδρεύοντες δικασταί· ἐπὶ δὲ πλημμελήμασι καὶ κακουργήμασι καὶ οἱ τοῦ τόπου ἔνθα κατοικεῖ ἢ διαμένει προσωρινῶς ὁ κατηγορούμενος.

Ἄρθρ. 29. Ἐπὶ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, πρακτομένων μὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τιμωρητέων δ' ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἀρμοδίαι εἶνε τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρ. 30. Μεταξὺ πολλῶν συνεπιλαβομένων καὶ ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων προτιμᾶται ἢ πρότερον καλέσασα τὸν ἐγκαλούμενον ἢ διατάξασα τὴν φυλάκισιν αὐτοῦ ἀρχή.

Ἄρθρ. 31. Ἡ ὡς πρὸς τὸν αὐτουργὸν ἀρμοδιότης ἐκτείνεται

ται καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς συναιτίους. Ἄνευ ἰδιαιτέρων λόγων, περὶ ὧν ἀποφασίζουσι τὰ δικαστήρια, δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται ἢ περὶ πάντων τῶν συναιτίων ἀνάκρισις καὶ ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συζήτησις.

Ἄρθρ. 32. Συναφῆ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν τοῦτο δὲν φέρῃ βλάβην. Τὸ Δικαστήριον, ὅπερ δικάζει περὶ τοῦ βαρυτέρου κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, εἶνε, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀρμόδιον καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα.

Ἄρθρ. 33. Ὡς συναφῆ θεωροῦνται τὰ ἀδικήματα ὅσάκις πράττονται ὑπὸ πολλῶν, εἴτε συγχρόνως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, εἴτε κατὰ διακρόους μὲν χρόνον καὶ τόπον, ἀλλὰ μετὰ προκληθεῖσαν συμρῶνίνην, ἢ ὅσάκις πολλὰ ἀδικήματα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ εὐκλυνηθῇ ἄλλο ἀδικήμα, ἢ χάριν εὐστοχωτέρας ἐκτελέσεως ἢ ἀποκρύψεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 34. Τὸ ἀναρμόδιον τῶν δικαστηρίων ἀποφασίζεται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ δικαιοδοσίας ἰδιαζούσης.

Ἄρθρ. 35. Ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν ἔχουσιν—1) Οἱ στρατιωτικοὶ ἐπὶ στρατιωτικοῖς ἢ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώμασι—2) οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἡγεμόνος καὶ οἱ Νομάρχαι.—3) ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ Ἐπίσκοποι.—4) Τὰ μέλη τοῦ Ἐφετείου, τῶν Πρωτοδικείων, μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἐισαγγελέων καὶ Γραμματέων, καὶ οἱ Εἰρηνοδίκαι.

Ἄρθρ. 36. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατοδικείων ὑπάγονται πάντα τὰ στρατιωτικὰ ἀδικήματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ πειθαρχίαν. Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ἀδικήματα καὶ ἰδίως ἐκεῖνα ἅτινα διαπράττουσιν οἱ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀνήκοντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ὡς ὑπάλληλοι τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

"Άρθρ. 37. Τὰ πταίσματα ὄλων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 35 ἀριθ. 2—4 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

"Άρθρ. 38. Τὰ πλημμελήματα τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 35 ἀριθ. 2—4 εἰρημένων ὑπαλλήλων ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται ἀνεκκλητίως παρὰ τῶν Ἐφετῶν. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἰσχύουσιν οἱ γενικοὶ περὶ πλημμελημάτων ὅρισμοί.

"Άρθρ. 39. Τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν προανακρίνει τὰ κακουργήματα τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 35 ἀριθ. 2—4 εἰρημένων ὑπαλλήλων μέχρι τῆς εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίαν παραπομπῆς τῆς δίκης, καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς κατηγορίας αὐτῆς. Τὸ δὲ δικαστήριον τῶν Κακουργιδικῶν ἐκδικάζει τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους.

"Άρθρ. 40. Εἰς τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 38 καὶ 39 προανάκρισιν, τὰ μὲν ἔργα τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίς Εἰσαγγελέως ἐμπληροῦ ὁ παρ' Ἐφέταις Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς, τὰ δὲ τοῦ Ἀνακριτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν ἢ, τοῦτου κωλυμένου, ὁ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ἐπιτετραμμένος ταῦτα Ἐφέτης. Ἐχουσιν ὅμως οὗτοι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψωσι πράξεις τινὰς τῆς προανακρίσεως εἰς ἄλλους Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἢ Ἀνακριτάς.

"Άρθρ. 41. Οἱ λοιποὶ τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, οἱ μὴ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 35 ἀριθ. 3, ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια. Δὲν ἐκτελεῖται ὅμως καθ' οἴουδήποτε κληρικοῦ οὐδεμίαν ποινὴν ἐπὶ κακουργήματι, πρὶν εἰδοποιηθῆναι περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Γεν. Εἰσαγγελέως ὁ Μητροπολίτης καὶ γεινή ἢ διαταχθῆναι καθαιρέσεις. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμίαν προσάσει ν' ἀποποιηθῆ τὴν καθάρισιν, οὐδὲ νὰ τὴν μεταχειρισθῆ ὡς μέσον πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως. Ὅθεν τὸ πολὺ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν εἰδοποίησιν, καὶ ἂν ἡ καθάρισις δὲν γεινή, ἢ ποινικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

"Άρθρ. 42. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 37—40 εἰρημένων δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων ἐκτείνεται καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνατίτους.

"Άρθρ. 43. Καὶ ἐπὶ τοῖς στρατιωτικαῖς παραπτώμασι, τοῖς ἀφορῶσι τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ πειθαρχίαν, ἀρμόδια εἰσὶ

τὰ τακτικὰ ποινικὰ διακστήρια, ὁσάκις μετὰ στρατιωτικοῦ συμ-
πράττει πολίτης, ἐφαρμοζομένων πρὸς αὐτὸν τῶν τακτικῶν δικα-
στηρίων τῶν διατάξεων τοῦ στρατιωτικοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὸν
στρατιωτικόν, διὰ τὴν καταγνωσθησομένην αὐτῷ ποινήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

**Κανὼνιομὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως
ὑπάλληλων καὶ τῶν δικαστηρίων.**

"Ἀρθρ. 44. Ἐὰν εἶνε ἀρμοδὸς ἢ ἀρμοδιότητά ἢ ἀρμοδιό-
της πολλῶν ἐπίσης ἀρμοδίων καὶ μὴ ὑποκειμένων ἀλλήλοις δι-
καστηρίων ἢ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλων ὡς πρὸς ἓν καὶ τὸ
αὐτὸ ἀδίκημα ἢ ὡς πρὸς συναφῆ ἑαυτῶν, τὸ Ἐφετεῖον κανονίζει
καὶ προσδιορίζει ταύτην κατ' αἰτήσιν τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ πο-
λιτικῶς ἐνάγοντος, τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως.

"Ἀρθρ. 45. Ἡ περὶ κατηγορισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος αἰτήσις,
ἣτις πρέπει νὰ εἶνε βεβαιωμένη, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν παρὰ τῷ
Ἐφετεῖῳ Γενικῶν Εἰσαγγελέα, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἀνακρίνεται ἢ
ὑπόθεσις συνδριάζουσας τοῦ Ἐφετείου.

"Ἀρθρ. 46. Καθ' ἕσον διαρκεῖ ἡ ἀνακρίσις αὐτὴ μέχρι τῆς
δριστητικῆς τοῦ Ἐφετείου ἀποφάσεως, τὰ κατώτερα δικαστήρια
καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἀπέχουσι πάσης περαιτέρω διαδικα-
σίας. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ παρ' Ἐφετεῖαι Γενικῶς Εἰσαγγελεὺς,
εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς αἰτήσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου
τοὺς ἐπιλαδομένους τῆς δίκης ἀνακριτικοὺς ὑπάλληλους ἢ δικα-
στάς. Εἰς τοὺς τελευταίους ἡ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοῦ
Προέδρου αὐτῶν.

"Ἀρθρ. 47. Ἐὰν οἱ τῆς δίκης ἐπιλαδομένοι δικασταὶ ἢ οἱ ἐπὶ
τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καίτοι εἰδοποιηθέντες, πρόχωρῶσι
περαιτέρω, καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐνεσθ-
θεν προσερχομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων, ὑποβάλλομενοι προσέτι καὶ
εἰς πειθαρχικὴν ποινήν.

"Ἀρθρ. 48. Ἐὰν οἱ ἐξαιτούμενοι τὸν κανονισμὸν τῆς ἀρμο-
διότητος, εἴτε κατηγορούμενοί εἶνε, εἴτε πολιτικῶς ἐνάγοντες,
εἴτε ἰδιῶται κατηγοροί, ἀπέτυχον, ὑποβάλλονται διὰ τῆς αὐτῆς

ἀποφάσεως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 20—100 δραχμῶν, καὶ ἐν αἰ αἰτήσεις των εἶνε παρ᾽ ἄλλοι, καταδικάζονται προσέτι καὶ εἰς κράτησιν 1—3 ἡμερῶν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐξαιρέσις δικαστῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 49. Ὡς πρὸς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 20—27 τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1886 Νόμου περὶ ἐξαιρέσεως δικαστ. λειτουργῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἐξαιρέσεις τῶν μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

Ἄρθρ. 50. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον ἰσόβαθμον καὶ ἑμοειδὲς δύναται νὰ γείνη, ὅταν,—1, ἐξαίρηται ὅλοκληρον δικαστήριον ἢ τόσα μέλη δικαστηρίου τινὸς, ὥστε τὰ ὑπόλοιπα δὲν συμπληροῦσι τὸν κατὰ νόμον πρὸς συζήτησιν τῆς δίκης ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν.—2, δὲν ὑπάρχη ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δικαστῶν ἕνεκα νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας.—3, εἶνε ὑπόψια ὅτι κινδυνεύει ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐκ τῆς εἰς ὠρισμένον τινὰ τόπον συζητήσεως τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 51. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 50 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων, ὅσάκις τόσοι δικασταὶ ἐξηρέθησαν ὥστε τὸ μείζον μέρος τῶν δικαζόντων νὰ ληθῇ κατ' ἀνάγκην ἐκ τῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρ. 52. Πᾶς κατηγορούμενος, πολιτικῶς ἐνάγων, ἰδιῶ τῆς κατήγορος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν παραπομπήν, ἐξαιρουμένης τῆς διὰ λόγους δημοσίας ἀσφαλείας παραπομπῆς, ἣτις δὲν δύναται νὰ γείνη εἰ μὴ μόνον τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέρας Διευθύνσεως, διὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις Γενικοῦ Εἰσαγγελέως. Ὅθεν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀφείλουσιν οἱ Εἰσαγγελεῖς νὰ πέμπωσι τὰς προτάσεις

των ήτις λαογημένας καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν συντείνοντα ἔγγραφα πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ἣν ἐναπόκειται ἡ περαιτέρω ἐνέργεια.

Ἄρθρ. 53. Περὶ τῆς παραπομπῆς ἀποφασίζει τὸ Ἐφετεῖον, ἐκτὸς ἐὰν ζητηθῇ ἡ ἀπό τινος Εἰρηνοδικείου εἰς ἄλλο τοιοῦτον, ἕνεκα ἐξαιρέσεως, παραπομπῆ ὁπότε ταύτην διατάσσει τὸ Πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρ. 54. Ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ κλονισμοῦ ἄρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰ ἄρθρα 45—48. Ἀποδληθείσης τῆς περὶ παραπομπῆς αἰτήσεως δύναται διὰ νέους λόγους νὰ ὑποβληθῇ νέα αἰτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἄγωγή κατὰ δικαστικῶν ἱπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν

Ἄρθρ. 55. Ὅστις νομίζει ἐαυτὸν ἠδικημένον ἕνεκα ἀρνήσεως ὑπηρεσίας, ἕνεκα δόλου, ἀπάτης, μεγάλης ἢ ἀσυγγνώστου παραδρομῆς κλητῆρος τινός, δικαστικοῦ γραμματέως, Δημάρχου, δημαρχικοῦ παρέδρου, ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, Εἰδικοῦ Γραμματέως, Εἰρηνοδίκου, Ἀνακριτοῦ, Εἰσαγγελέως ἢ Ἀντεισαγγελέως ἢ δικαστοῦ ποινικοῦ τινος δικαστηρίου, ἢ ὀλοκληροῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, καθ' ὃν χρόνον οὗτοι ἐκτελοῦν ποινικὰ ἢ δικαστικὰ ἀστυνομικὰ ἔργα, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν χωρὶς τούτου δὲν ἤθελεν ὑποστῆ τὴν βλάβην ταύτην, νὰ κινήσῃ πολιτικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, παρεκτὸς τῆς ἐπὶ παιθαρχικῇ ἢ ἄλλῃ ποινῇ περαιτέρω καταδιώξεως.

Ἄρθρ. 56. Ἀρμόδια δικαστήρια εἶνε—1) τὸ τῶν Πρωτοδικῶν εἰς ἀγωγὰς κατὰ κλητῆρων, γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικῶν, Εἰδικῶν γραμματέων, Δημάρχων ἢ δημαρχικῶν παρέδρων, ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, Εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.—2) Τὸ Ἐφετεῖον εἰς ἀγωγὰς κατὰ Πρωτοδικῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Γραμματέων ἢ ὀλοκληροῦ Πρωτοδικείου, Δικαστῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Γραμματέων Ἐφετείου ἢ Ἀναθεωρητικοῦ.

Ὅσακις ἡ ἀγωγή κακοδικείου ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ Δικαστη-

ρίου τοῦ ἐξ Ἐφεσίου ἀριθμοῦ διδάχεται ἐπὶ τῶν ἀπορροισιπυμένων Ἐφεσίων, μὴ ἀδυναμῆνον καὶ ἐξαιβεθῶσιν οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐτε ὑπὸ τῶν διαδίκων, συμπληρουμένῳ καὶ τοῦ κομιμοῦ ἢ πρὸς κτηνὸν ἢ τῆσιν ἐπὶ τῶν Ἐφεσίων ἀριθμοῦ διὰ κληρώσεως ἐν τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἐν Χανδρίστῃ πρῶτοδικῶν. Ἡ κληρώσεως ὡς καὶ ἡ συζήτησις καὶ ἡ ὑποθέσεως κενὴ γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τῶν μελλόντων νὰ δικάζωνται Ἐφεσίων, πάλαι τε κενὴ καὶ ταῦν κενὴν κληρωμένου Γενικοῦ Ἐπιστάτου ἢ καὶ νῦν κληρωμένου ἀρχικληρωτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως, καὶ καὶ ἄλλοι γινώσκοντες. Οἱ Ἐφεσίοι οὗτοι δικάζονται καὶ πῆρ' ἀπὸ ἀρχαίων ἀνακλήρωσιν αἰτησὶν, ἥτις πρέπει νὰ υποβάλληται πρὸ πάσης κληρώσεως.

Ἀγωγή κωδικοῦ κατὰ τὸν Ἀνακλήρωτικὸν Δικαστηρίου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρ. 57. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὰς ἐρέσεις ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῆς Πολιτ. Δικονομίας διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 58. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται ἡ διαδικασίαι καὶ ὅταν νόμος μὲν τις ἀνηρότητ' ὑπεύθυνόν τινα τῶν κείν' ἀρθρον 55 εἰρημένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὁποῖον ἄλλοτε τῶν αὐτῶν διακωδικοῦμένων δικαστηρίων, εἰς δὲ τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν παρελθίσθη ἢ καταψήφισις.

BIBLION ΤΡΙΤΟΝ

Διαδικασία εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Γενικοὶ ὀρισμοὶ περὶ πάντων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων

Α΄. Προανάκρισις.

Ἄρθρ. 59. Τῆς προανάκρισεως σκοπὸς εἶνε ἡ συλλογὴ ὅλης τῆς ὕλης, ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ ν' ἀποφασισθῇ ἂν δύναται νὰ γείνη

είσαγωγῆ εἰς δίκην. Ὅθεν εἰς αὐτὴν ἀνήκει ὄχι μόνον νὰ βεβαιώσῃ τὸ γεγονός τῆς παραβάσεως ποινικοῦ, εἰνός ὄρου, καὶ τὴν ποινικὴν ἰδιότητα τοῦ γεγονότος τούτου, ἀλλὰ καὶ νὰ συλλέξῃ τὰς ἐπιτηδεύσας νὰ στηρίζωσι τὴν κατὰ τίνος ὑπόνοιαν ἐνδείξεις καὶ ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 60. Κατὰ τὴν προανάκρισιν γίνεταί πᾶν ὅ, τι δύναται νὰ συντενῆ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἐξετάζεται καὶ βεβαιούται ἐξ ἐπαγγελλομένων ὄχι μόνον τῆ ἐνότητος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀθωότης τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 61. Ἡ προανάκρισις ἐνεργεῖται ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ καταλλήλῳ, ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἐν κειρῶ νυκτὸς, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς, καὶ ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν γραμμῶν.

Ἄρθρ. 62. Ἡ προανάκρισις γίνεταί μὲν ἐγγράφως, ὄχι δὲ καὶ δημοσίως, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ δικαστικοῦ γραμματέως ἢ Δημάρχου, ἢ δημαρχικοῦ παρέρου, ἢ ἐνὸς μισθοῦτος ἄρρενος, δεκακοταετοῦς τοῦλάχιστον ἡλικίης, καὶ μὴ ἔχοντος συμμέρον εἰς τὴν ἐκδασιν τῆς υποθέσεως, συντασσομένης ἐκθέσεως περὶ πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως.

Ἄρθρ. 63. Ἐκάστη ἐκθεσις, πιστὴ εἴκων τῶν πραττομένων, λεγομένων καὶ εἰς ἀντίληψιν ὑπόκλιπτόντων, δεόν νὰ υπογράφηται ὑπὸ τῶν συμπραξάντων πρὸς κατάρτισιν αὐτῆς προσώπων καὶ τῶν παρόντων δικδίκων, ἀρ' οὗ ἀναγνωσθῆ εἰς αὐτά. Πρόσθηκαὶ καὶ διορθώσεις γίνονται ἐν τῷ περιθωρίῳ ἢ ἐν τέλει, υπογράφονται δὲ ὡς καὶ ἡ ἐκθεσις.

Τὴν εὐθύνην πρὸς νόμιμον σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως ἔχει ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν ὑπάλληλος. Ἐὰν οἱ συμπράξαντες ἢ οἱ διαδίκου δὲν δύνανται ἢ ἀρνῶνται νὰ υπογράψωσι γίνεταί περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἄρθρ. 64. Πᾶς ἐκθεσις μὴ περιέχουσα τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως αὐτῆς καὶ μὴ οὕτω υπογεγραμμένη πρὸς τῶν συμπραξάντων πρὸς κατάρτισιν αὐτῆς προσώπων καὶ τῶν δικδίκων, ἢ μὴ ἀναφέρουσα τὸν λόγον τῆς μὴ υπογραφῆς δὲν ἔχει ἰσχὺν ἀποδείξεως. Πᾶς δὲ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις παραβαίνει τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα, ὑπεβάλλεται πειθραρχικῶς εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι δικασίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὰ ἐξόδα. Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν περὶ

ἀνακριτικῆς τινος πράξεως δὲν συνετάχθη ἔκθεσις. Μόνον ἐν ἐλλείψει δικαστικοῦ γραμματέως ἢ ἄλλου τινὸς ὑπαλλήλου, ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 62 ἀναφερομένων, καὶ μάρτυρος, ἢ ἐὰν δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ τοιοῦτος, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, καὶ εἶνε μάλιστα ὑπόχρεως, νὰ συντάτῃ καὶ μόνος τὴν ἔκθεσιν, ἐν ἣ τότε ἀναφέρει ρητῶς τὴν ἀδυναμίαν ταύτην.

Ἄρθρ. 65. Ἡ προανάκρισις περατοῦται διὰ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ διὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου.

Β'. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἄρθρ. 66. Ἡ κατηγορητικὴ διαδικασία ἄρχεται ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις εἰσχυθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον. Παρεκτὸς τῶν ἐν τῇ προανακρίσει μαρτύρων καὶ ἀποδείξεων δύναται νὰ προσκληθῶσιν ἐπὶ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως νέοι μάρτυρες καὶ νὰ προσαχθῶσι νέαι ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 67. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως, γίνεται δημοσίᾳ εἰς ὅλα τὰ ποινικὰ δικαστήρια, δύναται δὲ πᾶς τις νὰ παρευρίσκηται ἀκωλύτως εἰς τὰς συζητήσεις. Μόνον ἡ διάσκεψις δὲν γίνεται δημοσίᾳ· συνεπῶς τὸ δικαστήριον, θέλον νὰ διασκεφθῇ, δύναται ἢ αὐτὸ νὰ ἀποχωρῇ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀπομκρύνῃ τοὺς ἀκροατὰς καὶ τοὺς διαδίκους, ἢ καὶ νὰ διασκεφθῇ μυστικῶς ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐδρῶν.

Ἄρθρ. 68. Ὅταν ἡ δημοσία συζήτησις ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ κάμνῃ τὴν συζήτησιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ν' ἀπομκρύνῃ ἕνεκα τούτου τοὺς ἀκροατὰς. Κατὰ τὴν περίπτωση ταύτην ὅμως ὀφείλει τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τοὺς δικαζομένους καὶ τὸν Εἰσαγγελέα, ἢ, ἂν εἶνε δικαστήριον Εἰρηνοδικῶν, τὸν Εἰδικὸν Γραμματέα, νὰ ἐκδώσῃ περὶ τούτου ἠτιολογημένην ἀπόφασιν καὶ ν' ἀπαγγεῖλῃ ταύτην ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει. Τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως οἱ δικαζόμενοι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσωνται τὴν ἀναθεώρησιν χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἐμποδισθῇ ἐντεῦθεν ἡ περὶ τῆς κυρίας υποθέσεως συζήτησις. Δὲν δύναται ὅμως πώποτε τὸ δικαστήριον

ν' απομακρύνῃ τοὺς δικαζομένους καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν.
Ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτὴ ἀπαγγέλλεται πάντοτε ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 69. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται προφορικῶς, τηρουμένων πρακτικῶν συζητήσεως καὶ συντασσομένης ἐγγράφως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 70. Τὰ παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου συντασσόμενα πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως πρέπει νὰ περιέχωσι συντόμως τὰς προτάσεις καὶ αἰτήσεις τῶν δικαζομένων καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, τὰς μαρτυρίας, ἐν οἷς μάρτυρες δὲν εἶχον ἐξετασθῆ, εἰς τὴν προανάκρισιν, τὰς μεταξὺ τῶν μαρτυριῶν τῶν προσεξετασθέντων ἤδη μαρτύρων διαφορὰς, τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐν γένει ὅ,τι λόγου ἄξιον συνέδη διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 71. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶνε ἠτιολογημένη καὶ νὰ περιέχῃ τὸ ἐφαρμοζόμενον ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 72. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει συγχρόνως νὰ ἀναφέρῃ ρητῶς τὴν εἰς τὰ ἔξοδα καταψήφισιν τοῦ νικωμένου, καθόσον ταῦτα δὲν ἐπροξενήθησαν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀντιδίκου ἢ τινος ἄλλου, ἀδιαφόρως ἂν ὁ ἠττηθεὶς εἶνε ὁ κατηγορούμενος, ὁ πολιτικῶς υπεύθυνος, ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἰδιώτης κατηγορός. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἐκκαθαρίζονται τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 73. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν πρέπει νὰ ἀναφέρηται ρητῶς καὶ ἢ εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα ἀπόδοσις τῶν ὑφαιρεθέντων ἢ ἄλλως ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἀνακρίσεως εὐρισκόμενων πειστηρίων, καθὼς καὶ ἢ δήμευσις, ὅταν αὐτὴ διατάττηται παρὰ τῶν Νόμων.

Ἄρθρ. 74. Ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀπαγγέλλεται μόνον ἢ καταδικὴ ἢ ἡ ἀθώωσις, δὲν δύναται ὅμως νὰ διαταχθῇ ἀπλῶς ἢ παῦσις τῆς περαιτέρω καταδιώξεως. Ὅταν ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαγγελθεῖσα καταδικαστικὴ ἢ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις καταστῆ τελεσίδικος, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἢ εἰς τὴν δεδικασμένην πρᾶξιν ἐπάνοδος, ἐξαίρουμένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 439 περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως ὀρισθέντων.

Ἄρθρ. 75. Εἰς πᾶσαν ποινικὴν ἀπόφασιν ἀποφασίζονται ἐν

ταύτῳ καὶ αἱ γινόμεναι ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις. Ἐχει δὲ τὸ ποι-
νικὸν δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ παρεπέμψῃ τὴν περὶ τούτου
περαιτέρω συζήτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον, ἂν
αἱ ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις δὲν ἐξεκαθαρίσθησάν, ἀλλὰ χρῆζουσι
μετρίως διευκρινίσεως καὶ ἀναπτύξεως.

Ἄρθρ. 76. Ὁ κατηγορούμενος, ἀφ' οὗ ἀφωθῆ, δύναται,
ὑπὸ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 75 ἐκτεθέντι περιορισμῶν, νὰ ἐπιδιώξῃ
ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου τῆς περὶ ἀποζημιώσεως, ἰκα-
νοποιήσεως καὶ ἐξόδων ἰδιωτικῆς ἀπαιτήσεως του.

Ἄρθρ. 77. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καταδικάζονται εἰς ἀποζη-
μίωσιν καὶ εἰς τὰ ἐξόδα μόνον κατὰ τὰς παρὰ τῶν νόμων ρητῶς
ὀριζομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 78. Τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ ἡ ἀπόφασις,
μετὰ τῶν εἰς τὸ περιθώριον παρατηρήσεων καὶ μεταβολῶν, ὑπο-
γράφονται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ πάντων τῶν εἰς τὴν
συζήτησιν παρευρεθέντων καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν συμπραξάντων
δικαστῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ προ-
στίμῳ ἑκτὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐπιβαλλομένῳ εἰς τὸν
γραμματέα τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ πάν-
των τῶν παρεχονόντων τὴν διόριστον ταύτην ὑπάλληλων. Ἡ
αὕτη ποινὴ καταγινώσκειται καὶ ὅταν δὲν συντάσσονται παντάπασι
πρακτικὰ ἢ δὲν ἐκτίθεται ἐγγράφως ἡ ποινικὴ ἀπόφασις. [†]

Ἄρθρ. 79. Οἱ Εἰσχυγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσι κατὰ
πᾶσιν τριμηνίαν τὰ γραφεῖα τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν δι-
καστηρίων, νὰ θεσπισῶσι πᾶσιν παράδοξιν δι' ἐκθέσεως καὶ νὰ
προκαλῶσι τὴν τιμωρίαν.

Ἄρθρ. 80. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζήτησεως κατὰ-
τίθενται ὅλα τὰ ἔγγραφα παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου
καὶ φυλάσσονται ὑπ' αὐτοῦ. Ὡσαύτως ὁ γραμματεὺς τοῦ δι-
καστηρίου ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδρίων καὶ
τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων καὶ νὰ διδῇ εἰς τὸν Εἰσχυγγελέα
καὶ εἰς τοὺς διαικτοὺς τὰ ζητούμενα ἀντίγραφα αὐτῶν. Ὁ
αὐτὸς εἶνε καὶ φύλαξ τῶν εἰς τὸ δικαστήριον παρακατατιθε-
μένων ἀποδεικτικῶν καὶ ἄλλων πειστηρίων.

Ἄρθρ. 81. Τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφά-

† (ὁ δὲ νόμος)
αριθ. 114 ν.λ.
20/14/2/912
ἔλεμμε.
26 Κυβερν.

σεων δέον κατὰ μῆνα νὰ συρράπτονται, νὰ ἀριθμῶνται κατὰ σελίδας καὶ νὰ μονογραφῶνται, ἄλλως ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 158 τοῦ δικαστικοῦ ὄργανισμοῦ.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

Περὶ ἀποδείξεως

Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 82. Οἱ δικασταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσι νομικοῦς κανόνας ἀποδείξεων, ἀλλὰ μᾶλλον πρέπει νὰ ἀποφασίσωσι κατ' ἰδίαν πεποιθήσιν, ἀκούοντες πρὸς τοῦτο τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των, καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προκύπτουσαν ἀπροσωπώληπτον κρίσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, περὶ τοῦ ἀξιοπιστοῦ τῶν μαρτύρων καὶ περὶ τοῦ ἐγεγγύου τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων. Ὁφείλουσι δὲ νὰ ἐκθέτωσι τοὺς λόγους τῆς πεποιθήσεώς των εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 83. Τὰ κυριώτερα ἀποδείξεως μέσα εἰς τὴν ποινικὴν διαδικασίαν εἶνε :—1. ἐνδείξεις.—2. δικαστικὴ αὐτοψία.—3. γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων.—4. ὑπομνήματα.—5. ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου.—6. μάρτυρες.

Ἄρθρ. 84. Εἰς τὴν ποινικὴν διαδικασίαν συγχωρεῖται ἐν γένει πᾶν εἶδος ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἐξαιρέσις τοῦ γενικοῦ κανόνος ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως τότε μόνον γίνεται, ὅταν ἡ βᾶσις τοῦ πταισματος, τοῦ πλημμελήματος ἢ τοῦ κακουργήματος εἶνε ἰδιωτικῆς ὑποχρεώσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀπόδειξις τῆς ἰδιωτικῆς ὑποχρεώσεως, ἣτις προηγεῖται τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ δικαίου· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀξιοποίνου πράξεως συγχωρεῖται ἐπίσης πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον.

Β'. Ἐνδείξεις.

Ἄρθρ. 85. Αἱ ἐνδείξεις εἶνε γεγονότα τοιαύτην ἔχοντα

συνάφειαν μετά τινος ἀξιοποίνου πράξεως, ὥστε νὰ δύναται τις ἐντεῦθεν νὰ συμπεράνη λογικῶς περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς πράξεως ἢ περὶ τοῦ πράξαντος ἢ περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, ἢ περὶ τῶν λόγων τοῦ καταλογισμού. Ἡ ἀκριθὴς ἐκτίμησις τοιούτων διδομένων ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

Γ'. Αὐτοψία.

"Ἀρθρ. 86. Ὡς δικαστικὴ αὐτοψία θεωρεῖται πᾶσα δικαστικὴ πράξις, δι' ἧς ὁ δικαστὴς ἢ ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλος πληροφορεῖται περὶ τῆς υπάρξεως τινῶν γεγονότων δι' ἰδίας ἀντιλήψεως, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἴνε ἢ αἰσθησις δι' ἧς ἐγείνην ἢ ἀντίληψις αὐτή.

"Ἀρθρ. 87. Ἡ αὐτοψία δύναται νὰ γείνη εἰς ἀνθρώπους ἢ πράγματα, ἢ τόπον, ἢ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς κολακίμου πράξεως. Περὶ τῆς αὐτοψίας πρέπει πάντοτε νὰ συντάσσεται ἀκριθὴς καὶ περιεκτικὴ ἐκθεσις κατὰ τὸν νόμιμον τύπον.

Δ'. Πραγματογνώμονες.

"Ἀρθρ. 88. Ἐὰν ἡ αὐτοψία ἀπαιτῆ πείραν καὶ γνώσεις, ἰδίως δὲ ἰατρικὰς, χειρουργικὰς, χημικὰς καὶ προμοίαις ἄλλας, τὰς ὁποίας οἱ δικασταὶ ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, ὡς τοιοῦτοι δὲν ἔχουν συνήθως, προσκαλοῦνται τότε κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς ἢ καὶ πλείονες ἐμπειροτέχναι.

"Ἀρθρ. 89. Πᾶς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλος καὶ τὸ δικαστήριον αὐτὸ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ πραγματογνώμονας, ἐφ' ὅσον δι' ὠρισμένας τινὰς δικαστικὰς παρατηρήσεις, δὲν ὑπάρχουν διορισμένοι τοιοῦτοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν δὲ τις τῶν διορισθέντων πραγματογνωμόνων δὲν προσέλθῃ κατὰ τὸν ὀρισθέντα τόπον καὶ χρόνον, ἢ, προσελθὼν ἀρνηθῆται νὰ συμπράξῃ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἢ ἀναβάλλῃ τὴν ἐγκαιρὴν παράδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως, δύναται νὰ καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς διορισάσης ἀρχῆς, ὅταν αὐτὴ εἴνε Εἰσαγγελεὺς ἢ Ἀνακριτὴς ἢ Δικαστήριον, εἰς πρόστιμον 10—100 δραχμῶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιή-

σειας τῆς ἀποφάσεως, συντασσομένης περὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐκθέσειως παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 90. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται παρὰ τῶν δικάδικων διά τε τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς καὶ οἱ μάρτυρες, καὶ προσέτι ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον ἢ ἕμμεσον ἰδιωτικὸν συμφέρον, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν γένεσιν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ εἰς αὐτοφίαν προκειμένου ἀνθρώπου ἢ πράγματος συνέπραξαν ἰδίως δὲ ἂν ὡς ἰατροὶ ἔδωκαν τὴν ἀπὸ τῆς τέχνης των βοήθειαν κτλ.

Ἄρθρ. 91. Πρὶν εἰς πραγματογνώμονες ἀναλλάξωσι τὰς ἐργασίας, ὁρίζονται ἐνώπιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, παρὰ τῶν ὁποίων διωρισθῆσαν, ἐκτὸς ἐὰν ἐράπαξ ὠρίσθησαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιούτων ἔργων, ὅτε ὁ διευθύνων τὴν πραγματογνωμοσύνην ὑπάλληλος ὑπομνησκαί, πρὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, τὴν ἰερότητα τοῦ ὑπ' αὐτῶν δοθέντος ἐράπαξ ὅρκου.

Ἄρθρ. 92. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὀρεῖται νὰ προτείνῃ ὠρισμένως εἰς τοὺς πραγματογνώμονας τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται κυρίως ν' ἀπαντήσῃ καὶ νὰ προτείνῃ ὅτε νὰ μὴ περὶ αὐτῶν οὗτοι μὴδὲν πῶν πρὸς τὸ πρᾶγμα χρησίμων καὶ νὰ δώσωσι βῆσιμον καὶ ἐξεντλοῦσιν τὸ ζήτημα γνώμην. Αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ πραγματογνώμονες δὲν περιορίζονται εἰς μόνον τὰ παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως προταθέντα αὐτοῖς ζητήματα, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς τέχνης ἢ ἐπιστήμης των νομίζωσιν ἄλλα λόγου καὶ ἄλλα ζητήματα.

Ἄρθρ. 93. Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων πρέπει, ἐξαίρουμένων τῶν ἐκτιμήσεων, νὰ εἶνε ἠτιολογημένη. Ἐκθέτοντες οὗτοι τὴν γνώμην των ὀφείλου νὰ μὴ παρενεύρωσι ψευδῆ πράγματα, ν' ἀποφεύγουν τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰς ἀορίστους ἐκφράσεις καὶ ἄλλας ἐλλείψεις, δυναμένας νὰ διεγείρωσιν ὑπόνοιαν προσωποληψίας ἢ ἀνεπιτηδεύτητος.

Ἄρθρ. 94. Ἐὰν ἐπὶ τῶν ἐκτιμήσεων οἱ πραγματογνώμονες διαφωνῶσι περὶ τὴν ποσότητα λαμβάνεται τότε ὡς βᾶσις ἡ ἐλαχίστη ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν προβληθεισῶν διαφόρων ποσοτήτων.

Ἄρθρ. 95. Ἐὰν ἐκτὸς τῶν ἐκτιμήσεων, πολλοὶ πραγματογνώμονες, προσκληθέντες νὰ γνωμοδοτήσωσι, δὲν συμφωνῶσι μετ' ἀλλήλων, τῶν πλειόνων ἢ ψῆφος ἐπικρατεῖ, ἀναφερομένης

καὶ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας. Ἄλλως προστίθεται εἰς τοὺς προλαβόντας καὶ ἕτερος πραγματογνώμων, ἂν οὐδὲ πάντες συνδικασθεῖσθαι καὶ αὐθις μετ' ἀκριθείας περὶ τοῦ πράγματος, ἐκδίδουσι νέαν περὶ τούτου γνωμοδότησιν. Ἐὰν δὲ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπάρχῃ πλειονοψηφία ὑπὲρ τινὸς γνώμης, εἶνε τότε ἀποδεκτέα ἢ μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 96. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων εἶνε ἀόριστος, ἀτελής καὶ ἀναιτιολόγητος, πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς ἰδίους διὰ ν' ἀναπληρώσουν τὰς ἐλλείψεις ταύτας.

Ἄρθρ. 97. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ πράγματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τινος ζητήματος, πρὸς λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα πείρα, ἢ γνώσις ἰδιαζούσης τέχνης ἢ ἐπιστήμης, διορίζονται τοῦλάχιστον δύο ἐμπειροτέχνη. Ἀρτίου ὄντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πραγματογνωμόνων, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους, προστίθεται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες τοὺς διώρισαν, καὶ εἰς ἐπικριτής. Τότε ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων.

Ἄρθρ. 98. Ἡ ἀπόφασις ἢ ἡ γνωμοδότησις, χρησιμεύει εἰς τὸν δικαστὴν ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἀποδεικτικὰ μέσθ.

Ἄρθρ. 99. Τὰ ἔργα τῶν πραγματογνωμόνων, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 97 ἀνακερομένης περιπτώσεως, δύνανται νὰ διευθύνωνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ἢ περὶ τούτου συναυτομένη ἐκθεσις πρέπει νὰ υπογράφηται παρ' αὐτοῦ, παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου ἢ ἄλλου τινὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 62 διαλαμβανομένων ὑπαλλήλων, ἢ τοῦ μάρτυρος καὶ παρ' ὄλων τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 100. Συναινέσει τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως δύνανται οἱ πραγματογνώμονες νὰ ἐπιχειρῶσι καὶ καθ' ἑαυτοὺς τὰς ἐργασίας των. Τότε δὲ οἱ ἐμπειροτέχνη ὀφείλουσι νὰ ἐκθέσωσι ἐγγράφως τὴν γνωμοδότησίν των, νὰ τὴν υπογράψωσι καὶ νὰ τὴν παραδίδωσι εἰς τὸν διορίσαντα αὐτοὺς ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ἐπιβεδαίει συντόμως ὑπὸ τὸ ἔγγραφον τοῦτο τὴν παράδοσιν τὴν υπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ μάρτυρος. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ 97 ἄρθρου οἱ πραγματογνώμονες ἐνεργοῦν πάντοτε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἄρθρ. 101. Οἱ ἐμπειροτέχνη, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι συγχρόνως καὶ ὡς μάρτυρες, δὲν προσκαλοῦνται συνή-

θως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μόνον ἀναγινώσκεται ἡ περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν συνταχθεῖσα ἔκθεσις.

Ε'. Ὁμολογία.

Ἄρθρ. 102. Ἡ ἐνώπιόν τινος τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἢ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ γενομένη καὶ μὲ τὰς ἄλλας πληροφορίας καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις συμφωνοῦσα ὁμολογία ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀπαιτῆται ρητῶς, μῆτε εἰς τὴν προδικασίαν, μῆτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἢ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλὰ μόνον νὰ ἀνακοινῶνται εἰς αὐτὸν, ἐξεταζόμενον, οἱ λόγοι τῆς κατηγορίας καὶ νὰ προσκαλῆται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τούτους· καὶ νὰ ἐκθέσῃ τῆς ὑπερασπίσεως τὰ μῆσα καὶ τὰς περὶ τούτων ἀποδείξεις· πρέπει δὲ ἐν γένει νὰ ἀποφεύγηται πᾶσα ζητητικὴ ἐρώτησις.

Σ'. Μάρτυρες.

Ἄρθρ. 103. Ἐκαστος, ἄνευ διαστολῆς τάξεως καὶ γένους, ὑποχρεοῦται, κατὰ κανόνα, ζητούμενος, νὰ μαρτυρῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ παντὸς πράγματος, τοῦ ὁποίου ἀντελάβετο διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθήσεων. Ἐξαιροῦνται μόνον οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 104-107 ἀναφερόμενοι.

Ἄρθρ. 104. Παράφρονες, μαινόμενοι καὶ βλάκες δὲν ἐξετάζονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, μῆτε εἰς τὴν προδικασίαν μῆτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἄρθρ. 105. Ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς, υἱοθετήσας καὶ υἱοθετηθεῖς, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, πατριεῖς, μητριεῖς καὶ προγονοὶ, ἀνὴρ καὶ γυνή, πενθερὸς καὶ πενθερά, γυναικάδελφοὶ καὶ γυναικαδέλφαι, ἀνδράδελφοὶ καὶ ἀνδραδέλφαι, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ ἢ νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξετάζονται εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν καὶ διὰ τοῦτο δὲν προσκαλοῦνται παντάπασι· ἀλλ' ἐὰν οὗτοι ἐξητάσθησαν ἄνευ ἐναντιώσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ, ἡ διαδικασία δὲν θεωρεῖται ὡς ἄκυρος.

Ἄρθρ. 106. Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 105 εἰρημένοι δύνανται, πρὸς δικασφῆσιν τῆς ἀνακρίσεως, νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὴν προδικασίαν ἀνωμοτί.

Ἄρθρ. 107. Δὲν ἐξετάζονται οὔτε κατὰ τὴν προδικασίαν οὔτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.—1. Οἱ ἐκ τοῦ κλήρου ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γνωρίζουν ὡς ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως.—2. Συνήγοροι ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διεπιστεύθησαν εἰς αὐτοὺς ὡς τοιούτους.—3. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ μυστικά τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας των, καθόσον ἡ Κυβέρνησις δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 108. Οἱ Ἀρχιερεῖς ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ προδικασίᾳ κατ' οἶκον, ἢ δὲ κατάθεσις των, γενομένης περὶ τοῦτου αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐπ' ἀκροατηρίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας. Μόνον ἐπ' ἀκροατηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν εἶνε ὑπόχρεοι νὰ ἐμφανίζωνται, ὅταν τὸ δικαστήριον θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 109. Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἡγεμόνος, οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν δικαστηρίων, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ οἱ Νομάρχαι ἐξετάζονται κατὰ τὴν προδικασίαν εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των, ὅταν αὕτη διεξάγῃται ἐκτὸς τοῦ τόπου ἐνθα ἐδρεύουσιν ἢ διατρίβουσιν.

Ἄρθρ. 110. Ἐὰν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 109 ἀναφερόμενοι πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐπ' ἀκροατηρίου, παρὰ μὲν τῷ δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδικῶν ἀναγινώσκεται ἢ ἔνορκος αὐτῶν κατάθεσις, γενομένης περὶ τοῦτου αἰτήσεως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, παρὰ δὲ τῷ δικαστηρίῳ τῶν Κακουργιοδικῶν καλοῦνται πάντοτε καὶ ἐξετάζονται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Δύνανται ὅμως ν' ἀπαλλαγθῶσι τῆς ἐμφανίσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ὅτε, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἢ ἔνορκος αὐτῶν κατάθεσις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρ. 111. Ἐὰν ὁ μάρτυς διατρίβῃ ἐκτὸς τῆς Νήσου, τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ αἰτεῖται, ἐπὶ ὑποσχέσει ἀμοιβαιότητος, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ξένου δικατοῦ ἢ ἄλλης ἐν τῷ τόπῳ τῆς διατριβῆς τοῦ μάρτυρος ἐδρεύου-

της αρχῆς, ἡ δὲ κατάθεσις τοῦ ἀγκυινώσκειται εἰς τὸ ἀκροατήριον. γενομένης περὶ τούτου αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 112. Οἱ κατὰ τὴν προδικασίαν καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξεταζόμενοι μάρτυρες ὀφείλουσι, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξετάσις, νὰ ὀρκισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἱεραῆς βίβλου τῆς θρησκείας των, ὅτι θέλουσι μαρτυρῆσαι ἀπόδως καὶ ἀπαθῶς καὶ ὅτι θέλουσι καταθέσει ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν.

Οἱ Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ διάκονοι ὀρκίζονται κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27 Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἑκκλησίας.

Ἡ κατὰ τὴν προδικασίαν ληφθεῖσα ἔνορκος κατάθεσις τοῦ μάρτυρος δύναται ν' ἀναγκωσθῇ ἐπ' ἀκροατηρίου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως αὐτοῦ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἄρθρ. 113. Ἀνωμοτὶ ἐξετάζονται κατὰ τὴν προδικασίαν καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ—1. Παιδες νεώτεροι τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν.—2. Καταδικασμένοι ἕνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων.—3. Οἱ πολιτικῶς ἐνάγοντες. Ἐὰν ὅμως οἱ εἰρημένοι ἤθελον ὀρκισθῇ, μηδενὸς ἐναντιουμένου, ἡ διαδικασία δὲν θεωρεῖται ὡς ἄκυρος. Ἐγερθείσης ἀμφισθητήσεως περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ παιδὸς μάρτυρος, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον ὀρίζει αὐτὴν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκτίμησιν.

Ἄρθρ. 114. Ὁ μάρτυς, πρὶν μαρτυρῆσῃ, ἐρωτᾶται περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τῆς κατοικίας, τῆς ἡλικίας καὶ τῆς θρησκείας του ὡς καὶ περὶ τῆς συγγενείας αὐτοῦ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα.

Ἄρθρ. 115. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ὁ καθεὶς χωριστῶς, καὶ κατὰ τὴν προδικασίαν, μὴ παρόντος τοῦ κατηγορουμένου. Ὡσαύτως καὶ ὁ κατηγορούμενος ἐξετάζεται ἐν ἀπουσίᾳ τῶν μάρτύρων, καὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 102 διατεταγμένα Δύναται δὲ οἱ μάρτυρες, ὅταν τοῦτο εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς ἀληθείας νὰ ἐξετάζωνται κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τε τὸν κατηγορούμενον καὶ πρὸς ἕτερον μάρτυρα, κατὰ τε τὴν προδικασίαν καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

"Αρθρ. 116. Παραπειστικά ἐρωτήσεις, καθ' ἃς ὑποτίθενται ἢ ἐκλαμβάνονται ὡς ἀληθῆ πράγματα μήπω ὁμολογηθέντα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, ἢ μηκέτι εἰρημένα παρὰ τοῦ μάρτυρος ἢ αἰ ὅποια διὰ τὴν διττὴν αὐτῶν σημασίαν δύνανται νὰ παρεξηγηθῶσι, δὲν πρέπει μῆτε εἰς τὸν πρῶτον μῆτε εἰς τὸν δευτέρον νὰ προσβάλλωνται.

"Αρθρ. 117. Οἱ ἐπ' ἀκροατηρίου ἐξεταζόμενοι μάρτυρες καὶ οἱ ἐμπειροτέχνη, ἐὰν τὸ ἀπαιτήσουν, ἀποζημιούνται κατὰ τὴν νόμιμον διατίμησιν, διὰ τὰ ἐξέδα τῆς ὁδοιπορίας, τροφῆς καὶ τὴν χρονοτριβὴν των. Τὸ ποσὸν προσδιορίζεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξέτασιν παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅπου οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται. Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ σημειοῦται ὑπὸ τὴν πρόσκλησιν, ἐὰν ὑπάρχῃ πρόσκλησις ἐγγράφως, ἄλλως δὲ εἰς χωριστὸν φύλλον.

"Αρθρ. 118. Ἐὰν τις τῶν κατηγορουμένων ἢ μαρτύρων εἶνε κωφὸς ἢ ἄλαλος, ἢ κωφὸς καὶ ἄλαλος ἐν ταύτῳ, ἀλλὰ ἤξεύρῃ νὰ γράφῃ, τότε εἰς τε τὴν προδικασίαν καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον ὅλαι αἱ ἐρωτήσεις καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις γράφονται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, οἱ δὲ εἰρημένοι ἀπαντῶσιν εἰς αὐτάς ἐγγράφως. Ἐἰς τὸ ἀκροατήριον, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκονται πάντα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

"Αρθρ. 119. Ἐὰν οἱ κωφοὶ ἢ οἱ ἄλαλοι, ἢ οἱ κωφοὶ ἐν ταύτῳ καὶ ἄλαλοι κατηγορούμενοι οἱ μάρτυρες, εἶνε ἄπειροι τοῦ γράφειν, διορίζεται ἕνεκα τούτων ἑρμηνεὺς, κατὰ μὲν τὴν προδικασίαν παρὰ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπ' ἀκροατηρίου δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου. Εἰς ὅλας δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ μάρτυρες ὀφείλουσιν νὰ υπογράψωσι, πρέπει νὰ υπογράφηται ἢ ἔκθεσις καὶ παρὰ τοῦ ἑρμηνεύως. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες δὲν εἶνε ἐγκρατεῖς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

"Αρθρ. 120. Οἱ ἑρμηνεῖς δεόν νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν πρέπει δὲ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ εἶνε ἐκ τῶν κατηγορουμένων, συνηγόρων, μαρτύρων ἢ δικαστῶν, οὐδὲ ἂν ἤθελον συναινέσαι ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ Εἰσαγγελεὺς.

"Αρθρ. 121. Πᾶς διάδικος, ἐπομένως καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς,

ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρῇ τὸν διορισθέντα ἑρμηνέα διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται οἱ πραγματογνώμονες (ἄρθρ. 90). Περὶ τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῆς κατὰ μὲν τὴν προδικασίαν ἀποφασίζει ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, ἐν δὲ τῷ ἀκροατηρίῳ ὅλον τὸ δικαστήριον.

"Ἀρθρ. 122. Προτοῦ ἀρχίσωσι τὸ ἔργον των οἱ ἑρμηνεῖς ὑποχρεοῦνται παρὰ τοῦ διορίσαντος αὐτοὺς ὑπαλλήλου νὰ ὀρισθῶσιν ὅτι θέλουν κάμει πιστὴν διερμηνεύσειν.

Ζ'. Ἐκθέσεις καὶ ἄλλα ὑπομνήματα.

"Ἀρθρ. 123. "Ὅλαι αἱ κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους συντεταγμένα ἐκθέσεις τῶν ὑπαλλήλων, ὅσοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ βεβαιώνωσι καὶ ν' ἀνακρίνωσι πταίσματα, πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, ἔχουν, ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενόν των, ἰσχύον ἀποδείξεως, μέχρις οὗτου ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον. Ἡ ἄρνησις τῶν περιεχομένων δὲν ἀφαιρεῖ μόνη τὴν περὶ τὴν ἀπόδειξιν ἰσχύον των. Ἄλλα ἔγγραφα ἀποδεικνύουν, μόνον ὅταν ἡ γνησιότης των εἶνε ἀναμφισβήτητος.

Τ Μ Η Μ Α Γ'.

Προανάκρισις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καταδιωκτέων ἀξιοποιῶν πράξεων.

Α'. Τῶν πταισμάτων.

1. Ἀνακριτικὰ ἀρχαί.

"Ἀρθρ. 124. Οἱ ἀρμόδιοι Εἰδικοὶ Γραμματεῖς, ἡ Δήμαρχοι ἢ δημομαρτικοὶ πάρεδροι καὶ ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουν, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε συνεπεῖα μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως, νὰ ἐνεργοῦν τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν πταισμάτων.

2. Ἐγγραφοὶ προανάκρισις.

"Ἀρθρ. 125. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται εἰς οἰανδήποτε τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων νὰ

συλλέγωσι πληροφόριαι περί τῆς ἀνακριτέας πράξεως καὶ περί τοῦ πράξαντος, νὰ ἐξετάζωσι μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους συνοπτικῶς, νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοψίας καὶ κατ' οἶκον ἐρεύνας, νὰ κατασχῶσι τὰ πειστήρια καὶ ἐν γένει νὰ συλλέγωσι τὰς περί τῆς πράξεως καὶ τοῦ πράξαντος ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις. Περὶ πάντων τούτων πρέπει νὰ συντάσσονται πάντοτε ἐκθέσεις ἀκριβεῖς.

Ἄρθρ. 126. Μάρτυρες καὶ κατηγορούμενοι κλητεύονται ἐπισημῶς εἰς τὴν προανάκρισιν, ἐκτὸς ἂν διατρίβωσιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅτε δύνανται νὰ κληθῶσι καὶ προσορικῶς. Μὴ ἐμφανιζομένων δύναται νὰ διατρυχθῇ καὶ ἡ διὰ βίας προσαγωγὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 127. Αἱ κατ' οἶκον ἐρεύσαι καὶ κατασχέσεις δύνανται νὰ γείνωσι μόνον τῇ συμπράξει καὶ ἐτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου· ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ συντασσομένη ἐκθέσις συνυπογράφεται καὶ παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 128. Εἰς πταίσματα τιμωρούμενα μὲ κράτησιν δύνανται νὰ ἐνεργῶσι καὶ συλλήψεις οἱ Εἰδικοί Γραμματεῖς, οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ πάρεδροι αὐτῶν, καθὼς καὶ ἕκαστος τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, ὅταν οἱ πράξαντες συλληφθῶσιν ἐπ' αὐτοφώρῳ· ἀλλ' οἱ συλληφθέντες πρέπει νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ κλητῶν καὶ μετὰ 24 ὥρας τὸ πολὺ νὰ εἰσχυθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἢ ν' ἀπολυθῶσιν.

Ἄρθρ. 129. Εἰς τὰς περί πταισμάτων δίκας δὲν γίνεται περαιτέρω ἔγγραφος προανάκρισις. Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν προανάκρισιν οἱ γενικοὶ ὅροι περί τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματος (ἄρθρ. 156), τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης, τῆς κατασχέσεως (ἄρθρ. 157—164), περί τῶν πρὸς κατάπαυσιν τοῦ θορύβου μέτρων (ἄρθρ. 164, 165 καὶ 166) καὶ περί τῆς προανακρίσεως ἐν γένει (ἄρθρ. 59 καὶ 85).

Ἄρθρ. 130. Καὶ ἄνευ ἐγγράφου προανακρίσεως ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἀρμόδιος Εἰδικὸς Γραμματεὺς νὰ καλῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικῶν τοὺς κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας. Τοιαύτη ἀπ' εὐθείας κλήσις εἰς τὰς περί πταισμάτων δίκας θεωρεῖται μάλιστα ὡς κανὼν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ Πρωτοδικίας Εἰσαγγελεὺς, ἐὰν δὲν

ἤθελε προτιμήσει νὰ προκληῆσθῃ πρότερον ἔγγραφον προανάκρισιν.

Ἄρθρ. 131. Ἡ κλήσις τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ διὰ τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις κλητῆρων, ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 132. Ἡ κλήσις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπιδίδεται τοῦλάχιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμράνισιν ὀρισμένης δικασίμου ἡμέρας. Τὸ κλητῆριον θέσπισμα πρέπει ν' ἀναφέρῃ ἐν γένει τὸ πταίσμα, νὰ υπογράφηται παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως ἢ Εἰσαγγελέως καὶ νὰ εἶνε ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα. Τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιδίδηται εἰς τὸν προσκλούμενον αὐτὸν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἢ ἐπίδοσις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἡολ. Δικονομίας ἢ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 220 Νόμου.

Ἄρθρ. 133. Περὶ τῆς ἐπίδοσεως ὀφείλει ὁ κλητῆρ νὰ διδῇ ἀποδεικτικόν, ἐν ᾧ σημειοῦται ἀκριβῶς κατὰ ποίαν ἡμέραν καὶ ὥραν, πρὸς τίνα καὶ ποῦ ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ χρονολογηθῆται καὶ νὰ υπογράφηται παρ' αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὰς διὰ τοῦ ταχυδρομείου γινομένας ἐπίδοσεις ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 134. Οἱ στρατιωτικοὶ κλητεύονται διὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης τῶν ἀρχῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 135. Κατηγορούμενοι καὶ μάρτυρες ἔχουσι προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανίζωνται ἐκουσίως ἀνευ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἄρθρ. 136. Αἱ περὶ προανακρίσεως τῶν πταισμάτων ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσιν καὶ ὡς πρὸς τὰ μικροπταίσματα ἐφόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμον περὶ μικροπταισμάτων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προανάκρισιν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν πλημμελημάτων ἰσχύουσιν κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ πλημμελημάτων ἐν γένει ὀρισμένα.

Β'. Τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων

α'. Μηνύσεις.

Ἄρθρ. 137. Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως ὀφείλουσι ν' ἀνακοινῶσιν ἀμελητὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ Πρωτοδικαίαις Εἰσαγγελεῖα πᾶν ὅ,τι μανθάνουσιν ἐκ μηνύσεων, ἢ ἐξ ἰδίως ἀντιλήψεως, ἐκ σήμεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, περὶ τινος πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὴν πράξιν ἢ τὸν πράξαντα αὐτόν.

Ἄρθρ. 138. Καὶ ἰδιῶται προσέτι ὀφείλουσι, λαβόντες ἐξ ἰδίως ἀντιλήψεως γινῶσιν ἀξιοποῖνου τινὸς πράξεως, ν' ἀναγγέλλωσιν αὐτὴν ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης· κατὰ δὲ τὰς παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις εἶνε μάλιστα εἰς τοῦτο ὑπόχρεσι ἐπὶ ποινῇ.

Ἄρθρ. 139. Εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, ἢ ἀνακάλυψις τῶν ὁποίων ἐνδικαίως ἰδίως τὴν Πολιτείαν, δύναται πᾶς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλος, λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου, νὰ προσκαλέσῃ, ἐπὶ ὑποσχέσει ἀμοιβῆς, τὸ κοινὸν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ πράξαντος.

Ἄρθρ. 140. Ἡ μηνύσις γίνεται ἀμέσως πρὸς τὸν παρὰ Πρωτοδικαίαις Εἰσαγγελεῖα, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλους. Γίνεται δὲ διὰ τοῦ μηνύοντος αὐτοῦ, ἢ διὰ τινος πληρεξουσίου. Τὸ ἔγγραφο τῆς πληρεξουσιότητος παραρτᾶται εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 141. Γενομένης προφορικῆς μηνύσεως ὁ παρὰ Πρωτοδικαίαις Εἰσαγγελεὺς καὶ ἔκκοτος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 ἀναφερομένων ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων ὑποχρεοῦται, ὁ δὲ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ συντάτῃ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἔκθεσιν περὶ τῆς μηνύσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 142. Ἐὰν γείνη ἡ μηνύσις ἐγγράφως, μονογραφεῖται αὕτη κατὰ πᾶν φύλλον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ συντάσσεται παρὰ πόδας τῆς μηνύσεως ἔκθεσις περὶ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 143. Ἐὰν ἡ ἔγγραφος καὶ προφορικὴ μηνύσις ἐγείνηεν

εις υπάλληλον ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἄλλον παρὰ τὸν Εἰσαγγελέα, δεόν νὰ παραπεμφθῆ παραχρῆμα εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελέα.

Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 305 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν, ὅ τι ἀφορᾷ τὸν παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελέα ἐνεργεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.

Β'. Προεισαγωγικαὶ ἐργασίαι τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλων.

Ἄρθρ. 144. Οἱ παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελεῖς, εἴτε κατὰ μὴνυσιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλουσι νὰ διεκδύωσι τὰς ἀναγκαστὰς προσκλήσεις πρὸς τοὺς Εἰρηνοδικαίης, Δημάρχους, δημαρχικούς παρῆδρους, Εἰδικούς Γραμματεῖς τῆς ἰδίας αὐτῶν ἢ ξένης περιφερείας, ἢ καὶ πρὸς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ πρὸς ἄλλους παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελεῖς πρὸς βεβλῶσιν τῶν κατὰ τὴν πράξιν καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεων. Οἱ Εἰσαγγελεῖς ἔχουσι προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ κἀμνωσι καὶ ἀμέσως ἐξετάσῃς ἰδίας καὶ προσέτι νὰ ἐπιχειρῶσι τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 125, 126, 145 καὶ 147 ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 145. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς προέρχεται κίνδυνος, ἢ ἐὰν ὁ ἀδικήσας συνελθῆθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὑποχρεοῦνται τότε πάντες οἱ ἀρμόδιοι ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερόμενοι, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελέα γενομένην μὴνυσιν, καὶ χωρὶς νὰ προσμένωσιν ἄλλην περὶ τούτου πρόσκλησιν, νὰ ἐπιχειρῶσι τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 125, 126 καὶ 147 εἰρημένας πράξεις, ἢ διορίζοντες φυλακῆς ἢ κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἀσφαλίζωσι τὴν ἀνίχνευσιν τῆς πράξεως καὶ τοῦ πράξαντος. Ἐὰν ὑπάρχωσι μὴνύσεις περὶ βιαιῶν θανάτου, τραυματισμοῦ ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε βλάβης ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων, ὁ ἀνחקρητικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ συμπαραλάβῃ ἰατροὺς, χειρουργοὺς, χημικοὺς καὶ ἄλλους προσφόρους πραγματογνώμονας. Αἱ περὶ τούτων συντασσόμεναι ἐκθέσεις πέμπονται παραχρῆμα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 146. Ἐάν πολλοὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένων ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλων εἶνε ἐπίσης ἀρμόδιοι, ἕκαστος αὐτῶν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀνακρίσεως, καὶ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 προτίμησις ἀποφασίζει τίς πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν, ἕκτος ἂν ὁ Εἰσαγγελεὺς διατάξῃ ἄλλως ἢ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν φροντίδα.

Ἄρθρ. 147. Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 16—18 εἰρημένοι ὑπάλληλοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ συλλεμβάνωσι τὸν πράξαντα, ἐὰν οὗτος κατελήθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ ὁ συλληφθεὶς προσάγεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις τὸν παραπέμπει τάχιστα μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸν Ἀνακριτὴν ἢ τὸν ἀπολύει.

Ἐπὶ δὲ τῶν πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν ὁ συλληφθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰδικὸν Γραμματέα, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 196 καὶ 197.

Ἄρθρ. 148. Ἡ προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις, ἧτις πάντοτε εἶνε συνοπτικὴ, περατοῦται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ ἀναφερομένου τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως πρὸς τὸν Ἀνακριτὴν ἢ πρὸς τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον.

Γ'. Κ λ ῆ σ ι ς .

Ἄρθρ. 149. Ὁ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεὺς τότε μόνον ἔχει δικαίωμα νὰ καλῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἀκροατήριον, εἴτε προηγηθεῖσῃ προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως εἴτε μὴ, ὅταν—1. ὁ κατηγορούμενος εἶνε παρών καὶ—2. τὸ ἀδίκημα ὑπόκειται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πρωτοδικαίου.

Ἄρθρ. 150. Τὸ κλητῆριον θέσπισμα πρέπει ν' ἀναφέρῃ τὸ ἀδίκημα καὶ τὸν κατηγορούμενον, νὰ φέρῃ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 151. Ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως γίνεται, εἰς μὲν τὸν κατηγορούμενον τοὐλάχιστον τρεῖς ἡμέρας, εἰς δὲ τοὺς μάρτυρας τοὐλάχιστον 24 ὥρας πρὶν τῆς ἐν αὐτῇ τῇ προσκλήσει πρὸς ἐμφάνισιν ὀρισμένης δικασίμου ἡμέρας. Ἐὰν κατηγορούμενοι καὶ μάρτυρες κατοικῶσιν εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὴν ἔδραν τοῦ

δικαστηρίου, τότε προστίθεται μία ἡμέρα διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων (δύο ὥρων).

Ἄρθρ. 152. Ἐὰν αἱ περὶ τῆς προθεσμίας διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου δὲν τηρηθῶσι, τότε μόνον ἀκυροῦται ἡ διαδικασία, ὅταν ὁ κατηγορούμενος μὴ ἐμφανισθῆις, ἐδικάσθη κατ' ἐρήμην. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθῆις ἠναντιώθῃ εἰς τὴν πρόθεσιν τῆς διαδικασίας καὶ μολοντοῦτο ἐδικάσθη.

Δ'. Κοινοποιήσις τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 153. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κυρίας ἀνακρίσεως, ὁ Ἀνακριτὴς καλεῖ τὸν κατηγορούμενον, ἐὰν δὲν φυγοδικῆ, εἰς ἀπολογίαὶν, καὶ, μετ' αὐτήν, ἀνακοινῶι αὐτῷ ἢ τῷ συνηγόρῳ του τὴν δικογραφίαν, προτείνει δ' ὁ κατηγορούμενος ὅσα ἔχει μέσα ὑπερασπίσεως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπολογίας του, ἐρ' ὧν ἐνεργεῖ ὁ Ἀνακριτὴς ἐὰν κρίνῃ τοῦτο λυσιτελές.

Ε'. Μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 154. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορός του εὐρίσκη ἀναγκάσιν τὴν ἐξέτασιν νέων μαρτύρων περὶ τῆς καταδικωμένης ἀξιοποίνου πράξεως ἢ περὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ κατηγορουμένου, δύναται νὰ προτείνῃ τοὺς μάρτυρας τούτους δι' ἰδίων ἐξόδων εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν, ἢ νὰ ἀναφερθῆι περὶ τούτου δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα, ἐκθέτων ἐν αὐτῇ τὰ δι' ἐκάστου μάρτυρος ἀποδειχθησόμενα. Ὁ Εἰσαγγελεὺς, ἐὰν φρονῆι τὴν ἐξέτασιν τῶν προβεβλημένων μαρτύρων συντελεστικὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἐνοχῆς ἢ τῆς ἀθωότητος ἢ πρὸς ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, ὀφείλει νὰ τοὺς καλέσῃ αὐτεπαγγέλτως· ἄλλως δὲ νὰ προκαλέσῃ τὴν κλήτευσιν των δι' ἐξόδων τῶν κατηγορουμένων κατὰ τὸν ὠρισμένον τύπον τῆς κλητεύσεως.

Σ'. Ἀναβολὴ τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 155. Ὁ τε Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος ἔχουν τὸ δικαίωμα, ὑπαρχόντων οὐσιωδῶν λόγων, νὰ προτείνωσι τὴν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Ἐὰν ἡ πρό-

τασις αὕτη γείνη πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συνεδριάσεως, ἢ αἰτήσις μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων βεβαιώσεων ἐγχειρίζεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, καὶ, κατ' ἔκθεσιν αὐτοῦ, ἀκουσθέντων τῶν παρόντων διαδίκων, γίνεταί ἀνυπερθέτως περὶ τούτου ἀπόφασις ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Ἄν δ' ἡ αἰτήσις προσήχθη κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συνεδρίῳ, τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τὸν Εἰσαγγελέα καὶ τοὺς παρόντας διαδίκους, ἀποφασίζει πρὸ τῆς συζήτησεως τῆς ὑποθέσεως. Ἡ πρότασις εἶνε ἀπαράδεκτος ἂν ἤδη ἤρχισεν ἡ συζήτησις. Ἐὰν ἡ περὶ τὴν παράδοσιν τῆς αἰτήσεως βραδύτης προεῖρηται ἐξ αἰτίας τοῦ προτεινάντος, οὗτος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς βραδύτητός του προξενηθέντων ἐξόδων, ὡς καὶ ἡ αἰτήσις ἐγκριθῇ.

Ζ'. Ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδίκημα

Ἄρθρ. 156. Ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδίκημα ὑπάρχει ὅταν:—1. Τὸ ἀδίκημα εἶνε ἐν τῷ πράττεσθαι ἢ ἐπράχθη ἀρτίως—2. Ὁ κατηγορούμενος εὐρέθη ἐν καιρῷ τῆς κολασίμου πράξεως ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου αὕτη ἐτελέσθη, μὲ πρᾶγματτα, ἐργαλεῖα, ὄπλα καὶ ἄλλα πειστήρια—3. Ὁ κατηγορούμενος κατεδιώχθη διὰ δημοσίας κραυγῆς ἢ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας.

Η'. Κατ' οἶκον ἔρευνα, κατόσχεσις καὶ αὐτοψία

Ἄρθρ. 157. Ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα τότε μόνον γίνεταί ὅταν ἐλλόγως δύναται νὰ ὑποθεθῇ, ὅτι ἡ βεβαιώσις τῆς πράξεως, ἢ ἀνακάλυψις ἢ ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐνόχων, ἢ τέλος ἢ ἀποκατάστασις τῆς προξενηθείσης ζημίας δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου δύναται νὰ κατορθωθῇ ἢ νὰ εὐκολυνθῇ.

Ἄρθρ. 158. Ὅταν ὑπάρχωσι τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 157 εἰρημένα, δύναται ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα νὰ γείνη εἰς ἰδιωτῶν οἰκίας—1. Ἐὰν τὸ ἀπαιτῆσθεὶς κάτοικος τῆς οἰκίας—2. Ἐὰν ὁ κάτοικος εἶνε ὠρισμένως ὑπόπτος ἐνὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 535 καὶ ἐπ. 673 καὶ 693 τοῦ ποιν. νόμου ὀριζομένων πταισμάτων ἢ τινος πλημμελήματος ἢ κακοεργήματος—3. ἢ ἐὰν ὁ κάτοικος, κατὰ τὴν ἐν καιρῷ τῆς διαγωγῆς του θεωρούμενος, δύναται νὰ νομισθῇ ὡς ἱκανὸς νὰ πράξῃ τοιοῦτόν

τι— 4. Ἐὰν πρόκηται περὶ γενικῆς ἐρεύνης εἰς ὀλοκλήρους τόπους, πόλεις ἢ χωρία, εἴτε ληφθέντος περὶ τούτου γενικοῦ ἀστυνομικοῦ μέτρου, εἴτε διότι ἡ ὑποψία κολασίμου τινὸς πράξεως δὲν ἀποβλέπει ὠρισμένον τινά, ἀλλ' ἐν γένει κάτοικον ἐπαρχίας ἢ τόπου τινός. — 5. Ἐὰν ὑπάρχη ὠρισμένη ὑποψία, ὅτι κρύπτονται εἰς κατοικίαν τινὰ ὑποπτοὶ καὶ φυγάδες ἄνθρωποι ἢ ὑποπτα πράγματα.

"Ἄρθρ. 159. Εἰς ξενοδοχεῖα καὶ ἄλλους δημοσίους οἴκους ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἐν παντὶ καιρῷ· εἰς ἰδιωτῶν δὲ οἰκίας μόνον ἐν καιρῷ ἡμέρας, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ συλλήψεως κατηγορουμένου.

"Ἄρθρ. 160. Ἐὰν, γενομένης τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης, εὐρεθῶσιν ὑποπτα πράγματα, τυπωμένα ἢ χειρογράφα ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὴν πρᾶξιν ἢ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐξέλεγχξιν, σημειοῦνται ταῦτα ἀκριδῶς καὶ κατάσχονται. Κεκλεισμένοι δοχεῖα ἀνοίγονται, χρεῖας κηλοῦσης, καὶ μὲ βίαν, καὶ ὅ,τι ὑποπτον ἐν τούτοις εὐρεθῆ κατάσχεται ὡσαύτως.

"Ἄρθρ. 161. Περὶ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐκθεσις ἀκριδῆς, εἰς τὴν ὁποίαν φανερόνεται ἡ αἰτία ἣτις ἔδωκε νόμιμον ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην ἔρευναν. Οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 16—18 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι παραλαμβάνουσι μεθ' ἐκυτῶν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 63 εἰρημένων καὶ ἄλλον τινά τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες συνυπογράφουσιν ὁμοῦ τὴν ἐκθεσιν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν οἱ ὑποπτοὶ καὶ λοιποὶ διάδικοι δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐλευθέρως, προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτῳ νὰ παρευρεθῶσιν ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων αὐτῶν (ἄρθρ. 27) καὶ εἰνὶ φυλακισμένοι προσάγονται, εἰνὶ ἡ προσαγωγή των δύναται νὰ γείνη ἄνευ κινδύνου τινός καὶ ὁ κατηγορούμενος φυλάσσεται πλησίον τοῦ τόπου τῆς ἐρεύνης· εἰνὶ δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν πρᾶξιν, υπογράφουν καὶ αὐτοὶ ἐπίσης τὴν ἐκθεσιν, ἢ σημειοῦται ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον δὲν υπεγράψαν.

"Ἄρθρ. 162. Κατασχθέντα γράμματα, ἔγγραφα ἢ ἄλλα κινητὰ πράγματα τίθενται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 16) ἀναφερομένων εἰς περικάλυμμα ἢ εἰς σάκκον ἢ εἰς οἰκνδῆποτε

ἄλλο δοχεῖον καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα' ἐπι-
τρέπεται δὲ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ συνεπιθέσωσι τὴν ἰδίαν
αὐτῶν σφραγίδα, ἐν τῷ ζητησῶσιν. Ἡ ἀπιστηράγιτις γίνεται
ἐπὶ παρούσῃ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἂν οὗ ἀναγνωρισθῆ τὸ ἀλύ-
μακτον τῶν σφραγιδῶν.— Ἐὰν οἱ εἰρημνεῖ κωλύονται, ἀνα-
φέρεται ἡ αἰτία τοῦ κωλύματος τούτου εἰς τὴν περί ἀποσφρα-
γίσεως ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 163. Περὶ αὐτοψίας, πραγματοποιησάντων, ἀκροάσεως
μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων κλπ. ἐφαρμόζονται τὰ περί προ-
νακρισεως ἐν γένει ὠρισμένα (ἄρθρ. 59—65, 83—123).

Ἄρθρ. 164. Γινομένης κατ' οἶκον ἐρεύνης, κατασχέσεως,
ἢ αὐτοψίας, ὀφείλει ἕκαστος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 16—18 ἀνα-
φερομένων ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων νὰ διορίζη φύλακας,
νὰ κλείη ὀλοκλήρους κατοικίας ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ νὰ λαμβάνη
ἄλλα πρόσφορα μέτρα. Ὅστε νὰ μὴ ὑπεξαίρεθῶσι, μεταβληθῶσιν
ἢ ὑπεξαχθῶσιν ἀντικείμενα ὅποιοιδήποτε εἶδους, μηδὲ νὰ ἀπο-
μακρυνθῶσιν ἢ νὰ ὑπεκρύψωσι τὰς ἐρέυνας τοῦ ἀνθρώπου ὑπο-
πτοι. Κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν τοιούτων διατάξεων πράτ-
τεται ὅτι καὶ εἰς τοὺς θορύβους.

Θ'. Θόρυβοι καὶ ἀντιστάσεις.

Ἄρθρ. 165. Ἐὰν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἀνακριτικὸς τις ὑπάλ-
ληλος ἐπιχειρῆ πρᾶξιν τινα τῆς ἀρχῆς, εἷς ἢ πλείοτεροι ἀνθρω-
ποι ταραττώσι καθ' οἷον δῆποτε τρόπον τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐτα-
ξίαν, ἢ ἐναντιοῦνται εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα. ἔχει ὁ ἐπὶ τῆς ἀ-
νακρίσεως τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ 24 ὥρας εἰς κράτησιν
ἀπαγωγὴν τοῦ θορυβοῦντος ἢ τοῦ ἀντιπράττοντος. Περὶ τούτου
ἐκδίδεται ἐνταλμα φυλάκίσεως, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται μνεῖα εἰς
τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνακρίσεως. Οἱ Εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ Ἀνακριταὶ
ἔχουσι προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσι κράτησιν μέχρι τριῶν
ἡμερῶν κατὰ τῶν ἀπειθούντων ἢ ἀνευλαθῶς φερομένων πρὸς
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 166. Ἐὰν ὁ θόρυβος ἢ ἡ ἐναντιώσις συνοδεύηται ἀπὸ
ἄλλας βικιοπραγίας φερούσας χαρακτῆρα πταισματος, πλημ-
μλήματος ἢ κικουρηγῆματος, βεβαιοῦνται ταῦτα πάντα δι' ἐκ-

θέσεως. ἥτις παραπέμπεται μετὰ τοῦ συλληθθέντος, εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμόδιῳ δικαστηρίῳ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἢ Πρωτοδικῶν δημόσιον κατήγορον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν Ἀνακριτῶν

Α'. Συμπαραλαβὴ δικαστικοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 167. Διὰ πᾶσαν παρὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἐπιχειρουμένην ἀνακριτικὴν πρᾶξιν ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις δικαστικοῦ γραμματέως ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσηκόντως ὠρισμένου. Μόνον δ' ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ ἐνεργεῖ καὶ μόνος ὁ Ἀνακριτής.

Β'. Καταδίωξις γινομένη αὐτεπαγγέλτως

ἢ κατὰ πρότασιν.

Ἄρθρ. 168. Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 141, 143, 145 καὶ 147 διαλαμβανόμενων περιπτώσεων, δὲν δύναται ὁ Ἀνακριτής νὰ ἐνεργῇ αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ μόνον κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 169. Παραγγελίαν πρὸς τὸν Ἀνακριτὴν δύναται νὰ κάμῃ ὁ Εἰσαγγελεὺς κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς προανακρίσεως, ἐπομένως καὶ ἅμα λάβῃ τὴν πρώτην καταμήνυσιν.

Ἄρθρ. 170. Τοιαύτη παραγγελία ἐκ μέρους τοῦ Εἰσαγγελέως ὀφείλει νὰ γίνεται—1. Ἐὰν εὐρίσκη τὰς ἀμέσως ἢ διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων συλλεγείσας ἀποδείξεις, μὴ ἀρκούσας πρὸς στήριξιν κατηγορίας καὶ νομίξῃ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην τὴν ἐπιθεδικίωσιν τῶν πληροφοριῶν, καθὼς καὶ τὴν τακτικὴν συνάθροισιν τῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πράξεως καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἐξελεγχθῆν ἢ δικαιολόγησιν τοῦ πράξαντος δεδομένων ἀποδείξεων καὶ τέλος τὴν τακτικὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου—2. Ἐὰν ἐκτὸς τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 147 καὶ 194 περιπτώσεως πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου συλλήψεως ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 211 φυλακίσεως ἐντάλμα—3. Ἐπὶ κακουρηγημάτων.

Γ'. Διαδικασία κατά παραγγελίαν.

Ἄρθρ. 171. Ἐπιχειρεῖ ὁ ἄνακριτὴς τὴν παραγγελίαν, ἐπιχειρεῖ ὅλας τὰς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πράξεως καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεις ἀναγκαστικῶς ἐργασίας, ἐξετάζει τακτικῶς, κατ' ἰδίαν ἔγκρισιν ἢ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως, μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους, ἐπισυνάπτει εἰς τὴν δικογραφίαν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀνάκρισιν πειστήρια καὶ πρὸς τοῦτο κάμνει κατ' οἶκον ἐρεύνας, κατασχέσεις καὶ αὐτοψίας.

Ἄρθρ. 172. Ὁ ἄνακριτὴς ἔχει ὡς βᾶσιν τὴν προλαβοῦσαν δικογραφίαν καὶ ἐπομένως τότε μόνον ἐπιχειρεῖ ἐκ νέου τὰς ἤδη γενομένας ἀνακριτικὰς πράξεις, ὅταν αὐταὶ εἶναι ἐλλιπεῖς, ἢ δὲν συντελέθησαν κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους.

Ἄρθρ. 173. Εἰς τὰς κατ' οἶκον ἐρεύνας, εἰς τὰς κατασχέσεις, αὐτοψίας, ἐξετάσεις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν κατηγορουμένων, καὶ ἄλλας πράξεις τῆς προανακρίσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 59 καὶ ἐπ., 85 καὶ ἐπ. καὶ 157 καὶ ἐπ. ὠρισμένα, καὶ ἰδίως τὰ περὶ τῶν μέτρων τῶν πρὸς κατὰπαυσιν τῶν συμπιπτόντων θορυβῶν (ἄρθρ. 165 καὶ 166). Ἐκτὸς τούτου ὁ ἄνακριτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καλέσῃ κατὰ τοὺς τύπους καὶ νὰ ἐξετάσῃ τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς κατηγορουμένους.

Δ'. Κλητήριον θέσπισμα.

Ἄρθρ. 174. Τὸ κλητήριον θέσπισμα πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἐν γένει τὴν εἰς ἀνάκρισιν προκειμένην κολάσιμον πρᾶξιν, νὰ φέρῃ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ νὰ εἶναι προσηκόντως ὑπογεγραμμένον (ἄρθρ. 167).

Κατ' αἰτήσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τὸ κλητήριον θέσπισμα ἐπιτίθεται εἴτε διὰ κλητῆρος εἰς τὸν κλητευόμενον, εἴτε κατ' οἶκον αὐτοῦ εἰς τινὰ τῶν συνοίκων, ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 220 Νόμου καὶ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης, 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης ἡμέρας. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 151.

Ἄρθρ. 175. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 133 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 176. Ἡ κλήτευσις ἀξιωματικοῦ, στρατιωτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ στρατιώτου ἐν ὑπηρεσίᾳ, τῆς τε ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, γίνεται διὰ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης. Ὡς πρὸς τὴν χωροφυλακὴν ἢ κλήτευσις γίνεται διὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ κλητευσμένου.

Ἄρθρ. 177. Ὅταν ὁ κατηγορούμενος, μὴ ὄν ὑποπτος φυγῆς, εἶναι ἀπὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ, ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 191 δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ, κλητήριον ἐπίκριμα.

Ἄρθρ. 178. Τὸ κλητήριον ἐπίκριμα πρέπει ν' ἀναφέρῃ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη κλήσις, τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸ ἀδίκημα, νὰ εἶναι προσηκόντως ὑπογεγραμμένον καὶ νὰ περιέχῃ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ κλητευόμενος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ. Τὸ ἐπίκριμα τοῦτο τοιχοκολλᾶται, δι' ἐπιμελείας τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἀνακριτοῦ κατὰ τὸν διὰ τὰς δημοσίας τοιχοκολλήσεις προσδιωρισμένον τόπον· δύναται δὲ τοῦτο, ἂν διατάξῃ τὸ συμβούλιον, νὰ δημοσιεῦθῃ προσέτι καὶ διὰ τῆς Ἐπιστήμου Ἐφημερίδος.

Ἄρθρ. 179. Ὁ κλητευόμενος μάρτυς, ὅστις χωρὶς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μὴ ἐμφάνισίν του διὰ τῆς δηλώσεως καὶ ἀποδείξεως ἀποχρώντων λόγων, ἀπειθεῖ καὶ δὲν ἐμφανίζεται, καταδικάζεται, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Εἰσαγγελέως, παρὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ εἰς πρόστιμον πέντε μέχρι πενήτηντα δραχμῶν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς μὴ ἐμφανίσεώς του προξενηθέντων ἐξόδων. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκεινται καὶ οἱ ἐμφανισθέντες μὲν, ἀρνούμενοι δὲ ἄνευ νομίμου λόγου τὴν μαρτυρίαν των, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἔτι μείζονος ποινῆς, ἐὰν ἐπιμένωσιν ἰσχυρογνωμόνως εἰς τὴν ἄρνησιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 180. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς ἐμφανισθῇ ἔπειτα καὶ δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν, ἀποδεικνύων ὅτι εἶχε νόμιμον κώλυμα καὶ δὲν ἠδύνατο ἐν καιρῷ

νά δικαιολογηθῆ, ἀνακαλείται ἡ καταδίκη παρὰ τοῦ Ἄνακριτοῦ.

"Ἀρθρ. 181. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθεὶς δὲν ἐνεφανίσθῃ, ἐκδίδει ὁ Ἄνακριτὴς, μὴ προκειμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ κλητηρίου ἐπικρίματος (ἄρθρ. 178), ἐντάλμα συλλήψεως καὶ δικατῆται τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν του.—Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γείνη καὶ περὶ μὴ ἐμφανισθέντων μαρτύρων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 179 ποινῆς.

Ε'. "Εκθεσις.

"Ἀρθρ. 182. Ἡ περὶ τῆς ἐξετάσεως μάρτυρός τινος ἢ κατηγορουμένου συντασσομένη ἐκθεσις ὑπογράφεται, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 167 ἀναφερομένων, καὶ παρὰ τοῦ μάρτυρος καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ἢ τοῦλάχιστον ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ὁ λόγος, δι' ὃν δὲν ἠδυνήθησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν οὗτοι νὰ ὑπογράψωσι τὴν κατάθεσίν των.

Ϛ'. Ἐξέτασις κατ' οἶκον.

"Ἀρθρ. 183. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 108 ἀναφερομένων, ὀφείλει ὡσαύτως ὁ Ἄνακριτὴς νὰ μεταβαίη εἰς τὴν κατοικίαν καὶ παντὸς ἄλλου ἐξετασθητομένου, ὅταν διὰ τῆς μαρτυρίας ἱατροῦ ἢ δημοσίου τινὸς ἀρχῆς εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι ὁ ἐξετασθησόμενος οὗτος ἔνεκα ἡλικίας, ἀσθενείας ἢ ἄλλου λόγου ἀδυνατεῖ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον.

"Ἀρθρ. 184. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἐξεταζόμενος ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῇ, πράττονται κατ' αὐτοῦ ὅσα καὶ κατὰ τῶν ἀπειθῶν μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω καταδιώξεως ἔνεκα χρήσεως πλαστοῦ μαρτυρικοῦ. Οἱ ἐκδόντες τὸ πλαστὸν μαρτυρικὸν ἱατροῖ καὶ δημοσίοι ὑπάλληλοι καταδιώκονται κατὰ τὰ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ περὶ πλαστοῦ μαρτυρικοῦ ὠρισμένα.

Ζ. Παραγγιλία καὶ πρόσκλησις πρὸς ἄλλους Ἄνακριτάς.

"Ἀρθρ. 185. Τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, τὴν αὐτοψίαν, τὴν

κατ' οἶκον ἔρευραν, τὴν κατὰ τρεῖς, ἢ ἄλλην τινὰ ἀνακριτικὴν πράξιν δύναται ὁ Ἀνακριτὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τινὰ Εἰρηνοδίκην ἢ Εἰδικὸν Γραμματέα τῆς περιφερείας του.

Ἄρθρ. 186. Ἐὰν ἡ κατὰ τρεῖς, ἢ κατ' οἶκον ἔρευρα, ἢ αὐτοψία, ἢ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἢ ἄλλη πράξις ἀνακριτικὴ πρόκειται νὰ γείνη εἰς ἄλλην περιφέρειαν, προσκλιθεὶς ἐπὶ τούτου ὁ ἀρμόδιος Ἀνακριτὴς, ὅστις ἐπίσης ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνέργειαν εἰς Εἰρηνοδίκην τινὰ ἢ Εἰδικὸν Γραμματέα τῆς περιφερείας του.

Ἄρθρ. 187. Ἐκαστος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 185 καὶ 186 προσκεκλημένων καὶ τὴν ἀνάκρισιν ἐπιτετραμμένων Ἀνακριτῶν, Εἰρηνοδικῶν καὶ Εἰδικῶν Γραμματέων ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὴν περὶ ἀνακρίσεως ἔκθεσιν ἀμέσως πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἀνακριτὴν.

Η'. Προσέλευσις τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 188. Περὶ πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως προεδροποιεῖται ὁ Εἰσαγγελεὺς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτὴν ἢ νὰ κάμῃ τὰς κατ' αὐτὸν ἀναγκαστικὰς περικιτέρω προτάσεις. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 186 ὁ προσκληθεὶς Ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὸν Εἰσαγγελέα τῆς περιφερείας του.

Ἄρθρ. 189. Ὁ Εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ παραγγείλῃ τινὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένων ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων νὰ παρευρεθῇ ἀντ' αὐτοῦ εἰς ἀνακριτικὴν τινὰ πράξιν. Ἐκαστος τούτων τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων ἔχει τότε τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ν' ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις πρὸς τε τὸν μάρτυρα καὶ τὸν κατηγορούμενον καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας προτάσεις προφορικῶς ἢ ἐγγράφως. Περὶ τούτων πάντων γίνεται μνεία εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Θ'. Τέλος τῆς διαδικασίας ταύτης.

Ἄρθρ. 190. Τοιούτη προανάκρισις δύναται νὰ κηρυχθῇ ὡς περατωμένη μόνον διὰ βουλεύματος τοῦ οἰκείου συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον παραδίδονται ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνακριτικὴν πράξιν τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα διὰ νὰ υποβάλῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸ συμβού-

λιον πρότασιν περί προσωρινῆς παύσεως τῆς διαδικασίας, ἢ περί παρκατομπῆς εἰς τὸ ἀχροατήριον, ἢ περί ἀθώωσης τοῦ κατηγορουμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φυλάκις καὶ φυλακαὶ ὑποδικίων.

Α'. Περιπτώσεις τῆς φυλακίσεως.

"Ἀρθρ. 191. Οἱ μονίμως κατοικοῦντες ἐντὸς τῆς Νήσου καὶ ἔχοντες ἑκτὰ ἀκίνητα κτήματα ἢ μετερχόμενοι βιομηχανίαν φυλακίζονται, διαρκούσης τῆς προδικασίας, μόνον ἐπὶ κακουργήματι. Ἐπὶ πλημμελήματι δὲ δύνανται νὰ φυλακισθῶσιν εἰς μόνον τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 192 ὠρισμένας περιπτώσεις.

"Ἀρθρ. 192. Ἐπὶ πλημμελήματι δύνανται νὰ διαταχθῇ προφυλάκις—1. Κατὰ τῶν καταδικασθέντων ἄλλοτε εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἢ καὶ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, ἀλλὰ διὰ ποινηῆς φυλακίσεως ἀνωτέρας τῶν δέκα ἡμερῶν—2. Κατὰ τῶν τιμωρηθέντων ἤδη ἐπὶ ἀγυρτεία—3. Κατ' ἄλλοδαπῶν, διαφυλαττομένων τῶν κατὰ τὰ διεθνή νόμιμα δικαιωμάτων αὐτῶν—4. Κατὰ τῶν ὑπόπτων ἐνδὲς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 133, 138, 139, 140, 141, 142, 236, 239, 241, 244, 245, 307, 308, 373, 388, 398, 404, 405, 407, 410, 412, 421 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 36 Νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων—5. Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελημάτων, τῶν διὰ φυλακίσεως τιμωρουμένων.

Β'. Ἐντάλμα συλλήψεως.

"Ἀρθρ. 193. Οὐδὲ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 191 καὶ 192 δύνανται τίς νὰ συλληφθῇ ἄνευ ἐντάλματος συλλήψεως. Τότε μόνον δὲν εἶναι ἀναγκαῖον τὸ ἐντάλμα συλλήψεως, ὅταν πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νομίμως προκηρυχθέντος στρατιωτικοῦ νόμου, ἢ περὶ αὐτοφώρου ἀδικήματος. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συλλάβῃ τὸν ἀδικήσαντα, καὶ ἄνευ ἐντάλματος συλ-

λήψεως, ζητῶν ἐπὶ τούτῳ ἐν ἀνάγκῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει πᾶς πολίτης.

"Ἄρθρ. 194. "Ἐντάλμα συλλήψεως δύναται νὰ ἐκδοθῆ κατὰ μὲν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανομένων παρὰ παντὸς τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων, κατὰ δὲ παντὸς ἄλλου μόνον παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου προκειμένου περὶ πλημμελήματος τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν. "Ὅταν πρόκηται νὰ συλληφθῆ τις διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὑπογράφει τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως ἢ τῆς φυλακίσεως ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦ Γραμματέως.

"Ἄρθρ. 195. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς κατὰ τὸ ἄρθρ. 191 δὲν συγχωρεῖται προφυλάξεις, ἐκδίδεται κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀπλή κλήσις ἢ κλητήριον ἐπίκριμα' εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωση ἐντάλμα συλλήψεως.

"Ἄρθρ. 196. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος λαβὼν τὴν κλήσιν ἐμφανισθῆ εἰς τὸν Ἀνακριτὴν ἐξετάζεται παραχρῆμα' ἐὰν δ' ἐξεδόθῃ ἐντάλμα συλλήψεως, τὸ πολὺ ἐντὸς 48 ὥρων. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις δύναται μετὰ τὴν ἐξέτασιν ν' ἀπολυθῆ ὁ κατηγορούμενος. ἢ, ἂν ὑπάρχῃ κατ' αὐτοῦ ὑπόψις, νὰ ἐκδοθῆ κατὰ τὰ ἄρθρα 191, 192 καὶ 211 ἐντάλμα φυλακίσεως ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως.

"Ἄρθρ. 197. Πάσης παρὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ διαταχθείσης συλλήψεως ἢ ἀπολύσεως κατηγορουμένου τινὸς προηγεῖται ἡ ἀκρόασις τοῦ Εἰσαγγελέως, πάσης δὲ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου διατασσομένης ἐπὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.

"Ἄρθρ. 198. Τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως περιέχει τὸ ὄνομα ἢ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ συλληφθησομένου, φέρει τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδίδοντος ὑπαλλήλου καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως.

"Ἄρθρ. 199. "Ἐντάλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως ἐκδιδόμενον κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, εἶναι ἐκτελεστὸν καθ' ὅλην τὴν Νῆσον. Πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των, ὀφείλουν, ἅμα ἐπιδειχθέντος αὐταῖς τοῦ ἐντάλματος, νὰ παρέχωσιν ἀνυπερθέτως χεῖρα βοηθείας.

Ἄρθρ. 200. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται, ἐπιμελουμένου τοῦ Εἰσαγγελέως, διὰ κλητῆρος, χωροφύλακος ἢ ἄλλου τινὸς ἐκ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Ἄρθρ. 201. Εἰς πάντα συλλεγθόσμενον ἐπιδεικνίσεται πρὸς τῆς συλλήψεως του τὸ περὶ ταύτης ἐντάλμα καὶ δίδεται πρὸς αὐτὸν ἀντίγραφον, ἐὰν τὸ ζήτησιν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ στρατιωτικοῦ Νόμου ἢ τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματος.

Ἄρθρ. 202. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος διακριθῇ εἰς ἄλληλην διακριτικὴν περιφέρειαν, δύναται νὰ σταλῇ τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως εἰς τινὰ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον τοῦ τόπου τῆς διακριβῆς του καὶ διατάσσεται οὗτος νὰ τὸ ἐκτελέσῃ ἢ προσκλήθῃ ἀμέσως πρὸς τοῦτο ἢ χωροφύλακῇ ἢ ἄλλῃ ἐνόπλῳ δυνάμει. Δύναται ὡσαύτως καὶ τηλεγραφικῶς νὰ διαταχθῇ ἢ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος, σημειουμένων ἐν τῇ τηλεγραφικῇ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς καὶ πιστοποιουμένης τῆς ἀκριβείας τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τὸ τηλεγραφεῖον δι' ἐγγράφου τῆς διατασσούσης ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 203. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος, ἐναντίον τοῦ ὁποῦο δύναται κατὰ τὰ ἄρθρα 191 καὶ 192 νὰ ἐκδοθῇ συλλήψεως ἐντάλμα, εἶναι ἀπὼν ἢ ἔφυγε, καὶ ἀγνωρίζεται ὁ τόπος τῆς διακριβῆς του, καταδιώκεται οὗτος διὰ προσκλήσεως πρὸς ἄλλαν ἀρχάν (ἄρθρ. 202), δι' ἐρεύνης κατ' οἶκον (ἄρθρ. 157) ἢ διὰ κατασχτηρίου ἐγγράφου.

Γ'. Κατασχτηρίον.

Ἄρθρ. 204. Τὰ κατασχτηρία ἰσοδυναμοῦν μὲ τὰ περὶ συλλήψεως ἐντάλματα. Ὅθεν ἐκδίδονται καὶ κατ' ἀπόντων ἢ φυγάδων μόνον ὅταν ἐν γένει συγχωρῆται φυλάκισις (ἄρθρ. 191 καὶ 192). Πρέπει δὲ νὰ εἶναι συντεταγμένα καθ' ἃ διατάττει τὸ ἄρθρον 198 καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ περιέχωσιν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀναστήματος, τῆς μορφῆς, τῆς γλώττης, τοῦ ἐνδύματος καὶ ἄλλων ἐξωτερικῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ συλληφθησομένου καὶ πρόσκλησιν πρὸς ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς περὶ τε συλλήψεως αὐτοῦ ἅμα καταληφθέντος καὶ περὶ παραδόσεως εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ κατασχτηρίον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον.

Ἄρθρ. 205. Ὁ δυνάμενος νὰ ἐκδώσῃ ἔνταλμα συλλήψεως (ἄρθρ. 194) δύναται νὰ ἐκδώσῃ καὶ κατασχητήριον. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθὼς καὶ ἐπὶ ἐνταλμάτων συλλήψεως κατὰ τὰ ἄρθρα 199 καὶ 202. Τὰ κατασχητήρια τοιχοκολλῶνται εἰς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 178 ὠρισμένα μέρη. Δύναται δὲ νὰ δημοσιευθῶσιν, ἂν διατάξῃ τὸ δικαστ. συμβούλιον, καὶ εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, νὰ γείνη ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὀργάνων, ἅπερ ὀφείλουσι νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἀντίτυπον τοῦ φύλλου εἰς τὸν συλλαμβανόμενον καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφον, ἔαν τὸ ζητήσῃ.

Δ'. Εἶδος τῆς συλλήψεως.

Ἄρθρ. 206. Σύλληψις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 200 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων.—1. κατὰ τὴν ἱερωσύνην, ἐντὸς οἰκοδομήματος καθιερωμένου εἰς τὴν δημοσίαν λατρείαν.—2. ἐν κλιρῷ νυκτὸς εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐκτὸς ἔαν ὁ κάτοικος τῆς οἰκίας τὸ ζητήσῃ ρητῶς, ἢ ἔαν συμπαραληφθῇ ὁ Εἰρηνοδίκης, ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Εἰδικὸς πάρεδρος τοῦ χωρίου, ἢ ἄλλος τις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 207. Οἱ συλλαμβάνοντες ὀφείλουσι νὰ προσφέρωνται μὲ τὴν ὀφειλομένην προσήκειν εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ νὰ σέδωνται τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Ὅθεν ἄνευ ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτὸν βίαν καὶ τότε μόνον νὰ κάμνωσι χρῆσιν χειροπεδῶν ὅταν ἀπειθῇ ἢ εἶναι κίνδυνος φυγῆς.

Ἄρθρ. 208. Ἀμέσως μετὰ τὴν σύλληψιν φέρεται ὁ συλληθῆεις ἐνώπιόν τινος τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ τόπου, ἐρωτᾶται παρ' αὐτοῦ περὶ τοῦ χρόνου, τόπου καὶ τρόπου τῆς συλλήψεως, ἐπισκοπεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, βεβαιοῦται ἡ τοῦ εἰς σύλληψιν προκειμένου μετὰ τοῦ ἤδη συλληθῆεντος ταυτότης καὶ συντάσσεται περὶ τούτων ἀπάντων ἔκθεσις. Ἐὰν ἡ ταυτότης δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἢ ἔαν τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως δὲν ἐξεδόθη κατὰ τὸν ἀπαιτούμενον τύπον (ἄρθρ. 198), ὁ συλληθῆεις ἀπολύεται παραχρῆμα. Κατὰ

πᾶσιν ἄλλῃν περίπτωσιν πέμπεται ὁ συλληφθεὶς μετὰ τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν αἰτούσαν ἀρχὴν ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 209. Ὅλα τὰ παρὰ τῷ συλληφθέντι εὐρεθέντα ὑποπτα πράγματα ἀφαιροῦνται ἀπ' αὐτοῦ καὶ παραδίδονται μετὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ συλληφθέντος εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα ἢ Ἀνακριτὴν ἢ Εἰρηνοδίκην.

Ἄρθρ. 210. Ὁ συλληφθεὶς ἐπιτηρεῖται ἐν τῇ φυλακῇ τῶν ὑποδίκων, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ, ἀλλὰ τότε δι' ἰδίων ἐξόδων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ προφυλακίσεως ἐντάλματος.

Ε'. Ἐντάλμα προφυλακίσεως.

Ἄρθρ. 211. Μόνον ὁ Ἀνακριτὴς ἐκδίδει κατὰ τοῦ συλληφθέντος ἐντάλμα προφυλακίσεως (ἄρθρ. 196 καὶ 210), ἀκούσας πρῶτον τὸν Εἰσαγγελέα· εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν ὁ κατηγορούμενος κατελήφθη ἐπ' αὐτοφόρῳ ἢ ὄχι. Ἐάν, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Ἀνακριτὴς πεισθῶσιν ὅτι ἐξέλιπεν ὁ λόγος, δι' ἂν διατάχῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 196 ἢ προφυλάκισις ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ συμβούλιον αἰτησὶν περὶ προσωρινῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον ἀμετακλήτως. Κατὰ τοῦ προσωρινῶς ἀποφυλακισθέντος δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει νέον ἐντάλμα συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν πλημμελημάτων τὰ οἰκαιώματα τοῦ ἀνακριτοῦ ἔχει ὁ Εἰρηνοδίκης, τοῦ δὲ Εἰσαγγελέως ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς.

Ἄρθρ. 212. Τὸ περὶ προφυλακίσεως ἐντάλμα ἐμπεριέχει ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 193 εἰρημένων τύπων, καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται πλημμελήματος ἢ κακούργηματος καὶ τῆς ἐφαρμοζομένης διατάξεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 199, 206 καὶ ἐπ. ἐπιμαλεῖται τοῦ Εἰσαγγελέως διὰ τοῦ προσαγγόντος τὸν κατηγορούμενον, ἢ δι' ὅποιουδήποτε ἐκτελεστοῦ ἐντάλματων συλλήψεως.

Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται εἰς προσβολὴν κατὰ τοῦ προφυλακιστηρίου δι' ἀνακοπῆς ἐνώπιόν τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐντός 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως αὐτοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται διὰ τῆς ἐμπροθέσου καταθέσεως τοῦ δικογράφου αὐτῆς παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου. Κοινοποιήσις αὐτῆς δὲν ἀπαιτεῖται. Τὸ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς βούλευμα δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν.

Ἄρθρ. 213. Οἱ δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως φυλακιστέοι κρατοῦνται εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ φυλακίας.

Ἄρθρ. 214. Ὁ δεσμοφύλαξ ὀφείλει, ἐπιδειχθέντος αὐτῷ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως νὰ παραδεχθῇ τὸν συλληφθέντα. Περὶ τῆς παραδοχῆς ἔχει διπλοῦν βιβλίον, ἐγγράφων εἰς μὲν τὸ ἐν τὰ τῆς συλλήψεως ἐντάλματα, εἰς δὲ τὸ ἄλλο τὰ τῆς προφυλακίσεως καὶ βεβαιῶν κάτωθι τὴν παράδοσιν τοῦ συλληφθέντος.

Ἄρθρ. 215. Ἐὰν κατὰ τινος παραληφθέντος εἰς φυλακὴν δι' ἐντάλματος συλλήψεως, ἐκδοθῇ μετὰ ταῦτα ἐντάλμα προφυλακίσεως, διαγράφεται ὁ συλληφθεὶς ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς συλλήψεως καὶ μεταγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς προφυλακίσεως, ἢ δὲ ἀποδοχῇ τοῦ προφυλακισθέντος βεβαιούται καὶ ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ δεσμοφύλακος ἐν τῷ τῆς προφυλακίσεως βιβλίῳ.

Ἄρθρ. 216. Ἐπίσης καὶ ὅταν ὁ προφυλακισθεὶς ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς βεβαιῶν τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ὁ ἀπολύων αὐτὸν ἢ ὁ ἀπάγων αὐτὸν πορρωτέρῳ.

Ἄρθρ. 217. Οὐδεὶς, ἐκτὸς τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εὐταξίαν τῶν φυλακῶν ὑπελλήλων, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἔτι ὄντα φυλακισμένον, εἰμὴ μόνον δι' ἀδείας τοῦ Ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνδὲς τῶν ἐπιστατῶν. Κατὰ τὰ ἄλλα πράττονται καὶ περὶ τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ὅσα ὀρίζει τὸ ἄρθρον 461 καὶ ἐπ.

Γ'. Παραβάσεις τῶν περὶ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως διατάξεων.

Ἄρθρ. 218. Πᾶσα παράβασις τῶν περὶ τῆς συλλήψεως καὶ

συλακίσεως κατηγορουμένου τινός διατεταγμένων συνεπιφέρει κατάγνωσιν εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων· οἱ δὲ παραβάται ὑπάλληλοι τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, ἐπιφυλακτομένης τῆς βαρυτέρας ποινῆς, ἐν τυχόν ἐγένετο παράδοσις διατάξεως τινος τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Προσωρινὴ δι' ἐγγυήσεως ἀπόλυσις

Α'. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 219. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις δέν συγχωρεῖται—1. Ἐπὶ κακουργημάτων—2. Ἐπὶ ἐκείνων οἵτινες, τυχόντες πρότερον προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐτιμωρήθησαν ἐκ νέου ἐπὶ πλημμελήματι.

Ἄρθρ. 220. Κατὰ πᾶσιν ἄλλῃν περίστασιν τὸ συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ προσυλακισθέντος καὶ ἀκούσαν τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως, δύναται, ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει τῆς διαδικασίας, νὰ διατάξῃ τὴν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως προσωρινὴν ἀπόλυσιν. Ἀπόλυσις προσωρινὴ ἄνευ ἐγγυήσεως δέν συγχωρεῖται.

Β'. Σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 221. Σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως εἶναι νὰ δεδικιωθῇ ὅτι ὁ ἀπολυόμενος θέλει παρασταθῆ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὸ δικαστήριον ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ θέλει υποβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀπόρασιν. Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἀπολυθῇ καὶ ὑπὸ τὸν περιοριστικὸν ὅρον, ὅτι ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἀνακριτοῦ δέν θέλει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν δικ' βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου προσδιορισθέντα τόπον.

Γ'. Ἐγγυήσις

Ἄρθρ. 222. Ἡ ἀσφάλεια διδεται καταβαλλομένης τῆς ταχθείσης ἐγγυητικῆς ποσότητος εἰς χρήματα ἢ εἰς ἰσάζια πράγματα ἢ δι' ὑποθήκης ἀξιοχρέου ἢ δι' ἐγγυήσεως ἀξιοπίστον προσώπων ἐντὸς τῆς Νήσου ἐγκατεστημένων.

Δ'. Διαδικασία περί έγγυοδοσίας.

"Αρθρ. 223. Το μέγεθος τής προς έγγυήσιν διδομένης ποσότητος και το αξιόχρεον τής προσφερομένης έγγυήσεως συζητείται μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου και τοῦ Εἰσαγγελέως, και διαφωνίας οὔσης, ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ συμβουλίου. Το μέγεθος τής έγγυήσεως μετρεῖται κυρίως κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους τής εἰς τήν προσαπτομένην κολάσιμον πρᾶξιν ἐπιβαλλομένης ποινῆς· λαμβάνονται ὅμως συγχρόνως ὑπ' ὄψιν ἡ τε ποσότης τής δοθησομένης ἀποζημιώσεως και τὰ ἐνδεχόμενα δικαστ. ἐξόδα. Οὐδέποτε δὲ τὸ ποσὸν τής έγγυήσεως εἶναι ἔλαττον τῶν τετρακοσίων δραχμῶν.

"Αρθρ. 224. Ἡ έγγυήσις δίδεται παρὰ τῷ Γραμμικτῆι τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν· συντάσσεται δ' ἔκθεσις περὶ αὐτῆς ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ Εἰσαγγελέως, τοῦ Γραμμικτέως και τοῦ έγγυητοῦ. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ έγγυητῆς εἶνε ἀγράμματοι γίνεται μεία περὶ τούτου εἰς τήν ἔκθεσιν. Χρηγουμένης ὑποθήκης συντάσσεται συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

Ε'. Κατάπτωσης τῆς έγγυήσεως.

"Αρθρ. 225. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δραπετεύσῃ, δὲν ἐμφανισθῆ ἔκων αὐτῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ δὲν ἐπαναγάγῃ αὐτὸν ὁ έγγυητῆς ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τὸ ποσὸν τῆς έγγυήσεως, ἀφαιρουμένων τῶν τῆς ἀνακρίσεως ἐξόδων, τῆς χρηματικῆς ποινῆς και τῆς ἀποζημιώσεως, ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τήν Πολιτείαν. Μὴ ἐξαρκούσης δὲ τῆς έγγυήσεως εἰς ἔκτισιν τῆς χρηματικῆς ποινῆς και ἀποζημιώσεως πράττονται τὰ ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ (ἄρθρον 31) ὠρισμένα.

"Αρθρ. 226. Τὰ κατατεθέντα τυχὸν ἐνέχυρα και τὰ ὑποθηκευθέντα ἀκίνητα ἐκτίθενται, εἰς τήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 225, ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς πλειστηριασμόν, ἐνεργούμενόν ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀρίζομένου Εἰρηνοδίκου, τὸ δ' ἐκ τῆς πωλήσεως ὑπερβάλλον ποσὸν τῆς έγγυήσεως ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ έγγυητήν.

Ἄρθρ. 227. Καταπεσόυσης τῆς ἐγγυήσεως, ὁ ἐγγυητὴς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, ἐπιφυλάττεται δ' αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ ἐναγάγῃ τὸν κατηγορούμενον ἢ καὶ τοὺς κληρονόμους του.

5'. Τέλος τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 228. Ὁ κατηγορούμενος ἀφαιρεῖται τὴν προσωρινὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν καὶ φυλακίζεται ἐν νέου—1. Ἐὰν ἄνευ εὐλόγων κωλυμάτων, καθιστώντων τὴν ἐμφάνισίν του ἀδύνατον, δὲν ἐμφανίζηται κλητευθεὶς, ἢ φεύγῃ, ἢ ὀρμᾶται πρὸς τὸ φεύγειν, ἢ ἐὰν παραβιῇ τὸν ἐπιβληθέντα αὐτῷ περιοριστικὸν ὄρον τοῦ νὰ μὴ καταλίπῃ ρητὸν τινα τόπον διαμονῆς ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ἀνακριτοῦ—2. Ἐὰν ἀναφανῇ κατ' αὐτοῦ νέα, σύλληψιν ἐπάγουσα, ὑπόψια ἄλλου κκουργήματος ἢ πλημμελήματος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐκτείνεται ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις—3. Κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, μὴ ἀναστέλλομένης κατὰ τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 229. Ἡ ποσότης τῆς ἐγγυήσεως καθίσταται ἐλευθέρα καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρεώσεως, ὅταν ὁ κατηγορούμενος φυλακισθῇ ἐν νέου, κατὰ τὸ ἄρθρον 228, προσεπιφυλακτομένου ἐν τοσοῦτῳ καὶ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 225 ὀρισμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 230. Διὰ νὰ ἔχωσι κύρος αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τριῶν δικαστῶν, περιλαμβανομένου τοῦ Προέδρου καὶ Ἀνακριτοῦ, καὶ ἡ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ δικαστικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρ. 231. Αἱ συνεδριάσεις δὲν εἶναι δημόσιαι, ἀλλ' ὁ ἰδιώτης κατήγορος εἰσέρχεται εἰς αὐτάς· διὸ καὶ πρέπει νὰ εἰδοποιῆται 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως. Ἡ εἰδοποιήσις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως διὰ κλητῆρος.

καὶ ἂν μὲν ὁ ἰδιώτης κατήγορος εἶναι παρὼν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δικαστηρίου, πρὸς αὐτὸν τοῦτον, ἄλλως δὲ πρὸς τὸν παρ' αὐτοῦ, ἕνεκα τοιούτων κοινοποιήσεων, εἰς τὸν τύπον τῶν συνεδριάσεων διωρισμένον πληρεξούσιον. Ἐὰν ὁ ἰδιώτης κατήγορος δὲν διώρισε πληρεξούσιον δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ πρόσκλησις (ἄρθρ. 273).

Ἄρθρ. 232. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου λέγονται βουλευμάτα. Ἐκδίδονται δὲ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλείονων καὶ πάντοτε μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ παρόντος διώτου κατήγορου, ἀποχωρησάντων ὁμῶς αὐτῶν.

Β'. Ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου

α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 233. Τὸ Συμβούλιον, κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, τοῦ ἰδιώτου κατήγορου, τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀνακριτοῦ, ἀπορασιζει—

1. ὅταν ὁ Ἀνακριτὴς νομίζη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνδώσῃ εἰς τινα πρότασιν τῶν εἰρημένων—
2. ὅταν πρόκηται νὰ κανονισθῇ δύσκολόν τι ἀντικείμενον ἐν τῇ προδικασίᾳ π. χ. κατάσχεσις κλπ.—
3. περὶ ὄλων τῶν μεταξὺ τῶν διαδίκων ἐν τῇ προδικασίᾳ διαφορῶν—
4. περὶ τῆς ἀποπερατώσεως ἢ ἐξακολουθήσεως τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρ. 234. Τὸ Συμβούλιον δύναται—

1. ν' ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία—
2. νὰ παύῃ προσωρινῶς τὴν περικτέρω καταδίωξιν—
3. νὰ διατάτῃ τὴν περαιτέρω ἀνακρίσιν—
4. νὰ ἀπορασιζῇ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δικαστηρίου παραπομπὴν τῆς δίκης, ἀποφαινόμενον καὶ περὶ τῆς συλλήψεως καὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου.

Αἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἐφαρμοζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν, τῶν καθηκόντων τοῦ Εἰσαγγελέως ἐνασκουμένων παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως, τῶν δὲ τοῦ Ἀνακριτοῦ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

β'. Ἀπόφασις ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία.

Ἄρθρ. 235. Τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γείνη κατηγορία, ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι ἀναιροῦντες τὴν ποινὴν, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι παντάπασιν ἐνδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἢ ἐὰν τὸ γεγονός δὲν ἐμπεριέχῃ ἀξιόπινον πρᾶξιν, ἢ ἐὰν ἤδη παραγράφῃ κλπ. (ἄρθρ. 5). Ἄν ὁ κατηγορούμενος ἦτο φυλακισμένος, ἀπολύεται παραγράφῃ, ἀφ' οὗ παρέλιξ ἢ περὶ τῆς ἐφέσεως προθεσμίᾳ.

γ'. Προσωρινὴ παῦσις τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρ. 236. Ἡ περαιτέρω καταδίωξις παύει πρὸς καιρὸν, καὶ ὁ φυλακισμένος ἀπολύεται προσωρινῶς, ἐὰν ὑπάρχουν μὲν ἐνδείξεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀποχωρῶσαι ὥστε νὰ στηριχθῇ ἤδη εἰς αὐτὰς δημοσίαι κατηγορία. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νέα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου καταδίωξις ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει ἐπιτρέπεται τότε μόνον, ὅταν παρυσιαζῶνται νέα ἐνδείξεις ἐπιβαρύνουσαι αὐτὸν, ἐπιτρέψῃ δὲ τοῦτο προηγουμένως τὸ Συμβούλιον ἐπὶ αἰτήσῃ τοῦ Εἰσαγγελέως. Κατ' αἴτησιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐν τῇ ἀνωτέρῳ περιπτώσει τῆς προσωρινῆς παύσεως τῆς καταδίωξεως, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου νέα ἀνάκρισις, ὅταν ἀνακαλύπτωνται ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου περιστατικὰ τείνοντα εἰς ὑπερτέρισιν τῆς ἀθωότητός του.

δ'. Διαταγὴ πρὸς περαιτέρω ἀνάκρισιν.

Ἄρθρ. 237. Ἐὰν διατάχῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς προδικασίας περαιτέρω ἀνάκρισις, στέλλονται ἀνυπερθέτως τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Ἀνακριτὴν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως.

ε'. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 238. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπὸν ἢ φυγὰς καὶ δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἢ πρὸς αὐτὸν ἐπίδοσις τῆς κλήσεως, τὸ Συμβούλιον δύναται, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ἢ ν' ἀποφασίσῃ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως, ἢ τὴν ἀναβολὴν ταύτης μέχρις οὗ καταστῇ δυνατὴ ἢ

περιστέρω καταδίωξις τοῦ κατηγορουμένου. Ἐάν ἔχη διαταχθῆ κατασχέσεις τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς δικτηρήσεως αὐτῆς.

Ε'. Παραπομπὴ εἰς ποινικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρ. 239 Ἐάν ἡ δίκη παραπεμθῆ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Κακοῦργιοδικῶν ἄρχεται ἢ περαιτέρω διαδικασίᾳ κατὰ τὸ ἄρθρον 246.

Ἄρθρ. 240. Παραπεμπομένης δίκης τινὸς εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἢ κλήσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως κατὰ τὰ ἄρθρα 150 καὶ ἐπόμενα καὶ οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ συνήγγοροι αὐτῶν δύνανται οὐ μόνον νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ἐγγράφων τῆς διλογητικῆς, παρόντος ὅμως καὶ ἐνδὲς δικαστικοῦ Γραμματέως, ἀλλὰ καὶ, χρεῖας καλούσης, νὰ λάβωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἄρθρ. 241. Παραπεμπομένης δίκης τινὸς εἰς ἄλλο ἀρμόδιον δικαστήριον Πρωτοδικῶν ἢ εἰς δικαστήριον Εἰρηνοδικῶν, πέμπονται ἀνυπερθέτως τὰ τὴν ἀνάγκησιν ἀφορῶντα ἐγγράφα παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα ἢ Εἰδικὸν Γραμματέα.

Ζ'. Ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 242. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος εἶναι φυλακισμένος πρέπει ν' ἀποφαινῆται τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ ἢ τῆς περαιτέρω διαρκείας τῆς φυλακίσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 καὶ ἐπ. ὠρισμένα. Ἐάν ἡ δίκη παρεπέμθῃ εἰς δικαστήριον Εἰρηνοδικῶν ἀπολύεται ὁ φυλακισμένος.

Γ'. Ἐφεσις.

Ἄρθρ. 243. Οἱ Εἰσαγγελεῖς, οἱ ἰδιῶται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ πολιτικῶς ἐνάγοντες ἔχουν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 234 ἀριθ. 1, 2 καὶ 4 τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῶσι τὰ βουλευμένα τοῦ Συμβουλίου εἴτε παρευρεθέντες εἰς τὴν συζήτησιν εἴτε μὴ. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς. Ἡ ἔφεσις, ἥτις δέον νὰ διαλαμβάνῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐκκα-

λείται τὸ βούλευμα, γίνεται εἴτε παραδιδόμενου τοῦ περὶ αὐτῆς ἐγγράφου εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ ἐκδόντος τὸ βούλευμα δικαστηρίου καὶ σημειουμένης παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς παραδόσεως, εἴτε συντακτομένης ἐνώπιον τοῦ ἐκθέσεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἐφesseύοντος ἢ τοῦ πληρεξούσιου αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως. Καὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν περιπτώσιν ὁ πληρεξούσιος δεῖον νὰ ἔχη εἰδικὴν πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητα, τὸ δὲ περὶ ταύτης ἐγγράφον προστατᾶται τῇ ἐφessei. Ἡ ἐφessei εἶνε δεκτὴ ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἀρχομένων διὰ μὲν τὸν Εἰσαγγελέα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος, διὰ δὲ τὸν κατηγορούμενον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, παρατεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως, καὶ διὰ τὸν ἰδιώτην κατηγορον ἢ πολιτικῶς ἐνάγοντα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐὰν ἔχῃσι διορίση ἀντίκλητον ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Ὡς πρὸς τὸν Γενικὸν Εἰσαγγελέα καταθέντα τὴν ἐφessei του καὶ ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐφesseῶν, ἡ προθεσμία εἶνε δεκαπενθήμερος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος, ἀλλ' ἐὰν δὲν κάμῃ ἐφessei ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἀφ' ἧς τοῦτο ἐξεδόθη, ἀποφυλακίζεται ὁ προφυλακισμένος κατηγορούμενος, ἐν ἣ περιπτώσει ὀρίζῃ τοῦτο τὸ βούλευμα.

Ἄρθρ. 244. Ἐὰν διὰ τοῦ βουλευματος διετάχῃ ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου, δικμῆνει οὗτος εἰς τὴν φυλακὴν διαρκούσης τῆς πρὸς ἐφessei προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν ἢ ἐν τῷ βουλευματι διάταξις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γείνη κατηγορία, τυγχάνῃ οὔσα ἐν πᾶσι σύμφωνος τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅτε ὁ κατηγορούμενος ἀπολύεται προσωρινῶς.

Ἄρθρ. 245. Ἡ ἐφessei ἔχει δύναμιν ἀναστέλλουσαν, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιπτώσεως, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφesseῶν. Εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ἐπὶ τούτῳ πάντε δικασταί, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Γραμματεὺς. Ἡ διαδικασία εἶνε ὁμοία τῇ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῶν Πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 231—242).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Ἐγκλητήριον καὶ παράδοσις αὐτοῦ.

Α'. Ἐγκλητήριον.

α'. Σχέδιον τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 246. Παραπεμφθείσης δίκης τινὸς ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Κακούργιδικῶν, σχεδιάζει ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ ἐγκλητήριον καὶ παραπέμπει αὐτὸ μετὰ τῶν ἐγγράφων πρὸς τὸν Γενικὸν Εἰσαγγελέα.

β'. Περιεχόμενον τοῦ ἐγκλητηρίου.

Ἄρθρ. 247. Τὸ ἐγκλητήριον πρέπει νὰ περιέχῃ—1. τὸ ἔνομα καὶ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ κατηγορουμένου—2. τὴν δῆλωσιν τοῦ κακούργηματος, ἕνεκα τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κατηγορία, ἀναφερομένου συγχρόνως καὶ τοῦ ἀνήκοντος ἄρθρου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου—3. συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν κυριωτέρων περιστατικῶν—4. τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος.

γ'. Ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως

Ἄρθρ. 248. Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς ἐπιθεωρεῖ τὸ ἐγκλητήριον, ἢ συντάττει τοῦτο ἐκ νέου, τὸ ὑπογράφει καὶ διατάττει τὴν εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπίδοσιν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ περι παραπομπῆς βουλεύματος.

Ἄρθρ. 249. Ἐὰν ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς εὕρῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει κακούργημα, ἢ ὅτι τὸ κακούργημα δὲν ἐχαρακτηρίσθη προσηκόντως, ἢ ὅτι ἡ κατηγορία δὲν εἶναι ἄλλως βάσιμος, ἢ δὲν ἀπεδείχθη εἰσέτι κατὰ τὸ δέον φέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν μὲ τὰς ἀνηκούσας προτάσεις.

Β'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 250. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐφαρ-

μύζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 245 ὠρισμένα, εἰς δὲ τὴν διαδικασίαν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 231—242 τεταγμένα.

"Ἀρθρ. 251. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἔπαυσε προσωρινῶς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου διαδικασίαν, ἢ ἀπεφάνητο ὅτι δὲν πρέπει νὰ γείνη κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἀπολύεται οὗτος ἀνυπερθέτως.

"Ἀρθρ. 252. Χαρακτηρισθέντος τοῦ ἀδικήματος ὡς πλημμελήματος ἢ πταισμάτος, ἐὰν ἡ συζήτησις δὲν δύναται νὰ γείνη ἀβλαβῶς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν, πρέπει νὰ σημειῶται ἀκριβῶς διὰ τοῦ αὐτοῦ βουλευμάτος τὸ δικαστήριον, πρὸς ὃ παρεπέμφθη καὶ κατὰ πᾶσαν περιπτῶσιν νὰ διατάττωνται τὰ δέοντα πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου.

"Ἀρθρ. 253. Διαταχθείσης τῆς περαιτέρω ἀνακρίσεως πέμπονται ἀνυπερθέτως τὰ ἔγγραφα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ἢ εἰς τὸν ἐν τῷ βουλευματι διαλαμβανόμενον.

"Ἀρθρ. 254. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις πρὸς ὑποστήριξιν κατηγορίας τινὸς καὶ πρόκειται κακούργημα προσηκόντως χαρακτηριζόμενον, ἐπικυροῦται τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ γίνεται ἀνυπερθέτως ἡ διαταχθεῖσα ἐπίδοσις. Ἐὰν δὲ τὸ κακούργημα ἦτο μόνον ψευδῶς χαρακτηρισμένον, χαρακτηρίζεται τοῦτο ὀρθῶς εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον βούλευμα, ἀναπέμπεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Κακουργισδικῶν, διορθοῦται κατ' αὐτὸ ἐκ νέου, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ βουλευμάτος, τὸ ἐγκλητήριο, τὸ ὁποῖον ἐγχειρίζεται προσηκόντως εἰς τὸν κατηγορούμενον μετὰ τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευμάτος.

Γ'. Εὐαινοποιήσεις τῶν ἐγγράφων

"Ἀρθρ. 255. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγκλητηρίου ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ συνήγορός του ἔχουν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 240 ἀναφερόμενα δικαίωματα. Πρὸς τοῦτο ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργισδικῶν διορίζει συνήγορον εἰς τὸν κατηγορούμενον κατ' αἵτησιν αὐτοῦ ἢ ἐπ' ἀπαγγέλματος.

Δ'. Ἐπίδοσις τοῦ ἐγκλητηρίου, τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευμάτων καὶ τῆς κλήσεως

Ἄρθρ. 256. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγκλητηρίου μετὰ τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευμάτων καὶ ἡ κλήσις τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται, ἐπιμελεία τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποκατασταθέντος Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 150 καὶ 174—176 ὠρισμένους τύπους.

Ἄρθρ. 257. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη ἐπίδοσις καὶ κλήσις, διὰ νὰ ἔχη νόμιμον κύρος, πρέπει νὰ γείνη πρὸς τὸν κατηγορούμενον ὀκτὼ τοῖςλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς εἰς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὠρισμένης δικασίμου ἡμέρας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 151 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 258. Ὡς πρὸς τοὺς ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου μάρτυρας καὶ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως πρότασιν ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 154 καὶ 155 ὠρισμένα.

Ε'. Μεταγωγὴ τῶν κατηγορουμένων καὶ μετακόμισις τῶν πειστηρίων

Ἄρθρ. 259. Ὁ κατηγορούμενος, ἀμέσως μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγκλητηρίου καὶ τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευμάτων, ἀπάγεται εἰς φυλακὴν ἐπιμελεία τοῦ Εἰσαγγελέως ἐν τῷ τόπῳ τῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν. Συγχρόνως πέμπονται τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ πειστήρια εἰς τὸν παρὰ τοῖς Κακουργιοδικαῖς Γραμματέα (ἄρθρον 80).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἄνάκρισις κατὰ τὰς δι' ἐγκλήσεως καταδιωκομένας
κολασίμους πράξεις.

Α'. Ἐπὶ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων

Ἄρθρ. 260. Ἐὰν ὁ ἀδικηθεὶς θέλει νὰ ἐγκλήσῃ ἐπισήμως

πρὸς καταδίωξιν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, παραδίδει τὴν ἔγκλησιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 261. Ὁ Εἰσαγγελεὺς βασιλεύει ἐπιμελῶς τὴν ληφθεῖσαν ἔγκλησιν, καὶ, ἐὰν τὴν κρίνῃ ἐπιστηρικὴν εἰς τοὺς νόμους, πράττει κατὰ τὰ ἄρθρα 144 καὶ ἐπ. Εἰ δὲ προκύβει ἐκ τῆς βασιάνου τῆς ἐγκλήσεως ἢ ἐναντία πεποιθήσεως, εἰδοποιεῖ διὰ προβουλευμάτων περὶ τούτου ἀνυπερθέτως ὁ Εἰσαγγελεὺς τὸν ἐγκαλοῦντα.

Ἄρθρ. 262. Ὁ ἐγκαλῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Γενικὸν Εἰσαγγελέα κατὰ τοῦ προβουλευματος τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μένει εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα τὸ δικαίωμα νὰ παρασταθῇ ὡς ἰδιώτης κατηγορῶς.

Ἄρθρ. 263. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 260-262 ὠρισμένα ἐφαρμόζονται ἰδίως καὶ τότε, ὅταν κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 γίνονται εἰσαγωγὴ εἰς δίκην μόνον κατ' ἔγκλησιν. Ἐπὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν ἢ ἐγκλησις γίνεται παρὰ τῷ Εἰδικῷ Γραμματεῖ ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 264.

Β'. Ἐπὶ πταισμάτων.

Ἄρθρ. 264. Οἱ ὅροι οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ πταίσματα, καὶ ἰδίως εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅπου καταδιώκονται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ βλαβέντος. Ἡ ἔγκλησις γίνεται τότε παρὰ τῷ Εἰδικῷ Γραμματεῖ. Οὗτος ἐξετάζει τὴν ἔγκλησιν, ἢ δὲ κατ' αὐτοῦ προσφυγὴ διευθύνεται πρὸς τὸν παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀνάκρισις ἐπὶ ἰδιωτικῶν κατηγοριῶν.

Α'. Εγγυοδοσία.

Ἄρθρ. 265. Πρὸς ἰδιωτικὴν κατηγορίαν (ἄρθρ. 24 καὶ 262) ἔχει ὁ ἀδικηθεὶς τότε μόνον τὸ δικαίωμα, ὅταν ἀναλαμβάνῃ νὰ

πληρώση πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὸν κατηγορούμενον ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ζημίας, ἂν ἀπορριφθῇ ἡ κατηγορία. Ἄλλοδαποὶ καὶ ἄλλοι, οἵτινες δὲν ἔχουν ἀρκούντα ἀκίνητα κτήματα, ἢ δὲν μετέρχονται ἐπιτήδευσά τι, ἢ δὲν εἶνε εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι νὰ δώσουν ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν.

Ἄρθρ. 266. Ἡ δὴλῶσις δι' ἧς ὁ θέλων νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ δικιωματος τῆς ἰδιωτικῆς κατηγορίας βεβαιώνει, ὅτι ἀναλαμβάνει ὅλας τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα, γίνεται ὑπ' αὐτοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του καὶ ἡ περὶ τούτου συνταχθεῖσα ἐκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἰδίου, τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην βεβαιούται ἂν οὗτος εἶνε ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπηλλαγμένων τῆς ἐγγυήσεως ἢ οὐ.

Ἄρθρ. 267. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ δοθῇ εἴτε κατατιθεμένης τῆς περὶ ἐγγυήσεως ποσότητος εἰς χρήματα ἢ εἰς ἀντάξια χρημάτων πράγματα, εἴτε δι' ἀξιοχρεῶν ὑποθήκης ἢ δι' ἐγγυήσεως ἀξιοχρεῶν πολιτῶν, ἐν τῷ τῆς Νήσου καθιδρυμένων.

Ἄρθρ. 268. Ἡ ἐγγυήσις δίδεται κατὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικῶν ἰδιωτικῆς κατηγορίας παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Εἰρηνοδικεῖου. Τὸ μέγεθος τῆς πρὸς ἐγγυήσιν ποσότητος καὶ τὸ ἀξιοχρεῶν τῆς προσφερομένης ἐγγυήσεως συζητεῖται τότε μεταξὺ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως καὶ ἐν διαφωνία ἀποφασίζει περὶ αὐτοῦ ὁ Εἰρηνοδικὴς.

Ἄρθρ. 269. Ἐπὶ ἰδιωτικῆς κατηγορίας ἕνεκα πλημμελήματος ἢ κακουργήματος δίδεται ἡ ἐγγυήσις παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀφ' οὗ γείνη ἡ περὶ τῆς πρὸς ἐγγυήσιν ποσότητος καὶ τοῦ ἀξιοχρεῶν τῆς προσενηχθείσης ἐγγυήσεως συζήτησις μεταξὺ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ. Ἐὰν δὲ οὗτοι διαφωνῶσιν, ἀποφασίζει περὶ τούτου τὸ Συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 270. Περὶ τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως συντάσσεται ἐκθεσις, ἣτις πρέπει ἐκάστοτε νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Γραμματέως, τοῦ ἰδιώτου καὶ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 271. Τὸ μέγεθος τῆς πρὸς ἐγγυήσιν ποσότητος μετρεῖται κατὰ λόγον τῆς ποινῆς καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἐξόδων καὶ

ζημιῶν. Ὁδδέποτε δ' ἡ ποσότης αὐτῆ εἶνε ἐλάχιστων τῶν πεντήκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 272. Ἰδιωτικὴ κατηγορία ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δυνάμενον ν' ἀποδείξῃ προσηκόντως ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 265—271 ὠρισμένας συμφωνίας.

Β'. Περὶ ἀντικλήτων.

Ἄρθρ. 273. Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ διορίσῃ προσέτι ὁ ἰδιώτης κατήγορος ἀντικλήτον εἰς τὴν ἐδραν τοῦ ἀρμοδίου ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἐκτὸς ἂν κατοική αὐτὸς ἐκεῖ (ἄρθρ. 27 καὶ 231). Ὁ μὴ διορισμὸς ἀντικλήτου δὲν φέρει ἄλλην βλάβην εἰμὴ ὅτι ἐκ τῆς μὴ ἐπιδόσεως ἐγγράφων τινῶν καὶ ἐκ τῆς μὴ προσκλήσεως εἰς τινὰς πράξεις δὲν παράγονται ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου νόμιμοι συνέπειαι.

Γ'. Ἰδιωτικὴ κατηγορία παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις.

Ἄρθρ. 274. Ὁ ἕνεκα παρίσταντος ἰδιωτικῶς κατηγορῶν, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως δύναται νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 130 ἄνευ ἐγγράφου προανακρίσεως, δύναται δὲ καὶ πρὸ τούτου νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἀρμοδὸν Εἰδικὸν Γραμματέα εἰς τὸ νὰ κάμουν τὴν συνοπτικὴν προανάκρισιν.

Ἄρθρ. 275. Ἡ κλήσις τοῦ κατηγορομένου καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου. Ὅθεν τὸ κλητήριον θέσπισμα σχεδιάζεται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου, γίνεται δ' ἐκτελεστὸν μόνον διὰ τῆς συνοπογραφῆς τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐπισήμου σφραγίδος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 132—134 ὠρισμένα, ἐὰν οἱ διάδικοι καὶ οἱ μάρτυρες δὲν προτιμήσωσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκούσιως.

Δ'. Ἰδιωτικὴ κατηγορία παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις.

Ἄρθρ. 276. Ὁ ἕνεκα πλημμελήματος ἰδιωτικῶς κατηγορῶν, ἐὰν θέλῃ νὰ κάμῃ ἀπ' εὐθείας κλήσιν, προσκαλεῖ τοὺς ἀρμοδίους Εἰρηνοδίκαις πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνοπτικῆς προανακρίσεως καὶ κατ' αὐτὴν ἐνεργεῖ ὅλα τὰ δικαίωματα τοῦ Εἰσαγγε-

λέως κατὰ τὰ άρθρα 144—149· ἀλλὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ιδιώ-
του κατηγοροῦ περιορίζονται εἰς ἀπλᾶς αἰτήσεις.

Ἄρθρ. 277. Ἡ κλήσις τῶν κατηγορουμένων καὶ μαρτύ-
ρων γίνεται ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνη τοῦ ιδιώτου κατηγοροῦ, ὅστις
δρεῖται νὰ σχεδιάζῃ καὶ υπογράψῃ τὸ κλητήριο ἔγγραφο, τὸ
ὁποῖον μόνον διὰ τῆς συνοπογραφῆς τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῆς
ἐπιθέσεως τῆς ἐπισήμου σφραγίδος καθίσταται ἐκτελεστόν.
Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 150 καὶ 151
ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 278. Ἐάν ὁ ιδιώτης κατηγορὸς προτιμᾷ τὸ νὰ εἰσα-
γάγῃ πρῶτον τὴν δίκην εἰς τὸν ἀνακριτὴν, καὶ τοῦτο ἐπὶ κα-
κουργημάτων καὶ φυλακίσεων πρέπει κατὰ τὸ ἄρθρον 170 νὰ γί-
νηται πάντοτε. ἔχει καὶ κατὰ ταύτην τὴν προδικασίαν ὅσα κατὰ
τὰ ἄρθρα 168—245 ἔχει ὁ Εἰσαγγελεὺς δικαιώματα καὶ καθή-
κοντα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι περιορίζονται ταῦτα εἰς ἀπλᾶς
προτάσεις καὶ αἰτήσεις.

Ἄρθρ. 279. Ἐάν δὲν θελήσῃ ὁ Ἀνακριτὴς ἢ ἄλλος ἐπὶ τῆς
ἀνακρίσεως ὑπάλληλος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν περὶ κατασχέσεως, ἀν-
τοψίας καὶ τῶν τοιοῦτων αἰτησιν τοῦ ιδιώτου κατηγοροῦ, ἀποφα-
σίζει περὶ τούτου κατ' αἰτησίν τινος τῶν δικαδίκων τὸ Συμβούλιον
τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 280. Ἐάν ἡ δίκη παρεπέμθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου
εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Εἰρηνοδικῶν ἢ Πρωτοδικῶν, γίνεται ἡ
κλήσις τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν μαρτύρων κατὰ τὰ ἐν τοῖς
ἄρθροις 275 καὶ 277 ὠρισμένα.

Ε'. Ἰδιωτικὴ κατηγορία παρὰ τοῖς Κακούργιοδικαῖς.

Ἄρθρ. 281. Παρὰπεμφθείσης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ δικα-
στήριον τῶν Κακούργιοδικῶν, σχεδιάζει ὁ ιδιώτης κατηγορὸς τὸ
ἐγκλητήριο καὶ πράττει ὅσα τὰ ἄρθρα 246—258 ἐπιβάλλουσιν
εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, μὴ παραβλεπομένων τῶν δικαίων τοῦ Γε-
νικοῦ Εἰσαγγελέως. Ἐκτὸς δὲ τούτου γίνονται ἐπιμελεῖα καὶ
δαπάνη τοῦ ιδιώτου κατηγοροῦ αἱ διατεταγμέναι κοινοποιήσεις
καὶ κλήσεις, τὰς ἐποίας προαποφαίνεται ἐκτελεστάς ὁ Γενικός.

Εισαγγελεύς ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ ὑποκατασταθεὶς Εἰσαγγελεύς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 277 ἀναφερόμενα.

5'. Ἀνάκλησις τῆς ἰδιωτικῆς κατηγορίας.

Ἄρθρ. 282. Ὁ ἰδιώτης κατήγορος δύναται, προσεπιφυλασσομένων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα ἀνηκόντων δικαιωμάτων, νὰ παραιτήσῃ τὴν ἀπαξ γενομένην παρ' αὐτοῦ κατηγορίαν, μέχρις οὗ γείνη ἡ κλήσις. Μετὰ ταῦτα ἡ ἀνάκλησις δὲν συγχωρεῖται, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 μνημονευομένων ἐξαιρέσεων. Ὁ ἰδιώτης κατήγορος ὀφείλει, γενομένης ἐγκαιρῶς τῆς ἀνακλήσεως, νὰ πληρώσῃ μόνος τὰς δαπάνας καὶ τὰς ζημίας, ὅσαι ἔγιναν μέχρι τῆς περὶ τῆς ἀνακλήσεως ἀγγελίας. Οὗτος διατηρεῖ προσετι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Εἰσαγγελεῖ ἐγκλήσιν (ἄρθρ. 260—264) ἐκτὸς ἐάν, χρησάμενος ἤδη αὐτῇ, ἀπέτυχεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Προδικασία ἐπὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 283. Ὁ ἀδικηθεὶς δύναται εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς προδικασίας νὰ παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων ἕνεκα ἰδιωτικῶν αὐτοῦ ἀπαιτήσεων (ἄρθρ. 7 καὶ 75). Τὸ ἔγγραφον ὁμῶς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, παρετεινομένης τῆς προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὄρισμένα. Ἐπὶ πταισμάτων ὁμῶς ἀρκεῖ καὶ ἡ πρὸ 24 ὥρῶν κοινοποίησις. Εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τούτου τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ διατεταγμένα. Πᾶσα ἀπαίτησις μὴ γενομένη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου. Ὁ ὀρισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει ὁμῶς ὡς πρὸς τὰς ἐναντίον τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου ἢ τοῦ καταμηνυτοῦ πολιτικᾶς ἀπαιτήσεις τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρον 76.)

Ἄρθρ. 284. Ἀρ' ἥς στιγμῆς ὁ ἀδικηθεὶς παρεστάθῃ ὡς πολιτικῶς ἐνάγων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν κατάσχесιν, ἐγγυοδοσίαν, ἢ ἄλλην ἀνακριτικὴν πράξιν, ἐξαιρου-

μένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων καὶ τῶν κατηγορουμένων, διὰ τὰ κάμη τὰς προτάσεις καὶ τὰς παρατηρήσεις του. "Ὅθεν εἰδοποιεῖται ὁ πολιτικῶς ἐνάγων ὅπως παραστή εἰς τὰς τοιαύτας ἀνακριτικὰς πράξεις.

"Ἄρθρ. 285. Ἐπὶ τούτῳ διορίζει ὁ πολιτικῶς ἐνάγων εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου (ἄρθρον 27) ἀντίκλητον τοῦ ὁποίου ὅμως ὁ μὴ διορισμὸς δὲν ἐπιφέρει ἄλλην βλάβην παρὸς ὅτι ἐκ τῆς μὴ ἐπιδόσεως ἀνακριτικοῦ τινος ἐγγράφου ἢ ἐκ τῆς μὴ προσκλήσεως εἰς τὰς τοιαύτας ἀνακριτικὰς πράξεις δὲν παράγεται κινὸν νόμιμον ἀποτελεσμα.

"Ἄρθρ. 286. Αἱ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐγκλοῦντος (ἄρθρον 258) ἢ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ (ἄρθρον 265) εἶνε ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 8, καὶ τότε ἀκόμη ἀπαράδεκτοι, ὅταν αἱ προτάσεις του περιορίζονται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ καταδίωξιν τῆς δημοσίας κατηγορίας.

"Ἄρθρ. 287. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν πῆς δίκης καὶ πρὸς τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως, νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀγωγῆς του (ἄρθρον 12). Ἀλλὰ τότε ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μέχρι τῆς περὶ παραιτήσεως ἀγγελίας γενομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προδικαδία ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς προφορικῶς ἢ ἐγγράφως διατιθεμένης προδότησεως ζητῶν πράξεων

Α'. Περὶ συκοφαντίας.

"Ἄρθρ. 288. "Ὅστις κατηγορεῖται ὡς συκοφαντικῶς προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλον τινὰ, προσέψας εἰς αὐτὸν ἐν γνώσει καὶ ψευδῶς κικούρημα, πλημυέλημα ἢ πταισμα δύναται, ἐὰν εἰσαχθῇ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ συκοφαντίας, ν' ἀπαιτήτῃ τότε νὰ προδῇ ἢ κατ' αὐτοῦ δίκη, ὅταν ἀποδειχθῇ διὰ τῆς παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ γενησομένης ἀνακρίσεως, ὅτι ἡ γενομένη πρόσψας εἶνε ψευδής. Ἡ παραγραφή διακρίπτεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως ταύτης.

Β'. Ἐπὶ ἄλλων ἐξυβρίσεων τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 289. Ἐάν τις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, κατηγορήσῃ τινα ἕνεκα ρητῆς πράξεως, ἥτις, ἂν ἦτο ἀληθὴς, ἤθελεν ἐκθέσει αὐτὸν εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν, τὸ μίσος, ἢ τὴν περιφρόνησιν τοῦ κοινοῦ, ἢ ἐναντίον τούτου κατὰ γεγομένην ἔγκλησιν καταδιώξει ἀναβάλλεται προσωρινῶς ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ἀναφερομένους ὄρους, ὅταν ὁ τὴν τοιαύτην πράξιν προσάπτων θέλῃ, καθύστερον τοῦτο ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ἄρθρ. 290. Ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὴν περίστασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὀφείλει νὰ ἐγγειρίσῃ, καὶ ἐντὸς ἐκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως, εἰς τὸν παρὰ τῷ ἄρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν Εἰσαγγελεῖα, λεπτομερῆ σημεῖωσιν τῶν γεγονότων, ὧν ἀναλαμβάνει τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἀντίγραφον τῶν περὶ αὐτῶν καθυποβλητέων ἐγγράφων, διορίζων ἐν ταῦτῳ ἀντίκλητον εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Δικαστηρίου, ἂν ὁ ἴδιος δὲν κατοικῇ αὐτόθι. Ἐὰν δὲ κατεδικάσθῃ οὗτος ἐρήμην ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως, τότε εἰς τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ ἔρξιν ὑποβάλλει τὰ ἀνωτέρω ἐγγράφα καὶ τὸ Ἐφετεῖον ἀποφασίζει περὶ τῶν περαιτέρω.

Ἄρθρ. 291. Παρελθούσης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισθείσης ὀκταήμερου προθεσμίας, ἢ μὴ ἐκπληρωθέντων τῶν διαγεγραμμένων καθυπόντων εἶνε τελείως ἀπαράδεκτος ἢ ἀπόδειξις. Ἡ εἰρημίνῃ προθεσμία δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπ' οὐδεμίᾳ προφάσει.

Ἄρθρ. 292. Ὁ Εἰσαγγελεὺς δικτάττει ἀμέσως τὴν πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα ἐπίδοσιν τῆς τε ἀναφορᾶς τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 293. Ὁ ἐγκαλὼν ὀφείλει ἀνυπερθέτως, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀναφορᾶς, ὡσαύτως ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεῖα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων, δι' ὧν μέλλει νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον. Εἰς τὸν κατηγορούμενον γίνεται περὶ τούτου ἀνυπερθέτως κοινοποιήσις.

"Αρθρ. 294. Ἐὰν αἱ προσαπτόμεναι πράξεις εἶνε τοιαῦται, ὥστε νὰ συνεπάγουν κατὰ τὸν νόμον ποινὴν, γίνεται περὶ τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 288 ἰδιαιτέρα ἀνάκρισις, καὶ, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεώς της, ἀναστέλλεται ἡ ἐξακολούθησις τῆς κατηγορίας.

"Αρθρ. 295. Ἐὰν αἱ προσαπτόμεναι πράξεις δὲν φέρουν τὸν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενον χαρακτήρα, εἰσάγεται ἡ κατηγορία εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Γ'. Μάρτυρες περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς.

"Αρθρ. 296. Ὁ ἐγκαλῶν ἕνεκα ἐξυβρίσεως τῆς τιμῆς, γενόμενης ἐν δημοσίᾳ συναθροίσει ἢ ἐν δημοσίῳ τόπῳ, παρόντων πολλῶν ἀνθρώπων, ἢ δι' ἐγγράφου διαδεδωμένου εἰς τὸ κοινόν, ἢ δι' ἄλλης τινὸς πρὸς τὸ δημόσιον κοινοποιήσεως ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς του· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ φέρῃ μάρτυρας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κακῆς διαγωγῆς τοῦ ἐγκαλοῦντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Προδικαδία ἐπὶ νοθεύσεως ἐγγράφων.

"Αρθρ. 297. Ὅταν πρόκηται νὰ καταδιωχθῇ νόθευσις δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου συνεπείᾳ μηνύσεως ἢ ἐγγλήσεως ἢ δι' ἰδιωτικῆς κατηγορίας, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὑπογράφεται πρῶτον καὶ μονογραφεῖται τὸ ὡς ψευδὲς παριστάμενον ἔγγραφο παρὰ τοῦ καταμηνύοντος ἢ ἐγκαλοῦντος, παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ ἰδιώτου κατηγοροῦ, παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, κατὰ δὲ τὴν πρώτην ἐπίδειξιν τοῦ ἐγγράφου καὶ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου.

"Αρθρ. 298. Ἐκκρεμῆς πολιτικῆ δίκῃ, ἔχουσα ἀντικείμενον τὸ ἔγγραφο τοῦτο, ἀναβάλλεται πρὸς ὄραν, ἐκτὸς ἐὰν, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ πολιτικῷ δικαστηρίῳ, τὸ ἔγγραφο δὲν εἶνε ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς πολιτικῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρ. 299. Εἰς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ διαδικασίας ἀρχαί.—Τὰ κυριώτερα ἀποδείξεως μέσα εἶνε, ἐκτὸς τῆς ὁμολογίας κλπ., μάρτυρες οἱ ὅποιοι εἶδον τὸ ἔγγραφο συντασσόμενον ἢ συνυπέγραψαν αὐτὸ καὶ δι' ἐμπειροτεχνῶν συμ-

παραβολή τοῦ ἔγγράφου πρὸς ἄλλα ἀνακρισθήτητα ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ συντάκτου.

"Ἄρθρ. 300. Τὰ πρὸς συμπαραβολὴν ἔγγραφα προσκτιῶνται διὰ τοῦ ἰδιώτου ἢ δημοσίου κατηγοροῦ, δι' ἐρεῦνης κατ' οἶκον, διὰ κατασχέσεως κτλ. καὶ, ἐὰν δὲν εὐρίσκωνται τοιαῦτα, ὑποχρεοῦται ὁ κατηγορούμενος νὰ γράψῃ τι ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ πρὸς τὸ ὅποιον συμπαραβάλλεται τὸ προκαίμενον ἔγγραφον.— Καὶ τὰ πρὸς συμπαραβολὴν ἔγγραφα μονογραφοῦνται καὶ ὑπογράφονται παρὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 297 ἀναφερομένων.— Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται ἐνταῦθα αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 89 καὶ ἐπ. περὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐμπειροτεχνῶν γενικαὶ ἀρχαί.

"Ἄρθρ. 301. Ἐὰν, διαρκούσης τῆς ποινικῆς διαδικασίας, προσδληθῇ ἔγγραφόν τι ἐν παρόδῳ ὡς πλαστογραφημένον, γίνεται περὶ τοῦτου διαδικασία ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν αὐτὴν τρόπον, καθ' ἣν καὶ εἰς πολιτικὰς δίκας.

"Ἄρθρ. 302. Ἐὰν φανῶσιν εἰς τὴν παρεμπίπτουσαν ταύτην δίκην ἐνδείξεις καθ' ὄρισμένων προσώπων, ἐκδίδεται παραχρῆμα κατὰ τῶν ὑπόπτων ἔνταλμα συλλήψεως καὶ γίνεται κατ' αὐτῶν ἀνάκρισις.— Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ κυρία διαδικασία ἀναβάλλεται ἢ ὄχι, καθόσον τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶνε κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ ἀναγκασίον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

Τ Μ Η Μ Α Δ'.

Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

"Ἄρθρ. 303. Διὰ νὰ ἔχη κῦρος ἡ ἐν τινι δικαστηρίῳ Εἰρηνοδικῶν συζήτησις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία Εἰρηνοδίκου, γραμματέως καὶ δημοσίου κατηγοροῦ.

Β'. Κατηγορός.

"Ἄρθρ. 304. Δικαίωμα πρὸς κατηγορίαν ἔχει, ἐκτὸς τοῦ

ἀδικηθέντος, ὁ ἀρμόδιος Εἰδικὸς Γραμματεὺς, ἀναπληρούμενος, ἐν περιπτώσει κωλύματος, παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου, καὶ ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν.—Ὁ ἰδιώτης κατήγορος ἔχει κατὰ τὴν συζήτησιν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, οἷα κατὰ τὰ ἄρθρα 306—309 καὶ 312 καὶ ὁ δημοσίος κατήγορος.—Ἀλλὰ πρὶν ἀπαγγελθῆ ἢ ἀπόφασις περὶ τινος ἰδιωτικῆς κατηγορίας πρέπει προηγουμένως ν' ἀκουσθῆ ὁ δημοσίος κατήγορος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου.—Καὶ ὁ πολιτικὸς ἐνάγων ἔχει τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 308 καὶ 309 ἀναγερόμενα δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Γ'. Ἀρμοδιότης.

"Ἄρθρ. 305. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τῶν Εἰρηνοδικῶν ὑπάρχοντα ὅλα τὰ πραχθέντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἀδικήματα, τὰ τιμωρούμενα διὰ προστίμου καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν μὴ ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς 300 ἢ διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσῃς τὸ ἔτος κατὰ μέγιστον ὅρον.

Δ'. Μὴ ἐμφάνισις.

α'. Τῶν μαρτύρων.

"Ἄρθρ. 306. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων κλητευθεὶς (ἄρθ. 131 καὶ ἐπ.) δὲν ἐμφανισθῆ, καὶ ἔνεκα τούτου ἀναβληθῆ ἢ δίκῃ, ὑποβάλλεται, κατὰ γνώμοδότησιν τοῦ δημοσίου κατήγορου, εἰς πρόστιμον πέντε μέχρι πενήκοντα δραχμῶν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς μὴ ἐμφανίσεώς του προξενηθέντων ἐξόδων τῆς δικαστικῆς.—Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται καὶ οἱ ἐμφανισθέντες μὲν ἀλλ' ἄνευ νομίμου λόγου ἀποποιηθέντες τὴν μαρτυρίαν ἢ τὸν ὄρκον μάρτυρες, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς μεγαλειτέρης ποινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 267 τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Ὁ Εἰρηνοδικὴς δύναται προσέτι νὰ διατάξῃ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος.

"Ἄρθρ. 307. Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν

ἐγχειρίσεως τῆς κταδικαστικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 309 ὠρισμένα, νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ γραμματικέως τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.— Ἐὰν δὲ δυνηθῇ οὗτος νὰ δικαιολογήσῃ προσηκόντως τὴν προτίεσιν τοῦ μὴ ἐμφάνισιν, γίνεται δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ, ἀκουσθέντος τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, καὶ καταργεῖται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἡ γενομένη καταδίκη.

β'. Τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 308. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 25, διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου, καὶ δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἀναβολῆς ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας οὐσιωδῶν μαρτύρων, δικάζεται τότε κατ' ἐρήμην.—Οἱ παρόντες μάρτυρες ἐξετάζονται, ἀναγινώσκονται αἱ ἔνορκοι καταθέσεις τῶν κλητευθέντων καὶ μὴ ἐμφανισθέντων μαρτύρων, καθυποβάλλονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀποδείξεις καὶ, ἀκουσθείσης τῆς κατηγορίας, ἀπαγγέλλεται κατ' αὐτοῦ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 309. Ἡ ἐρήμην ἀπόφασις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν καταδικασθέντα ἐπιμελεῖα τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ κατὰ τὰ περὶ ἐπιδόσεων διατεταγμένα. *ὁ ἄρθρ. τοῦτο καταργεῖται.*

γ'. Τοῦ ιδιώτου κατηγοροῦ καὶ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Ἄρθρ. 310. Ἐὰν ὁ ιδιώτης κατηγορὸς ἢ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δὲν ἐμφανισθῇ, ἀποβάλλεται κατ' ἐρήμην ἡ κατηγορία καὶ ἡ ἀγωγὴ του καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.— Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δύναται μολοντοῦτε νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ μετὰ ταῦτα τὰς πολιτικὰς ἀπαιτήσεις του ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 311. Ὁ δημόσιος κατηγορὸς ἔχει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 310 τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν κατηγορίαν, ἥτοι ἀμέσως ἐπὶ τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἢ

εἰς ὑστέραν τινὰ συνεδρίασιν, προσδιορισθησομένην ἐπὶ τούτῳ. Δύναται δὲ προσέτι, ἂν κριθῇ ἀνγκυαῖον, νὰ διεξαγάγῃ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησεως καὶ ἔγγραφον προδικασίαν.

Ε'. Διαδικασία κατ' ἀντιβολίαν.

"Ἄρθρ. 312. Ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων, ἄρχεται ἡ κατ' ἀντιβολίαν συζήτησις. — Ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις καὶ αἱ ἔνορχοι καταθέσεις τῶν κλητευθέντων καὶ τυγχόν μὴ ἐμφανισθέντων μαρτύρων, καθυποβάλλονται αἱ λοιπαὶ ἀποδείξεις, ἀκούονται οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, μεθ' ὧ ἀπαγγέλλει ὁ μὲν κατηγορὸς τὴν κατηγορίαν του, ὁ πολιτικῶς ἐνάγων τὴν ἀγωγὴν του καὶ ὁ κατηγορούμενος τὴν ἀπολογίαν του, ἔπειτα δὲ ἡ ἀπόφασις.

"Ἄρθρ. 313. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν (ἄρθρ. 66—78) καὶ ἰδίως εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν, τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐξαίρεσιν τῶν μαρτύρων (ἄρθρ. 103—122) εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 102) καὶ εἰς τὴν ἀπόδειξιν ἐν γένει (ἄρθρ. 82—123) ἐφαρμόζονται οἱ γενικοὶ ὅρισμοί. — Ὡσαύτως συντάσσει καὶ ὑπογράφει προσηκόντως ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς περὶ πάσης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προφορικῶς γενομένης συζήτησεως ἐκθέσιν, ἐν ἣ σημειοῦται συνοπτικῶς τὸ περιεχόμενον τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων καὶ τῶν κατηγορουμένων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 69, 70 καὶ 78 ὥρισμένα.

ΣΤ'. Ἀπόφασις.

"Ἄρθρ. 314. Καταδικασθέντος ἢ ἀθωωθέντος τοῦ κατηγορουμένου, ἀποφασίζεται τότε κατὰ τοὺς γενομένους ὀρισμοὺς τὸ περὶ τῶν ἐξόδων (ἄρθρ. 72—76), τῆς ἀποδόσεως, τῆς δημεύσεως καὶ τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὅταν ἡ πρᾶξις ἀπεδείχθῃ μὲν, δὲν εἶνε δὲ κολάσιμος, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἀθωοῦται ὁ κατηγορούμενος, καὶ, γενομένης αἰτήσεως, ἐκδίδεται κατὰ τὸ ἄρθρον 76 ἀπόφασις περὶ τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων.

"Ἄρθρ. 315. Ἐὰν παρεστάθῃ δεινότερα πρᾶξις ὡς ἀπλοῦν

πταισμα, τὸ δικαστήριον τῶν Εἰρηνοδικῶν ἀποφαίνεται ἑαυτὸ ἀναρμόδιον καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεῖα.

"Ἀρθρ. 316. Ἐὰν τὸ πταῖσμα δὲν εἶνε προσηκόντως ἀποδεδιγμένον, δύναται ὁ Εἰρηνοδικῆς νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν κρεισσόνων ἀποδείξεων.

"Ἀρθρ. 317. Εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως καθὼς καὶ εἰς τὴν παρακατάθεσιν τῶν ἐγγράφων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 71, 74 καὶ 78—81 ἐν γένει ὠρισμένα.

"Ἀρθρ. 318. Ὡς πρὸς τὰ μικροπταίσματα τηρεῖται ἡ διαδικασία τοῦ εἰδικοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου. Ὡς πρὸς δὲ τὰ πλημμελήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν τηροῦνται κατ' ἀναλογίαν αἱ περὶ διαδικασίας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν διατάξεις τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου Β'. μέχρι τοῦ ἄρθρου 369.

Ζ'. Διαχείρισις τῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ εὐταξίας.

"Ἀρθρ. 319. Οἱ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβαίνοντες θόρυβοι, ἐὰν φέρωσι σημεῖα πταίσματος ἢ πλημμελήματος, βεβαιοῦνται συνοπτικῶς παραχρῆμα, ἐκδικάζονται, καὶ ἡ περὶ τούτων ἀπόφασις ἐκτελεῖται παρευθὺς.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 165 καὶ 166 ὠρισμένα.

Η'. Ἐκτέλεισις.

"Ἀρθρ. 320. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, καὶ ἂν ἐξεδῶθῃ κατ' ἰδιωτικὴν κατηγορίαν, τελεσθδικῶς καταστᾶσα, ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ δημοτικοῦ κατηγοροῦ. Τὸ δὲ πολιτικὸν αὐτῆς μέρος, ὡς ἐν ταῖς πολιτικαῖς δίκαις, ἐπιμελείᾳ τοῦ πολιτικοῦ διαδίκου.

Θ'. Ἐνδिका μέσα.

"Ἀρθρ. 321. Κατὰ τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων τῶν Εἰρηνοδικείων, ἐκτὸς τῶν ἐπὶ μικροπταισμάτων τοιούτων, ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδικὸν τῆς ἐφέσεως μέσον.

"Αρθρ. 322. Ἡ ἐφεσις δύναται νὰ γείνη παρὰ τοῦ καταδικασθέντος, παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν του· προσέτι δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίας Εἰσαγγελέως καὶ ἂν οὗτος δὲν ἦτο διάδικος.

"Αρθρ. 323. Ἡ περὶ ἐφέσεως αἰτήσεις γίνεται παρὰ τῶ Γραμματεῖ τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. ~~¶~~ Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐφέσεως κατατίθεται δικόγραφον ἐφέσεως ἢ συντάσσεται ἐκθεσις ὑπογραφομένη παρὰ τε τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ ἐκκαλοῦντος, καὶ, ἐὰν οὗτος δὲν δύναται νὰ γράψῃ, ἀναφέρεται τὸ τοιοῦτον ἐν αὐτῇ.— Μετὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης πέμπει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου ἀνυπερθέτως καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν παρὰ Πρωτοδικαίας Εἰσαγγελέα.

"Αρθρ. 324. Μόνος ὁ Εἰσαγγελεὺς, καθόσον οὗτος δὲν ἦτο παρὼν εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συνεδρίασιν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραδώσῃ, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐκκλησίαν του εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.— Ὅθεν ὁ παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικαίαις δημόσιος κατήγορος πρέπει νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν σύνοψιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν Εἰρηνοδικῶν.— Ἐὰν ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἐνασκίση τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 323 δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρ. 325. Ἡ ἐκκλησις διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἔχει ἀναστέλλουσαν δύναμιν.— Ἡ κλητεύσις τῶν καταδικασθέντων, τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ καὶ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαίαις Εἰσαγγελέως κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 150 καὶ 151 ὁρισμένους τύπους καὶ ἐπιφέρει τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 344—348, 367 καὶ 368 ἀναφερομένας συνεπείας.— Ὁ δημόσιος κατήγορος δὲν κλητεύεται, ἀλλ' ὁ Εἰσαγγελεὺς παρίστησιν αὐτόν.

"Αρθρ. 326. Ἡ συζήτησις ἀρχεται ἀναγινωσκομένων τῶν

*Ἡ καὶ ὅν
ἀπόμνηξι
δοθησῶν
μνημῶν
καταπορ-
μίνον.*

πρακτικῶν τῆς πρωτοδίκου δίκης καὶ τῆς ἀποφάσεως καὶ ὑποβαλλομένων ὅλων τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων. — Μετὰ τοῦτο ἀγορεύει πρῶτον ὁ ἐκκαλῶν καὶ δεύτερον ὁ καθ' οὗ γίνεται ἡ ἐκκλήσις ἢ ὁ πληρεξούσιος του. — Ὁ Εἰσαγγελεὺς, ἐὰν δὲν εἶνε αὐτὸς οὗτος διάδικος, ἀγορεύει ἐσχατος πάντων. — Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται ἡ συζήτησις ὡς καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 376—379 δὲν ἰσχύει δὲ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 327.

Ἄρθρ. 327. Ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς κατηγορούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικάζοντος κατ' ἔφρασην δικαστηρίου τὴν ἐξετάσιν τῶν παρ' αὐτοῦ κλητευθέντων μαρτύρων ὑπερασπίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 328. Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ ἀπόφασις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου. — Διὰ νὰ ἔχη δὲ κύρος ἡ συζήτησις, εἶνε ἐκτὸς τούτου ἀναγκαῖα ἡ παρουσία τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Γραμματέως.

Β'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα

α'. Τοῦ Προέδρου.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 329. Ὁ Πρόεδρος, ὡς προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου, διευθύνει τὴν ὅλην διαδικασίαν, δίδει εἰς τοὺς βουλομένους ἀγορεύειν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς κατηγορουμένους καὶ δημοσιεύει ἐπὶ τέλους τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 330. Ὁ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας εἴτε κατὰ εἴτε ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ παρὰ

τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου προβαλλόμενα μέσα συγχρόνως ὀφείλει ν' ἀπορρίπτῃ ὅλας τὰς προτάσεις, αἵτινες, μὴ δυνάμεναι νὰ παραγάγῃσι κανέν λόγου ἄξιον ἀποτέλεσμα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δίχης, δύνανται μόνον νὰ ἐπιφέρωσιν ἀνωφελῆ παράτασιν τῶν συζητήσεων— Ἄν δὲ ὁ προτείνων δὲν εὐχαριστηθῆ ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον.

2. Ὡς πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀστυνομίαν.

"Ἀρθρ. 331. Καθῆκον τοῦ Προέδρου εἶνε καὶ ἡ διαχείρισις τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίας. Κατὰ τοῦτο ἔχει τὰ δικαιοῦματα τοῦ Ἀνακριτοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 165, 166 καὶ 173 καὶ ἀναφέρει τὰ γινόμενα εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

"Ἀρθρ. 332. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ Θεοῦβου ἢ τῆς ἀντιστάσεως συμβῶσι καὶ ἄλλα τινὰ, φέροντα χαρακτηρὰ πταισματος ἢ πλημμελήματος, βεβαιοῦνται παραχρῆμα συνοπτικῶς, ἐκδικάζονται καὶ ἐκτελεῖται ἡ γινομένη ποινικὴ ἀπόφασις.

"Ἀρθρ. 333. Ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πραχθὲν φέρῃ σημεῖα κακουργήματος, βεβαιοῦται μὲν αὐτὸ, ἡ δὲ περὶ τούτου ἔκθεσις καὶ ὁ πρᾶξις, ὅστις συλλαμβάνεται παραχρῆμα, παραδίδονται εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν Εἰσαγγελέα.

"Ἀρθρ. 334. Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα πράττονται καὶ ὅταν, διαρκούσης τῆς συζητήσεως, διεγερθῆ ὑποψία κατὰ τινος μὲν τῶν μαρτύρων ὡς ψευδομάρτυρος, κατ' ἄλλου δὲ ὠρισμένου ἀνθρώπου ὡς πλαστογράφου (ἄρθρ. 302)· ἐὰν κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ κυρία διαδικασία πρέπη ν' ἀναβληθῆ ἢ ὄχι, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐν γένει ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῶν μαρτύρων ἢ τοῦ ἐγγράφου περὶ τῆς ὁποίας κρίνει τὸ ποινικὸν δικαστήριον.

"Ἀρθρ. 335. Ἐὰν ὁ αἵτιος τοῦ Θεοῦβου ἦτο δικηγόρος, νλητῆρ ἢ ἄλλος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐκτελῶν δημόσια καθήκοντα, δύνανται ὁ τοιοῦτος, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 330 καὶ ἐπ. ἀναφερομένων ποινῶν, νὰ υποβληθῆ εἰσέτι καὶ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν.

β'. Τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως

"Αρθρ. 336. Ὁ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς παρ-
εῖρσκεται ἀδιαλείπτως εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασίαν,
εἰσαγγέλλει ἐν αὐτῇ τὴν δημοσίαν κατηγορίαν, ποιεῖται τὰς πρὸς
διατήρησιν τῶν νόμων καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς κατηγο-
ρίας, καὶ ἰδίως πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς νομίμου ποινῆς ἀναγκαίας
προτάσεις, καὶ παρευρίσκεται εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρ. 337. Τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διακρίπεται
καὶ ἀποφασίζει περὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως
ἐγγράφως ἐγχειριζομένων ἢ εἰς ἔκθεσιν καταχωρισμένων αἰτή-
σεων. — Ἀποδληθεισῶν δὲ τῶν αἰτήσεων οὔτε ἡ συνέχεια τῆς ἐν
τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας διακόπτεται, οὔτε ἡ ἀπόφασις καὶ
ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς ἀναβάλλεται· μένει δὲ πάντοτε τὸ δικαίωμα
τῆς μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως χρήσεως τῶν νομίμων
ἐνδίκων μέσων.

Γ'. Ἀρμοδιότης.

"Αρθρ. 338. Ὅλα τὰ κατ' ἄμεσον κλήσιν ἢ ἐκ παραπομπῆς
εἰσαχθέντα εἰς δίκην πλημμελήματα καὶ πταίσματα ὑπάγονται εἰς
τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν. — Ἐὰν ἡ
πρᾶξις φέρῃ στοιχεῖα κακούργηματος, παραπέμπεται εἰς τὸ δι-
καστήριον τῶν Κακούργιδικῶν.

Δ'. Ἐναρξίς τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου δίκης.

"Αρθρ. 339. Ἀρχομένης τῆς συζητήσεως οἱ τε κατηγοροῦ-
μενοι καὶ οἱ συνήγοροι αὐτῶν, οἱ ἰδιῶται κατηγοροὶ ἢ οἱ πολιτι-
κῶς ἐνάγοντες καὶ οἱ τούτων πληρεξούσιοι (ἀρθρ. 25), ὡς καὶ οἱ
κλητευθέντες μάρτυρες, καταλαμβάνουν τὰς εἰς αὐτοὺς προσδιω-
ρισμένας θέσεις. Ὅσοι τῶν κατηγορουμένων εὐρίσκονται ἐν φυ-
λακῇ, παρίστανται ἄνευ χειροπεδῶν φυλαττόμενοι ἀπλῶς.

"Αρθρ. 340. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον περὶ
τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου του, περὶ τῆς ἡλικίας, τῆς θρη-
σκείας, τοῦ γενεθλίου τόπου, τῶν γονέων, τῆς τάξεως, τοῦ ἐπι-

ηδεύματος και της κατοικίας του και τὸν παραγγέλλει νὰ προσέχη εἰς τὴν κατηγορίαν και τὴν περὶ αὐτῆς συζήτησιν.

"Αρθρ. 341. Ὁ Πρόεδρος ἐνθυμίζει ἐκτὸς τούτου εἰς τοὺς συνηγόρους ὅτι ὀφείλουν νὰ μὴ λέγωσι τι ἀντιβαῖνον εἰς τὴν συνείδησίν των και εἰς τὸ πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλόμενον σέβας και νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσαν κοσμιότητα και μετρίότητα τῶν ἐκφράσεων.

"Αρθρ. 342. Μετὰ τοῦτο ἀπαγγέλλει ὁ Εἰσαγγελεὺς συνοπτικῶς τὴν κατηγορίαν και ἐκφωνοῦνται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος τὰ ὀνόματα τῶν κλητευθέντων μαρτύρων τῆς κατηγορίας, πολιτικῆς ἀγωγῆς και τῆς υπέρσπινσεως, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελεῶς πολιτικῶς ἐνάγοντος και κατηγορουμένου ἐγχειριζόμενον πρὸς τὸν Πρόεδρον κατάλογον.

Ε'. Ἐξέτασις μαρτύρων.

"Αρθρ. 343. Ὁ Πρόεδρος προσδιορίζει τὴν τάξιν καθ' ἣν πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ κατὰ μέρος μάρτυρες και νὰ ὑποβληθῶσιν αἱ λοιπαὶ ἀποδείξεις. — Ὁ αὐτὸς προσέχει ἐπιμελῶς ὥστε διὰ τῆς προσδιορισθησομένης τάξεως νὰ σαφηνισθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν τὰ περὶ τὴν πράξιν και ὅλα τὰ τὴν κατηγορίαν ἢ τὴν υπέρσπινσιν ἀφορῶντα περιστατικὰ, νὰ δικασκεδασθῇ πᾶσα σύγχυσις και νὰ προκύψῃ βεβαία, ἐπὶ βασίμων ἀποδείξεων ἐστηρικμένη, πεποίθησις περὶ τῶν δικασθησομένων πράξεων.

"Αρθρ. 344. Κλητευθέντος μάρτυρός τινος και μὴ ἐμφανισθέντος, τὸ δικαστήριον δύναται, προτεινάντος τοῦ Εἰσαγγελεῶς ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ἐνόσω δὲν ἐξητάσθῃ εἰσέτι ὁ πρῶτος μάρτυς, ν' ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς κατηγορίας εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

"Αρθρ. 345. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναβολῆς, τὸ δικαστήριον καταδικάζει τὸν μὴ ἐμφανισθέντα μάρτυρα εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐκ τῆς βραδύτητος γενομένων ἐξόδων, και διατάσσει τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν, ἐὰν οὗτος δὲν ἐδικαιολόγησε τὴν μὴ ἐμφάνισίν του δι' ἐγκαίρου δηλώσεως και ἀποδείξεως νομίμων λόγων.

"Αρθρ. 346. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, και ἐὰν ἡ ἀναβολὴ δὲν

ἐκρίθη κατὰ τὸ ἄρθρον 345, καταδικάζεται περὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ὁ ἐξ ἀπειθείας μὴ ἐμφανισθεὶς μάρτυς, ἀκουσθέντος καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρι δικασίων δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς μὴ ἐμφανισθείας του προξενηθέντων ἐξόδων τῆς διαδικασίας. — Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καταδικάζεται καὶ ὁ μάρτυς, ὅστις ἄνευ νομίμου αἰτίας ἀρνεῖται τὴν μαρτυρίαν ἢ τὴν ὀρκοδοσίαν, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς περαιτέρω καταδιώξεως ἐνώπιον τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν ἐγένετο παράβασις τοῦ ἄρθρου 267 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. — Δύναται δὲ προσέτι τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν νὰ διατάξῃ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν τοῦ ἀπολειπομένου.

Ἄρθρ. 347. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς ἔκαμεν ἀνακοπὴν, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 307 ὀρισμέναις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, καὶ ἠδυνήθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 180 ὀρισμένα, τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, ἀκούσας καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀνατρέπει τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 348. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, ὁ Πρόεδρος ἐπιτάττει τοὺς μάρτυρας νὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς τὸ δι' αὐτοὺς παρεσκευασμένον δωμάτιον, καὶ, ἐν κριθῆ ἀναγκασίῳ, ἢ ζητηθῇ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ, διατάττει τὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἀθεμίτου ἐντεύξεως πρόσφορα προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 349. Ὁ Πρόεδρος καλεῖ τοὺς μάρτυρας ἀνὰ ἓνα καὶ τοὺς ἐξετάζει προσορικῶς. — Ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ ἀναγινώσκονται αἱ ἐν τῇ προδικασίᾳ ληθεῖσαι καταθέσεις τῶν κλητευθέντων μόνον μαρτύρων.

Ἄρθρ. 350. Οἱ μάρτυρες δὲν πρέπει νὰ διακόπτονται εἰς τὰς μαρτυρίας των, οὐδὲ συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ κάμνουν ἀμοιβαίως παρατηρήσεις εἰς τὰς μαρτυρίας των. — Κατὰ πᾶσαν μαρτυρίαν ἐρωτᾷ ὁ Πρόεδρος τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν συνήγορόν του ἐὰν ἔχωσι τι νὰ παρατηρήσωσι ἢ νὰ ὑπομνήσωσι κατ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 351. Ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ συνήγορός του ἔχουν τὸ δικαίωμα—1. νὰ ἀπαγγείλωσι κατὰ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ ἢ τῶν μαρτυριῶν του πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ὀρίσῃ ἀκριβέστερον τὸ ἀξί-

πιστον αὐτοῦ καὶ συντείνει πρὸς ὑπεράσπισίν του—2. νὰ ἀποτείνωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν μάρτυρα ὅλας τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναγκαίως ἐρωτήσεις.

Ἄρθρ. 352. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐξυβρισθῇ ὁ μάρτυς ἢ προσκρθῶσιν εἰς αὐτὸν πράξεις μὴ δυνάμεναι ν' ἀποδειχθῶσι παραχρῆμα, καταδικάζεται ὁ ἔνοχος, κατ' αἴτησιν τοῦ μάρτυρος, ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρις ἡμερῶν καὶ, ἐὰν εἶνε ἤδη εἰς φυλακὴν, εἰς ἀσθητοτέραν κράτησιν. — Ἡ παρὰ τοῦ δικαστηρίου καταγνωσθεῖσα ποινὴ ἐκτελεῖται παραχρῆμα ἐπιμελεία τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς περαιτέρω καταδιώξεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον ἢ τὸν δικαστικὸν ὄργανισμὸν ἐπιβλητέας τυχόν ποινῆς.

Ἄρθρ. 353. Ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν μάρτυρα ὅλας τὰς διασαφήσεις, τὰς ὁποίας φρονεῖ ἀναγκαίως καὶ ὠφελίμους πρὸς ἔρευναν καὶ διασαφήσιν τῆς ἀληθείας. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν ὁ Εἰσαγγελεὺς, οἱ δικασταὶ, ὁ ἰδιώτης κατήγορος καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων.

Ἄρθρ. 354. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ δικασταὶ δύνανται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς συζητήσεως νὰ ζητοῦν καὶ ἀπὸ τὸν κατηγορούμενον τὰς ἀναγκαίως ἀνακοινώσεις περὶ τῶν αἰτιάσεων, τῶν περὶ ὑποψίας λόγων, καὶ τῶν γεγονότων καὶ ν' ἀποτείνωσιν ἐπὶ τούτου ἐρωτήσεις πρὸς αὐτόν. Ὁ ἰδιώτης κατήγορος καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δὲν δύνανται νὰ κάμουν πρὸς τοῦτο ἀπ' εὐθείας ἐρωτήσεις ἢ μόνον διὰ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 355. Ἐὰν οἱ ἐγκαλούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες ἐξητάσθησαν ἤδη ἐν τῇ προδικασίᾳ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὁ Πρόεδρος προκαλεῖ τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς παρατηρηθείσας ἀσυμφωνίας καὶ ἀντιφάσεις καὶ ζητεῖ περὶ τούτων διασαφήσεις. — Πρὸς τοῦτο ἀναγινώσκονται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως τὰ εἰς τὸ προκείμενον ἀναγόμενα χωρία καὶ ἐπιδεικνύονται εἰς αὐτούς.

Ἄρθρ. 356. Εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 101—121 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 357. Ἐκαστος μάρτυς διαμένει μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως μέχρι τοῦ τέλους τῶν συζητήσεων εἰς τὸ ἀκροατή-

ριον.—Ὁ Πρόεδρος ὁμως ἔχει τὸ δικαίωμα, κατ' αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελεῦς, τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου του, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ διατάξῃ ν' ἀποχωρήσωσι τινές ἢ ὅλοι οἱ μάρτυρες, καὶ νὰ ἐξετασθῶσιν ἐκ νέου ἢτοι κατὰ μόνους ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων μαρτύρων.—Ἐὰν ὁ Πρόεδρος διατάξῃ νὰ ἐκτελεσθῇ τὴν αἴτησιν, ἀποκρίσκει τὸ δικαστήριον.

ΣΤ'. Ἀλλαι ἀποδείξεις

Ἄρθρ. 358. Ἐγγράφα ἀποδεικτικὰ ἀναγνωσκονται καὶ ὑποβάλλονται, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο πειστήριον, εἰς τὸν κατηγορούμενον, διὰ νὰ τὰ ἀναγνωρίσῃ ἢ νὰ ἐξηγηθῇ περὶ αὐτῶν.—Ἐὰν εἶνε ἀναγκαιὸν ν' ἀναγνωρίσῃ τις τῶν μαρτύρων τὸ ἔγγραφον ἢ τὸ πειστήριον, ὁ Πρόεδρος ἐπιδεικνύει ταῦτα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ ἐξηγηθῇ.

Ζ'. Τέλος τῆς διαδικασίας καὶ ἀπόφασις

Ἄρθρ. 359. Περιωθείσης τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας καὶ ἀκουσθέντος τοῦ κατηγορουμένου, ἀναπτύσσου ὁ μὲν Εἰσαγγελεὺς τὴν κατηγορίαν, ὁ δὲ πολιτικῶς ἐνάγων τὴν ἀγωγὴν του, ἀπαγγέλλοντες τὰ ἐκ τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας συνηγμένα καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας καὶ ἀγωγῆς τείνοντα πορίσματα καὶ ἐπάγουσι τὰς αἰτήσεις των.—Μετὰ ταῦτα ἔπεται ἡ ἀπολογία τοῦ ἐγκλουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου.—Ἐὰν δὲ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων θέλῃ νὰ ἀπαντήσῃ, συγχωρεῖται τοῦτο εἰς αὐτὸν, ἔχει ὁμως τότε ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ συνηγόρος του τὸ δικαίωμα νὰ ἀγορεύσῃ ἐκ νέου.—Περαιτέρω ἀνάπτυξις δὲν συγχωρεῖται, ἀλλ' ἡ συζήτησις παύει καὶ διακινώσκειται ἡ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 360. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλείων καὶ πάντοτε, ἀφ' οὗ τὸ δικαστήριον ἀκούσῃ πρῶτον τὸν Εἰσαγγελεῖα καὶ ὅλους τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 359 καὶ 365 ἀναφερομένους διαδίκους.

Ἄρθρ. 361. Ὁ Πρόεδρος τίθησι τὰ ζητήματα καὶ ἐρωτᾷ τοὺς δικαστὰς, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἐνοχος τοῦ πλημμελήματος ἢ ὡς αὐτουργὸς ἢ ὡς συναίτιος

ἢ συνεργός· ἂν εἶνα ἔνοχος τοῦ τετελεσμένου πλημμελήματος ἢ τῆς ἀποπειρας αὐτοῦ κ.λ.π.—Ὅταν γίνεται ψηφοφορία περὶ τῶν παρὰ τοῦ Προέδρου ἐν τῷ συμβουλίῳ προβαλλομένων ζητημάτων, περὶ ἔνοχῆς ἢ μὴ, ὀφείλει ἕκαστος δικαστῆς νὰ λέγῃ ἔνοχος ἢ ἀθῶος.—Τῆς ψηφοφορίας ταύτης γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἄρθρ. 362. Ἡ διγνωσθεῖσα ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 82 τὰς αἰτιολογίας καὶ νὰ δημοσιεῖται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· καταδικασθέντος δὲ τοῦ ἐγκλωυμένου γίνεται ἀμέσως μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίσιν συζήτησις, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 396 καὶ 317 ὠρισμένα περὶ τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς.—Ὁ Εἰσαγγελεὺς κἀμνεὶ πρῶτος τὰς προτάσεις του, μεθ' ὃ δύναται ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορός του ν' ἀναφέρουν τὰς παρατηρήσεις καὶ αἰτήσεις των καὶ μετὰ ταῦτα ἀπαγγέλλεται ἡ ἀπόφασις. Καὶ αἱ ἀπολύουσαι τὸν κατηγορούμενον ἀποφάσεις ἀπαγγέλλονται ἀνυπερθέτως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἄρθρ. 363. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ περαιτέρῳ διαδικασίας, περὶ τῆς ἀποδείξεως, περὶ τῆς διαγνώσεως καὶ συντάξεως τῶν ἀποφάσεων, περὶ τῶν ἐξόδων, τῆς ἀποδόσεως, τῆς δημοσίεως, τῆς παρακαταθέσεως καὶ φυλάξεως τῶν ἐγγράφων κ.λ. ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 66—123, 313, 314, 316 καὶ 317 ὠρισμένα.

Η'. Παρεμπίπτοντα ζητήματα

Ἄρθρ. 364. Ὅλοι οἱ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν προκύψαντες δισταγμοὶ καὶ αἱ αὐτόθι γινόμεναι μετὰ συνοπτικὴν συζήτησιν προτάσεις ἀποφαρίζονται παρὰ τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἢτοι ὀριστικῶς, ἢ, ἐὰν τυχὸν οἱ πρὸς τοῦτο ἀναγκαστικαὶ ἀποδείξεις ἰδίως δὲν ὑπάρχουν, μόνον παρεμπίπτοντως.

Θ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἰδιώτου κατηγοροῦ

Ἄρθρ. 365. Ὁ ἰδιώτης κατηγορὸς ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, οἷας καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 330, 336, 337, 342, 344, 346—348, 357, 359, 362

καὶ 364.—Πρὶν ὅμως ἐκδοθῆ ἀπόφασις περὶ ἰδιωτικῆς κατηγορίας ἀκούεται ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑπὲρ τοῦ νόμου.

Γ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος

Ἄρθρ. 366. Καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων ἔχει τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 330, 337, 344, 348, 357, καὶ 364 εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα ἀναθεμιμένα δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

ΙΑ'. Ἐρήμην δίκη.

Ἄρθρ. 367. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθεὶς κατὰ πρῶτον δὲν ἐνεφανίσθῃ οὔτε αὐτοπροσώπως οὔδὲ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 25 διὰ πληρεξουσίου, τότε ἐξετάζονται οἱ παρόντες μάρτυρες καὶ ἀναβάλλεται ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως μέχρι τῆς νέας κλητεύσεως τοῦ τε κατηγορουμένου καὶ τῶν ὡς οὐσιωδῶν παρὰ τοῦ δικαστηρίου κριθέντων μαρτύρων.— Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανίσθῃ κατὰ τὴν νέαν δικασίμον ἐξετάζονται καὶ οἱ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀπόντες μάρτυρες ἢ ἀναγινώσκονται αἱ κατὰ τὴν προδικασίαν καταθέσεις αὐτῶν ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται ὅσα καὶ ἐν τῇ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησει.— Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καὶ αὐθις δὲν ἐμφανίσθῃ, καίτοι ἐκλητεύθῃ νομίμως, τότε, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἢ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν καταθέσεων αὐτῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, δικάζεται καὶ καταδικάζεται ἐρήμην.— Ἐρήμην οὔσης τῆς δίκης ἀποφασίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀπόφασει ἢ πρᾶξις καὶ ἡ ἐφαρμοστέα ποινή κατὰ τὰ ἄλλα γίνεται ψηφοφορία συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 360.

Ἄρθρ. 368. Εἰς τὴν μὴ ἐμφάνισιν τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 310 καὶ 311 ὠρισμένα.

ΙΒ'. Ἐκτέλεισις.

Ἄρθρ. 369. Ἡ ποινικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν ἐξεδόθῃ κατ' ἰδιω-

τικὴν κατηγορίαν ἐκτελεῖται, ἅμα καταστῆ τελεσίδικος, ἐπιμε-
λεῖα τοῦ Εἰσαγγελέως, τὸ δὲ πολιτικὸν αὐτῆς μέρος ἐκτελεῖται
καθὼς καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς δίκας, ἐπιμελεῖα τοῦ πολιτικῶς
ἐνάγοντος.

Π'. Ἐφέσεις.

Ἄρθρ. 370. Κατὰ πάσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρω-
τοδικίου, ἐν πρώτῳ βαθμῷ δικάζοντος, ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον
τῆς ἐφέσεως μέσον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 371. Ἡ ἐφέσεις δύναται νὰ γείνη παρὰ τοῦ καταδι-
κισθέντος, τοῦ Γεν. Εἰσαγγελέως, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρω-
τοδικίων ἢ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ καὶ παρὰ τοῦ πολιτικῶς ἐνά-
γοντος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαιτήσεις του, ἐὰν ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐξε-
κάλῃσεν τὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὸ ποινικὸν μέρος.

Ἄρθρ. 372. Ἡ περὶ ἐφέσεως αἴτησις γίνεται διὰ δικογράφου *ἡ καιρὸν αὐ-*
κατατιθεμένου παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῶν Πρωτοδικίων ἢ συντασ- *νομί ἐξ εὐδ-*
σομένης ἐκθέσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 323 ὀρισμένα, ἐντὸς *θη εἰρημν*
ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. *ἡ ταύτην ὡς καὶ ἡμερ-*
δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων πέμπει οὗτος ἀνυπερ- *ρουμένον.*
θέτως εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Γενικὸν Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 373. Ὁ Γενικὸς παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς δύνα- *ἡ διαδω-*
ται νὰ ἐφεσιβάλλῃ τὰς ἀποφάσεις ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δη- *γραφου μα-*
μοσιεύσεως αὐτῶν *ἡ συντασσομένης* περὶ τούτου ἐκθέσεως ἐνώπιον *λαυθιμένου*
τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐφετείου. Ἐὰν ὁμοῦς οὗτος δὲν ἐνασκήσῃ *αποφάσιν*
τὸ δικαίωμα του τοῦτο ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ὀκταήμερου προθεσμίας *γραμματικῆ*
δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως. — Ὅθεν οἱ παρὰ *ἡ εὐδ-επιμν*
Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ υποβάλλωσι καθ' ἑβδομάδα *ἡ ἡ*
εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Γενικὸν Εἰσαγγελέα σύνοψιν τῶν ἐκδιδο-
μένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 374. Ἡ ὀκταήμερος προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ
ἐφέσεις ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.
Ἡ κλητεύσις τῶν διαδίκων γίνεται ἐπιμελεῖα τοῦ παρ' Ἐφέ-
ταις Γεν. Εἰσαγγελέως καὶ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ὁ Εἰ-
σαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικίων δὲν κλητεύεται ἀλλὰ παρίστησι τοῦ-
τεν ὁ τῶν Ἐφετῶν.

"Αρθρ. 375. Εἰς τὴν συζήτησιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 326 ὠρισμένα.

"Αρθρ. 376. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις μεταρρυθμισθῇ διότι ἡ πρᾶξις δὲν χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου οὔτε ὡς πλημμελημα οὔτε ὡς πταίσμα, τότε τὸ Ἐφετεῖον ἀθωώνει τὸν κατηγορούμενον καὶ ἀποφασίζει, ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις, περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 76.

"Αρθρ. 377. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις μεταρρυθμισθῇ, διότι ἡ πρᾶξις φέρει τὸν χαρακτήρα πταίσματος, τότε τὸ Ἐφετεῖον ἀπαγγέλλει τὴν ποινὴν καὶ ἀποφασίζει ἐπίσης, ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις, περὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

"Αρθρ. 378. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας προκύψῃ ὅτι ἡ πρᾶξις φέρει τὰ στοιχεῖα κακουργήματος παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Κακούργιοδικεῖον καὶ διατάσσεται ἡ σύλληψις καὶ προφυλάξις τοῦ κατηγορουμένου.

"Αρθρ. 379. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀκυρωθῇ διὰ παραβάσιν ἢ παράλειψιν τύπου, διατεταγμένου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὸ Ἐφετεῖον κρατεῖ παρ' ἐκυτῶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀποφασίζεται ἐπὶ τῆς οὐσίας. (ἀντιμαθ' ἰδ. φ.ν.λ. ἔφ. κ.ν.β. ἀρθρ. 11/14/2/97)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου τῶν Κακούργιοδικῶν

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακούργιοδικῶν.

"Αρθρ. 380. Τὸ Κακούργιοδικεῖον συντίθεται κατ' ἃ ὀρίζει ὁ Ὅργανισμὸς τῶν δικαστηρίων.

"Αρθρ. 381. Ὅστις ἐξεπλήρωσε καθήκοντα Εἰσαγγελέως, Ἄνακριτοῦ ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος ὡς δικαστῆς εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Κακούργιοδικεῖου δίκην.

"Αρθρ. 382. Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ Γεν. Εἰσαγγελέως, ὀρίζει ἡμέρας πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ ἐκδίκασιν κακουργημάτων εἰς τὸ Κακούργιοδικεῖον, ὃ δὲ Γεν. Εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει κατὰ τὰς δικασίμους ταύτας τὰς ὥριμους πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεις, κατ' οἷκεῖν κρίσιν ὡς πρὸς τὴν τάξιν αὐτῶν. (ἀντιμαθ' ἰδ. φ.ν.λ. ἔφ. κ.ν.β. ὑπ' ἀρ. 11/14/2) 19

Β'. Διαδικασία πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 383. Ὁ κατάλογος τῶν κλητευθέντων μαρτύρων ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον τρεῖς τοὺλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς Κακουργιοδίκαις Εἰσαγγελέως ἢ παρὰ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ἐὰν παρεστάθησαν τοιοῦτοι.

Γ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Προέδρου

Ἄρθρ. 384. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Προέδρου εἶνε τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 329 καὶ ἐπ.

Δ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ παρὰ τοῖς Κακουργιοδίκαις Εἰσαγγελέως

Ἄρθρ. 385. Ὁ παρὰ τοῖς Κακουργιοδίκαις Εἰσαγγελεὺς ἐπαγρυπνεῖ πρὸς ἀκριβῆ τήρησιν τῶν παρὰ τοῦ Νόμου διατεταγμένων.—Κατὰ τὰ ἄλλα πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 336 καὶ 337 διατεταγμένα.—Γενομένης ἰδιωτικῆς κατηγορίας ἔχει ὁ ἰδιώτης κατηγορὸς τὰ παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ὄργανισμοῦ εἰς τὸν παρὰ τοῖς Κακουργιοδίκαις Εἰσαγγελέα δίδόμενα δικαιώματα.

Ε'. Ἀρμοδιότης

Ἄρθρ. 386. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν ὑπάγονται, εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, πάντα τὰ κακουργήματα καὶ τὰ συναφῆ τούτοις ἀδικήματα.

Ἄρθρ. 387. Τὸ δικαστήριον τῶν Κακουργιοδικῶν ἐποφασίζει περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν προκυπτόντων διασταγμῶν καὶ παρεμπιπτόντων ζητημάτων, ἰδίως δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 330, 332, 334, 335, 337, 344—347, 352, 357 καὶ 364. Εἰς ὅλας τὰς παρὰ τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐνδιδιομένας ἀποφάσεις ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 277 ὀρισμένα.

Ἄρθρ. 388. Ὁ παρὰ τοῖς Κακουργιοδίκαις Εἰσαγγελεὺς ἐν δίδωκε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν οὐδεμίαν ἄλλην κατηγορίαν εἰ μὴ τὴν ἐν τῷ περὶ τῆς παράπτωπῆς

βουλεύματι καὶ ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ ἐγγράφῳ διαλαμβανομένην. Δικαιοῦται ὅμως νὰ ἐπικαλεσθῇ γεγονότα ἐπιδαρυντικά τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ, ἀλλὰ μὴ μεταβάλλοντα τὴν φύσιν τῆς ἀποδιδομένης πράξεως.— Ἢ ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ ἐκτεθειμένη πρᾶξις ἐκδικάζεται οὐδὲν ἤττον καὶ ἐὰν ἤθελεν ἀναφανῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον ὡς ἀπλοῦν πλημμέλημα ἢ πταίσμα.

ΣΤ'. Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου

Ἄρθρ. 389. Ἀρχομένης τῆς συζητήσεως πράττονται τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 342.

Ἄρθρ. 390. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχῃ εἰσέτι συνήγορον, ὁ Πρόεδρος, καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ οὔσης τῆς ὑποθέσεως, διαρίζει ἓνα ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρ. 391. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς γεγωνυῖα τῇ φωνῇ τὸ περὶ παραπομπῆς βούλευμα καὶ τὸ ἐγκλητήριο ἐγγράφον.—Τούτου γενομένου, ὁ Πρόεδρος σαφηνίζει μετ' οὐνοπιτικὴν ἀκρίβειαν τὰς κατὰ τοῦ κατηγορουμένου γενομένας αἰτιάσεις καὶ διατάττει τὴν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρ. 392. Περὶ τῆς περικιτέρω συζητήσεως ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 343—358, 363, 365 καὶ 366 ὀρισμένα.

Ζ'. Συζήτησις μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας

Ἄρθρ. 393. Περαιωθείσης τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας, ἀναπτύσσει ὁ μὲν Εἰσαγγελεὺς, ἢ ὁ ἰδιώτης κατήγορος, ἢ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων τὴν κατηγορίαν, ὁ δὲ κατηγορούμενος, ἢ ὁ συνήγορός του τὴν ἀπολογίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 359 ὀρισμένα.—Καὶ ἰδιώτου δὲ κατηγοροῦντος, συγχωρεῖται εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα νὰ ἀγορεύῃ.

Ἄρθρ. 394. Ἐν διατηρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 359 ἀκριβέστερον ὀρισθέντων, ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχῃ νὰ φέρῃ τι πλέον ὑπὲρ αὐτοῦ, ὁ Πρόεδρος κηρύσσει τὴν συζήτησιν περαιωμένην, τὸ δὲ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀπαφασεῖώς του κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 360—362 ὀρισμένα.

Η'. Περαιτέρω συζήτησις καὶ ἀπόφασις

Ἄρθρ. 395. Ἐπιβλέπων τὸ δικαστήριον τῶν Κακούργιοδικῶν, ἀκοῦσαν ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, δικάζει, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 76 διατασσόμενα, τὰς περὶ ἀποζημιώσεως, ἰκανοποιήσεως, καὶ πληρωμῆς ἐξόδων ἰδιωτικῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 396. Ἄν ὁ κατηγορούμενος κηρυχθῆ ἔνοχος, ὁ μὲν παρὰ τοῖς Κακούργιοδικαῖς Εἰσαγγελεῦς κἀμνεὶ τὰς περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προτάσεις, ὁ δὲ πολιτικῶς ἐνάγων, ἂν ὑπάρχη τοιοῦτος, προσέτι καὶ τὰς περὶ ἐπιδιόκσεως τῆς ἀποζημιώσεως, τῆς ἰδιωτικῆς ἰκανοποιήσεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων αἰτήσεις του, καθόσον κατὰ τὸ ἄρθρον 283 καὶ ἐπόμενα ἐγένετο ἀγωγή περὶ αὐτῶν. — Ὁ ἰδιώτης κατηγορος, ἂν ὑπάρχη τοιοῦτος, ἔχει κατὰ τοῦτο τὰ δικαιώματα τοῦ παρὰ τοῖς Κακούργιοδικαῖς Εἰσαγγελέως· πρὶν ὅμως ἐκδοθῆ ἀπόφασις περὶ ἰδιωτικῆς κατηγορίας ἀγορεύει ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑπὲρ τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 397. Ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορός του, δικιτάτοντος τοῦ Προέδρου, ἀπαγγέλλει τὴν ἀπολογίαν του. Ἡ ἀπολογία αὕτη πρέπει μόνον·—1. νὰ προσβάλλῃ τὸ ἐφαρμοστέον τῆς παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Κακούργιοδικῶν ἢ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ προταθείσης ποινῆς, ἢ τὸ μέγεθος αὐτῆς, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ὑπάρχοντας νομίμους συγγνώμης λόγους·—2. νὰ προσβάλλῃ τὸ ἀποδεκτὸν τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ζητουμένων ποσοτήτων.

Ἄρθρ. 398. Τὸ δικαστήριον τῶν Κακούργιοδικῶν, ἀκοῦσαν τὴν ἀπολογίαν, ἀπαγγέλλει τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν, κατὰ τὸ παρὰ τῶν νόμων τεταγμένον μέτρον.

Ἄρθρ. 399. Τὸ δικαστήριον, ἀκοῦσαν τοὺς διαδίκους, ἀποφασίζει συγχρόνως ἐν τῇ ποινικῇ ἀπόφασί καὶ περὶ τῶν γενομένων ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων, κατὰ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 75 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 400. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως, τὴν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν

ἐξόδων καταδικήν κ.λ.π. ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 69--81 ὠρισμένα.

"Ἄρθρ. 401. Ὁ Πρόεδρος ἀγκινώσκει γεγωνοῦν τῇ φωνῇ, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου, τὴν γενομένην ποινικὴν ἀπόφασιν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀναφέρει τὸ ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ἀπόφασις αὕτη.

"Ἄρθρ. 402. Ἀπαγγελλομένης τῆς ἀποφάσεως ὁ Πρόεδρος ὑπεθυμίζει τὸν καταδικασθέντα, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀναθεώρησιν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.—Εἰς τὸν αὐτὸν ἐξηγοῦνται σαφῶς ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ εἶνε ἀποδεκτὸν τὸ ἐνδικὸν τοῦτο μέσον.

"Ἄρθρ. 403. Ἐὰν νομίζῃ τὸ δικαστήριον ὅτι ἡ νόμιμος ποινὴ εἶνε πολὺ αὐστηρὰ ἐν τῇ προκειμένῃ εἰδικῇ περιπτώσει, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλῃ εὐχὴν περὶ μετριάσεως τῆς ποινῆς ἢ καὶ περὶ παντελοῦς χάριτος.

Θ'. Ἐκτέλεισις.

"Ἄρθρ. 404. Πᾶσα παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργαδικῶν ἐκδοθεῖσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκτελεῖται πάραυτα. Ἡ ἐκτέλεισις γίνεται, καθὼς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 369, ὡς πρὸς τὸ ποινικὸν μέρος, ἐπιμελεῖται τοῦ παρ' Ἐφέταις Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποκατασταθέντος Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν δὲ μέρος ἐπιμελεῖται τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διαδικασία κατὰ φυγοδικῶν καὶ ἀπόντων.

Α'. Ἐπὶ πλημμελημάτων

"Ἄρθρ. 405. Ἐάν τις, κατηγορηθεὶς ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν εἶνε παρὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, καὶ ἐπομένως ἐν τῇ προδικασίᾳ οὔτε ἐφυλακίσθη οὔτε, ἐκδοθέντος κατ' αὐτοῦ κλητηρίου ἐπικρίματος, ἐνεφανίσθη (ἄρθρα 177 καὶ 178) καὶ μ' ὅλον τοῦτο παρεπέμθη, κατὰ τὸ ἄρθρον 238, εἰς τὸ δικα-

στήριον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ καὶ ἄλλο κλητήριον ἐπίκριμα ἐπιμελεία τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ.

Ἄρθρ. 406. Τὸ κλητήριον ἐπίκριμα πρέπει, καθὼς καὶ πᾶσα κλησίς, νὰ ἀναφέρῃ ρητῶς τὸ πλημμέλημα καὶ τὸν κατηγοροῦμενον καὶ νὰ εἶνε προσηκόντως ἐσφραγισμένον καὶ ὑπογεγραμμένον. — Τρεῖς μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐν τῷ κλητηρίου ἐπικρίματι πρὸς ἐμφάνισιν ὠριτημένης δικασίμου ἡμέρας, τοιχοκολλᾶται τοῦτο δημοσίως εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ, ἐκτὸς τούτου, δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα.

Ἄρθρ. 407. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, διακρίνεται ἐρήμην. Ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα καὶ, ἂν οὗτος δὲν κάμῃ ἔφεισιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, ἐκτελεῖται αὕτη ἐπιμελεία τοῦ παρὰ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως, ὡς πρὸς τὸ ποινικὸν μέρος καὶ τοῦ πολιτικῆς ἐνάγοντος ὡς πρὸς τὸ πολιτικόν' εἰς τὴν ἔφεισιν ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις περὶ τῶν ἐκκαλουμένων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν, τῶν καθηκόντων τοῦ Εἰσαγγελέως ἐνασκουμένων παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.

Β'. Ἐπὶ κακουργημάτων.

Ἄρθρ. 408. Ἐὰν τις, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 405, κατηγορηθῇ ἕνεκα κακουργήματος, πράττονται πρῶτον περὶ αὐτοῦ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 246 καὶ ἐπ. καὶ 281 διατεταγμένα καὶ μετὰ ταῦτα ἐκδίδεται κατὰ τὰ ἄρθρα 405 καὶ 406 κλητήριον ἐπίκριμα τὸ ὁποῖον τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται εἰς τε τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 ὠρισμένους τόπους καὶ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν.

Ἄρθρ. 409. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος, ἐκδοθέντος πρὸς αὐτὸν κλητηρίου ἐπικρίματος, δὲν ἐνεφανίσθη δικάζεται κατ' ἐρήμην παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακούργιοδικῶν, ἀναγινώσκειται δηλ. κατὰ τὸ ἄρθρον 391, τὸ περὶ παραπομπῆς βούλευμα μετὰ τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου, καὶ εἶτα ἄρχεται ἡ συζήτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 342—361 καὶ 363—368.

Ἄρθρ. 410. Εἰς τὸν ἀπόντα δὲν δίδεται ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορος· εἶνε δεκτὸς ὅμως ἕκαστος, ὅστις παρίσταται διὰ τὰ ὑποστήριξιν ἢ ἀποδείξιν νόμιμα κωλύματα, καταστήσαντα ἀδύνατον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ. — Ἀποδειχθέντος νομίμου κωλύματος, δίδει τὸ δικαστήριον νέαν πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίαν, παρελθούσης δὲ ταύτης ἀνωφελῶς δικάζει κατ' ἐρήμην.

Ἄρθρ. 411. Ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀναφερομένους τόπους καὶ, ἂν ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς δὲν κάμῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, ἐκτελεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 404 ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποκατασταθέντος Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, καὶ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, καθόσον ἀφορᾷ ἐκάτερον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 412. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακούργιοδικῶν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν, συντασσόμενης περὶ ταύτης ἐκθέσεως ἢ διὰ καταθέσεως παρ' αὐτοῦ δικεγράφου.

Ἄρθρ. 413. Ἐὰν ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς, πρὶν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 411 πρὸς ἀνακοπὴν προσδιορισμένης προθεσμίας, ἢ καὶ βραδύτερον μὲν, ἀλλὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς, ἢ ἐμφανισθῇ ἐκουσίως ἢ συλληφθῇ, ἄρχεται ἡ κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακούργιοδικῶν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθησομένην συνεδρίασιν. Νέοι μάρτυρες ἐξετάζονται πάντοτε, οἱ δὲ παλαιοὶ τότε μόνον, ὅταν τὸ δικαστήριον, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ αὐτεπαγγέλτως, τὸ διατάξῃ. — Ὅθεν ἀναγινώσκονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αἱ προλαβοῦσαι τῶν μαρτυριῶν ἐκθέσεις, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

"Αρθρ. 414. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος, μετὰ τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν καταδικασθῆ εἰς μικροτέραν ποινὴν ἢ ἀθωωθῆ ἐντελῶς, μένουσιν μολοντοῦτο τὰ ἔξοδα τῆς κατ' ἐρήμην διαδικασίας εἰς βάρους του.

"Αρθρ. 415. Ἡ ἀπουσία κατηγορουμένου τινὸς δὲν ἐμποδίζει τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν ὡς πρὸς τοὺς παρόντας συνενόχους καὶ συναιτίους (ἄρθρον 32).— Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, γὰ διαταχθῆ ρητῶς ἐν τῇ ἀποφάσει ἢ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀπόδοσις τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις εὐρισκομένων πειστηρίων.

Τ Μ Η Μ Α Ε'.

"Ενδिका μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

"Εν γένει.

"Αρθρ. 416. Κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων, τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπιτρέπονται τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως, ὑπὸ τοὺς κατωτέρω περιορισμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

"Αναθεώρησις.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

"Αρθρ. 417. Τὸ Ἀναθεωρητικὸν συντίθεται καθ' ἃ ὀρίζει ὁ Ὅργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων. Οἱ μετασχόντες εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἢ εἰς οἰανδήποτε ἀνακριτικὴν ἐνέργειαν δικασταὶ δὲν κωλύονται νὰ μετὰσχῶσι καὶ τῆς κατ' ἀναθεώρησιν δίκης· οὐδὲ τὰνάπαλιν ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς περὶ ταύτης αἰτήσεως καὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως ἐκ νέου εἰς τὸ Κακούργιοδικεῖον.

Β'. Λόγοι ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 418. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Κακουργιοδικῶν δύναται νὰ ζητηθῇ διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους.—1. Ἐνεκα κακῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου.—2. Ἐνεκα παραδιάσεως διαδικαστικοῦ τύπου, ἐπιπαινῆ ἀκυρότητος διατεταγμένου.—3. Ἐνεκα παραλείψεως τῆς δημοσιότητος τῆς διαδικασίας.—4. Ἐνεκα ψευδοῦς ἐρμηνείας ἢ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς Ποιν. Νόμου.—5. Δι' ἔλλειψιν συνηγόρου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Γ'. Ὁ αἰτῶν τὴν ἀναθεώρησιν.

Ἄρθρ. 419. Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τῶν Κακουργιοδικῶν δύναται νὰ ζητήσωσιν ὁ κατηγορούμενος, ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ ἰδιώτης κατήγορος καὶ ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρ. 420. Κατ' ἀποφάσεως ἀθροτικῆς παντὸς δικαστηρίου ἐπιτρέπεται αἰτησις ἀναθεωρήσεως τῷ Εἰσαγγελεῖ καὶ τῷ ἰδιώτῃ κατηγόρῳ, μόνον ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἠθωώθη ὡς μὴ ὑπαρχούσης διατάξεως ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ, τιμωρούσης τὴν πράξιν δι' ἣν κατηγορεῖται, ἐν ᾧ πράγματι ὑπάρχει τοιαύτη.

Ἄρθρ. 421. Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς δύναται πάντοτε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν πάσης τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἢ βουλευμάτων παντὸς ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τοῦ γόμου καὶ διατηρουμένων ἀπαραιμειώτων τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων.

Δ'. Προθεσμίαι πρὸς ἀναθεώρησιν.

Ἄρθρ. 422. Ἡ ἀναθεώρησις γίνεται ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 421 ὅτε δὲν τρέχει προθεσμία.

Ε'. Αἰτησις ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 423. Ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτησις γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἢ παρὰ τῷ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ὅταν αἰτῇ τὴν ἀναθεώρησιν ὁ Γενικὸς Εἰσαγγε-

γελεύς, συντασσομένης τῆς περὶ ταύτης ἐκθέσεως ἢ κατατιθεμένου τοῦ δικηγράφου ταύτης.—Τὴν αἴτησιν, μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν ἐγγράφων καὶ ἀντιγράφου τῆς προσδαλλομένης ἀποφάσεως ἢ τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδρίας, πέμπει ὁ Γραμματεὺς εἰς τὸν παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Εἰσαγγελέα.—Ἄλλα ἐγγράφα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ζητηθείσης ἀναθεωρήσεως εἶνε μὲν δεκτὰ, ἀλλ' ἢ περὶ τούτων δαπάνη γίνεται παρὰ τοῦ ἐμφανίζοντος.

ς'. Παραδεκτὸν τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 424. Ἡ αἴτησις τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ εἶνε τότε μόνον δεκτὴ, ὅταν συγχρόνως μὲ ταύτην προκαταβάλλῃ, διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἤτταν, δραχμὰς 100 παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, τοῦ δὲ κατηγορουμένου ὅταν προσαγγῆ πιστοποιήσιν τοῦ δεσμοφύλακος ὅτι κρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ προσέτι καταβάλλῃ τῷ ἀνωτέρῳ Γραμματεῖ δραχμὰς πενήτηντα.

Ἄρθρ. 425. Ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις δὲν ἀναστέλλεται ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

Ζ'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 426. Ἐὰν ἢ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις φανῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 422 καὶ 424 ἀπαράδεκτος, εἰσάγεται ἀνυπερθέτως ἢ ὑπόθεσις, ἐπιμελεῖα τοῦ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Εἰσαγγελέως, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὅπου, ἀκουσθείσης τῆς ἐκθέσεως μέλους τινὸς τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀπορρίπτεται ἢ αἴτησις καὶ ὁ ἡττηθεὶς ἰδιώτης κατήγορος, ἢ ὁ καταδικασμένος ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 427. Ἐὰν ἢ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις κριθῇ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως κατὰ τὰ ἄρθρα 422 καὶ 424 παραδεκτὴ, οἱ καταδικασθέντες καὶ οἱ ἰδιῶται κατήγοροι κλητεύονται ἀνυπερθέτως, ἐπιμελεῖα τοῦ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 150, 151 καὶ 174—176 ὄρισμένον τύπον. Οἱ δημόσιοι κατήγοροι δὲν προσκαλοῦνται ἀλλὰ τοὺς παριστᾷ ὁ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Γενικῷ Εἰσαγγελεύς.—Ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ οἱ κλητευόμενοι κατάδικοι εἶναι

ὧσιν ἐν φυλακῇ παρίστανται μόνον διὰ πληρεξουσίου, διοριζομένου διὰ συμβεβλησιογραφικοῦ ἐγγράφου· προσαγωγὴ πληρεξουσίου ἐγγράφου δὲν ἀπαιτεῖται ὁσάκις ὡς πληρεξούσιος παρίσταται ὁ ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου συνήγορος.

Ἄρθρ. 428. Διὰ τὰ ἐγγὺς κῦρος ἢ κλήσις πρέπει νὰ ἐγχειρισθῇ εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 427 ἀναφερομένους διαδίκους, τοὐλάχιστον ἐκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν αὐτῶν προσδιορισμένης δικασίμου ἡμέρας, ἐπιφυλαττομένης τῆς κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως παρατάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης (ἄρθρ. 151).

Ἄρθρ. 429. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις ἄρχεται ἀναπτύσσοντος τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναθεώρησιν ἢ τοῦ πληρεξουσίου του τοὺς λόγους αὐτῆς, μεθ' ὃ ἀγορεύει ὁ καθ' οὗ ζητεῖται ἢ ἀναθεώρησις ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταπολογίας καὶ τῆς ἐπανταπολογίας δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλη ἀνάπτυξις. — Ἐὰν ὁ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἦτο αὐτὸς οὗτος διάδικος, ἀγορεύει ἕσχατος πάντων, μεθ' ὃ ἔπεται ἡ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 430. Εἰς τοὺς θερούτους ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 331—335 ὠρισμένα· εἰς δὲ τὴν συζήτησιν αὐτὴν τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 363—366 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 431. Μὴ παρισταμένου τοῦ τὴν ἀναθεώρησιν αἰτούντος, τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν καὶ καταδικάζει τὸν ἡττηθέντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἐὰν δὲ ὁ καθ' οὗ γίνεται ἡ περὶ ἀναθεώρησεως αἴτησις δὲν ἐνεφανίσθη, συζητεῖ τὸ δικαστήριον ὡς νὰ εἶχον ἐμφανισθῇ ὅλοι οἱ διάδικοι. — Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δὲν εἶνε ἀποδεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως.

Η'. Ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 432. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναθεώρησεως αἴτησις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 426, ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος, καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς ἰδιώτης κατήγορος εἰς τὸ πρόστιμον καὶ εἰς πληρωμὴν τοὐλάχιστον ἑκατὸν εἰσέτι δραχμῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ νικήσαντος διαδίκου, οἱ δὲ ἡττηθέντες κατηγοροῦμενοι ὑποβάλλονται εἰς μόνον τὸ παράβολον.

"Αρθρ. 433. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσις ἀπορριβθῆ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος, δὲν δύναται πλέον νὰ γείνη αἰτήσις πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρ. 434. Ἐὰν δὲ ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσις κριθῆ βάσιμος καὶ ἀποφασισθῆ ἢ ἀναθεωρήσις, ἀποδίδονται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 424 παρακατατεθέντα χρήματα, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐλησμόνησε ν' ἀναφέρῃ περὶ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὴν ἀπόφασιν. — Εἰς τὴν ἐκ νέου διατεταγμένην συζήτησιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 448 διατεταγμένα.

"Αρθρ. 435. Ἐὰν ἡ ἀναθεώρησις ἐγένετο δεκτὴ ἕνεκα ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς ἢ ψευδοῦς ἐρμηνείας Πιν. Νόμου τὸ Ἀναθεωρητικὸν δικάζει ἐφαρμόζον καὶ ἐρμηνεύον τὸν νόμον. — Τοῦτ' αὐτὸ πράττει καὶ ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἠθωώθη, ὡς μὴ ὑπαρχούσης διατάξεως ἐν τῷ Νόμῳ τιμωρούσης τὴν πράξιν, ἐν ᾧ πράγματι ὑπάρχει τοιαύτη.

"Αρθρ. 436. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει τὸ Ἀναθεωρητικὸν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον Κακουργιοδικεῖον πρὸς νέαν συζήτησιν.

"Αρθρ. 437. Τὸ δικαστήριον καὶ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου παραδρομῆς τοῦ ὁποίου προήλθεν ἡ ἀκυρότης δύναται νὰ καταδικασθῆ ἐν τῇ αὐτῇ ἀπόφασί εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐκτὸς δὲ τούτου κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ εἰς πειθρχικὰς καὶ ἄλλας ποινάς.

Θ'. Ἐκτέλεισις.

"Αρθρ. 438. Ἡ παρὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, γράφεται δὲ εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀναθεωρηθείσης ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπανάλυσις τῆς ἀνακρίδεως.

Α'. Περιπτώσεις τῆς ἐπανάλυσεως.

"Αρθρ. 439. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἠθωώθη (ἄρθρ. 74)

δὲν γίνεται πλέον ἐπανάληψις τῆς ἀνακρίσεως, ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἐγένετο ἡ ἀθώωσις.

Ἄρθρ. 440. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθῃ δύναται νὰ ζητηθῆ, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ, ἢ ἐπανάληψις τῆς ἀνακρίσεως, εἴτε παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, εἴτε παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικείου, εἰς μόνας τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.—1.

Ἐὰν δύο ἄνθρωποι, ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, κατεδικάσθησαν διὰ δύο διαφόρων ἀποφάσεων, καὶ γίνεται ἀναμφιδόλως δῆλον ἐκ τῆς συγκρίσεως ἀμφοτέρων, ὅτι ὁ εἰς τῶν δύο εἶνε ἀθῶος.—2. Ἐάν τις κατεδικάσθῃ ἕνεκα ἀνθρωποκτονίας καὶ ὁ δῆθεν φονευθεὶς ζῆ ἔτι.—3. Ἐὰν εἷς ἢ πλείονες μάρτυρες, οἵτινες ἐμαρτύρησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ὑπεβλήθησαν εἰς δίκην ἕνεκα ψευδομαρτυρίας, ἢ ἐφυλακίσθησαν ἤδη, ἢ τοῦλάχιστον ἐξεδόθη κατ' αὐτῶν ἐνταλμα συλλήψεως.

Ἐκκληθείσης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐκδοθείσης ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεως καταδικαστικῆς, ἡ ἄνωτέρω αἴτησις ἀπευθύνεται κατὰ ταύτης.

Β'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 441. Ἡ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἴτησις γίνεται παρὰ τῷ Εἰσαγγελεῖ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

Ἄρθρ. 442. Τὸ Ἀναθεωρητικόν, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, προτείνοντος τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως,—1. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 440 ἀριθ. 1, ἀκυροῖ ἀμφοτέρως τὰς ἀποφάσεις καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέαν ἐκδίκασιν παρ' ὁμοιοβάθμῳ δικαστηρίῳ.—2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 440 ἀριθ. 2 καὶ 3, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφασιθεύσης ποινῆς, ἐὰν αὕτη δὲν ἐξετελέσθῃ εἰσέτι, καὶ ἐπομένως, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 440 ἀριθ. 2, προσδιορίζει τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ βεβαιωθῆ ἡ ταυτότητος τοῦ ἔτι ζῶντος καὶ δῆθεν φονευθέντος, καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ δι' ἀποφάσεως.—Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 440 ἀριθ. 3, ὁ Εἰσαγγ-

γελεὺς τῶν Ἐφεσίων ἢ ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐκδικᾷ τὴν ἕνεκα ψευδομαρτυρίας εἰσαχθεῖσαν ἀνάκρισιν, παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Ἀναθεωρητικὸν τὴν ἐν καιρῷ ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν.

"Ἀρθρ. 443. Ἀναστελλομένης κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφασισθείσης ποινῆς, ὁ καταδικασμένος παραμένει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς ἐν προφυλακίσει, ἐὰν ἦτο προφυλακισμένος πρὸ τῆς καταδίκης αὐτοῦ.

"Ἀρθρ. 444. Καθυποβληθείσης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 442 ἀριθ. 2, ἀναφερομένης περὶ ταυτότητος ἀποφάσεως, ἀκύροι τὸ Ἀναθεωρητικὸν τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέαν συζήτησιν.

"Ἀρθρ. 445. Ἐὰν ὁ ἕνεκα ψευδομαρτυρίας εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθεὶς μάρτυς ἀναγνωρισθῇ ἕνοχος καὶ καταδικασθῇ, ἀκύροι παραχρῆμα τὸ Ἀναθεωρητικὸν τὴν ἀπόφασιν, ἥς ἕνεκα ἐζητήθη ἢ ἐπανάληψις τῆς ἀνακρίσεως, καὶ διατάττει νέαν συζήτησιν τῆς ποινικῆς δίκης παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ὅπου τότε οἱ ἕνεκα ψευδομαρτυρίας καταδικασθέντες μάρτυρες δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐξετασθῶσιν.

"Ἀρθρ. 446. Ἐὰν ὁ εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθεὶς μάρτυς δὲν καταδικασθῇ, ἀπορρίπτεται παρὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, κατὰ πρόταξιν τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, ἢ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἰτησίς, καὶ διατάττεται ἐν νέου ἢ ἐκτέλεισις τῆς ποινῆς, ἐὰν αὕτη εἴχεν ἀνασταλῆ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 442 ἀριθ. 2.

"Ἀρθρ. 447. Τὴν ἐν τοῖς ἄρθροισι 442—445 ἀναφερομένην ἀκύρωσιν ἀποφαίνεται τὸ Ἀναθεωρητικὸν ἀκόμη καὶ ὅταν—1. αἱ ἀκυρωθησόμεναι ἀποφάσεις ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ ἀπερρίχθη ἢ ἀκύρωσις αὐτῶν.—2. ὁ πρότερον καταδικασθεὶς δὲν ζῆ πλέον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην διορίζεται ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸν ἀποθνήσκοντα συνήγορος, ὅστις ὑπερασπίζει τὰ συμφέροντά του κατὰ τὴν διαδικασίαν.

"Ἀρθρ. 448. Ἐὰν εἷς τινα, κατὰ τὰ ἄρθρα 442—445, ἐν νέου διακαχθεῖσαν συζήτησιν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προσαχθῶσι πλέον οἱ πρότερον ἐξετασθέντες μάρτυρες, ἀναγινώσκονται καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, αἱ τῶν μαρτύρων ἐκθέσεις.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τέλος τῆς ποινικῆς Διαδικασίας
καὶ τῶν ποινῶν ἐν γένει

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἐν γένει

Α΄. Ἐπὶ ἀπολύσεων

Ἄρθρ. 449. Αἱ ἀπολύουσαι ἀποφάσεις τῶν μὲν λοιπῶν ποινικῶν δικαστηρίων δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, τῶν δὲ Κακουργιοδικῶν ἐκτελοῦνται πάραυτα κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 420 μετὰ παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐνδώσῃ εἰς τὴν παραχρῆμα ἀπόλυσιν.

Β΄. Περὶ τῶν ὑπὲρ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν
διατελούντων

Ἄρθρ. 450. Ὅστις, ὑποσχὼν τὴν ποινὴν, ἐτέθη ὑπὲρ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, δὲν ἀπολύεται τῆς φυλακῆς εἰμὴ ἀφ' οὗ ληθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 34—36 τοῦ Ποιν. Νόμου διατεταγμένα.

Γ΄. Ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπάλλληλοι

Ἄρθρ. 451. Αἱ μὲν ποινικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως. Αἱ δὲ περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐπιμελεῖται τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.

Δ΄. Ἐπὶ ποινῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν

Ἄρθρ. 452. Ἐπὶ ποινῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν, βεβαίωται ἢ τοῦ καταδικασθέντος παράδοσις παρὰ τοῦ ἐπιστάτου

τοῦ τόπου τῆς ποινῆς. Ἡ βεβαίωσις αὐτῶν ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων.— Περὶ δὲ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς συντάσσονται παρὰ τοῦ Γραμματέως πρακτικὰ καὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 453. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν ἀποφάσεων συντάττονται δύο βιβλία, τὸ μὲν παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως περὶ πταισμάτων, ἢ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως περὶ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, τὸ δὲ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ποινικῆς φυλακῆς.—Εἰς ἕκαστον τῶν βιβλίων τούτων σημειοῦνται ὅλαι αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, μετὰ τῆς ἀπαγγελομένης ποινῆς, καὶ τῆς χρονολογίας αὐτῶν, τὰ ὄνομα καὶ τὰ ἐπίθετα τῶν καταδικασθέντων, μετὰ τῆς χρονολογίας τῆς τε εἰς τὴν φυλακὴν εἰσόδου καὶ τῆς ἀπ' αὐτῆς ἐξόδου.

Ε'. Ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως

Ἄρθρ. 454. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 457 ἀριθ. 2, ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς καὶ εἰς τὰς ἑξῆς προσέτι περιστάσεις.—1. ἐπὶ θανατικῶν ποινῶν, ἐγκύου μὲν οὔσης τῆς καταδικασθείσης, μέχρι τοῦ τοκετοῦ, ἐν δὲ θανατηφόροις νόσοις ἕως οὗ ἐκλίπη ἢ πιθανότης τοῦ φυσικοῦ θανάτου.—2. ἐπὶ ποινῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εὐρίσκηται εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε, κατὰ τὴν γνώμην ἐμπειροτεχνῶν, ἡ ἐκτέλεσις ἤθελε φέρει βλάβην ἀνήκεστον εἰς τὴν υγείαν ἢ εἰς τὰ μέλη του, μέχρις οὗ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος οὗτος.—3. ἐπὶ παραφροσύνης καὶ μανίας τοῦ καταδικασθέντος, ἕως ὅτου διαρκοῦν τὰ πάθη ταῦτα.—4. ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ προκύψῃ διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἢ ἐὰν τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτῇ δι' ἄλλους λόγους τὴν τοιαύτην ἀναβολὴν.

Ἄρθρ. 455. Αἱ τελεσίδικαι ἀποφάσεις αἱ καταγινώσκουσαι ποινὴν θανάτου, ὑποβάλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου εἰς τὸν Ἡγεμόνα.—Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως ἐν τόπῳ καὶ χώρῳ παρ' αὐτοῦ ὀριζομένοις, ἐὰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν Ἡγεμόνα δὲν μεταβληθῇ ἡ ποινὴ δι' Ἡγεμονικῆς χάριτος.

Ἄρθρ. 456. Κατὰ πάσιν ἐκτέλεσιν, ἐκτὸς τῆς ἀνγκυαίας στρατιωτικῆς δυνάμεως, παρίσταται ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεὺς τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ὁ παρ' αὐτοῦ ὀριζόμενος δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς, εἷς ἱερεὺς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.— Ἡ ἐκτέλεσις βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως, ὑπογραφομένης ὑπὸ τε τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης δημοσιεύεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως διὰ καταχωρίσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοιχοκόλλησεως ἐν ταῖς πρωτευούσαις τοῦ δήμου, ἐνθα ἐξετελέσθη ἡ ποινὴ καὶ τῆς τελευταίας τοῦ καταδίκου κατοικίας.

ΣΤ'. Τέλος τῶν ποινῶν.

α'. Θάνατος καὶ χάρις.

Ἄρθρ. 457. Ἡ καταγνωθεῖσα ποινὴ ἀναιρεῖται ἐντελῶς.
—1. διὰ τοῦ θανάτου τοῦ καταδικασθέντος· εἰς μόνην δὲ τὴν πληρωμὴν τῶν ζῶντος ἔτι αὐτοῦ κατεψηφισμένων χρηματικῶν ποινῶν, προστίμων καὶ δικ. ἐξόδων ὑποχρεοῦνται οἱ κληρονόμοι.
—2. δι' Ἡγεμονικῆς χάριτος, καθόσον τοῦτο ἀπηγγέλλθη διὰ τοῦ περὶ χάριτος δικτάγματος.—3. Διὰ παραγραφῆς τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

β'. Παραγραφὴ τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 458. Αἱ ἀνεκτέλεστοι ποινικαὶ ἀποφάσεις, αἱ μὲν καταγινώσκουσαι ποινὴν ἐγκληματικὴν παραγράφονται μετὰ εἴκοσιν ἔτη, αἱ ἐπανορθωτικὴν μετὰ δέκα, καὶ αἱ ἀστυνομικὴν μετὰ δύο ἔτη, ἀφ' οὗ καταστῶσι τελεσίδικαι.

Ἄρθρ. 459. Καὶ αἱ παραγραφεῖσαι ἀποφάσεις διατηροῦσιν ἔτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν.—1. ὡς πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.—2. οἱ ἐρήμην καταδικασθέντες κλοῦργοι στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀπαιτήσουν νέαν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν. (ἄρθρ. 413).—3. ἐν ἡ στερήσις ἀστικῶν τιμῶν δικαιωμάτων εἶνε συνέπεια τῆς ποινῆς, ἡ ποινὴ αὕτη μένει καὶ μετὰ τὴν παραγραφὴν.

"Αρθρ. 460. Αἱ ἐν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει ἀπαγγελλεῖσθαι πολιτικαὶ ὑποχρεώσεις κρίνονται κατὰ τὰς περὶ τῆς παραγραφῆς αὐτῶν διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ποινικὰ φυλακὰ ἤτοι τῶν καταδίκων.

"Αρθρ. 461. Παρὰ ταῖς φυλακὰς τῶν ὑποδίκων, κηρωρισμένοι δὲ ἀπ' αὐτῶν, ὑφίστανται, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν ποινῶν, ἰδικίτεροι ποινικὰ φυλακὰ. — Ὅλοι πρέπει νὰ εἶνε καλῶς ἠσφαλισμένοι ἀλλὰ συγχρόνως καθαρὰ καὶ ὑγιεινά.

"Αρθρ. 462. Οἱ μὲν ἐπιστάται τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν ἄνευ ἐντάλλματος συλλήψεως ἢ φυλακίσεως· οἱ δ' ἐπιστάται τῶν ποινικῶν φυλακῶν ἄνευ ἀποσπάσματος τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως· ἄλλως ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔνεκεν αὐτογνώμονος φυλακίσεως ποινήν.

"Αρθρ. 463. Ὅλοι οἱ εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσαν τὸν μῆνα καταδικασθέντες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσχολίαν ἐν τῇ ποινικῇ φυλακῇ· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ πλημμελήμασι καταδικασθέντες, εἰς ἐλαφρὰν ἀσχολίαν, οἱ δ' ἐπὶ κακουργήματι εἰς βαρυτέραν. — Εἰς τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν προκύπτοντα κέρδη ἐφαρμύζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ Ποιν. Νόμου ὠρισμένα.

"Αρθρ. 464. Ἡ τροφή τῶν φυλακισμένων πρέπει νὰ εἶνε ὑγιεινὴ καὶ ἀρκούσα. — Καθόσον ἢ ἐν τῇ φυλακῇ τάξις τὸ ἐπιτρέπεται, δύναται νὰ δεθῇ εἰς τοὺς ὑποδίκους ἢ εἰς τοὺς ἐπὶ πταίσματι ἢ πλημμελήματι καταδικασμένους, καλλιτέρα περίθαλψις δι' ἰδίαις αὐτῶν δαπάνης.

"Αρθρ. 465. Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν ταῖς φυλακὰς εὐταξίας ἀνατίθεται κυρίως εἰς τὴν κατὰ τόπον χωροφυλακὴν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Πρωτοδικῶν, οἵτινες ἐπισκέπτονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰς φυλακὰς, ἐρευνῶσι τὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ ἐπιστάται προσφέρονται πρὸς τοὺς φυλακισμένους, συντάττουσιν ἔκθεσιν τῶν γενομένων παρατηρήσεων καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, φροντίζουσι περὶ τῆς ἀνηκούσης τιμωρίας.

Ἄρθρ. 466. Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμῆσεως καὶ διοικήσεως τῶν φυλακῶν ὀφείλουσιν οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν νὰ συντάττωσι καὶ κοινοποιῶσιν ἰδιαιτέρας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 467. Πᾶσα παρὰ τῶν ἐπιστάτῶν τῶν φυλακῶν γενομένη παράβασις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ὁδηγιῶν καὶ ἄλλων διατάξεων Εἰσαγγελέων ἢ τῶν νομίμων ὀρισμῶν, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν καὶ, χρείας, καλούσης, μὲ ἔτι βαρυτέραν.—Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ καταγινώσκειται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως παρὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 468. Ἐάν τις φυλακισμένος παρεξέτραπή εἰς ἀπειλὰς, λοιδορίας ἢ βίαν ἐναντίον ἄλλου φυλακισμένου, ἢ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἢ τινος τῆν ἐφορείαν τῆς φυλακῆς ἐπιτετραμμένου ὑπαλλήλου, ἢ κτέστη ὑποπτος δραπετεύσεως, ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως δι' ἐλαττώσεως τῆς τροφῆς ἢ δι' αὐστηροτέρας καθειρήσεως, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἐπὶ παραβάσει τῶν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὀρισμένων, ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐπιβλητέας ποινῆς.—Αὐτογνώμων βία τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 467, μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, καθόσον δὲν ἦτο ἀναγκαῖα πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου.

Ἄρθρ. 469. Ἐάν τις κατ'ἐκράτηται εἰς τόπον μὴ προσδιωρισμένον πρὸς φυλακὴν ἢ καὶ εἰς φυλακὴν μὲν ἀλλὰ κατὰ τρόπον μὴ νόμιμον, μεταδίδει ἐκεῖ, προσκαλούμενος ἢ αὐτεπαγγέλτως ἕκαστος Εἰσαγγελεὺς ἢ ἄλλος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 ἀναφερομένων ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων, ἐλευθερώνει παραχρῆμα τὸν αὐτογνώμως ἢ παρανόμως φυλακισθέντα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸν παραδίδει εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπάλληλον, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆν ἐπιβαλλομένην εἰς τοὺς συναίτιους αὐτογνώμως φυλακίσεως.

Ἄρθρ. 470. Ἐάν ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς ἀποποιηθῇ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς φυλακισμένον τινὰ τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ τὰ βιβλία τῆς φυλακῆς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐφορείαν τῶν φυλακῶν ὑπάλληλον, τιμωρεῖται ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ ἔνεκεν αὐτογνώμως φυλακίσεως.

Ἄρθρ. 471. Περὶ πάσης ἐν τινι φυλακῇ ἀνακαλυφθείσης ἐλλείψεως περὶ τὴν τάξιν, ἢ παραβάσεως συντάσσεται παραχρῆμα ἐκθεσίς παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διαχείρισιν τῶν φυλακῶν καὶ πέμπεται εἰς τὸν παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀποκατάστασις.

Ἄρθρ. 472. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς δὲν ἀναίρει ὅλας τὰς συνεπείας αὐτῆς καὶ ἰδίως τὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἰδιαιτέρων τιμῶν.—Μόνον διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως παύουν καὶ ταῦτα τὰ ἀποτελέσματα.

Ἄρθρ. 473. Ἡ ἀποκατάστασις δὲν γίνεται, εἰ μὴ πέντε ἔτη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ποινῆς, καὶ μόνον ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τόπον ἀρχῶν, ἐπικυρωμένα παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο κληρῆς διαγωγῆς, εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, καὶ, κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου, ἀπονέμεται παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 474. Ἡ αἰτήσις, φέρουσα τὰς ἀναγκάσις ἀποδείξεις (ἄρθρ. 473), ἐγχειρίζεται εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Γενικὸν Εἰσαγγελέα, καὶ δημοσιεύεται ἐν περιλήψει παρ' αὐτοῦ, προσκαλοῦντος συγχρόνως τὸν βουλόμενον νὰ κάμῃ ἀντίρρησιν νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουν οἱ τε παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι νὰ κοινοποιήσουσιν εἰς τὸν παρὰ τοῖς Ἐφέταις Γενικὸν Εἰσαγγελέα ὃ, τι γινώσκουν κατὰ τοῦ ἀναφερομένου.

Ἄρθρ. 475. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένης προθεσμίας, ὅλοι οἱ ἀντιλέγοντες, ὅσοι ἐνεφανίσθησαν ἤδη καλοῦνται εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν, καθ' ἣν, ἀφ' οὗ ἀγορεύσουσιν ὃ τε παρ' Ἐφέταις Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ ἤδη, ἐμφανισθέντες διάδικοι, καὶ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅλοι αἱ ἐλθοῦσαι ἀναφοραὶ τῶν ἀρχῶν, ἀποφαρίζει πρῶτον τὸ δικαστή-

ριον, ἂν ἡ αἴτησις εἶνε παραδεκτὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 473 καὶ ἔπειτα γνωμοδοτεῖ ἂν εἶνε βᾶσιμος.

Ἄρθρ. 476. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποικιαστάσεως γνωμοδοτήσεις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρ' Ἐφέταις Γενικοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν τῆς Δικαιοσύνης καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὸν Ἡγεμόνα πρὸς ἀπόφασιν. — Ἡ δοθεῖσα ἀποκατάστασις δημοσιεύεται ἐπιμελεῖα τοῦ παρ' Ἐφέταις Γενικοῦ Εἰσαγγελέως καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 477. Ἡ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1880 Ποινικὴ Δικονομία καταργεῖται ὡς καὶ πᾶσα ἐναντία διάταξις εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 478. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1904.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 23 Ἰουλίου 1903

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

A. ΒΟΡΕΑΛΗΣ

Ἄριθ. Διατάγ. 107

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συναρμολογήσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 31 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 νόμου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1903 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, καθ' ἣν, συνεπεῖα τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 305, δι' ἧς ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν πλὴν τῶν πταισμάτων καὶ τὰ πλημμελήματα τὰ τιμωρούμενα διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχ. 300 ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους, καθίσταται ἀναγκαιὰ ἢ τροποποιήσις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐξῆς διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας,

Ἀποφαδίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 17 τροποποιεῖται οὕτω. «Κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα οἱ Εἰδικοί Γραμματεῖς πέμπουσι πρὸς αὐτὸν κατάλογον περὶ τῶν εἰσαγγεληθέντων πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητός των καὶ κατὰ πᾶσαν τριμηθίαν ὀφείλουσι νὰ στέλλουσι ἐκθεσιν τῆς καταστάσεως τῆς περὶ ταῦτα δικαιοσύνης».

Ἄρθρ. 2. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 136 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προανάκρισιν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν πλημμελημάτων ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ πλημμελημάτων ἐν γένει ὠρισμένα».

Ἄρθρ. 3. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 143 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδά-

φριον : «'Επί τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 305 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν, ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελέα ἐνεργεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.»

Ἄρθρ. 4. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 147 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«'Επί δὲ τῶν πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν ὁ συλληφθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰδικὸν Γραμματέα, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 196 καὶ 197.»

Ἄρθρ. 5. Ἐν τέλει τοῦ α', ἐδάφ. τοῦ ἄρθρ. 194 προστίθενται τὰ ἐξῆς : «ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου προκειμένου περὶ πλημμελήματος τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν.»

Ἄρθρ. 6. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 197 προστίθενται τὰ ἐξῆς : «Πάσης δὲ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου διατασσομένης ἐπὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.»

Ἄρθρ. 7. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 209 προστίθενται αἱ λέξεις : «Ἡ Εἰρηνοδικὴν.»

Ἄρθρ. 8. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 211 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«'Επὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν πλημμελημάτων τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀνακριτοῦ ἔχει ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ δὲ Εἰσαγγελέως ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς.»

Ἄρθρ. 9. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 234 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν, τῶν καθιόντων τοῦ Εἰσαγγελέως ἐνασκουμένων παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως, τῶν δὲ τοῦ Ἀνακριτοῦ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου.»

Ἄρθρ. 10. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 263 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«'Επὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν ἢ ἐγκλησις γίνεται παρὰ τῷ Εἰδικῷ Γραμματεῖ, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 264.»

"Αρθρ. 11. 'Εν τέλει τοῦ ἄρθρου 318 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Ὡς πρὸς δὲ τὰ πλημμελήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν τηροῦνται κατ' ἀναλογίαν αἱ περὶ διαδικασίας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν διατάξεις τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου Β'. μέχρι τοῦ ἄρθρου 369.»

"Αρθρ. 12. 'Εν τέλει τοῦ ἄρθρου 324 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Ἐκ τῆς Εἰσαγγελίας δὲν ἐνασκήση τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας τοῦ ἄρθρ. 323 δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.»

"Αρθρ. 13. 'Εν τέλει τοῦ ἄρθρου 326 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 376—379, δὲν ἰσχύει δὲ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 327.»

"Αρθρ. 14. 'Εν τέλει τοῦ ἄρθρου 407 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν, τῶν καθηκόντων τοῦ Εἰσαγγελέως ἐνασκουμένων παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.»

"Αρθρ. 15. 'Εν τῷ ἄρθρῳ 440 προστίθενται αἱ λέξεις «ἡ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικείου.»

"Αρθρ. 16. Τὸ β' ἐδάφ. τοῦ ἄρθρ. 451 τροποποιεῖται οὕτω :

«Αἱ δὲ περὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν, ἐπιμελεῖται τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως.»

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν Χανίοις τῇ 29 Νοεμβρίου 1903.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΛΗΣ
Ι. ΤΣΟΥΒΕΡΟΣ
ΗΡ. ΙΕΡΩΝΥΜΑΚΙΣ

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ἐξαιρέσεως δικαστικῶν λειτουργῶν. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐξαιρέσεως δικαστικῶν λειτουργῶν
ἐν πολιτικαῖς δίκαις.

Ἄρθρον 1. Πᾶς πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος, δικαστής, εἰρηνοδίκης, πάρεδρος, ἀναπληρωτής, εἰσαγγελεὺς ἢ ἀντεισαγγελεὺς, εἰ μὴ παρίσταται ὡς κύριος διάδικος, δικαστικὸς γραμματεὺς, δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἑαυτὸν ἢ νὰ ἐξαιρεθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων: 1) Ἐὰν εἶνε μετὰ τινος τῶν διαδίκων κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενῆς ἐξ αἵματος, κηδεστής (καὶ ἂν ἐξέλιπεν ἡ κηδεστία διὰ τῆς λύσεως τοῦ ἐξ οὗ παρήχθη γάμου), ἢ συνδεδεμένος δι' υἰοθεσίας ἐὰν εἶνε συγγενῆς ἐκ πληγίου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ μέχρι τοῦ τρίτου ἐκ κηδεστικῆς καὶ τούτων συμπεριλαμβανόμενον, ἐὰν εἶνε σύζυγος, ἂν καὶ διεζευγμένος, ἢ μηνηστήρ. 2) Ἐὰν ἔχῃ ἰδιωτικὸν συμφέρον, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, ἔστω καὶ πόρρωθεν, εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς δίκης. 3) Ἐὰν ἔχῃ πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν καὶ στενὴν φιλίαν, οἰκιακὴν κοινωνίαν, ἰδιαιτέρας σχέσεις καθηκόντων ἢ ἐξαρτήσεως, ἔριν ἢ ἔχθραν. 4) Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρεστάθῃ ἢ μέλλει νὰ παρασταθῇ ὡς μάρτυς ἢ ὡς πραγματογνώμων ἢ, πρὸ τοῦ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμοῦ του, συντελέσεν ὡς σύμβουλος, συνήγορος, ἢ δικιτητής ἢ ἔδοκεν ὅπως δῆποτε συμβουλήν ἢ γνώμην. 5) Ἐὰν ὑφ' οἷον δῆποτε χαρακτηρὰ ἐνήργησεν ἢ ἐξεπεραίωσε τὴν

(α) Ὁ Νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς κατὰ τὴν 15^{ην} συνόδον τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 817 φύλλῳ τῆς 27 Ἀυγούστου 1886 τῆς ἐφημερίδος «Κρήτη». Κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 νόμου τῆς 16 Μαΐου 1899 «περὶ εἰσαγωγῆς δικαστικῆς νομοθεσίας» ὁ περὶ ἐξαιρέσεως δικαστικῶν λειτουργῶν νόμος, ὁ δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 817 τῆς 27 Ἀυγούστου 1886 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κρήτης ἰσχύει, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων καὶ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τροποποιητικὰς τῶν δικονομιῶν διατάξεις». Μετὰ τὴν ἰσχύοντων νέων δικονομιῶν παραμένει ἐτι: ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις δυνάμει τοῦ ἀρ. 49 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ὑπόθεσιν. ἐν τῆς ὁποίας προήλθεν ἡ διαφορά, ἢ συνέταξε τὸ προσδλητέον ἔγγραφον, ἢ ἀπεφῆνατο τὴν ἀπόφασιν καθ' ἧς ἐγένετο ἔρεσις. 6) Ἐὰν δικροσύνης τῆς δίχης, διήγειρε καθ' ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν, λαδῶν δῶρα, βραδύνας ἀθεμίτως ἢ ἄλλο τι πράξας.

Ἄρθρον 2. Ἐκαστος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ ἐὰν γνωρίζῃ περὶ ἑαυτοῦ λόγον τινὰ ἐξαίρεσεως. Τὸ δὲ συμβούλιον, ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀποφασίζει ἐὰν ὁ εἰρημένος πρέπῃ νὰ ἀπόσχῃ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθυκόντων τῆς ὑπηρεσίας του. Ἡ περὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως διάταξις δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ Εἰρηνοδικεῖα.

Ἄρθρον 3. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἔδαφ. 3—ὁ ἀναφερόμενοι ἐξαίρεσεως λόγοι δύνανται νὰ προταθῶσι μόνον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διεγράφησαν, οἱ δὲ λοιποὶ παρ' ὄλων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐξαίρεσις πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, νὰ προτείνηται πάντοτε ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ καὶ εἰδικῆν περὶ τούτου ἔχοντος ἐντολὴν πληρεξουσίου, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος· ἡγοῦν παρὰ μὲν τοῦ ἐνάγοντος πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, παρὰ δὲ τοῦ ἐναγομένου πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως, κατὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικαστικὴν, ἐντὸς τῆς πρὸς ἀπολογίαὴν προθεσμίας. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι προκειμένης ἐξαίρεσεως τακτικῶν δικαστῶν. Ὅταν ὅμως πρόκηται νὰ ἐξαίρεθῇ ἀναπληρωτικὸς δικαστῆς, τότε ὁ τε ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσωσιν αὐτὸν ἐπ' ἀκροατηρίου, κατὰ πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐνστάσεως καὶ πρὸ αὐτῆς ἀκόμη τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος. Ὅταν ἡ ἐξαίρεσις προταθῇ ἐπ' ἀκροατηρίου, τότε ὁ ἐξαιρῶν ὑποχρεοῦται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προτάσεως νὰ ἐγγειρίσῃ τῷ οἰκείῳ προσώπῳ τὸ ἔγγραφον τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως· ἄλλως ἢ ἐνστάσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ ὁ προτείνας καταδικάζεται εἰς πρόστιμον κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου.

Ὅστις ἐπομένως θέλει νὰ μεταχειρισθῇ δικαστικὸν τινα ὑπάλληλον ὡς μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα κατὰ τινα ὑπόθεσιν,

είσαχθείσαν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἀνήκει ἢ παρ' ᾧ ἄσκει τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του, ἀναγγέλλει τοῦτο κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὠρισμένον χρόνον, ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαιοῦματος νὰ μεταχειρισθῇ τὸν μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα τοῦτον.

Ἄρθρον 5. Τότε μόνον προτείνεται ἐξαίρεσις καὶ βραδύτερον ἐπι-κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως προήλθον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας ἢ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον, καὶ ὅταν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιωθῇ προσηκόντως. Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαίρεσις γείνη δεκτὴ, δύναται, ἀλλὰ μόνον κατ' αἰτησιν τοῦ ἐξαίρουντος, νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς προσηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἔγειναν, ἀφοῦ προέκυψεν ὁ περὶ ἐξαίρεσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαίρουμένος δικαστής.

Ἄρθρον 6. Εἰς τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν τρέπει νὰ περιεχωρῶνται ὠρισμένως οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἐκάστου λόγου μέσθ κατὰ τὸ 144 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἡ αἴτησις ἐγγειρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκηται νὰ ἐξιτρεθῇ πᾶρεδρος τοῦ Εἰρηνοδικείου, τυχτικὸς ἢ ἀναπληρωτικὸς, ἢ γραμματεὺς, εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ ἐξαίρεθῇ εἰσαγγελεὺς, ἀντεισγγελεὺς, ἐφέτης, πρωτοδίκης, ἀντιπρόεδρος ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκει ἢ παρ' ᾧ ἄσκει τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, τοῦ ὁποίου αἰτεῖται ἡ ἐξαίρεσις. Ἐὰν δ' ἐξαίρηται εἰρηνοδίκης, πρόεδρος πρωτοδικῶν ἢ πρόεδρος ἐφετῶν, ἢ αἴτησις ἐγγειρίζεται εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀναπληρωτάς. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 14, ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐξαίρουμένου δικαστηρίου, ὃ δὲ γραμματεὺς ὑποχρεῖται ἐντὸς ὀκτὼ τῶν πολὺ ἡμερῶν νὰ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὸ δικασθὸν τὴν ἐξαίρεσιν δικαστήριον· ἄλλως ἐπισύρει καθ' ἑαυτοῦ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 ὀριζόμενας ποινάς.

Ἄρθρον 7. Ἀμα ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις ἐγγειρισθῇ ἢ διαβιβασθῇ εἰς τὸν οἰκείον πρόεδρον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν, οὗτος εἰσάγει αὐτὴν ἐντὸς 5 ἡμερῶν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, ἐὰν ἐν τῇ αἰτήσῃ δὲν ἐδηλώθησαν προσηκόν-

τως οί λόγοι τῆς ἐξαιρέσεως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἐκάστου λόγου μέσῃ, ἢ ἐὰν ἡ αἴτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 6 δὲν ἐγένετο πρὸς τοῦ προσήκοντος διαδίκου, ἢ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, οὔτε ἐνεχειρίσθη ἐμπροθέσμως τῷ οἰκίῳ προσώπῳ, ἀπορρίπτει αὐτὴν ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως.

Ἄρθρον 8. Ἐὰν ἐνεχειρίσθη κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον ἢ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις, κοινοποιεῖται αὕτη, ἐπιμελεῖα ἐνὸς τῶν διαδίκων πρῶτον εἰς τὸν ἐξαιρούμενον δικαστικὸν λειτουργὸν, ὅπως ἐκφρασθῆ περὶ τούτου ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, φέρεται ἔπειτα, ἐπιμελεῖα ὡσαύτως ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀκουσθέντων τῶν διαδίκων καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 9. Ὁ ἐξαιρούμενός, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 200 μέχρις 600 γροσίων καὶ πληρωμῇ ὄλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, νὰ ἀπέχη κατὰ τὴν δίκην αὐτὴν πάσης πράξεως τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρον 10. Ἀποδειχθέντων τῶν περὶ ἐξαιρέσεως λόγων, τὸ δικαστήριον παραδέχεται τὴν ἐξαιρείσιν καὶ διατάττει τὸν ἐξηρημένον νὰ ἀπέχη κατὰ τὴν δίκην αὐτὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων, ἄλλως, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπορρίπτεται ἢ αἴτησις ἢ ἐπιβάλλεται κρείττων ἀπόδειξις, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐξαιρῶν, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, πληρῶναι τὰ ἐξόδα, ἐὰν δ' οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι ἀποδειχθῶσι ψευδεῖς, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 200—1000 γροσίων.

Ἄρθρον. 12. Ἐκαστος δικαστικὸς λειτουργὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, ὅστις, συνειδῶς ἐκυτῶ λόγον ἐξαιρέσεως, τὸν ἀρνεῖται προταθείσης τῆς ἐξαιρέσεως, ἢ ἄνευ νομίμου λόγου ἐξαιρεῖ ἑαυτὸν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 1000—2000 γροσίων καὶ εἰς πληρωμὴν τῆς ζημίας καὶ τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 13. Ἀρμόδιον δικαστήριον, πρὸς ἐλδίκασιν προτάσεως περὶ ἐξαιρέσεως εἶνε τὸ δικαστήριον εἰς ὃ ὁ ἐξαιρούμενος ἀνήκει ἢ παρ' ᾧ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του· τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀποφασίζει ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαιρουμένου περὶ τῆς αἰτήσεως, προσλαμβάνον ἀναπληρωτὴν δικαστήν, ἐὰν δὲν ὑπάρχη ἄλλος ἐκ τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

"Άρθρον 14. Ἐάν ἐξαιρηται τοσοῦτος ἀριθμὸς τακτικῶν δικαστῶν ὥστε τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ συγκροτηθῆ νομίμως, τότε, ἐάν μὲν πρόκηται περὶ Εἰρηνοδικείου, τὸ πρωτοδικεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται ἐπὶ τῆ αἰτήσεϊ ἐνὸς τῶν διαδίκων, δικάζει τὴν ἐξαίρεσιν, ταύτης δὲ δεκτῆς γενομένης, παραπέμπει εἰς ἕτερον Εἰρηνοδικεῖον ἐκ τῶν τῆς περιφερείας του τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἐάν δὲ πρόκηται περὶ Πρωτοδικείου, τὸ Ἐφετεῖον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δικάζει τὴν ἐξαίρεσιν, ταύτης δὲ δεκτῆς γενομένης, παραπέμπει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἕτερον Πρωτοδικεῖον.

"Άρθρον 15. Ἐάν δι' οἷον δῆποτε λόγον δὲν δύναται νὰ δικάσωσιν ἅπαντα τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας τοῦ πρωτοδικείου ἢ ἅπαντα τὰ πρωτοδικεῖα τῆς Νήσου, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, τὸ οἰκτεῖον πρωτοδικεῖον δικάζει τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλητῶς, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸ Ἐφετεῖον.

"Άρθρον 16. Νομίμως συντεθειμένον θεωρεῖται πᾶν δικαστήριον ὅταν ἡ πλειοψηφία τῶν συναποφασιζόντων μελῶν ἀποτελεῖται ἐκ τακτικῶν δικαστῶν καὶ οὐχὶ ἐξ ἀναπληρωτῶν ἢ ἄλλων κατ' ἐπικουρίαν προσλαμβανομένων προσώπων.

"Άρθρον 17. Τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν οὐδέποτε δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαίρεσις: 1) ὀλοκληροῦ, 2) κατὰ μέρος τῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὥστε ἐκ τῶν ὑπολειπομένων νὰ μὴ δύνηται νὰ συγκροτηθῆ τοῦτο νομίμως. Τοιαῦται τυχόν προταθεῖσαι ἐξαίρεσις θέλουσι θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ὡς οὐδὲν γενόμενοι. Ἐάν δὲ μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς νόμιμον σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τακτικῶν μελῶν, ἐξαίρεθῆ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλός τις ἢ ἄλλοι τινές, τὸ Ἐφετεῖον, συμπληρούμενον ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐξαίρεθέντων, ἐκ τῶν τακτικῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ἐφετῶν, ἐκ πρωτοδικῶν, εἰρηνοδικῶν ἢ παρέδρων εἰρηνοδικείου, δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαίρεσις τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαίρουμένων δικαστῶν, καὶ, ἐάν αὗται ἐγκριθῶσι, προσκαλοῦνται οἱ ἐξαίρουντες διάδικοι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαίρουμένων δικαστῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὡρισμένα. Ἐν δὲ δὲν ὑπάρχωσι πλέον δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαίρεθῶσιν ἕνεκα τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν,

ἢ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος. Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἐφετείου γίνεται καὶ ὅταν, ἀφ' οὗ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαιρέσεις, μέλη τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν ἐλαττωταὶ διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρεθέντων.

Ἄρθρον 18. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγούμενου άρθρου, οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως προσλαμβανόμενοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαιρέσιν, ἐκτὸς ἂν ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν, κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου· ἀλλ' ἕκαστος διάδικος δύναται εἰς τοὺς οὕτω προσληθόντας ἀναπληρωτικούς δικαστὰς νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐξαιρέσιν των, ἂν εἶνε συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως. Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἐφετῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λάξωσι πλεόν μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως. ἂν, ἐγκριθῶσιν τῶν ἐξαιρέσεων, πρόκηται ἤδη νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωματικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως.

Ἄρθρον 19. Ἐὰν ἀμφοτέρω οἱ διάδικοι αἰτήσωνται τὴν ἐξαιρέσιν ἐφετῶν, οἱ δὲ ἐξαιρούμενοι ὡσι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὴν ἀνωτέρω, νὰ ἐξαιρεθῶσι, τότε ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἴσον ἀριθμὸν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρεθσομένων εἶνε ἄρτιος· ἐὰν δὲ εἶνε περιττὸς ἢ οἱ διάδικοι ὡσι πλείονες τῶν δύο, διὰ κληρώσεως, γινομένης ἐπ' ἀκρατηρίου, παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὀρίζεται τις ὁ ἐξαιρέσεων διάδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐξαιρέσεως δικαστικῶν λειτουργῶν ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις.

Ἄρθρον 20. Πᾶς πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος, εἰσαγγελεὺς,

ἀντεισαγγελεύς, ἀνακριτής, δικαστής, ἀναπληρωτής ἢ γραμματεὺς, κεκλημένος εἰς τὸ νὰ συνεργήσῃ πρὸς ἀνάκρισιν ἢ ἀπόφασιν, δύναται νὰ ἐξαιρηθῇ ἢ αὐτὸς ἀπ' ἐαυτοῦ ἢ ὑπὸ τῶν διαδίκων διὰ τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένου λόγους. Ἡ δικάσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πράξεις τῆς προανακρίσεως.

Ἄρθρον 21. Προκειμένης ἐξαιρέσεως μέλους πταισματοδικείου, ἐφαρμόζονται τὰ περὶ ἐξαιρέσεως τῶν μελῶν τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐν ταῖς πολιτικαῖς δίκαις ὡρισμένα. Ὅταν δὲ πρόκηται νὰ ἐξαιρηθῇ μέλος τι τοῦ Πλημμελειοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου, ἢ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτησις ἐγχειρίζεται εἰς τὸν παρ' ἐκάστῳ τῶν δικαστηρίων τούτων Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρον 22. Ἡ ἐξαιρέσις τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰρημένων ὑπαλλήλων προτείνεται πάντοτε πρὶν τις ἐκουσίως ἀναλάβῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα, πρὸ πάσης ἐνστάσεως καὶ αὐτῆς τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος. Δὲν συγχωρεῖται δὲ μετὰ ταῦτα εἰμὴ μόνον ὅταν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τῆς ἐξαιρέσεως ἡ αἰτία βραδύτερον ἀνεφύη ἢ ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὸν ἐξαιρούμενον.

Ἄρθρον 23. Ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτησις, ἥτις, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρადέκτου, πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρέσεως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἐκάστου λόγου μέσα, συνταχθεῖσα κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον καὶ παραδοθεῖσα ὅπου ἀνήκει, κατὰ πρῶτον μὲν κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐξαιρούμενον, ἵνα ἐκφρασθῇ περὶ τούτου, μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπιμελεῖται τοῦ Εἰσαγγελέως, φέρεται εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν, ὅπου, ἀφοῦ ἀγορεύσουν οἱ διάδικοι, ἂν τυχὸν εἶνε παρόντες, (τῶν ὁποίων μ' ὄλον τοῦτο ἢ πρόσκλησις δὲν εἶνε ἀναγκαῖα), καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς, γίνεται ἡ ἀπόφασις. Ὁ ἐξαιρευθεὶς, ἀφ' ἧς στιγμῆς λάβῃ τὴν κοινοποίησιν, ἀπέχει τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του· ἄλλως καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 100—1000 γροσίων καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρον 24. Τὰ ἄρθρα 2, 4 § β', 5, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 καὶ 19 τοῦ νόμου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 25. Αἱ περὶ ἐξαίρέσεων ὑποθέσεις δικάζονται κατεπιγόντως καὶ κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης. Πᾶς δὲ δικαστικὸς λειτουργὸς γενόμενος ὑπαίτιος βραδύτητος ἢ ἄλλου οἰουδήποτε προσκόμματος περὶ τὴν ταχείαν διεξγωγήν καὶ ἐκπεραίωσιν τῆς περὶ ἐξαίρέσεως δίκης, εἴτε ἐξ ἀμελείας εἴτε ἐνεκεν ἄλλης ἀθεμίτου αἰτίας, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δύο μέχρι δέκα ὀθωμανικῶν λιρῶν.

"Αρθρον 26. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ἐξαίρεσιν δικαστηρίου, ἢ ἐν παραλείψει τούτου, ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου.

"Αρθρον 27. Αἱ περὶ ἐξαίρέσεως ἀποφάσεις εἰσὶν ἀνέκλητοι.

"Αρθρον 28. Ὁ παρὼν νόμος λαμβάνει ἰσχὺν μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς Γενικῆς Διοικήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ· αἱ δὲ μέχρι τοῦδε ἐκჩυρεῖς καὶ αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ γενησόμεναι περὶ ἐξαίρέσεως προτάσεις θεωροῦνται αὐτοδικαίως ὡς μὴ γενόμεναι, ἐὰν οἱ προτείναντες δὲν προτείνωσιν αὐτάς ἐκ νέου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς λάβει ἰσχὺν νόμου.

ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

τοῦ ὑπ' ἀριθ. 92 καὶ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1900 Κανονισμοῦ τῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α (α)

Β'. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἀδικήματα τῆς διαδικασίας τοῦ Εἰρηνοδικείου τὰ ὑπὸ ἀλλοδαποῦ διαπραττόμενα, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου δικάζοντος ἐπ' αὐτῶν ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις, καθ' ἃς κατηγορούμενος εἶνε ἀλλοδαπὸς, ὁ διερμηνεὺς τοῦ οἰκείου Προξενείου παρίσταται εἰς τὴν ἀνάκρισιν, τὴν ἐπ' ἀποκρητίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν διάσκεψιν.

Ἰσνικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 6. Αἱ πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς κοινοποιήσεις εἴτε ἐπὶ πολιτικῶν, εἴτε ἐπὶ ἐμπορικῶν, εἴτε ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων γίνονται διὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης κανονιζόμενον ἐκάστοτε τρόπον.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἀνωτέρω παρεκκλίσεις δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς, ὧν ἡ πολιτεία δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Προξενικῆς Ἀρχῆς οὐδ' ἔχει ἀνατεθειμένην τὴν δικαστικὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν εἰς ἄλλην Προξενικὴν Ἀρχήν.

(α) Ἐν τῷ τεύχει τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περιελήφθησαν πάντα τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἀλλοδαποὺς νομοθετήματα.

Ἄριθ. Νόμου 220.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ κοινοποιήσεως πολιτικῶν δικογράφων καὶ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ἁμοφώνῃ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Ἄρθρον μοναδικόν

Ἡ κοινοποίησις δικογράφων πολιτικῶν καὶ ἐξωδικῶν ἐγκύρωσιν γίνεται καὶ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

Αἱ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου κοινοποιήσεις δύνανται νὰ γείνωσιν ἐγκύρωσιν καὶ ἐν ἐορτασίμῃ ἡμέρᾳ καὶ εἰς πᾶσαν ὥραν.

Ὁ χρόνος ὅς ἔρξεται ἢ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου κοινοποιήσεις πάντων τῶν δικογράφων τούτων εἴτε ἐκκάτης τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς κοινοποιήσεως ταύτης καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτῆς, κανονίζονται διὰ Διαταγῆς τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας Συμβούλων, ἢ δὲ κλάσις τοῦ γραμματοσήμου, οὗ θὰ γίνεται χρῆσις διὰ τὰς κοινοποιήσεις ταύτας, κανονίζονται διὰ Διαταγῆς τῶν αὐτῶν Συμβούλων μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐπισήμῃ Ἐφημερίδι.

Ἐν Φρένδεσβοργ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1900

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΟΥΜΗΣ
ΝΙΚΟΛ. ΓΙΑΜΜΑΛΑΚΗΣ

Ἀριθ. Νόμου 175

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἐπίδοσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δίκαιουσίνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡρώων,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Τὰ ποινικὰ δικόγραφα δύνανται νὰ κοινοποιῶνται καὶ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου. Ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως ταύτης καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτῆς κανονίζονται διὰ Διαταγῆς τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιουσίνης καὶ τῆς Συγκρινωσίας καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας Συμβούλων.

Ὁ παρὼν νόμος, ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 9 Ἰουνίου 1900

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
ΧΟΥΣΕΗΝ ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

Ἀριθ. Διατ. Α. Δ. Δικαιοσύνης 23

Ἀριθ. Διατ. Α. Δ. Συγκοιν. 9

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπιδόσεως
τῶν Ποινικῶν δικογράφων.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Συγκοινωνίας
καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας Σύμβουλοι.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 175 Νόμον, κανονίζομεν τὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων διὰ τοῦ ταχυδρομείου ὡς ἔπεται:

1) Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐκδιδούσης τὸ ἐπιδοτέον ποινικὸν δικόγραφον δικαστικῆς ἀρχῆς, θέτει τοῦτο ἐντὸς φακέλλου ἀνοικτοῦ, φέροντος ἐν ἐπικεφαλίδι τῆς λέξεως «Ποινικὸν δικόγραφον» καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐκδιδούσης τὸ δικόγραφον δικαστικῆς ἀρχῆς. Ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους τοῦ φακέλλου τίθεται πρὸς τοῦτοις ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας τῆς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγκλειστοῦ ποινικοῦ δικογράφου καὶ ἐπιγράφεται τὸ ὄνομα καὶ ἡ διακονή τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

2) Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου ὁ γραμματεὺς ἐγκλείει καὶ ἐπιδοτήριον τῆς γενησομένης κοινοποιήσεως, συντεταγμένον κατὰ τὸ προσηρητημένον ὑπόδειγμα. Εἰς τὸ ἀνώτερον ἡμισυ τοῦ ἐπιδοτηρίου τούτου ὁ γραμματεὺς τῆς ἐκδιδούσης τὸ δικόγραφον δικαστικῆς ἀρχῆς σημειοῖ τὸ ὄνομα τοῦ καθ' οὗ ἀπευθύνεται τὸ ποινικὸν δικόγραφον, τὸν ἀριθμὸν, τὴν χρονολογικὴν καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐπιδοτέου δικογράφου κατὰ τὰ δικηρικὰ αὐτοῦ γνωρίσματα. Ὑπογράφει δὲ καὶ σφραγίζει τὴν σημείωσιν ταύτην.

3) Οἱ φέροντες τὰ πρὸς κοινοποίησιν ποινικὰ δικόγραφα φακέλλοι, παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἢ εἰς τὸν ἀγροτικὸν διανομικὸν ὁσάκις ἐν τῇ εἰρήρῃ τῆς ἐκδιδούσης τὸ ποινικὸν δικόγραφον ἀρχῆς δὲν ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

4) Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις πρόκηται νὰ γείνη εἰς κόμην ἢ χω

ρίον υπαγόμενα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου εἰς ὃ παραδόθη ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς τὸ δικόγραφον, ἐγγράφεται τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀποστελλομένων ἐπὶ συστάσει ἀντικειμένων καὶ παραδίδεται πρὸς ἐπίδοσιν εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν διανομέα, ὅστις ὑπογράφει ἐν τῇ στήλῃ τοῦ βιβλίου.

Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις πρόκηται νὰ γείνη εἰς κώμην ἢ χωρίον κείμενον εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου ταχυδρομικοῦ γραφείου, παρ' ἐκεῖνο εἰς ὃ παραδόθη τὸ δικόγραφον ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀποστέλλει αὐτὸ εἰς τὸ πρῶτον κατὰ τὰς περὶ ἀποστολῆς τῶν ἐπὶ ἀποδείξει ἀντικειμένων διατάξεις. Γίνεται δὲ ἡ κοινοποίησις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ διανομέως.

5) Ἡ διὰ τοῦ ταχυδρομείου κοινοποίησις τῶν ποινικῶν δικογράφων, δυναμένη νὰ γείνη καὶ ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ καὶ εἰς πᾶσαν ὥραν, ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀγροτικῶν διανομέων κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον.

α'.) Ἄν μὲν ὁ παραλήπτης εὑρεθῇ εἰς τὸ σημειούμενον μέρος τοῦ δικόγραφου ἐγχειρίζεται εἰς αὐτὸν προσωπικῶς ὑπογράφει δὲ οὔτως, ἂν γνωρίζῃ γράμματα, εἰς τὴν πρώτην στήλην τοῦ ἐπιδοτηρίου, καὶ προσυπογράφει εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ὁ ἀγροτικὸς διανομέως, σημειῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπίδοσεως. Ἄν ὁ παραλήπτης εἶνε ἀγράμματος, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν ἀγροτικὸς διανομέως σημειοὶ κάτωθι τῆς ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ λέξεως ὁ λαβῶν τὴν λέξιν ἀ γ ρ ά μ μ α τ ο ς ἂν δὲ, καίπερ γνωρίζων γράμματα, ἀδυνατῇ νὰ υπογράψῃ ἕνεκα ἀσθενείας, σημειοὶ τὴν λέξιν ἀ σ θ ε ν ή ς .

β'.) Ἐὰν ὁ παραλήπτης δὲν εὑρεθῇ προσωπικῶς, ἐν τῷ χωρίῳ, τότε τὸ δικόγραφον παραδίδεται εἰς τὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου εὑρεθόσομενον σύνοικον συγγενῆ αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀγροτικὸς διανομέως σημειοὶ εἰς τὴν δευτέραν στήλην τοῦ ἐπιδοτηρίου τὸ ὄνομα τοῦ συνοίκου συγγενοῦς, ὅστις, ἂν γνωρίζῃ γράμματα, ὑπογράφει ὑπὸ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ λέξιν ὁ λαβῶν ἂν δὲν γνωρίζῃ γράμματα, ὁ ἀγροτικὸς διανομέως σημειοὶ ὑπὸ τὴν λέξιν ταύτην τὴν λέξιν ἀ γ ρ ά μ μ α τ ο ς ἂν δὲ, καίπερ γνωρίζων γράμματα, ἀδυνατῇ νὰ υπογράψῃ ἕνεκα νόσου,

σημειοὶ τὴν λέξιν ἀσθεγῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁσάκις ἢ ἐπίδοσις γίνεται εἰς σύνοικον συγγενῆ, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν ἀγροτικῶς διανομῆς υπογράφει εἰς τὴν δευτέραν στήλην, σημειῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπίδοσεως.

γ.) Ἐὰν οὔτε ὁ παραλήπτης εὐρέθῃ προσωπικῶς, οὔτε σύνοικος συγγενῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ παραλήπτου, ἢ ἂν ὁ παραλήπτης ἢ ὁ σύνοικος συγγενῆς του ἀρνηθῶσι τὴν παραλαβὴν, τότε ὁ ἀγροτικῶς διανομῆς παραδίδει τὸ δικόγραφον εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον εἴτε εἰς τὸν ἱερέα εἴτε εἰς τὸν διδάσκαλον τοῦ χωρίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημειοὶ ὁ ἀγροτικῶς διανομῆς εἰς τὴν τρίτην στήλην εἰς τίνα ἐκ τῶν τριῶν τούτων προσώπων ἔγεινεν ἢ ἐπίδοσις, ὁ παραλαβῶν δὲ υπογράφει κάτωθι τῆς ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ λέξεως ὁ λαβὼν καὶ ὁ ἀγροτικῶς διανομῆς προσυπογράφει ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, σημειῶν καὶ τὴν χρονολογίαν.

Ἐὰν εἰς τὸ χωρίον ὑπάρχωσι πλείους τοῦ ἐνὸς διδάσκαλοι ἢ ἱερεῖς, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἢ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς ἓνα τῶν ἱερέων καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸν τῆς ἐνορίας τοῦ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις.

δ.) Ἐὰν δὲν κατιστῆ δυνατὴ ἢ ἐπίδοσις τοῦ δικογράφου διότι οὔτε ὁ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις, οὔτε σύνοικος αὐτοῦ συγγενῆς, οὔτε ὁ εἰδικὸς πάρεδρος, οὔτε ὁ ἱερεὺς, οὔτε ὁ διδάσκαλος εὐρέθησαν ἐν τῷ χωρίῳ, ἢ διότι οἱ εὐρεθέντες ἐξ αὐτῶν ἠρνήθησαν πάντες τὴν παραλαβὴν, ἢ κοινοποίησις γίνεται διὰ τοιχοκόλλησεως τοῦ ἐπιδοτέου δικογράφου εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις. Εἰς τὴν τοιχοκόλλησιν παραλαμβάνεται καὶ μάρτυς ἐγγράμματος, εἰ δυνατόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μάρτυς υπογράφει ὑπὸ τὴν ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ λέξιν ὁ μάρτυς, ὁ δὲ ἀγροτικῶς διανομῆς προσυπογράφει ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, σημειῶν καὶ τὴν χρονολογίαν. Ἐὰν δὲν εὐρέθῃ ἐγγράμματος μάρτυς, τότε ὑπὸ τὴν λέξιν μάρτυς σημειοὶ ὁ ἀγροτικῶς διανομῆς τὸ ὄνομα τοῦ παρασταθέντος εἰς τὴν τοιχοκόλλησιν ἀγραμμάτου μάρτυρος, παραθέτων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὴν λέξιν ἀ γ ρ α μ α τ ο ς· ἐὰν οὐδεὶς μάρτυς εὐρέθῃ, ὁ ἀγροτικῶς διανομῆς σημειοὶ ὑπὸ τὴν λέξιν μάρτυς τὴν φράσιν δ ἐ ν ε ὑ ρ ἔ θ η.

6) Καθ' οἷονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων τρόπων καὶ ἂν γείνη ἢ ἐπίδοσις, ὁ ἀγροτικῶς διανομῆς

σφραγίζει διά τῆς σφραγιδὸς τοῦ τῆν σχετικὴν στήλην τοῦ ἐπιδοτηρίου.

7) Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις ἐγένετο εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον, ἢ τὸν ἱερέα ἢ τὸν διδάσκαλον, οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσι τὸ δικόγραφον εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται κατὰ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν.

8) Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ δικογράφου, τὸ ἐπιδοτήριο τίθεται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐν ᾧ ἀρχικῶς ἦτο τεθειμένον τὸ δικόγραφον, ὃ δὲ φάκελλος κλείεται ὑπὸ τοῦ ἀγροτικοῦ δικασμῶς, σφραγίζεται διά τῆς σφραγιδὸς του, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ τῶν παραδιδόμενων ἐπὶ συστάσει γραμμῶν καὶ παραδίδεται εἰς τὸν προϋστάμενον τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, παρ' οὗ ἐξαρτᾶται, ἐν τοῖς πολυμελεσι δὲ γραφεῖσι εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον, βεβαιοῦντα διά τῆς ὑπογραφῆς του ἐν τῷ βιβλίῳ τὴν πρὸς κληθῆν αὐτοῦ. Τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον παραδίδει τὸν περιέχοντα τὸ ἐπιδοτήριον φάκελλον εἰς τὴν ἐκδόσασαν τὸ ποινικὸν δικόγραφον δικαστικὴν ἀρχήν, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ παραδόσεως τῶν ἐπὶ ἀποδείξει ἀντικειμένων.

Ἐὰν τὸ δικόγραφον ἀποσταλῆ πρὸς κοινοποίησιν παρ' ἄλλου ταχυδρομικοῦ γραφείου, τὸ ἐνεργήσαν τὴν ἐπίδοσιν γραφεῖον ἐπιστρέφει τὸν περιέχοντα τὸ ἐπιδοτήριον φάκελλον εἰς τὸ ἀποσταλῆν ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ὅπερ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὴν ἐκδόσασαν τὸ ποινικὸν δικόγραφον δικαστικὴν ἀρχήν.

Αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπίδοσεις τῶν ποινικῶν δικογράφων κανονίζονται δι' ὁδηγίων τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 17 Ἰουνίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΧΟΥΣΕΗΝ ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

Ἄριθ. Διατ. 33.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ τοῦ χρώματος τοῦ χάρτου τῶν φακέλων καὶ ἐπιδοτηρίων
τῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου γινομένων κοινοποιήσεων
ποινικῶν Δικογράφων.

ΟΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τοὺς ὑπ' ἀριθ. 175 καὶ 220 Νόμους, δια-
τάσσομεν.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1901 οἱ φάκελλοι ἐν οἷς, κατὰ τὴν ὑπ'
ἀριθ. 23 τῆς 17 Ἰουνίου 1900 Διαταγῆν ἡμῶν, τίθενται τὰ εἰς
τὸ ταχυδρομεῖον πρὸς κοινοποίησιν παρὰχιδόμενα **ποινικὰ** δι-
κογράφα πρέπει νὰ εἶνε ἐκ χάρτου χρώματος κυανοῦ, ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ δὲ χάρτου δέον νὰ εἶνε καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ φακέλλου τιθέμενα
ἐπιδοτήρια τῆς γενησομένης κοινοποιήσεως.

Ἐν Χιλόπᾳ τῆς 23 Δεκεμβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἄριθ. Διατάγ. 176.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Ποινολογίου.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Παρὰ τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν συνιστᾶται Ποινολόγιον
περιλαμβάνον :

α'.) Περίληψιν τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Κακούρ-
μοδικείων, τῶν Πρωτοδικείων, ὡς Ποινικῶν Δικαστηρίων καὶ
τῶν Στρατοδικείων.

β'.) Περίληψιν τῶν τελεσιδικίων ἀποφάσεων τῶν Εἰρηνοδι-
κείων, ὡς Ποινικῶν Δικαστηρίων, δι' ὧν καταγινώσκειται εἴτε
ποινὴ ἐπανορθωτικὴ, εἴτε ποινὴ ἀστυνομικὴ ἕνεκα παραβάσεως
τῶν ἄρθρων 557, 658—660, 661—666, 668—672, 673,
675—677, 688, 660 καὶ 693 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

γ'.) Περίληψιν τῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐν ἔδαφίῳ α'. ἀναφερο-
μένων δικαστηρίων, δι' ὧν ἠθωώθη ὁ κατηγορούμενος ἕνεκα
ἐλλείψεως καταλογισμού κατὰ τὰ ἄρθρα 82, 82 καὶ 86 τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου.

δ'.) Περίληψιν τῶν περὶ χάριτος ἢ ἀποκαταστάσεως τῶν κα-
ταδικίων Ἡγεμονικῶν Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατί-
θεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Λοιθ. Ἰγχυκλ. 24

» Ἐξερζ. 2705

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἐγερθεῖσάν ὑπονοεῖν περὶ δηλητηριάσεως ἐπὶ τινος θανόντος
πρὸ τινος αἰφνηδῶς, ἐξήχθησαν τὰ σπλάγχνα τοῦ νεκροῦ παρὰ
τοῦ ἐπισκευθέντος αὐτὸν ἱατροῦ καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα
χημεῖον διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δεούσης ἀναλύσεως, ἧτις ὅμως,
ἕνεκα τῆς κακῆς τοποθετήσεως καὶ διατηρήσεως αὐτῶν, ἀπέβη

ἀδύνατος. Πρὸς πρόληψιν παρομοίων ἀτόπων ἐν τῷ μέλλοντι, ἀνακρινῶ ὑμῖν κατωτέρω τοὺς ὅρους, οἵτινες ἀπαγορεύονται διὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ δικιτήρησιν τῶν διὰ τοξικολογικὴν ἀνάλυσιν προωρισμένων σπλάγγων καὶ παρχακλῶ ὅπως φέρητε τούτους εἰς χυθῶσι, ἀπάγτων τῶν ἀνακριτικῶν ὑπκλήλων τῆς περιφερείας σας, ἵνα φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως αὐτῶν ἐπὶ σχετικῶν περιπτώσεων ἐν τῷ μέλλοντι.

A'. 'Ο ἐνεργῶν τὴν νεκροψίαν ἱατρὸς ὀφείλει ἐν τῇ ἐκθέσει, ἣτις θὰ συνοδεύῃ τὴν ἀποστολὴν τῶν σπλάγγων, νὰ περιγράψῃ λεπτομερῶς: α'.) τὴν ὁσμὴν, ἣν ἤσθάνθη κατὰ τὸ ἀνοίγμα τοῦ στομάχου, β'.) νὰ ἐξακριβώσῃ, ἐὰν ἐντὸς τοῦ στομάχου ἢ τῶν ἐντέρων ὑπάρχωσι διάφορα ξένα σώματα, τεμάχια σπέρτων, θραύματα θεῖου, κλπ. γ'.) νὰ περιγράψῃ τοὺς εἰδικοὺς χρωματισμούς, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, τοῦ βλενωγόνου τῆς γλώττης, τῶν χειλέων τοῦ οἰσοφάγου καὶ τοῦ στομάχου, δ'.) τὰς ἀνατομικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων μετὰ τὴν ἐν τῇ φιάλῃ ἐκχυσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου, ε'.) τὰς ἀνατομικὰς ἀλλοιώσεις, ἐσωτερικὰς τε καὶ ἐξωτερικὰς, τῶν λοιπῶν σπλάγγων καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Ἐὰν δὲ ἢ ἐπὶ τόπου μικροσκοπικῆ ἐξέτασις τῶν ὀργάνων τούτων εἶνε δυνατὴ, ἢ παρεχομένη εὐκολία διὰ τὴν μέλλουσαν ἐξέτασιν ἔσται μεγάλη. Αἱ ἀνωτέρω ἐνδείξεις, παρεχόμεναι πρὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς σήψεως, εἰσὶν ἐφόδια πολύτιμα διὰ τὴν τοξικολογικὴν ἐξέτασιν.

B'. 'Ο πρὸς νεκροψίαν μεταβαίνων ἱατρὸς δεῖν νὰ κρατῇ μεθ' ἑαυτοῦ τέσσαρας φιάλας, ὧν αἱ δύο μεγάλαι, αἱ δὲ ἕτεραι δύο μικρότεραι. Αἱ τρεῖς τῶν φιαλῶν πρέπει νὰ εἶνε πλατύστομοι, ἢ δὲ τετάρτη μικρὰ στενόλαιμος. Αἱ φιάλαι πρέπει νὰ εἶνε καθαρώταται καὶ κινουραγεῖς, εἰ δυνατόν, πρέπει νὰ εἶνε ζυγισμέναι πρὸ τῆς πληρώσεως αὐτῶν καὶ νὰ ζυγίζωνται ἐπίσης μετὰ τὴν πλήρωσιν των. Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν μεγάλων πλατυστόμων φιαλῶν πρέπει νὰ τίθεται τὸ πεπτικὸν σύστημα καὶ τὸ περιεχόμενον τούτου, κενουμένου τοῦ τε στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων καὶ εἰσαγομένων εἴτα τούτων ἐν τῇ φιάλῃ. Ἐπὶ τῆς δευτέρας τῶν μεγάλων πλατυστόμων τίθενται τεμάχια τῶν λοιπῶν σπλάγγων, τοῦ ἥπατος, τοῦ σπληνός, τῶν πνευμένων, τῆς καρδίας καὶ εἰς τοὐλάχιστον τῶν νεφρῶν. Ἐπὶ τῆς τρίτης μικρᾶς πλατυστόμου

φιάλης, ελόκληρος, εάν εἶνε ἀνάγκη, ἢ μέρος τῆς ἑγκεφαλικῆς οὐσίας καὶ ἐπὶ τῆς τετάρτης στενολαΐμου φιάλης τὰ οὖρα τοῦ νεκροῦ ἀπαραιτήτως. Αἱ φιάλαι πωματίζονται διὰ καθαρῶ φελλοῦ, εἰς τὰ πέρατα τοῦ ὑποίου τίθεται στρῶμα κηροῦ.

Γ'. Εάν ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξέτασιν ἰατρὸς διαγνώσῃ δηλητηρίασιν διὰ φωσφόρου, δεῖται οὐδὲν ὑγρὸν, οἰνόπνευμα ἢ ἄλλο τι ἀντισηπτικὸν νὰ θέσῃ ἐπὶ τῶν ὀργάνων πρὸς διατήρησιν αὐτῶν. Εάν ὁμοῦς, μετὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ ἀνατομικὴν ἐξέτασιν, πεισθῇ περὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ φωσφόρου, βεβαιωθῆ δὲ καὶ περὶ τῶν ἀνατομικῶν ἀλλοιώσεων τῶν ὀργάνων, ἀδυνατῆ δὲ ν' ἀποστείλῃ τὰ σπλάγγνα ὑπὸ συνθήκας ὑποσχομένης τὴν διατήρησιν αὐτῶν (θερμοκρασίαν +2 ἕως -2), τότε δύναται νὰ προσθέσῃ ἐντὸς αὐτῶν οἰνόπνευμα, ἀλλ' εἶνε ὑποχρεωμένος, ὅπως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου οἰνοπνεύματος ἀποστείλῃ ποσότητα μιᾶς λίτρας τοῦλάχιστον ἐν ἰδιαιτέρᾳ φιάλῃ, ἀρτίως πωματισμένη, πρὸς χημικὴν ἐξέτασιν.

Δ'. Αἱ φιάλαι δεῖον νὰ σφραγίζωνται ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἰατροῦ καὶ ἐπὶ ἐκάστης τούτων νὰ τίθεται ἐπιγραφή ἀναγράφουσα λεπτομερῶς τὰ περιεχόμενα τούτων.

Ε'. Ὁ ἐνεργήσας τὴν νεκροψίαν ἰατρὸς δεῖον, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν, νὰ διορίζηται ὑπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς ἢ ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἀρχῆς ὡς συμπραγματογνώμων διὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁμοῦς εἰς ἢ δύο ἰατροὶ δεῖον νὰ διορίζωνται συμπραγματογνώμονες διὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν.

ΣΤ'. Ἡ ἐκθεσις τῆς νεκροψίας, συνωδᾶ τῷ Β'. ἐδαφίῳ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ περὶ ὑγεινομικῆς ὑπηρεσίας νόμου, δεῖον ν' ἀποστέλληται τῇ ἐπιτῆς ὑγεινῆς ἐπιτροπῇ, ἥτις θ' ἀποφαίνεται, εάν εἶνε ἀνάγκη νὰ γείνη χημικὴ ἀνάλυσις ἢ ὄχι.

Ἐν Χανίοις τῇ 17 Ἰουλίου 1901.

Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς
Γ. ΜΠΕΝΣΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 7246

» Διεκπ. 2030

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς κ. Ἀνακριτὰς καὶ Εἰρηνοδίκας

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ καταστήσητε γνωστὸν εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ σας ἰατροὺς ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δέον νὰ ὑποβάλλωσι τὰς ὑπ' αὐτῶν συντασσομένας καταστάσεις περὶ πληρωμῆς δικαιωμάτων των δι' ἰατροδικαστικὰς πράξεις οὐχι ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἀνωτέραν ταύτην Διεύθυνσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ οἰκείου Ἀνακριτοῦ ἢ Εἰρηνοδίκου, διότι ἄλλως οὐδεμίᾳ τοιαύτῃ αἰτησίᾳ αὐτῶν, ἀπ' εὐθείας ὑποβαλλομένη, θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν. Εὐνόητον ὅτι πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος αἱ καταστάσεις αὗται δέον νὰ βεβαιωῦνται διὰ πράξεως ὑμῶν καὶ νὰ εἶνε συντεταγμένοι συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν ὑπ' ἀριθ. 433 Νόμον, τὸν κανονίζοντα τὴν πληρωτέαν ἀμοιβὴν εἰς ἰατροὺς δι' ἰατροδικαστικὰς ἐκθέσεις.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1901.

Ὁ Σύμβουλος
Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 9223
Διεκπ. 2471

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς Ἀνακριτικὰς Ἀρχὰς

Ὑπεβλήθησαν παράπονα εἰς τὴν Ἀνωτέραν ταύτην Διεύθυνσιν ὅτι ἀνακριτικαὶ τινες ἀρχαί, ἐντελλόμεναι τὴν ἐνέργειαν ἰατροδικαστικῶν πράξεων, προσκαλοῦσι πρὸς τοῦτο ἰατροὺς μακρὰν τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου κατοικοῦντας καὶ ὅταν ἀκόμη ἢ κατοικία αὐτῶν κεῖται μακρὰν τοῦ τόπου ἐνθα διατάσσονται νὰ μεταβῶσι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως. Πρὸς

ἀποφυγὴν ὁμοίων παραπόνων εἰς τὸ μέλλον καὶ ἵνα μὴ τὸ δημόσιον ὑποβάλληται εἰς μεγαλύτεραν δαπάνην πρὸς πληρωμὴν πολλῶν ὀδοπορικῶν, παρακαλοῦμεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ προσκαλῶνται ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν οἱ ἐγγύτερον τοῦ μέρους, ἐνθα πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἱατροδικαστικὴ ἐξέτασις, κατοικοῦντες ἱατροί, ἐκτὸς ἐὰν ἐξαίρετικαὶ περιπτώσεις εἴτε ἀπουσίᾳ τῶν πλησιέστερον κατοικοῦντων ἱατρῶν δικαιολογῶσι τὴν ἀνάθειν τῆς ἐντολῆς ταύτης εἰς ἐτέρους.

Ἐν Χανίοις τῆ 14 Δεκεμβρίου 1901.

Ὁ Σύμβουλος
Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 9279
» Διεκπ. 2484

Πρὸς τὰς Ἀνακριτικὰς Ἀρχὰς

Εἰρηνοδίκαι τινὲς, ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, παραγγέλλουσιν εἰς πολλὰς περιστάσεις τὴν ἐνεργεῖαν νεκροτομῆς ἀντὶ ἀπλῆς νεκροψίας ἀνευ ἀνάγκης, ὑποβάλλεται δ' ὡς ἐκ τούτου τὸ δημόσιον εἰς δαπάνην μεγαλύτεραν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθμ. 433 Νόμον τὰ δικαιώματα τοῦ ἱατροῦ ἐπὶ μὲν νεκροτομῆς εἰσρέονται εἰς δραχ. 80—100, ἐπὶ δὲ ἀπλῆς νεκροψίας εἰς δραχ. 20—40.

Ἡ τοιαύτη σπατάλη, εἰς βᾶρος τοῦ δημοσίου, παρατηρεῖται εἰς τὰς ὑποβαλλομένας καταστάσεις ἐκ μέρους ὠρισμένων εἰρηνοδικῶν καὶ ἐν σχέσει πρὸς ὠρισμένους ἱατροὺς, οἵτινες ἐνεργοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νεκροτομὰς, δι' ὧν αὐξάνεται ὑπερόγκως ἡ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πληρωνομένη αὐτοῖς ἀποζημίωσις, συντρέχουσι δὲ εἰς τὴν σπατάλην ταύτην καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες εἴτε παραγγέλλουσι τὴν ἐνεργεῖαν νεκροτομῆς, εἴτε ἐκ τῶν ὑστέρων ἐγκρίνουσι τὰς ὑποβαλλομένας καταστάσεις, χωρὶς νὰ ἐξετάσωσι κατὰ πόσον δικαιολογεῖται ἐκάστοτε ἡ ἐνεργεῖα τῆς ὡς εἴρηται ἱατροδικαστικῆς πράξεως.

Προσκαλοῦμεν ἀπάσας τὰς ἀνακριτικὰς ἀρχὰς ὅπως εἰς τὸ

ἔξῃς, ὁσάκις ὑποβάλλωσι κατ'εστῆσαι πληρωμῆς ἀποζημιώσεως εἰς ἰατροὺς διὰ νεκροτομῆς συνεπιτυνάπτωσι καὶ ἔκθεσιν αἰτιολογικὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Ἀνωτέρω Διεύθυνσις θὰ δύναται νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον ἐφ' ἐλάχιστης εἰδικῆς περιπτώσεως δεξιολογημένως διατάχθῃ ἡ ἐνέργεια νεκροτομῆς καὶ κατὰ πόσον ἐπομένως οἱ βεβαιουῦντες τὰς κατ'εστάσεις ταύτας ἑρμῆδιοι ὑπάλληλοι δεικνύουσι καὶ μετὰ τὴν παρῶσιν ἐγκύκλιον ἡμῶν τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημόσιου, ἵνα καταλογίζῃ εἰς βάρος αὐτῶν τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον δαπάνης, εἰς ἣν ὑπεβλήθη τὸ δημόσιον, ὁσάκις πεισθῇ ὅτι ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου διατάχθῃ ἡ ἐνέργεια νεκροτομῆς ἀντὶ ἀπλῆς νεκροβίας καὶ παραγγέλλῃ συγχρόνως τὴν πειθαρχικὴν αὐτῶν καταδιωξίν.

Ἐν Χανίοις τῆ 17 Δεκεμβρίου 1901.

Ὁ Σύμβουλος
Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

τοῦ ἐπ' ἀριθ. 144 Νόμου τῆς 26 Μαρτίου 1900 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῶν μικροπαισμάτων καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων».

ΤΙΤΛΟΣ Β'. (α)

Διαδικασία ἐπὶ μικροπαισμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Συνήθης διαδικασία ἐπὶ μικροπαισμάτων.

Προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις παισμάτων.

Ἄρθρ. 79. Κατὰ τὰς συμφώνως τοῖς ἄρθροις 16 καὶ 19 γινομένης ἔξω τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπισκέψεις, ὁ Εἰρη-

(α) Ὁλόκληρος ὁ νόμος οὗτος, μετὰ τῶν ἀφορῶν τὰς μικροδιαφορὰς διαταγῶν τῆς Ἀνωτ. Διευθύνσεως περιλαμβάνεται ἐν τῷ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας τεύχει τῶν Δικαστικῶν Νόμων.

νοδίκης επιχειρεῖ καὶ τὴν προεισπραγματικὴν ἀνάκρισιν τῶν αὐτεπαγγέλτως καταδικωκομένων πταισμάτων, ὧν ἔλαβε γνῶσιν, καὶ ἐκ τῶν κατ' ἐγκλήσιν διωκομένων, ἐκείνων ὅσα κατεμηνύθησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως.

Ἐκδίκασις μικροπαισμάτων.

Ἄρθρ. 80. Ἐκ τῶν πταισμάτων τούτων ὁ Εἰρηνοδίκης, ὅσκις ὁ ἴδιος ἐνεργεῖ τὴν ἐπίσκεψιν καὶ οὐχί τις τῶν ἀναπληρωτῶν του, δύναται νὰ ἐκδικάζῃ παρὰ χροῖμα ἀνεκκλήτως τὰ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 χαρακτηριζόμενα ὡς μικροπαισμάτα.

Ἄκυρότης ἀποφάσεως καθ' ὑπέρβασιν ἐκδοθείσης.

Ἄρθρ. 81. Ἀπόφασις, κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐκδοθεῖσα καὶ ἐπιβάλλουσα ποινὴν μείζονα τριήμερου κρατήσεως ἢ 50 δράχμου προστίμου, εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἀνευ ἀνάγκης χρήσεως ἐνδίκου κατ' αὐτῆς μέσου.

Περιττὴ παρουσία δημοσίου κατηγόρου.

Ἄρθρ. 82. Κατὰ τὴν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐκδίκασιν τῶν μικροπαισμάτων τούτων ὁ Εἰρηνοδίκης συγκεντροῖ καὶ τὰ εἰς τὸν δημόσιον κατήγορον ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα. Αἱ κλήσεις κοινοποιῶνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13. Ἡ δίκη δύναται νὰ γείνη καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδομένων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Παραπομπὴ λοιπῶν πταισμάτων εἰς δημόσιον κατήγορον

Ἄρθρ. 83. Τὰ λοιπὰ πταισμάτα παραπέμπει ὁ Εἰρηνοδίκης εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεῖα ἢ Δημόσιον κατήγορον, ὅπως εἰσαχθῶσι διὰ τακτικῆς κλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐκδίκασις καὶ τούτων ἂν παρίσταται δημόσιος κατήγορος.

Ἄρθρ. 84. Μόνον ἐὰν κατὰ τὴν ἔξω τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπίσκεψιν τοῦ Εἰρηνοδίκου συμπαρίσταται καὶ ὁ δημόσιος

κατηγορος, δύναται νά ἐκδικασθῆ ἐπιτοπίως καὶ πᾶν ἄλλο ἀδίκημα, ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητά του. Ἡ ἐκδίκασις γίνεται τότε κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἐξαιρετικὴ διαδικασία ἐπὶ μικροπαιδμάτων

Ἐκδοσις ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 85. Ὅσακις δημοσία ἀρχὴ ἢ δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος καταγγέλλουσί τινα ἐπὶ τῇ βίασει ἰδίας αὐτῶν ἀντιλήψεως, γενομένης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, διὰ παράβασιν νόμου, ὑπαγομένην εἰς τὰ μικροπαιδματα, ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται, ἐπὶ προτάσει τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ καὶ ἄνευ προσκλήσεως τοῦ μνησμένου, νά ἐπιβάλλῃ εἰς τοῦτον κράτησιν μέχρι 3 ἡμερῶν, ἢ πρόστιμον μέχρι 50 δραχμῶν.

Περιεχόμενον ἀποφάσεως καὶ ἔνδικα κατ' αὐτῆς μέσα.

Ἄρθρ. 86. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ, πλὴν τοῦ συνήθους περιεχομένου πάσης ἀποφάσεως, πρέπει ν' ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι τῷ καταδικασθέντι ἐπιτρέπεται, ἂν παραπονήται κατὰ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν Εἰρηνοδίκου ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, καὶ συγχρόνως δηλώσῃ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεώς του· ὅτι δὲ, ἐν ἡ περιπτώσει ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν γείνη ἀνακοπὴ, ἢ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις θέλει ἐκτελεσθῆ.

Διαδικασία ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 87. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀνταημέρου προθεσμίας γείνη ἀνακοπὴ ἐφαρμόζεται τότε ἡ συνήθης διαδικασία δρίζοντος τοῦ Εἰρηνοδίκου δικάσιμον, καθ' ἣν ὁ ἀνακόπτων προσκαλεῖται νά προσαγάγῃ τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτοῦ μέσα.

ΤΙΤΛΟΣ Γ

Δικηγορικά ἄμοιβαι

Νόμος ἀμοιβῆς δικηγόρων.

Ἄρθρ. 88. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 59 Νόμος περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων δὲν ἰσχύει ἐπὶ δικηγορικῆς ἐργασίας γενομένης εἰς μικροδικροφάς, ἰσχύει ἄμως ἐπὶ ἐκδικάσεως μικροπρασιμάτων.

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας ἐπὶ μικροπρασιμάτων

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου,

Διατάσσομεν

Ὅσακις ὁ Εἰρηνοδίκης, ὑποβληθείσης αὐτῷ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου προτάσεως τοῦ Δημόσιου Κατηγόρου, κρίνῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωση ἐφαρμογῆς τῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, ἐπιστρέφει εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον τὴν διὰ τῆς προτάσεως τούτου παραπεμφθεῖσαν αὐτῷ ἔχθεσιν, ὅπως εἰσαχθῇ διὰ τῆς συνήθους διαδικασίας χωρὶς νὰ συντάττῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἀπόφασιν, ἀπλῶς δὲ γράφων ἐν περιθωρίῳ ἢ παρὰ πόδας τῆς ἐπιστρεφομένης ἐκθέσεως, ὑπογράφων, χρονολογῶν, καὶ σφραγίζων τὴν ἐξῆς πρᾶξιν: «Ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κ. Δημόσιον Κατήγορον, ἵνα εἰσαχθῇ διὰ τῆς συνήθους διαδικασίας».

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 7 Δεκεμβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Διατάγ. 44

ΔΙΑΤΑΓΗ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου,

Διατάσσομεν

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου πρότασις τοῦ δημοσίου Κατηγόρου πρέπει κατὰ κανόνα νὰ γράφηται ἐν περιθωρίῳ ἢ παρὰ πόδας τῆς ἀποδεικνυούσης τὴν πταισματοκλήν παράβασιν ἐκθέσεως.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 14 Νοεμβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Διατάγ. 51

ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ τῶν ἐπὶ μικροπταισμάτων ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου, διατάσσομεν.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ εἰρημένου Νόμου ἐξαιρετικὴν διαδικασίαν ἐπὶ μικροπταισμάτων τηρεῖται ἴδιον βιβλίον κατὰ τὸ ἐν παραρτήματι προσαρτώμενον ὑπόδειγμα.

2. Ἡ ἐκδοσις τῶν ἀποφάσεων, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην διαδικασίαν εἰσαγομένων διὰ προτάσεως τοῦ δημοσίου Κατηγόρου μικροπταισμάτων, γίνεται κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν καὶ τὸ βραδύτερον τὴν τρίτην ἀπ' αὐτῆς ἡμέραν.

3. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δὲν λαμβάνουσιν ἴδιον ἀριθμὸν, ἀλλὰ

φέρουσι τὸν αὐξαντα ἀριθμὸν ὑφ' ὃν πρωτοκολλᾶται ἡ πρότασις τοῦ δημοσίου Κατηγόρου ἐν τῷ κατὰ τὴν § 1 τηρουμένῳ βιβλίῳ, γραφομένου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τοῦ στοιχείου Β πρὸς διακρίσιν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνήθων ποινικῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

4. Αἱ ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ὡς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις πρωτοκολλῶνται εἰς τὰ συνήθη βιβλία τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἀλλ' ἡ χρονολογία καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν σημειοῦται καὶ ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις τοῦ κατὰ τὴν § 1 τηρουμένου βιβλίου.

5. Εἰς τὰ συνήθη ἐπίσης βιβλία τοῦ Εἰρηνοδικείου πρωτοκολλῶνται καὶ αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 79 καὶ 80 ἐνεργούμεναι προεισαγωγικαὶ ἀνακρίσεις καὶ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, αἵτινες προσωρινῶς, διαρκούσης τῆς ἐπιπέψεως, πρωτοκολλῶνται εἰς τὸ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 καὶ χρονολογίαν 20 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Διαταγὴν ἡμῶν (Ἐπίσ. Ἐφημ. Τευχ. Α'. φύλ. 57) τηρούμενον πρόχειρον βιβλίον.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 13 Δεκεμβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Διατ. 2

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου, διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα :

Εἰς τὸ πρωτότυπον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου ἐκδιδομένων ποινικῶν ἀποφάσεων τὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ καταδίκη, μνημονεύονται ἀπλῶς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, παρατίθενται δὲ ταῦτα αὐτολεξεί ἐν τῇ εἰς τὸν καταδικασθέντα κοινοποιουμένῳ ἀντιγράφῳ τῆς ἀποφάσεως.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 6 Φεβρουαρίου 1901.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Νόμου 409

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίδαμεν καὶ διατάδομεν:

Ἄρθρ. 1. Ἐν ταῖς ἐν Καλαμῖῳ φυλακαῖς, φερούσαις τὸ ὄνομα «Κεντρικὸν Σωφρονιστήριον», ἐκτίσει τὴν ποινὴν αὐτῶν οἱ καταδικασθέντες εἰς ποινὴν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος.

Ἄρθρ. 2. Το προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἐκπληροῦντος καὶ καθήκοντα Ἐπιθεωρητοῦ τῶν λοιπῶν φυλακῶν, ἑνὸς Γραμματέως, ἑνὸς ἱερέως καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἑνὸς ἱμάμη, ἑνὸς διδασκάλου, ἑνὸς φαρμακοποιοῦ, ἐκ τῶν ἀναγκάσιων ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐκ τοῦ σώματος τῆς δεσμοφυλακῆς.

Ἄρθρ. 3. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει βελῶν Εἰσπγγελείως Πρωτοδικῶν καὶ λαμβάνει μηνσίον μισθὸν δραχ. 200. Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τοῦ λοιποῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ ὀρίζεται ὡς ἑξῆς. Τοῦ γραμματέως δραχ. 120, τοῦ ἱερέως δραχ. 80, τοῦ ἱμάμη δραχ. 60, τοῦ διδασκάλου δραχ. 100, τοῦ φαρμακοποιοῦ δραχ. 100 καὶ ἐκάστου ἀρχιτεχνίτου ἀπὸ δραχ. 80—150, ὀριζομένη διὰ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ὁ Διευθυντὴς εἶνε ἰατρὸς ἀνατίθενται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἰατροῦ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχ. 50· ὡσαύτως τὰ καθήκοντα τοῦ διδασκάλου δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τὸν ἱερέα τοῦ Σωφρονιστηρίου ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχ. 30.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Διευθυντὴς διορίζει καὶ προτάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀπολαβεῖ τῆς μονιμότητος τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὑποκείμενος εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν εἰς ἣν καὶ οἱ Εἰσπγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν. Το λοιπὸν Διοικητικὸν

προσωπικὸν διορίζεται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου ἐπὶ γνωμοδοτήσῃ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 6. Τὸ σῶμα τῆς δεσμοφυλακῆς ἀπαρτίζεται ἐν ἀρχῇ μὲν ἐκ τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς, βαθμηδὸν δὲ ἀπαρτιθῆσεται ἐκ χωριστοῦ προσωπικοῦ, διαιρουμένου εἰς μαθητευομένους, δεσμοφυλάκας, ὑπαρχιφύλακα καὶ ἀρχιφύλακα.

Ἄρθρ. 7. Οἱ μαθητευόμενοι εἶνε ἄμισθοι, οἱ δὲ λοιποὶ λαμβάνουσι μηνιαῖον μισθὸν ὡς ἑξῆς: δεσμοφύλακες δραχ. 60, ὑπαρχιφύλαξ δραχ. 80, ἀρχιφύλαξ δραχ. 100.

Ἄρθρ. 8. Ὁ Διευθυντὴς ἀσκει ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τῆς φυλακῆς πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶνε:

- 1) ἐπίπληξις,
- 2) πρόστιμον δραχ. 3—30,
- 3) ἀπλοῦς περιορισμὸς 2—5 ἡμερῶν,
- 4) αὐστηρὸς περιορισμὸς 5—10 ἡμερῶν,
- 5) κράτησις 10—30 ἡμερῶν,
- 6) προσωρινὴ στέρησις τοῦ βαθμοῦ,
- 7) ἔριστικὴ ἐκπτώσις τοῦ βαθμοῦ.
- 8) ἀποβολὴ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 1—4 ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ μόνου τοῦ Διευθυντοῦ, αἱ λοιπαὶ τῇ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐγκατάλειψις θέσεως ἐκ μέρους τινὸς τῶν τῆς δεσμοφυλακῆς κολάζεται ποινικῶς διὰ φαλακίσεως ἀπὸ 2 μέχρι 5 ἔτων.

Ἄρθρ. 10. Ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία τῶν φυλακῶν, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα ἐκάστου τῶν ἀνδρῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς δεσμοφυλακῆς, τὰ τῆς κατατάξεως καὶ πειθαρχίας τῶν ἀνδρῶν τῆς δεσμοφυλακῆς, τὰ τῆς δικίτης, ἐργασίας, ἐσωτερικῆς πειθαρχίας καὶ ὑγιεινῆς τῶν φυλακισμένων ἐν ἀρχῇ μὲν θὰ διέπωνται ὑπὸ Κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς φυλακῆς, μετὰ ἐξέμηνον δὲ διάστημα ὀρισθῆσονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος. Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν

τοῦ παρόντος Νόμου, κανονισθήσεται ὡσαύτως δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ὑφ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 12 Αὐγούστου 1901.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΚΑΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

Ἀριθ. Νόμου 388

Ν Ο Μ Ο Σ

*Περὶ τροποποιήσεων ἐν τῷ Νόμῳ ὑπ' ἀριθ. 409 περὶ συστάσεως
καὶ λειτουργίας Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου*

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίδαμεν καὶ διατάξομεν

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 409 Νόμος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Τὸ ἄρθρον 2 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἐκπληροῦντος καὶ καθήκοντα ἐπιθεωρητοῦ τῶν λοιπῶν φυλακῶν, ἑνὸς γραμματέως, ἑνὸς ἱερέως, ἐκπληροῦντος καὶ χρέη δημοδιδασκάλου, ἑνὸς ἱατροῦ, ἐκπληροῦντος καὶ

χρέη φαρμακοποιού, ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐκ τοῦ σώματος τῶν δεσμοφυλάκων.

Τὸ ἄρθρον 3 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὁ Διευθυντὴς ἔχει βαθμὴν Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200· ὁ γραμματεὺς δραχ. 120, ὁ ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος δραχ. 100, ὁ ἰατρός δραχ. 150 καὶ ἕκαστος ἀρχιτεχνίτης δραχ. 80—100, διοριζόμενος διὰ Διατάγματος τῆ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν.

Ὁ παρῶν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλῆπα τῆ 16 Ἰουλίου 1903

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

A. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἄρθ. Νόμον 536

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ διορισμοῦ Ἰμάμη εἰς τὰς φυλακὰς Ἰτζεδίν.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

Ψηφισάμενοι ὁμοσῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἄπεφυσίαμεν καὶ διατάδομεν

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὅρίζεται ὁ μισθὸς δρ. 40 διὰ τὸν Ἰμάμην Σούδας, ὅστις νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του καὶ ἐν Ἰτζεδίν· ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε ἀλλοῦ δυνατόν, διορίζεται ἰδιαίτερος Ἰμάμης εἰς Ἰτζεδίν μὲ δρ. 60 κατὰ μῆνα.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημε-
ρίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 16 Ἰουλίου 1903

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἄριθ. Νόμου 887

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί γραφικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν

ΗΜΕΙΣ ΠΡΪΓΚΪΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίδαμεν καὶ διατάδομεν

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδείκων τῶν 3
πόλεων θὰ ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐπιστάτων, ὅστις διήκουσε μαθήματα
Γυμνασίου, τιτλοφορούμενος «ἐπιστάτης γραμματεῦς» μὲ μηνιαῖον
μισθὸν ἐκ δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημε-
ρίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 16 Ἰουλίου 1903

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἄριθ. Νόμου 486

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί φυλακῶν.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίδαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις καὶ ἐπιτήρησις τῶν φυλακῶν τῆς Νήσου ἀνήκει εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, δυναμένη νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐν γένει λειτουργίαν αὐτῶν διαταγὰς. Τὴν ἐποπτείαν δὲ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν φυλακῶν ἔχουσιν ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν, ἕκαστος ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

Πλὴν τῆς ἐποπτείας ὅπως ταύτης ἡ Ἀνωτέρα Διεύθυνσις ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης δύναται, ὡσάντις κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ διατάσῃ γενικὴν ἐπιθεώρησιν ἀπασῶν τῶν φυλακῶν τῆς Νήσου, ἀναθέτουσα ταύτην εἰς τινὰ τῶν Ἐφετῶν ἢ τῶν Εἰσαγγελέων ἢ εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον· ὁ ἐπιθεωρητῆς οὗτος υποβάλλει ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν καὶ προτάσεις περὶ τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων καὶ περὶ παντὸς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν διοίκησιν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῆς διοικήσεως καὶ ἀστυνομίας τῶν φυλακῶν τῆς Νήσου ἐνεργεῖται ὑπὸ σήματος δεσμοφυλακῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐπιστατῶν καὶ ἐκ δεσμοφυλάκων α' καὶ β' τάξεως.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστατῶν ὀρίζεται εἰς 4, τῶν δὲ δεσμοφυλάκων εἰς 10 α' τάξεως καὶ εἰς 30 β' τάξεως.

Δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, μεταβαλλομένου ἐκάστοτε κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης, θὰ κατανέμηται ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἰς τὰς διαφόρους φυλακὰς τῆς Νήσου. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δὲν

υπάγονται οί κατά τὸ ἄρθρον 5 ἀρχιφύλαξ, ὑπαρχιφύλαξ καὶ δεσμοφύλακες τοῦ Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου.

Ἄρθρ. 4. Ὁ μισθὸς τῶν μὲν ἐπιστάτων εἶνε δρ. 60 κατὰ μῆνα, τῶν δεσμοφυλάκων α'. τάξεως 50, καὶ τῶν δεσμοφυλάκων β'. τάξεως δραχ. 40.

Ἄρθρ. 5. Αἱ περὶ δεσμοφυλάκων διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 409 Νόμου τῆς 16 Αὐγούστου 1901 περὶ Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐπιστάται καὶ δεσμοφύλακες τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου διορίζονται καὶ ἀπολύονται διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβούλου τῆς Δικαιοσύνης. Οὐδεὶς δύναται εἰς διορισθῆ ἢ εἰς ἀπολύθῃ ἐπιστάτης ἢ δεσμοφύλαξ, ἂν καταδικάσθῃ ἐπὶ κλοουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένῳ, οἰαδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἢ διαρκεῖαι τῆς φυλακίσεως.

Ἄρθρ. 7. Δι' Ἡγεμονικῶν Διατάγματων θέλουσιν ἐρισθῆ καὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν φυλακῶν, τὰ καθήκοντα καὶ δικιῶματα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς δεσμοφυλακῆς, αἱ περὶ αὐτῶν πειθαρχικαὶ διατάξεις, τὰ τῆς διαίτης, τροφῆς καὶ ἐργασίας τῶν καταδικῶν καὶ ἐν γένει ὁ κανονισμὸς ἐκάστης τῶν φυλακῶν. Ἐπίσης δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος θέλει καθορισθῆ ἢ ἐναρξῆ τῆς ἐσχύσε τοῦ παρόντος νόμου, ἀρ' ἧς πᾶσι ἢ πρὸς ἐσωτερικὴν φύλαξιν τῶν φυλακῶν ἀπόσπασις ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρ. 8. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 25 Ἰουνίου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἀριθ. Νόμου 583

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φυλακῶν Τερσανᾶ

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίδαμεν καὶ διατάδομεν :

Ἄρθρον Μοχαιδικόν.

Αἱ φυλακαὶ Τερσανᾶ Χανίων νὰ κενώθωσι, νὰ ἐπιδιορθωθῶσι, καὶ ἐν αὐταῖς νὰ ἐγκαθιδρυθῇ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς. Ὅριζεται δὲ δαπάνη πρὸς ἐπιδιόρθωσιν δραχμῶν 8,000 αἰτίνας θὰ ληφθῶσιν ἀπὸ τὸ κοινὸν τῶν ἐνοικίων τῆς Χωροφυλακῆς τῆς χρήσεως τοῦ 1904.

Αἱ φυλακαὶ τοῦ Φιρικᾶ μετατρέπονται εἰς φυλακὰς ὑποδικίων μεταφερομένων τῶν ἐν αὐταῖς βαρυνόντων εἰς τὰς φυλακὰς Ἰτζεδίν.

Ὁ παρῶν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπα τῇ 23 Ἰουλίου 1903.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ
Ι. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ

Ἄριθ. Διατάγ 81

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 486 Νόμου «περὶ φυλακῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ὅρίζομεν ἡμέραι ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 486 Νόμου «περὶ φυλακῶν» τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1903.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐτ Φρένδεσβουργ τῆ 8 Σεπτεμβρίου 1903

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἄριθ. Διατ. 82

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 486 Νόμου «περὶ φυλακῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Τὸ προσωπικὸν τῆς δεσμοφυλακῆς τῶν διαφόρων φυλακῶν τῆς Νήσου κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

Ἄνὰ εἷς ἐπιστάτης ὀρίζεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς δεσμοφυλακῆς διὰ τὰς φυλακὰς «Φιρκᾶ» Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Νεαπόλεως.

Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν δεσμοφυλάκων Α΄. καὶ Β΄. τάξεως κατανέμεται ὡς ἀκολούθως :

Φυλακαὶ «Φιρκᾶ» (Χανίων) εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. καὶ τέσσαρες δεσμοφύλακες Β΄. τάξεως.

Φυλακαὶ «Κονᾶ» (Χανίων) εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. καὶ 3 δεσμοφύλακες Β΄. τάξεως.

Φυλακαὶ Ρεθύμνης· εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. καὶ 3 δεσμοφύλακες Β΄. τάξεως.

Φυλακαὶ Ἡρακλείου· εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. καὶ 5 δεσμοφύλακες Β΄. τάξεως.

Φυλακαὶ Νεαπόλεως· εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. καὶ 2 δεσμοφύλακες Β΄. τάξεως.

Φυλακαὶ Βάμου· εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. καὶ 2 δεσμοφύλακες Β΄. τάξεως.

Διὰ τὰς φυλακὰς Ἁγίου Νικολάου, Τζερμιᾶδων, Ἱεραπέτρου καὶ Σητείας ὀρίζεται ἀνὰ εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. τάξεως καὶ διὰ τὰς φυλακὰς Ἀλυκιανοῦ, Κισάμου, Βιάννου, Περάματος, Πύργου, Πεδιάδος, Μοιρῶν καὶ Βόρρων ὀρίζεται ἀνὰ εἷς δεσμοφύλαξ Β΄. τάξεως.

Ἐπίσης ἀνὰ εἷς δεσμοφύλαξ Α΄. τάξεως ὀρίζεται δι' ἐκάστην τῶν γυναικείων φυλακῶν Χανίων, Ἡρακλείου καὶ Βάμου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Δικτάγματος.

Ἐν Φρέδενσβουργ τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1903

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 31 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 486 Νόμου περὶ φυλακῶν.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία τῶν ποινικῶν φυλακῶν, ἐφ' ὅσον δὲν κανονίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 486 νόμου περὶ φυλακῶν, τῶν ἄρθρων 461—471 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ παντὸς ἄλλου νόμου, διέπεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν φυλακῶν

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῆς διοικήσεως καὶ ἀστυνομίας τῶν φυλακῶν ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς δεσμοφυλακῆς, μόνον δ' ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν φύλαξις καὶ ἡ περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν μέριμνα ἀνήκει εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρ. 3. Εἰς ἐσωτερικὴν ἐν τοῖς θαλάμοις τῶν φυλακῶν ἔρευραν ἢ καὶ εἰς ἄλλα μέτρα προληπτικῆ ἀποδράσεως τῶν κρατουμένων ἢ στρατιωτικὴ δύναμις δύναται νὰ προβῇ μόνον μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπου αἱ φυλακαὶ δὲν εἶνε ἐν τῇ ἔδρᾳ Πρωτοδικείου. Ὑποχρεοῦται οὐχ ἥττον ἡ στρατιωτικὴ δύναμις νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῶν φυλακῶν, ἐὰν πρὸς τοῦτο κληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς δεσμοφυλακῆς, πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως ἢ πρὸς ἐνέργειαν ἐρεύνης ἐν τοῖς θαλάμοις τῶν φυλακῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ στρατιωτικὴ δύναμις δύναται

καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐνεργήσῃ ἐὰν ἐπικίηται κίνδυνος ἐκ πάσης ἀναβολῆς.

"Ἀρθρ. 4. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ αὐστηρῶς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰς φυλακὰς, καθ' ἃς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπιτρέπεται ἢ ἐπίσκεψις τῶν καταδίκων, ὅπως μὴ εἰσάγωσιν εἰς αὐτὰς ὄπλα ἢ πνευματώδη ποτὰ ἢ οἰονδήποτε ἄλλο ἀπηγορευμένον πρᾶγμα.

"Ἀρθρ. 5. Ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους σχέσεσιν οἱ ἐπιστάται καὶ δεσμοφύλακες καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐξωτερικὴν πρὸς φύλαξιν στρατιωτικὴν δύναμιν οὐδεμίαν δικαιοῦνται ν' ἀπευθύνωσιν ἀλλήλοις παρατήρησιν. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δεσμοφυλακῆς καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως πᾶσαν ἀμέλειαν ἢ ἄλλην παράβασιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δεσμοφυλακὴν ἢ εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἀνδρῶν ὀφείλουσι νὰ καθιστῶσιν ἀμέσως γνωστὴν εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἢ τὸν οἰκεῖον Μαίραρχον, εἰς οὗς ἀπόκειται ἡ περαιτέρω ἐνέργεια.

"Ἀρθρ. 6. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν, ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου, ὅτε οἱ κρατούμενοι ἐγκλείονται εἰς τοὺς θαλάμους των, ἐνεργεῖται ἀπαρίθμησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀπὸ κοινοῦ, συντασσομένου πρωτοκόλλου εἰς διπλοῦν· τὴν δὲ πρωίαν πρὶν ἀνοιχθῶσιν οἱ θάλαμοι ἐνεργεῖται καὶ αὖθις ἀπαρίθμησις ὑπὸ τῶν αὐτῶν, συντασσομένου ἐπίσης πρωτοκόλλου εἰς διπλοῦν· τὸ ἐν τῶν πρωτοκόλλων τούτων λαμβάνει ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ τὸ ἕτερον ὁ ἐπιστάτης, ὅστις προσαρτᾷ αὐτὸ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἡμερησίων μεταβολῶν τῶν κρατουμένων.

"Ἀρθρ. 7. Αἱ σχέσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν φυλακῶν πρὸς τοὺς καταδίκους δεόν νὰ περιορίζωνται εἰς μόνας τὰς ἐπιβαλλομένας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. ἀπαγορεύεται δὲ πᾶσα μετὰ τῶν καταδίκων ἐξοικειώσις καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς παροχὴ οἰωνδήποτε πληροφοριῶν ἢ ἐκτέλεσις παραγγελιῶν.

"Ἀρθρ. 8. Εἰς τοὺς ἐπιστάτας καὶ δεσμοφύλακας ἀπαγορεύεται:

1) νὰ μετέχωσι καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως

εἰς ἐργολαβίας προμηθειῶν ἢ οἰονδήποτε ἐπιχειρήσιν ἀφορῶσαν τὰς φυλακὰς.

2) νὰ μεταχειρίζονται πρὸς ἰδίαν χρῆσιν οἰονδήποτε πρᾶγμα ἀνήκον εἰς τὰς φυλακὰς.

3) νὰ μεταχειρίζονται τοὺς καταδικούς εἰς προσωπικὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας.

4) ν' ἀγοράζωσιν ἢ δανείζονται παρὰ τῶν καταδικῶν οἰονδήποτε πρᾶγμα ἢ νὰ πωλῶσι πρὸς αὐτοὺς ἢ νὰ δανείζωσιν αὐτοὺς.

5) νὰ εἰσάγωσιν εἰς τὰς φυλακὰς ὄπλα ἢ πνευματώδη ποτὰ ἢ ὄψα ἢ οἰονδήποτε πρᾶγμα, μὴ ἀπαραιτήτως χρήσιμον εἰς τοὺς κρατούμενους.

Ἄρθρ. 9. Τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν διευθύνει ὁ ἐπιστάτης ἢ ὁ χρέη ἐπιστάτου ἐκτελῶν δεσμοφύλαξ, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν πάντας τοὺς δεσμοφύλακας.

Πᾶσαν ἀμέλειαν ἢ παράβασιν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν δεσμοφυλάκων ὀφείλει νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα.

Ὁ ἐπιστάτης διεξάγει ὡσαύτως τὴν γραφικὴν ἐργασίαν τῶν φυλακῶν, μεριμνᾷ περὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν καὶ τῆς ἐν αὐταῖς τάξεως καὶ ἐπιβλέπει εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ διανομὴν τῶν τροφίμων.

Ἄρθρ. 10. Οἱ δεσμοφύλακες ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς καὶ μετ' ἐπιμελείας τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένα ὑπὸ τῶν νόμων καθήκοντα καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου διδομένας διαταγὰς. Εἰς ὅσας φυλακὰς ὑπάρχουσι πλείονες τοῦ ἐνὸς δεσμοφύλακες ὁ ἐπιστάτης ὀρίζει τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου, ὥστε ἡ φύλαξις νὰ ἦ διαρκὴς καθ' ἕνα τὸ ἡμερονύκτιον· οἱ ἐπιστάται δὲ καὶ οἱ δεσμοφύλακες ὑποχρεοῦνται νὰ διανυκτερεύωσιν ἐντὸς τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 11. Οἱ δεσμοφύλακες δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῶν φυλακῶν κατὰ τὰς ὠρισμένας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὥρας εἰ μὴ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπιστάτου, ὡς ἂν πρόκειται περὶ χρονικοῦ διαστήματος ἐλάσσονος τῶν 24 ὥρῶν· ἀδειαν μέχρι τριῶν ἡμερῶν χορηγεῖ αὐτοῖς ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς· πλείονων δὲ ἡμερῶν μόνῃ ἢ Ἀνωτέρα Διεύθυνσις τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ μισθὸς

κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀδειῶν κανονίζεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

"Ἀρθρ. 12. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνὸς ὁ ἐπιστάτης συντάσσει κατάλογον τῶν καταδίκων, ὧν λήγει ἡ ποινὴ κατὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα· ὁ κατάλογος οὗτος πέμπεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα πρὸς θεώρησιν.

"Ἀρθρ. 13. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα ὑβριστικὴ ἔκφρασις ἢ λοιδορία πρὸς τῶν ἐπιστατῶν ἢ τῶν δεσμοφυλάκων πρὸς τοὺς καταδικούς, ἐπὶ πειθαρχικῇ τιμωρίᾳ· βία τῶν ἐπιστατῶν ἢ τῶν δεσμοφυλάκων πρὸς τοὺς καταδικούς τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 468 ἐδφ. 2 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

"Ἀρθρ. 14. Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ δεσμοφύλακες τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν Εἰσαγγελέων κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐπιστατῶν καὶ δεσμοφυλάκων ἄσκει καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ αὐτοῖς τὰς ἐν ἄρθρῳ 186 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν καταδίκων.

"Ἀρθρ. 15. Ὁ κατάδικος παραδίδεται κατὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν εἰσοδὸν τοῦ εἰς τὸν ἐπιστάτην ὑπὸ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἣτις ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα.

"Ἀρθρ. 16. Ἄρμα τῆ εἰσοδῶ τοῦ καταδίκου εἰς τὰς φυλάκας ὁ ἐπιστάτης ἐγγράφει αὐτὸν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 453 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τηρούμενον βιβλίον, σημειῶν συνάμα ἐν αὐτῷ τὴν ἑναρξιν καὶ λήξιν τῆς ποινῆς.

"Ἀρθρ. 17. Οἱ κατάδικοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ φυλακῇ διαμονῆς των ὀφείλουσιν ἄκραν ὑπακοὴν εἰς τὸν ἐπιστάτην καὶ τοὺς δεσμοφύλακας, ἀπαγορευομένης πάσης πρὸς αὐτοὺς αὐθαδείας ἢ ὑβριστικῆς ἐκφράσεως. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς καταδίξεως, ἢν δυνατόν νὰ συνεπάγῃται.

"Ἀρθρ. 18. Αἱ ἐπισκέψεις τῶν συγγενῶν τῶν κρατουμένων γίνονται δις τῆς ἑβδομάδος, μετὰ μεσημερίαν τῆς Πέμπτης καὶ

τῆς Κυριακῆς καὶ μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ὁ ἐπιστάτης καὶ οἱ δεσμοφύλακες ἐποπεύουσιν ὅπως μὴ παρέχουσιν οἱ ἐπισκέπται εἰς τοὺς καταδίκους ὅπλα, πνευματώδη ποτὰ ἢ ἄλλα ἀπηγορευμένα πράγματα, θυνάμενοι πρὸς τοῦτο καὶ εἰς ἔρευναν ἐπ' αὐτῶν νὰ προβαίνουσιν.

Ἄρθρ. 19. Τοὺς ἀσθενεῖς καταδίκους ἐπιτρέπεται, κατ' ἐξαίρεσιν, νὰ ἐπισκέπτονται τῇ ἀδείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Εἰρηνοδίκου στηριζομένη εἰς ἰατρικὴν βεβαίωσιν, οἱ συγγενεῖς αὐτῶν καὶ κατ' ἄλλας πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἄρθρ. 20. Ὅσα πράγματα φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ καταδικὸς εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν, μὴ ἀναγκαστικὰ εἰς τὴν ἀτομικὴν του χρῆσιν, καταγράφονται ὑπὸ τοῦ ἐπι τήτου ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καὶ φυλάττονται, ἵνα τῷ ἀποδοθῶσιν ὅταν μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς ἐξέλθῃ τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 21. Τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας τῶν καταδικῶν ἐν ἐκάστη φυλακῇ ὀρίζεται ἐκάστοτε ἀναλόγως τῶν διατιθεμένων μέσων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

Ἄρθρ. 22. Πᾶν χρηματικὸν δάνειον καὶ πᾶσα ἀγοραπωλησία μεταξὺ τῶν καταδικῶν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρ. 23. Ποινὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς καταδίκους εἶνε αἱ ἑξῆς:

1) ἀπαγόρευσις τῆς ἐπισκέψεως τῶν συγγενῶν ἐπὶ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα.

2) διαίτα δι' ἄρτου μόνον καὶ ὕδατος μέχρι δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἐὰν ἐπιβληθῇ τοιαύτη ποινὴ ἀνωτέρω τῶν δύο ἡμερῶν διακόπτεται ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἀνά πασᾶν τρίτην ἡμέραν, ἐπαναλαμβανομένη μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὀρισθειῶν ἡμερῶν.

3) ἐγγλεισις καὶ ἀπομόνωσις ἐντὸς ἰδίου πειθαρχικοῦ θαλάμου ἐφ' ὀρισμένον χρόνον καὶ

4) ἐγγλεισις καὶ ἀπομόνωσις μετὰ διαίτης δι' ἄρτου μόνον καὶ ὕδατος.

Τὰς ποινὰς ταύτας μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δεσμοφυλακῆς, διὰ χρονικὸν δὲ διάστημα μείζον τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπαιτεῖται πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἢ ἐγκριστις τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Ὁ Γενικός Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν θύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιβάλλωσι τῇ προτάσει τοῦ ἐπιστάτου ἢ αὐτεπαγγέλτως δι' ἀνδράποτε τῶν ἄνω ποινῶν εἰς τοὺς καταδίκους.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 15 Νοεμβρίου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΧΑΛΕΠΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

Τῶν ἀφορώντων τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν Νόμων,
Διαταγμάτων, Διαταγῶν καὶ Ἐγκυκλίων.

Α'. Νόμοι

10—26 Μαΐου	1899—Περὶ εἰσαγωγῆς δικαστικῆς Νομοθεσίας	42
43—13 Ἰουλίου	1899—Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 73, 78, 79 καὶ 80 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας	60
* 144—26 Μαρτίου	1900—Περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῶν μικροπταισμάτων καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.	14
149—29 Μαρτίου	1900—Περὶ προσθήκης ἄρθρων τινῶν εἰς τὴν ἐν ἰσχύϊ Ποιν. Δικονομίαν.	16
158— 3 Μαΐου	1900—Περὶ προκαταβολῆς παρὰ βόλου διὰ τὰς πρὸς ἀναθεώρησιν δικῶν αἰτήσεις	22
* 175— 9 Ἰουνίου	1900—Περὶ ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν δικηγράφων διὰ τοῦ ταχυδρομείου	30

Αἱ παραπομπαὶ γίνονται διὰ μὲν τὰ ἔτη 1899 καὶ 1900 εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, διὰ δὲ τὰ ἔτη 1901 καὶ ἐπόμενα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῆς σελίδος· ὡσάκις δὲν προτάσσεται τὸ στοιχεῖον Β' ἢ Γ' πρόκειται περὶ τοῦ Α' μέρους τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος. Ἐν τῇ ἀνά χειρας συλλογῇ περιλαμβάνονται οἱ Νόμοι κλπ. οἱ σημειούμενοι δι' ἀστερίσκου.

208—	9	Σεπτεμβρίου 1900—	Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 154 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 155 αὐτῆς.	51
350—	14	Ἀπριλίου 1901—	Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 7 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.	172
* 409—	12	Αὐγούστου 1901—	Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου.	354
* 486—	25	Ἰουνίου 1903—	Περὶ φυλακῶν.	155
* 548—	16	Ἰουλίου 1903—	Περὶ δημοσιεύσεως κλπ τῶν κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.	205
* 572—	23	Ἰουλίου 1903—	Περὶ τῆς Ποιν. Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.	243
* 583—	23	Ἰουλίου 1903—	Περὶ φυλακῶν Τερσανᾶ.	278
* 586—	16	Ἰουλίου 1903—	Περὶ διορισμοῦ Ἰμάμη εἰς τὰς φυλακὰς Ἰτζεδίν.	283
* 587—	16	Ἰουλίου 1903—	Περὶ γραφικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν.	283
* 588—	16	Ἰουλίου 1903—	Περὶ τροποποιήσεων ἐν τῷ Νόμῳ ὑπ' ἀριθμ. 409 περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου.	283
Β'. Διατάγματα				
* 176—	27	Ὀκτωβρίου 1899—	Περὶ συστάσεως ποινολογίου.	95
* 81—	8	Σεπτεμβρίου 1903—	Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 486 Νόμου περὶ φυλακῶν.	375

- * 82—8 Σεπτεμβρίου 1903—Περὶ κατανομῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς δεσμοφυλακῆς. 381
- * 90—15 Νοεμβρίου 1903—Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ποινικῶν φυλακῶν. 410
- * 107—29 Νοεμβρίου 1903—Περὶ συναρμολογήσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. 429

Γ'. Διαταγαὶ

- * 23—17 Ἰουνίου 1900—Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπιδόσεως τῶν Ποινικῶν δικογράφων. 33
- * 44—14 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τῆς προτάσεως τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου ἐπὶ τῶν μικροπταισμάτων. 63
- * — 7 Δεκεμβρίου 1900—Περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας ἐπὶ μικροπταισμάτων. 69
- * 51—13 Δεκεμβρίου 1900—Περὶ τῶν ἐπὶ μικροπταισμάτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. 70
- * 55—23 Δεκεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ χρώματος τοῦ χάρτου, τῶν φακέλλων καὶ ἐπιδοτηρίων τῶν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου γινομένων κοινοποιήσεων ποινικῶν δικογράφων. 73
- * 2—6 Φεβρουαρίου 1902—Περὶ τῶν ἐπὶ μικροπταισμάτων ἀποφάσεων. 62
- * 131—23 Σεπτεμβρίου 1903—Περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δικαστικῶν Νόμων. . Γ' 209

Δ'. Ἐγκύκλιοι

- 1224—21 Ἰουλίου 1899 (Γεν. Εἰσαγγελέως) Περὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 43 Νόμου. 64

- 1223—21 **Ιουλίου 1899** (Γέν. Εισαγγελείως) Περί
 ... δικαιοδοσιῶν ὑπηρεσιακῶν σχέσεων
 ... δικαστικῶν Ἀρχῶν
 ... μετὰ τῆς Χωροφυλακῆς. . . . . B' 64
- 2978—6 **Νοεμβρίου 1899** (Γέν. Εισαγγελείως) Περί
 ... διλογογραφίων προφυλακι-
 ... (συντακτικῶν) συγκατηγερούμε-
 ... μετὰ φυγοδικίων. 99
- 497—27 **Ἰανουαρίου 1900** (Περί τῶν Ἑλλήνων ὑπη-
 ... ἐπιτηδεύων ὡς κατηγορουμέ-
 ... B' 5
- * 24—17 **Ἰουλίου 1901** (Γέν. Εισαγγελείως) Περί
 ... τρόπου τῆς τοποθετή-
 ... τῶν διὰ τοξί-
 ... ἀνάλυσιν προ-
 ... σπλάγγων ἐπὶ
 ... νεκροφίας. . . . . B' 167
- * 7246—26 **Σεπτεμβρίου 1901** Περί τῆς ὑπόθεσης τῶν
 ... ἰατροδικαστικῆς πρά-
 ... ξεις κατ' ἐστάσεων. . . . . B' 214
- * 9223—14 **Δεκεμβρίου 1901** Περί τῶν ἰατροδικαστι-
 ... κῶν πράξεων. . . . . B' 280
- * 9279—17 **Δεκεμβρίου 1901** Περί ἐνεργείας νεκροτο-
 ... μῆς καὶ νεκροφίας. . . . . B' 280
- 4588—30 **Ἰουλίου 1903** Περί δημοσιεύσεως τῶν
 ... Δικαστικῶν Νόμων. . . . . B' 71

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διάταγμα 1 Ὀκτωβρίου 1902. Περὶ συστάσεως νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας.....	γ'
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 546. Περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν Κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κωδικοῦ.....	ε'
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 572. Περὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.....	ζ'
Πράξις ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς Ἀνωτ. Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης. Περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Δικαστικῶν νόμων.....	η'
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.....	η'

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Βιβλίον Πρῶτον. Ἀντικείμενον τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (1—13).....	3
Βιβλίον Δεύτερον. Περὶ τῶν κατὰ τὴν ποινικὴν διαδικασίαν παρισταμένων (14—58).....	5
Κεφάλαιον Α'. Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπελλήλων (14—19).....	5
Κεφάλαιον Β'. Περὶ τῶν κατηγορῶν (20—24).....	6
Κεφάλαιον Γ'. Κατηγορούμενοι, συνήγοροι καὶ ἀντίκλητοι (25—27).....	7
Κεφάλαιον Δ'. Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων (28—34).....	8
Κεφάλαιον Ε'. Περὶ δικαιοδοσίας (ἰδιαιούσης) (35—43).....	9
Κεφάλαιον ΣΤ'. Κληρονομία τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπελλήλων καὶ τῶν δικαστηρίων (44—48).....	11

Κεφάλαιον Ζ'. Ἐξήσεις δικαστῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων (49).....	12
Κεφάλαιον Η'. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον (50—54).....	12
Κεφάλαιον Θ'. Ἀγωγή κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν (55—58).....	13
Βιβλίον Τρίτον. Διαδικασία εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις (59—448).....	14
Τυπὴμα Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί περὶ πάντων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων (59—81).....	14
Α'. Προανάκρισις (59—65).....	15
Β'. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ (66—81).....	16
Τυπὴμα Β'. Περὶ ἀποδείξεως (82—123).....	19
Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί (82—84).....	19
Β'. Ἐνδείξεις (85).....	19
Γ'. Αὐτοψία (86—87).....	20
Δ'. Πραγματογνώμονες (88—101).....	20
Ε'. Ὁμολογία (102).....	23
ΣΤ'. Μάρτυρες (103—122).....	23
Ζ'. Ἐκθέσεις καὶ ἄλλα ὑπομνήματα (123).....	27
Τυπὴμα Γ'. Προανάκρισις (124—302).....	27
Κεφάλαιον Α'. Προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καταδιωκτέων ἀξιοποιῶν πράξεων (124—166).....	27
Α'. Τῶν πταισμάτων (124—136).....	27
1. Ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ (124).....	27
2. Ἐγγραφὴς προανάκρισις (125—136).....	27
Β'. Τῶν πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων (137—166).....	30
α'. Μήνυσις (137).....	30
β'. Προεισαγωγικαὶ ἐργασίαι τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων (144—148).....	31
γ'. Κλήσις (149—152).....	32

δ'. Κοινοποίησις τῶν ἐγγράφων (153).....	33
ε'. Μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου (154)	33
ς'. Ἀναβολὴ τῆς δίκης (155).....	33
ζ'. Ἐπὶ αὐτοφώρῳ ἀδίκημα (156).....	34
η'. Κατ' οἶκον ἔρευνα, κατὰσχῆσις καὶ αὐτοφία (157—164).....	34
θ'. Θόρυβοι καὶ ἀντιστάσεις (165—166)....	36
Κεφάλαιον Β'. Διαδικασία ἐνώπιον τῶν ἀνακριτῶν (167—190).....	37
Α'. Συμπαραλαβὴ δικαστικοῦ γραμματέως (167)	37
Β'. Κατὰδιδωξίς γινουμένη αὐτεπαγγέλτως ἢ κατὰ πρότασιν (168—170).....	37
Γ'. Διαδικασία κατὰ παραγγελίαν (171—173)	38
Δ'. Κλητήριον θέσπισμα (174—181).....	38
Ε'. Ἐκθεσις (182).....	40
ς'. Ἐξέτασις κατ' οἶκον (183—184).....	40
Ζ'. Παραγγελία καὶ πρόσκλησις πρὸς ἄλλους ἀνακριτὰς (185—187).....	40
Η'. Προσέλευσις τοῦ Εἰσαγγελέως (188—189)	41
Θ'. Τέλος τῆς διαδικασίας ταύτης (190)....	41
Κεφάλαιον Γ'. Φυλάκισις καὶ φυλακὰ ὑποδίκων (191—218).....	42
Α'. Περιπτώσεις τῆς φυλακίσεως (191—192)	42
Β'. Ἐνταλμα συλλήψεως (193—203).....	42
Γ'. Κατασχετήριον (204—205).....	44
Δ'. Εἶδος τῆς συλλήψεως (206—210)	45
Ε'. Ἐνταλμα προσφυλακίσεως (211—217)...	46
ς'. Παραβάσεις τῶν περὶ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως διατάξεων (218).....	47
Κεφάλαιον Δ'. Προσωρινὴ δι' ἐγγυήσεως ἀπόλυσις (219—229).....	48
Α'. Περιπτώσεις (219—220).....	48
Β'. Σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως (221).....	48

Γ'. Ἐγγυήσεις (222).....	48
Δ'. Διαδικασία περὶ ἐγγυοδοσίας (223—224)	49
Ε'. Κατάπτωσης τῆς ἐγγυήσεως (225—227)	49
Σ'. Τέλος τῆς προσωρινῆς ἀπόλυσεως καὶ ἐγγυήσεως (228—229).....	50
Κεφάλαιον Ε'. Ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου (230—245).....	50
Α'. Σύθεσις τοῦ δικαστηρίου (230—232)...	50
Β'. Ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου (233—242)	51
α'. Ἐν γένει (233—234).....	51
β'. Ἀποφάνσεις ὅτι δὲν πρέπει νὰ γείνη κατηγορία (235).....	52
γ'. Προσωρινὴ παῦσις τῆς ἀνάκρισεως (236)	53
δ'. Διαταγὴ πρὸς περαιτέρω ἀνάκρισιν (237)	52
ε'. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου (238)...	52
στ'. Παραπομπὴ εἰς ποινικὸν δικαστήριον (239—241).....	53
ζ'. Ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου (242)...	53
Γ'. Ἐφέσις (243—245).....	53
Κεφάλαιον ΣΤ'. Ἐγκλητήριον καὶ παράδοσις αὐτοῦ (246—250).....	53
Α'. Ἐγκλητήριον (246—249).....	55
α'. Σχέδιον τοῦ Εἰσαγγελέως (246).....	55
β'. Περιεχόμενον τοῦ ἐγκλητηρίου (247).....	55
γ'. Ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως (248—249).....	55
Β'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν (250—254).....	55
Γ'. Κοινοποιήσεις τῶν ἐγγράφων (255).....	56
Δ'. Ἐπίσης τοῦ ἐγκλητηρίου, τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλευμάτος καὶ τῆς κλήσεως (256—258)	57
Ε'. Μεταγωγὴ τῶν κατηγορουμένων καὶ μετακόμισις τῶν πειστήριων (259).....	57

Κεφάλαιον Ζ'. Ἀνάκρισις κατὰ τὰς δι' ἐγκλήσεως καταδιωκόμενάς πράξεις (260—263).....	57
Α'. Ἐπὶ κικουρημάτων καὶ πλημμελημάτων (260—263).....	57
Β'. Ἐπὶ πταισμάτων (264).....	58
Κεφάλαιον Η'. Ἀνάκρισις ἐπὶ ἰδιωτικῶν κατηγοριῶν (265—282).....	58
Α'. Ἐγγυοδοσία (265—272).....	58
Β'. Περὶ ἀντικλήτων (273).....	60
Γ'. Ἰδιωτικὴ κατηγορία παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις (273—275).....	60
Δ'. Ἰδιωτικὴ κατηγορία παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις (276—280).....	60
Ε'. Ἰδιωτικὴ κατηγορία παρὰ τοῖς Κακουρηγοδίκαις (281).....	61
Σ'. Ἀνάκλησις τῆς ἰδιωτικῆς κατηγορίας (282)	62
Κεφάλαιον Θ'. Προδικασία ἐπὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς (283—287).....	62
Κεφάλαιον Ι'. Προδικασία ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς προφορικῶς ἢ ἐγγράφως διαδιδομένης προσαφσεως ρητῶν πράξεων (288—296).....	63
Α'. Περὶ συκοφαντίας (288).....	63
Β'. Περὶ ἄλλων ἐξυβρίσεων τῆς τιμῆς (289—295)	64
Γ'. Μάρτυρες περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς (296).	64
Κεφάλαιον ΙΑ'. Προδικασία ἐπὶ νοθεύσεως ἐγγράφων (297—302).....	65
ΤΜΗΜΑ Δ'. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ (303—415).....	66
Κεφάλαιον Α'. Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις (303—327)	66
Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου (303).....	66
Β'. Κατήγορος (304).....	66
Γ'. Ἀρμοδιότης (305).....	67
Δ'. Μὴ ἐμφάνισις (306—311).....	67

α'. τῶν μαρτύρων (306—307).....	67
β'. τῶν κατηγορουμένων (308—309).....	68
γ'. τοῦ ἰδιώτου κατηγοροῦ καὶ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος (310—311).....	68
Ε'. Διαδικασία κατ' ἀντιμωλίαν (312—313).....	69
Ϛ'. Ἀπόφασις (314—318).....	69
Ζ'. Διαχειρίσεις τῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ εὐταξίας (319).....	70
Η'. Ἐκτέλεσις (320).....	70
Θ'. Ἐνδικο μέρη (321—327).....	70
Κεφάλαιον Β'. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν (328—379).....	72
Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου (328).....	72
Β'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα (329).....	72
α'. τοῦ Προέδρου (329).....	72
1. ἐν γένει (329—330).....	72
2. ὡς πρὸς τὴν δικαστ. ἀστυνομίαν (331—335).....	73
β'. τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέως (336—337).....	74
Γ'. Ἀρμοδιότης (338).....	73
Δ'. Ἐναρξίς τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου δίκης (339—342).....	74
Ε'. Ἐξέτασις μαρτύρων (343—358).....	75
Ϛ'. Ἄλλα ἀποδείξεις (358).....	78
Ζ'. Τέλος τῆς διαδικασίας καὶ ἀποφάσις (359—363).....	78
Η'. Παρεμπόπτοντα ζητήματα (364).....	79
Θ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἰδιώτου κατηγοροῦ (365).....	79
Ι'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος (366).....	80
ΙΑ'. Ἐρήμην δίκη (367—368).....	80
ΙΒ'. Ἐκτέλεσις (369).....	80

Π'. Ἐρεσις (370—379)	81
Κεφάλαιον Γ'. Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν (380—404)	82
Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουρ- γιοδικῶν (380—382)	82
Β'. Διαδικασία πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνε- δριάσεως (383)	83
Γ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Προέδρου (384)	83
Δ'. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ παρὰ τοῖς Κακουργιοδικαῖς Εἰσαγγελέως (385)	83
Ε'. Ἀρμοδιότης (386—388)	83
ΣΤ'. Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου (389—392)	84
Ζ'. Συζήτησις μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ τὴν ἀπό- δειξιν διαδικασίας (393—394)	84
Η'. Περαιτέρω συζήτησις καὶ ἀπόφασις (395—403)	85
Θ'. Ἐκτελέσις (404)	86
Κεφάλαιον Δ'. Διαδικασία κατὰ φυγοδικῶν καὶ ἀπόντων (405—415)	86
Α'. Ἐπὶ πλημμελημάτων (405—407)	86
Β'. Ἐπὶ κακουργημάτων (408—415)	87
ΤΜΗΜΑ Ε'. Ἐνδίκαια μέσα (416—448)	89
Κεφάλαιον Α'. Ἐν γένει (416)	89
Κεφάλαιον Β'. Ἀναθεώρησις (417—438)	89
Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου (417)	89
Β'. Λόγοι ἀναθεωρήσεως (418)	90
Γ'. Ὁ αἰτῶν τὴν ἀναθεώρησιν (419—421)	90
Δ'. Προθεσμία πρὸς ἀναθεώρησιν (422)	90
Ε'. Αἵτησις ἀναθεωρήσεως (423)	90
Ϛ'. Παραδεκτὸν τῆς ἀναθεωρήσεως (424—425)	91
Ζ'. Διαδικασία (426—431)	91
Η'. Ἀπόφασις (432—437)	92

Θ'. Ἐκτέλεισις (438).....	93
Κεφάλαιον Β'. Ἐπανάληψις τῆς ἀνακρίσεως (439—448).....	93
Α'. Περιπτώσεις τῆς ἐπαναλήψεως (439—440).....	93
Β'. Διαδικασία (441—448).....	94
Βιβλίον Τέταρτον. Τέλος τῆς Ποινικῆς διαδι- κασίας καὶ τῶν ποινῶν ἐν γένει (449—460).....	96
Κεφάλαιον Α'. Ἐν γένει (449—460).....	96
Α'. Ἐπὶ ἀπολύσεων (449).....	96
Β'. Περὶ τῶν ὑπ' ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν δια- τελούντων (450).....	66
Γ'. Ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπ' ἀλλήλοι (451).....	96
Δ'. Ἐπὶ ποινῶν περιορίζουσων τὴν ἐλευθε- ρίαν (452—453).....	96
Ε'. Αναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως (454—456).....	97
Ϛ'. Τέλος τῶν ποινῶν (457—460).....	98
α'. Θάνατος καὶ χάρις (457).....	98
β'. Παραγραφή τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων (458—460).....	98
Κεφάλαιον Β'. Ποινικὰ φυλακὰ ἤτοι τῶν κατα- δίκων (461—464).....	99
Κεφάλαιον Γ'. Ἀποκατάστασις (472—477).....	101

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Διάταγμα. ὑπ' ἀριθ. 107 τοῦ 1903. Περὶ συναρμο- λογήσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.....	107
Νόμος περὶ ἐξαιρέσεως δικαστ. λειτουργῶν.....	110
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 92. Περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς δια- δικασίας ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαπούς.....	118
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 220. Περὶ κοινοποιήσεως πολιτι- κῶν δικογράφων καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου.....	119
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 175. Περὶ ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.....	120

- Κανονιστικὴ Διαταγὴ.** Περὶ τοῦ τρόπου τῆς
διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν
δικογράφων 121
- Διαταγὴ** ὑπ' ἀριθ. 55 τῆς 23 Δεκεμβρίου 1900.
Περὶ τοῦ χρώματος τοῦ χάρτου τῶν φακέλων
καὶ ἐπιδοτηρίων τῶν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου γι-
νομένων κοινοποιήσεων ποινικῶν δικογράφων. 125
- Νόμος** ὑπ' ἀριθ. 176. Περὶ συστάσεως Ποινολογίου. 125
- Ἐγκύκλιος** ὑπ' ἀριθ. 24 τοῦ 1901 τῆς Εἰσαγ-
γελίας τῶν Ἐφετών. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς τοπο-
θετήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τοξικολογι-
κὴν ἀνάλυσιν προωρισμένων σπλάγγων. 126
- Ἐγκύκλιος** ὑπ' ἀριθ. 7246 τοῦ 1901 τῆς Α. Δ.
Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς
ὑποβολῆς τῶν παρὰ τῶν ἰατρῶν συντασσομένων
καταστάσεων διὰ τὴν πληρωμὴν δικαιομάτων
αὐτῶν δι' ἰατροδικαστικὰς πράξεις. 129
- Ἐγκύκλιος** ὑπ' ἀριθ. 9223 τοῦ 1901 τῆς Α. Δ.
τῆς Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης. Περὶ προσκλή-
σεως τῶν ἐγγύτερον τοῦ μέρους, ἐνθα πρόκειται
νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις, κατοι-
κούντων ἰατρῶν. 130
- Ἐγκύκλιος** ὑπ' ἀριθ. 9279 τοῦ 1901 τῆς Α. Δ.
Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης. Περὶ νεκροφίας καὶ
νεκροτομῆς 130
- Νόμος** ὑπ' ἀριθ. 144. (Ἀπόσπασμα). Περὶ ἐκδικά-
σεως τῶν μικροδιάφορῶν καὶ τῶν μικροπταισμά-
των καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδο-
μένων ἀποφάσεων (ἄρθρ. 79—88). 131
- Διαταγὴ** ὑπὸ χρονολ. 7 Δεκεμβρίου 1900 τοῦ ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου. Περὶ τῆς ἐξαιρετι-
κῆς διαδικασίας ἐπὶ μικροπταισμάτων. 134
- Διαταγὴ** ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς 14 Νοεμβρίου 1900

τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου. Περὶ τῆς προτάσεως τοῦ Δημ. Κατηγόρου ἐπὶ μικροπταισμάτων	135
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 51 τῆς 13 Δεκεμβρίου 1900 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου. Περὶ τῶν ἐπὶ μικροπταισμάτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.	135
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 2 τῆς 6 Φεβρουαρίου 1901 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναρχοφῆς τῶν ἄρθρων τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ καταδίκη ἐν ταῖς ἐκδιδομέναις ποιν. ἀποφάσεσιν ἐπὶ μικροπταισμάτων	136
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 409. Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου	137
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 588. Περὶ τροποποιήσεων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 409 Νόμῳ περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Κεντρικοῦ Σωφρονιστηρίου.	139
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 586. Περὶ διορισμοῦ Ἰμαμῆ εἰς τὰς φυλακὰς Ἰτζεδίν.	140
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 587. Περὶ γραφικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν	141
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 486. Περὶ φυλακῶν.	142
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 583. Περὶ φυλακῶν Τερσανῆ.	144
Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 81 τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1903. Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 483 Νόμου «περὶ φυλακῶν»	145
Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 82 τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1903. Περὶ κατανομῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς δεσμοφυλακῆς	145
Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 90 τῆς 15 Νοεμβρίου 1903. Περὶ ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν ποινικῶν φυλακῶν.	147
Πίναξ χρονολογικὸς τῶν ἀφορώντων τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν Νόμων, Διαταγμάτων, Διαταγῶν καὶ Ἐγκυκλίων.	153
Περιεχόμενα	157

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

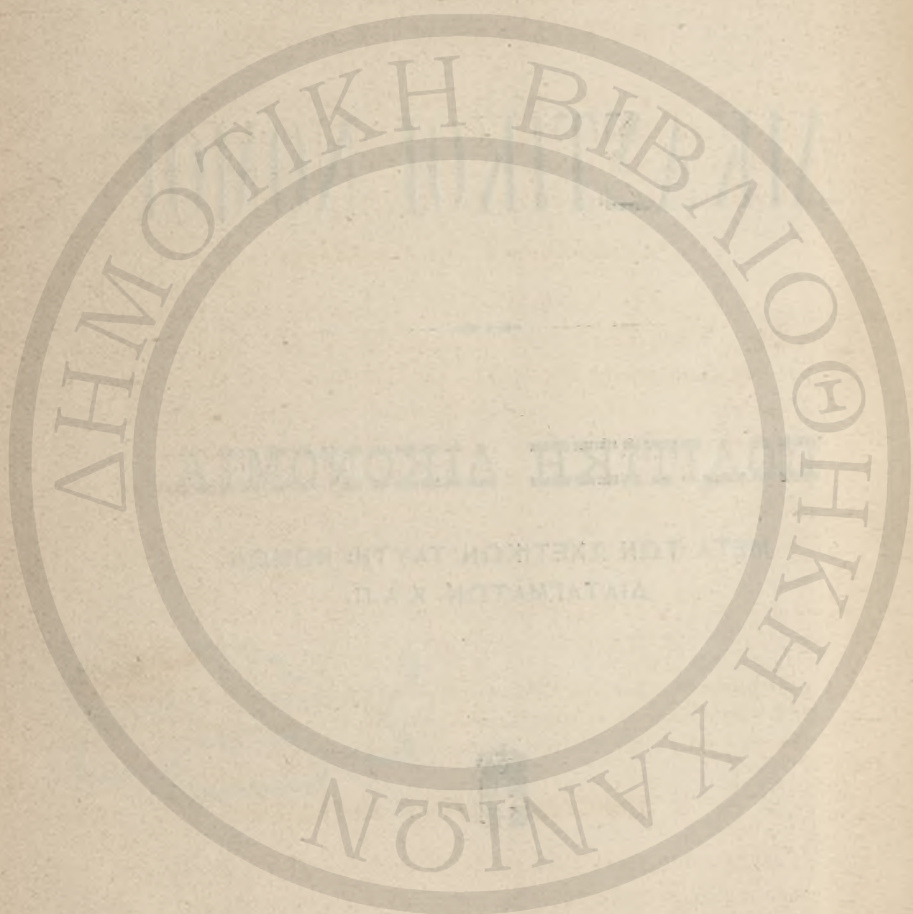
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΤΑΥΤΗΣ ΝΟΜΩΝ,
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ Κ.Λ.Π.

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

1903

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας τοῦτο μὲν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν κειμένων δικαστικῶν νόμων, τοῦτο δὲ πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀναγκαζομένων νέων τοιοῦτων.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Συνιστῶμεν ἐπὶ τῷ διπλῷ τούτῳ σκοπῷ Νομοπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπεῖαν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου ὡς Προέδρου, τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, τοῦ Π. Φούρη, Ἐφέτου καὶ τοῦ Χαρ. Παολογεώργη καὶ Γεωρ. Πλουμίδου, δικηγόρων ὡς μελῶν.

Ἐ Χαλέπα τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1902.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Σημειώσις. Διὰ τοῦ Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου 1902 ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα μέλους τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας καὶ εἰς τὸν Ἐφέτην Βασίλειον Ταμπακόπουλον.

Η ΝΟΜΟΠΑΡΑΣΚΕΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἡρξάτο συνεδριάζουσα τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1902, δι' ἀποφάσεών τῆς δὲ ἀνέθηκε τὴν προεξεργασίαν καὶ εἰσήγησιν:

Α') Τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος εἰς τὸν Δικαστικὸν Σύμβουλον Ἰωάννην Σκαλτσούνην καὶ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Στάμον Παπαφράγκον.

Β') Τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν

Πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν Σπυρίδωνα Τσαγρῆν, τὸν Ἐφέτην Πέτρον Φούμην καὶ τὸν Δικηγόρον Γεώργιον Πλευριδίην.

Γ') Τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Ποινικῆς Δικονομίας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν Ἀναστάσιον Τσέλον, τὸν Ἐφέτην Βασίλειον Ταμπακόπουλον καὶ τὸν Δικηγόρον Χαρχάλαμπον Πωλογεώργην.

Τὰ καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Νομοπαρσκευατικῆς Ἐπιτροπείας Νομοσχέδια Ἀστικοῦ Κώδικος, Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Ποινικῆς Δικονομίας εἰσηγάγεον εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος Ἀντώνιος Βορεάδης κατὰ τὴν ἈΔ' Συνεδρίασιν τῆς 2 Ἰουνίου 1903 καὶ ἐψηφίσθησαν εἰς α' ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν ΜΕ' Συνεδρίασιν τῆς 14 Ἰουνίου 1903 καὶ εἰς β' ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν ΜΗ' Συνεδρίασιν τῆς 17 Ἰουνίου 1903.

Κατὰ δὲ τὴν ΜΘ' Συνεδρίασιν τῆς 18 Ἰουνίου 1903 ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος εἰσηγήσατο εἰς τὴν Βουλὴν τὸ «περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν Κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» νομοσχέδιον, ὅπερ αὐθημερὸν ἐψηφίσθη εἰς α' ἀνάγνωσιν καὶ κατὰ τὴν Ν' Συνεδρίασιν τῆς 19 Ἰουνίου 1903 εἰς β' ἀνάγνωσιν· κυρωθὲν δὲ τῆ 11 Ἰουλίου 1903 ἐγένετο Νόμος ὑπ' ἀριθ. 546.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ἐκυρώθησαν τῆ 23 Ἰουλίου 1903 οἱ νόμοι περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπ' ἀριθ. 571, περὶ Ποινικῆς Δικονομίας ὑπ' ἀριθ. 572 καὶ περὶ Ἀστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 573 καὶ ἐγένετο ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν, βεβαιωθείσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1903 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

Διὰ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ. 106 καὶ 107 καὶ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1903 Ἡγεμονικῶν Διαταγμάτων, ἐκδοθέντων τῆ ὁμοφώνῃ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος καὶ στηριζομένων εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ 43 καὶ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1903 ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ἐγένετο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 νόμου συναρμολόγησις πρὸς ἀλλήλας διατάξεων τινῶν τῆς Πολιτικῆς καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄριθ. Νόμου. 546

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν Κωδίκων τῆς Πολιτικῆς
Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ
Κώδικος.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς

Ἄπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1. Χορηγείται εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα ἕνα δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου ἐπὶ τῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος στηριζομένη ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, μέχρι τῆς 1 Δεβρίου 1903 συναρμολογήσει τὰ ψηφισθέντα νομοσχέδια τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου πρὸς ἄρσιν πάσης ἀντινομίας εἴτε ὑπαρχούσης τυχὸν ἐν ἐκάστῳ τῶν ψηφισθέντων νομοσχεδίων εἴτε προκυπτούσης ἐκ τῆς συσχέτισεως τούτων πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὴν ὑφισταμένην νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 2. Ἀντίγραφον ἔντυπον τῶν Κωδίκων τούτων ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τοῦ Συμβούλου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐντὸς τῆς πρὸς κύρωσιν συνταγματικῆς προθεσμίας θέλει χρησιμεύει ὡς πρωτότυπον, κατατιθέμενον καὶ φυλασσόμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν πρωτοτύπων τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 3. Ἡ δημοσίευσίς τῶν Κωδίκων τούτων γενήσεται διὰ τῆς καταχωρίσεως τοῦ περὶ τῆς κυρώσεως αὐτῶν Διατάγματος ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι καὶ τῆς καταθέσεως ἀντιτύπου παρ' ἐκάστῳ Εἰρηνοδικεῖω. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως αὐτῆς, καταχωριζομένη εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα, ἀποκλείει πάντα περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμόν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου, Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 16 Ἰουλίου 1903.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἀριθ. Νόμου 571

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τ' ἄρθρα 31 καὶ 413 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμον τῆς 16 Ἰουλίου 1903 καὶ ψηφισάμενοι ἁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχῆδιον Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας» σχέδιον νόμου, συγχείμενον ἐξ ἄρθρων 837, φέρον τὴν Ἡμετέραν ὑπογραφὴν καὶ προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Συμβούλου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει ἰσχύη καὶ ἐκτελεῖται ὡς νόμος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

Τὸ φέρον τὴν ἡμετέραν ὑπογραφὴν ἀντίτυπον τοῦ κειμένου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας θέλει κατατεθῆ καὶ φυλαχθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς πρωτότυπον, ἢ δημοσίευσίς θέλει γίνῃ συμφώνως τῶ ἄρθρῳ 3 τοῦ ὑπ'

ἀριθ. 546 Νόμου, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀρξεται ἀπὸ τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1903, ἤτοι μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ψηφίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, γενομένης τῇ 17 Ἰουνίου 1903.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, τασσόμενον ἐν τοῖς νόμοις τῆς Πολιτείας, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 23 Ἰουλίου 1903.

Η Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

Ἀριθ. Πράξ. 131

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Δικαστικῶν Νόμων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμου τῆς 16 Ἰουλίου 1903 «περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν κωδίκων, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος».

Βεβαιούμεν ὅτι παρ' ἅπασι τοῖς Εἰρηνοδικείοις τῆς Νήσου κατετέθη ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ Ἠγεμόνος κυρωθέντων νόμων περὶ Ἀστικοῦ Κώδικος, περὶ Πολιτ. Δικονομίας καὶ περὶ Ποιν. Δικονομίας, συνταχθεισῶν τῶν περὶ τῆς καταθέσεως ταύτης πράξεων τῶν Εἰρηνοδικιῶν.

Ἡ παρούσα πράξις ἀποκλείουσα κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμον πάντα περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμὸν, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος.

Ἐν Χανίοις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1903.

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Σχεδίου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας καὶ Σύμβουλον τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης.

Τῇ Νομοπαρασκευαστικῇ Ἐπιτροπείᾳ, πλήν τῆς ἄλλης γνωστῆς ἐργασίας, ἀνετέθη καὶ ἡ σχεδίασις Πολιτικῆς Δικονομίας, εἴτε ἡ ἀναθεώρησις τῆς ὑπαρχούσης ἢ καὶ ἡ συγχώνευσις ταύτης μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Δικονομίας.

Ἡ εἰσαγωγή ἐντελῶς νέας Πολιτικῆς Δικονομίας ἀπεκρούσθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἐπιτροπείας, ὅθεν δῆποτε καὶ ἐὰν ἐλαμβάνετο αὕτη. Ἐὰν κατὰ κανόνα ἡ σύνταξις νόμου ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κωδικοποιήσεως τῶν ἐγνωσμένων ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν, τῶν ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐφαρμοζομένων ὑπὸ τῆς νομολογίας τῶν Δικαστηρίων, κατὰ μείζονα λόγον δεόν να κρατῆ τοῦτο προκειμένου περὶ συντάξεως κώδικος Πολ. Δικονομίας.

Ἡ Πολ. Δικονομία εἶναι μηχανισμὸς, τοῦ ὁποίου εὐχερέστατα δεόν να ποιῶνται χρῆσιν οἱ χειριζόμενοι τοῦτον δικηγόροι καὶ δικασταί. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, κατὰ κανόνα, εἶναι ἐπικουρικῆ, ἀποκλειομένη ὑπὸ τῆς ἐναντίας θελήσεως τῶν συμβαλλομένων· τούναντίον αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας κατὰ κανόνα εἰσὶ δημοσίας τάξεως· καὶ περὶ ἀμοιβαίου κανονισμοῦ ἄλλως τῶν διαφόρων διαιδικαστικῶν πράξεων ὑπὸ τῶν διαδίκων οὐδεὶς συνήθως δύναται να γίνῃ λόγος, ἀφοῦ οὗτοι εὐρίσκονται ἐν διαμάχῃ καὶ ἕκαστος ἀγωνίζεται να ἐπωφεληθῆ τῶν ἐλλείψεων τοῦ ἄλλου, ἵνα ἐξέλθῃ νικητῆς. Σχεδίασις ἄλλως Πολ. Δικονομίας, στηριζομένης ἐπὶ ἀλλοίωσι τῶν κρατουσῶν ἀρχῶν ἢ μετὰφρασις ἀλλοδαπῶν δικονομιῶν, ὅσον ἄρτια καὶ ἂν ὦσιν αὗται, ἤθελον στερεῖσθαι καὶ τοῦ κυριωτέρου προσόντος ἧτοι προχείρων βοηθημάτων καὶ νομολογίας τῶν δικαστηρίων, ἀπροσίτων ὄντων, τό γε νῦν ἔχον, εἰς τοὺς Κρητας νομικοὺς τῶν ἀλλοδαπῶν νομοθεσιῶν, ἰδίως τῆς Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς, αἵτινες ὡς νεώτεροι ἠδύναντο να χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις. Ὅσον

δήποτε τέλειον καὶ ἂν ἡ νομοθέτημά τι, ὅσον δήποτε ἀπλοῦν καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον σαφές, μόλις ἴδῃ τὸ φῶς καὶ χιλιάδες ζητημάτων ἀπροσδοκῆτων, ἔλεγε ρήτωρ ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ, παρουσιάζονται εἰς τὸν ἐρμηνευτὴν, διότι οἱ νόμοι ἄπαξ συνταχθέντες διαμένουσιν ὡς συνετάχθησαν, οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἐναντίας δὲν ἀναπαύονται οὐδέποτε, ἐνεργοῦσι πάντοτε, καὶ ἡ κίνησις αὕτη ἣτις δὲν σταματᾷ, καὶ ἣς τὰ ἀποτελέσματα ποικιλοτρόπως τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν περιστάσεων, πράγμει ἀνά πᾶσαν στιγμὴν νέους συνδυασμούς, νέα γεγονότα καὶ ἀποτελέσματα. Τῶν ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν πραγματικῶν σχέσεων προκυπτόντων ζητημάτων τὴν ἀσφαλῆ λύσιν μόνον σοφοὶ συγγραφεῖς καὶ νομολογίαι ἀνωτέρων δικαστηρίων δύνανται νὰ πράττωσιν, ἀμφοτέρων δὲ τούτων στερεῖται πᾶσα μικρὰ πολιτεία.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ σύνταξις νέας Πολ. Δικονομίας ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας, οὐδὲ ἡ βελτιώσις τῆς ὑπαρχούσης ἄνευ ριζικῆς μεταβολῆς ἡδύνατο νὰ εὕρη μείζονα ὑποστήριξιν. Αὕτη συνταχθεῖσα κατὰ τὸ 1880, ὅτε ἡ Κρήτη διετέλει εἰσέτι τελείως ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν, ἐν βραχεὶ διαστήματι καὶ ὑπὸ περιστάσεις ἐντελῶς ἐκτάκτους, κύριον προέθετο σκοπὸν ἵνα ἀποτελέσῃ ἴδιαν νομοθεσίαν ἀπὸ τὴν τῆς Τουρκίας, καὶ δι' ἀπλῶν διατάξεων ἐπέβη ἐπίκουρος εἰς τὴν λύσιν τῶν δικαστικῶν διενέξεων τῶν διαφερομένων· ἐπομένως δὲν ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῶν βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν, ἅς ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐνεστῶσαι καὶ μέλλουσαι νομικαὶ σχέσεις, οὐδὲ ἡδύνατο δι' ἀπλῶν βελτιώσεων καὶ τροποποιήσεων νὰ τεθῇ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς σημερινὰς Δικονομίας τῆς Ἰταλίας, Αὐστρίας καὶ Γερμανίας.

Πλὴν τούτου καὶ ἂν ὑποτεθῇ εὐχερῆς ἡ μέθοδος τῶν τροποποιήσεων καὶ προσθηκῶν διὰ τὸν ἐπιχειροῦντα, εἶναι ἀληθῆς κόλασις καὶ ὀλεθρία διὰ τὸν ἐρμηνευτὴν. Τρανώτατα παραδείγματα τούτων παρέχουσιν ἐν Ἑλλάδι οἱ νόμοι περὶ χαρτοσήμου (πρὸ τῆς κωδικοποιήσεως), οἱ νόμοι περὶ δηλώσεως κτλ. τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, οἵτινες ἄγωσιν εἰς ἀπόγνωσιν τὸν βουλόμενον νὰ συμβουλευθῇ τούτους. Καὶ ἡ Κρητικὴ Νομοθεσία παρέχει τοιαῦτα δείγματα, οἷα π. χ. αὕτη ἡ Πολ. Δικονομία· μόνον ἄρθρα τινὰ

κατὰ τὸ 1892 ἐτροποποιήθησαν ταύτης, εἶτα κατηργήθησαν αἱ τροποποιήσεις καὶ διὰ τὰς σχέσεις ἐκείνας μεγάλη ἀμηχανία κρατεῖ διὰ τὸν ἐρμηνευτήν. Αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου μετὰ τῆς λοιπῆς νομοθεσίας, οἱ δύο καὶ μόνον ἐν βραχεὶ ἐκδοθέντες Ὁργανισμοὶ τῶν Δικαστηρίων οὐκ ὀλίγας παρέχουσι δυσχερείας πρὸς κατανόησιν.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐκρίθησαν ἱκανοὶ ἵνα ἀποτρέψωσι τελείως τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας ἀπὸ τῆς μεθόδου τῶν τροποποιήσεων καὶ προσθηκῶν.

Ἀπορριφθείσης τῆς μεθόδου ταύτης προϋβάλλετο τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἠδύνατο νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ εἰσαγωγή τῆς Ἑλληνικῆς Πολ. Δικονομίας ὡς ἔχει· δὲν ἔλειψαν δὲ καὶ ἀπὸ τῆς παρελθούσης περιόδου τῆς Βουλῆς οἱ ὑποστηρίζαντες τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἡ ἰδέα τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πολ. Δικονομίας ὡς ἔχει, ὅσην καὶ ἐν φαίνηται αὕτη ἐνέχουσα Ἐθνικὴν σημασίαν, ὅσον καὶ ἐὰν ἀπεργάζηται τὴν Ἐθνικὴν ἐνότητα καὶ διὰ τῆς αὐτότητος τῆς νομοθεσίας, βεβαίως δύναται ἀπὸ νομικῆς καὶ πραγματικῆς ἀπόψεως νὰ θεωρηθῇ ἐσφαλμένη καὶ ἄστοχος. Αἱ πολυτελεῖς αὐτῆς διατάξεις, τὸ ἐπιτρεπτόν μέχρις ἀνεξαντλήτου βαθμοῦ τῶν ἐνδίκων μέσων, ἡ ἔναρξις νέου δικαστικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ὄξυτέρου πολὺ τοῦ ἄρτι περατωθέντος, αἱ δαπάναι, ἡ βραδύτης, τέλος αἱ ἀραι αἱ ἐκπεμθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοῦ κρατοῦντος συστήματος, τὸ πάθημα τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας, βιωσάσης ἐπὶ 35 ἔτη διὰ τοῦ συστήματος ἐκείνου εἶναι ἀρκετὰ ὅπως ἀποτρέψωσι καὶ τὸν τολμηρότερον καὶ πατριωτικώτερον ἀπὸ τοιοῦτου ἐγχειρήματος.

Ἡ Ἑλλ. Πολ. Δικονομία δὲν εἶναι βεβαίως ἔργον τυχαίον· κατὰ τὴν σύνταξιν δὲ καὶ συστηματοποίησιν ὑπερτερεῖ πολλῶν Δικονομιῶν οὐ μόνον προγενεστέρων, ἀλλὰ καὶ νεωτέρων ταύτης. Ἡ πείρα ὅμως, οἱ Συγγραφεῖς καὶ ἡ Νομολογία κατέδειξαν πολλὰς αὐτῆς ἑλλείψεις, πολλὰς διατάξεις περιττὰς· αἱ νεώτεραι δὲ Δικονομίαι περιέχουσι διατάξεις ἀναμεισθητῆτος πρακτικοῦ κύρους, ὥστε ἀπορεῖ τις πῶς ἀπὸ τόσο χρόνου δὲν εἶχον κατανοηθῆ. Θὰ ἦτο ἑλλείψις σπουδαία διὰ τὴν Κρητικὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Νομοπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπείαν ἐὰν δὲν ἐπωφελεῖτο τούτων.

Ἦρκει καὶ μόνον τὸ διάδημα τῆς μικρᾶς ἀδελφῆς Σαμιακῆς Πολιτείας, ὅπως κεντρίσῃ τὴν Κρητ. Πολιτείαν πρὸς μίμησιν.

Ἡ Σαμιακὴ Πολιτεία ἔγνω νὰ συντάξῃ Πολ. Δικονομίαν πολλῶν ὑπερτέραν τῆς Ἑλληνικῆς χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἀποβάλλῃ τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα· οἱ διαπρεπέστεροι νομικοὶ τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας μετὰ ζήλου παρακολουθήσαντες τὰς παρατηρήσεις τῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων, τῆς Νομολογίας, τὰς διὰ τοῦ τύπου ἐξενεχθείσας γνώμας, ἐπεχείρησαν τὴν ἀποκάθαρσιν τῆς Ἑλλήν. Πολ. Δικονομίας, διατηρήσαντες, ὡς οἱ ἴδιοι λέγουσιν ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει, «τὸ μὲν στέλεχος ἀκέραιον καὶ ἄθικτον, περικόψαντες δὲ τοὺς ἀκάρπους καὶ τοὺς ἐξ ἀτροφίας πάσχοντας κλάδους, νέους δὲ ἐγκεντρίσαντες ὅπου ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ κοινωνικὸν συμφέρον ἀπῆται, δυναμένους νὰ παραγάγωσιν εὐχυμωτέρους καρπούς· καὶ ἐν ᾧ διὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν μεταβολῶν ἐπεδιώξαμεν, λέγουσι, τὸν περιορισμὸν τῶν μέσων τῆς στρεψοδικίας καὶ τῆς παρελκύσεως τῶν δικῶν κυριώτατον ἅμα ἔσχομεν μέλημα νὰ μὴ ἐλαττώσωμεν τὰ μέσα τῆς προσηκούσης τῶν ὑποθέσεων ἀναπτύξεως καὶ τῆς διαφωτίσεως τῶν δικαστῶν».

Καὶ ὄντως ἡ ἐπιτροπεΐα τῶν νομομαθῶν τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς νεωτέρας Δικονομίας τῆς Ἰταλίας καὶ Γενεύης, ἤγαγε τὸ ἔργον αὐτῆς εἰς πέρας μετὰ ζηλευτῆς ἐπιτυχίας.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο μετὰ τοῦ αὐτοῦ πόθου, ἂν ὄχι καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας, ἐπεχείρησε ν' ἀπομιμηθῇ καὶ ἡ ἐν Κρήτῃ ἐπιτροπεΐα. Μὴ θελήσασα νὰ εἰσγάγῃ ξένα νομοθετήματα, οὔτε τὴν ὑφισταμένην Δικονομίαν νὰ διατηρήσῃ, ὡς μόνον ὀρθὸν εὔρε τὴν συγχώνευσιν τῆς Κρητικῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς, διατηρουμένου ἐν τῇ συγχωνεύσει ταύτῃ τοῦ τύπου τῆς μητρὸς ὡς τελειότερου.

Ἐν τῇ συγχωνεύσει ταύτῃ πρὸ παντὸς ἐμερίμνησεν ἡ ἐπιτροπεΐα νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ τῶν κρατούντων, λέγοντες δὲ κρατούντων δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὸ κείμενον τῆς Κρητ. Πολ. Δικονομίας, διότι σὺν τῷ ἐπιστήμῳ κειμένῳ ταύτης σιωπηρῶς συνισχύει καὶ ἡ Πολ. Δικονομία τῆς Ἑλλάδος· ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐν Κρήτῃ κατὰ συνθήκην δικηγόροι καὶ δικασταὶ ἐφαρμύζουσιν ὅ,τι διδάσκουσι τὰ

σοφά συγγράμματα τῶν Ἑλλήνων Καθηγητῶν, παρ' οἷς ὅλοι οἱ Κρηῖτες σπουδασταὶ ἐμαθήτευσαν.

Παραλλήλως πρὸς τὰ συγγράμματα ταῦτα ἔδηγόν ἀσφαλῆ καὶ φωτεινὸν ἔχουσιν οὗτοι τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἂν οὗτος ἀποτελεῖ τὸ ὑπέρτατον Δικαστήριον τῆς Ἑλλάδος, ἐν τούτοις μετ' ἀγωνίας ἀναμένει ἡ Κρητικὴ Πολιτεία τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τεθήσεται καὶ αὕτη ὑπὸ τὴν κίχίδα αὐτοῦ ὡς ἰδίου αὐτῆς Δικαστηρίου. Τὴν φυσικὴν καὶ ἐθνικωτάτην ταύτην τάξιν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἀπεργαζομένης ἀσφαλῶς καὶ ὀλοταχῶς τὴν Ἐθνικὴν αὐτῆς ἀποκατάστασιν, θὰ ἦτο σφάλμα ἀσυγχώρητον διὰ τὴν ἐπιτροπείαν νὰ θελήσῃ ν' ἀποκλιπῇ δι' εἰσαγωγῆς ὀθνεῖων νομοθετημάτων, ὅσονδήποτε καὶ ἐν ἦσαν ταῦτα σοφὰ καὶ ὑπέρτερα τῶν Ἑλληνικῶν.

Εὐτυχῶς ὅμοια τάσις τῆς ταυτότητος μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας παρατηρεῖται καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δικησεως.

Τὰ ἐν Ἑλλάδι ὄθεν κρητοῦντα ἔδει ν' ἀποδεχθῶμεν, καὶ ἐν Κρήτῃ ἀποκαθαίροντες, ὅπως καὶ ἐν Σάμῳ, πᾶν ὅ,τι ἀπεδοκιμάσθη καὶ κατεδείχθη πλημμελές, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου χρησιμοποιοῦντες καὶ διατηροῦντες πᾶν ὅ,τι καλὸν ὑπάρχει ἐν τῇ Κρητ. Πολ. Δικονομίᾳ. Πλὴν τούτου ὅμως ἔδει νὰ τηρηθῇ πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν χειρισμὸν οὕτως εἰπεῖν τῆς Πολ. Δικονομίας, ἵνα μὴ διὰ νεωτεριστικῶν διατάξεων στραγγαλίσωμεν τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων· οὕτω τὰ περὶ ὀργανισμοῦ, ἀρμοδιότητος τῶν Δικαστηρίων, τῶν ἐνδίκων μέσων, τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων, τὰ περὶ προθεσμιῶν, ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων διετηρήθησαν ἀναλλοίωτα.

Ὡς διεσκευάσθη ἤδη ἡ Πολ. Δικονομία οὐδεμίαν θὰ παράσχη δυσχέρειαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. Αἱ προσθήκαι, ἔκτος τῶν θεμάτων τῶν ἐντελῶς νέων, ἡ εἰσαγωγή τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιτακτικὴ (ὡς τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας, συντηρητικῶν μέτρων, σφραγίσεως καὶ ἀσφραγίσεως, ἀπογραφῆς, λογιστικῶν δι' κῶν, χωρισμοῦ προικῶν, κατασχέσεως ἀσυγκομίστων κερπῶν), ἀναφέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν, ἀκριβεστέραν διατύπωσιν τῶν ὑφισταμένων κανόνων, μικρὰν δὲ τοῦ νὰ συγχύσωσιν αὐτὰ τὸν προσφεύγοντα εἰς αὐτάς, ἀπ' ἐναντίας θὰ διευκολύνωσι καὶ

χειραγωγήσωσι τούτον ἵνα ἐξέλθῃ τῶν ἀμφιβολιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ τῆς ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν νομικῶν αὐτῆς κανόνων, οὐχὶ δὲ δι' εἰκασιῶν, ἀνθαιρέτων συλλογισμῶν ἢ προσφυγῆς εἰς συγγράμματα ἐπὶ ἀλλοίων στηριζόμενα βάσεων ὁ λεπτομερέστερος κανονισμὸς τῶν διαφόρων περιπτώσεων θέλει εἶσθαι χαλινὸς κατέναντι τῆς ἀνθαιρέσιος τοῦ δικαστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄγκυρα δι' αὐτὸν κατὰ τῆς ἰταμότητος τῶν διαδίκων.

Πλὴν ὅλων τούτων ἔδει καὶ οἱ Κρητες δικασταί, οἵτινες ὁμολογουμένως διακρίνονται ἐπὶ ἰκανότητι καὶ πολλαῖς ἀρεταῖς, νὰ προσαικιωθῶσι στενώτερον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν, ἵνα ἐν τῇ ἀναμενομένῃ στιγμῇ μὴ ἀπολειφθῶσιν ἐν τῇ εὐγενεῖ σταδιοδρομίᾳ ἀλλ' ἐναιμίλλως συμβαδίζωσι μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι συναδέλφων των.

Ἄλλ' ἡ ἐπιτροπεῖα οὐ μόνον τῶν διατάξεων τῆς Κρητ. Πολ. Δικονομίας ἐπωφελήθη, ἀλλ' ὁ, τιχρήσιμον καὶ λυσitteλὲς ἀνεῦρεν ἐν ταῖς ἀλλοδαπαῖς Δικονομίαις ἐχρησιμοποίησεν μετὰ φειδοῦς ὁμως ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διατάραξις τοῦ ὅλου, οὕτω πολλαῖς διατάξεις ἀναμεισθητῆτος πρακτικότητος παρέλαθεν ἐν τοῖς καθέκαστα ἐκ τῆς Γερμαν. Δικονομίας, ἧς περὶ τὰ 300 ἄρθρα ὑπῆρχον ἀπὸ πολ-
 λου μεταπεφρασμένα ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Διευθύνσει τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπίσης καὶ τινες διατάξεις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς καὶ Αὐστριακῆς ἐδέξατο, ὡς ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις δευχθήσεται.

Προκειμένου περὶ τοῦ τμήματος τῆς ἐκτελέσεως, ἡ ἐπιτροπεῖα εὐρέθη πρὸ συντελεσμένης ἐργασίας, ἐπιχειρηθείσης ὑπὸ τῶν ἐξοχωτέρων ἐπιστημόνων, οὓς εἶχε καὶ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεωτέρη Ἑλλάς. Τὸ τμήμα τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῆς Πολ. Δικονομίας ἅπας ὁ διεξαχθεὶς δικαστικὸς ἀγὼν εἶναι μάταιος καὶ περιττὸς ἂν δὲν κυρωθῶσι τὰ πορίσματα αὐτοῦ δι' ἐκτελέσεως· ἀλλ' ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ ὁ ἀγὼν δὲν διεξάγεται πλέον μόνον μετὰξὺ τῶν ἀρχικῶν διαδίκων. Συμφέροντα τρίτων παρεμβάλλονται καὶ ποικιλοτρόπως συγκρούονται. Ἀνάγκη νὰ προστατευθῶσι πάντα ταῦτα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ τμήματος τούτου ἀνέθεκεν εἰς τὸν αἰδίδιμον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ξενοφ. Ψαρῶν. Εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ ἡ δξύτης καὶ διαύγειαι.

τοῦ πνεύματος τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ, ἡ ἀσφάλῃς αὐτοῦ κρίσις, ἡ πολυχρόνιος πείρα καὶ ἡ ἀκρίβεια περὶ τὴν ἔκφρασιν. Ὑπὸ τούτων καὶ ἄλλων ἀπείρων προσόντων πεποικισμένος ὁ αἰδίδιμος καθηγητῆς ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐργασίαν ἐκπονήσας τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον ἀποτελούμενον ἐξ ἄρθρων 130 περίπου καὶ συνοδευόμενον διὰ μακρᾶς ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρὶν ὑποβάλλῃ αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ἀπέστειλε πρὸς ὅλα τὰ ἀνώτερα τῆς Ἑλλάδος Δικαστήρια ἵνα ἐπενέγκωσι τὰς δεύσας παρατηρήσεις καὶ σὺν ταύταις ὑπέβαλε τοῦτο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν. Ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο ἐτέραν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἀρίστων ἐν αὐτῇ νομομαθῶν Στεφάνου, Μομμεράτου, Ποταμιάνου, Ράλλη, Βουκοτοπούλου κλπ. καὶ μετὰ ἐπιμελημένην βιάσαν ἀνασυνετάχθη τοῦτο ἐκ νέου. Ἐπὶ τούτου σπουδαιοτάτης ἐπήνεγκε παρατηρήσεις καὶ τὸ Νομικὸν Τμήμα τοῦ Συλλόγου ὁ Πικραστός, ὑποβαλὼν ἴδιον πλήρες νομοσχέδιον περὶ ἐκτελέσεως. Ἀμρότερα ταῦτα τὰ νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν πρὸς ἐξέτασιν καὶ ψήφισιν τοῦ πληρεστεροῦ. Ἡ ἐνταῦθα Ἐπιτροπεία ἤρξατο ἐργαζομένη ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἐπεξεργασμένου, ὠθυομένη πρὸς τοῦτο κυρίως ἐκ τῆς ἰδέας τῆς ταυτότητος τῆς Κρητικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ κύρωσις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὡς Νόμου δὲν ἐφάνετο εὐχερῆς, ἡ ἐνταῦθα Ἐπιτροπεία ἐκ τῆς νομοθετικῆς μελέτης τῶν δύο νομοσχεδίων, ἤτοι τοῦ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ τοῦ νομικοῦ Τμήματος τοῦ Πικραστοῦ ἠναγκάζετο νὰ προσχωρῇ πρὸς τὸ δεύτερον ἀπὸ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἐπόψεως. Πληρέστερον ἢ καὶ ὁμοιον Νομοσχέδιον τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ὑποβληθέντων νὰ συντάξῃ ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπεία θὰ ἦτο πλέον τῆς τόλμης καὶ νὰ δικαιοθῇ κ' αὖν. Ἀπλῶς ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἐπιτροπείας μήπως τυχὸν τοῦτο πολὺπλοκον ὄν δὲν ἠδύνατο νὰ προσχωρῇ εἰς τὰς σχέσεις τῆς νήτου αἰτι-

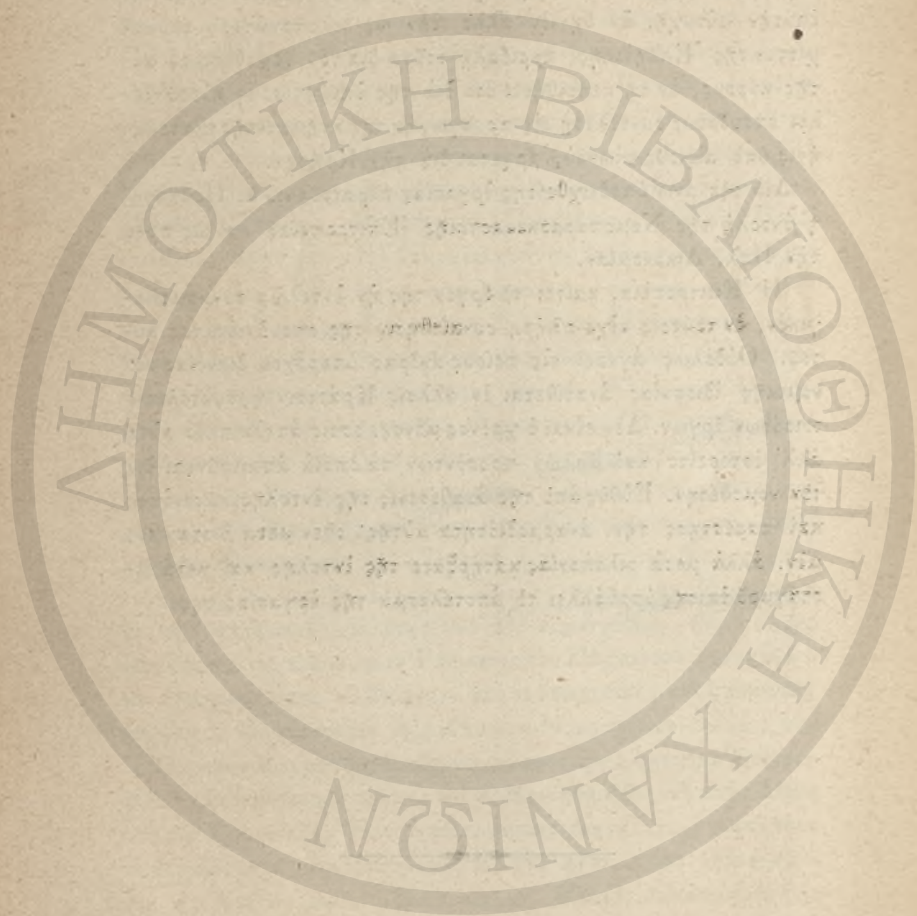
τας εἰσέτι εἰσὶν ἀπλκί' ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀπλοποιήσις τῆς δικδικασίας ἀπρητέτο, ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων τῶν δανεισ-

στῶν, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν τρίτων, γοργότης τῆς δικδικασίας, ἀποκοπή τῶν στρεψοδικιῶν τοῦ ὀφειλέτου, βραχεῖα προθεσμία πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἀπλότης περὶ τὴν δια-

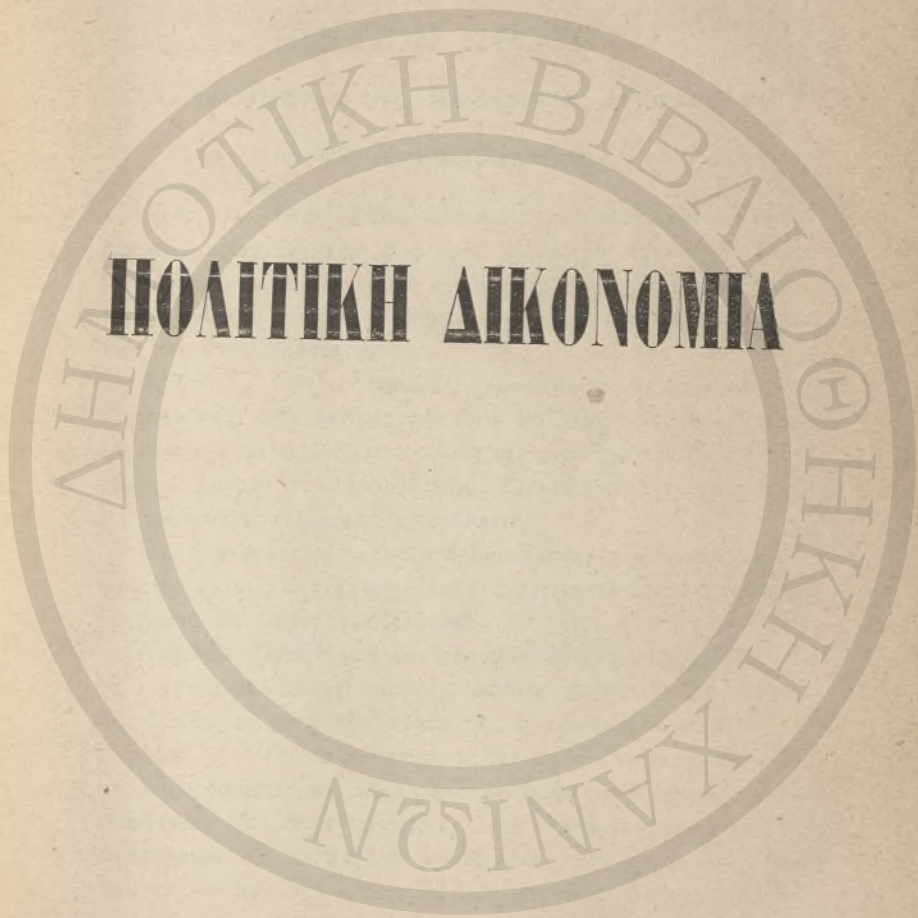
δικασίαν τῆς κατατάξεως, ἥτις ἀποτελεῖ ἕτερον σταθμὸν πρὸς ἔναρξιν νέου δικαστικοῦ ἀγῶνος. Ταῦτα πάντα, κατὰ τὸ δυνατῶς ἐφικτὸν, ἐπιτυγχάνονται ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὅπερ μετ' ἐλαχίστων παρατηρήσεων υἱοθετεῖ ἡ Ἐπιτροπεία καὶ συνιστᾷ πρὸς ψήφισιν τῇ Κρητικῇ Βουλῇ ἥτις ὀφείλει νὰ λογίσῃ ἑαυτὴν εὐτυχῆ, ἂν ὄχι δι' ἄλλο, ἐὰν ὡς φιλοπονωτέρα τοῦλάχιστον τῆς Ἑλληνικῆς, περιβάλλῃ τοῦτο διὰ τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς κύρους, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ θέλει σπουδαίως συντελέσῃ εἰς προαγωγὴν τῆς κτηματικῆς πίστεως, ἥτις ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἄρχεται διὰ τὴν Κρήτην.

Διὰ τῆς ἄνω ὑποδευχθείσης ἐργασίας περατοῦται, κ. Πρόεδρε, ἡ ἐντολὴ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας καὶ ὡς πρὸς τὴν Πολ. Δικονομίαν.

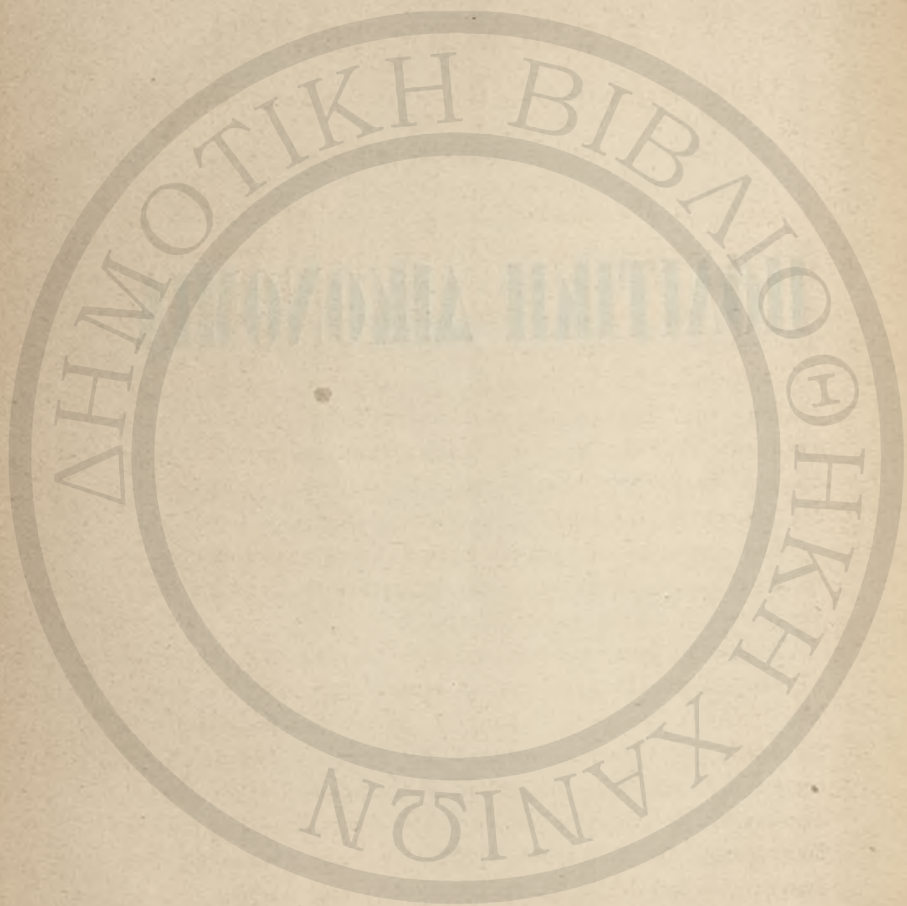
Ἡ Ἐπιτροπεία, καίτοι τὸ ἔργον τῆς ἦν ἐντελῶς συναρμολογικόν, ἐν τούτοις εἶχε πλήρη συναίσθησιν τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ. Οὐδόλως ἀγνοεῖ εἰς ποίους ἀνδρας ὑπερόχου διανοίας καὶ νομικῆς ἰδιοφυίας ἀνατίθεται ἐν ἄλλοις Κράτεσιν ἢ συντέλειαις τοιοῦτων ἔργων. Δὲν εἶναι ὁ χρόνος μόνος, ὅστις ἀπελείπετο αὐτῇ ἀλλ' ἐστερεῖτο καὶ ἄλλων προσόντων τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν νομοθέτην. Εὐθύς ἀπὸ τῆς ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς κατενόησε καὶ παρέστησε τὴν ἀναρμοδιότητα αὐτῆς ὅθεν μετὰ δισταγμοῦ μὲν, ἀλλὰ μετὰ φιλοπονίας κατήρξατο τῆς ἐντολῆς καὶ μετὰ δισταγμοῦ ἐπίσης ὑποβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τῆς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀντικείμενον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας

Α'. Ἰδιωτικά ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρ. 1. Πᾶσα ἰδιωτικὴ ἀπαιτήσις περὶ ἀποκτηθέντων ἤδη δικαίων, κινουμένη εἴτε παρ' ἑνὸς εἴτε παρὰ πολλῶν ἰδιωτῶν, εἴτε παρὰ τινος σωματείου ἢ κοινότητος, εἴτε παρὰ τοῦ δημοσίου, εἴτε κατ' αὐτῶν, ὑπάγεται συνήθως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν ἡ ἐπιδίωξις χρηματικῆς ἀπαιτήσεως μὴ ἐξῆρημένης ἀπὸ ἀντιπαροχῆς ἢ ἡ ἐπιδίωξις ἀξιώσεως πρὸς ἐκκένωσιν ἀγροτικοῦ ἢ ἀστικοῦ κτήματος συνδέωνται πρὸς ὀρισμένην ἡμέραν τοῦ ἡμερολογίου, δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀγωγὴ διὰ μέλλουσαν πληρωμὴν ἢ ἐκκένωσιν.

Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ἀναγνωρίσῃ ἀμέσως τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἐνάγοντος, τὰ ἐξόδα τῆς δίκης πίπτουσιν εἰς βᾶρος τοῦ τελευταίου.

Ἄρθρ. 3. Ἐπὶ περιοδικῶν παροχῶν δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀγωγὴ καὶ διὰ μέλλούσας παροχὰς, αἵτινες πρόκειται νὰ γίνωσι ληξιπρόθεσμοι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 4. Ὅποια ἀντικείμενα δὲν πρέπει ν' ἀπορραϊζώνται παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, προσδιορίζονται δι' ἰδιαιτέρων νόμων καὶ πᾶσα ἐπέμβασις τῶν τε δικαστηρίων εἰς διοικητικὰ ἀντικείμενα, καὶ τ' ἀνάπαλιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς δικαστῆρας τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀπαγορεύεται.

Β'. Σύγκρουσις καθυκόντων.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν, ἐναντίον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ

ώρισμένων, διοικητική υπόθεσις εισήχθη εἰς δικαστήριον, τὰ δικαστήρια ἀφείλουσι, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ν' ἀποφαίνωνται ἑαυτὰ ἀναρμοδία, καὶ τοῦτου μὴ γενομένου, οἱ νομάρχαι αἴρουσι τὴν σύγκρουσιν.

Ἄρθρ. 6. Ἡ σύγκρουσις εἶναι καταφατικὴ ἢ ἀποφατικὴ, καὶ ὅσον ἀμφότεραι αἱ ἀρχαὶ ἀποφαίνονται ἑαυτὰς ἀρμοδίας ἢ ἀναρμοδίας.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἄρσις τῆς συγκρούσεως συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον διακήρυξιν τοῦ Νομάρχου, ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκκρεμῆς ὑπόθεσις δὲν ἀνήκει εἰς αὐτὸ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναδληθῇ ἢ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 8. Ἡ παρὰ τοῦ νομάρχου ἀρθεῖσα σύγκρουσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ παρ' αὐτοῦ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρ. 9. Ἀποτέλεσμα τῆς προσηκόντως γνωστοποιηθείσης ἄρσεως τῆς συγκρούσεως εἶνε ὅτι τὰ τε δικαστήρια καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπέχουσι πάσης ἀποφάσεως μέχρις ὅτου διευκρινισθῇ τὸ περὶ τοῦτου ζήτημα.

Ἄρθρ. 10. Περὶ τῆς ἀρθείσης καταφατικῆς ἢ ἀποφατικῆς συγκρούσεως ἀποφασίζει πάντοτε, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ ὀρισθέντων, τὸ Ἀναθεωρητικόν. Ἐὰν τοῦτο κρίνῃ βῆσιμον τὴν ἀρθείσαν σύγκρουσιν, καταργεῖται ἡ ἀναρμοδιὰ ἀπόφασις, καὶ ἡ δίκη παραπέμπεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχήν.

Γ'. Σχέσις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 11. Πότε αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ὀρίζεται ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ. Συνήθως ἡ πολιτικὴ διαδικασία ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς ποινικῆς.

Ἄρθρ. 12. Μόνον ὅταν ἡ πολιτικὴ δίκη περιέχῃ προδικαστικὸν ζήτημα τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἀποφαίνονται κατ' ἐξαιρέσιν πρῶτα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια περὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

"Αρθρ. 13. Ἀποφασισθέντος ἅπαξ τοῦ προδικαστικοῦ ζητήματος παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, δὲν δύναται πλέον τὸ ἄλλο δικαστήριον, εἴτε πολιτικόν, εἴτε ποινικόν, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν
παραγινουμένων ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α΄. Ὅτι δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας.

"Αρθρ. 14. Πρὸς ἀπόφασιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων ὑπάρχουσι δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν, Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ἀλλὰ πάντοτε δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας δι' ἑκάστην πολιτικὴν ἀγωγὴν. Δὲν συγχωρεῖται νὰ εἰσαχθῇ ὑπόθεσις τις εἰς δικαστήριον κρίνον κατ' ἔφασιν, παραλειπομένου τοῦ ἁρμοδίου κατωτέρου δικαστηρίου.

Β΄. Ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρετέος τῶν φυσικῶν αὐτοῦ
δικαστῶν.

"Αρθρ. 15. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀφαιρεθῇ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ. Ὅθεν ἄνευ συναίνεσεως τῶν διαδίκων δὲν συνιστάται εἰδικὸν [δικαστήριον πρὸς ἀπόφασιν] δίχως τινός· καὶ ὁ ἁρμοδῖος δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόφασιν εἰς ἄλλον δικαστὴν.

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι

"Αρθρ. 16. Μόνον η ἐπιχειρησις μερικῶν δικαστικῶν πράξεων χωροψίας, ἐξετάσεως μαρτύρων, ὁρκίσεως καὶ ἄλλων ὁμοίων πράξεων, δύναται νὰ ἀνατεθῇ, καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ

παρὼν νόμος τὸ συγχωρεῖ ρητῶς, εἰς ἄλλα μὲν ἰσόβαθμα δικαστήρια δι' αἰτήσεως, εἰς ὑποδεέστερα δὲ διὰ παραγγελίας. Τοιαῦται αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τάχιστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δικαιοδοσία.

Α'. Γενικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρ. 17. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή διδεται συνήθως εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ ἐνχώμενος. Ἡ γενικὴ ἢ προσωπικὴ δικαιοδοσία παντὸς ἡμεδαποῦ εἶνε εἰς τὸ δικαστήριον τῆς μονίμου κατοικίας, τὴν ὁποίαν εἶχε καθ' ὃν καιρὸν ἐπεδόθη ἡ ἀγωγή, ἢ ἐν δὲν εἶχε κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς του.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποδημοῦντες ὑπάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τῆς μονίμου κατοικίας καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τῆς διαμονῆς, ἣν εἶχον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πρὸ τῆς ἀποδημίας των. Ἐὰν οὐδεμίαν εἶχον τοιαύτην καθ' ὃν χρόνον παρήχθη ἡ ἐνοχλή, ἐνάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα ἡ ἐνοχλή παρήχθη ἢ εἶδει νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ἡ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς μεταβολὴ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς δὲν τροποποιεῖ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀρμοδιότητα.

Ἄρθρ. 18. Λόγω γενικῆς δωσιδικίας ὑπάγονται—1) τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας, πλὴν ἐὰν ἐν συγκεκριμέναις περιπτώσεσι ὀρίζηται τὸ ἐναντίον.—2) αἱ κοινότητες καὶ τὰ σωματεία εἰς τὸ δικαστήριον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει ἡ διεύθυνσις αὐτῶν.—3) αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρεῖαι εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα εἶνε αὐταὶ καθιδρυμέναι.—Εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποῦ εἶχε τὴν κατοικίαν του ὁ κληρονομηθεὶς εἰσάγονται μέχρι τῆς διανομῆς τῆς κληρονομίας πᾶσαι αἱ μεταξὺ κληρονόμων διαφοραὶ ἢ ἀγωγαὶ τρίτων ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ κληρονομηθέντος.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον εἰσάγονται αἱ περὶ ἀπαιτήσεως διακατοχῆς τῆς κληρονομίας, περὶ κληροδοτημάτων ἢ ἐκτελέσεως

ἄλλων τελευταίων βουλήσεων ἀγωγῶν ἐν ὧσφ ὁ κληρονόμος δὲν ἀπεδέξατο τὴν κληρονομίαν.

Ἐν πρόκειται περὶ κληρονομίας κατοικοῦντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ τυχὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τελευταία αὐτοῦ διαμονή, καὶ τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερόμεναι ἀγωγῶν εἰσάγονται εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τῆς Νήσου.

Ἄρθρ. 19. Τὴν γενικὴν δωσιδικίαν τρίτου τινὸς παρακολουθοῦσιν ὡς ἐφεξῆς.—1. Αἱ σύζυγοι τὴν τοῦ συζύγου καὶ μετὰ τὴν διάζευξιν αὐτῶν ἔαν ὅμως αὐταὶ ἐμπορευώνται νομίμως, διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐμπορίας των σχέσεις θεωροῦνται κάτοικοι ἐντῷ τόπῳ ὅπου ἐξασκοῦσι τὸ ἐμπόριόν των.—2. Αἱ γῆραι, ἐν ὧσφ δὲν μεταβάλλουσι τὴν κατάστασιν τῆς γηρείας των, τὴν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου των.—3. τὰ γνήσια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια τέκνα, ἐν ὧσφ δὲν ἀποκτήσωσιν ἰδιαιτέραν δωσιδικίαν, τὴν τοῦ πατρὸς των καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.—4. Νόθα τέκνα, τὴν τῆς μητρός. Ἐὰν δὲ μεταβάλωσιν αἱ διευzeugμέναι σύζυγοι, αἱ γῆραι ἢ τὰ τέκνα τὴν κατοικίαν των, καθίσταται ἀρμόδιον τὸ δικαστήριον τῆς νέας αὐτῶν κατοικίας.—5. Οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ἐπιτροπέαν, τὴν τοῦ ἐπιτρόπου.

Β'. Ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρ. 20. Τῆς γενικῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐναγομένου ἐξαιροῦνται.—1. Διαφοραὶ διαχειρίσεως διεξαγόμεναι κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινὸς αὐταὶ καθὼς καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμεναι λογιστικαὶ δίκαι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παραγγείλαντος δικαστηρίου.—2. Ἀνταγωγῶν, ἔαν αὐταὶ εἶνε δεκταὶ καὶ εἰσῆχθησάν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γίνονται καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶνε ἐκκρεμῆς ἡ ἀγωγή, καὶ τότε προσέτι, ὅταν ὁ ἐνάγων παραιτῆ ταύτην.—3. Αἱ κατὰ τὴν κατάσχεσιν πράγματός τινος ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσωπικῆς κρατήσεως ἐγερθεῖσαι διαφοραὶ ἀποφασίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν εὐρίσκεται τὸ κατασχεθὲν πρᾶγμα, ἢ ἐξετελέσθη ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις.— Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ δικαστήριον, γενο-

μένης αίτήσεως, ἀποφαίνεται τήν εἰς τήν συνήθη διωσιδικίαν τοῦ ἐναγομένου παραπομπήν τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρ. 21. Πραγματικά ἀγωγὰ, ἀφορῶσαι ἀκίνητα κτήματα, ὡσαύτως ἀγωγὰ μικτὰ, καὶ αἰ προσωπικά, αἰ ἀπευθυνόμεναι κατὰ παντός δικατοχού, καθὼς καὶ αἰ περὶ τῆς δικατοχῆς τοιούτων ἀντικειμένων, δίδονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον κτῆμα. Ἐὰν ἡ ἀγωγή ἀναφέρηται εἰς δουλείαν πραγματικὴν ἐπὶ ἀκινήτου ἢ θέσις τοῦ δουλεύοντος κτήματος ρυθμίζει τήν διωσιδικίαν· διαφοραὶ δὲ λόγῳ δικταρχείας τῆς κατοχῆς ὕδατος ὑπάγονται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς οὗ τήν περιφέρειαν ἐγένετο ἡ δικταρχεία.

Ἐὰν πρῶτῳ τι κεῖται ἐν περιφερείαις πλειόνων δικαστηρίων, κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ τοποθεσία τοῦ πράγματος ρυθμίζει τήν ἀρμοδιότητα, ὁ ἐνάγων ἔχει τήν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων· τὸ αὐτὸ ἰσχύει ὅταν εἶναι ἀμφίβολον ποῖον ἐκ τῶν πλειόνων τούτων δικαστηρίων εἶναι τὸ ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ πράγματος ἀρμόδιον.

Ἄρθρ. 22. Δίκαι αἰ ὁποῖαι ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας τοιαύτην συνάφειαν, ὥστε δὲν δύνανται νὰ χωρισθῶσι χωρὶς ἐπιβλαβούς ἐπιρροῆς εἰς τήν διαδικασίαν ἢ τήν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, καθὼς ὅλαι αἰ προπαρασκευαστικά καὶ ἀφορῶσαι προδικαστικόν, παροδικόν, ἢ παρεμπύπτον τι ζήτημα, εἰσάγονται εἰς τὸ κατὰ τήν κυρίαν δίκην ἀρμόδιον δικαστήριον. Εἰς τὸν κανόνα τοῦτον ὑπάγονται ἰδίως ὅλαι αἰ παρεμπύπτουσαι ἀγωγὰ καὶ αἰ περὶ ἐγγυήσεως, ὡσαύτως καὶ ὅλαι αἰ διαφοραὶ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καθ' ὅσον δὲν ὀρίζει ἄλλως ὁ ὑπ' ἀριθ. 50 Νόμος περὶ ἀμοιβῆς δικηγόρων.

Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος.

Ἄρθρ. 23. Ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ — 1. ἢ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἀρμόδιον δικαστήριον, ἢ τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς τέκνων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπομεμακρυσμένα τῆς πατρικῆς τῶν οἰκίας ὡς μαθητεύοντες, τεχνῖται, χειροτέχναι, στρατιῶται ἢ ὑπηρεταί — 2. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐναχθῶσι πολλὰ πρόσωπα εἴτε διὰ προσωπικῆς εἴτε δι' ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς,

υπαγόμενα ἕκαστον εἰς διάφορον δικαιοδοσίαν, ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων. — 3. Κατὰ ξένας ὑποθέσεις διεξαγομένης κατὰ παραγγελίαν ἢ ἄνευ παραγγελίας καὶ κατὰ τὰς ἐντεῦθεν προερχομένης λογιστικῆς δίκας, ἐὰν αἱ τοιαῦται διαχειρίσεις δὲν διεξήχθησαν κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινος, ἤτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον ἐν τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου διαχειρίζεται ἡ ὑπόθεσις. — 4. Εἰς ὅλας τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐκ τινος συμβολαίου προελλούσας καὶ γινόμενας ἐνεκὴ μὴ ἐκτελέσεως πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ πρὸς ἀκύρωσιν ἢ κατάργησιν τοῦ συναλλάγματος, ἤτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα ἔπρεπεν ἢ συνωμολογήθη νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ συμβόλαιον. — 5. Εἰς πραγματικὰς ἀγωγὰς, προερχομένης ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐὰν αὐταὶ ἀφορῶσι πλείονα εἰς τὴν περιφέρειαν δικαστηρίων κείμενα ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀπευθύνονται καθ' ἑνὸς ἢ πολλῶν προσώπων, ἐν τῶν δικαστηρίων τούτων δικαστηρίων. — 6. Εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις, προερχομένης ἐκ τινος κολασίμου πράξεως, καὶ ἐὰν αὐταὶ δὲν προβάλλονται ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου, ἤτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐτελέσθη ἡ πράξις. — 7. Εἰς δίκας ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν, ἢ τὰς συναλλαγματικὰς, ἢ τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ τοῦ τόπου τῆς συνάψεως τοῦ συμβολαίου, ἢ τὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Δ'. Προτεραιότης.

Ἄρθρ. 24. Μεταξὺ πλείονων ἀρμοδίων δικαστηρίων ἔχει ὁ ἐνάγων τὴν ἐκλογὴν· αὕτη συντελεῖται σὺν τῇ κοινοποιήσει τῆς ἀγωγῆς εἰς τὸν ἐναγόμενον.

Ὅσάκις τις εἶναι ἐνακτήος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τόπου τινος ἐν ᾧ πλείονα ἐδρεύουσιν Εἰρηνοδικεῖα, ἡ ἀγωγή εἰσάγεται εἰς ἐκεῖνο τῶν πλείονων Εἰρηνοδικείων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ ἐναγόμενος ἔχει τὴν κατοικίαν του ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης τὴν διαμονὴν του. Ἐὰν ἐν τούτοις ὁ ἐναγόμενος σὲν οἰαμένη πραγματικῶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἔχει ὁ ἐνάγων τὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν πλείονων Εἰρηνοδικείων.

Ε'. Παρέκτασις.

Ἄρθρ. 25. Ὅστις ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὀρισμένων ἐνήχθη εἰς ἀναρμοδίον δικαστήριον, δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου. Τούτου γενομένου, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀρμοδιότητος.

Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ προτείνῃ πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως, τὴν ἀναρμοδιότητα, ἀπήντησεν ἐνώπιον τοῦ μὴ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τὸ δικαστήριον αὐτὸ καθίσταται ἀρμοδίον διὰ παρεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἀπολύτου ἀναρμοδιότητος.

Σ'. Βάσανος τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρ. 26. Ἐὰν τὸ δικαστήριον, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, δὲν εἶναι ἀρμοδίον ἢ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀρμοδιότητά του καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον· παρομοίᾳ παραπομπῆ, καὶ οὐχὶ ἀπόρριψις τῆς ἀγωγῆς, χωρεῖ καὶ ὅσκις κατ' ἔνστασιν τοῦ ἐναγομένου τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐκυτὸ ἀναρμοδίον.

Ζ'. Δωσιδικία τῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἄρθρ. 27. Ἀλλοδαποὶ, μὴ ἀπολαύοντες τῶν προνομίων τῶν διεθνῶν προσομολογήσεων ἢ τῶν ὁμοίων ἢ Πολιτεία δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Προξενικῆς Ἀρχῆς οὐδ' ἔχει ἀνατεθειμένην τὴν δικαστικὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων των εἰς ἄλλην Προξενικὴν ἐν τῇ Νήσῳ Ἀρχὴν, δύναται νὰ ἐνάγωνται παρ' ἀλλοδαπῶν ἐνώπιον τῶν ἐγγωρίων δικαστηρίων καὶ δικάζονται ὡς ἡμεδαποὶ, ἐὰν κατοικῶσιν ἢ μόνιμως διατρίβωσιν ἐν Κρήτῃ, ἢ ἂν συντρέχῃ τις τῶν εἰδικῶν δωσιδικιῶν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαρτᾷ τὴν ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἄρθρ. 28. Περὶ συνθέσεως τῶν δικαστηρίων, δικαιοδοσίας

καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν καὶ τῆς τηρητέας δικηδικασίας ὅσῳκις παρίστανται διάδικοι ἀλλοδαποὶ ἰσχύουσι τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 219 Νόμου καὶ τῶν κανονιστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων.

Περιπτώσεις καὶ διαδικασία.

Ἄρθρ. 29. Ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ἢ συναφῆ ὑπόθεσιν διάφορα δικαστήρια μὴ ἀλλήλοις ὑπαγόμενα κηρύξωσιν ἑαυτὰ ἀρμόδια ἢ ἀναρμόδια, τὸ Ἀναθεωρητικὸν κατ' αἰτησίν τινος τῶν διαδίκων κανονίζει καὶ προσδιορίζει τὴν ἀρμοδιότητα.

Ἄρθρ. 30. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὸ δικαστήριον, ὀρίζων δικάσιμον καὶ διατάσσει τὴν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα κοινοποιῆσιν ταύτης καὶ εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους, ὡς καὶ εἰς τὰ δικαστήρια τὰ ἐπιλαβόμενα τῆς ὑποθέσεως, ὅπως ἀποσχωσι τῆς περαιτέρω ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διαδικασίας.

Ἄρθρ. 31. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον συζητεῖται ἡ αἴτησις, εἴτε κατ' ἐρήμην εἴτε κατ' ἀντιβολίαν τῶν ἀντιδίκων τοῦ αἰτοῦντος, τὸ δὲ δικαστήριον μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐξέτασιν τοῦ βασίμου τῆς αἰτήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεις, ὀρίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐμφανίσεως τοῦ αἰτοῦντος, ἡ μὲν αἴτησις ἀπορρίπτεται, ἀρμόδιον δὲ καθίσταται τὸ δικαστήριον τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις. Τὰ ἐξόδα καταλογίζονται πάντοτε εἰς βάρος τοῦ ἠττηθέντος διαδίκου.

Ἄρθρ. 32. Ἐὰν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐπιλαβόμενα δικαστήρια, καίτοι εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ ἄρθρον 30, δὲν ἀποσχωσι τῆς περαιτέρω διαδικασίας, καταδικάζονται εἰς ὅλας τὰς ἐντεῦθεν προουψάσας ζημίας καὶ δαπάνας καὶ υποβάλλονται προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐξαιρέσεις τῶν κατὰ μέρος δικαστῶν.

Α'. Λόγοι ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρ. 33. Πᾶς Πρόεδρος, Δικαστής, Πάρεδρος, Εἰσαγγ-

γελεύς, Ἄντεισαγγελεύς, ἢ Δικαστικὸς Γραμματεὺς δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἑαυτὸν ἢ νὰ ἐξαιρεθῇ παρὰ τῶν διαδίκων 1) ἔὰν ἔχη ἰδιωτικὸν συμφέρον ἕμμεσον ἢ ἄμμεσον, εἰ καὶ πόρρωθεν, εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης· 2) ἔὰν εἶναι μετὰ τινος τῶν διαδίκων κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν συγγενῆς, κηδεστής ἢ συνδεδεμένος δι' υἰοθεσίας· ἔὰν εἶναι συγγενῆς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἢ ἐκ κηδεστής μέχρι δευτέρου· ἔὰν εἶναι σύζυγος, ἂν καὶ διεζευγμένος, ἢ μνηστῆρ. 3) ἔὰν ἔχη πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλικὴν, οἰκιακὴν κοινωνίαν, ἰδιαιτέρας σχέσεις καθηκόντων, ἐξουσιάζουσας, ἔριν ἢ ἔχθραν· 4) ἔὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρεστάθῃ ἢ μέλλει νὰ παρεσταθῇ ὡς μάρτυς ἢ ὡς πραγματογνώμων ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμοῦ του συνέπραξεν ὡς σύμβουλος, συνήγορος, ἢ δικιτηγῆς, ἢ ἔδωκε συμβουλήν. 5) Ἐὰν ὑπ' οἷονδὴποτε χαρακτηρῆ ἐνήργησεν ἢ ἐξεπεραίωσε τὴν ὑπόθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας προήλθεν ἡ διαφορά, ἢ συνέταξε τὸ προσβλητέον ἔγγραφο, ἢ ἀπεφάνετο τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, καθ' ἧς ἐγένετο ἔρεσις. 6) Ἐὰν διαρκύσης τῆς δίκης διήγειρε καθ' ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωπολήψιας ὑπόνοιαν, λάβων δῶρα, βραδύνας ἀθεμίτως ἢ ἄλλο τι πράξας.

Β'. Πρότασις περὶ ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρ. 34. Ἐκαστος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ φανερώσῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ, ἂν γνωρίζῃ περὶ αὐτοῦ λόγον τινὰ ἐξαιρέσεως· τὸ δὲ συμβούλιον ἀκοῦσαν τὸν Εἰσαγγελέα, ἀποφασίζει ἂν ὁ εἰρημένος πρέπει νὰ κάμῃ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπογῆν τῆς ἐκτελέσεως τῶν πῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων. Ἐὰν Εἰρηνοδίκης τις εὐρίσκηται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν, κάμνει περὶ τούτου ἔκθεσιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ περιμένει κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἄρθρ. 35. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 §§ 3-6 ἀναφερόμενοι ἐξαιρέσεως λόγοι δύναται νὰ προταῖνται μόνον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διεγράφησαν, οἱ δὲ λοιποὶ παρ' ἄλλων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 36. Τὴν ἐξαίρεσιν πρέπει νὰ προβάλλῃ τις πάντοτε, πρὶν ἢ ἐκυσσίως ἀναλάβῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐναγόμενος πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν ἐνδικὸν πρᾶξιν· κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐνοτάσεως καὶ πρὸ αὐτῆς ἀκόμη τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος. Ὅστις ἐπομένως θέλει νὰ μεταχειρισθῇ δικαστικὸν τινα ὑπέλληλον ὡς μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα κατὰ τινα ὑπόθεσιν εἰσπαρεῖσθαι εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἀνήκει, ἀναγγέλλει τοῦτο κατὰ τὴν ἡδὴ ὀρισμένην ἐποχὴν, ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν μάρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώμονα τοῦτον.

Ἄρθρ. 37. Τότε μόνον γίνεται ἐξαίρεσις καὶ βραδύτερον ἐτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως προήλθον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, ἢ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον, καὶ ὅταν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιωθῇ προσήκοντως. Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτή, δύναται, ἀλλὰ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξαίρουτος, νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς προηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἐγέναν, ἀρῶ προέκυψεν ὁ περὶ ἐξαίρεσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαίρουμένος δικαστής.

Ἄρθρ. 38. Εἰς τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν πρέπει νὰ περιέχωνται οἱ λόγοι καὶ νὰ εἶνε τοῦλάχιστον βεβαιωμένοι. Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐξαίρεθῇ μέλος τι τοῦ Εἰρηνοδικείου παρὰ τῷ Προέδρῳ τῶν Πρωτοδικῶν, ἐὰν δὲ μέλλει νὰ ἐξαίρεθῇ μέλος τι Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου, παρὰ τοῖς προέδροις τῶν δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρ. 39. Ἐὰν δὲν ἐδηλώθησαν καὶ δὲν ἐβεβαιώθησαν προσήκοντως οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι, ἢ ἐὰν ἡ αἴτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 36 δὲν ἐγίνεν οὔτε παρὰ τοῦ προσήκοντος διαδίκου, οὔτε κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, ἀπορρίπτεται αὕτη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως κατ' ἐκθεσὶν τινος τῶν δικαστῶν, γενομένην ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἀγορευόντος τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐὰν παρίσταται τοιοῦτος.

Γ'. Κοινοποίησις τῶν λόγων καὶ διαδικασία.

Ἄρθρ. 40. Ἐὰν ἐνεχειρισθῇ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον

καὶ τύπον ἢ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεις, κοινοποιεῖται αὕτη πρῶτον εἰς τὸν ἐξαιρούμενον δικαστικὸν ὑπάλληλον, διὰ νὰ ἐκφρασθῆ περὶ τούτου· φέρεται ἔπειτα, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐξαιρούμενου, εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀκουσθέντων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 41. Ὁ ἐξαιρούμενος, ἀρ' ἤε στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει ν' ἀπέχη κατὰ τὴν δίκην ταύτην πάσης πράξεως τῆς ὑπηρεσίας του, ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 42. Βεβαιωθέντων τῶν περὶ ἐξαιρέσεως λόγων, τὸ δικαστήριον παραδέχεται τὴν ἐξίρασιν καὶ διατάττει τὸν ἐξαιρούμενον ν' ἀπέχη κατὰ τὴν δίκην ταύτην τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων· ἄλλως, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπορρίπτεται ἢ αἰτήσεις ἢ ἐπιβάλλεται κριπτῶν ἀπέδειξις. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ ἐξαιρῶν πληρώνει τὰ ἐξόδα καὶ, ἐὰν οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι ἀποδειχθῶσι ψευδεῖς, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον 20—100 δραχμῶν, ἐνθὲ παραλόγω ἐξαίρεσις, προσέτι καὶ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

Δ'. Ἀρμοδιότης τῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 43. Τὸ πολυμελὲς δικαστήριον, παρὰ τῷ ὑποκίῳ εἶνε διωρισμένος ὁ ἐξαιρούμενος, ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαιρουμένου, περὶ τῆς αἰτήσεως. Ὅθεν προσλαμβάνεται τὸ δικαστήριον διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἀναπληροῦντα δικαστὴν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος ἐκ τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 44. Ἐὰν ἡ αἰτήσις ἔγινε κατὰ τινος μέλους Εἰρηνοδικείου, ἀπορρίπτει ἀνεκκλήτως τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ παραπέμπει συγχρόνως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως εἰς ἄλλον Εἰρηνοδίκην, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πλεόν ὁ ἀναπληρώσιμος.

Ε'. Συνέπειαι τῆς ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ἐξαίρεσιν λόγου.

Ἄρθρ. 45. Ἐκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος, ὅστις, συνει

ὅως ἑαυτῷ λόγον ἐξαίρεσεως, ἀρνείται, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμ. καὶ εἰς πληρωμὴν τῆς ζημίας καὶ τῶν ἐξόδων· ἐὰν δὲ ἀρνηται τὸν λόγον, προβάλλουμένης τῆς ἐξαίρεσεως τοῦ ὑπὸ τῶν διαδίκων, υποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς ποινικὴν καταδωξὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

Ἄρθρ. 46. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς ἰσόθετον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον γίνεται κατ' αἴτησιν.—1. Ἐὰν ὁλοκλήρον δικαστήριον ἢ τόσοι δικασταὶ ἐξαίρεθῶσιν, ὥστε οἱ λοιποὶ δὲν ἀποτελοῦσι πλέον τὸν πρὸς συζήτησιν τῆς υποθέσεως κατὰ νόμον ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν.—2. Ἐὰν ἕναξεν ἀσθενείας ἢ ἄλλου τινὸς λόγου ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν δὲν ὑπάρχη.—3. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐν ρητῇ τόπῳ συζήτησεως δίκης τινὸς προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρ. 47. Ἐὰν συντρέχη ἡ α' καὶ β' περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ὅτε ἡ ἐξαίρεσις καὶ ἡ ἀσθενεία θεωροῦνται ὑπάρχουσαι, ἐὰν οἱ πλείονες τῶν πρὸς καταφυγὴν τοῦ Δικαστηρίου ἀπαιτούμενων δικαστῶν ἤθελον εἶναι ἐκ τῶν πρεσβύρων ἢ ἄλλων ἐπικουρικῶν ὑπαλλήλων, υποβάλλεται αἴτησις ὑπὸ τοῦ ἐπιπεύδοντος διαδίκου εἰς τὸ Ἐφετεῖον ὅπως ἐξετάζον τὸ δάσιμον αὐτῆς ἀποφάνηται περὶ τῆς παραπομπῆς τῆς υποθέσεως ἀπὸ τοῦ ἐνδὲ Πρωτοδικείου εἰς τὸ ἕτερον προκειμένου δὲ περὶ Εἰρηνοδικῶν καὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ἡ παραπομπὴ κανονίζεται ὑπὸ τοῦ ἡμοδίου Πρωτοδικείου κατὰ τὰς ἀμέσως ἀνωτέρω εἰρημέναι.

Ἄρθρ. 48. Τοῦ Ἐφετείου καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐξαίρεσις οὔτε ὁλοκλήρου οὔτε κατὰ μέρος τῶσιν ἐκ τῶν τακτικῶν δικαστῶν αὐτῶν, ὥστε ὁ υπολειπόμενος ἀριθμὸς νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὴν πλειονοψηρίαν τοῦ πρὸς νόμιμον σύνθεσιν αὐτῶν ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ.

Ἐπίσης ἐκ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαίρεσις τόσου ἀριθμοῦ, ὥστε οἱ υπολειπόμενοι νὰ μὴ δύνανται νὰ συγχροτήσωσι νομίμως τὸ Δικαστήριον μετὰ τῶν τακτικῶν αὐ-

τοῦ μελῶν. Τοιαῦται τυχὸν προδληθῆσαι ἐξαιρέσεις θεωροῦνται κλύτοδικαίως ἄκυροι.

"Αρθρ. 49. Ἐὰν τὴν ἐξαιρέσιν υποβάλωσιν ἀφ' ἑαυτῶν πλείονες ἐκ τῶν τακτικῶν εἴτε τῶν ἀναπληρωματικῶν τοῦ Ἐφετείου ἢ Ἀναθεωρητικῶν δικαστῶν, τὴν τάξιν τῆς συζήτησεως τῆς ἐξαιρέσεως προσδιορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τούτου, δεκτικῆς δὲ γενομένης τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν δυναμένων νὰ ἐξαιρεθῶσι, δὲν συζητεῖται ἡ ἐξαιρέσις τῶν υπολειπομένων.

"Αρθρ. 50. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ποιήσωσιν αἴτησιν περὶ ἐξαιρέσεως μελῶν τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀναθεωρητικῶν, οἱ δὲ οὕτω ἐξαιρεθησόμενοι εἶνε πλείονες τῶν δυναμένων νὰ ἐξαιρεθῶσι, τότε ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρεθησομένων εἶνε ἄρτιος, ἐὰν δὲ εἶνε περιττός ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαιρέσιν δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἕνα περισσότερον· διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς προτεραιότητος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ στιγμή τῆς νομίμου ἐγχειρίσεως τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως.

"Αρθρ. 51. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ γ' περίπτωση τοῦ ἀρθρου 46 ἢ παραπομπὴ γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐφετείου. Τὴν περὶ τούτου αἴτησιν υποβάλλει ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης, προηγείται δὲ τῆς ἀποφάσεως πάντοτε δημοσία συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

"Αρθρ. 52. Ἐὰν ἡ περὶ παραπομπῆς αἴτησις ἀπορριεθῇ δύναται, ἐὰν ὑπάρχωσι νέα λόγιοι, νὰ γίνῃ νέα αἴτησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Α'. Ἀγωγὰι κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

"Αρθρ. 53. "Οστις, ἔνεκεν ὑποιασδῆποτε δολιότητος ἢ ἀπάτης, ἔνεκεν ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἢ παραδρομῆς, ἔνεκεν ἀρνήσεως δικαιοσύνης ἢ ὑπηρεσίας κατὰ τὰ ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ ὠρισμένα φρονεῖ ἑαυτὸν ἡδίκημένον παρὰ τινος κλητῆρος, δικηγόρου, ὑποθηκοφύλακος, συμβολαιογράφου, δικιτητοῦ, εἰρηνοδίκου, εἰσαγγελέως, δικαστοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ ὀλο-

κλήρου δικαστηρίου κατά τὴν ἐκπλήρωσιν δικαστικῶν, δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἔργων, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἄνευ τούτου δὲν ἤθελεν ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἢ τὴν στέρησιν ταύτην, νὰ κάμῃ κατὰ τῶν εἰρημένων πολιτικῶν ἀγωγῶν περὶ ἀποζημιώσεως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς καταδιώξεως.

Παραιεὶς ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται καὶ ὅταν ὁ νόμος ρητῶς ἐπιτρέπη τοῦτο, ἢ κηρύσῃ τὸν ὑπάλληλον ὑπεύθυνον πρὸς ἀποζημιώσιν ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως δόλου ἢ πταίσματος.

Β'. Ἀρμόδια Δικαστήρια.

Ἄρθρ. 51. Ἀρμόδια δικαστήρια διὰ τὰς ἀγωγὰς τῆς κακοδικίας κατὰ τῶν δικαστικῶν ὑπάλληλων εἴτε πεπαιωμένων εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ ἐρίζονται τὸ Πρωτοδικεῖον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάρχονται ὁ κλητὴρ, δικηγόρος, ὑποθηκοφύλαξ, συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης, δικαστικὸς γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀγωγῆς κατὰ τινος τούτων, τὸ Ἐφετεῖον δὲ ἐὰν ἐνάγηται εἰσαγγελεὺς ἐν γένει, δικαστῆς, δικαστικὸς γραμματεὺς Πρωτοδικείου, ἐλόκληρον Πρωτοδικεῖον, δικαστῆς ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Ἡ κατὰ τῶν διαιτητῶν ἢ διαιτητοῦ ἀγωγή δικάζεται ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου συνετάχθη τὸ περὶ διαιτησίας συμφωνητικόν, ἢ ἔδει αὐτὴ νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ τῆς γενικῆς δωσιδικίας τινὸς τῶν ἐναγομένων.

Ὅσακις ἡ ἀγωγή κακοδικίας ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἐφετείου, αὕτη δικάζεται ὑπὸ τῶν ὑπολειπομένων Ἐφετῶν, συμπληρουμένου τοῦ νομίμου πρὸς συγχρότησιν τοῦ Ἐφετείου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν τῆς Νήσου καὶ τῶν Πρωτοδικῶν τῆς πρωτεύουστος, λαμβανομένων διὰ κλήρωσεως. Ἡ κλήρωσις γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τῶν μελλόντων νὰ δικάσωσιν Ἐφετῶν, παρισταμένου καὶ τοῦ Γεν. Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δικαστικοῦ γραμματέως. Οἱ Ἐφεταὶ οὗτοι, οὔτινας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσιν οὔτε ἀφ' ἐαυτῶν οὔτε ὑπὸ τῶν διαδίκων, δικάζουσι καὶ τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἀναπληρωτῶν αἰτήσιν, ἥτις πρέπει νὰ

γίνῃ, πρὸ πάσης κληρώσεως. Ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐξαιρητέου ἀριθμοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἰσχύουσι τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα.

Ἀγωγή κακοδικίας καθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δὲν ἐπιτρέπεται.

Γ'. Αἰτήσεις περὶ θεραπείας.

Ἄρθρ. 55. Ὁ ἐνάγων, πρὶν κινήσῃ τὴν ἀγωγήν ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς παρὰ τῶν δικαστῶν ἐκείνων καὶ τῶν δικαστηρίων παρὰ τῶν ὁποίων φρονεῖ ἑαυτὸν ἠδικημένον τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος. Τριάκοντα δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς δύναται νὰ ἐγερθῇ ἡ ἀγωγή παρὰ τῷ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἐὰν ἕως τότε δὲν ἐγένετο ἡ θεραπεία. Ἡ μετὰ παρέλευσιν ἐτέρων τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγχειρομένη ἀγωγή ἀπορρίπτεται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ἀξίωσις παρρηχράζεται μετὰ πάντα ἔτι. Ἡ ἀναφορὰ δικιόπτει τὴν παραγραφήν.

Ἄρθρ. 56. Το ἔγγραφον τῆς πε ἀναφορᾶς καὶ τῆς ἀγωγῆς δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ καμμίαν ὕβριν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἢ δικαστηρίου ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 25—200 δραχμῶν. Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἐπιβουλευτομένης καὶ τῆς περικτιόρου πειθαρχικῆς ἢ ποινικῆς καταδιώξεως. Ἡ ἀναφορὰ, ὡς καὶ ἡ ἀγωγή, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου διὰ τὴν ὑπογραφήν ὁμοίως τῆς ἀγωγῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὸν συμβολαιογραφικὸν πληρεξούσιον ἔγγραφον, ἐπισυναπτόμενον ἐν αὐτῇ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου.

Ἄρθρ. 57. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι τῆς περὶ αὐτῆς ὀριστικῆς ἀπορρίψεως, πρέπει νὰ ἀπέχωνσιν οἱ ἐναγόμενοι δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι ἢ τὰ δικαστήρια πάσης δικαστικῆς πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἥτις ἔδωκεν ἀρρομήν εἰς τὸ παράπονον. ἄλλως θεωρεῖται ἄκυρος ἡ διαδικασία, καὶ οἱ παρὰ τῷ κατὰ τὸν ἀναθεωρητικὸν ἀριθμὸν ἐπιβληθέντες ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ ποινὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 58. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον καταδικασθῆ, ὑποβάλλεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλακτομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ τῆς ἐπιμειζονος ποινῆς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο. Ἐὰν ἠττηθῆ ὁ ἐνάγων καθυπερβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 25—300 δραχ. καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων.

Δ'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 59. Ἡ εἰς τὸ πρῶτον ἀφορμὴν δοῦσα καὶ διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων μὴ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κύρος τῆς ὡς πρὸς τοὺς διχόδικους, καθὼς καὶ πρότερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Διόδοικοι καὶ ἡ ἐνώπιον δικαστηρίου ἐμφάνις αὐτῶν.

Α'. Δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 60. Ἐκεῖνος μόνον, ὅστις προτείνει ἢ ὑπερασπίζεται ἄμεσον ἰδιωτικὸν αὐτοῦ συμφέρον, δύναται νὰ παραταθῆ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος εἰς πολιτικὴν δίκην.

Ἄρθρ. 61. Πρὸς καθορισμὸν τῆς ὑποστάσεως ἢ τοῦ ἀνυποστάτου ἐνόμου τινὸς σχέσεως ἢ δικαιοῦτος, δύναται νὰ ἐγερθῆ ἀγωγή, ἐὰν ὁ ἐνάγων δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἐννομον αὐτοῦ συμφέρον, ὅπως ἡ σχέση ἐκείνη ἢ τὸ δικαίωμα καθορισθῶσιν ἀπὸ τοῦδε διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Β'. Νομιμοποίησης πρὸς τὴν δίκην.

Ἄρθρ. 62. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι διχόδοκοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν δικαιομένην ὑπόθεσιν ὡς ἐνάγοντες ἢ ἐναγόμενοι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δύναται ν' ἀπαιτηθῆ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος κατὰ πάσαν τῆς διαδικασίας στάσιν καὶ ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὸν ἀληθῶς ἔχοντα τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ὑποχρέωσιν.

Γ'. Ὁμόδοικοι καὶ ἀνακοίνωσις τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 63. Πλείονες ἄνθρωποι δύναται, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ

κοινού σκοπού, τότε μόνον νὰ ἐνάξωσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσι κινῶν, ἔάν κοινωνῶσι δικαίωματος ἢ ὑποχρεώσεώς τινος ἢ ἔάν ἄλλως ἔχωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δίκης ἴδιον ἄμεσον συμφέρον, προκύπτον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου αἰτίας.

Ἄρθρ. 64. Ἐάν ἐκ πολλῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαίωματος εἶς ἢ τινες ἐνάξωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλωσι νὰ συμπράξωσι μετ' αὐτῶν, δύνανται οἱ πρῶτοι νὰ προσκαλέσωσι τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἔάν ἡ διεξαγωγή τῆς δίκης ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 65. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὑποθεθέντα, ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος, ἔάν μόνος εἶς ἢ τινες τῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαίωματος παρίστανται κατ' αὐτοῦ ἢ ἔάν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἕνα ἢ τινὰς, ἀλλ' ἔχει ὅλους τοὺς κοινωνοὺς τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 66. Ἐπίσης δύναται ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος ν' ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην εἰς ἐκείνον ἢ εἰς ἐκείνους, παρὰ τῶν ὁμοίων ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἐγγυήσεως ἢ ἀσφηνιώσεως ἕνεκα τοῦ διαφιλονεικουμένου πράγματος.

Ἄρθρ. 67. Ἐρ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως, ἡ σχέσηὶς ἐκάστου τῶν ὁμοδίκων πρὸς τὸν κοινὸν ἀντίδικον εἶνε τοιαύτη ὥστε αἱ πράξεις τοῦ ἑνὸς τούτων, τοὺς λοιποὺς οὕτε βλάπτουσιν οὕτε ὠφελοῦσιν.

Ἐκαστος τῶν ὁμοδίκων ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισπεύσεως τῆς δίκης.

Ἄρθρ. 68. Ἐάν ἡ ἐπίδικος νομικὴ σχέσηὶς πρέπη νὰ κανονισθῇ ὁμοιομόρφως πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁμοδίκους ἢ ἔάν ἡ ὁμοδικία εἶναι ἀναγκαστικὴ ἐξ ἄλλου λόγου δουλεία, ἀδαιρέτοι ἐνοχλαί) τινὲς δὲ τῶν ὁμοδίκων ἀπολείπονται ἐν τινι συνεδριάσει ἢ παραμελῶσι προθεσμίαν τινά, οἱ ἀπρακτοῦντες ὁμοδικοί θεωροῦνται ὡς ἀντιπροσωπεύμενοι ὑπὸ τῶν ἐνεργῶν ὁμοδίκων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰς ἐκάστην συνεδρίαν πρέπει πάντοτε νὰ καλῶνται πάντες οἱ ὁμόδικοι καὶ ἐν ἔτι ἀπελείποντο εἰς προγενεστέρως ἐπὶ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως συνεδριάσεις.

Ἄρθρ. 69. Ἡ ἔλλειψις τῆς ὁμοδικίας ἐπάγεται ἀκυρότητα

τοῦ δικηγόρου μόνον διὰ τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ δὲν προσήκει τὸ ἐπίδικον δίκαιον ἢ ὑποχρέωσις.

"Ἀρθρ. 70. Ἐὰν διὰ τινὰ τῶν ἰσοδύναμων τὸ δικαστήριον εἶνε λόγῳ ὕλης ἀναρμόδιον ἢ συντίθεται μετὰ προξενικῶν παρέρδρων, ἢ δίκη ὡς πρὸς τούτον παρὰπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Δ'. Ἰκανότης τοῦ παρίσταθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι.

"Ἀρθρ. 71. Διὰ δίκης τις εἶνε ἐπὶ τούτῳ ἰκανὸς νὰ παρίσταται ἀποτελεῶς ἐπὶ δικαστηρίου (ἰκανότης πρὸς δικανικὴν παράστασιν) ἐφ' ὅσον δύναται νὰ ἀνυψῆ ἀποτελεῶς ἐγκύρου διὰ συμβάσεως ὑποχρέωσις.

Ἡ ὑπαρξὶς τῆς τοιαύτης πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρέωσειν ἰκανότητος, ἢ ἀνάγκη τῆς ἀντιπροσωπεύσεως διὰ δίκων στερουμένων τῆς ἰκανότητος πρὸς δικανικὴν παράστασιν δι' ἑτέρων προσώπων (νομίμων ἀντιπροσώπων) καὶ ἢ ἀνάγκη εἰδικῆς ἀδείας πρὸς διεξαγωγὴν δίκης ἢ πρὸς ἐνέργειαν κατ' ἰδίαν δικανικῶν πράξεων κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων, ἐφ' ὅσον ὁ παρὼν νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως.

"Ἀρθρ. 72. Οἱ ἀγγῆλοι καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες ἐπὶ δικῶν ἔχουσιν ἀντικείμενον ὅ,τι κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον δικαιούνται οὔτοι νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως δὲν χρήζουσι πρὸς δικανικὴν παράστασιν τῆς συμπράξεως νομίμου ἀντιπροσώπου.

"Ἀρθρ. 73. Ἀλλοδαπὸς, στερουμένος ἰκανότητος πρὸς δικανικὴν παράστασιν κατὰ τὸ δίκαιον τῆς χώρας αὐτοῦ, θεωρεῖται οὐχ ἥττον ἰκανὸς νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων ἐὰν κατὰ τοὺς νόμους τῆς Κρητικῆς Πολιτείας κέκτηται τὴν ἰκανότητα πρὸς δικανικὴν παράστασιν.

"Ἀρθρ. 74. Οἱ νόμμοι ἀντιπρόσωποι διὰ δίκων, στερουμένων τῆς ἰκανότητος πρὸς δικανικὴν παράστασιν, ὀφείλουσι κατὰ τὴν πρώτην δικανικὴν ἐνέργειαν, ἢ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐπιχειροῦσι, ν' ἀποδεικνύωσιν ἐγγράφως τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἐν εἰδικῇ περιστάσει τυχόν ἀναγκαιού-

σαν προσέτι ειδικήν ἄδεια πρὸς διεξαγωγὴν δίκης, ἐφ' ὅσον ἀμφοτέρωτα ταῦτα δὲν εἶναι ἤδη γνωστὰ τῷ δικαστηρίῳ.

Ἡ πρὸς μεμονωμένας δικανικὰς πράξεις ἀπαιτουμένη τυχὸν εἰδικὴ ἄδεια πρέπει ὁμοίως νὰ ἀποδεικνύηται κατὰ τὴν ἐπιχειρησιν τῶν τοιοῦτων δικανικῶν πράξεων.

Ἄρθρ. 75. Ἐφ' ὅσον ὁ παρῶν νόμος δὲν διακρίνει, αἱ περὶ διαδίκων διατάξεις αὐτοῦ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους.

Ἄρθρ. 76. Ἡ ἔλλειψις τῆς ἱκανότητος τοῦ εἶναι τινα διάδικον, τῆς ἱκανότητος πρὸς δικανικὴν παράστασιν, τῆς νομίμου ἀντιπροσωπεύσεως ἢ τῆς τυχὸν ἀπαιτουμένης εἰδικῆς ἀδείας πρὸς διεξαγωγὴν δίκης ἐξετάζεται αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

Ἐὰν ἡ ἔλλειψις αὕτη δύναται νὰ διορθωθῇ, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει τὴν διόρθωσιν εἰς τὸν ὑπόχρεων ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας, πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὁποίας ἀπέχει ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἔλλειψεως. Ἐὰν ἡ προθεσμία παρέλθῃ ἀπράκτος, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν νομίμων συνεπειῶν τῆς ἔλλειψεως ταύτης. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς διόρθωσιν προθεσμίας, ἐὰν ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, τὸ ἀνίκανον πρὸς παράστασιν πρόσωπον ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐγκύριως τὰς ἀναγκαίαις τῆς δίκης πράξεις ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς νομιμοποιήσεως τούτων ἐντὸς προθεσμίας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τασσομένης, ἢ παρελεύσεως ἀπράκτου, ἢ ἐπιχειρηθεῖσα πράξις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Ἄρθρ. 77. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἀναχθῇ διάδικος ἀνίκανος πρὸς δικανικὴν παράστασιν καὶ στερούμενος ἐν ταύτῳ νομίμου ἀντιπροσώπου, ἐκ δὲ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὸν ἀντίδικον τοῦ δικανικῶς ἀνικάνου, ἐπὶ αἰτήσῃ τούτου διορίζει εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἀνικάνου ὁ Εἰρηνοδίκης, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, παρ' οἷς εἰσῆλθῃ ἢ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη.

Ὁ εἰδικὸς ἀντιπρόσωπος ὀφείλει μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου νὰ μετέχη τῆς διαδικασίης προαποφίσεων

τὰ νόμιμα συμφέροντα τοῦ ἀνικάνου. ἐν ἀνάγκῃ προκαλῶν καὶ τὸν διοριστὸν νομίμου ἀντιπροσώπου.

Ἄρθρ. 78. Τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἡγεμόνι Συμβούλου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σύμβουλος δύναται νὰ διορίσῃ καὶ δι' ἐγγράφου ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένου πληρεξούσιον τοῦ Δημοσίου δικηγόρον ἢ τινα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ε'. Ἰσότης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 79. Οἱ διάδικοι ἔχουσι ἐν γένει τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις. Ἰδίως δὲ ἔχουσι ἀμφότεροι τὰ δικαιώματα τοῦ προσέρχεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ γινόμενας δικαστικὰς πράξεις, καὶ ἐὰν αὗται γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἐχουσι προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, ὅταν προκαλῶνται αὐτοπροσώπως πρὸς τινα ἐξήγησιν, ἢτοι κατ' αἰτήσιν διαδίκου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐκτὸς τούτου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ δίδωσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφους αἰτήσεις περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑποθέσεων, νὰ συζητῶσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, καὶ νὰ παρίσταται διὰ πληρεξουσίων.

ΣΤ'. Ὅτι κρείττων ἢ θέσις τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρ. 80. Ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου εἶναι εἰς πολλὰ κρείττων τῆς τοῦ ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ 1) ὁ ἐναγόμενος ἀπαλλάσσεται, ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς του, ἂν καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται τὸ καλ' ἐαυτὸν ν' ἀποδείξῃ τὰς ἐνστάσεις του· 2) ὁ ἐνάγων ὀφείλει, ἐνίοτε νὰ δίδῃ ἐγγύησιν καὶ 3) δύναται εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κινήσῃ ἀγωγήν.

Ζ'. Ἐγγύησις ἔνεκα ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 81. Ἡ παρογὴ δικαστικῆς ἀσφαλείας γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἐγγυοδοσίας διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον οἱ διάδικοι δὲν συμφωνοῦσιν ἄλλως ἢ δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ.

Ἄρθρ. 82. Ἀλλοδαπὸς ὀφείλει, ἐὰν τὸ ζητήσῃ ὁ ἀντίδικός

του, να παράσχη ασφάλειαν ἕνεκα τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων τῆς δίκης, ἐφ' ὅσον διὰ συνθηκῶν δὲν ἐρίζεται ἄλλως· τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ὑπάρχει:

1) Ἐὰν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οὗ τὴν ἰθαγένειαν κέκτηται ὁ ἐνάγων, Κρήτες ὑπὸ ὁμοίας περιστάσεις δὲν ὑποβάλλονται εἰς παροχὴν ἀσφαλείας.

2) Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἔχη ἐν Κρήτῃ ἰκανὴν περιουσίαν ἐξ ἀκινήτων.

3) Ἐπὶ ἀγωγῶν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματικῶν εἰς τὸν κομιστὴν ἢ εἰς διαταγὴν.

4) Ἐπὶ ἀνταγωγῶν.

5) Ἐπὶ ἀγωγῶν ἐγειρομένων συνεπεῖα προκλήσεως, ὅπου αὕτη ἐπιτρέπεται.

Ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς τὴν νομοθεσίαν, τὰς διατάξεις ἢ τὴν πρᾶξιν τοῦ ξένου Κράτους ἐγείρεται ἀμφιβολία τις, ζητεῖται ἡ γνώμη τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης, ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς Κρήτης ἐγκατεστημένους ἡμεδαπούς.

Ἄρθρ. 83. Ὁ ἀντίδικος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀσφάλειαν καὶ ὅταν διχρούσης τῆς δίκης ὁ ὑπόχρεως πρὸς ταύτην ἀποβάλλῃ τὴν ἰδιότητα ἡμεδαποῦ ἢ ὁ ἡμεδαπὸς ἐγκατέστη ἐκτὸς τῆς Νήσου ἢ ἐκλίπωσιν αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' αἷς οὗτοι ἀπηλλάγησαν τῆς παροχῆς ἀσφαλείας, δὲν εἶναι δὲ ἀδιαφιλονίκητον μέρος τῆς ἀπαιτήσεως ἰκανὸν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων καὶ ἐνδεχομένων ζημιῶν.

Ἄρθρ. 84. Τὸ μέγεθος τῆς παρασχετέας ἀσφαλείας προσδιορίζεται κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ προκειμένου περὶ ἀσφαλείας διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης ὑπὸ τοῦ προϋποκειμένου τοῦ δικαστηρίου.

Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσῶ τῆς διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης ἀσφαλείας λαμβάνεται ὡς βᾶσις τὸ ποσὸν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὅπερ θέλει πικανῶς δαπανῆσθαι ὁ δικαιούμενος εἰς ἀσφάλειαν.

Τὰ ἐξ ἀνταγωγῆς προκύπτοντα ἐξόδα τοῦ ἐναγομένου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἐὰν διχρούσης τῆς δίκης προκύψῃ ὅτι ἡ παρασχεθεῖσα ἀσφάλεια δὲν εἶναι ἐπαρκής, δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἡ παροχὴ προσθέτου ἀσφαλείας, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε ἀδιαφιλονίκητον μέρος τῆς ἀπαιτή-

σεως ικανόν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων καὶ ἐνδεχομένων ζημιῶν.

"Ἄρθρ. 85. Διακασσομένης τῆς παροχῆς ἀσφαλείας, ἐρίζεται συγχρόνως προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ παρασχεθῇ αὕτη. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας, χωρὶς νὰ χρηρηγηθῇ ἀσφάλεια, ἡ ἀγωγή ἢ τὸ ἐνδικον μέσον ἀπορρίπτονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου ὡς ἀπαράδεκτα.

II'. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν.

"Ἄρθρ. 86. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν τότε μόνον γίνεται —1. "Ὅταν ὁ προκαλούμενος, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν διακατεχὴν, καυχᾶται ὅτι ἔχει ἀξιώσιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἀναχθῇ ἄλλος" —2. "Ὅταν ὑπάρχη κίνδυνος, ὅτι ἐνστασις τις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς δύναται νὰ ματαιωθῇ ἐντελῶς, παρερρομένου τοῦ χρόνου.

"Ἄρθρ. 87. Ἡ πρόκλησις πρέπει νὰ περιέχη" —1. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 86 ἀριθ. 1 ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς ἐνδίκου ἀξιώσεως, περὶ τῆς ὁποίας καυχᾶται ὁ προκαλούμενος· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 86 ἀριθ. 2 ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς ἐνστάσεως· 2. —προθεσμίαν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς, ἣτις ὅμως δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶνε βραχυτέρα τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

"Ἄρθρ. 88. Ὁ προκαλούμενος ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ἐνάγοντος, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τοῦ εἶδους, τῆς ἀγωγῆς κλπ. Ὁ αὐτὸς δύναται νὰ προσβάλῃ τὸ παραδεκτὸν τῆς προκλήσεως, τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῶ ὁποίῳ ἔγεινεν αὕτη κλπ.

"Ἄρθρ. 89. Ἡ πρόκλησις γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, τῷ διὰ τὸν προκαλούμενον κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ἀρμοδιότητος κανόνας ἀρμοδίῳ. Εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς προκλήσεως καὶ τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν γένει περὶ ἐπιδόσεων καὶ δικαστικῶν συζητήσεων ὠρισμένα.

"Ἄρθρ. 90. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 86 ἀριθ. 2, ἡ πρόκλησις καθιστᾷ τὴν ἐνστασιν διαρκῆ, ἂν καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ γείνη ἡ ἐνστασις, παρῆλθεν ἤδη πρὸ τῆς ἀποφάσεως, τῆς ἀποφαινομένης περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ ἀπαράδεκτου τῆς προκλήσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὅμως παύει, ἐὰν

ἢ πρόκλησις ἀπορριφθῆ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἀπαράδεικτος ἢ μὴ βάσιμος, ἢ ὁ προκαλῶν δὲν ἐμφανισθῆ κατὰ τὴν περὶ παραδοχῆς τῆς προκλήσεως συζήτησιν.

"Ἄρθρ. 91. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις καταδικάζεται ὁ προκαλῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ ὁ προκαλούμενος ἔχει ἐκτὸς τούτου τὸ δικαίωμα, ν' ἀνακλέσῃ τὴν ἐπὶ τῇ προκλήσει δοθεῖσαν τυχόν ἀγωγὴν του.

"Ἄρθρ. 92. Ἐὰν ὁ προκαλούμενος ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης αὐτῷ προθεσμίας δὲν θώσῃ ἀγωγὴν, τὸ δικαστήριον κατὰ πρότασιν τοῦ προκαλοῦντος, ἀποφασίζει ὅτι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 86 ἀριθ. 1, ἡ ἀγωγὴ ἀπεσθέσθη, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 86 ἀριθ. 2, ἡ ἐνστάσις φυλάττει ἐν παντὶ κριτῶν διαρκῆ τὴν ἐνέργειάν της.

"Ἄρθρ. 93. Ὅταν ἡ περὶ τοῦ μὴ παραδεικτοῦ ἐνστάσις, ἀντιπαχθεῖσα εἰς τὴν πρόκλησιν, ἀπερρίφθῃ, πρέπει, ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐκίνησεν ἤδη τὴν ἀγωγὴν, νὰ ἐξῆκολουθῇ ἡ διαδικασία τῆς κυρίας ὑποθέσεως, ἄλλως δίδεται εἰς αὐτὸν προσέτι προθεσμία δέκα ἡμερῶν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν του, τῆς ὁποίας παρελθούσης ἀνωφελῶς, πράττονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα.

Θ'. Πληρεξούσιοι.

"Ἄρθρ. 94. Ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως, δύνανται οἱ διάδικοι νὰ διεξάγωσι τὴν δίκην εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου.

"Ἄρθρ. 95. Πληρεξούσιοι διορίζονται μόνον δικηγόροι, ἀνιόντες ἢ κατιόντες ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ, σύζυγοι, ἀγχιστεῖς πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, ἀδελφοὶ ἢ ἐμμόδιχοι τοῦ διαδίκου.

"Ἄρθρ. 96. Ἀνίσταται νὰ διορισθῶσι πληρεξούσιοι εἶνε οἱ μὴ ἔχοντες τελείως ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των.

"Ἄρθρ. 97. Ὁ πληρεξούσιος ὀφείλει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ ν' ἀποδεικνύῃ παραχρῆμα τὴν ἐντολήν του διὰ τῆς προσαγωγῆς κεκυρωμένου ἀντιγράφου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου (πληρεξουσίου).

Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν

ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσηγητοῦ διεξαχθεῖσάντων προσωρικῶν συζητήσεων ἢ ἄλλαν δικαστικὴν πράξιν, γινομένης περὶ τούτου μνηίας ἐν τῷ πρακτικῷ ἢ τῇ ἐκθέσει ἢ κατὰ νόμον καὶ τὸν προσήκοντα τύπον παρασχεθεῖσα ἐντολὴ δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς πρὸς διεξαγωγὴν οἰασθήποτε διαφορᾶς ἐπέχει τόπον πληρεξουσίου ἐγγράφου.

Ἡ ἐγγράφος πληρεξουσιότης πρέπει νὰ περιέχη, —1 τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως, τοῦ πληρεξουσίου καὶ τὰς ὑποθέσεις, περὶ ὧν δίδεται ἡ πληρεξουσιότης. —2 τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ μέλλουσι νὰ συζητηθῶσιν αἱ ὑποθέσεις. Πληρεξουσιότης, δίδομένη παρὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαμενοντων, δύναται νὰ δοθῇ καὶ δι' ἰδιωτικῷ ἐγγράφου, προσηκόντως ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐντολοδότου.

Ἄρθρ. 98. Ἡ γενικὴ δικαστικὴ πληρεξουσιότης παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον 1) τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ πάσας τὰς δικαστικὰς πράξεις, δι' αἷς δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πληρεξουσιότης· ἐκείνας ἔτι αἵτινες προκαλοῦνται ἐξ ἀνταγωγῆς, ἐκ παρεμβάσεως, ἐκ τῆς χρήσεως τακτικῷ ἢ ἐκτάκτου ἐνδίκου μέσου καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως· τοῦ δεχέσθαι καὶ ἀντεπάγειν ὄρκον· τοῦ μεταδιδῶναι εἰς ἄλλον τὴν πληρεξουσιότητα· καὶ τοῦ λαμβάνειν τὰ παρὰ τῶν ἀντιδίκων καταβληθέντα ἐξόδα· 2) τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ δεχέσθαι παντὸς εἶδους δικόγραφα, πλὴν τοῦ τῆς κυρίας κατὰ πρῶτον βαθμὸν δίκης.

Ἄρθρ. 99. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης ἀπαιτεῖται, πλὴν τῶν εἰδικῶς ὀριζομένων περιπτώσεων, καὶ διὰ νὰ γίνῃ συμβιβασμός, ὁμολογία, παραίτησις ἐνδίκου μέσου ἢ τῆς ὁμοδοσίας τοῦ ἀντιδίκου ἢ τῆς ὅλης ἢ μέρους τῆς δίκης, λήψις ἢ δόσις χρημάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων, πλὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἢ παραλαβῆ εἰσαγωγικῶν δικογράφων τῆς κατὰ πρῶτον βαθμὸν δίκης, ὡς καὶ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρ. 100. Περιορισμός τῆς νομίμου ἐκτάσεως τῆς δικαστικῆς πληρεξουσιότητος ἰσχύει ἀπέναντι τοῦ ἀντιδίκου μόνον ἐφ' ὅσον περιέχεται ἐν αὐτῷ τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ ἢ ἐγνωστοποιήθη ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ ἐδηλώθη κατὰ τὴν ἐνώπιον δικαστηρίου ἢ εἰσηγητοῦ δόσιν τῆς πληρεξουσιότητος. Ὁ

περιορισμὸς τοῦ θέγεσθαι δικολόγραφα, καὶ τελεῖς, εἶνε ἀνίσχυρος ἀπέναντι τοῦ τρίτου.

Ἄρθρ. 101. Ἡ πληρεξουσιότης τεκμηριεῖται ὑπάρχουσα δι' ὅλας τὰς πράξεις τῆς προδικασίης. Ἡ δὲ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρατηρίου συζήτησιν ἢ τὴν ἐνώπιον ἄλλου δικαστοῦ νόμιμος παράστασις κυροῖ ὅλας τὰς προηγουμένας πράξεις εἴτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου εἴτε ὑπὸ ἄλλου ἐνηργήθησιν, ἐν ὧσιν δὲν ἀποδοκιμῶνται ὑπὸ τοῦ ἐντολοδότη.

Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάζη αὐτεπαγγέλτως κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης τὴν ἑλλειψὴν τῆς πρὸς παράστασιν πληρεξουσιότητος· καὶ ἡ ἑλλειψὶς ὁμῶς αὐτῇ θεραπεύεται, ἐὰν πρὸς πάσης ἐνστάσεως ἢ τῆς ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξετάσεως ἐπὶ λθῶεν ἔγκρισις.

Ἄρθρ. 102. Πλείονες πληρεξούσιοι δικαιοῦνται νὰ ἐκπροσωπῶσι τὸν διάδικον εἴτε ἀπὸ κοινοῦ εἴτε καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος.

Ἄρθρ. 103. Ἡ δικαστικὴ πληρεξουσιότης δὲν αἵρεται οὔτε διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως οὔτε διὰ μεταβολῆς ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ πρὸς δικανικὴν παράστασιν ἢ τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἐκπροσώπησιν.

Ὁ πληρεξούσιος ὁμῶς, ὅστις ἐμφανίζεται εἰς τὴν δίκην μετὰ τὴν διακοπὴν ταύτης, ὀφείλει νὰ νομιμοποιηθῇ τὴν πληρεξουσιότητά του.

Ἄρθρ. 104. Ἡ δι' ἀνακλήσεως ἢ παραιτήσεως ἐπαγομένη ἄρσις τῆς πληρεξουσιότητος πρὸς διεξαγωγὴν δίκης ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν μεμονωμένων δικανικῶν πράξεων ἔχει διὰ τὸν ἀντίδικον νόμιμον ἰσχὺν μόνον ὅταν γνωστοποιηθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἢ λήξῃ τῆς πληρεξουσιότητος καὶ ὁ διορισμὸς ἄλλου πληρεξουσίου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἕτερος τοιοῦτος.

Μετὰ τὴν εἰς τὸν ἐντολέα κοινοποίησιν τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς πληρεξουσιότητος, ὁ πληρεξούσιος ἐξακολουθεῖ ἐπὶ ἓνα μῆνα εἴτι δικαιοῦμενος καὶ ὑποχρεούμενος νὰ ἐνεργῇ διὰ τὸν ἐντολέα ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως προφυλάξῃ τὸν τελευταῖον ἀπὸ ἐπιζημιῶν νομικῶν συνεπειῶν.

Γ'. Πληρεξουσιότης διδομένη παρ' ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

Ἄρθρ. 105. Ἐπιτροποι, κηδεμόνες καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοτρίῳ ὀνόματι πληρεξουσιότητα δίδοντες, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωσιν εἰς τὸ πληρεξούσιον τὴν δι' ἐγγράφου ἀπόδειξιν τῆς ιδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τὴν πληρεξουσιότητα, ἐὰν τοῦτο δὲν εἴνε γνωστὸν εἰς τὸ δικαστήριον.

ΙΑ'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις πληρεξουσίου.

Ἄρθρ. 106. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις δικηγόρου ἢ ἄλλου πληρεξουσίου εἶνε τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τοῦ ἐντολοδόχου, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀρισμένα, καθ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὰ δὲν διατάχθῃ ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ· ἰδίως δὲ ἐφαίλει οὗτος.—1. Νὰ δίδῃ λόγον περὶ τῶν πρὸς διεξήκωσιν τῆς ὑποθέσεως γενομένων πρὸς αὐτὸν προπληρωμῶν.—2. Νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἐντολέα ὅλα τὰ ἐγγράφα καὶ χρήματα, ὅσα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν.—3. Ἐνέχεται δὲ διὰ πάσων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς γενομένην ἀμέλειαν καὶ ὑπέρβασιν τῆς πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρ. 107. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 106 ἀριθμ. 3 καὶ ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 2 ὀρισμένων, καταδικάζεται, ὁ πληρεξούσιος προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων καὶ εἰς πρόστιμον 10—50 δρα., ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς καταδιώξεως κατὰ τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρ. 108. Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει δικαίωμα ἐντελοῦς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν γεγόμενα παρ' αὐτοῦ ἔξοδα καὶ μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 106 ἀριθ. 2 παραδοθησομένων χρημάτων καὶ ἐγγράφων. Μόνον οἱ δικηγόροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ πληρώνωνται τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα καὶ ἀπολαμβάνουσι μέχρι τῆς πληρωμῆς τὸ εἰρημένον τῆς ἐπισχέσεως δικαίωμα. Ὁ νόμος ὑπ' ἀριθ. 50 τῆς 3 Αὐγούστου 1899 περὶ ἀμοιβῆς δικηγόρων μένει ἐν ἰσχύϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Διοικητικά

Α'. Ἀποφοιζόντες διαιτηταί

α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 109. Τὸ συνυποσχετικὸν εἶναι εἶδος συμβιβασμοῦ καὶ κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ τούτου ἀρχάς. Ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον εἰς ὑποθέσεις ἀρροώσεως τῆν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς (ἄρθρ. 112).

β'. Εἶδη.—1. Ἐκουσίως.

Ἄρθρ. 110. Οἱ διακρινόμενοι ἔχουσι τότε μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἀπόφασιν εἰς δικιτητάς, ὅταν δύναται νὰ διαθέσωσι ἐλευθέρως τὸ δικαίωμνον πράγμα, εἴτε ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι εἴτε ἐκ πληρεξουσιότητος ἄλλων.

Ἄρθρ. 111. Εἰς ὅλας τὰς διαφοράς, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ὁ συμβιβασμὸς, δύναται νὰ γίνῃ συνυποσχετικὸν περὶ δικιτητῶν ἐπομένως ἐπίσης καὶ περὶ πολιτικῶν ἀπικηρίων, προερχομένων ἐκ πράξεως ἀξιοποιήτου ὅθεν συνυποσχετικὸν εἶναι ἰδίως ἀπαράδεκτον κατὰ γαμικὰς διαφοράς καὶ τὰς περὶ διατροφῆς, τὰς ἐκ τοῦ νόμου αἰτίαι θανάτου ἢ τελευταίᾳ βουλήσει προερχομένας.

2. Κατ' ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 112. Εἰς ὑποθέσεις, ἀρροώσεως τῆν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, ἔχει ὁ ἐνάγων τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς νὰ ζητήσῃ δικιτητάς καὶ νὰ ἐκδίσσῃ κατ' αὐτὸν τὴν τρόπον τὴν σύστασιν δικιτητικῶν δικαστηρίων. Τὰ δικαίωμα τούτου ἔχουσιν οἱ ἀλλοδαποὶ, καθὼς καὶ οἱ ἡμεδαποὶ. Αἱ περὶ ὑποχρεωτικῆς δικιτησίας τοῦ Ἐμπορικῶν Νόμου διατάξεις καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 113. Ἐὰν γίνῃ χρῆσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου δικαίωματος, διορίζει ἕκαστος δικίδικος ἓνα ἢ

πλείονας δικαιοτάτες ἐν τῷ προθεσμίᾳ ἀντιρροπικῆς, ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ ἐνάγων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων δικαιοτῶν, ἕκαστος δικίδικος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ ἴσον ἀριθμὸν· ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν στέρησιν εἰς τὸν διορισμὸν δικαιοτῶν διορίζει τούτους ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὅποιου εἰσῆλθῃ ἡ διαφορά.

Ἄρθρ. 114. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἰσοψηφίας διορίζει ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιδικαιοτῆτην, ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ταύτης, δὲν λαμβάνει πυντάξαι μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν περὶ ἐκτελέσεως ἀποφασισιν, πρῶτονται τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ περὶ δικαιοτῶν ἐν γένει ὀρισμένα.

γ'. Συνοπώσεις.

Ἄρθρ. 115. Τὸ συνοπτικόν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν οἱ δικαιοταὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ μόνον ἐγγράφως ἢ διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου. Ἐν αὐτοῖς σημειοῦνται ἀκριβῶς οἱ τε δικαιοταὶ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφοράς. Ἡ διάρκεια τῆς συνοπώσεως δύναται νὰ προσδιορισθῇ προηγουμένως παρὰ τῶν δικίδικων. Ἐὰν τοῦτο δὲν γίνῃ ἢ συνοπώσῃσι δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ἢ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συντάξεως τοῦ συνοπτικικοῦ.

Ἄρθρ. 116. Ἐξαιρέσις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 115 ἀναφερομένων περὶ ἀκριβοῦς μνείας τῶν δικαιοτῶν καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς γίνεται ὅταν οἱ διαφερόμενοι ὑποβάλλωσιν εἰς δικαιοσίαν διαφοράς ἐνδεχομένης νὰ προκύψωσιν ἐκ τινος μεταξὺ τῶν δικαιοπραξίης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἂν δὲν συμφωνήσωσι περὶ τῶν διοριστέων δικαιοτῶν καὶ ἐπιδικαιοτῶν, διορίζει τούτους ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ἢ ὅπου ἤθελεν εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφοράς, μὴ ὑπαρχούσης δικαιοσίης. Ἐὰν τοὺς διαφερομένους διεδέχθησαν πρόσωπα ἔχοντα περιορισμένην ἐκπαιδευτικὴν καὶ μὴ δυνάμενα νὰ διχέτωσιν ἐλευθέρως τὸ ἀντικείμενον τῆς δίχης, ὁ διορισμὸς τῶν

δικαιτητῶν ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀντιπροσώπου καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 117. Ἐκαστος ἡμεδαπὸς ἢ ἀλλοδαπὸς, μὴ ἐξαίρου-
μένων τῶν δικαστῶν καὶ ἐλακλήρων δικαστηρίων, δύναται νὰ ἐκ-
λεχθῆ ὡς δικαιτητής. Ἀνίκανοι πρὸς διαιτητικὴν ὑπηρεσίαν εἶνε
γυναῖκες, ἀνήλικες καὶ οἱ τοῦτοις ἐξομοιοῦμενοι.

Ἄρθρ. 118. Ἐκαστος δικαιτητής ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποποιηθῆ
τὴν θέσιν τοῦ δικιτητοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους. Ἐάν
ὅμως ἀπεδέχθῃ αὐτὴν δὲν δύναται οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τις τῶν δικ-
δικῶν νὰ παραιτηθῆ τοῦ συνυποσχετικοῦ, χωρὶς τὴν συγκατάθε-
σιν τῶν λοιπῶν. Μένον ἕνεκα νέων μετὰ τὴν συνυπόσχεσιν προ-
κυψάντων λόγων δύναται νὰ ἐξαίρεθῶσιν οἱ δικαιτηταί, καθὼς καὶ
οἱ ἄλλοι δικασταί (ἄρθρ. 33—37).

δ'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 119. Ἐάν οἱ διάδικοι ἐν τῷ συνυποσχετικῷ δὲν ἀπε-
φάσιαν ἄλλως, ἢ μὲν ἀπόφασις γίνεται κατὰ τοὺς ὑπερτώτας πο-
λιτικούς νόμους, ἢ δὲ διαδικασία κατὰ τοὺς περὶ εἰρηνοδικῶν δικ-
γεγραμμένους τύπους. Κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δύναται
οἱ δικαιτηταί νὰ ἐπιβάλωσι ποινὰς ἢ νὰ ἐνεργήσωσι δικαίωμα βίας
κατ' ἄλλων διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσωσιν ὡς μάρτυρας, πραγματογνώ-
μονας κτλ. ἐκτός ἂν οἱ δικαιτηταί εἶνε συγγρόνως τακτικοὶ δι-
κασταί.

Ἄρθρ. 120. Ἐάν οἱ δικαιτηταί κρίνωσιν ἀναγκαστικὰν πράξιν
τινα, δι' ἣν εἰσιν ἀνίκανοι νὰ ἐνεργήσωσι καὶ ἤτις ἀνάγκη εἰς
τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων τοῦ δικαστοῦ, ἢ πράξις αὕτη ἐκτε-
λεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου κατὰ τὸ ἄρθρ. 116 δικαστηρίου, τῇ αἰ-
τήσῃ τινὸς τῶν διαφορομένων, ἂν ἢ αἰτήσῃ αὕτη κριθῆ βάσιμος.

Τὸ Δικαστήριον τὸ διατάσσει τὴν ἐξέτασιν ἢ ὀρκισιν μάρτυ-
ρας, πραγματογνώμονας κλπ. ἐστὶν ὡσαύτως ἀρμόδιον νὰ ἐκδώσῃ
καὶ τὴν νόμιμον ἀπόφασιν διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀρνήσεως τῆς
ἐξετάσεως ἢ ὀρκίσεως τούτων.

Ἄρθρ. 121. Μεταξὺ πολλῶν δικαιτητῶν ἀποφαρίζει ἡ ψήφος
τῶν πλειόνων. Ἴσοψηφίαις οὔσης παύει, ἐκτός τῆς περιπτώσεως
τοῦ ἄρθρου 114, ἢ συνυπόσχεσις, ἂν οἱ διάδικοι δὲν διώρισαν ἤδη

ἐπιδικαιτητήν. ἢ ἐν τῷ τριῶν ἡμερῶν δὲν συμφωνήσωσι περὶ διορισμοῦ τοιοῦτου.

ε'. Ἐνδिका μέσα.

Ἄρθρ. 122. Κατὰ δικαιοδικῆς ἀποφάσεως δύναται, ἐὰν ἐν τῇ συνυπόσχεσει δὲν συμφωνήθῃ τὸ ἀνεκκλητόν, νὰ ἐνεργηθῇ πάντοτε τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Ἡ ἐφεσις εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις, αἰτινες, ἐὰν δὲν εἶχε γίνῃ συνυπόσχεσις, ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν· κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ὑποθέσεις, αἰτινες ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν. Ἡ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις διαδικασίαι εἶνε ἢ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κεκωνοσιμένη.

Ἄρθρ. 123. Καὶ ἡ ἀναψηλάφησις γίνεται εἰς τὰς δικαιοδικὰς ἀποφάσεις κατὰ τὰς προθεσμίας καὶ τοὺς τύπους τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου. Ἡ ἀναψηλάφησις εἰσάγεται ἐνώπιον μὲν τοῦ Ἐφετείου, ἐὰν μὴ ὑπαρχούσης δικαιοδικῆς ἀρμοδιᾶς δικαστήριον διὰ τὴν διαφορὰν ἤθελον εἶσθαι Πρωτοδικεῖον, ἐνώπιον δὲ τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἐὰν ἤθελον εἶσθαι τοιοῦτο ἀρμοδίον. Τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, εἶνε ἀπαράδεκτον.

ς'. Ἀπόφασις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 124. Δικαιοδικὴ ἀπόφασις, τελεσιδικὸς καταστάσα, ἔχει μεταξὺ τῶν διαδικῶν ἀποτελέσματα τελεσιδικίου ἀποφάσεως. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ ἀπερήματο αὐτὴν ἐκτελεστήν ὁ πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ δικαιοδικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 125. Τὸ ἐντάλμα τῆς ἐκτελέσεως εἶνε τότε μόνον περιττὸν, ὅταν ὁλόκληρον δικαστήριον ἐξελέχθη πρὸς διαίτησιν. Τὸ ἐντάλμα τοῦτο γράφεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν διὰ μόνης τῆς λέξεως «ἐκτελεστή»· ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμμα

τέως, σημειουμένων τοῦ τε τόπου καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ σφραγίζεται μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα.

Ἄρθρ. 126. Ἐάν συμβῶσι διαταγμοὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαιτητικῆς τινος ἀποφάσεως καὶ περὶ αὐτῆς, ἢ περὶ τῶν διαταγμῶν τούτων ἀποφάσις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

ζ'. Τέλος τῆς συνυποσχέσεως.

Ἄρθρ. 127. Ἡ διαιτητικὴ ὑπηρεσία παύει—1. Παρελθόντος τοῦ παρὰ τῶν διαδίκων κατὰ τὸ ἄρθρον 115 ὄρισμένου χρόνου—2. Ἰσοψηφίας οὔσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 121.—3. Τελουτήσαντος ἑνὸς τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀποθανόντων τῶν διαδίκων—4. Ἐάν ὅλοι οἱ διάδικοι ἀνακαλέσωσι τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς δοθείσαν ἐντολήν—5. Ἐάν εἷς τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὄρισμένα, ἀπεποιήθῃ τὴν θέσιν, ἢ ἐξῆρέθῃ—6. Ἐάν τις τῶν διαιτητῶν ἐκωλύθῃ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν—7. Ἐκδοθείσης τῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεως.

η'. Ἀκυρότης.

Ἄρθρ. 128. Ἡ δικιτητικὴ ἀπόφασις εἶνε ἄκυρος καὶ μὴ εὐσχ—1. Ἐάν τὸ συνυποσχτικόν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 111 καὶ 117 ὄρισμένων, γίνῃ μεταξὺ ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς τοῦτο καὶ περὶ ἀσυγχωρήτων πραγμάτων, ἢ, ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 115, ὄχι κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους—2. Ἐάν οἱ διαιτηταὶ ὑπερέδωσαν τὰ ὅρια τῆς ὑπηρεσίας των κατὰ τὴν ἑκτασιν—3. Ἐάν οὗτοι, ἀρ' οὗ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 127 ἀριθμ. 1, 2, 4 καὶ 5, ἔπαυσεν ἡ ὑπηρεσία των, ἐξέδωκαν ἀπόφασιν—4. Ἐάν ἀπεράσισαν περὶ πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐγένεον αἰτήσις—5. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ συμβαίνει ἡ ἀναψηλάφησης.

Ἄρθρ. 129. Ἄκυρος δικιτητικὴ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν· ἐάν δὲ μῶλον τοῦτο ἐκηρύχθῃ, ἀναιδέπεται τὸ περὶ ἐκτελέσεως ἔνταγμα καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις παρὰ τοῦ δι-

καστηρίου ἐκείνου, οὗ τινος ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐκτελεστέην τὴν ἀπόφασιν. Τοιαῦται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις προσβάλλονται διὰ τῶν τακτικῶν ἐνδίκων μέσων.

Β'. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν διαιτητῶν.

"Ἀρθρ. 130. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως γίνεται κατὰ τῶν διαιτητῶν τοῦ ἐνδὲς ἢ τοῦ ἄλλου εἴδους μόνον ἐπὶ μεγάλη ἀμελείᾳ, ἢ μεγάλη παραδρομῇ, ἐπὶ δόλω ἢ ἀπάτῃ, ἐὰν ἐν τῷ περὶ διαιτητῶν συμβολαίῳ δὲν ὠρίσθῃ ἄλλο τι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διαδικασία εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

Α'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου

α'. "Ὅτι οὐ δημοσία ἢ διαδικασία.

"Ἀρθρ. 131. Ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία καὶ ἰδιαιτέρως ὅλη ἢ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως διαδικασία δὲν εἶνε δημοσία· μολοντούτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δικαίους καὶ τοὺς πληρεξουσίους των ἢ εἰς τὰς τοιαύτας πράξεις προσέλευσις καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδοποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι ἢ διὰ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. Ἡ πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶνε πάντοτε ἔγγραφος· ὅθεν πρέπει νὰ συντάσσονται περὶ ἕλων τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γενομένων δικαστικῶν πράξεων δικόγραφα ἢ ἐκθέσεις.

β'. Διαχείρισις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

"Ἀρθρ. 132. Ἐὰν ἐν τινι τόπῳ, ἔνθα Δικαστὴς ἢ Εἰσαγγε-

λεύς τις ἐπιχειρεῖ ἐπίσημόν τινα πράξιν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς ἣ πλείονες ἄνθρωποι ταράττωσι καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν ἰσχυρίαν καὶ εὐταξίαν, ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένης διατάξεις, ἔχει ὁ Δικαστὴς ἢ ὁ Εἰσαγγελεύς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τοῦ ὀρυβοῦντος ἢ τοῦ παραβάτου ἔνταλμα συλλήψεως καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ 24 ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγὴν αὐτοῦ. Περὶ τούτου γίνεταί μνηεὶ ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἄρθρ. 133. Ἐὰν ὁ ὀρυβος ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύονται καὶ μὲ ἄλλας πράξεις φρενύσας χαρακτηῖρα πταισματος, πλημμελήματος ἢ κακούργηματος, βεβαιοῦνται αὐταὶ δι' ἐκθέσεως, ἢ ὅποια παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, ἐὰν συνελήφθη, εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν Πταισματοδικῶν ἢ Πρωτοδικῶν εἰδικῶν γραμματέα ἢ Εἰσαγγελέα.

Β'. Ἐκθέσεις.

Ἄρθρ. 134. Οὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πάσης ἐκθέσεως εἶναι—1. νὰ συντάσσεται ἐπὶ παρούσῃ τῶν πραττόντων καὶ κατὰ τὴν πράξιν αὐτήν.—2. ν' ἀναγινώσκηται εἰς τὰ παρόντα μέλη καὶ λοιποὺς συμπράττοντας καὶ νὰ ἐπιβεβαιωθῆται παρ' αὐτῶν.—3. ν' ἀναφέρῃ ρητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα ἐκείτου τῶν πρερυσκομένων.—4. νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν πρέοντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπραττόντων ἀνθρώπων, ἢ, ἂν οὗτοι δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι, νὰ γίνηται μνηεὶ τούτου.

Ἄρθρ. 135. Ἐκθεσις συνεταγμένη κατὰ τὸν προήκοντα τύπον ἔχει, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῇ ὅτι εἶνε πλαστογραφημένη ἢ νεοθευμένη, πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχύον περὶ πάντων ὅσα βεβαιοῦνται ἐν αὐτῇ ὡς παρὰ τοῦ δικαστηρίου αὐταῖς αἰσθήσεσι κατανοηθέντα.

Ἄρθρ. 136. Ἐὰν λείπῃ ἐν τῶν οὐσιῶδων τούτων ἀπαιτούμενων ἐκθέσεώς τινος, αὐτὴ θεωρεῖται, καθὼ δημόσιον ἔγγραφον, ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὐσα. Ἐὰν ὅμως ἢ ἐκθεσις ὑπεγράφη παρ' ἄλλων τῶν μερῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κύρος ἔχον ἰδιωτικὸν ἔγγραφον. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Γραμματεὺς καταδικάζε

ται εἰς ἀποζημιώσιν· καὶ ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ ἐκτὸς τούτου εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμῶν πᾶς δὲ ἄλλος παραβάτης ὑπάλληλος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν δὲν συνετάχθη παντάπασιν ἔκθεσις

Γ'. Δικόγραφα.

Ἄρθρ. 137. Τὰ παρὰ διαδίκου εἰς διάδικον ἐγχειριζόμενα, ἢ εἰς τὸ δικαστήριον διδόμενα δικόγραφα, πρέπει νὰ διαλαμβάνωσιν ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὴν ὄνομασίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ὑπόθεσις, τοῦ ὑπὸ δίκην ἀντικειμένου, ἰδίως δὲ τίνα σκοπὸν ἔχει τὸ δικόγραφον (ἐὰν δηλαδὴ εἶνε ἀγωγὴ ἢ ἐνστασις κτλ.). Ἐκτὸς τούτου πρέπει ἕκαστον δικόγραφον νὰ περιέχῃ τὴν προσήκουσαν τοῦ τόπου καὶ χρόνου σημείωσιν καὶ νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Τὰ δικόγραφα ταῦτα δὲν κηρύσσονται ἄκυρα, ὅταν ἐξ αὐτῶν συνάγῃται ἡ ταυτότης τῶν διαδίκων, ἢ ταυτότης τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς, τὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ πρόκλησις, καὶ ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τοῦ δικογράφου σκοπός.

Ἄρθρ. 138. Τὰ γεγονότα ἀναφέρονται εἰς τὰ δικόγραφα ὠρισμένως καὶ διὰ μὴ διαφορουμένων ἐκφράσεων. Νομικοὶ κανόνες δὲν πρέπει μὲν ἀναγκαίως, δύνανται ὅμως ν' ἀναφέρονται ρητῶς ἢ διὰ παραπομπῆς πρὸς τινὰ νόμον· τέλος ἡ αἴτησις ὀρίζεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ιδιότητά της.

Δ'. Ἐπιδόσεις.

Ἄρθρ. 139. Κλήσεις, δικόγραφα, ὡς καὶ ἀποφάσεις, ἀφορῶσαι εἰς δίκην κοινοποιῶνται εἰς τὸν διάδικον, ἢ εἰς τινὰ διὰ τὴν δίκην ἐκείνην ὁρισμένον πληρεξούσιόν του. Διάδικος ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον Δικαστηρίου, ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἔδρᾳ τούτου, ὀφείλει νὰ διορίσῃ δικαστικὸν πληρεξούσιον, διαμένοντα αὐτόθι· ἄλλως τ' ἀνωτέρω δικόγραφα δύνανται νὰ κοινοποιηθῶσι καὶ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ δικαστηρίου. Ἡ δημοσίευσις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, βεβαιουμένη ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Δι-

καστηρίου ὅτι ἐγένετο παρόντων τῶν διαδίκων, ἐπέχει τὸν κοινοποιήσεως.

Ἄρθρ. 140. Αἱ μὲν ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων κοινοποιεῦνται ἐν κεκυρωμένοις αὐτῶν ἀντιγράφοις, αἱ δὲ μὴ τοιαῦται διὰ γνωστοποιήσεως πλήρους τοῦ διατακτικοῦ καὶ αἰτιολογικοῦ αὐτῶν, πᾶσι δὲ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ γνωστοποιήσεως μόνον τοῦ διατακτικοῦ.

Ἄρθρ. 141. Ἡ περὶ κοινοποιήσεως παραγγελία γίνεται ἐγγράφως παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἢ τῆς προφορικῆς αἰτήσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου ἢ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Γράζεται δὲ ὑπὸ τὸ ἐπιδοτέον ἐγγραφον ἢ χορηγεῖται δι' ἐτέρου ἐγγράφου, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παραγγέλλοντος.

Ἡ ἔλλειψις τῆς πρὸς κοινοποίησιν παραγγελίας δὲν προτείνεται ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ κοινοποίησις.

Ἄρθρ. 142. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται διὰ κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ἢ διατρίβει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ὅσάκις ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει οἱ κλητῆρες τοῦ Δικαστηρίου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ἢ διατρίβει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, δὲν ἐπαρκοῦσιν ἢ κωλύονται, ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς περιφέρειας, ἐν ἧ γίνεται ἡ ἐπίδοσις ἀναθέτει δι' εἰδικῆς πράξεως εἰς κατ'ἀλλήλον πρόσωπον τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπίδοσεως ἢ πράξις δ' αὕτη ἐπισυνάπτεται τῷ ἐπιδοτηρίῳ.

Περὶ τῆς γενομένης ἐπίδοσεως συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιδοντος ἐπιδοτήριον διδόμενον εἰς τὸν παραγγείλαντα τὴν ἐπίδοσιν ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ πρέπει ν' ἀναφέρεται 1) ἡ περίληψις τοῦ ἐπιδοθέντος ἐγγράφου, 2) ὁ χρόνος (καθ' ἡμέραν, ὥραν, μῆνα καὶ ἔτος) καὶ ὁ τόπος τῆς ἐπίδοσεως, 3) ὁ ἄνθρωπος εἰς ὃν παρεδόθη τὸ ἐγγραφον, 4) ὁ παραγγείλας τὴν ἐπίδοσιν καὶ ὁ πρὸς ὃν παραγγέλλη νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις, 5) ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως ἐν ἧ περιπτώσει δὲν κοινοποιήθη εἰς ὃν ἀναφέρει ἡ παραγγελία, ὁ λόγος τῆς εἰς ἄλλον παραδόσεως ἢ τοιχοκολλησεως τοῦ ἐγγράφου, 6) ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς παραδοχῆς τοῦ κοινοποιητέου ἐγγράφου, ἢ ἀρνήσεως αὕτη καὶ ὅτι τὸ ἐγγραφον ἀφέθη εἰς τὸν τόπον τῆς κοινοποιήσεως.

Ἐπογράφεται δὲ τὸ ἐπιδοτήριον παρὰ τοῦ κλητῆρος, τοῦ λαβόντος τὸ ἔγγραφον καὶ τοῦ προσκληθέντος μάρτυρος.

Ὁ κλητὴρ σημειοῖ ἐπὶ τοῦ ἐπιδοθέντος ἔγγραφου τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν τῆς ἐπίδοσεως, τὸ ὄνομα τοῦ διαδίκου πρὸς ὃν ἐπέδθη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος αὐτὸ ἀντὶ τοῦ διαδίκου καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν ταύτην.

Ἄρθρ. 143. Ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων καὶ ἐπὶ ὑπερβάσεων τῆς πληρεξουσιότητος καταδικάζεται ὁ κλητὴρ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων· ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον 5—50 δρ. καὶ, ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν ἢ ἀσυγγνώστου ἀμελείας, εἰς ἔτι μείζονα πειθαρχικὴν ποινὴν.

Ἄρθρ. 144. Τὸ ἔγγραφον ἐπιδίδεται συνήθως ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ διαδίκου· ἅμα ὅμως ὁ διάδικος, εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικῶν ἢ διαμένων, διώρισε πληρεξούσιον ἵνα τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ οὗτος, ἀποδεχθεὶς τὴν ἀντιπροσώπευσιν, ἐπεχείρησε σχετικὴν τινα πράξιν τῆς δικασίας, τότε πᾶσα κοινοποίησις τῶν ἐγγράφων τῆς δίκης πρέπει νὰ γίνεται ἀντὶ τοῦ διαδίκου εἰς τὸν πληρεξούσιον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἂν οὗτος διαμῆνῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου· ἐξαίρουνται μόνον αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς πρόκειται περὶ ἀποφάσεως ἐπιβαλλούσης ὄρκον εἰς διάδικον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικοῦντα, ὅτε πρέπει ἢ κοινοποίησις νὰ γίνηται αὐτῷ τῷ ὁμόσποντῳ, ἢ καθ' ἃς ἄλλως εἰδικῶς ὀρίζουσιν οἱ νόμοι· ἂν δ' οὗτοι δὲν εἶνε παρόντες τὸ ἔγγραφον ἐπιδίδεται εἰς πάντα τῷ ὀργάνῳ τῆς κοινοποιήσεως γνωστῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ εὐρισκόμενον σύνοικον, συγγενῆ ἢ ὑπηρετὴν αὐτῶν. Ἐὰν οὔτε τοιοῦτον πρόσωπον εὐρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἢ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντα οἰκοδεσπότην ἢ ἐνοικιαστὴν, ἂν οὗτοι συγκατατίθενται νὰ δεχθῶσι τὸ ἔγγραφον.

Τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ γίνεται ἡ ἐπίδοσις ἀντὶ τοῦ διαδίκου, πρέπει νὰ ὦσι τοῦλάχιστον ἑφηβα.

Ἐὰν οὐδεὶς τούτων εὐρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἢ οἱ εὐρεθέντες δὲν θέλωσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἔγγραφον, ὁ κλητὴρ καταθέτει τὸ κοινοποιητέον ἔγγραφον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ

Ειρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διατρίβει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, καὶ τὸ ἐπιδοτήριον ὑπογράφει ὁ λαβὼν τὸ ἔγγραφο γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου. Συντάσσει δὲ ὁ κλητὴρ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου εἰδοποίησιν περὶ τῆς γενησομένης καταθέσεως τοῦ ἐγγράφου, ἣν τοιχοκολλᾷ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἢ τοῦ δωματίου τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις διαδίκου ἐπὶ παρουσία ἐνὸς ἐγγραμματάτου μάρτυρος· εἰδοποίησιν ὁμοίαν καταθέτει παρὰ τῷ ἐγγυτέρῳ τῆς διαμονῆς τοῦ διαδίκου ταχυδρομικῶ σταθμῷ, οὗ ἡ ὑπηρεσία ἐπιμελεῖται τὴν ταχύτεραν ἐπίδοσιν τῆς εἰδοποιήσεως πρὸς ὃν αὐτὴ ἀπευθύνεται· ὁ κλητὴρ ὀφείλει νὰ καταθέσῃ καὶ τὰ νόμιμα ταχυδρομικὰ τέλη καὶ νὰ λάβῃ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς εἰδοποιήσεως.

Ἡ ἔλλειψις τῆς τελευταίας ταύτης εἰδοποιήσεως δὲν ἐπάγειται ἀκυρότητα, ἀλλὰ πειθαρχικὴν τιμωρίαν τούτου.

Ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται ὡς νομίμως γενομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἄρθρ. 145. Ἐάν τις ἄνευ νομίμου λόγου ἀρνήται νὰ δεχθῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ του δικόγραφο, τοῦτο ἀφίνεται αὐτόθι, προσλαμβανομένου ἐγγραμματάτου μάρτυρος πρὸς βεβαίωσιν τῆς συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως. Ἡ οὕτω γενομένη κοινοποίησις εἶναι καθ' ὅλα ἔγκυρος.

Ἄρθρ. 146. Ἐάν διάδικός τις διατρίβῃ ἐπὶ πλοίου, ἀρκεῖ ἡ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν τοποτηρητὴν του ἐπίδοσις, ἐάν ὁ διάδικος δὲν εὔρεθῆ ἐκεῖ ἢ ἐάν ἀρνήται τὴν παραλαβὴν του. Ἀρνούμενου δὲ καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου, ὁ κλητὴρ ἐπιθίδει αὐτὸ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος, ἔνθα τὸ πλοῖον εὔρισκεται.

Ἐάν τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ διατρίβει ὁ διάδικος ἀπουσιάξῃ ἐκ Κρήτης, ἡ κοινοποίησις τοῦ ἐγγράφου γίνεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἄρμοδιου Πρωτοδικείου καὶ εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ τόπου, ἔνθα τυχὸν εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον ἐν Κρήτῃ.

Ἡ κοινοποίησις θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου, εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 147. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται 1—ἐπὶ ἀνθρώπων, οὔτινες ἔξεν δύνανται νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης

εἰς τοὺς ἐκπροσωποῦντας αὐτοὺς δικαστικῶς καὶ εἰς αὐτοὺς τούτους, ἐὰν ἢ νόμιμος ἐκπροσώπησις ἀπαιτῆ καὶ τὴν σύμπραξιν αὐτῶν. 2.—'Επὶ τοῦ Δημοσίου, τῶν κοινοτήτων, τῶν καθιδρυμάτων καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτῶν. Ἄν δ' ὅσι πλείονες οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι ἀρκεῖ ἢ εἰς ἓνα τούτων κοινοποιήσις. 3.—'Επὶ ἐμπόρων, ἐργοστασιάρχων καὶ τῶν μετερχομένων ἐπιτήδευμα παντὲς εἶδους εἰς αὐτοὺς τούτους ἢ τοὺς διεξάγοντας τὰς ὑποθέσεις τῶν. 4.—'Επὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐταιρειῶν εἰς τὸν διεξάγοντα τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, εἰς τὸν προϊστάμενον, τὸν γραμματέα, τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων, ἢ ἄλλον πληρεξούσιον, ἢ, ἂν καὶ τοιοῦτος δὲν εἶναι διορισμένος, εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας. 5.—'Επὶ πτωχεύσεως εἰς τὴν σύνδικον τῆς πτωχεύσεως. 6.—'Επὶ ἡμεδαπῶν, διατριβόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μὴ ἐχόντων δικαστικὸν πληρεξούσιον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἐκεῖνου τοῦ Δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται τὸ δικόγραφον ἢ εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἐὰν τὸ ἐπίδοτέον δικόγραφον ἀπευθύνηται ἐνώπιον Εἰρηνοδικεῖου. Καὶ προσέτι εἰς ἓνα τῶν συγγενῶν τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντος ἡμεδαποῦ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ κατοικοῦντα εἰς τὸν αὐτὸν Δήμον, εἰς ὃν κατέκει ἢ διέμενεν ὁ ἡμεδαπὸς πρὸ τῆς ἐκ τῆς νῆσου ἀποδημίας του. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων συγγενῶν τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ τοῦ αὐτοῦ Δήμου. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ πέμψῃ τάχιστα τὸ παραδοθὲν αὐτῷ ἔγγραφον εἰς τὴν Ἀνωτέραν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Διεύθυνσιν διὰ νὰ ἀποσταλῆ εἰς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται. 7.—'Επὶ διαδίκων ἀγνώστου διαμονῆς καὶ μὴ ἐχόντων δικαστικὸν πληρεξούσιον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιῳ μνημονευομένου Δικαστηρίου καὶ συγγρόνως διὰ δημοσιεύσεως τοῦ δικογράφου ἐν τινὶ ἐγγωρίῳ ἑφημερίδι. Αἱ κατὰ τὰς περιπτώσεις 6 καὶ 7 κοινοποιήσεις λογίζονται συντελεσθεῖσαι ἀπὸ τῆς τελευταίας πράξεως.

Ὡς διάδικος ἀγνώστου διαμονῆς θεωρεῖται οὐ μόνον ἐκεῖνος οὗ δὲν γνωρίζεται ποσῶς ὁ τόπος τῆς διαμονῆς εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος οὗ γνωστὴ μὲν εἶναι ἡ διαμονὴ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, δύσκολος ὁμως ἢ εὕρεσις τῆς

ἴδε ἐπι-
κρισία
κυβερνή-
σιως (ἴσυχ.
Α' ἀριθμ.
2905/1912)

οικίας ἢ τοῦ καταλύματος· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ κλητὴρ πρὸ πάσης ἐπιδόσεως εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ν' ἀπουθονθῆ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καὶ μόνον μετὰ προσήκουσαν βεβαίωσιν περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς εὐρέσεως τοῦ οἰκήματος τούτου νὰ ἐπιδώσῃ τὸ δικόγραφον εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. Περὶ τῆς βεβαίωσεως ταύτης συντάσσει ὁ κλητὴρ ἔκθεσιν, ἐν ἣ ὑπογράφει καὶ ὁ παρασχωὼν τὰς πληροφορίας ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας. Αἱ ἐν ταῖς προηγουμέναις περιπτώσεσιν ἀριθμ. 6 καὶ 7 κοινοποιήσεις, δημοσιεύσεις κτλ. ἀπαιτοῦνται μόνον διὰ τὰ εἰσαγωγικά τῆς δίκης δικόγραφα καὶ τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, προκειμένου περὶ ἄλλων δικογράφων ἀρκεῖ ἢ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἐπίδοσις· — 8. 'Επὶ ἀλλοδαπῶν εἴτε ἐν Κρήτῃ δικιμενόντων εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰσχύει ὁ ὑπ' ἀριθ. 219 νόμος καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 92 τοῦ 1900 κανονιστικὸν τούτου Διατάγμα, καὶ αἰσθητικαὶ πρὸς τοῦτο Διατάγμα. Διὰ τοὺς ἀλλοδαπούς τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύουσιν αἱ κοιναὶ διατάξεις· — 9. 'Επὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς τὸν Μαίραρχον εἰς ὃν οὗτοι ὑπάγονται καὶ, τούτου ἀρνούμενου, εἰς τὸν ἀρμόδιον ὡς ἄνω Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 148. 'Ἐπίδοσις καὶ ἐκτελέσεις δὲν δύνανται νὰ γίνωσιν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου πρὸ τῆς 8ης ὥρας τῆς πρωίας καὶ μετὰ τὴν 6ην ὥραν τῆς ἐσπέρας καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου πρὸ τῆς 6ης ὥρας τῆς πρωίας καὶ μετὰ τὴν 7ην ὥραν τῆς ἐσπέρας. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὡς καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ἐπιδόσεων γινομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας, ὡς καὶ ἔξω τῆς οἰκίας τοῦ πρὸς ὃν αὐταὶ, δύνανται οὗτοι ν' ἀρνηθῶσιν ἄνευ ζημίας τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπιδότηρίου ἢ τῆς ἐκθέσεως ἐκτελέσεως.

Δύνανται ὁμοίως ὁ κλητὴρ νὰ κοινοποιήσῃ δικόγραφον καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς, τὰς ἄνω ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς, ἐὰν λάβῃ ἐν κατεπειγούσῃ περιπτώσει ἄδειαν περὶ τούτου παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κοινοποιήσις ἢ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ κατὰ παραγγελίαν δικαστοῦ ἐπὶ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ διε-

ἔαχομένων υποθέσεων. Ἡ ἄδεια γράφεται ἐπὶ τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 149. Ἡ ἔνστασις περὶ τῆς μὴ νομίμου κλητεύσεως ἀποκλείεται, ἐὰν ὁ κλητευόμενος ἐμφανίζηται, ὁ δὲ κλητεύσας παρέχει ἰδίαις δαπάναις εἰς τοῦτον ἀμελλήσει, ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου οὗ ἀμφισβητεῖται ἢ νόμιμος ἐπίδοσις.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστής, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐπιχειρεῖται ἡ δικαστικὴ πράξις, δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ διαφορομένου ν' ἀναβάλλῃ τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως εἰς ἑτέραν ἡμέραν ὀριζομένην ὑπ' αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ παρόντων τῶν διαδίκων. Ἡ δημοσίευσις αὐτὴ ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἄκυρος ἐπίδοσις οὔτε τὸ ἐκπρόθεσμον τῶν ἐνδίκων μέσων καλύπτει, οὔτε παράγει ἄλλας νομίμους συναπειάς, ἰδίως τὰς τοῦ ἄρθρου 152, αἵτινες ἐπέρχονται ὁμῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κλητευομένου ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγούμενου ἔδαφιου.

Ε'. Ὅτι ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων γίνεται ἢ προδικασία.

Ἄρθρ. 150. Αἱ κλητεύσεις καὶ ἐπιδόσεις γίνονται ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ τῶν διαδίκων, καὶ ἐὰν ἤθελον εἶναι διατεταγμένοι ἐξ ἐπαγγέλματος. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν προδικασίαν.

Ἄρθρ. 151. Ὁ δικαστής ὀφείλει νὰ πράττῃ εἰς πολιτικὰς υποθέσεις ὄχι αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ μόνον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίζηται τὸ ἐναντίον διὰ τοῦ νόμου.

ΣΤ'. Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 152. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς ἔχει τὰς ἐξῆς συνεπείας.—1. Διακόπτεται ἐντεῦθεν ἡ παράγραφῃ, ἢ τε ἀποσβεστικὴ καὶ ἢ κτητικὴ καὶ ὅταν προσέτι ἡ ἀγωγή εἰσάγηται ἐνώπιον ἀναρμοδίου δικαστηρίου.—2. Ἀρχονται οἱ ἕνεκα τῆς ὑπερημερίας τόκοι.—3. Ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καινοτομίαι καὶ μεταβολαὶ καὶ παρέπεται ἢ πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρέωσις, ἐὰν ἔγιναν τοιαῦται καινοτομίαι καὶ

μεταβολαί.—4. Ὁ δικάτοχος τοῦ πράγματος θεωρεῖται ἔκτοτε κακῆς πίστεως, εὐθυνόμενος κατὰ τὰς περὶ τοῦτου δικάζεις τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου.—5. Αἱ ἀγωγαὶ μεταβαίνουν εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τούτων, καὶ ἐν ὧς ἐκ τῆς ιδιότητος τῶν δὲν ἤθελον ἄλλως μεταβῆ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐξαιρουμένων τῶν καθαρῶς προσωπικῶν ἀγωγῶν. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκποίησην οὔτε τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ἐπιδικίου, ὃ δὲ δικαιοδόχος δὲν δύναται ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ἀντιδίκου νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην ὡς κύριος διάδικος ἀπὸ τοῦ δικαιοπαρόχου τοῦ οὔτε νὰ ἐγείρῃ κυρίαν παρέμβασιν, ἀλλὰ μόνον πρόσθετον τρικύτην. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς δίκης ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τοῦ δικαιοδόχου.

Ἄρθρ. 153. Ὅλαι αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι συνέπειαι παύουσιν, ὅταν.—1. ἡ ἀγωγή ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος· 2.—ὁ ἐνάγων παραιτηθῇ τῆς ἀγωγῆς·—3. ἡ δίκη ἀποπερατωθῇ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως καὶ μετ' αὐτήν.

Α΄. Παραδοχὴ νέων προτάσεων καὶ νέων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

Ἄρθρ. 154. Εἰς τὴν ἐγγραφον προδικασίαν ἐπιστηρίζεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία· ἄλλ' ἡ τελευταία αὕτη εἶναι ἡ κυρία διαδικασία, ὅθεν δύναται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.—1. Νὰ γίνωσι νέαί προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, νὰ βελτιωθῶσι, συμπληρωθῶσι καὶ διορθωθῶσιν αἱ πρῶται, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτρέπηται καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἄνευ συναίνεσεως τοῦ ἐναγομένου· ἰδίως ἐπιτρέπεται ἡ τῆς ἀγωγῆς αἰτήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον ἢ τὰ παρεπόμενα αὐτοῦ νὰ ἐπενταθῇ ἢ περιορισθῇ. Ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ ἀρχικῶς αἰτηθέντος ἀντικειμένου νὰ αἰτηθῇ ἕτερον ἀντικείμενον ἢ τὸ διαφέρον ἕνεκα ἐπισυμβάντος περιστατικοῦ μεταβολῆς.—2. Νὰ παρουσιασθῶσι

νέα έγγραφα καὶ ἄλλα νέα πρὸς ἀπόδειξιν μῆσα. Ταῦτα πάντα, μὴ παρὰβλαπτομένων τῶν ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομένων τυχόν ὁμολογιῶν.

Ἄρθρ. 155. Ἐναντίον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων καὶ μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἐπιτρέπεται: 1) ὅταν ὁ ἐναγόμενος συναινῇ εἰς τοῦτο ρητῶς ἢ σιωπηρῶς 2) ὅταν διὰ τοιαύτης τινὸς μεταβολῆς δὲν δυσχεραίνεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου σημαντικῶς ἢ ὑπερέσπισις τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρ. 156. Ἐάν διὰ τοιαύτης νέας προτάσεως, μεταβολῆς ἢ καὶ βελτιώσεως κατασταθῇ ἀναγκαστικὴ ἢ εἰς ἄλλην συνεδριάσιν ἀναβολή, καταδικάζεται πάντοτε ὁ προτεινών εἰς ὅλας τὰς ἐκ τούτου προελθούσας ζημίας καὶ θαπανάς δι' αὐτῆς τῆς ἀναδληπτικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 157. Κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραδύτερον ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδριάσιν γίνονται ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 154 εἰρημένων, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως κατὰ τὴν ἐκκρεμῆ δίκην, ὅλαι αἱ ἐνστάσεις ἀναδληπτικαὶ τε καὶ ἀνατρεπτικαὶ αἱ τυχόν ὑποβληθεῖσαι ἐπανορθοῦνται ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρ. 154 ἐδ. 2. Ἐξαίρουνται ἐκταῖαι αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, κατὰ πᾶσιν στάσις τῆς δίκης ἢ ἀποδεικνύονται παρὰχρημα ἐγγράφως ἢ ἐκ δικαστικῆς ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου.

Β'. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων.

Ἄρθρ. 158. Πᾶν δικαστήριον προσδιορίζει ἡμέρας τινὰς τῆς ἐβδομάδος διὰ τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις καὶ κοινοποιεῖ αὐτὰς δημοσίως. Εἰς κατεπευγούσας περιπτώσεις δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ συνεδριάξωσι καὶ κατ' ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ κατ' αὐτὰς τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτάς. Οἱ Εἰρηνοδίκαι δύνανται, χρείας καλούσης, νὰ συνεδριάξωσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατοικίαν· εἰς αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωσιν μὲ ἀναπεπταμένους τὰς θύρας ἢ κατ' αὐτὸν τὸν περὶ οὗ ἡ ἔρις τόπον ἐν ὑπαίθρῳ.

Γ'. Ὅτι δημοσία ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

Ἄρθρ. 159. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις εἶναι δημοσία

διὰ τοὺς διαδίκους καὶ διὰ τοὺς ἀκροατάς. Μόνον ὅταν ἡ δημοσία συζήτησις δίκης τινὸς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰ ἦθη ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν συζήτησιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἐπομένως ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατάς. Τοιαύτη ὁμῶς ἀπόφασις αἰτιολογεῖται προσηκόντως καὶ δημοσιεύεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Δ'. Διεξαγωγή τῆς συζητήσεως καὶ διαχειρίσις τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας.

"Ἄρθρ. 160. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διεξάγει τὴν συζήτησιν ὁ προϊστάμενος δικαστής· ὁ αὐτὸς ὀφείλει ἰδίως νὰ διατάτῃ τὸν κλητῆρα τῆς ἀκροάσεως ν' ἀπαγγέλλῃ τὰς συζητηθησομένας ὑποθέσεις, νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἀγορεύειν βουλομένους τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν, νὰ ἐξετάζῃ τοὺς διαδίκους καὶ μάρτυρας, ν' ἀποπερατώσῃ τὴν συζήτησιν, ἐὰν ἡ δίκη ἀνεκρίθῃ προσηκόντως, καὶ νὰ δημοσιεύῃ ἐπὶ τέλος τὴν ἀπόφασιν.

"Ἄρθρ. 161. Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίας ἀπόκειται κατὰ μὲν τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας, κατὰ δὲ τὰ πολυμελῆ δικαστήρια εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῶν. Ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ὁ Πρόεδρος ἔχουσι κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 132 διαλαμβανόμενα δικαιώματα καὶ ἀναφέρουσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς συνεδριάσεως τὰ γενόμενα.

"Ἄρθρ. 162. Ἐὰν ἡ δικιτράξις τῆς ἡσυχίας ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύωνται καὶ μὲ ἄλλας πράξεις φερούσας καθ' ἑαυτὰς χαρακτηρηματικὰς ἢ πλημμελήματας, αἱ παραβάσεις αὗται βεβαιοῦνται καὶ ἐκδικάζονται συνοπτικῶς ἀνευ ἀναβολῆς. Ἡ ἀπαγγελλομένη ἀπόφασις ἐκτελεῖται παραχρῆμα.

"Ἄρθρ. 163. Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ θορυβήσαντος δὲν κατορθώθῃ, γίνεται περὶ αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασις. Κατὰ τοιαύτης ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνακοπὴ, ἀλλ' ἔφεσις μόνον ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν καὶ μόνον ὅταν ὁ κτηκτικασθεὶς παραδίδῃ συγχρόνως ἑαυτὸν εἰς φυλάκισιν.

"Ἄρθρ. 164. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένη πράξις φέρῃ χαρακτηρηματικὰ πλημμελήματα ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ

162 ἀναφερόμενα, ἢ κακουργήματος, βεβαιούται αὕτη, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, συλλημβανόμενου παραχρήμα, εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα. Τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ περὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ψευδομαρτυρούντων ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια.

Ἄρθρ. 165. Ἐὰν προήλθῃ ἡ ἀντίστασις ἢ ὁ θόρυβος ἐκ τινος δικηγόρου, κλητῆρος, ἢ ἄλλου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δεημοσικα καθήκοντα ἐκπληροῦντος τὸν τοιοῦτον δύναται τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθροις 162—164 ἀναφερομένων ποιῶν, νὰ ὑποβάλλῃ παραχρήμα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ καὶ εἰς προσωρινὴν παύσιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ε'. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία συνήθως δὲν γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρ. 166. Καὶ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος· εἶθῃ ἀρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαστοῦ μετὰ τὴν αἴτησιν καὶ πρότασιν τῶν διχδίκων. Μὴ προταθέντα πράγματα καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις δὲν δύνανται συνήθως ν' ἀναπληρωθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος. Οὐδὲν ἤττον ὅταν ἅπαξ ἡ δίκη εἰσῆχθῃ ἐπιμελεία τῶν διχδίκων εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ προϊστάμενος δικαστὴς διεξάγει τὴν συζήτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 160.

Ἄρθρ. 167. Πᾶς συνεδριάζων δικαστὴς καὶ Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διχδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας καὶ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἀνύγνωσιν ἐγγράφων· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσιν ὁ τε διχδίκος καὶ οἱ πληρεξούσιοί του, πλὴν μόνον ἀρ' οὗ ζήτησῶσι καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ Προέδρου τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν.

Ἄρθρ. 168. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ν' ἀποφασίξῃ περὶ ἀποδείξεως, νὰ δικτάτῃ ἐμφανίσεις διχδίκων, αὐτοψίας καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς διασάφησιν τῶν προβαλλομένων πραγμάτων καὶ διευκρίνισιν τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν κανόνων καὶ τέλος, διευκρινισθεῖσῃ τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, ν' ἀπαγορεύῃ τὴν περαιτέρω συζήτησιν.

ΣΤ'. Ὅτι διὰ ζώσης ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ
διαδικασία.

"Ἀρθρ. 169. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία εἶνε προφορική. Ἐκάστη ὁμοῦς πρότασις διαικίων γίνεται ἐγγράφως καὶ συντάσσεται περὶ μὲν τῆς συζητήσεως ἔχθεσις, περὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἔγγραφον.

Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν γένει.

† 1812
επιμνήσ.
Κυβερνήσ.
Ὑποχ. Α' α'
ε.θ. 2181912

"Ἀρθρ. 170. Πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεις ὑπογράφονται μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου· ἄλλως ὁ μὲν ἀμελήσας γραμματεὺς ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 25—100 δραχμῶν, πάντες δὲ οἱ παραβάται ὑπέλληλοι τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὅταν δὲν συνετάχθησαν παντάπασιν πρακτικά. ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν ἔγινεν ἐγγράφως.†

"Ἀρθρ. 171. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως καὶ περιέχουσι: 1) τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως· 2) τὰ ὀνόματα τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν· 3) τὴν περιγραφὴν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως· 4) περίληψιν διαλαμβάνουσας τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τὰς νέας μεταβεβλημένας ἢ βελτιωμένας προτάσεις τῶν διαδίκων, τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων, ἐὰν οὗτοι δὲν εἴχον ἐξετασθῆ πρότερον παντελῶς, τὰς μεταξὺ τῶν πρότερον καὶ τῶν ἤδη γενομένων καταθέσεων αὐτῶν διαφορὰς· 5) σύντομον μνησὶν ἐκάστης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβάσεως οὐσιώδους περιστάσεως καὶ περιπτώσεως.

"Ἀρθρ. 172. Ἐὰν ἐν τοῖς πρακτικοῖς παρελείθη τις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων οὐσιωδῶν ὄρων, υποβάλλεται ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς πρόστιμον 10—100 δραχ. καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν ἢ τοῦλάχιστον εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Η'. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρ. 173. Εἰς ὅλα τὰ πολυμελῆ δικαστήρια ἰσχύει ἡ ψήφος τῶν πλείονων. Γενομένης δὲ αἰτήσεως, καταχωρίζεται εἰς τὰς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ἡ γνώμη τῶν μειόνων ὡς λόγος ἀμβιβολίας.

Ἄρθρ. 174. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ δικασταὶ οἱ ἐκφράσαντες ἰδίαν ἕκαστος γνώμην ἢ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειοψηφίαν, ἐφείλουσι νὰ συμφωνήσωσι μὲ μίαν τῶν γνωμῶν, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλαν τὰ δύο ἐπικρατέστερα μέρη.

Ἄρθρ. 175. Ἰσοψηφίας οὔσης, συμπεριλαμβάνεται νέος δικαστὴς καὶ. τούτου μὴ ὑπάρχοντος, εἷς τῶν παρεδρῶν, καὶ οὕτω συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Θ'. Προπαρασκευαστικὰ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις. — Ἀνάκλησις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 176. Ὅριστικαὶ ἀποφάσεις, ἀφ' οὗ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν δύνανται ν' ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ ἀπαγγελλαντος αὐτὰς δικαστοῦ. Ἐκ τούτου ἐναντίου προπαρασκευαστικῆ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις δύνανται καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσίν των μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ.

Γ'. Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 177. Ἡ ἀπόφασις πρέπει κατὰ διηγηματικὸν τρόπον νὰ περιέχῃ σύντομον περιγραφὴν τῆς ὅλης συζητήσεως, μνημονευομένου ρητῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγητοῦ. Οὐσιώδη μέρη ἕκαστης ἀποφάσεως εἶναι — 1 τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως, — 2 τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι. — 3 ἡ σημείωσις τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως — 4 ἡ πρότασις (ἢ αἴτησις) ἐκάστου διαδίκου — 5 αἱ αἰτιολογίαι — 6 τὸ διατακτικὸν μέρος.

Ἄρθρ. 178. Αἱ τῆς ἀποφάσεως αἰτιολογίαι δὲν πρέπει νὰ περιέχωσι μόνον τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια ὁ δικαστὴς εἶχεν ὡς βᾶσιν τῆς ἀποφάσεώς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς νομικοὺς κανόνας, τοὺς ὁποίους ἐφήρμοσεν.

ΙΑ. Ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως—α'. ἐν γένει.

Ἄρθρ. 179. Ἐκτὸς τῶν προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων ἐκτελοῦνται μόνον αἱ τελεσιδικαὶ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις. Αἱ λοιπαὶ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται γενομένης ἐφέσεως ἢ διαρκούσης τῆς πρὸς ταύτην προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ὦσιν ἐκ τοῦ νόμου προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἢ διατάχθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ προσωρινῆ αὐτῶν ἐκτέλεσις.

β'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις ἐκ τοῦ νόμου δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 180. Προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις ἐκ τοῦ νόμου εἰσὶν ἐκτὸς τῶν ἀλλαγῶ ὀριζομένων:

- 1) Αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικαστοχὴν καὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων.
- 2) Αἱ στηριζόμεναι ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου, καθ' ὅσον προκύπτει τοῦτο ἐκ τῆς ἀποφάσεως.
- 3) Αἱ ἐπιδικάζουσαι διατροφήν ὀφειλομένην ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς καὶ τριῶν μηνῶν πρὸ ταύτης.

γ'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις διατασσομένη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 181. Παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατ' αἴτησιν τῶν δικάζον δικτάσεται πάντοτε ἢ προσωρινῆ ἐκτέλεσις καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῶ μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.—1) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις στηρίζεται ἐπὶ δημοσίων ἐγγράφων, ἰδιωτικῶν δικαστικῶς ἀνεγνωρισμένων ἢ καὶ ἐπὶ τελεσιδικῶν ἀποφάσεων.—2) Εἰς ὅλας τὰς καταπειγούσας ὑποθέσεις, ἰδίως ὅταν πρόκειται παρὶ ἐπισκευῶν ἐπειγουσῶν, περὶ ἐκκενώσεως οἰκιῶν ἢ ἄλλων μεμιθω-

μένων χώρων, περί διορισμοῦ ἐπιτρόπων, κηθεμένων καὶ ἄλλων μεσεγγυούχων, περί λογοδοσίας καὶ περί ἐγγυοδοσιῶν, περί χορηγίας διατροφῆς ἐκτὸς τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ χρόνον, περί ἐρίδων μεταξὺ κυρίων καὶ ὑπηρετῶν ἢ ἐργατῶν καὶ ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐργασίαν αὐτῶν καὶ καθ' ὅσον αὐταὶ γεννῶνται διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐργασίας, περί ἐρίδων μεταξὺ ταξιδιωτῶν καὶ ξενοδούχων, ἀμαξηλατῶν, λεμβούχων, ἐργολάδων μετακομίσεως κ τ.λ. καὶ καθ' ὅσον αὐταὶ ἔχουσιν ἀντικείμενον πληρωμῆν τροφῶν, ἀρωγίων, ναύλου, ἀπώλειαν, βλάβην ἢ παρακράτησιν ἀποσκευῶν κ.λ. καὶ ἐν γένει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

"Ἄρθρ. 182. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις ἐπάγεται δυνάμει τοῦ νόμου, ὡς καὶ ἐκεῖνας, καθ' ἃς δικτάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως, τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀποκλείσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ὁ καθ' οὗ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις προτείνῃ ὅτι αὕτη ἐπάγεται εἰς τοῦτον ἀνεπανορθώτου ζημιῶν, καὶ ἐὰν προσφέρῃ συγχρόνως ἀποχρῶσαν ἀσφάλειαν περί τῆς προσηκούσης ἐν θέοντι ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν τοῦ ἐν τιδικου τοῦ ἐκ τῆς μὴ προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

IB'. "Ὅτι τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησία τῶν διαδίκων.

"Ἄρθρ. 183. "Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ δικόγραφα, τὰ ὅποια ἐκονοποίησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ διάδικοι ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, γίνονται ἰδιοκτησία τοῦ διαδίκου εἰς τὸν ὅποιον ἐκονοποιήθησαν ὅθεν ἀποδίδονται εἰς τὸν διάδικον τοῦτον παρὰ παντὸς τοῦ κατέχοντος αὐτά.

Μόνον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων κατατίθενται παρὰ τῷ γραμματεῖ καὶ φυλάττονται παρ' αὐτοῦ.

II'. Ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματέως.

"Ἄρθρ. 184. Καθ' ἕκαστον μῆνα συρράπτονται μὲν παρὰ τοῦ

γραμματέως. ἀριθμοῦνται δὲ καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τὰ πρωτότυπα ὅλων τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ ὅλων τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ ποινῇ 25—100 δραχμ. ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἀμελοῦντα γραμματέα.

Ἄρθρ. 185. Ἐπὶ παρακλῆθῃ τῶν διὰ τῆς διατιμῆσεως κανονισμένων δικαιοφάτων ὀφείλει ὁ γραμματεὺς, αἰτούντων τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων, ὅσοι δύνανται νὰ βεβαιώσωσι τὸ κατὰ νόμους συμφέρον, νὰ δίδῃ ἀντίγραφον ἀποφάσεων καὶ ἄλλων παρ' αὐτῷ παρακαταθειμένων ἐγγράφων. Ἐὰν συμβῶσιν ἐν ταῦθα διαταγμοὶ ἢ φιλονεικίαι, ὑποβάλλονται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ ἀποφασίζονται.

Ἄρθρ. 186. Ἐπὶ παραδρομῶν καταδικάζεται ὁ γραμματεὺς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐν ἀσυγγνώστῳ ἀμελεῖται περὶ τὴν φύλαξιν τῶν παρ' αὐτῷ κατακαταθειμένων ἐγγράφων εἰς χρηματικὴν ποινὴν 25—100 δραχμῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, προσεπιφυλακτομένης καὶ τῆς μείζονος, ἔτι ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπισύρῃ, τυχὸν εἰς ἑαυτὸν.

ΙΔ'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων

Ἄρθρ. 187. Καθ' ἐκάστην τριμηνίαν ἐρευνοῦσιν οἱ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεῖς ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα τῆς περιφερείας τῶν, καθὼς καὶ τὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, βεβαιώουσι δι' ἐκθέσεως τὰς εὐρεθείσας παραβάσεις καὶ προκαλοῦσιν ἐπομένως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δικαστηρίῳ τὴν τιμωρίαν. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἐφετείου ὡς πρὸς τὰ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προθεσμῖαι καὶ διορίαι.

Α'. Ἐναορξίς καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμῶν.

Ἄρθρ. 188. Εἰς τὰς δικονομικὰς προθεσμίας ὑπόκεινται πάντα ἐν γένει τὰ πρόσωπα καὶ προσέτι τὸ δημόσιον, οἱ δῆμοι καὶ οἱ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες, ὅταν οἱ τελευταῖοι οὗτοι νομίμως ἐπιπροσέλθωσι.

"Αρθρ. 189. Αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων διωρισεύμεναι ἢ παρὰ τῶν διαδίκων συμπεφωνημέναι προθεσμῖαι καὶ διορίαι, ἐὰν ἀρχῶνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ἐγγράφου τινὸς λογίζονται—1. "Ὅχι ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κοινοποιήσεως καὶ τελειώνουσι εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ἢ ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἑορτή, κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης ἔργασίμου"—2. Μόνον ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἐκοινοποίησε τὴν ἀπόφασιν, τὸ δικόγραφον ἢ ἄλλο ἐγγράφον, καὶ ποτὲ κατ' αὐτοῦ, πλὴν ἐὰν ὀρίζηται εἰδικῶς τὸ ἐναντίον.

"Αρθρ. 190. Ἐὰν διάδικός τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ἀρχεται διὰ τοὺς κληρονόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας νέα προθεσμία. Ἐὰν προθεσμία τις εἶνε κατὰ μῆνα προσδιωρισμένη, ἕκαστος μὴν λογίζεται ἀνὰ τριάκοντα ἡμέρας.

"Αρθρ. 191. Ἐὰν μάρτυς, πραγματογνώμων ἢ διάδικος καλῆται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ Εἰσηγητοῦ καὶ κατοικῆ ἢ διαμένῃ εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τοῦ δικαστηρίου ἢ τὸν τόπον, ἐνθα διεξάγεται ἡ δικαστικὴ πρᾶξις, ἢ ἐὰν τις πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ δικαστικὴν πρᾶξιν πρὸς ἕτερον διάδικον, ἰδίως νὰ ἐνεργήσῃ κοινοποίησιν, καὶ ὁ πρὸς ὃν αὕτη κατοικῆ ἢ διαμένῃ εἰς τόπον διάφορον τοῦ γνωστοποιουόντος, προστίθενται κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν προθεσμιῶν (τοῦτο δὲ μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ ρητῶς ὠρισμένας περιπτώσεις) τρεῖς μὲν ἡμέραι ἐὰν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ ἐὰν ἐν ταύτῃ διεξάγῃται ἡ δικαστικὴ πρᾶξις ἢ κατοικῆ ὁ πρὸς ὃν ἢ κοινοποιήσῃ, πέντε δὲ ἡμέραι ἐὰν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένῃ, ἢ ἐνώπιον ἄλλου Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου, ἢ ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διεξάγῃται ἡ δικαστικὴ πρᾶξις ἢ διαμένῃ ὁ πρὸς ὃν ἢ κοινοποιήσῃ· δέκα δὲ ἡμέραι εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἐὰν ὅμως ὁ διάδικος κατοικῆ ἐν τῇ ἄλλο-

ἰαν ὅμως ὁ
δαση ἢ εἶνε ἀγνώστου διαμονῆς καὶ δὲν ἔχῃ δικαστικὸν πλη-
ροφάσιμος κα-
ροικῆ ἢ ὄδια-
νοικῆ ἢ ὄδια-
μένη εἰσαγγε-
κρίσιν.

ζηται ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσιν. Ἐὰν ὑπάρχη ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει διωρισμένος δικαστικὸς πληρεξούσιος, λαμβάνεται ἡ κατοικία αὐτοῦ ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρ. 192. Ἐὰν πλείονα πρόσωπα κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν εἰς διαφόρους τόπους, ἡ ἀνωτέρα ἀπόστασις ρυθμίζει κοινῶς πρὸς πάντας τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἐπέκτασιν τῆς προθεσμίας.

Ἄρθρ. 193. Δὲν λογίζεται διάφορος τόπος καὶ ἐπομένως οὐδεμία χωρεῖ προσθήκη, ἐὰν τις πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς δικαστὴν ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ δικαστικὴν πράξιν εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῆς μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς του. Ἡ τυχόν περὶ τούτου ἐγειρομένη ἀμφισβήτησις δύναται νὰ κριθῇ κυριαρχικῶς ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, χωρὶς νὰ ὑποχρεῶται οὗτος νὰ διατάξῃ περὶ τούτου ἀποδείξεις.

Β'. Ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας.

Ἄρθρ. 194. Οἱ διάδικοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικαστηρίου ὁρισμένας προθεσμίας. Τὰ δὲ δικαστήρια δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῶσι παντάπασιν ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ μόνον δι' ἀποχωρῶντας λόγους ἢ συναινέσει τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 195. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν γίνεται ἡ αἴτησις πρὸς τῆς παρελεύσεως τῆς πρώτης προθεσμίας καὶ ὁ ζητῶν τὴν ἐπέκτασιν καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξέδων. Ἡ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς προθεσμίας αἴτησις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηγοδίκου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν, ἢ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν εἰσηγητοῦ, χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη ἢ αἴτησις, νὰ κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἐπέκτασις τῆς δικαστικῆς ἐπεκταθείσης προθεσμίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ οὔτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου οὔτε ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ. Ἡ παρὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ δοθεῖσα ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας ἔχει ἀποτελέσματα μόνον διὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διεξαγομένας ἀποδείξεις. Ἡ παραχωρηθεῖσα νέα προθεσμία ἀρχεται, ἂν καὶ ἡ παραχώρησις ἔγινε πρότερον, ἀφ' ἧς παρήλθεν ἡ πρώτη προθεσμία καὶ τελειώνει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 189

ώρισμένα. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Προέδρου, Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰσηγητοῦ δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικον μέσον, ἀλλ' ὁ ἐπιλαμβανόμενος τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως δικαστῆς δύναται νὰ παρῆκτεινῃ τὴν προθεσμίαν καὶ ἐὰν ἢ περὶ ταύτης αἰτήσῃ ἀπερρίφθῃ.

Γ'. Παραμείλησις τῆς προθεσμίας.

Ἄρθρ. 196. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμφανίσεως ἢ τῆς παραμείλησεως προθεσμίας τινὸς προσδιορίζονται εἰς τὰ καθ' ἕκαστα εἶδη τῆς διαδικασίας καὶ οἱ δικασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τούτους, εἰμὴ κατὰ ρητὴν συναίνεσιν τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 197. Ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι παρημέλησαν προθεσμίαν τινὰ ἢ ἀπειθοῦντες δὲν ἐνεφανίσθησαν, καταλείπεται ἡ ὑπόθεσις, μέχρις ὅτου τὴν ἐπαναλάβωσιν οἱ διάδικοι.

Ἄρθρ. 198. Ἐὰν διάδικος ἐξ ἀνωτέρας βίας ἐκωλύθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐγκαίρως δικαστικὴν πρᾶξιν, ἣτις ἔπρεπεν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἐντεῦθεν ἀπεκλείσθῃ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως, δύναται νὰ αἰτήσῃ οὗτος τὴν ἄρσιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐκ τῆς παραλείψεως συνεπειῶν. Ἡ περὶ τούτου αἰτήσις δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ εἰς περιστατικά, ἅτινα τὸ Δικαστήριον ἐθεώρησε προηγουμένως ἀνεπαρκῆ πρὸς χορήγησιν τῷ διαδίκῳ ἐπεκτάσεως τῆς προθεσμίας ἢ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρ. 199. Ἡ περὶ ἄρσεως αἰτήσις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρηθῇ ἢ παραλειφθεῖσα πρᾶξις ἢ ἐνώπιον τοῦ δευτέρου βαθμοῦ δικαστηρίου, ἐὰν ἐνώπιον τούτου ἐστὶν ἐκκρεμῆς ἡ κυρία δίκη, καὶ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρθῇ τὸ κώλυμα.

Ἄρθρ. 200. Δεκτῆς γενομένης τῆς αἰτήσεως ἡ δίκη ἐπαναφέρεται εἰς τὴν στάσιν ἣτο πρὸ τῆς παραμείλησεως καὶ ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐκδοθῆ ὀριστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 201. Ἡ ἀπλὴ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως, δὲν ἀναστῆλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τυχόν ἐκδοθείσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον ὅμως δύναται νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὴν ἀναβολὴν ταύτης, ἐὰν εὕρῃ τὴν αἰτήσιν κατὰ τύπους δεκτῆν.

Ἄρθρ. 202. Ἡ ἀπότισις τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας ταύτης, ὡς καὶ ἐκείνων τῆς συνεπίεξ τῆς αἰτήσεως ἀκυρωθείσης διαδικασίας, βαρύνουσι τὸν αἰτοῦντα, πλὴν ἐὰν ἐπροξενήθησαν ἐξ ἀδικαιολογήτων ἐνστάσεων τοῦ ἀντιδίκου.

Ἄρθρ. 203. Αἱ περὶ ἀναστολῆς τῶν προθεσμιῶν κατὰ τὰς δικαστικὰς διακοπὰς διατάξεις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄκυρότητες καὶ ποιναί.

Α'. Ἄκυρότητες.

α'. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 204. Ἄκυρτης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ὑπάρχει—1 ὅταν ἡ ἀκυρότης ἀπαγγέλληται ῥητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου—2 ὅταν παραβιάζῃται ὁ ὅρισμός ἢ ἡ διατύπωσις ἀπαγορευτικοῦ νόμου—3 ὅταν συντρέχῃ παράλειψις διατυπώσεώς τινος, ἐπαγομένη εἰς τὸν προτεινόμενον διάδικον ζημίαν, μὴ δυναμένη ἄλλως ν' ἀνορθωθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς πράξεως. Ἡ ἀκυρότης ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως.

β'. Πρότασις τῆς ἀκυρότητος.

Ἄρθρ. 205. Ἡ ἀκυρότης πρέπει νὰ προβάλληται παρὰ τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐὰν μὲν συνέβῃ ἐν τῇ διαδικασίᾳ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως, ἐκτὸς τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος· ἐὰν δὲ συνέβῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν αὐτῷ συζητήσεως. Μετέπειτα περὶ αὐτῆς πρότασις εἶνε ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς τῶν ἀκυροτήτων, αἵτινες κατὰ ρητὴν τοῦ νόμου διάταξιν δύνανται νὰ προβληθῶσι κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν.

Τὰς ἰδίας δὲ αὐτοῦ πράξεις οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλῃ ὡς ἀκύρους, εἰμὴ διὰ λόγον δημοσίας τάξεως.

γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποβολῆς ἢ τῆς ἀποδοχῆς.

Ἄρθρ. 206. Ἐὰν ἡ περὶ ἀκυρότητος πρότασις ἀποβληθῇ

παρά τοῦ δικαστηρίου ἢ δὲν ληρθῆ ὑπ' ὄψει. γίνεται κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως χρήσις τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ τούτων κανόνας· ἐὰν ὅμως αὕτη εὐρέθῃ βίασιμος, ἐπαναλαμβάνεται ἢ παρὰ τοὺς τύπους γενομένη πρᾶξις διὰ δαπάνης τοῦ προξενήσαντος αὐτὴν δικαστικοῦ ὑπάλληλου, ὅστις καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ ἐν ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ, εἰς ποινὴν χρηματικὴν ἢ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

В. Ποινάι.

α'. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 207. Καὶ ἐὰν δὲν ἀπειλή ὁ νόμος ἀκυρότητα ἢ δὲν προσβλήθῃ αὕτη ἢ προσβληθεῖσιν ἀπερρίθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δύναται, γενομένης παρεκτροπῆς ἐκ τῆς διατεταγμένης διαδικασίας, νὰ καταδικασθῆ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἐὰν κατ' αὐτὴν ἔγινεν ἔνοχος ἀσυγγνώστου παραδρομῆς, εἰς πρόστιμον 10—50 δρ. ἢ εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ ἀποδειχθείσης ζημίας ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

β'. Κατὰ διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 208. Διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν δύναται νὰ καταδικασθῶσι κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 50—500 δραχ. ἢ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι ὀκτῶ ἡμερῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀποδειχθείσης ζημίας, καὶ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῆς—1. Ἔνεκα παραλόγου ἀναβολῆς τῆς διαδικασίας—2. Ἔνεκα ὕβρεων κατὰ τῶν ἀντιδίκων ἢ μαρτύρων. Τῶν ἐν τοῖς δικογράφοις ὕβρεων τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξάλειψιν.

γ'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 209. Ποινάι ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένας περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Δικαστικά ἔξοδα.

Α΄. Προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 210. Διαρκούσης τῆς διαδικασίας, προκαταβάλλει ὁ προκαλῶν δικαστικὴν τινὰ πρᾶξιν διάδικος τὰ ἔξοδα ὡς προκαλῶν θεωρεῖται ἢ ὑποστηρίζων τὴν παραδοχὴν ἐνδίκου τινὸς μέσου, ἢ τῆς ἀγωγῆς, αἰτήσεως, ἀνακοπῆς, ἐφέσεως κτλ., ὀφείλων νὰ καταβάλλῃ τὰ πρὸς ἔκδοσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ προκαλουμένης ἀποφάσεως ἔξοδα τοῦλάχιστον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζητήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων. Ἐν ἀρνήσει προκαταβάλλει ὁ ἀντίδικος, τὸ δὲ ἐνδίκον μέσον ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτον.

Εἰς πᾶσιν συζητήσιν μετ' ἀπόφασιν γενομένην, ὑποχρεούται εἰς προκαταβολὴν ὁ ἐπισπεύδων τὴν πρόσδον τῆς δίκης.

Β΄. Διατάξεις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ ὀριστικῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρ. 211. Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐν τῇ κυρίᾳ καὶ τῇ παρεμπιπτούσῃ δίκῃ ἐξόδων καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ὀρίζει πάντοτε ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἃς, κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, δύνανται νὰ ὀρισθῶσι ταῦτα καὶ διὰ προδικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἀναφέρῃ τι περὶ ἐξόδων, δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ περὶ αὐτῶν διαδικασία ἐνώπιον τῶν αὐτῶν δικαστηρίων.

Γ΄. Καταδίκη εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 212. Ὁ ἠττώμενος καταδικάζεται συνήθως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ὡς ἠττώμενος πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἐκεῖνος ὅστις, ἀπαιτήσας πλείονα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου προσφερομένων, δὲν εἰσηκούσθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 213. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλα ἢ κατὰ μέρος.—1. Ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ ἀνιόντων, κατιόντων,

συζύγων, γνησίων ἀδελφῶν ἢ—2. Ὅταν ἕκαστος διάδικος ἐν μέρει μὲν νικήσῃ, ἐν μέρει δὲ ἠττηθῇ ἢ—3. Ὅταν ἀμφοτέρωι οἱ διάδικοι ἐγένοντο παραίτιοι. Συμψηφίζομένων τῶν ἐξόδων ἕκαστος τῶν διαδίκων βαρύνεται διὰ τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 214. Ὡς ὑπαίτιος θεωρεῖται καὶ ὁ προβαλὼν μέσα ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης ἢ ποιητάμενος χρῆσιν ἐνδίκων μέσων ἀποδάντων ἀτελεσφορήτων. Ἐπίσης τὰ ἐξόδα τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν νικήσαντα διάδικον καθ' ὅλα ἢ ἐν μέρει, ἐὰν νικήσῃ συνεπεῖα νέων δεκτῶν κατ' ἔφεσιν ἰσχυρισμῶν, οὓς ὅμως κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπικαλεσθῇ πρωτοδικῶς.

Ἄρθρ. 215. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεώς του τὸ δικαστήριον, ἐὰν μορφώσῃ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ ἠττώμενος διεξήγαγε τὴν δίκην προφανῶς στρεψοδικῶς, δύναται ἐπὶ αἰτήσῃ τοῦ νικῶντος διαδίκου νὰ καταδικάσῃ τὸν ἠττώμενον εἰς τὴν καταβολὴν ἀναλόγου πρὸς τοῦτον ἀποζημιώσεως, ὀριζομένης κατ' ἐλευθέραν τοῦ δικαστηρίου κρίσιν, ἀλλ' αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 400.

Ἄρθρ. 216. Πλείονες ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδικασθέντες διάδικοι, ἐὰν δὲν διετάχθῃ ἄλλο τι, δὲν ἐνέχονται οὔτε ἀλληλεγγύως, οὔτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀντικειμένων τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ κατὰ κεφαλᾶς.

Ἄρθρ. 217. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἐπέρχονται παρεμπίπτοντα, ἅτινα ἀποκλειστικῶς ἕνεκα πταίσματος τοῦ ἀντιδίκου ἢ ἕνεκα ἐπισυμβάντος αὐτῷ ἀτυχήματος προξενουσί τῷ ἑτέρῳ διαδίκῳ ἐξόδα, τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ νὰ ἐπιδικάσῃ τὴν εἰς τοῦτον ἀπόδοσιν τῶν τοιούτων ἐξόδων ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης. Ὁ διάδικος, ὑπὲρ οὗ διαρκούσης ἔτι τῆς δίκης ἐπεδικάσθη ἀπόδοσις τοιούτων ἐξόδων, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν οὐδὲ ἐὰν ἐν τῇ κυρίᾳ υποθέσει κατεδικάσθη εἰς πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 218. Ἄλλοι παρὰ τοὺς διαδίκους δύνανται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὅταν οὗτοι ἐνέχωνται εἰς τὴν ἀποζημιώσιν ἢ, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, εἰς τὰ ἐξόδα.

Ἄρθρ. 219. Ἐὰν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ ἐπροξένησαν περιττὰ δικαστικὰ ἐξόδα, καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ δικαστικαὶ πράξεις καθ' ἑαυτὰς δὲν ἤθελον εἶναι παράνομοι.

Δ'. Ἀποδοτέα ἐξόδα.

Ἄρθρ. 220. Μόνον αἱ ἀναγκαστικὰ δικαστικὰ καὶ ἐξωδικοί δαπάναι καὶ καταβολαὶ εἶναι ἀποδοτέα. Εἰς ταύτας ὑπάγονται 1) τὰ ἐξόδα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου καὶ τὰ ἕνεκα τῆς σημάσεως διδόμενα τέλη, 2) τὰ ἐξόδα τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα εἰς τὸν δικηγόρον ἐκάστου διαδίκου, ἔχοντος ἰδιαίτερον συμφέρον, διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν διαδίκων, 3) τὰ ἐκ τῆς δίκης προξενηθέντα ἐξόδα ταχυδρομείου καὶ πεζοδρομίων, 4) τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα ὁδοπορικὰ ἐξόδα τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, 5) αἱ ἕνεκα τῆς προσαγωγῆς ἄλλων ἐνδεικτικῶν μέσων γενόμενα δαπάναι.

Ἄρθρ. 221. Διὰ τὰς προσωπικὰς τῶν ἐνεργείας δὲν δύναται αἱ διάδικοι ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημιώσιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. Μόνον ἐὰν ἡ προσωπικὴ τῶν ἐμφάνισις ἐνώπιον δικαστηρίου ἦτο ἀναγκαστικὴ, καὶ ἰδίᾳ ἐν ὃ διαδίκος ἐν τῇ ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου διαδικασίᾳ ἐμφανίζεται ἄνευ πληρεξουσίου πρέπει νὰ παρέχεται ἀποζημιώσις κατ' ἐκτίμησιν τοῦ δικαστοῦ καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μαρτύρων, διὰ τὴν ἐκ τῆς χρονοτριβῆς ἐπερχομένην τυχὸν ζημίαν. ὡς καὶ διὰ τὰ ὁδοπορικὰ ἐξόδα. Ἐὰν ὁ διάδικος εἶναι δικηγόρος λαμβάνει τὴν ἀμοιβὴν τούτου.

Ἄρθρ. 222. Δὲν ἀποδίδονται αἱ δαπάναι καὶ αἱ καταβολαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπροξενήθησαν — 1 ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας ἢ ἐξ ἰδίου σφάλματος — 2 ἐξ ὑπερβαλλούσης προσοχῆς καὶ ἰδίως ἂν διάδικός τις ἔλαβε πλείονας δικηγόρους, ἐφρόντισε νὰ τυπωθῶσι δικόγραφα κτλ. — 3 ἐὰν τὰ ἐξόδα ἦσαν παντάπασι περιττὰ πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Παρεμπιπτούσαι ὑποθέσεις.

Α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 223. Εἰς τὰς παρεμπιπτούσας ὑποθέσεις ἀνάγεται πᾶν ὃ, τι ἐμποδίζει, διακόπτει ἢ καταργεῖ ἐντελῶς τὴν τακτικὴν πρὸς τὴν κυρίαν δίκην καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ τοῦλάχιστον ἔχει ἐπιρροὴν τινα εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 224. Πᾶσα παρεμπιπτούσα ὑπόθεσις προϋποθέτει — 1 κυρίαν διαφοράν· — 2 ἐπιρροὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τῆς παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως εἰς τὴν κυρίαν διαφοράν· — 3 τοῦλάχιστον ἓνα διάδικον, εἰς τὸν ὅποιον διαφέρει ἐπίσης ἢ ἀπόφασις τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως.

Β'. Διάφορα εἶδη.

α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 225. Ἐὰν αἱ παρεμπιπτούσαι ὑποθέσεις ἔχωσιν ἀντικείμενα προδικαστικὰ ζητήματα, ἀποδείξεις, ἀκωρότητας, ἐξαιρέσεις, διακοπὰς τῆς διαδικασίας κτλ. πρέπει, ἐὰν μὲν ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ὄριμος, νὰ ἐνδικασθῶσι συγχρόνως μετ' αὐτῆς, ἄλλως δὲ, πρὶν προδεύσῃ ἡ κυρία δίκη, καὶ ἐπομένως ν' ἀναβληθῇ αὕτη. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ παρεμπιπτούσαι αὗται δίκαι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, δὲν ἄρχεται πάλιν ἢ ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ συζητήσεις εἰ μὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς παρεμπιπτούσης πράξεως ἢ ὅταν συμβῶσι διαταγαὶ κατ' αὐτήν.

Ἄρθρ. 226. Ἐὰν τὰ παρεμπιπτόντα εἶναι μόνον παρακωλυθήματα τῶν κυρίων προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου, καὶ ἰδίως παρεμπιπτούσαι ἢ ἐγγυήσεις ἀφορῶσαι ἀγωγὰι, παρεμβάσεις κτλ. δὲν ἀναβάλλουσι τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν ἀναβάλλονται καὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἐὰν αὗται μὲν δὲν εἶναι εἰσέτι ὄριμοι, εἶνε δὲ ὄριμοι αἱ κύριαι ὑποθέσεις, καὶ ὁ εἰσάγων τὴν παρεμπιπτούσαν ὑπόθεσιν δὲν θέλει νὰ ἐνωθῇ ὡς ὁμόδικος μετὰ τῶν κυρίων διαδίκων.

β'. Παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί.

"Αρθρ. 227. Παρεμπίπτουσα ἀγωγή μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων προϋποθέτει πάντοτε ὅτι ἐγένετο ὑστέρᾳ αἰτήσις παρὰ τοῦ ἐνδὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου, καὶ ἰδίως ὅτι μέλλει νὰ προστεθῇ τι εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, νὰ ληφθῇ προσωρινὸν μέτρον, νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἐμφανισθέντα δικαίωματος περιεκτικὰ ἔγγραφα, νὰ προβληθῶσιν ἀκυρότητες κλπ.

"Αρθρ. 228. Ὅλαι αἱ παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, τῶν ὁποίων ὁ λόγος ὑπῆρχεν ἤδη, γίνονται συγχρόνως· ἐὰν δὲ ἔγειναν μετὰ ταῦτα ταιαῦται ἀγωγαί καὶ ὁ λόγος τῶν ὑστιστάτῳ ἤδη, ὅτε εἰσῆχθη ἡ πρώτη παρεμπίπτουσα ἀγωγή, τὰ δι' αὐτὰς ἔξοδα δὲν συγκαταριθμοῦνται μεταξὺ τῶν ἀποδοτέων.

γ'. Προσεπικλήσεις καὶ παρεμβάσεις.

1. Προσεπικλήσις.

"Αρθρ. 229. Ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δύναται ν' ἀμρισηθῆ ἢ ἀμρισηθεῖται τῷ ὄντι τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπερασπιζέειν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὴν δικαιοσύνην ὑπόθεσιν ἢ ὅσοι καταδικάζονται διὰ πραγματικῆς ἀγωγῆς διακατέχουσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσωσι πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐκείνους παρὰ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ὑποχρέωσις ἢ ἐν ἐνόματι τῶν ὁποίων ἔχουσι τὴν διακατοχὴν, νὰ ζητήσωσι δὲ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει νὰ τεθῶσιν ἐκτὸς τῆς δίκης. Ἢ συνάψεις τοῦ ἐνάγοντος εἶνε ἀναγκαστικὰ μόνον καθ' ὅσον οὗτος ἐπιδιώκει ἀξιώσεις, αἰτινὲς εἰσὶν ἀνεξάρτητοι τῆς ἐνόμου σχέσεως δι' ἧς κατέχει ὁ ἐναγόμενος.

2. Παρέμβασις.

"Αρθρ. 230. Παρέμβασις συγχωρεῖται πρὸς τε τὴν διατήρησιν ὑπαρχόντων δικαίων, καὶ πρὸς πρότασιν νέων ἀξιώσεων. ἐὰν ὁ παρεμβάνων δύναται ν' ἀποδείξῃ ἔννομόν τι συμφέρον εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 231. Ἡ παρέμβασις δύναται νὰ ἐκκλισθῇ—1. Ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκεν ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ὁμοδίκων (ἄρθρ. 64—66)—2. Ἐὰν τρίτοι τινὲς ἔχωσι δίκαιον πρὸς ἀνακοπήν (ἄρθρ. 236 καὶ ἐπόμεν.) εἰς τὴν τελευταίαν περιπτώσειν στεροῦνται οἱ κλητευθέντες τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησαν, καὶ ἐὰν δὲν ἐπρότειναν τὰς ἐν τῇ ἐκκρεμείᾳ ὑποθέσει ἀξιώσεις των.

Ἄρθρ. 232. Ὅσαίσι παρεμβαίνει τις πρὸς πρότασιν νέων ἀξιώσεων, ἢ κυρία δίκη δύναται εἶτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν κυρίων διαδίκων εἶτε τοῦ παρεμβαίνοντος ν' ἀνασταλῇ μέχρις οὗ ἐνδίκασθῇ τελεσιδικῶς ἢ κυρία παρέμβασις. Ὡσαύτως δύναται εἶτε τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἐὰν ἢ συνειδίκασις παραβλάπτῃ οὐσιωδῶς τὰ συμφέροντα τῶν κυρίων διαδίκων.

Ἄρθρ. 233. Ὁ ἐναγόμενος πρὸς ἀπότισιν ὀφειλῆς ἢ ἀπόδοσιν πράγματος δύναται καὶ ἐὰν ἕτερος ἐνάγῃ αὐτὸν ἢ παρεμβαίνῃ ἀντιποιοῦμενος τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, νὰ καταθέσῃ δικαστικῶς τοῦτο ὑπὲρ τῶν ἐριζόντων, καὶ νὰ αἰτήσῃ, παραιτούμενος ὁμῶς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλήψεως, ὅπως τεθῇ ἐκτὸς τῆς δίκης, συνεχισθῇ δὲ ἡ δίκη μεταξὺ τῶν ἐριζόντων διαδίκων, αὐτοῦ καταβάλλοντος μόνον τὰ ἔξοδα, ὅσα ἐγένοντο ἐξ ἀδασίμου τυχόν ἀντιρρήσεως αὐτοῦ. Εἰς τὸν νικήσαντα διάδικον ἐπιδικάζεται τὸ ἐπίδικον, ὃ δὲ ἠττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν, καὶ τῶν πρὸς τὸν ἐναγόμενον ἐξόδων ὅσα δὲν προέκυψαν ἐξ ἀδασίμου τυχόν ἀντιρρήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς καταθέσεως.

Γ'. Κοινὰ ἄρχαί περὶ παντὸς εἶδους παρεμπιπτουσῶν δικῶν.

Ἄρθρ. 234. Ἀγωγαὶ παρεμπιπτουσαι καὶ παρεμβάσεις συγχωροῦνται μόνον ὅταν ἔχωσι συνάφειαν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν καὶ περιέχωσιν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα τῆς ἀγωγῆς· ἔγγραφος δὲ ἀπάντησις εἰς αὐτὰς συγχωρεῖται μὲν, δὲν δύναται ὁμῶς νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἀποδοτέα ἔξοδα.

Ἄρθρ. 235. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων—1. συζητοῦνται προφορικῶς ἐν τῷ ἀρεατηρίῳ—2. δύναται

τούλάχιστον τότε νὰ εἰσαχθῶσι κατὰ πᾶσαν τῆς κυρίας δίκης στάσιν καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐκκλητην δίκην, ἐὰν δὲν περιέχωσιν αὐτοτελῆ ἀξιώσιν, ἀλλὰ προστίθενται μόνον εἰς τὴν αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων.—3. πρέπει, ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλληται διὰ τοῦτου, νὰ εἶνε κατὰ τὸ δυνατόν ἠνωμέναι μετ' αὐτῆς καὶ νὰ ἀνακρίνωνται καὶ ἀπορραϊζῶνται συγχρόνως μετ' αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἄνακοπή.

Ἄρθρ. 236. Ὅστις δὲν συνήρῃσεν ἢ δὲν προσεκλήθη, ἢ δὲν προσελήθη εἰς δικαστικὴν ἢ ἐξωδίκιον τινα πρᾶξιν, φέρουσαν βλάβην εἰς αὐτὸν, ἢ κίνδυνον εἰς τὸ νίμιμα συμφέροντά του, δύναται νὰ ἀμνη κατ' αὐτῆς ἀνακοπήν.

Ἄρθρ. 237. Ἀνακοπή δύναται νὰ γίνῃ πρὸς διατήρησιν ἢ πρὸς ἐνέργειαν τῶν δικαίων καὶ ἐπομένως δύναται νὰ εἶνε συνδεθεμένη μὲ αὐτὴν ἀγωγή διεκδικήσεως ἢ ἄλλη κυρία ἢ παρεμπιπτούσα. Εἰς τὴν τελευταίαν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν παρεμπιπτούσων, εἰς δὲ τὴν πρώτην αἱ περὶ τῶν κυρίων ἀγωγῶν ἀρχαί.

Ἄρθρ. 238. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ πρὸς ἀνακοπήν ἐγγράφον τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, νὰ εἶνε προσηκόντως χρονολογημένον καὶ ἡ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του ὑπογεγραμμένον. Ἐὰν ἐπεινεχθῶσι δι' ἐγγράφου, ἐμφανισθέντος μετέπειτα, νέοι πρὸς ἀνακοπήν λόγοι, τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνονται παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. Περὶ τῆς ἐπίδοσεως τοῦ ἐγγράφου τοῦτου ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν ἐπιδόσεων ἐν γένει ὠρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ἄποδείξεις.

Α΄. Γενικοὶ ὀρισμοί.

α΄. Ἀντικείμενον ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 239. Μόνον οἱ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἔχοντες πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, περὶ τῆς ἀλη-

θείας τῶν ὁποίων δὲν εἶνε εἰσέτι δικανικῶς πεπεισμένος ὁ δικαστής, δύνανται νὰ εἶνε ἀντικείμενα τῆς ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 240. Ἀντικείμενα τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας δὲν δύνανται νὰ εἶνε—1 πράγματα ἐπιστηριγμένα εἰς δικαστικὴν ὁμολογίαν—2 πράγματα ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει νόμιμον τεκμήριον—3 νομικὰ ἀξιώματα ἐπιστηριζόμενα εἰς γενικοὺς νόμους τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καὶ ἔχι ἀπλῶς εἰς τοπικὰ θέσμια. ἔθιμα καὶ παραδόσεις—4 πράγματα πασιδήλα ἢ γνωστά εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρ. 241. Τὸ ἐν ἐτέρῳ Κράτει ἰσχύον δίκαιον χρήζει ἀποδείξεως μόνον καθ' ὅσον εἶναι ἀγνωστον τῷ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρ. 242. Κατὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τούτου δὲν περιαρρίζεται τὸ δικαστήριον εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχθείσας ἀποδείξεις, ἀλλὰ δικαιοῦται νὰ προβῇ αὐτεπαγγέλτως εἰς πάσας τὰς φανερομένας αὐτῷ ἀναγκαίως ἐρεῦνας, ἔτι δὲ καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν μεσολάβησιν τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης.

β'. Πασιδηλον.

Ἄρθρ. 243. Ὡς πασιδηλον θεωρεῖται πᾶν ὅ,τι εἶνε οὕτω κοινῶς γνωστὸν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἔλλογος αἰτία διὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ τις περὶ αὐτοῦ. Ἐὰν εἶνέ τι γνωστὸν μόνον εἰς ἐπαρχίαν ἢ τόπον τινά, ἢ ἐὰν ἀμυθισθητῆται ἢ ἰδιότης τοῦ πράγματος ὡς πασιδήλου πρέπει ἀναγκαίως ν' ἀποδειχθῇ.

γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρ. 244. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶν ὅ,τι τὸ δικαστήριον γινώσκει ἐκ τῶν ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ πεπραγμένων ἢ καὶ ἄλλοθεν, ἐὰν τὸ γινωσκόμενον μὴ ἀποτελῇ ἀλήθειαν ὡς πρὸς ὄρισμένους μόνον ἀνθρώπους.

δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις.

Ἄρθρ. 245. Πᾶς διάδικος ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐτοτελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταίτησεως, καθόσον ταῦτα ἀμυθιάλλονται

είσεσι, όταν εκδίδηται ή περι αποδείξεως απόφασις. "Οστις δι-
σχυρίζεται τὸ ἐναντίον παρ' ὅ,τι ὁ νόμος τεκμαίρεται (ἄρθρ. 240,
ἀριθ. 2) ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν περι τοῦ ἐναντίου ἀπόδειξιν.

ε'. Παρεμπίπτουσα περι ἀποδείξεως ἀπόφασις.

"Αρθρ. 246. Ἡ περι ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα ἀπόφασις ὀρίζεται—1. εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις—2. τί πρέπει ν' ἀπο-
δειχθῆ. Καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζωνται καθαρῶς καὶ
σαφῶς οἱ κατὰ μέρος πραγματικοὶ καὶ προέχοντες ἰσχυρισμοί, οἱ
ὁποῖοι διαφιλονεικοῦνται, καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας τῶν ὁποίων ἐξαρ-
τᾷται κυρίως ἡ ἐπιδικασίς τῆς ἐπ' αὐτῶν στηριζομένης ἀξιό-
σεως—3. τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ ἐντοὴ τοῦ ὁποίου δεῖον νὰ γίνῃ
ἡ ἀπόδειξις, ὡς καὶ τὸν τόπον ταύτης—4. τὸν δικαστὴν, ἐνώ-
πιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῶσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν
τοῦτο γίνεταί ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. Ἐὰν τοῦτο παρέλιπε νὰ
διορίσῃ Εἰσηγητὴν ἢ καθίσταται μεταγενεστέρως ἀναγκαῖα ἡ ἀν-
τικατάστασις τούτου, ὁ διορισμὸς ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται τῇ
κίτησει τῶν διαφορομένων καὶ ἄνευ κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου,
παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ ἐκδόν-
τος τὴν ἀπόφασιν.

ς'. Προαποδείξεις.

"Αρθρ. 247. Ἐξαιρουμένης τῆς δι' ἐγγράφων ἀποδείξεως, οὐ
δεῖς διάδικος εἶνε ὑπόχρεως πρὸς προαποδείξιν, ἀλλ' ἔχει τὸ
πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Σφάλμα τοῦ προαποδεικνύοντος δὲν ὑπο-
χρεώνει οὔτε τὸν δικαστὴν, οὔτε τοὺς διαδίκους ὅθεν δύναται πρὸς
τοὺς ἄλλοις ὁ δικαστὴς νὰ προσδιορίσῃ ἄλλως τὸ περι ἀποδείξεως
θέμα ἢ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ περι
προσαγωγῆς καλλιτέρας ἀποδείξεως, ὁ δὲ προαποδεικνύων δύνα-
ται νὰ ἐπιφέρῃ νέα πρὸς ἀπόδειξιν μέσθ κτλ.

ζ'. Ἀνταπόδειξις.

"Αρθρ. 248. Τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου, παρ' ὅ,τι χρεωστῆι
νὰ ἐκθέσῃ ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν, δύναται ὁ ἄλλος διάδικος,

κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἢ ἀπόδειξις, νὰ ποιήσῃται πάντοτε ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ἔχη πρὸς τοῦτο χρεῖαν ἐπιταγῆς δικαστικῆς ἢ ἐπιφυλάξεως.

ν'. Μέσα πρὸς ἀπόδειξιν.

"Αρθρ. 249. Ὡς μέσα πρὸς ἀπόδειξιν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι—1. Ὁμολογία—2. Τεκμήρια—3. Αὐτοψία—4. Ἐρευνα δι' ἐμπειροτεχνῶν—5. Μάρτυρες—6. Ὅρκοι—7. Ὑπομνήματα.

θ'. Ἐκλογὴ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

"Αρθρ. 250. Ὁ φέρων τὴν ἀπόδειξιν δύνανται νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως ὅποιονδῆποτε τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μέσων. Δύνανται δὲ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα ταῦτα ἢ καθ' ἕκαστα ἢ πλείονα συγχρόνως. Ἐπαγωγὴ ὅρκου, μετ' ἄλλων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων γενομένη, θεωρεῖται ὡς ἀπλῶς τυχαία.

ι'. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

"Αρθρ. 251. Τὰ παρὰ τινος διαδίκου καθυποβληθέντα ἔγγραφα, αἱ ἐξομολογήσεις τῶν παρὰ διαδίκου τινὸς προσχθέντων μαρτύρων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι αὐτοψία καὶ πραγματογνωμοσύνη γίνονται κοινὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν. Ὅθεν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ χρῆσιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

ια'. Βεβαιώσεις.

"Αρθρ. 252. Ἐὰν ὁ νόμος ἀπαιτῇ μόνον βεβαιώσιν, ἀρκούσι τοιαῦτα ἀποδείξεις ἢ ἀνδείγματα, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ σχηματισθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, πιθανότης ὡς πρὸς τὰ προκείμενα πράγματα.

16'. "Οτι δὲν ὑποχρεοῦνται τὰ δικαστήρια εἰς νομικὴν τινὰ περὶ ἀποδείξεως θεωρίαν.

"Αρθρ. 253. Τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθὼς καὶ τὰ ποινικὰ, δὲν εἶνε ὑποχρεωμένα ν' ἀκολουθῶσι νομικὴν τινὰ περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν, ἀλλ' ὀφείλουσιν ν' ἀποφαίνωνται κατὰ πεποιθήσιν καὶ ἐν ᾧ σχηματίζουσι τὴν πεποιθήσιν των ταύτην, ν' ἀκούσιν μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των καὶ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων παραχθείσαν ἀπροσωπόληπτον γνώμην περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων, περὶ τοῦ ἀξιοπίστου τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἀξιόχρεου τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων. Ἐξαίσεις γίνεται μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἢ ἄλλω νόμῳ ρητῶς ὠρισμένας περιπτώσεις.

17'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις.

Αρθρ. 254. Ἐὰν εἶνε βεβαιωμένον ὅτι δικηκοῦτος ἐπὶ πλέον τῆς βραδύτητος, κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ ἢ νὰ κατασταθῇ δύσκολος ἢ ἀπόδειξις, ἔχει ἕκαστος διὰ δικαίωμα, πρὶν γίνῃ ἔναρξις τῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ διαδικασίῃ καὶ πρὶν εἶτι ἀρχίσῃ ἢ δίκῃ, ν' ἀπαιτήσῃ ὥστε νὰ ληθῇ ἢ ἀπόδειξις διὰ νὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος.

"Αρθρ. 255. Ὁ αἰτῶν ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ ρητῶς τὰ γεγονότα, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ληθῇ ἢ ἀπόδειξις, καὶ νὰ κάμῃ παρααρχῆμα ἔναρξιν τῆς περὶ αὐτῶν ἀποδείξεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ πρέπει νὰ εἰσαχθῇ ἢ δίκῃ ἐν δὲ ἐπικειμένῳ κινδύνῳ, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ δυναμένῳ νὰ λάθῃ τάχιον τὴν ἀπόδειξιν.

"Αρθρ. 256. Ἡ αἴτησις τοῦ νὰ λάθῃ τὸ δικαστήριον τὴν ἀπόδειξιν ταύτην δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀπ' ἀλλαγὴ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπικειμένης τυχόν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως.

Ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ συγχωρῶσι, καλεῖται καὶ ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνῃ ἢ ἀπόδειξις, νὰ παρευρεθῇ ἐν ᾧ αὕτη λαμβάνεται.

ιδ'. Κλίτευσις διαδίκων, μαρτύρων καὶ
ἐμπειροτεχνῶν.

Ἄρθρ. 257. Εἰς πᾶσαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γενομένην περὶ ἀποδείξεως πράξιν ἔχουσιν ἐλευθέρων εἰσοδὸν ὅλοι οἱ διάδικοι, καλοῦνται δὲ ἐπὶ τούτῳ τότε μόνον, ὅταν δὲν παρευρέθησαν ἐκδιδομένης τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπικτούσης πράξεως. Ἐάν τις τῶν δικδίκων, καίτοι ἀποδεδειγμένως παρὼν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως ἢ κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῆ, ἄρχεται ἢ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ πράξῃ ὅ,τι παρὼν ἠδύνατο νὰ πράξῃ.

Ἄρθρ. 258. Ἡ κλήτευσις τῶν δικδίκων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἄλλων κατὰ τινα περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν ἀναγκασίῳ προσώπων γίνεται ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ τῶν δικδίκων, καὶ ἐνν διατάχθη ἐξ ἐπαγγελματος ἢ ἀπόδειξις.

ιε'. Ἀμφισβητήσεις κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως
διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 259. Ἐάν, διαρκούσης τῆς ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως διαδικασίας, συμβῶσι διστάσεις καὶ ἀμφισβητήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀποφασισθῶσι καὶ νὰ τεθῶσιν ἐκ μέσου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐγγράφονται εἰς ἔκθεσιν καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν. Ἡ δὲ περὶ τούτων συζήτησις συνήθως δὲν πρέπει νὰ χωρίζηται ἀπὸ τῆς κυρίας συζητήσεως.

Β'. Ἀποδείξεις δι' ὁμολογιῶν.

α'. Ἀποδεικτικὴ δύναμις.

Ἄρθρ. 260. Ὁμολογίαι, γενόμεναι πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τῶν διαμειδομένων ἐγγράφων, ἐγγεγραμμέναι εἰς ἔκθεσιν ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαγγελλθεῖσαι, ἀποτε-

λαῦσιν ἐντελεῖ ἀπόδειξιν, ἐάν ὁ ὁμολογῶν δύναται νὰ διαθέσῃ ἔλευ-
θέρως ἑαυτὸν τε καὶ τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται
ἡ ὁμολογία. Δὲν δύναται δὲ αἱ ὁμολογίαι αὗται νὰ γίνωσι δε-
κταὶ ἐν μέρει, ἀλλ' ὁλοκλήρως μόνον καὶ ἀδιαιρέτως καὶ ἰσχύουσι
μόνον κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος.

Ἄρθρ. 261. Ἐξῶδικοι ὁμολογίαι τότε μόνον ἔχουσι ἰσχὺν
ἀποδείξεως, ὅταν ἡ ἀπαγγελία δύναται ν' ἀποδειχθῇ δι' ἄλλων
ἀποδεικτικῶν μέσων, δηλαδὴ δι' ἐγγράφων, ὀρκῶν καὶ, ὅπου
τοῦτο συγχωρεῖται, διὰ μαρτύρων. Αἱ ἐξῶδικοι αὗται ὁμολογίαι
ἀποδεικνύουσι κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος καὶ κατὰ τοῦ παράγον-
τος ἐξ αὐτοῦ τὰ δικαιώματά του.

Ἄρθρ. 262. Ἡ ἀπόδειξις ἐξῶδικου ὁμολογίας θεωρεῖται τότε
μόνον ὡς πλήρης, ὅταν ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἐδέχθη ρητῶς τὴν
ὁμολογίαν (ἄρθρ. 266) καὶ ὁ νόμος δὲν ἐπιτάττει διὰ τοιαύτας συμ-
φωνίας ρητάς τινας διατυπώσεις, ἢ ὅταν αὗται ἐτηρήθησαν τφόντι.

Ἄρθρ. 263. Ἡ ἀξία ἐξῶδικου τινος ὁμολογίας κρίνεται
κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας:—1 μόνον ἐκεῖναι αἱ ὁμολογίαι ἔχουσι
δύναμιν ἀποδείξεως, ὅσαι ἔγιναν κατὰ θέλησιν ἐντελεῶς ἔλευθέ-
ραν καὶ μὲ ἀταράκτους φρένας.—2 ἐκ τῶν περιστατικῶν, καθ'
ἃ, καὶ ἐκ τῶν ἐκφράσεων, δι' ὧν ἔγινεν ἡ ὁμολογία, πρέπει νὰ
γίνηται πρόδηλον ὅτι ἤθελε καὶ τί ἤθελε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ λέγων.

Ἄρθρ. 264. Ἡ ὁμολογία ἐκεῖνου, ἐξ οὗ ὁ διάδικος, κατὰ
τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη, παράγει τὸ δικαίωμά του, ἀποδει-
κνύει μόνον κατὰ τοσοῦτον καθόσον ἡ ὁμολογία ἔγινε πρὸ τῆς εἰς
τὸν εἰρημένον διάδικον μεταβάσεως τοῦ δικαιώματος.

β'. Ἀνάκλησις τῆς ὁμολογίας.

Ἄρθρ. 265. Δικαστικαὶ ὁμολογίαι δύναται νὰ ἀνακληθῶ-
σιν, ἐάν εἴμπορὲι ν' ἀποδειχθῇ ὅτι:—1 προέρχονται ἐκ πραγμα-
τικῆς πλάνης.—2. ἔγιναν παρὰ δικηγόρου ἐναντίον τῶν εἰς
αὐτὸν ἕνεκα τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης δοθεισῶν διασαφήσεων καὶ
πρὸς ὑποστήριξιν μέσων.

Ἄρθρ. 266. Ἐξῶδικοι ὁμολογίαι δὲν δύναται, ἐάν αὗται
κατέστησαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 262 τακτικαὶ συμφωνίαι, νὰ ἀνακλη-
θῶσι ποτὲ, ἐκτὸς μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου
ἄρθρου ἀριθ. 1.

Γ'. Τεκμήρια.**α'. Ἐν γένει.**

Ἄρθρ. 267. Τεκμήρια εἶνε συμπεράσματα, τὰ ὅποια ὁ νόμος ἢ ὁ δικαστὴς συνάγει ἐκ γνωστοῦ πράγματος περὶ ἀγνωστοῦ.

β'. Νόμιμα.

Ἄρθρ. 268. Νόμιμα τεκμήρια, καθ' ὧν εἶνε ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀνταπόδειξις, ὑπάρχουσι.—1. Ἐπὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια ἔνεκα μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινὸς, ἢ ἔνεκα παραμελήσεως προθεσμίας δοθείσης, ἢ δοτέας δηλώσεως, θεωροῦνται ὡς ὁμολογηθέντα (ἄρθρα 358—363).—2. Ἐπὶ δικαστικοῦ ὅρκου (ἄρθρ. 345).—3. Ἐπὶ τελεσιδικίων ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 269. Τελεσιδικία ὑπάρχει τότε μόνον, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, κατὰ τὴν αὐτὴν ιδιότητα, πρόκειται νὰ ζητηθῇ τὸ αὐτὸ δίκαιον εἰς νέαν δίκην.

Ἄρθρ. 270. Ὅλα τὰ λοιπὰ, ἐν τοῖς δυὶ προηγουμένοις ἄρθροις μὴ ἀναφερόμενα, νόμιμα τεκμήρια ἀπαλλάττουσι μὲν ἀπὸ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, δὲν ἀποκλείουσιν ὅμως τὴν ἀνταπόδειξιν (ἄρθρον 248).

γ'. Δικαστικά.

Ἄρθρ. 271. Μόνον καθ' ὅσον ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶνε παραδεκτὴ, συγχωροῦνται καὶ τὰ δικαστικὰ τεκμήρια. Πρέπει δὲ νὰ εἶναι ταῦτα σπουδαῖα, ὠρισμένα καὶ σύμφωνα πρὸς ἄλληλα. Κατὰ τὰ ἄλλα ἢ ἀκριβὲς ἐκτίμησις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

Δ'. Δικαστικὴ αὐτοψία.**α'. Ἐν γένει.**

Ἄρθρ. 272. Ἡ αὐτοψία εἶνε δικαστικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ δικαστὴς, κατὰ τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθήσεων ἐπὶ

τινος ανθρώπου ἢ ἀντικειμένου γενομένην ἀντίληψιν, πείθεται, περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, ὅποιάδηποτε καὶ ἂν εἶνε ἢ αἰσθησις, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀντίληψις.

"Ἀρθρ. 273. Ἐὰν ἀπαιτῶνται ἰδιαίτεροι γνώσεις, δεξιότητες ἢ ἐμπειρίαι, τὰς ὁποίας δὲν χρεωστῆι ὁ δικαστῆς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, νὰ ἔχη, διορίζονται καὶ συμπεριλαμβάνονται ἐμπειροτέχναι κατὰ τὰ ἄρθρα 285 καὶ ἐπόμενα.

β'. Κλήσις τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων.

"Ἀρθρ. 274. Ἐκτὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 257) καλεῦνται καὶ ἄλλοι μὴ μετέχοντες τῆς δίκης, διὰ νὰ κάμωσι τὰς ἐνστάσεις των, ἐὰν οὗτοι εἶναι ἰδιοκτῆμονες ἢ διακράτοχοι τοῦ θεωρητομένου, ἢ ἂν ἔχωσιν ἄλλως συμφέρον.

"Ἀρθρ. 275. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληθεῖς δὲν ἐμφανισθῆ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις του καὶ, ἐὰν εἶνε δυνατὸν, συγχωρεῖται νὰ γίνῃ αὐτοψία διὰ βιαίας ἀνιείξεως θυρῶν κλπ. Ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν, δύνатаι ὁ αὐτὸς νὰ ὑποχρεωθῆ εἰς ἐπίδειξιν τοῦ θεωρητέου πράγματός διὰ προστίμου 10—200 δραχμῶν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ κρατήσεως τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

"Ἀρθρ. 276. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη ποινὴ μείνῃ ἀτελεσφόρητος ὁ ἀποποιηθεὶς τὴν ἐπίδειξιν τοῦ πράγματος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς ἀποποιήσεώς του προξενηθέντων ἐξόδων. Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας πρέπει νὰ ὑπολαμβάνηται ὅτι τὸ θεωρητέον πρᾶγμα εἶναι τοιοῦτον, οἷον τὸ ἀναγγέλλει ὁ τὴν ἀπόδειξιν διεξάγων.

Ἐὰν τις ἀρνήται δεδικαιολογημένως νὰ ὑποβληθῆ εἰς αὐτοψίαν καὶ ἰδίως σωματικὴν, τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ὅπως θεωρηθῆ μὴ ἀποδεδειγμένος ὁ ἰσχυρισμὸς του.

γ'. "Οτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν

τῆς δίκης στάσιν.

"Ἀρθρ. 277. Αὐτοψία δύνатаι νὰ ἐπιχειρηθῆ πρὸ τῆς ἐρι-

στικῆς ἀποφάσεως καὶ συντηρητικῶς ἔτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης συμφώνως τοῖς ἄρθροισι 254 καὶ ἐπομένοις κατ' αἰτησιν τῶν διαδίκων, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ δικαστοῦ κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν.

δ'. Παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις.

"Αρθρ. 278. Ἡ παρεμπίπτουσα ἀπόφασις προδιρίζει τὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς αὐτοψίας χρόνον καὶ τόπον, τὴν προσαγωγὴν ἰσχυγρασιῶν, διαγράφων, σχεδίων θέσεως ἢ ἄλλων ἀναγκαίων βοηθημάτων, ἢ ἂν μέλλῃ νὰ γίνῃ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζει εἰσέτι καὶ τὸν δικαστὴν ὅστις μέλλει νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτὴν καὶ ἐλόκληρον δικαστήριον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοψίαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ε'. Ἐκθεσις.

"Αρθρ. 279. Ἐὰν γίνῃ αὐτοψία, χωρὶς νὰ συμπαραλήθῃσιν πραγματοποιώμενες, πρέπει ἐὰν αὕτη γίνηται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, νὰ συνταχθῇ περὶ τούτου ἀκριβοῦς ἔκθεσις, περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων, διαγράφουσα τὸ θεωρηθὲν ἀντικείμενον, καθ' ὅσον τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον, φανερώουσα ἀκριβοῦς τὰ εὑρεθέντα, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν διαδίκων. Ἐπὶ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, χρησιμεύουσι πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως.

"Αρθρ. 280. Ἐὰν συμπαραλήθῃσιν πραγματοποιώμενες, ἀναφέρονται οἱ ἐμφανισθέντες ἐν τῇ ἐκθέσει κατὰ τὰ ἄλλα δὲ πρέπει ν' ἀναφέρηται ἐν αὐτῇ ἐν γένει μόνον, κατὰ ποῖον τρόπον ἐξετελέσθη ἡ αὐτοψία. Οἱ πραγματοποιώμενες συντάσσουσι τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐγγράφων, καὶ ἂν εἶνε τρεῖς κατὰ πλειοψηφίαν, χωρὶς μ' ὅλον τοῦτο ν' ἀναφέρονται αἱ κατὰ μέρος γνώμαι, ἀλλὰ μόνον οἱ ὑπ' ὄψει ληθέντες λόγοι καὶ αἱ ἀντιρρήσεις. Ἡ γνωμοδότησις πρέπει νὰ ὑπογράφηται ἀπὸ ὅλους τοὺς πραγματοποιώμονας καὶ νὰ παραδίδηται ἐπομένως εἰς τὸν εἰσηγητὴν.

"Αρθρ. 281. Ἐὰν ἡ αὐτοψία γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀποχωροῦσιν οἱ πραγματοποιώμονες μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, ὅπως μετὰξὺ τῶν συζητήσασιν καὶ καταρ-

τίσται κατά τὸ ἄρθρον 280 τὴν γνωμοδότησίν των, ἣν ἐπιστρέφοντες διατυποῦσι προφορικῶς πρὸς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν ὅπως καταχωρισθῇ ἐν τοῖς πρακτικαῖς.

"Ἄρθρ. 282. Ἡ ὄρκισις τῶν πραγματογνωμόνων γίνεται, ἐὰν ταύτην ἀπαιτῶσιν οἱ διάδικοι, καθὼς καὶ ἡ τῶν μαρτύρων. Ἐπὶ δὲ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν αὐτοψίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων.

"Ἄρθρ. 283. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα ἔκθεσις τῆς αὐτοψίας ἔχει δι' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα πράγματα ἐντελεῖ ἀποδείξεως δύναμιν.

στ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν

"Ἄρθρ. 284. Ἐὰν ἡ αὐτοψία συνέβῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἔναρξις τῆς συζήτησεως τῆς δίκης. Ἐὰν δὲ ἡ αὐτοψία ἐγένεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἡ ἔκθεσις κατατίθεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ παραχρῆμα παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνώσιν τῶν διαδίκων καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας δύναται νὰ γίνῃ περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ε'. Ἐμπειροτέχναι καὶ πραγματογνώμονες.

α'. Περιπτώσεις τῆς συμπαραλαβῆς.

"Ἄρθρ. 285. Ἀπόδειξις δι' ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνωμόνων διατάσσεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως, ὅταν ἀπαιτῆται ἀντίληψις δι' αἰσθήσεων, ἐπιστηρίξιμῆς εἰς κανόνας τέχνης ἢ ἐπιστήμης ἢ κατὰ τέχνην κρίσις πράγματός τινος (ἄρθρ. 273).

β'. Διορισμὸς αὐτῶν.

"Ἄρθρ. 286. Συνήθως διορίζονται τρεῖς ἐμπειροτέχναι, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνήσωσι περὶ ἐνὸς μόνου. Διορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐὰν οὗτοι δυνηθῶσι νὰ συμφωνήσωσι πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἄλλως διορίζει ὁ δικαστὴς τρεῖς ἐξ

ἐπαγγέλματος, ἐκτός ὅταν πρόκειται περὶ εὐτελοῦς ἀντικειμένου, ὅτε διορίζεται εἷς.

γ'. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.

"Ἀρθρ. 287. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτός τῶν εἰς πᾶσαν παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν ἀπαιτουμένων (ἄρθρον 246), τὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα γενόμενον διορισμὸν τῶν ἐμπειροτεχνῶν, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίας, τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προφορικὴν γνωμοδότησιν ἢ τὴν ἐκτός τοῦ ἀκρατηρίου ἔγγραφον, ὅτε διορίζει τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν δικαστήν.

δ'. Μὴ ἐμφάνισις τῶν ἐμπειροτεχνῶν.

"Ἀρθρ. 288. Μὴ ἐμφανισθέντος τινος τῶν ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸν προσδιορισμένον χρόνον καὶ τόπον, ἢ μὴ θέλοντος νὰ δεχθῆ τὸν διορισμὸν του, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ ἄλλου, ὀφείλει ὁ εἰσηγητὴς νὰ διορίσῃ αὐτὸς ἄλλον. Ἐὰν ὁ ἐμπειροτέχνης ἐδέχθη ἤδη τὸν διορισμὸν του, ἢ ἔλαμε τὸν ἄρκον, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων.

ε'. Ἐξαιρέσεις αὐτῶν.

"Ἀρθρ. 289. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθέντες ἐμπειροτέχνηται δύνανται νὰ ἐξαιρηθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες κατὰ τὸ ἄρθρον 315. Ἡ ἐξαιρέσεις πρέπει νὰ γίνῃ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ὅτου ὁ ἐξαιρῶν διάδικος ἔλαβε γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, μετὰ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς περὶ ἐξαίρεσεως λόγους καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν.

"Ἀρθρ. 290. Κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τὸ περὶ ἐξαίρεσεως συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως. Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, διορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει κατὰ τὰ ἐν τοῖς

ἄρθροι 286 καὶ 287 ὠρισμένα ἄλλος ἐμπειροτέγνης· κατὰ τὴν ἐναντίαν δὲ περιπτώσιν καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πλῆρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

στ'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν
δοκιμασίαν.

"Ἀρθρ. 291. Εἰς τὴν ὄρκισιν καὶ τὴν δοκιμασίαν ἐφαρμοζονται ἐν γένει τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 281—283 ὠρισμένα. Ἐὰν εἴνε δυνατὴ ἡ θεώρησις τῶν ἀντικειμένων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται κυρίως ἡ κρίσις, γίνεται συγχρόνως αὐτοψία. Τούναντιον κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐμπειροτέγνας πρὸς ἐπίκρισιν ἢ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ εἰς τὰ ἐγγράφα περιελθοῦσα περιγραφή τοῦ ἀντικειμένου ἢ τῶν πραγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἡ γνωμοδότησις τῶν, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

ζ'. Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως.

"Ἀρθρ. 292. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς ὑποθέσεως ἐξήρτηται ἀπὸ ζήτημα πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἰδιόζουσα ἐμπειρία ἢ γνῶσις ἰδιαιτέρας τέχνης ἢ ἐπιστήμης, διορίζονται πάντοτε τρεῖς ἐμπειροτέγναι, οἵτινες ἀποφασίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἡ δὲ ἀπόφασις τῶν αὐτῶν δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον, ὅπερ πρὸς κρείττονα διευκρίνισιν δύναται νὰ διατάξῃ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ δι' ἄλλων πραγματογνωμόνων νέαν πραγματογνωμοσύνην.

η'. Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνω-
μόνων δοκιμασίαν.

"Ἀρθρ. 293. Γενομένης τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως· ἐὰν δὲ αὕτη ἐγίνεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ γνωμοδότησις ἀνυπερθέτως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΣΤ'. Μάρτυρες.

Δ'. Πότε εἶνε παραδεκτὴ ἢ διὰ μαρτύρων
ἀπόδειξις.

1. "Οτι ἀπαράδεκτος

α'. Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπερβαινουσῶν τὰς 60 δραχμάς.

"Ἀρθρ. 294. Ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα δραχμάς δὲν δύνανται ν' ἀποδειχθῶσι διὰ μαρτύρων, ἀλλὰ μόνον δι' ἐγγράφων, δι' ὄρκου ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας. Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται τὸ τε ἀπαιτούμενον κεφάλαιον καὶ οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης ὀφειλόμενοι τόκοι.

"Ἀρθρ. 295. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐφαρμόζονται καὶ—1) ἐὰν ὁ ἐνάγων θελήσῃ νὰ περιορίσῃ τὴν προτέραν μείζονα αἰτήσιν του εἰς 60 δρ. ἐκτὸς ἐὰν δύνανται ν' ἀνακληθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 266 ἡ δικαστικὴ ὁμολογία—2) ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα ποσότης εἶνε μὲν κατωτέρα τῶν 60 δρ. ἀποτελεῖ δὲ λείψανον ἢ μέρος μεγαλειτέρως ἀπαιτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν συμβῇ ἀνανέωσις—3) ἐὰν ὁ ἐνάγων κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ πολλῶν ἀπαιτήσεων συγχρόνως, αἰτήσεις δὲν ὑπερβαίνουνσι μόναι, ἀλλ' ὅλκι ὁμοῦ τὰς 60 δρ. ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησε τὰ δικαιώματα ταῦτα παρὰ διαφόρων ἀνθρώπων διὰ κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ κατ' ἄλλον νόμιμον τρόπον.

"Ἀρθρ. 296. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει ὅλκι αἱ ἤδη κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων ἔφθασεν ἤδη ἡ προθεσμία, νὰ εἰσάχωνται συγχρόνως. Ὑστέρᾳ ἀγωγῆς περὶ μιᾶς τῶν τοιοῦτων αἰτήσεων εἶνε τότε μόνον δεκτὴ ὅταν αὕτη δύνανται ν' ἀποδειχθῇ δι' ἐγγράφων, δι' ὄρκου ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.

β'. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός.

"Ἀρθρ. 297. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός δὲν εἶνε δεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, καὶ ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς ἀποτελεῖ ὀλιγώτερον τῶν 60 δραχμῶν. Ἐπίσης δὲν δύ-

ναται ν' αποδειχθῇ διὰ μαρτύρων πράξις τις ἢ ὁποιαδήποτε πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου, κατὰ τὴν σύνταξιν ἢ μετ' αὐτὴν γενομένη συμφωνία, ἣτις καὶ ἂν δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου, ἔχει ὁμοίως σχέσιν μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν περιέχεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ.

Ἄρθρ. 298. Εἰς τὰς πολιτικὰς διαφορὰς ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ὁ δικαστὴς ὀφείλει ν' ἀπορρίψῃ ταύτην καὶ ἐὰν οἱ διάδικοι ὧσι σύμφωνοι περὶ τῆς παραδοχῆς ταύτης.

2. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 299. Ἐξίχρσις τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 295—298 διαλαμβάνομένου κανόνος γίνεται· — 1. Εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ Ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα, τὸ παραδεκτὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἐξήρηται συνήθως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ· — 2. Ἐπὶ ὑποχρέωσεων, αἵτινες προέρχονται ἐκ τινος οἰονομει συμβολαίου, ἀδικήματος, ἢ οἰονομει ἀδικήματος, ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην παρακκατηγῶν, ἐὰν ὁ δανειστής ἔχῃσιν ἀποδεδειγμένως διὰ συμπτώσεως τὰ ἐμφκίνοντα τὰ δικαιώματά του ἐγγράφα, ἐὰν συμβολαίον τι προσβάλληται ὡς διὰ βίαις ἢ ἀπάτης γενομένον, ὡς εἰκονικόν, ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἢ ἐὰν δὲν ἐξτετελέσθη ἢ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς παρὰ τῶν νόμων διαχειρισμένη ὑποχρέωσις, ἢ εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν ἦτο ἀποδεδειγμένως ἀδύνατον νὰ προμηθευθῇ τις ἐγγράφον ἀποδείξιν· — 3. Ἐὰν ὁ ζητῶν νὰ τῷ συγχωρηθῇ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 300. Ὅταν ἡ εἰκονικότης προτείνεται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται ἐγγράφως. Ὡσαύτως ἐὰν τ' ἀδικήματα ἢ οἰονομει ἀδικήματα πρὸςυποθέτωσιν ὑπαρξίαν, συναλλάγματος, τοῦτο πρέπει ν' ἀποδεικνύηται συμφώνως τῷ κοινῷ δικαίῳ καὶ πρὶν ἢ ἀκόμη γίνῃ δεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις τοῦ ἀδικήματος ἢ οἰονομει ἀδικήματος.

Ἄρθρ. 301. Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως ὑπάρχει τότε, ὅταν ἐγγράφον συντεταγμένον κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον καθιστᾷ πιθανόν, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς, τὸ προτεινόμενον.

6. Ἐξέτασις μαρτύρων.

1. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 302. Χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως, δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίζηται τὸ ἐναντίον εἰς εἰδικὰς περιστάσεις. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὀρίζεται καὶ ἂν εἶνε ἢ ὄχι παραδεκτὴ ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις· ἐκτὸς δὲ τούτου περιέχονται τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 246 διακτασόμενα προσόντα.

2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 303. Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων γίνεται συνήθως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ τότε μόνον διορίζεται δικαστὴς πρὸς τὴν ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅταν μετ' αὐτῆς πρόκειται συνάμα νὰ διεξαχθῇ καὶ αὐτοψία. Οἱ δὲ διάδικοι ἔχουσιν τὸ δικαίωμα νὰ καλέσωσιν ἐκ νέου δι' ἰδίας δαπάνης εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου διαδικασίαν ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἐξετασθέντων ἤδη μαρτύρων, διὰ νὰ ἀποτείνωσιν αὐτοῖσι πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις, ἀναπτυσσοῦσας λεπτομερέστερον τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς γενομένας ἤδη ἐξιμολογήσεις.

3. Κλήτευσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 304. Ἡ κλήσις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὸν δικαστὴν ἢ τὸ δικαστήριον, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ὅτε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἢ ἐξέτασις καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς. Ἡ κλήσις πρέπει νὰ εἶνε χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ καλοῦντος διαδίκου ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰκοσι τέσσαρας ὥρας τοῦλάχιστον πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἐν αὐτῇ προσδιορισμένης ἡμέρας.

Ἄρθρ. 305. Ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 139, 144, 145, 147 ὠρισμένα. Ἐὰν οἱ κλητέοι δὲν κατοικῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γενησομένης ἐξετάσεως, ἐπεκτείνεται ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη προθεσμία κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 191-193 ὠρισμένα.

4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 306. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 304 ἐδ. 2 προσδιορισμένην προθεσμίαν, γνωστοποιεῦνται εἰς τὸν ἀντίδικον τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία ὄλων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἀνταπόδειξιν κλητευθέντων μαρτύρων. Ἐξαίρεσις συμβαίνει μόνον ὅταν τὸ ὄνομα τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν προσκλήτουμένων μαρτύρων περιέχωνται εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν καὶ ὁ ἀντίδικος ἦτο παρών ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καθ' ἣν περιπτώσιν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 139 δημοσιεύσις τῆς ἀρροώσεως τὴν ἀπόδειξιν ἀποράσεως ἐπέχει τόπον γνωστοποίησεως.

5. Ὑποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν.

Ἄρθρ. 307. Ἐκαστος ἄνευ δικροῦς τάξεως ἢ φύλου εἶνε συνήθως ὑπόχρεως, γενομένης αἰτήσεως, νὰ μαρτυρῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ πάντων, ὧν ἀντελάβετο ἰδίως αἰσθήσειν.

6. Λειπομαρτύριον καὶ ὄρνησις τῆς μαρτυρίας.

Ἄρθρ. 308. Ἐὰν τις τῶν μαρτύρων, κλητευθεὶς καὶ μὴ ἔχων νόμιμον αἰτίαν κωλύσεως, δὲν ἐμφανισθῇ, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέντε μέχρι ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ λειπομαρτυρίου προξενηθέντων ἐξόδων· εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ μάρτυρες οἱ ἐμφανισθέντες μὲν, ἄνευ δὲ νομίμου αἰτίας ἀποποιηθέντες τὴν μαρτυρίαν ἢ τὸν ὄρκον, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς βαρυτέρας ποινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 267 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Τὴν ποινὴν ταύτην ἐπιβάλλει, γενομένης μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς

ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ εἰσηγητής.

Ἄρθρ. 309. Ὁ μάρτυς, ἐὰν ἐπιμένῃ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ μαρτυρήσῃ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τῶν προσγενομένων εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων συμβάσεως αὐτῷ ἡττηθῆς. Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας ταύτης ὑποτίθεται πάντοτε, ὅτι ὁ μάρτυς ἤθελε μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καθ' ὃν οὗτος ἀπήγγειλε τρέπον.

Ἄρθρ. 310. Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται ἐντὸς ἀνυπερθέτου προθεσμίας δεκκέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ ἀνακόψῃ ταύτην. Ἐὰν οὗτος δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν, γίνεται δεκτὴ ἢ ἀνακοπὴ καὶ καταργεῖται ἢ καταδίκη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀπαγγειλαντος τὴν ἀπόφασιν.

7. Ἐξοδα ὀδοπορίας καὶ τροφῆς.

Ἄρθρ. 311. Τὰ ἐξοδα ὀδοπορίας, τροφῆς καὶ ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων κανονίζονται συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 1101 τοῦ ἔτους 1900 ἀποφάσει τοῦ Ἡγεμονικοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 7929/2519 τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1900 ἐγκυκλίῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

8. Ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 312. Ὅστις τῶν δικδίκων καλέσῃ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος πλείονας τῶν τριῶν μαρτύρων, δὲν δύναται ν' ἀπαίτησιν παρὰ τοῦ ἡττωμένου τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῶν λοιπῶν.

9. Μάρτυρες ἐξεταζόμενοι ἐν τῇ κατοικίᾳ των.

Ἄρθρ. 313. Ἀσθενεῖς ἢ γυναῖκες δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ εἰς τὰς κατοικίας των.

Οἱ ἀρχιερεῖς ἐξετάζονται καὶ ὀρκίζονται κατ' οἶκον, ἢ δὲ μαρ-

τυρία αὐτῶν, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἡγεμόνος, οἱ Νομάρχαι, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἐφετείου, ὡς καὶ οἱ τῶν Πρωτοδικῶν, πρὸς δὲ καὶ οἱ Πρόξενοι, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύουσιν ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατρίβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ παραγγεληέντων δικαστηρίων ἢ δικαστῶν.

10. Μάρτυρες ἀνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν.

Ἄρθρ. 314. Ἄνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν εἶνε—1) ὅσοι δὲν εἶχον, καθ' ἣν στιγμὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικόν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον, —2) μαινόμενοι, παράφρονες καὶ ἐντελῶς βλάκες, —3) κληρικοί, ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως. Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ αὐτῶν ὅτι μαρτυροῦντες ἠθέλουν παραβῆ τὰ ἀπόρρητα τῆς ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσιν των ταύτην δίδεται πίστις. Ἄκρα μέθη θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην. Περιοδικῶς μαινόμενοι ἢ παράφρονες, οἵτινες, καθ' ἃ διαλείμματα ἐχεφρονοῦσιν, ἀντελάβοντο γεγονότων, ἢ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην εἰς κατάστασιν μετριωτέρας μέθης, δύνανται, ἅμα συνέλθωσιν ἐντελῶς εἰς ἑαυτοὺς, ν' ἀκουσθῶσιν, ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Ἐντελῶς ἀνεπιτήδευτοι μάρτυρες δὲν ἐξετάζονται πώποτε· ὅθεν ἀποβάλλονται καὶ ἐξ ἐπαγγελματος.

11. Ἐξαίρεσις μαρτύρων.

Ἄρθρ. 315. Μάρτυρες, ἀποβαλλόμενοι κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, εἶνε—1) ὅσοι ἔλαβον ἀμοιβὴν διὰ νὰ δώσωσιν ἢ νὰ μὴ δώσωσιν τὴν μαρτυρίαν των, ἢ ἐδέχθησαν ὑπόσχεσιν τινὰ ἕνεκα τούτου, —2) ὅσοι δύνανται νὰ ἐλπίζωσι βεβαίως ἐκ τῆς ἀποβάσεως τῆς δίκης ἢ τῆς μαρτυρίας των ἄμισόν τινὰ ὠφέλειαν ἢ βλάβην· μέλη σωματοεῖου δύνανται μὲν νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς διαφορὰς τοῦ συστήματός των, ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν

κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. — 3) ἰατροί, χειροῦργοι καὶ μαῖαι περὶ πάντων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν παρ' αὐτῶν δοθεῖσαν βοήθειαν, — 4) δικαστικοὶ ἀντιλήπτορες, σύμβουλοι καὶ δικηγόροι ὡς πρὸς ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἀναγόμενα εἰς δίκην, καθ' ἣν ὑπηρετοῦσιν ἢ ὑπηρετήσαν. — 5) συζυγοί, ἀδιάρκετοι ἢ διεζευγμένοι, ὡσαύτως καὶ μνηστῆρες ἢ μνησταί εἰς πράγματα τῶν συζύγων ἢ τῶν μνηστῶν αὐτῶν, — 6) οἱ κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν καὶ οἱ ἐκ πλαγίου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, — 7) πᾶς κταδικασθεὶς ἕνεκα κηκουργήματος ἢ τινας τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων, — 8) ὅστις εἶναι προσηλωμένος εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν ὡς ἔχων πρὸς αὐτὸν ἰδιόχουσαν σχέσιν ὑπηρεσίας ἢ ἐξαρτώμενος ἰδιάζοντως παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 316. Μάρτυρες ἀποβλητέοι κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἐξετάζονται, ἐὰν ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν προέβαλε μάρτυρά τινα, ὅστις ἠδύνατο νὰ κηρυχθῆ ἀποβλητέος κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἀντεῖπε κατὰ τῆς ἐξετάσεως μάρτυρός τινας, ὅστις ἔπρεπε ν' ἀποβληθῆ κατ' αἴτησιν του.

Ἄρθρ. 317. Ἐπίσης ἐξετάζονται καὶ συγγενεῖς καὶ κηδεσταὶ (ἀρθρ. 315 ἀριθ. 5 καὶ 6), ἐὰν ἢ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους σχέσις εἶναι ἢ αὐτῆ, ὡσαύτως καὶ ὅταν πρόκειται περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκογένειαν γεννήσεων, γάμων, θανάτων καὶ γαμικῶν διαφορῶν, καὶ δὲν εἶνε τρόπος νὰ ἀνακαλυφθῆ ἄλλως ἢ ἀλήθεια.

Ἄρθρ. 318. Ὁ περὶ ἐξαίρεσεως λόγος προτείνεται πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων μετὰ ταῦτα ἢ ἐξαίρεσις τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν ὁ λόγος αὐτῆς δύναται νὰ ἀποδειχθῆ ἐγγράφως.

Ἄρθρ. 319. Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξετάσεων τὸ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τῶν περὶ αὐτῶν προτεινομένων ἀποδείξεων συζητεῖται καὶ ἀποφατίζεται παραχρῆμα. Ἐὰν ἢ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δὲν δύναται ν' ἀκουσθῆ ὁ μάρτυς.

Ἄρθρ. 320. Κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασίαν δὲν ἐξετάζεται ὁ ἐξαιρούμενος μάρτυς, μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι καὶ ὁ δικαστὴς συμφωνῶσι περὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαίρεσεως. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητῆς συντάσσει ἐλθεσιν, περιέ-

χρυσαν τούς τε τῆς ἐξαιρέσεως λόγους καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς προτάσεις τῶν δικαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρούμενον μάρτυρα.

"Ἀρθρ. 321. Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως, γίνεται καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρισμούς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαιρέσεως λόγων συζήτησις καὶ ἡ δεθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγνωστικαί καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτός καὶ ἀποδεδειγμένος.

12. Μάρτυρες ἐξεταστοί ἀνεὶ ὄρκου.

"Ἀρθρ. 322. "Ανεὶ ὄρκου ἐξετάζονται—1. παῖδες κατώτεροι τῶν δεκαεσσάρων ἐτῶν,—2. ὅσοι ἔνεκα κακοεργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 315 ἀριθ. 7 ἀναφερομένων πλημμελημάτων διετελοῦσιν ὑπὸ ἀνάγκην.

13. Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων.

"Ἀρθρ. 323. Τὸ περὶ τῆς ἀξιόπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ· μολοντοῦτο αἱ μαρτυρίαι τότε μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν εἴνε σαφεῖς καὶ ὠρισμέναι, ἐπερείδονται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ δηλοῦται ἀκριβῶς ὁ λόγος τῆς γνώσεως. Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια ἔμαθον ἐξ ἀκοῆς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑποθέσεις. Καὶ ἀπορατικοὶ μάρτυρες εἴνε ἐντελῶς ἀξιόπιστοι, ἐὰν ἔπραπεν ἀνεγκλίως λόγῳ χρόνου καὶ τόπου ν' ἀντιλέγωνται γεγονότος, τὸ ὅποιον ἀρνοῦνται. Ἄν τυχὸν ἤθελε συμβῆ.

14. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

"Ἀρθρ. 324. Μάρτυρες εἴνε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθῶσι, πρέπει, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι παραιτηθῶσι τούτου, νὰ ὀρκίζονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξετασθῶσι περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς

ἡλικίας των, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας των, τῆς θρησκείας των, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός των, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων αὐτῶν πρὸς τοὺς διαδίκους σχέσεων· ἔπειτα δὲ ἄρχονται αἱ περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις.

Ἄρθρ. 325. Ὁ ὄρκος γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, προφερομένων τῶν ἐξῆς:

«Ὁμνῶ, συνειδῶς τὰς ἐπικειμένας εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν ποινὰς, ὅτι θελῶ εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν, τὴν πλήρη ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἶπῃ μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον». Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 356 ὠρισμένα. Οἱ δὲ κληρικοί φέροντες τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους, διαβεβαίουσιν ἐπὶ τῆς ἱερατικῆς ἢ μοναστικῆς των συνειδήσεως ὅτι θελουσιν εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν· ἡ δὲ διαβεβαίωσις αὕτη ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὄρκου.

Ἄρθρ. 326. Πᾶς μάρτυς ἐξετάζεται κατ' ἴδιον, πλὴν πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἐὰν ἐνεφανίσθησαν οὗτοι. Ἐὰν ἢ ἐξετάσις γίνηται ἐν τῷ ἀροατηρίῳ, δύνανται κατ' αἰτήσιν τινος ἢ πλειοτέρων διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ κληθῶσι συγχρόνως πολλοὶ μάρτυρες καὶ νὰ ἐξετασθῶσι κατ' ἀντιπαράστασιν.

Ἄρθρ. 327. Οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσι προφορικῶς καὶ πᾶς δικαστῆς ἢ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνη αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν παρόντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐρωτήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας, ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν διασαφήσεις.

Ἄρθρ. 328. Μάρτυρες ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ διὰ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως ὠρισμένη διορίξι. Ἀρξάμενης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, δὲν δύνανται πλέον νὰ προβληθῶσι νέοι μάρτυρες, εἰμὴ μόνον συναίνεισι ὅλων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 329. Περὶ τῆς ὀρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐκάστου μὲν μάρτυρος ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ἐν τῷ τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως. Κατὰ τὴν ἐν τῷ

ἀκροατηρίῳ ἐξετάσιν χρησιμεύουσι πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

15. Μάρτυρες μὴ εἰδότες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρ. 330. Ἐπὶ μαρτύρων, μὴ εἰδόντων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, συμπεριλαμβάναται ἑρμηνεὺς, ὑποβαλλόμενος εἰς ὄρκον. Πᾶσα ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις γράφεται εἰς τὴν ἑκθεσιν Ἑλληνιστὶ καὶ ἡ ἑκθεσις ὑποβάλλεται πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸ ἑρμηνεῖα.

16. Κωφοὶ, ἄλαλοι καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες.

Ἄρθρ. 331. Ὅταν κωφοὶ, ἄλαλοι καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες γινώσκωσι νὰ γράψωσιν, ὁ γραμματεὺς ἐγγράφει εἰς τὴν ἑκθεσιν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ λοιπὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς καθυποβάλλει εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐγγραφοῦ ἀπάντησιν. Ἐὰν οἱ μάρτυρες οὗτοι δὲν ἤξεύρωσι νὰ γράψωσι, διορίζεται δι' αὐτοὺς ἑρμηνεὺς, παρ' οὗ ὑπογράφεται ἡ ἑκθεσις, ἣτις καὶ ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἄρθρ. 332. Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 330 καὶ 331 ἀναφερόμενοι ἑρμηνεῖς διορίζονται καὶ ὀρκίζονται ἐπὶ μὲν τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γενομένων ἐξετάσεων παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παρὰ τοῦ προέδρου. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξαιρέσῃ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δι' οὓς καὶ τοὺς πραγματογνώμονας κατὰ τὸ ἄρθρον 289. Ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετάσεων ἀποφασίζει περὶ τούτου ὁ εἰσηγητής, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὸ ὅλον δικαστήριον.

17. Συζήτησις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 333. Ἐὰν ἡ ἐξετάσις τῶν μαρτύρων γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἑναρξίς τῆς περὶ τούτου συζητήσεως. Ἐὰν δὲ ἡ ἐξετάσις ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ ἑκθεσις ἀνυπερθέτως παρὰ τῷ γραμματεῖ πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας δύναται νὰ γίνῃ περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

18. Ἀκυρότητες καὶ ἀταξίαι.

Ἄρθρ. 334. Ἐάν τις δὴσχυρίζηται ὅτι ὑπάρχει ἀκυρότης ἢ ἄλλη ἀταξία εἰς τὴν πρὸς ἀποδείξιν διαδικασίαν, ἢ περὶ τούτου αἰτήσεις εἰσάγεται κατὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως γενομένην διαδικασίαν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσιν, πλὴν ἐάν ἐκαλύφθῃ διὰ τῆς προτέρας συμπράξεως τοῦ διαδίκου, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένων ἐξετάσεων πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶνε παραδεκτὴ τοιαύτη πρότασις, ἀλλ' ἐπιουλάττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 205 ὠρισμένα. Ἐάν ἢ περὶ ἀποδείξεως διαδικασία κηρυχθῇ ἔλη ἢ ἐν μέρει ἄκυρος ἢ ἀτακτος, οἱ μάρτυρες, αἰτούντος τινος τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται ἐκ νέου κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. Ἡ ἀταξία ἢ ἀκυρότης μαρτυρίας τινὸς δὲν συνεπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, ὅσαι δὲν ἔχουσι τὰ ἐλλείμματα ἐκείνης.

Ἄρθρ. 335. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἢ προτέρα μαρτυρία ἐκηρύχθη ἀτακτος ἢ ἄκυρος, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξετασθῇ, ἀναγινώσκειται ἢ προτέρα του μαρτυρία ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ζ'. Ὁρκος.**Α'. Ἐν γένει.**

Ἄρθρ. 336. Ὁ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπαχθεὶς ὄρκος εἶνε εἶδος συμβιβασμοῦ καὶ ἐπομένως κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ ἀρχάς.

Ἄρθρ. 337. Ὡς μέσον ἀποδείξεως θεωρεῖται μόνον ὁ ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος ἢ ὁ πρὸς τοῦ δικαστηρίου ἐπιβαλλόμενος ὄρκος.

Β'. Ὁρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος.**1. Ὁρκου ἐπαγωγῆ.**

Ἄρθρ. 338. Πᾶς ὁ ἔχων δικαίωμα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης

τινος δύναται εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς, ἐὰν ἰδιαίτεροι νόμιμοι ὅρισμοι δὲν διαγράφωσι ρητῶς τὸ ἐναντίον, νὰ ἐπάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἀντίδικον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης περὶ παντὸς πράγματος, καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων εἴτε ὑπάρχουσιν ἄλλαι ἀποδείξεις εἴτε μὴ, καὶ ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνώσιν τῶν ἀποδεικτικῶν πραγμάτων.

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

Ἄρθρ. 339. Ἐντὸς τῆς παρά τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἐπήχθη ὁ ὄρκος, ἂν θέλῃ νὰ δεχθῇ τὸν ὄρκον, ν' ἀποποιηθῇ ἢ ν' ἀντεπαγάγῃ τὸν ὄρκον. Ἄν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία, χωρὶς ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ἢ ἂν ἀποποιῆται τὸν ὄρκον, θεωρεῖται τότε τὸ γεγονός, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ ἀπαιτεῖται ὁ ὄρκος ὡς ὠμολογημένον.

Ἄρθρ. 340. Ἀντεπαγομένου τοῦ ὄρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐτὸν, χρεωστεῖ οὗτος νὰ δώσῃ αὐτὸν ὡς ὄρκον διαδίκου ἢ τρίτου, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 349 καὶ ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει θέμα, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας αὐτοῦ τὴν πρώτην δικαίμων τοῦ Εἰρηνοδικείου μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀντεπαγωγῆς ἄνευ δηλώσεως τινος πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ ἢ κλητεύσεως τούτου. Ἐὰν ὅμως ὁ ὄρκος ἀντεπάγῃται ἐπ' ἀκροατηρίου, παρόντος τοῦ πρὸς ἐν ἢ ἀντεπαγωγῆ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 358. Ἄν δὲν γίνῃ τούτο, θεωρεῖται τὸ γεγονός, τὸ ὅποιον ἤθελεν οὗτος ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὄρκου ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον.

Ἄρθρ. 341. Μόνον ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος περιέχῃ προσθήκην μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὄρκου, δύναται ν' ἀποβληθῇ ἀζημίως.

Ἄρθρ. 342. Ὁ ὄρκος δὲν δύναται ν' ἀντεπαχθῇ, ὅταν τὸ γεγονός τὸ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ δὲν εἶναι κοινὸν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, ἀλλ' ἀφορᾷ προσωπικῶς μόνον ἐκεῖνον εἰς ἐν ἐπήχθη.

3. Παράλειψις τοῦ ὄρκου.

Ἄρθρ. 343. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 339 καὶ 340 ὠρισμένοι ἐπι-

ελαβεῖς συνέπειαι χωροῦσι καὶ ὅταν ὁ ἤδη δευτὸς γενόμενος ὄρκος δὲν δοθῇ, ἢ ὁ ἑκτονὸν δὲν ἐνεσχυσῆθαι κατὰ τὴν πρὸς ὄρκοδοσίαν ὠρισμένην προθεσμίαν.

4. Ἀνάκλησις ὄρκου.

Ἄρθρ. 344. Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος δὲν δύναται ν' ἀνακληθῆ παρὰ τοῦ ἐπάγοντος ἢ ἀντεπάγοντος, εἰμὴ ἐνόςση δὲν ἔγινεν ἔτι ἢ περὶ παραδοχῆς αὐτοῦ δήλωσις. Ἐπανέλευσις εἰς τὴν ἄραξ ἀνακληθεῖσαν ἐπαγωγὴν ἢ ἀντεπαγωγὴν ὄρκου δὲν δύναται νὰ γίνῃ, πώποτε.

5. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ δεδομένου ὄρκου.

Ἄρθρ. 345. Ὁ γενόμενος ὄρκος ἀποτελεῖ μεταξὺ τῶν δικαδίκων, τῶν κληρονόμων καὶ ἄλλων ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐντελῆ ἀπόδειξιν. Πᾶσα ἀνταπόδειξις, καὶ αὐτὴ προσέτι ἢ περὶ ψευδορκίας ἀπόδειξις, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐπιφυλακτομένης τῆς ποινικῆς καταδιώξεως.

6. Πρὸς ὄρκοδοσίαν ἀνίκανοι.

Ἄρθρ. 346. Ἀνίκανοι πρὸς ὄρκοδοσίαν εἶνε:—1. Ἀνήλικοι, μὴ συμπληρώσαντες ἔτι τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.—2. Οἱ ἕνεκα ψευδορκίας ἢ ψευδομαρτυρίας καταδικασθέντες. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους δὲν δύναται νὰ ἐπαχθῆ ὄρκος, ὅπως δὲν δύναται καὶ οὗτοι νὰ ἐπαγάγωσι ὄρκον, ὁ δὲ δικαστὴς ὀφείλει νὰ μορφώσῃ τὴν πεποιθήσιν του ἐξ ἄλλων νομίμων ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 347. Ἐὰν διαδίκος τις, μὴ ὄν εἰς ἡλικίαν ὄρκου, πρόκειται νὰ ὁμῶσῃ, ὁ ὄρκος γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου περὶ τοῦ γινώσκειν ἢ μὴ γινώσκειν.

7. Ὁρκοδοσία.

α'. Αὐτοπροσώπως.

Ἄρθρ. 348. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου

ἄρθρου ἢ ἄλλης εἰδικῆς τοῦ νόμου διατάξεως, δὲν συγχωρεῖται νὰ ὀμώσῃ τις δι' ἄλλου, ἀλλ' ὁ ὅρκος πρέπει νὰ γίνηται αὐτοπροσώπως.

β'. Περὶ τοῦ πιστεῦν καὶ μὴ γινώσκειν.

Ἄρθρ. 349. Ἐάν τις διαδίκος, εἴτε ἐνάγων εἴτε ἐναγόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος, δὲν δύναται νὰ ὀμώσῃ ὅτι γινώσκει ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα (ἄρθρ. 338—347) πρέπει νὰ ὀμώσῃ ὅτι, καίτοι προσπαθήσας νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐδυνήθη νὰ εὑρῇ λόγον διὰ νὰ πεισθῇ (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις γ' ἀμφιδάλλῃ) ὅτι κτλ. Ὁ περὶ τοῦ μὴ γινώσκειν γινόμενος ὅρκος ἔχει τὰς αὐτὰς συνεπείας, καθὼς καὶ ὁ περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος (ἄρθρ. 345).

γ'. Ὁρκοδοσία νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 350. Καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα (σωματεῖα) δύναται νὰ ἐπαχθῇ ὅρκος.

Ἄρθρ. 351. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνη ὅρκος παρὰ τινος σωματείου, νομικοῦ προσώπου, δήμου, κοινότητος καὶ τῶν τοιούτων, ὁ ὅρκος δίδεται παρὰ τῶν νομίμων αὐτῶν προϊσταμένων κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ δικαστικῆς παραστάσεως αὐτῶν διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐὰν οἱ ἀντιπρόσωποι εἶνε πλείονες τοῦ ἐνὸς, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του, ὅτι ὁ ὅρκος δύναται νὰ δοθῇ νομίμως καὶ ὑπὸ ὀρισμένου μόνον ἀντιπροσώπου. Ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐταιρειῶν δίδεται ὁ ὅρκος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ τοῦ διαχειριστοῦ αὐτῶν.

δ'. Ὁρκοδοσία ὀμοδίκου τινός.

Ἄρθρ. 352. Ἐὰν ὁ ὅρκος ἐπήχθη εἰς πλείονας ὀμοδίκους, πρέπει νὰ ὀμώσωσιν ἅπαντες ἕκαστος δι' ἑαυτὸν καὶ οὔτε ὁ ὅρκος ἐνὸς ἐκάστου ὠφελεῖ τοὺς λοιποὺς, οὔτε ἡ ἄρνησις αὐτοῦ τοὺς βλάπτει.

• . Ὁρκοδοσία τοῦ ἔχοντος ἀλληλεγγύως δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσιν.

Ἄρθρ. 353. Ἐὰν ἐκ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένων ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος εἰς ἓνα καὶ ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, ἀπαλλάττονται διὰ τούτου καὶ οἱ λοιποί. Τανάπαλιν δὲ στεροῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀλληλέγγυα δικαίωματα ἔχοντες τὰ δικαίωματά των, ἐάν τις αὐτῶν ἐπήγαγεν ἢ ἀντεπήγαγεν ὅρκον καὶ ὁ ἀντίδικος ὤμοσε. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἀνατρέπονται ἐν περιπτώσει συμπαιγνίας.

στ'. Ὁρκοδοσία πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρ. 354. Ὁ εἰς τὸν πρωτοφειλέτην ἐπαχθῆς ἢ ἀντεπαχθῆς καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενος ὅρκος ἀπαλλάττει καὶ τοὺς ἐγγυητάς, καὶ τανάπαλιν δὲ ὁ ὅρκος τοῦ ἐγγυητοῦ ἀπαλλάττει τὸν πρωτοφειλέτην.

ζ'. Ὁρκοδοσία τῶν κληρονόμων

καὶ τῶν ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρ. 355. Ἀποθανόντος ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος, πρὸ τῆς διὰ τῶν ἄρθρων 339 καὶ 340 διατεταγμένης δηλώσεως ἢ πρὸ τῆς ὀρκοδοσίας, τάττεται εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ νέα προθεσμία πρὸς δήλωσιν· καὶ ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐμύσωσιν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ δώσωσι τὸν περὶ τοῦ μὴ γινώσκειν ὅρκον. Εἰς τὴν παραδοχὴν, ἄρνησιν ἢ ἀντεπαγωγὴν καὶ δόσιν τοιοῦτου ὅρκου καὶ εἰς τὰς συνεπείας αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 339—348 ὀρισμένα.

η'. Ὁρκος ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρθρ. 356. Ὁ ὅρκος δίδεται ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων « Ὁμνύω, εἰδὼς ἀλλίστα τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ψευδορκίαν ποινάς, ὅτι κλπ. » Κατὰ τὴν ὀρκοδοσίαν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν ὀμνούντων καὶ ἐπομένως

νά τίθεται ὡς βάζει δι' ἑκάστον αὐτῶν ὁ εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ εἰθισμένος τύπος τοῦ ὄρκου ἢ τῆς διαβεβαιώσεως.

8. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις καὶ συζητήσεις περὶ τοῦ ὄρκου.

"Ἀρθρ. 357. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα ἀπόφασις πρέπει νὰ προσδιορίξῃ τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ ὁ ὄρκος, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ὀρκοδοσίας καὶ τὴν προθεσίαν τῆς περὶ αὐτοῦ δηλώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 340, 341 καὶ 356.

"Ἀρθρ. 358. Ἐὰν οἱ διάδικοι εἶνε παρόντες ἐν τῷ ἄκροατηρίῳ, ὑποχρεοῦνται εἰς ταχίστην δῆλωσιν, ἀντεπαγωγὴν καὶ δόσιν τοῦ ὄρκου, μεθ' ὃ μεταβαίνει ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ὀριστικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόρασιν.

9. Ὀρκοδοσία ἐν τῷ ἄκροατηρίῳ τοῦ ἀρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὀρκοληψίαν δικαστηρίου.

"Ἀρθρ. 359. Συνήθως δίδονται οἱ ὄρκοι ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Μένον ὅταν ὑπάρχῃ προσηκόντως βεβαιωμένον κώλυμα, ἢ ἀπέχῃ μακρὰν ὁ ὁμῶσον, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς δικαστὴν τινα ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον τὸ νὰ λάβῃ τὸν ὄρκον. Τοῦτο δὲ γίνεται πάντοτε κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 313. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἢ προσέλευσις εἶνε ἐλευθέρα εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους· ὅθεν πρέπει νὰ προσκαλῶνται ἐπὶ τούτῳ.

Γ'. Ὀρκος ἐπιβαλλόμενος παρὰ τοῦ δικαστοῦ.

1. Πότε δύναται ὁ δικαστὴς νὰ ἐπιβάλῃ ὄρκον.

"Ἀρθρ. 360. Ὁ δικαστὴς τότε μόνον δύναται, εἴτε κατ' αἰτησίαν ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγελήματος, νὰ ἐπιβάλῃ ὄρκον εἰς διαδίκον τινα, ὅτε ἡ ἀγωγὴ ἢ ἡ ἔνστασις δὲν εἶνε μὲν ἐντελῶς ἀποδεδειγμένη, δὲν στερεῖται δὲ πάσης ἀποδείξεως. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἔπεται χωρὶς περαιτέρω διαδικασίας καταδίκη ἢ ἀπόλυσις.

2. Ὀρκος ἀναπληρωτικός καὶ ἀπαλλακτικός.

Ἄρθρ. 361. Ἀναπληρωτικός ὄρκος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀποδεικνύοντα, ὅταν διὰ τῶν προσαχθειῶν ἀποδείξεων καθίστανται σφόδρα πιθανὰ τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν ἐξάγῃται ὑπὲρ τῶν λεγομένων τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν εἰμὴ ἀσθενὲς τεκμήριον, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀντίδικον ὁ ἀπαλλακτικός ὄρκος.

Ἄρθρ. 362. Ἡ ἀκριβεστέρα κρίσις, ἐὰν πρέπη νὰ ἐπιβληθῇ ἀναπληρωτικός ἢ ἀπαλλακτικός ὄρκος, ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιον ὁμῶς κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὴν κρείττονα τοῦ πράγματος γνώσιν, ἢ τὴν μείζονα προσωπικὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων.

3. Συνέπειαι.

Ἄρθρ. 363. Ὀρκος, ἐπιβεβλημένος παρὰ τοῦ δικαστοῦ, δὲν δύναται νὰ ἀντεπαχθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἡ ἀποποίησης ἢ μὴ δέσις τοῦ ἀπαξ δεκτοῦ γενομένου ὄρκου ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου δεδομένης προθεσμίας ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι θεωρεῖται ὡς ὠμολογημένον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον ἐπρόκειτο νὰ βεβαιωθῇ δι' ὄρκου.

Ἄρθρ. 364. Διὰ τῆς ὀρκοδοσίας ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναπληρωτικοῦ ὄρκου ἀναπληροῦται ἢ πρότερον ἀτελῆς ἀπόδειξις, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαλλακτικοῦ καθίσταται ἐντελῶς ἀνίσχυρος. Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμύζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 338, 345, 349, 355 καὶ 359 ὠρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς ἀναψηλαφήσεως.

4. Ἐκτιμητικός ὄρκος.

Ἄρθρ. 365. Ἐὰν ὁ λόγος καὶ ἡ ὑπαρξίς ἀπαιτήσεώς τινος, ἢ παρανόμως προσγενομένης ζημίας, ἀποδειχθῇ ἐντελῶς, εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ἢ ποσότης καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐπιβάλλει τὸ δικαστήριον τὸν ἐκτιμητικὸν ὄρκον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει τὴν ἀπαίτησιν ἢ ὑπέφερε τὴν ζημίαν. Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην λαμ-

θάνεται ὡς βάζεις ἢ ἀληθῆς τιμῆ καὶ ὄχι ἢ κατὰ φαντασίαν, ὅθεν τάττει ὁ δικαστὴς τὸν ὑπέρτατον ὄρον, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ἐμνύων.

Η'. Ἀπόδειξις δι' ὑπομνημάτων.

α'. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὅρισμός.

Ἄρθρ. 366. Ὑπομνήματα εἶνε χειρόγραφοι ἢ τυπωμένα διακριθεὶς ἢ μνημεια.

Ἄρθρ. 367. Τὸ παρὰ τῶν συμβαλλομένων συντασσόμενον περὶ τῶν δικαιοπραξιῶν αὐτῶν ἔγγραφον ἀφορᾷ μόνον τὴν ἀπόδειξιν. Τὸ κύριον ἢ μὴ τούτου δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ κύριου ἢ μὴ τῆς δικαιοπραξίας, πλὴν ἂν ὁ νόμος ὀρίξῃ τὸ ἐναντίον.

2. Δύναμις ἀποδεικτικῆ.

Ἄρθρ. 368. Τὰ ὑπομνήματα τότε μόνον ἔχουσι δύναμιν πρὸς ἀπόδειξιν—1) ὅταν εἶνε συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους—2) ὅταν ἢ ἐκείνα τὰ ὁποῖα δίδουσι κύριον εἰς αὐτὰ, ἰδίως δὲ ἢ ὑπογραφῆ, ἢ σφραγίδος κτλ. εἶνε ἐπιτεθειμένα εἰς ἕκαστον φύλλον, ἢ ὅλα τὰ φύλλα εἶνε ἠνωμένα διὰ κλωστῆς ἐξησφαλισμένης διὰ τῆς πρὸς κύριον αὐτῶν ἐπιτεθειμένης σφραγίδος—3) ὅταν δὲν εἶνε ἐσχισμένα, διατετμημένα διὰ διαγραφῆς, ἔξεσεως, ἐξαλείψεως, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον εἰς οὐσιώδη μέρη μεταβεβλημένα—4) ἂν εἶναι εὐανάγνωστα.

3. Τύπος ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 369. Ὁ τύπος παντὸς ἐγγράφου κανονίζεται κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν τόπον καὶ χρόνον ἐξεδέθη τὸ ἔγγραφον. Προκυπτούσης ἀμβιβολίας ἐὰν ὁ τύπος ἐγγράφου τινὸς ἦτο εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως ὁ ἰσχύων νόμιμος τύπος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐμφανίζοντος τὸ ἔγγραφον. Οἱ δεξιὴ μεδαποὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύνανται ν' ἀκολουθήσωσιν ὡς πρὸς τοὺς τύπους τοῦ ἐγγράφου τοὺς νόμους τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

4. Ἐλλειψίς τῆς συρραφῆς.

Ἄρθρ. 370. Ἐάν φύλλα μὴ συνδεδεμένα καθυποβληθῶσιν ὡς ἀπαρτίζοντα ἐν ὄλον ἔγγραφον, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, ν' ἀπορρίψῃ ὅλα τὰ μὴ ὑπογεγραμμένα φύλλα.

5. Ἐσχισμένα ἢ διαγεγραμμένα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 371. Ἐγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐσχίσθησαν, διετμήθησαν ἢ διεγράφησαν ὄχι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀκυρότητός των, ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν, κατὰ πλάνην κλπ. δύνανται μόνον νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀπόδειξιν, ἐάν τὸ συμβάν τοῦτο δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐντελῶς.

6. Μεταβολαί.

Ἄρθρ. 372. Γενομένων μεταβολῶν εἰς τι ἔγγραφον, πρέπει ν' ἀποδείξῃ ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται ἔγιναν παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἔγγραφον. ἢ παρ' ἐκεῖνου, καθ' οὗ πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἢ εἰς ἄν μετέβῃ τὸ δικαίωμα, ἢ ὅτι ἔγιναν συναινέσει αὐτοῦ. Ἐάν δὲ ἔγγραφόν τι ἀπολεσθῇ ἢ καταστῇ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἢ τινος συμπτώσεως δυσανάγνωστον ἢ ἄλλως ἀχρηστον, ὁ ἀποδεικνύων δύναται ν' ἀποδείξῃ ἢ ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον ἔγγραφον ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἢ συγχρόνως ἀμφότερα καὶ ταῦτα διὰ παντὸς ἀποδεικτικῶς μέτου, καὶ εἰς τοιαύτας προσέτι δίκας, ἐν αἷς ἀπαιτεῖται, οὐσιωδῶς ἔγγραφον.

7. Ἐγγραφα καθυποβάλλονται ὀλοκλήρως.

Ἄρθρ. 373. Πᾶν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μεταχειρισθῇ διάδικός τις πρὸς ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν, πρέπει νὰ καθυποβάλληται ἐν πρωτοτύπῳ ὀλοκλήρως κατὰ πᾶν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ καὶ ὄχι ἐν περιλήψει μόνον, διὰ νὰ παρατηρηθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ γνησιότης του.

Ἄρθρ. 374. Ἐάν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις διὰ μερικῶν τεμαχίων, ἐξηγημένων ἐκ τινος βιβλίου ἢ ἄλλου ἐκτεταμένου ἔγγραφου, περιέχοντος πλείονα ἀντικείμενα, οὐδεμίαν

ἔχοντα συναφειαν μὲ τὴν δίχην, πρέπειν ἀκαθυποβληθῆ ἕξ αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι ἔχει συναφειαν μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

8. Ἐγγραφοὺν ἀναφέρων καὶ ἀναφερόμενον.

Ἄρθρ. 375. Ἐὰν τὸ καθυποβληθὲν ἔγγραφον ἀναφέρηται εἰς ἄλλο, συνυποβάλλεται καὶ αὐτὸ, ἐκτὸς ἂν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον ἐμβόηκεν εἰς τὸν τόπον ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀναφέρεται, ἢ ἡ ἔλη αὐτοῦ οὐσιώδης ἔννοια ἐπαναλαμβάνεται ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρ. 376. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον περιέχῃ ὀρισμοὺς διαφέροντας τῶν τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἔγγράφου, προτιμᾶται τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου.

9. Παρακατάθεσις τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 377. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην κλησιν ἢ μετέπειτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παραδοθῆ εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον τῶν ἀποδεικτικῶν ἢ ἀναποδεικτικῶν ἐγγράφων, κατατίθεται συγχρόνως τὸ πρωτότυπον πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀντιδίκου ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ἢ ἐγγειρίζεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ πρωτότυπον ἐμφανίζεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

10. Συζήτησις περὶ τῆς γνησιότητός των.

Ἄρθρ. 378. Ἐν τῇ συνεδριάσει ἐξηγουῦνται οἱ διάδικοι περὶ τῆς γνησιότητος τῶν καθυποβεβλημένων ἀποδεικτικῶν καὶ ἀναποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ εἰσάγουσι τὰς ἐνστάσεις των. Ἀμφοτέρω συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται, εἰ δυνατόν, συγχρόνως μὲ τὴν κυρίαν δίχην. Ἐὰν ἡ γνησιότης ἐγγράφου τινὸς ἢ ἡ ἀλήθεια τῶν ἐνστάσεων διαφιλονεικῆται, γίνεται ἀπόφασις παρεμπιπτούσα περὶ ἀποδείξεως.

6'. Δημόσια ἔγγραφα.

1. Ὅρισμός.

Ἄρθρ. 379. Δημόσιον ἔγγραφον εἶναι τὸ συντασσόμενον

κατὰ τὸν διὰ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὴν πρᾶξιν νομίμως ἀπαιτούμενον τύπον παρὰ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων του καὶ κατὰ τόπον, ὅπου οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συντάτῃ ταυῦτα. Συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, συνταχθὲν παρὰ συμβολαιογράφου ἐκτὸς τῆς περιφέρειας του, δὲν παύει νὰ ἔχῃ κύρος καὶ νὰ θεωρῆται δημοσίον, ἀλλ' ὁ παραβάτης συμβολαιογράφος τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προσαίρετον παύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 380. Ὡς δημοσία ἔγγραφα θεωροῦνται — 1) τὰ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συντασσόμενα περὶ φορολογίας καὶ κτηματογραφίας βιβλία. — 2) τὰ εἰς τὰ δημοσία ἀρχεῖα καὶ τὰς καταχωρίσεις φυλαττόμενα καθ' ἑαυτὰ μὴ δημοσία ἔγγραφα, ἐὰν εἶνε ἀρχεῖα καὶ ὑπεστηρικμένα δι' ἄλλων ἀναγομένων εἰς αὐτὰ βοηθημάτων. — 3) αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἑλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων. — 4) μνημεῖα, γινόμενα ὑπὸ τὸ κύρος τῆς δημοσίας ἀρχῆς.

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 381. Τὰ δημοσία ἔγγραφα ἀποδεικνύουσι μέχρι τῆς προσβολῆς αὐτῶν ἐπὶ πλαστογραφία:

1) Τὴν γνησιότητα αὐτῶν.

2) Τὰ νομικὰ γεγονότα τὸ ὅποια ὁ δημοσίος ὑπάλληλος βεβαίωσι ὡς παρ' αὐτοῦ συντελεσθέντα, ἐὰν εἶχε καθῆκον νὰ ἐκτελέσῃ ταῦτα.

3) Τὰ νομικὰ γεγονότα, τὰ ὅποια οὗτος βλέπει ἢ ἀκούει καὶ καθ' ὅσον ἔχει καθῆκον νὰ βεβαιώσῃ ταῦτα.

Τὸ δημοσίον ἔγγραφον δὲν ἀποδεικνύει ἢ μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν δηλώσεων τῶν διαφερομένων· ἀποτελεῖ δὲ καὶ ἀπέναντι τῶν τρίτων τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν, οἷαν καὶ ἀπέναντι τῶν διαφερομένων.

Ἄρθρ. 382. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἔφαρμόζονται καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται μόνον διηγηματικῶς ἐν τινὶ δημοσίῳ ἔγγραφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν

διαφερομένων, καθ' ὅσον ἡ ἀναφορά αὐτῆ ἔχει ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀντικειμένον τοῦ ἐγγράφου. Ἐτερογενεῖς ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλή ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 383. Ἐγγραφον συντεταγμένον ὄχι κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ παρά τινος κατὰ τὸ ἄρθρον 379 μὴ ἀρμοδίου ὑπάλληλου δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχύν οὔτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως. Ἐὰν ἐν τοσοῦτῳ ὅλοι οἱ διαφερόμενοι ὑπέγραψαν τὸ ἐγγραφον, τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν (ἄρθρῳ 387)· τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἄρθρου 136 ὠριστημένα ἐφαρμίζονται ἐν γενεῖ καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 379 ἀναφερομένων ὑπάλληλων.

3. Ὅτι ἐκτελεστά.

Ἄρθρ. 384. Δημόσιον ἐγγραφον, φέρον ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 379 νομίμως ἀπαιτούμενα, εἶνε ἐκτελεστὸν κατὰ πᾶσαν τὴν ἐκτασιν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, μέχρις ὅτου ἀποδεχθῆ ἢ πλαστογραφία, ἢ νόθευσις ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ συμβολαίου. Ἐν συγκρούσει διαφόρων δημοσίων ἐγγράφων ὁ δικαστὴς ὀφείλει ν' ἀναβάλλῃ προσωρινῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀμφισβητουμένης νομικῆς πράξεως.

4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς καὶ πρότασις περὶ εἰκονικότητος.

Ἄρθρ. 385. Ἡ ἀπόδειξις τῆς γενομένης μεταβολῆς δύναται νὰ γίνῃ μόνον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 294 καὶ 297 ὠρισμένον τρόπον. Ἡ εἰκονικότης προτείνεται μόνον μεταξὺ τῶν διαφερομένων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, οὐχὶ δὲ ἀπέναντι τρίτων, πλὴν ἐὰν οὔτοι ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς εἰκονικῆς δικαιοπραξίας ἐκ χριστικῆς πράξεως ἢ ἦσαν ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος.

5. Ἐνστάσεις.

Ἄρθρ. 386. Ἐὰν ἐν τῷ ἀρρατηρίῳ γίνῃ ἐνστάσις κατὰ δημοσίου ἐγγράφου (ἄρθρ. 378 καὶ 383—385), πρέπει συγχρό-

νωσινὰ φανερωθῶσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέτρα (ἄρθρ. 247 καὶ 385), περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὁποίων γίνεται ἀμέσως συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

γ'. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.

1. Ὅρισμός.

Ἄρθρ. 387. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα εἶνετὰ μὴ δημόσια ὡς ἰδιωτικὰ δὲ ἔγγραφα θεωροῦνται πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:—1) βιβλία ἐμπορικὰ, συνταττόμενα παρ' ἐμπόρων, τραπεζιτῶν καὶ ἐργοστασιαρχῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμά των, περὶ τῶν συναλλαγματῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων των.—2) τὰ συνωδευμένα με ἐπιτάγματα ἰατρῶν βιβλία τῶν φαρμακοπωλῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ βιβλία τῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς ἐπικυρωμένων ἰατρῶν παντὸς εἶδους, τῶν μακρῶν καὶ τῶν ξενόδοχων.—3) τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν δικηγόρων, συμβολαιογράφων, κολλυβιστῶν καὶ κλητῆρων.

2. Κῦρος.

Ἄρθρ. 388. Διὸς νὰ ἔχη κύρος ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ἀπαιτεῖται ἡ ὑπογραφή ὄλων ἐκεῖνων, οἵτινες ὑποχρεοῦνται δι' αὐτοῦ. Ἐὰν εἰς τὴν ὑπογραφήν τὸ ὄνομα δὲν εἶναι ὀλοκλήρως γεγραμμένον με ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα, τὸ ἔγγραφον δὲν ἰσχύει οὔτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως ἢ πᾶσα ὁμῶς σημειώσις, γεγραμμένη παρὰ τοῦ πιστωτοῦ ἐπὶ τέλους, εἰς τὸ περιθώριον ἢ ὀπισθεν τῶν δικηγόρων παρέχει πίστιν, καίτοι μὴ ὑπογεγραμμένη μηδὲ χρονολογημένη. ὅταν τείνη ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ὀφειλέτου.

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 389. Ἐγγραφοῦ ἰδιωτικῶν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους, ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ προσήκοντως ἢ ἐθεωρήθῃ κατὰ νόμον ὡς ἀνεγνωρισμένον, ἀποδεικνύει μεταξὺ τῶν διαφερομένων καὶ τῶν τρίτων, ὡς καὶ τὸ δημόσιον ἔγγραφον, πᾶν ὅ, τι

ἀφορᾷ τὴν γνησιότητα τοῦ περιεχομένου (le fait materiel des declarations), ὡς πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν ὁμῶς τούτου (la verité des declarations) μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου.

β'. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τοὺς τρίτους.

Ἄρθρ. 390. Τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον δὲν ἔχει βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, εἰ μὴ ἀφ' οὗτο κατέστη ἀδύνατος ἢ προχρονολογήσῃς του, ὅπερ συμβαίνει ἰδίως:

1) Ἐὰν ἐθεωρήθῃ ὑπὸ συμβολαιογράφου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποκτᾷ βεβαίαν χρονολογίαν ἀπὸ τῆς θεωρήσεως· ἐὰν δὲ ὅσο ἔγγραφα ἐθεωρήθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔχουσι τὴν αὐτὴν χρονολογίαν.

2) Ἐὰν ὁ ὑπογράφας ἢ τις ἐκ τῶν υπογραψάντων τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀπέβωσεν, ἡ βεβαία χρονολογία ἀποκτᾷται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.

3) Ἐὰν τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀναφέρεται κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν εἰς δημοσίον ἔγγραφον, ἰδίως εἰς ἐκθέσεις ἐπιθέσεων σφραγίδων, ἀπογραφῶν κτλ· ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἀποκτᾷ βεβαίαν χρονολογίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συντάξεως τῶν δημοσίων τούτων ἔγγράφων.

Ἄρθρ. 391. Ἡ θεώρησις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς τὴν λέξιν «ἐθεωρήθη». Διὰ νὰ ἔχη κῦρος τὸ «ἐθεωρήθη», ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἐπιτεθειμένον εἰς αὐτὸ τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, νὰ σφῆρῃ τὴν προσήκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων καὶ τὴν ἐπίσημον ἐκείνου σφραγίδα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου· τὸ «ἐθεωρήθη» ἔγγράφεται καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα εἰς τὰ εὐρετήρια.

Ἄρθρ. 392. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν διατεταγμένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις, τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ παραδεχθῶσι τὰς παρὰ τοῦ ὀφειλέτου προσαγομένους ἀποδείξεις πληρωμῆς· καὶ ἐὰν αὗται δὲν ἔχουσι βεβαίαν χρονολογίαν, ἐὰν ἀποδεικνύηται ἡ καλὴ πίστις τούτου.

γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

Ἄρθρ. 393. Ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ

τοῦ ἐκδόντος τότε μόνον—1) ὅταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος, ἢ τοῦλάχιστον τὸ μεταχειρίσθῃ αὐτὸς οὗτος—2) ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἄρθρῳ 387 ἀριθμ. 1—3 καὶ ἄρθρῳ 394 ἀναφερομένων βιβλίων.

4. Ἐμπορικὰ βιβλία.

Ἄρθρ. 394. Διὰ τὴν εἶνε συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 387 ἀριθμ. 1 ἀναφερόμενα ἐμπορικὰ βιβλία ἀπαιτεῖται—1) τὴν εἶνε πρὸ τῆς χρήσεως τῶν βιβλιοδετημένα καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ ἔμπορος, ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσαν σελίδα καὶ τὴν φέρωσιν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνός, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς—2) τὴν ἐγγράφονται ὅλαι αἱ ἀφορώσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθ' ἡμέραν, χωρὶς δικστημάτων, ἄνευ προσθήκης ἢ ἀραιρέσεως φύλλων καὶ ἄνευ ὑπεργραφῶν ἢ παρεγγραφῶν καὶ—3) τὴν γράφονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Τὰ οὕτω δὲ συντεταγμένα βιβλία ἀποτελοῦσι μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 395. Κατὰ τῶν μὴ ἐμπόρων τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐμπορεύματος εἶνε ἄλλως ἀποδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἐν καὶ ἡμέραν μίαν καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ χρεώστου.

5. Εὐρετήρια καὶ Ἡμερολόγια.

Ἄρθρ. 396. Καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 387 ἀριθμ. 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὐρετήρια πρέπει πρὸ τῆς χρήσεως τῶν ἀριθμῶνται προσηκόντως κατὰ σελίδα καὶ τὴν μονογραφῶνται παρὰ τοῦ

προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἐν τῇ ἄρθρῳ 387 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου. Ἄν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγγράφησαν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπόρων, ἔαν ἢ χορηγήσῃς τοῦ πράγματος, ἢ ἢ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας εἶνε ἄλλοθεν ἀποδεδειγμένη.

Δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὅρισμός

α'. Πρωτοτύπου.

Ἄρθρ. 397. Πρωτότυπον δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐντελῆ τύπον ἐκδοδομένον ἔγγραφο, ἀλλὰ πᾶν ἔγγραφο τινὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποῦο ἢ πρώτη καταστατικὴ πράξις ἐπανελήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν κυρίων προσώπων.

β'. Ἀντιγράφου τινὸς.

Ἄρθρ. 398. Ἀντίγραφον εἶναι ἀπλῆ μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ ἐπαναλαμβανομένης τῆς πρώτης καταστατικῆς πράξεως. Ἀντιπεφωνημένον ὀνομάζεται τὸ ἀντίγραφον, ὅταν αὐτὸ παρεδλήθη πρὸς τὸ πρωτότυπον καὶ ἐπεβδαιώθη ἢ πρὸς ἄλληλα ἀμφοτέρων συμφωνία παρὰ τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἀρχῆς.

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 399. Ἀντίγραφα, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀντιπεφωνημένα, δὲν ἀρκοῦσι συνήθως πρὸς σύστασιν ἐντελοῦς ἀποδείξεως. Ὅθεν τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται ἐν πρωτοτύπῳ (ἄρθρ. 373).

3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα.

Ἄρθρ. 400. Ὡς πρωτότυπα θεωροῦνται—1) ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ διαφερόμενοι αὐτοὶ ἀπεσήγαντο ὡς ἀποδείξεως δύναμιν ἔχοντα, ἥτοι εἰπόντες τοῦτο ρητῶς, ἢ χρῆσάμενοι αὐτοῖς πρὸς ἀπόδειξιν ὑπὲρ ἑαυτῶν,—2) ὅλα τὰ παρὰ τινος συμβολαιογρά-

φου, δικαστικοῦ γραμματέως, δικηγόρου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου συντεταγμένα καὶ ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων ἢ κατατεθειμένων ἐγγράφων, —3) ἀντίγραφα, τὰ ὅποια, ἐξαιτίας τῆς τῶν πρωτοτύπων κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῶν ἀκεραιότητος κατ' αἴτησιν καὶ συμπαραλήθηθέντων τῶν ἐχόντων συμφέρον, συνετάχθησαν παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως ἢ δικηγόρου, συμπρεδλήθησαν ἀκριδῶς πρὸς τὸ πρωτότυπον, εὐρέθησαν ἀπαράλλακτα καὶ ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, βεβαιούντων πάντα ταῦτα, —4) ἀντίγραφα ἀντιγράφων, ἐὰν τὸ πρῶτον συνετάχθη κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 2 καὶ 3 ὠρισμένα καὶ τὸ περαιτέρω ἀντίγραφον συνετάχθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄρθρ. 401. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2—4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται μόνον —1) ὅταν τὸ ἐγγράφον ἀπελεσθῇ ἐντελῶς καὶ ἀποδειχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον ὅτι ὑπῆρξεν αὐτὸ ἢ —2) ὅταν τὸ πρωτότυπον ἐξηρανίσθη ἐξ αἰτίας ἐκείνου, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις ἢ —3) ὅταν οὗτος, καίτοι ὢν πρὸς ταῦτο ὑπόχρεως, ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὸ πρωτότυπον, ἢ —4) ὅταν τὰ πρωτότυπα λείπωσι παντελῶς, τὰ δὲ ἀντίγραφα εἶναι ἀρχαῖα καὶ ἀνύποπτα καὶ εὐρίσκονται προσέτι εἰς δημόσια ἀρχεῖα ἢ καταχωριστήρια.

Ε'. Περὶ ἐπίδειξος τῶν ἐγγράφων.

1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἐπίδειξιν

Ἄρθρ. 402. Ἐὰν δὲν διακατέχῃ τὰ ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιγράφῳ καθυποδλητέα ἐγγράφα ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὁ ἀντίδικος ἢ τρίτος τις, δύναται νὰ ἐκδικασθῇ ἢ κοινοποιήσῃ καὶ παράδοσις αὐτῶν μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 403. Πρὸς ἐπίδειξιν εἶναι ὑπόχρεως, —1) Ὁ εἰς τῶν διαδίκων πρὸς τὸν ἕτερον, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἐγγράφα τὰ ὅποια μετεχειρίσθη ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ ἢ ἀπεφάνητο ὅτι θέλει μεταχειρισθῇ. —2) Πᾶς διακάτοχος ἐγγράφων, ἀφο-

ρώντων τὸ πρόσωπον ἢ τὰ δικαιώματα ἢ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀποδεικνύοντος μόνον ἢ αὐτοῦ καὶ ἄλλου τινος ἐν ταύτῳ.—3) Πᾶς τρίτος διακάτοχος ἐγγράφων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδειξις δὲν φέρει εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν βλάβην.—4) Πᾶς συμβολαιογράφος, δικηγόρος, δικαστικὸς γραμματεὺς, κλητὴρ, κολλυβιστὴς καὶ πᾶς ἄλλος διωρισμένος εἰς φύλαξιν ἐγγράφων.

2. Διαδικασία.

"Ἀρθρ. 404. "Ὅστις ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ζητεῖ τὴν κοινοποίησιν ἢ ἐπίδειξιν ἐγγράφου πρέπει νὰ βεβαιώσῃ τὸ ὅποιον ἔχει κατὰ τοῦτο νόμιμον συμφέρον ἢ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἐγγράφου δικαίωμά του. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀρνήται τὴν διακατοχὴν τοῦ ἐγγράφου, γίνεται παρεπίμπτουσα περὶ ἐπίδειξως ἀπόφασις.

"Ἀρθρ. 405. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 403 ἀριθμ. 3 τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἀρνήσις τῆς ἐπίδειξως, ὅταν ὁ τρίτος διακάτοχος βεβαιώσῃ δι' ὄρκου ὅτι ἤθελε βλάβῃ ἑαυτὸν οὕτως. Ἐὰν τις ἀρνήται ἄνευ λόγου τὴν ἐπίδειξιν, δύναται νὰ διασθῇ πρὸς τοῦτο διὰ κρατήσεως καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις προσέτι διὰ προστίμου 10—100 δραχμῶν. Ἐὰν δὲ καὶ τὰ ἀναγκαστικὰ ταῦτα μέτρα μένωσιν ἀτελεσφόρητα, ἡ μὲν δίκη προβαίνει, αὐτὸς δὲ ὁ διακάτοχος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν δι' ἔλλειψιν ἄλλων ἀποδείξεων ἠττήθῃ ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν.

"Ἀρθρ. 406. Ἐὰν ὁ ἐν τῇ δίκῃ μὴ ἔχων συμφέρον τρίτος διακάτοχός τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 403 ἀναφερομένων ἐγγράφων δὲν πειθῆται εἰς ἐκουσίαν ἐπίδειξιν, καλεῖται εἰς τὸ ἀκροατήριον νὰ προσπαθῇ τὰς ἐνστάσεις του. Ἀρνούμενου δὲ χωρὶς λόγον τὴν ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένα. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ἂν οὗτος καλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ* συγχρόνως θεωρεῖται ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὡς παραιτούμενος τῶν κατὰ τῆς ἐπίδειξως τῶν ἐγγράφων ἐνστάσεων του.

ΣΤ'. Διαδικασία γινομένη, ἀμφισβητουμένης
τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός.

1. Ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 407. Ἀμφισβητουμένης τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός (ἄρθρ. 378), ἐπὶ μὲν δημοσίων ἐγγράφων, φερόντων ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς νομίμου ἐκδόσεως (ἄρθρ. 368, 379, 383 καὶ 384), εἰκάζεται ἡ γνησιότης μέχρι τῆς ἐπὶ πλαστογραφία προσβολῆς, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικῶν πρέπει αὕτη ν' ἀποδειχθῆ.

Ἄρθρ. 408. Ἐάν, καίτοι προσόντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων γνωρισμάτων, ἐκείνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται δημόσιόν τι ἐγγράφον, ἀρνηται τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου τούτου, πρέπει νὰ φέρῃ τὴν περὶ νοθεύσεως ἀπόδειξιν. ἀρχόμενος αὐτῆς ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 386. Ἡ γνησιότης δὲ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπογραφῆς (ἄρθρα 388 καὶ 390). ὅθεν τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 409—410 διαταττόμενα ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἐγγράφα, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίζεται εἰδικῶς τὸ ἐναντίον.

2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

α'. Ἀναγνώρισις ἢ ἄρνησις.

Ἄρθρ. 409. Ἐκείνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσήχθη ἰδιωτικὸν ἐγγράφον, εἶνε ὑπόχρεως ἢ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ νὰ τὴν ἀρνηθῆ, ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ ὑπογραφῆς ἄλλου καὶ δὲν θέλῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ ἐγγράφον, πρέπει νὰ ἐκφράσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ὑπογραφὴν. Ἐάν ὁ εἰρημένος δὲν κάμῃ οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο, θεωρεῖται τὸ ἐγγράφον ὡς ἀνεγνωρισμένον. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ἄρνησις τῆς γνησιότητος ἢ μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπογραφῆς ἐν ἰδιωτικῷ ἐγγράφῳ, ἐὰν ὁ ἀρνούμενος ἢ ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ὑπογραφὴν, δὲν προκαταβάλλῃ παράβολον ἐκ δραχ. μὲν 30 ἐὰν πρόκειται περὶ ἰδίως, δραχ. δὲ 10 περὶ ἀλλοτρίας ὑπογραφῆς καὶ δὲν προσάγῃ

κατὰ τὴν συζήτησιν τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου. Ἀποδεικνυομένης γνησίως τῆς ὑπογραφῆς, καταπίπτει τὸ παράβολον ὑπὲρ τοῦ ἀντιδικίου τοῦ καταβαλόντος, οὗτος δὲ καταδικάζεται προσέτι ὑπὲρ ἐκείνου, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἰδίως ἑαυτοῦ ὑπογραφῆς πάντοτε, περὶ ἀλλοτρίως δέ, ἐὰν τὸ δικαστήριον πείθεται περὶ τῆς κληθῆς αὐτοῦ πίστεως, εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχ. 300, ἀπαγγελλομένης κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις κατ' αὐτοῦ καὶ προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν. Αἱ συνέπειαι αὗται δὲν αἰροῦνται ἐκ τῆς κατόπιν γενουμένης ἀρνήσεως τῆς ὑπογραφῆς. Μὴ ἀποδεικνυομένης τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς, τὸ παράβολον ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προκαταβαλόντος.

Ἄρθρ. 410. Ἐπιγνώριτας τις τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ διαλαμβανόμενα, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῆ κατὰ τοῦτο ἀπάτη ἢ νόθευσις. Ἐὰν δὲ ἀρνηταί τις τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ λέγῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ἀλλοτρίαν, ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον πρέπει ν' ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, δυνάμενος ν' ἀρξῆται τῆς ἀποδείξεως παραχρῆμα ἐν τῇ αὐτῇ ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδριάσει.

β'. Ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος.

Ἄρθρ. 411. Ἡ τῆς γνησιότητος ἀπόδειξις δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῶν συνήθων ἀποδεικτικῶν μέσων, πρὸς δὲ διὰ παραβολῆς τῆς ὑπογραφῆς πρὸς ἄλλα ἀναμνησθήτα ἔγγραφα, ἢ ἄλλας ἀναμνησθήτους ὑπογραφὰς τοῦ αὐτοῦ ἐκδότου. Δύναται δὲ τὸ Δικαστήριον, ἀρ' οὗ ἀκούσῃ τὰς παρατηρήσεις τῶν διαδίκων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διὰ συμπαραβολῆς ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 412. Περαιτέρω πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίᾳ εἶνε ἐντελῶς περιττὴ, ὅταν τὸ ἔγγραφον διὰ ζύσματος ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπου εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένον, ὥστε ὁ δικαστὴς δύναται νὰ γνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν μὴ γνησιότητα.

Ἄρθρ. 413. Ἐὰν γίνῃ ἐναρξίς ἀποδείξεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δι' ἐπαγωγῆς ὄρκου καὶ ὁ εἰς ὃν ἐπάγεται εἶναι παρῶν ὁ ὄρ-

χοος πρέπει ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἢ νὰ γίνῃ δεκτὸς ἢ νὰ ἀντεπαχθῇ. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ δι' ἐγγράφων ἢ μαρτύρων, ἐκεῖνα μὲν ἐμφανίζονται, οὗτοι δὲ ὀνομάζονται παραχρημα. Ἐὰν ὁμοίως ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ παραβολῆς ἐγγράφων, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει καὶ οἱ πραγματογνώμονες κατὰ τὰ ἄρθρα 286 καὶ 287 ἢ τὸ δικαστήριον αὐτὸ ἐνεργεῖ τὴν συμπαραβολὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 411.

Ἄρθρ. 414. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν προσδιορίζει τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην συνεδριάσειν τὴν περαιτέρω πρόσδον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, ὀρίζον τὴν πρὸς ὀκοδοσίαν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, πρὸς συζήτησιν τῶν καθυποβληθέντων ἐγγράφων ἢ πρὸς συμπαραβολὴν τῶν χειρογράφων συνεδριάσειν, ἐὰν δὲν εἶναι πρόσφορον ἢ δυνατόν νὰ ἐνεργηθῶσι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 415. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ παραβολὴ τῶν χειρογράφων, ὁ ἀποδεικνύων ὀφείλει, πρὶν τῆς πρὸς τὴν παραβολὴν ὀρισμένης συνεδριάσεως, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον πρὸς ποῖα ἔγγραφα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ παραβολὴ καὶ ἢ νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραφεῖῳ τὰ πρωτότυπα ἢ τοὺλάχιστον ν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν ἀντίδικον ποῦ δύναται νὰ τὰ ἴδῃ· ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἰδιαιτέρως νὰ φροντίσῃ, ὥστε τὰ ἔγγραφα ταῦτα νὰ προσχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐν πρωτοτύπῳ.

Ἄρθρ. 416. Πραχθαλλομένου τοῦ ἐγγράφου ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ τινος τρίτου, ζῶντος ἔτι, δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ὥστε νὰ γράψῃ τιὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ νὰ γίνῃ ἡ συμπαραβολὴ. Ἡ ἄρνησις τοῦ διαδίκου πρὸς ὑπογραφήν δύναται νὰ κριθῇ ὡς ἀναγνώρισις τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 417. Εἰς τὴν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν συμπαραβλητέων ἐγγράφων ὑποχρέωσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 402—406 ὀρισμένα. Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν καθυποβληθέντα ἔγγραφα δὲν εἶναι ἀναμφισβητήτως γνήσια, δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρεμπύπτουσα πρᾶξις περὶ τῆς περαιτέρω παραβολῆς ἐγγράφων, ἀλλὰ ἀπόλλυται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς παραβολῆς τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 418. Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐγγράφων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 273, 280, 282, 285 καὶ

ἐπόμενα περὶ ἐμπειροτεχνῶν ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ παραβολὴ τῶν ἐγγράφων δὲν πρέπει νὰ γίνηται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἄνευ σπουδαιοτάτων λόγων.

γ'. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 419. Ἐὰν ἐπιτύχη ἡ ἀπόδειξις καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ ὑπογραφή ὡς γνήσια, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τοῦ ἐγγράφου τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 389 ὠρισμένα.

δ'. Σχέσις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 420. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 408 καὶ ἐπόμενα ἐγίνεν ἐναρξίς τῆς περὶ γνησιότητος ἀποδείξεως, ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας ἡ κυρία διαδικασία.

Ἄρθρ. 421. Μόνον ὅταν τὸ προσβαλλόμενον ἐγγράφον ἀνάγνηται εἰς ἓν μόνον ζήτημα, δύναται τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ν' ἀναβάλῃ ὡς πρὸς τοῦτο μόνον τὴν κυρίαν δίκην, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζητημάτων νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω.

γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφου, προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ.

Ἄρθρ. 422. Πᾶν ἐγγράφον δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστόν· τὰ δὲ ἰδιωτικὰ καὶ ὅταν διὰ συμπαραβολῆς πρὸς ἄλλα χειρόγραφα ἀπεδείχθησαν γνήσια. Ἡ ἐπὶ πλαστογραφία προσβολὴ εἶνε ἀπαράδεκτος πρὸ πάσης προκαταβολῆς παραβόλου ἐκ δραχμῶν 50. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 409 εἰρημένα.

Ἄρθρ. 423. Ἐὰν ἐγγράφον τι προσβάλληται ὡς πλαστόν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἔχωσι δὲ ἐπιληφθῇ ἡ ἐπιλαμβάνονται ταύτης καὶ τὰ ποινικὰ δικαστήρια, τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἀναβάλλουσι νὰ κρίνωσι περὶ τῆς πλαστότητος ὅπως

ἀποφασίσωσι περὶ ταύτης πρῶτον τὰ ἀρμόδια ποινικὰ δικαστήρια, ἀναστέλλουσι δὲ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προσβαλλομένου ἐγγράφου, πλὴν ἐὰν ὁ αἰτῶν ταύτην δίδῃ ἐγγύησιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προκυφούσας ζημίας καὶ ἕξοδα.

Ἄρθρ. 424. Ἐὰν περὶ τῆς πλαστότητος τοῦ ἐγγράφου δὲν ἐπιλήφθησαν ἢ δὲν ἐπιλαμβάνονται τὰ ποινικὰ δικαστήρια, τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ὁποίων προσβάλλεται ἔγγραφόν τι ὡς πλαστὸν διατάττουσι τὰς ἀναγκάσας περὶ τούτου ἀποδείξεις, καὶ ἐὰν ἐκ τούτων ἐγείρονται ὑπόνοιαι περὶ ἐνδεχομένης τιμωρίας ὠρισμένου προσώπου, παραπέμπουσι τὸ περὶ πλαστότητος ζήτημα εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ἄλλως ἀποφασίζουσι ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν τοιούτων ἐγγράφων ἀποφασίζουσι κατὰ τὰ διαταττόμενα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 425. Ἐὰν ὁ διάδικος, ὁ ἐπικαλεσθεὶς τὸ ὡς πλαστὸν προσβληθὲν ἔγγραφον, δηλώσῃ ὅτι δὲν θέλει νὰ ποιήσῃται χρῆσιν αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον προχωρεῖ εἰς τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης, ὡς καὶ ὅταν τὸ προσβαλλόμενον ὡς πλαστὸν ἔγγραφον δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ ταύτης.

Ἄρθρ. 426. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν προσβάλλεται ὡς πλαστὸν ἔγγραφον, προσκόμενον ἐνώπιον πολιτικοῦ δικαστηρίου, ὁ γραμματεὺς τούτου εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀπόδοσιν τούτου εἰς τοὺς διαφερομένους, καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμελλητὴ τὸν Εἰσαγγελεῖα περὶ τῆς προβληθείσης πλαστογραφίας. Ἐὰν τὸ ἔγγραφον δὲν κατασχεθῇ ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐπιστρέφεται τῷ ἔχοντι ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα τῆ αἰτήσεώς του, μετ' ἀπόφασιν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ἧς προηγείται ἀκρόασις μὲν τοῦ Εἰσαγγελεῖος παρὰ τοῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις, ἔγγραφος δὲ γνωμοδότησις αὐτοῦ παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικοῖς.

Ἄρθρ. 427. Ἡ ἀπόφασις τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου οὐδεμίαν ἀσκει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ποινικῆς δίκης ὡς πρὸς τὴν πλαστότητα τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 428. Ἐὰν ἔγγραφόν τι ἀφῆρέθῃ ἢ ἡλλοιωθῇ συνεπεὶχ πράξεως διχδίκου τινός, καθίσταται δὲ οὕτω ἀδύνατος ἢ χρεῖσις αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ θεωρήσῃ ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου ἦν σύμφωνον τοῖς ἰσχυρισμοῖς τοῦ ἀντιδίκου.

"Αρθρ. 429. 'Εάν καθ' ἣν περίπτωσιν μὴ προκυπτουσῶν ἐνδείξεων περὶ τιμωρίας ὠρισμένου προσώπου (θάνατος, παραγραφή κτλ.), τὸ δικαστήριον κηρύξῃ ἔγγραφόν τι ὡς πλαστόν, διατάσσει ἐν τῇ ἀπόφασί καὶ τὴν ἐξαφάνισιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις ἀναβάλλεται μέχρις οὗ καταστῇ τελεσίδικος ἡ ἀπόφασις. Πρὸ τῆς ἐξαφάνισως εἰδοποιεῖται ὁ Εἰσαγγελεὺς, πρὸς ὃν παραδίδεται δι' ἐπιθέσεως τὸ ἔγγραφον, ἐὰν οὗτος νομίμῃ χρήσιμον τοῦτο διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δίκης.

"Αρθρ. 430. 'Εάν ἡ περὶ πλαστογραφίας πρότασις ἀπέτυχε καὶ τὸ ἔγγραφον εὑρεθῇ γνήσιον, ὁ προσβαλὼν ὑπόκειται εἰς τὰς τοῦ ἄρθρου 409 συνεπίαιας, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς γενομένης προβολῆς τῆς πλαστογραφίας ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν ἥτταν ὡς πρὸς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένας ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Διακοπὴ, ἐπανάληψις τῆς δίκης καὶ ἀποδοκιμασία.

Α'. Διακοπὴ τῆς δίκης ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ διαδίκου καὶ ἐπανάληψις ταύτης.

"Αρθρ. 431. Ὁ θάνατος διαδίκου διακόπτει τὴν ἐκκρεμῆ δίκην, μόνον ἐὰν ὁ διάδικος δὲν ἐξεπροσωπήθῃ ἐν τῇ δίκῃ ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου.

Ἡ διακοπὴ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης γινομένης εἴτε—Α') ἐκουσίως—1) παρὰ τοῦ κληρονόμου τοῦ ἀποθνήσκοντος διαδίκου—2) παρὰ τοῦ κηδεμόνου τῆς σχολαζούσης κληρονομίας, δυναμένου διορισθῆναι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου—3) παρὰ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ ἔχοντος δικαίωμα πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἴτε—Β') ἀναγκαστικῶς ἐκ μέρους τοῦ ἀντιδίκου, κλητεύοντος τοὺτους ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελεῖ ἐκκρεμῆς ἡ δίκη, πρὸς ἐπανάληψιν ταύτης καὶ συζήτησιν τῆς οὐσίας.

"Αρθρ. 432. 'Εάν τις ἐκ τῶν κλητευθέντων κληρονόμων δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ Δικαστήριον τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου κηρύσ-

σει ἐρήμην ἐκείνου ἐπανελημμένην τὴν δίκην ἐπ' ὀνόματι τοῦ καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται πάντοτε ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς ἐκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀντικείμενον ἔχουσα μόνον τὴν νομιμοποίησιν τοῦ κληρονόμου. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τοὺς περὶ προθεσμιῶν ὅρισμούς.

Ἐὰν οἱ ἐμφανιζόμενοι ἢ τις τούτων ἀμφισβήτησῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ κληρονόμου, τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τούτου χωρὶς νὰ ἐμπεδιζῆται νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Β'. Διακοπὴ τῆς δίκης ἐκ μεταβολῶν περὶ τὴν δικανικὴν παράστασιν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἐπανάληψις ταύτης.

Ἄρθρ. 433. Ἐὰν διάδικος ἀπέλειθῃ τὴν ἰκανότητα πρὸς δικανικὴν παράστασιν, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος ἀποθάνῃ, ἢ ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ τούτου ἐξουσία ἐκλίπη, χωρὶς ὅμως νὰ καθίσταται ἐντεῦθεν ὁ διάδικος ἰκανὸς πρὸς δικανικὴν παράστασιν, ἢ δίκη διακόπτεται, μόνον ἐὰν τὸ ὑποστὴν τὴν τοιαύτην μεταβολὴν πρόσωπον στερηθῇ πληρεξουσίου δικηγόρου πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἡ διακοπὴ διαρκεῖ μέχρις ὅτου ὁ νέος νόμιμος ἀντιπρόσωπος γνωστοποιήσῃ τὸ διορισμὸν του καὶ τὴν δηλώσῃ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δίκης εἰς τὸν ἀντίδικον, ἢ ὁ τελευταῖος οὗτος γνωστοποιήσῃ τῷ νομίμῳ ἀντιπροσώπῳ τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐξακλούθησιν τῆς δίκης. Ἡ ἐπανάληψις θεωρεῖται γεννομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δίκης δηλώσεως.

Γ'. Διακοπὴ τῆς δίκης καὶ ἐπανάληψις ταύτης ἐκ μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου.

Ἄρθρ. 434. Ἐὰν ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος διαδίκου ἀπο-

θάνη ἢ καταστῆ ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἀντιπροσώπῳσιν τούτου, ἡ δίκη διακόπτεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης μέχρι τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὸν ἀντίδικον τοῦ διορισμοῦ νέου δικηγόρου· ἐν ὅσῳ τοῦτο δὲν ἔγινε, δύναται ὁ ἀντίδικος νὰ καλέσῃ τὸν ἴδιον διάδικον πρὸς περαιτέρω ἐξακολούθησιν τῆς δίκης καὶ νὰ γνωστοποιῇ τούτῳ τὰ τῆς δίκης δικόγραφα.

"Ἄρθρ. 435. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἕνεκα τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀπολείας τῆς ἰκανότητος πρὸς δικανικὴν παράστασιν τοῦ διαδίκου, ἢ τῆς παύσεως τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐξουσίας τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου, δὲν διακόπτεται ἡ δίκη ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπῆρχε πληρεξούσιος δικηγόρος. τὸ δικαστήριον τῇ αἰτήσῃ τούτου ὀφείλει νὰ κηρύξῃ τὴν δίκην διακεκομμένην ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου, δύναται νὰ τὸ πράξῃ καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀντιδίκου. Ὁ ἐν γνώσει προτείνων ἀβασίμως λόγον διακοπῆς τῆς δίκης εἴτε διάδικος εἴτε δικηγόρος, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς πληρωμὴν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ 20—200 δραχμῶν, ὁ δὲ δικηγόρος τιμωρεῖται ἐπὶ πλεόν καίπειθαρχικῶς.

Ἡ διάρκεια τῆς διακοπῆς καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων 431 καὶ 432.

Δ'. Ἀποτελέσματα τῆς διακοπῆς.

"Ἄρθρ. 436. Πᾶσα δικαστικὴ πράξις, ἐπιχειρηθεῖσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης καὶ πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως ταύτης, εἶνε ἄκυρος. Ἐπαναληφθεῖσα ἡ δίκη, ἐξακολουθεῖ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν αἱ ὁποῖαι ὑπέλειποντο εἰσέτι καὶ ἐν γένει κατὰ τὴν στάσιν, καθ' ἣν εὑρέθη ἐπὶ τῆς διακοπῆς.

"Ἄρθρ. 437. Ἡ μετὰ τὸ πέρασ τῆς προφορικῆς συζητήσεως ἐπερχομένη διακοπὴ τῆς δίκης δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

"Ἄρθρ. 438. Ἡ διακοπὴ τῆς δίκης ὡς πρὸς τινὰ τῶν ὁμοδίκων δὲν ἐπάγεται νόμιμα ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τοὺς ἑτέρους, δυναμένης τῆς δίκης νὰ ἐξακολουθήσῃ κειχωρισμένως, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ ἀδιαιρέτων δικαίων.

"Ἄρθρ. 439. Οἱ διάδικοι δύναται νὰ συμφωνήσωσιν ὅπως

ἡ διαδικασία ἡρεμῆ ἢ ἡ συζήτησις ὑποθέσεως ἀναβληθῆ, ἀλλὰ τοιαύτη πρότασις εἶνε ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ἀποδεικνύηται παραχρῆμα κατ' αὐτὴν τὴν ἐπ' ἀχροατηρίου συζήτησιν.

Ε'. Ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις.

Ἄρθρ. 440. Ἡ ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις πράξεων δικαστικοῦ πληρεξουσίου, δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλων ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπίδοσιν δικαστικῶν πράξεων, συμβολαιογράφου ἕνεκα ἐλλείψεως πληρεξουσιότητος ἢ ὑπερβάσεως ταύτης, πρέπει νὰ προβάλληται διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς· αὕτη εἶνε ἀπαράδεκτος, ἐὰν ὁ ἐνάγων ἀνεγνώρισεν ὅπως δῆποτε τὴν ἀποδοκιμαζομένην πράξιν.

Ἄρθρ. 441. Ἡ ἀγωγή κρίνεται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς κυρίας ἀγωγῆς, ἢ δὲ παρεμπιπτούσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρεμπιπτούσης. Ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει ἡ ἀγωγή, —1) νὰ γίνεταί παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶνε ἢ ἦτο ἐκκρεμῆς· καὶ μόνον τότε παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὀπίου ὑπάγεται ἐν γένει ὁ ἐναγόμενος, ὅταν ἡ ἀποδοκιμασμένη ἢ μὴ ἀνεγνωρισμένη πράξις δὲν ἀναφέρηται παντάπασιν εἰς δίκην τινὰ, —2) νὰ ἐπιδιδητῆ εἰς τὸν ἀποδοκιμαζομένον πληρεξούσιον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἐνεχόμενα πρόσωπα ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν καὶ—3) πρέπει νὰ ἀναβάλληται ἡ κυρία δίκη μέχρι τῆς περὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνωρίσεως ἀποφάσεως· πᾶσα δὲ πράξις δικαστικὴ ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης γενομένη μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς περὶ ἀποδοκιμάσεως ἀγωγῆς εἶνε ἀνίσχυρος.

Ἄρθρ. 442. Παραδεκτῆς γενομένης τῆς ἀγωγῆς καὶ κριθείσης βασίμου τῆς ἀποδοκιμάσεως, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τὴν ἀποδοκιμασθεῖσαν πράξιν ὡς μὴ οὖσαν καὶ καταδικάζει τὸν πληρεξούσιον εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν ὧν τῶν ἐξῆδων καὶ, ἂν οὗτος ἦτο δικηγόρος ἢ κλητῆρ ἢ ἄλλος δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπρέτης, καθυποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Ἐὰν δὲ ἀπερρίφθῃ ἡ ἀγωγή, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξῆδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Κατάργησις καὶ ἐντελής ἀποπεράτωσις τῆς δίκης.

Α'. Ἐν γένει

Ἄρθρ. 443. Δίκη, ἄπαξ ἀρξάμενη, διαρκεῖ μέχρι τῆς παύσεως ἢ τῆς τελείας ἀποπεράτωσεως αὐτῆς· ἔθεν — 1) δὲν δύναται αὕτη νὰ ἐγκαταλειφθῇ καὶ νὰ ἀρχίσῃ νέα δίκη, πρὶν ἀποπερατωθῇ κατὰ νόμιμον τρόπον ἢ ἤδη ἀρξάμενη· — 2) ἡ δικαστὴ δὲν καταργεῖ μόνη τὴν δίκην, ἀλλ' αὕτη ἐπαναλαμβάνεται ἢ ἀποπερατοῦται κατ' ἄλλον νόμιμον τρόπον.

Ἄρθρ. 444. Νόμιμος κατάργησις ἢ ἀποπεράτωσις τῆς δίκης γίνεται μόνον — 1) διὰ τῆς ἔριστικῆς ἀποφάσεως· — 2) διὰ τῆς ἀποσθέσεως τοῦ τῆς ἀγωγῆς δικαιοῦματος· — 3) διὰ συνυποσχτικῶ (ἄρθρ. 115 καὶ ἐπ.) — 4) διὰ συμβιβασμοῦ — 5) διὰ συγκαταθέσεως — 6) διὰ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἐνστάσεως, τῆς ἀνταπολογίας κτλ.

Β'. Διὰ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 445. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβάζωνται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐὰν ἔχωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὄρισμένα τὸ πρὸς συμβιβασμὸν δικαίωμα. Περὶ τοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ καὶ τῶν λεπτομερεστέρων συμφωνιῶν αὐτοῦ συντάσσεται δικαστικὴ ἔκθεσις ἢ πράξις συμβολαιογράφου ἢ καὶ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον.

Ἄρθρ. 446. Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ ἔχη τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 134 διαλαμβανόμενα προσόντα καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένη παρ' ὄλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συζήτησιν δικαστῶν καὶ τότε εἶνε ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως ἐκτελεστή.

Γ' Διὰ συγκαταθέσεως.

Ἄρθρ. 447. Διὰ τῆς συγκαταθέσεως ἀποπερατοῦται ἡ δίκη ἑλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ὡς πρὸς τὸν συναινοῦντα καὶ καθίσταται ἀμετάκλητος καὶ ἀπρόσδλητος, καθόσον ἢ συγκαταθέσις τοῦ

διαδίκου ἀπέβλεπέ τινας μόνον διαδικαστικὰς πράξεις τοῦ ἀντιδίκου ἢ τὴν ὅλην δίκην.

Ἄρθρ. 448. Συγκατάθεσις τότε μόνον ἔχει κύρος—1) ὅταν ὁ συγκατατιθέμενος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον κατὰ τὰ ἄρθρα 71 καὶ ἐπόμε. —2) ὅταν ἡ συγκατάθεσις ἐγένεν αὐθιγῶς, —3) ὅταν ἡ συγκατάθεσις ἐξεφράσθη καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου, ἢ τοι ρητῶς ἢ καὶ σιωπηρῶς διὰ τοιοῦτων ἀναμνησθητέων πράξεων ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἀναγκαιῶς ὁ περὶ συγκαταθέσεως σκοπός. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀντιδίκου παραδοχὴ τῆς συγκαταθέσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἀναγκαιῶς.

Δ'. Δι' ἀποχῆς.

Ἄρθρ. 449. Παραίτησις ἀγωγῆς τινος, ἐνστάσεως, ἀντεστάσεως κλπ. μιᾶς τινος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ καὶ ὅλης τῆς κυρίως ἢ τῆς παρεμπιμπτούσης ἢ ἐπιπρολεστεύρας τινος διαδικασίας, ἀποπερατοῦται ἡ δίκη ἐν μέρει ἢ καθόλου, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν παραιτοῦντα, τότε μόνον—1) ὅταν ὁ παραιτῶν ἔχη τὴν ἀπερίοριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 71 καὶ ἐπόμε. ὠρισμένα, —2) ὅταν τὸ τῆς παραίτησεως ἔγγραφον εἶνε ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν εἰδικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ παρεδόθη εἴτε εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν ἢ τὸν πληρεξούσιόν του καὶ—3) μόνον ἐπὶ ἀποδόσει ὅλων τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελε συμφωνῆσαι εἰς τὴν παραίτησιν.

Ἄρθρ. 450. Διὰ τῆς τοιαύτης παραίτησεως ἐπανέρχονται αἱ εἰδικοὶ ἐντελῶς εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς κατὰ μέρος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ τῆς ὅλης δίκης.

Ὅθεν—1) δύναται νὰ εἰσχωθῶσιν αἱ μὲν ἀγωγαὶ ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ἀνταγωγαί, ἀντενστάσεις κλπ. ὡς αὐτοτελεῖς ἀγωγαί, ἐὰν αὗται δὲν παρεγράφησαν ἐν τσοῦτω, ἢ δὲν ἀπωλέσθη τὸ πρὸς τὰύτας δικαίωμα ἐνεκῆ παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ἢ δι' ὅποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν. —2) ὁ παραιτῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα προσέτι καὶ τότε, ὅταν ὁ μὲν ἀντίδικος ἐνέδωκεν εἰς τὴν παραίτησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν

ταύτην δὲν συνεφωνήθη τίποτε περὶ τῆς πληρωμῆς, ἢ δὲν προσδιωρίσθη σαφῶς τὸ ἐναντίον.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

Σύνθεσις, ἀρμοδιότης κατ' ἀντικείμενον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ δια- δικασία παρὰ τούτοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικοὶ ὅροιμοί

Ἄρθρ. 451. Περὶ τῆς συνθέσεως καὶ κατ' ἀντικείμενον ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ τῶν Πρωτοδικείων καὶ τοῦ Ἐφετείου, ἐν πολιτικαῖς διαφοραῖς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμος περὶ μικροδικφορῶν, ὡς καὶ ἡ δι' αὐτοῦ διαγραφομένη διαδικασία, ἐν ὅσῳ ρητῶς δὲν καταργεῦνται ταῦτα διὰ τῶν ἐρισμῶν τοῦ Νόμου τούτου· παρουσία Εἰσαγγελέως κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν Δικαστηρίων ἐν πολιτικαῖς δίκαις οὐδέποτε ἐπιβάλλεται, δικαιοῦται ὅμως πᾶς Εἰσαγγελεὺς νὰ παραστῇ κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν παρ' οἷς διατελεῖ δικαστηρίων καὶ ν' ἀποφαίνηται γνώμην, ἀγορεύων τελευταίως.

Ἄρθρ. 452. Ὅσακις ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης κανονίζει τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐκεῖνη, ἣν εἶχε τὸ ἐπίδικον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς. Καρποὶ, ὠφέλειαι, τόκοι, βλάβαι μεταγενέστεραι τῆς ἐπιδόσεως ταύτης, ὡς καὶ τὰ δικάστικα ἐξόδα, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας. Ἐὰν πρόκειται περὶ πληρωμῆς χρηματικῆς ἀπαιτήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τῇ ἀγωγῇ αἴτησις.

Ἄρθρ. 453. Πλείονες ἀξιώσεις τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου ἐνωθεῖσαι ἐν τῷ αὐτῷ δικογράφῳ τῆς ἀγωγῆς συνυπολογίζονται.

Ἄρθρ. 454. Ἐὰν ὁ ἐνάγων προσφέρεται ἀντὶ τοῦ ἀξιουμένου πράγματος νὰ δεχθῇ ὠρισμένην χρηματικὴν ποσότητα ἢ νὰ

υποβάλλη κίτησιν διαζευκτικὴν πρὸς ἐπιδικασίαν χρηματικῆς ποσότητος, ἢ χρηματικὴ αὕτη ποσότης ρυθμίζει τὴν ἀρμοδιότητα.

"Ἀρθρ. 455. Ἡ ἀξία πραγματικῆς δουλείας προσδιορίζεται κατὰ τῆς ἀξίας, ἣν αὐτὴ ἔχει διὰ τὸ δουλεύονμενον κτήμα, ἐὰν δὲ ἡ ποσότης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀξία τοῦ δουλεύοντος κτήματος ἕνεκα τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ δουλείας ἐλαττοῦται, εἶναι μειζών, τότε προσδιορίζεται ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης.

"Ἀρθρ. 456. Ἐὰν ἡ ὑπαρξίς ἢ ἡ διάρκεια μισθώσεως ἀμφισβητηθῆται, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ποσότης τοῦ μισθώματος ὅλου τοῦ ἀμφισβητουμένου χρόνου, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὲρ τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ ἔτησιου μισθώματος.

"Ἀρθρ. 457. Ὡς ἀξία τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀπόληψιν τόκων, εισοδημάτων ἢ ἄλλων περιοδικῶν ὠφελειῶν καὶ παροχῶν θεωρεῖται ἐπὶ μὲν δηνεκουῶς διαρκείας τὸ εἰκοσαπλάσιον, ἐπὶ ὁρισμένου δὲ ἢ ἰσοδίου τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἔτησιᾶς ἀπολήψεως, ἐπὶ δὲ ὁρισμένης διαρκείας τὸ σύνολον τῶν μελλουσῶν ἀπολήψεων. ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὲρ τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἔτησιᾶς.

"Ἀρθρ. 458. Ἀπόφασις Πρωτοδικείου δὲν δύναται νὰ προσβληθῆ δι' ἐνδίκου μέσου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑπήγατο εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδικείου.

"Ἀρθρ. 459. Ἐὰν τελεσιδικῶς ἐκηρύχθη δικαστήριόν τι ἀναρμόδιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων περὶ τῆς κατ' ἀντικείμενον ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων, ἢ περὶ τούτου ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἰσάγεται ἀκολούθως ἡ ὑπόθεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου.

Α'. Δίκαι κατ' ἀντιδικίαν.

Ι. Προδικασία.

α'. Ἀγωγῆς ἐγγραφόν.

"Ἀρθρ. 460. Τὸ ἐγγραφόν τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ περιέχη.

ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 137 καὶ ἐπὶ μ. διαλαχθαινομένων προσόντων, προσέτι—1) τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἐνάγων νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει αὐτὸς τὰς ἀξιώσεις του καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνῃ αὐτὰς κατὰ τοῦ ἐναγομένου τούτου—2) τὸν νόμιμον λόγον, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγει τὰς ἀξιώσεις του ταύτας—3) ἀκριβῆ κατὰ τὸ ἐφικτὸν περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς αἰτήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὴν κυρίαν καὶ τὴν ἐν παρόδῳ ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 461. Ἐπὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν τὸ ἐγγραφον πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων, καὶ ἀκριβῆ προσέτι περιγραφὴν τῆς ἰδιότητος καὶ τῆς στάσεως τῶν ἀκινήτων, ἀναφερομένου καὶ τοῦ δήμου ἐν ᾧ κείνται.

Ἄρθρ. 462. Ἀκυρότης τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἐπέρχεται μόνον ὅταν ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τῶν δὺς προηγουμένων ἄρθρων προκύπτῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἀπόλυτος ἀσάφεια περὶ τῶν προσώπων τῶν διαδίκων, τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, τῆς θέσεως τοῦ ἀκινήτου, ἢ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐγείρεται ἡ ἀγωγή.

Ἄρθρ. 463. Ἀγωγαὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου, προσερχόμεναι εἴτε ἐκ τῶν αὐτῶν εἴτε ἐκ διαφόρων ὑποθέσεων ἢ περιστατικῶν καὶ νομίμων σχέσεων καὶ ἀπαιτοῦσαι τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα πράγματα ἐκ διαφόρων ἀγωγῆς λόγων, δύνανται νὰ ἐνωθῶσιν εἰς ἓν ἐγγραφον ἀγωγῆς, μόνον ἐὰν κατὰ τὴν οὐσίαν των δὲν ἀντιφάσκωσι πρὸς ἀλλήλας ἐν περιπτώσει ἐνώσεως πολλῶν ἀγωγῶν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκάστη αὐτῶν χωριστά.

Ἄρθρ. 464. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐνωσις πολλῶν ἀγωγῶν εἰς ἓν ἐγγραφον—1) ὅταν αὗται ἀφορῶσι διαφόρους διαδίκους, μὴ ἔχοντας πρὸς ἀλλήλους τὸν τῆς ὁμοδικίας δεσμόν—2) ἐὰν ἡ σύγχρονος συζήτησις διαφόρων ἀγωγῶν ἤθελε φέρῃ σύγχυσιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις διατάττει τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν διαχώρισιν.

Ἄρθρ. 465. Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς δικασίμου ἢ ἀγωγῆς κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρωτοδικείου μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ὁ δὲ Γραμματεὺς τούτου κατ' αἴτησιν τοῦ διαφερομέ-

νου διαδίκου όρίζει την προς συζήτησιν αὐτῆς συνεδρίασιν καὶ σημειώνει ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τὸ ἔτος, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει αὕτη συζητηθῆ. Πᾶσα ἀμφισβήτησις τοῦ διαδίκου μετὰ τοῦ Γραμματέως περὶ τὸν ὅρισμόν τῆς προς συζήτησιν ἡμέρας λύεται διὰ τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου, ὑποχρεωτικῆς οὔσης.

Ἄρθρ. 466. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετ' ἀκριβοῦς ὀρισμοῦ τῆς προς συζήτησιν ἡμέρας καὶ κλήσεως προς ἐμφάνισιν πρέπει νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸν ἐναγόμενον δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου. Ἡ προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 187—197 ὀρισμένα. Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντας ἢ διακείμενους, ὡς καὶ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ αὐξήσις αὕτη εἶναι εἴκοσι ἡμερῶν. *Διὰ τοὺς ἐνωκὸς τοῦ Κρι-*

Διὰ πᾶσαν μετ' ἀπόφασιν συζήτησιν ἢ νόμιμος προθεσμία *τοῦ κατὰ* περιορίζεται εἰς τρεῖς μόνον ἡμέρας, αὐξανομένη λόγῳ ἀποστά- *σεως κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα.*

Ἄρθρ. 467. Εἰς λίαν κατεπειγούσας περιστάσεις ἔχει ὁ *ὡς μοι' ἔσθι* Πρόεδρος ἐλάχιστου δικαστηρίου τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς *ἀγνώστου* τῶν διαδίκων καὶ παροχῇ ἐγγυήσεως, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, *διομοιωθε* ἕνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων νὰ συντέμνη τὴν προς ἐμφάνισιν *ἢ αὐξήσις* προθεσμίαν καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως τὴν *αὐτῆς εἶναι* αὐτὴν ἔτι ἡμέραν καὶ ὥραν ρητὴν, ἐὰν ἢ κοινοποιήσις τῆς κλή- *ἡκούσῃ ἡμέ* σεως καὶ ἢ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου εἶναι εἰσέτι δυνατή. *ρῶν.*

Ἄρθρ. 468. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν ἢ ἔφεσιν, οὐδὲ γινόμεναι αὗται ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης τὸ ἐπιλαμβανόμενον ὅμως τῆς κυρίας ὑποθέσεως δικαστηρίου, ἐὰν πείθεται ὅτι συνετημήθη ὑπὲρ τὸ δέον ἢ προθεσμία, παραχωρεῖ νέαν τοιαύτην ἢ παρατείνει τὴν ὑπάρχουσαν.

Εἰς τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον σημειοῦται περιληπτικῶς καὶ ἢ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 469. Ἐπίδοσις μὴ γεινομένη πρὸ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας καθίστησι τὴν ἐρήμην συζήτησιν ἄκυρον δὲν κινεῖ δὲ τὴν προθεσμίαν προς ἀπολογίαν. Ἐὰν ὅμως ὁ διάδικος, καίτοι μὴ νομίμως κλητευθεὶς, ἐμφανισθῆ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου πρᾶττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 149 ὀρισμένα.

Ὁ παραίτιος τῆς ἀναβολῆς καταδικάζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ ἐκ ταύτης προξενηθέντα ἔξοδα.

6'. Ἀπολογία πτύριον ἐγγράφον.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 470. Ὁ ἐναγόμενος δύναται ν' ἀπολογηθῆ ἐγγράφως. Ἡ ἀπολογία γίνεται δι' ἐπίδοσιν πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ ἀντὶ τούτου ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν δικαστικὸν πληρεξούσιον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 144 ὠρισμένα ἢ διὰ καταθέσεως τοῦ δικογράφου ταύτης παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἐπίδοσις ἢ κατάθεσις δεόν νὰ γείνη δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὠρισμένης δικασίμου.

Ἡ ἀπολογία πρέπει νὰ περιέχη—1) ὅλας τὰς ἀναβλητικὰς καὶ ἀνατρεπτικὰς ἐνστάσεις—2) τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησιν—3) τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν ἀνταγωγὴν καὶ—4) τὴν σημείωσιν τῶν ἐγγράφων, ὧν προτίθεται νὰ κάμῃ χρῆσιν κατὰ τὴν συζήτησιν.

2. Ἀπάντησις.

Ἄρθρ. 471. Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάφασις ἢ ἀρνήσις τῶν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς του ἀναφερομένων καὶ δὲν περιέχει νέους πραγματικοὺς ἰσχυρισμούς. Ἐὰν προταθῶσι συγχρόνως ἐνστάσεις ἀναβλητικαὶ, θεωρεῖται ἡ ἀπάντησις ὡς μόνον ὑπὸ ὄρον καὶ τυχαία. Ἡ ἀπάντησις ἐπιφέρει παρέκτασιν τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρ. 472. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ προτείνῃ ἐνστάσεις, ὁμολογήσῃ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐνάγοντος, δύναται ὁ ἐνάγων νὰ ζητήσῃ παραχρῆμα τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος, ἢ καὶ νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦτο προθεσμίαν. Ἀρνηθέντος δὲ τοῦ ἐναγομένου τὴν ἀπόδοσιν ἢ παρελθούσης τῆς προθεσμίας, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ δικαστικὴ ἐκείνη ὁμολογία. Περὶ τῆς ὁμολογίας ταύτης, συντάσσεται ἕκθεσις, ἐὰν ὅμως ὁ ἐνάγων ἔχῃ συμφέρον εἰς τὴν ἕκδοσιν ἀποράσεως, ἐκδίδεται τιαυτή.

3. Ἐνστάσεις.

αα'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 473. Κυρίως ἐνστάσεις εἶναι νέαι πραγματικαὶ προ-

τάσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἐναγόμενος φέρη, πρὸς ἀπολογίαὺν τοῦ καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἢ ἀξιώσεις τοῦ ἐνάγοντος καταργεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ διὰ παντὸς, ἢ καὶ ἀναβάλλεται μόνον ἢ εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησις.

Ἄρθρ. 474. Περὶ παντὸς εἴδους ἐνστάσεων ἰσχύουσιν αἱ ἐξῆς ἀρχαί·—1) πᾶσα ἐνστάσις ἀπαιτεῖ νόμιμον λόγον, ἱστορικὴν αἰτίαν καὶ αἴτησιν· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ἐνάγοντος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ ἐναγόμενου·—2) πολλαὶ ἐνστάσεις δύνανται νὰ ἐπισωρευθῶσι, καὶ ἂν ἤθελον ἀντιτάσκη πρὸς ἀλλήλας·—3) ἐνστάσεις ὡς ἐκ δικαιώματος τρίτου εἶναι ἀπαράδεκτοι· μόνον δ' οἱ ἐγγυηταὶ δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰς ἐνστάσεις τοῦ κυρίου ὀφειλέτου·—4) ἐνστάσεις καὶ ἀπαιτήσεις ἀποτελοῦσιν αὐτοτέλεις καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτους ἐκθέσεις. "Ὅθεν καὶ αὐταὶ α πρὸς τὴν ἀπάντησιν ἀντιτάσσουσαι ἐνστάσεις εἶναι παραδεκτα καὶ ἡ ἀπάντησις θὲν ἀναπληροῦται διὰ τῆς προτάσεως τῶν ἐνστάσεων.

66'. Ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 475. "Ἐνστασις ἀναβλητικὴ εἶναι ἡ πρότασις, —1) τῆς ἀναρμοδιότητος, —2) τῆς ἐκκρεμοδικίας ἢ τῆς συναφείας τῆς δίκης, ὅταν δηλαδὴ ἡ αὐτὴ ἢ τοῦλάχιστον ἡ κυρία δίκη εἶναι ἤδη εἰσηγμένη εἰς ἄλλο δικαστήριον, —3) τῆς ἐγγυοδοσίας, —4) τῆς μὴ προσηκούσης κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας, —5) τῆς πρὸς ἀπογραφὴν παραχωρουμένης νομίμου ὀφειλείας, —6) τῆς ὁμοδικίας ἢ ἐγγυήσεως, —7) τῆς νομίμου ὀφειλείας τῆς διαιρέσεως ἢ τῆς διζήσεως ἐπὶ διακατόγων ὑποθήκης ἢ ἐγγυητῶν ἢ τοῦ μὴ ἐμπροθέσμου τῆς ἀπαιτήσεως κτλ. κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀρισμένα. "Ὅλαι αὗται αἱ ἐνστάσεις ἐπάγονται πρὸ τῆς ἀπαντήσεως, διὰ μεταγενεστέρου δὲ τοῦ τῆς ἀπαντήσεως δικογράφου ἐπαγόμεναι εἶνε ἀπαράδεκτοι.

2. Τῆς μὴ κοινοποιήσεως τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 476. "Ἐκστος διάδικος δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν κοι-

νοποιήσιν ὅλων τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων καὶ νὰ ἀρνηθῇ πρὸ αὐτῆς πᾶσιν ἐπὶ ἀκρατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 477. Τὰ καθ' ἑκάστα ἐγγράφα καὶ ὅλα τὰ δικόγραφα κομποποιοῦνται ἢ διὰ καταθέσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἢ ἐπὶ ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ὁ διδίκως ἐπικαλεσάμενος, προτίθεται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα, δι' ἐπίδοσεως ἀντιγράφου, προσηκόντως κεκρωμένου.

Ἄρθρ. 478. Κατὰ πᾶσιν περίπτωσιν κατατίθενται ὅλα τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα εἰκοσιτέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ συνεδριάσεως πρὸς γνώσιν τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Παραλήψεις ἢ βραδείας γενομένης τῆς παρακαταθέσεως ταύτης, τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀποφαίνηται τὴν ἀναβολὴν κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 156.

3. Τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 479. Πᾶς κληρονόμος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τῆς κληρονομίας διὰ νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν καὶ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀποβολῆς τῆς κληρονομίας. Ἐὰν κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν προκύψωσι διαταγμαὶ, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ πικρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνακοπῶν ἐν γένει ὠρισμένα. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἄρχεται ἡ πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ ἐναγομένου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προθεσμία.

4. Τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς ὁμοδικίας.

Ἄρθρ. 480. Ὁ ἔχων ὁμοδίκους ἢ ἐγγυητὰς ἐναγόμενος ἢ ἄλλους εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους, δικαιούται νὰ ζητήσῃ προθεσμίαν πρὸς κλήτευσιν αὐτῶν.

Ἡ προσεπίκλησις γίνεται διὰ δικογράφου φέροντος τὰ πρόσόντα τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐντὸς προθεσμίας προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει.

γγ'. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις.

Ἄρθρ. 481. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις εἶνε—1) ἡ τῆς ἀκυρότητος πρότασις κατὰ τὸ ἄρθρ. 205 καὶ ἐπόμενα.—2) ἡ τοῦ μὴ παραδεκτοῦ τῆς ἀγωγῆς καὶ ἰδίως ἕνεκα συμβιβασμοῦ, τελεσιδικίου ἀποφάσεως, παραγραφῆς καὶ τῶν τοιούτων κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀποφαρίζονται συνήθως πρὸ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἀ ν τ α γ ω γ ή.

Ἄρθρ. 482. Ὅσακις ἔχει ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος, συνεχομένας ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἢ ἀνταγωγή παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ.—1) Ἐὰν αὕτη ἔγινε πρωτοδίκως καὶ τὸ βραδύτερον τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων, ἀλλ' ὑπὸ τὰς συνεπειὰς τοῦ ἄρθρ. 483.—2) Ἐὰν ἡ ἀγωγή δὲν ὡμολογήθη ἐντελῶς καὶ ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀφηρέθη ἐντελῶς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ἰδιότητος. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδρίᾳ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ὡς δὲ παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

γ'. Ἀπολογία ἐπ' ἀκροατηρίου.

Ἄρθρ. 483. Ἐὰν ἡ ἀπολογία δὲν ἐγένετο ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένων προθεσμιῶν (ἄρθρ. 470), δύναται νὰ γένηται τὸ πρῶτον καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου, ἀλλὰ δύναται ὁ ἐνάγων νὰ αἰτήσῃ ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως εἰς ἑτέραν δικάσιμον, ἢν χορηγήῃ τὸ δικαστήριον, ἐὰν εὖρη ταύτην βάσιμον, ἐπιβάλλον τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ζημίας διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς βάρος τοῦ ὑπαίτιου.

II Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α'. Ἐκφώνησις τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 484. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἄρχεται, ἐν-

φινουόντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις. ἡ δὲ τάξις τῆς συζήτησεως αὐτῶν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

β'. Ἀπουσία ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 485. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν διαδίκων ἐμφανισθῇ ἢ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ βιβλίου, δικαιούται ὅμως πᾶς διάδικος νὰ αἰτήσῃται τὸν προσδιορισμὸν νέως δικασίμου, τηρουμένων τῶν ὁρισμῶν καὶ τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 466 καὶ 467.

γ'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 486. Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἄρχεται ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις. Ἐκαστος διάδικος ἄρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, ἐπικαλούμενος ἔγγραφον πρότασιν, ἐπισημαζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὑμώδικος του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκρινωνὸς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ ἢ ὁ ἐγγυητὴς του. Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 154—157 παραδεκτέα εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα καὶ νὰ κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων κατὰ τὰ ἄρθρα 476—478.

Ἄρθρ. 487. Μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τῆς ἐγγράφου ταύτης πρότασεως ἔχει ἕκαστος διάδικος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω. Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς, ὁ ἐναγόμενος ἐπαναπτολογεῖται καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρις ὅτου κηρυχθῇ ἡ συζήτησις ὡς πεπαυμένη κατὰ τὸ ἄρθρ. 168. Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐὰν παρίσταται καὶ κρίνῃ τοῦτο λυσιτελεῖς, μεθ' ὃ ἐπιτελεῖται παραχρῆμα ἡ ἀπόφασις ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν.

2. Ἐνστάσεις.

Ἄρθρ. 488. Ὅσάκις ἀναδλητικὴ ἔνστασις προβάλλεται τὸ

πρώτον ἐπ' ἀκροατηρίου, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου νὰ γίνεται καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν συζήτησιν ἵνα προκληθῇ ἀπόφασις παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνδιδιομένη διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως γένηται δεκτὴ ἢ αἰτησις τῆς ἀναβολῆς προσδιορίζεται, εἰ δυνατόν, καὶ ἡ μεταγενεστέρα δικάσιμος, ἢ δὲ, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, δημοσιευομένη ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς γενομένη παρόντων τῶν διαδίκων καὶ ἐπέχει τόπον κοινοποιήσεως. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις ἀπορριφθῇ, τὸ Δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίης τῆς ὑποθέσεως ἐρήμην τοῦ τυχόν ἀπολιπομένου διαδίκου.

Ἄρθρ. 489. Αἱ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις πρέπει νὰ συζητῶνται πρὸ τῆς οὐσίης τῆς ὑποθέσεως ἢ τοῦλάχιστον συγχρόνως μετ' αὐτῆς, πρὸ πάντων δὲ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν.

Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται, παραλείπον ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτων, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίης. Ἡ πρότασις ἀναβλητικῶν ἐνστάσεων δὲν ἀπαλλάσσει τὸν διάδικον ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίης, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις θεωρεῖται ἐπικουρικὴ.

3. Ἀπά ν τ η σ ι ς.

Ἄρθρ. 490. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παρ' ἐμφανισθέντος διαδίκου ἐντελῆς παράληψις ἀπαντήσεως θεωρεῖται ὡς κατάφασις ἢ δὲ δήλωσις τοῦ διαδίκου ὅτι ἀρνεῖται πάντα ἰσχυρισμόν, ὃν δὲν ἐμολογεῖ, θεωρεῖται ὡς ἄρνησις.

δ'. Μὴ ἐμφάνισις.

1. Τοῦ ἐνάγοντος.

Ἄρθρ. 491. Ἐὰν ἐνεφανίσθῃ ὁ ἐναγόμενος, οὐχὶ δὲ ὁ ἐνάγων ἢ ὁ πληρεξούσιός του, τὸ Δικαστήριον δικάζον ἐρήμην τούτου ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγὴν του ὡς ἀπαράδεκτον καὶ καταδικάζει τοῦτον εἰς τὰ ἐξοδα. Αἱ ἀνταγωγικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐναγομένου ἐξετάζονται, μόνον ἐὰν ὑπεβλήθησαν δι' ἀπολογητηρίου καὶ ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς αὐτάς ὅσα περὶ μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐναγομένου. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἀγωγῆς ὡς ἀπαράδεκτου ἔχει τὰ

τοῦ ἄρθρου 449 ἀποτελέσματα τῆς ἀποχῆς. Ἐάν ὅμως ἐντεῦθεν παραγράφεται ἡ ἀξίωσις τοῦ ἐνάγοντος, δύναται οὗτος νὰ συναχθῆ τὴν ἀπορριφθεῖσαν ἀγωγὴν, ἐάν ἀνυπέδλητον κώλυμα ἐπέγχαγε τὴν ἐρημοδικίαν.

2. Τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρ. 492. Ἐάν ὁ ἐναγόμενος ἦ τις τῶν κληθέντων κεινωνῶν τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν ὑποχρεώσεων (ὀμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν δὲν ἐμφανισθῆ, τὸ δικαστήριον κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐξετάζει πρὸ πάντων ἂν ἡ κλησις ἐπεδόθη κατὰ τὰ ἄρθρα 466 καὶ 467 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Ἐάν ὑπάρχη ἔλλειψις, κηρύσσεται ἀπαράδεκτος ἡ συζήτησις καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 493. Ἡ ἐρημοδικία δὲν παρέχει τεκμήρια ὑπὲρ τῶν αἰτήσεων ἢ ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐμφανισθέντος, τοῦ δικαστηρίου ὀφείλοντος ν' ἀποφανθῆ μετὰ προηγουμένην τῆς δίκης ἐξέτασιν, ὡς εἰς τὰς συζητούμενας κατ' ἀντιβολίαν δίκας· τὰ ἄρθρα 486 μέχρι 490 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς συζητούμενας κατ' ἐρήμην δίκας, ἐπὶ δὲ προδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ἐρημοδικῶν ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προδῆ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας τυχόν αὐτῷ ἀποδείξεις, νὰ ποιήσῃται δὲ χρῆσιν καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναποδείξεως. Ἐγγραφα ἐπικαλεσθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ μὴ ἀμνησθηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, τεκμαίρονται ὡς γνήσια κατὰ τὴν ἐρήμην συζήτησιν ἐάν προσκλῶσι κατὰ ταύτην· ἐπομένως δὲν διατάσσεται ἀπόδειξις περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 494. Αἱ κατ' ἐρήμην ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς πάντα τὰ ἔνδικο μέσα τῶν κατ' ἀντιβολίαν ἐκδοθεισῶν, ὁ δὲ ἐρημοδικήτας δὲν δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀνακοπὴν τῆς ἐκδοθείσης προδικαστικῆς ἢ ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου, εἰμὴ ἐάν ἀλύτως ἐδικάσθῃ ἐρήμην. Ἡ ἀνακοπὴ ἐνασκεῖται κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐντὸς προθεσμίας ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐπεκτείνουμένης λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τοὺς περὶ προθεσμῶν ὀρισμούς· δὲν ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, οὔτε τὰς προθεσμίας, οὔτε διακλύει τὴν πρὸσδὸν τῆς δίκης. Διὰ τῆς ἀνακο-

πῆς ἢ κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτης γίνεται καὶ ἡ τυχὸν ἀπολογία τοῦ ἐναγομένου. Δεκτῆς γενομένης ταύτης ἀνατρέπεται ἡ ἀνακοπίσκα ἀπόφασις καὶ αἱ μετ' αὐτὴν πράξεις· προχωρεῖ δὲ τὸ δικαστήριον καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ἄνευ γέρας κλητεύσεως.

Ἄρθρ. 495. Ἡ νόμιμος προθεσμία, πρὸς ἀνακοπὴν ἐρήμην ὀριστικῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ^{μὴ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ} ~~ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ~~ διακρινόμενους καὶ τοὺς ἀγνώστου δικημονῆς διαδίκους εἶναι τριῶν μηνῶν, αὐξανόμενη λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 491 καὶ ἐπόμενα ὠρισμένα· ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ περιλήψει κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 147 καὶ ἐπόμενα ὀριζόμενα μέρη, πρὸς δὲ καὶ τῆς δημοσιεύσεως περιλήψεως εἰς ἑφημερίδα τῆς πρωτεύουσας, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας. Ἡ περιλήψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον παρ' οὗ ἐξεδόθη, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπωνύμια καὶ κατοικίας τῶν διαδίκων καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως.

Προκειμένου περὶ ἀνακοπῆς κατ' ἐρήμην προδικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ νόμιμος προθεσμία περιορίζεται εἰς ἕνα μῆνα χωρὶς νὰ ᾖ ἀνάγκη νὰ γίνωσι καὶ αἱ ἐν ταῖς ἑφημερίδι δημοσιεύσεις.

ε'. Διαδικασία κατὰ προσκεκλημένων.

1. Ὁμοδίκων.

Ἄρθρ. 496. Ἐὰν οἱ ἐνάγοντες ἢ οἱ ἐναγόμενοι προσεκληθῶσιν τοὺς κοινωνοὺς δικαιωμάτων ἢ ὑποχρεώσεων—1) Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ θεωροῦνται οὗτοι ὡς νὰ ἠνώθησαν μὲ τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον, τοῦ ὁποῦ εἶνα ὁμόδικοι.—2) Ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησιν οἱ ὁμόδικοι καὶ ὁ διάδικος αὐτὸς, οἱ ὁμόδικοι ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ νόμον ἐπιζημίους συνεπίστας, καθὼς καὶ ὁ διάδικος.—3) Ἀπολειφθέντος τοῦ διαδίκου καὶ ἐμφανισθέντων ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ τῶν ὁμοδίκων, θεωροῦνται οὗτοι ὡς πληρεξούσιοι τοῦ ἀπολειφθέντος διαδίκου καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διεξάγωσι τὴν συζήτησιν, ὡς καὶ ὁ διάδικος αὐτὸς.

Ἄρθρ. 497. Ἐὰν οἱ διάδικοι καὶ οἱ ὁμόδικοι αὐτῶν ἐνεφανίσθησιν μὲν, ἀλλὰ δὲν εἶναι πρὸς ἀλλήλους σύμφωνοι περὶ τῆς

διεξαγωγῆς τῆς δίκης (περὶ τῆς ἐκλογῆς δηλαδή τῆς ἀγωγῆς ἢ τῶν ἐνοστάσεων, περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἐκείνην ἢ εἰς ταύτας κτλ) ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον περὶ τῆς τάξεως τῆς δίκης, ὥστε νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ διάδικοι τῆς ὅσον ἔνεστι ταχέως δικαστικῆς βοήθειας. Ἰδίως δὲ πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ συζήτησις περὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν ὡς προκαταρκτικὰ ζητήματα διὰ τὰ λοιπὰ, ἢ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν ὀρίων ἐξήρηται ἢ καθίσταται περιττὴ ἢ περὶ τῶν λοιπῶν συζήτησις· καὶ τούτου μὴ ὄντος, χωρίζεται ἡ συζήτησις.

2. Ἑγγυητῶν.

Ἄρθρ. 498. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος προσεκάλεσεν ἐγγυητὰς ἢ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους. — 1) Μὴ ἐμφανισθέντων τῶν ἐγγυητῶν καὶ τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, κατὰ μὲν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἀναγγελέως ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐρημοδικίας διατάξεις, παραπέμπεται δὲ ἡ περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγή εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. — 2) Ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ ἀπολιπομένου τοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέου, συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις μετὰ τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου κατ' ἀντιμωλίαν καὶ παραπέμπεται ἡ περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγή εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. — 3) Ἐμφανισθέντων τῶν ἐγγυητῶν καὶ ἀπολιπομένου τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, ἔχουσιν οἱ ἐγγυηταὶ τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως, καὶ νὰ συζητήσωσι τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ νὰ παρέμβωσι μόνον, ἢ νὰ διαμρισθητήσωσι μᾶλλον τὴν περὶ ἐγγυήσεως ἢ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσιν. Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιστάσεις τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἀπολιπομένον ἀναγγελέα τῆς δίκης. — 4) Ἐμφανισθέντων ἄλλων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων, ἔχουσιν οἱ τελευταῖοι οὗτοι τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης καὶ νὰ συζητήσωσι τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ μόνον νὰ παρέμβωσι ἢ νὰ διαμρισθητήσωσι τὴν περὶ ἐγγυήσεως ὑποχρέωσιν.

Ἄρθρ. 499. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 3 καὶ 4 παρασταθῶσιν οἱ ἐγγυηταὶ ὡς παρεμβάντες, ἢ ἀναλάβωσιν ἐντελῶς τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης,

στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ διαμνησθῆται τὴν περὶ ἐγγυήσεως ὑποχρέωσιν. Εἰς τὴν παρέμβασιν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ταύτης κανόνες.

Ἄρθρ. 500. Ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 498 ἀριθ. 3 καὶ 4 οἱ ἐγγυηταὶ ἐκφράσωσιν ὅτι θέλουσι ν' ἀναλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, τίθεται οὗτος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθρου 229 ἐντελῶς ἐκτὸς τῆς δίκης, καὶ ἡ ὑπόθεσις συζήτεται χωρὶς αὐτόν. Ἄλλ' ἡ ἀπαγγελοθησομένη ἀπόφασις ἔχει οὐδὲν ἦττον ἰσχὺν καὶ κατὰ τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης δι' ὃ καὶ δύναται οὗτος γὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν πρὸς διαρύλαξιν τῶν δικαιῶν του. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὰς τὰς αὐτὰς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὰς αἱ περὶ παρεμπιπτούσων δικῶν διατάξεις.

3. Τῶν κυρίως διακάτοχων.

Ἄρθρ. 501. Ἐὰν κατὰ τὸ ἀρθρον 229 ὁ ἐν ὀνόματι ἄλλου διακάτοχος προσκαλέσῃ τὸν κυρίως διακάτοχον, θεωρεῖται ὁ ἐν ὀνόματι ἄλλου διακάτοχος ὡς πληρεξούσιος τοῦ κυρίου διακάτοχου, ἐὰν οὗτος δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ· ἐὰν ὅμως οὗτος ἐμφανισθῆς ἀνέλαβε τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα καὶ τεθῇ ὁ διακάτοχος ἐκτὸς τῆς δίκης, ἡ ἀπόφασις ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔχει ἰσχὺν καὶ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐναγομένου.

4. Τῶν πρὸς νομιμοποίησιν προσκεκλημένων.

Ἄρθρ. 502. Ἐὰν προσεκληθῇ τις πρὸς νομιμοποίησιν, φέρει τὸ προσκελῶν ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ προσκληθέντος νὰ ἀποδείξῃ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ δικαιοῦμά του δύναται δ' ἐν καιρῷ ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τούτου μὴ ἐμφανισθέντος τὰς ἐκ τῆς ἀπολείψεως αὐτοῦ προσενηθιστὰς εἰς αὐτὸν ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Α'. Προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 503. Ἐκ τῶν πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιχειμένου κινδύνου λαμβανομένων προφυλακτικῶν μέτρων δὲν πρέπει νὰ διατάσσωνται

ται περισσότερα, ἀφ' ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ εἰρημένου κινδύνου καὶ μεταξὺ πολλῶν παρὰ τοῦ αἰτούντος προβλεφθέντων μέτρων, πρέπει νὰ ἐκλέγηται τὸ διὰ τοὺς διαδίκους ὀλιγώτερον ἐπίπονον καὶ ἀβλαβέστερον· οὐδέποτε δὲ νὰ μεταβάλληται ἢ κατὰστασις τῆς διακκοχῆς, ἀλλὰ νὰ περιοριζῆται μόνον καθ' ὅσον εἶνε ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 504. Τοιαῦται ἀποφάσεις χάνουσι τὴν ἰσχὺν των.—1) διὰ τελεσιδίκου ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἐκδεδομένης ἐν τῇ κυρίᾳ δίκῃ κατὰ τοῦ προκαλέσαντος τὴν προσωρινὴν διάταξιν, —2) διὰ τῆς ἐκτελέσεως νικώσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ, —3) διὰ συμβιβασμοῦ περὶ τῆς ἀμειψητευμένης ὑποθέσεως, —4) ὅταν ὁ κίνδυνος ἀπομικρυνθῆ ἤτοι δι' ἐγγυοδοσίας ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Ἡ περὶ καταργήσεως τοιούτων μέτρων πρότασις διεξάγεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν.

Β'. Διαφοραὶ περὶ διακκοχῆς.

Ἄρθρ. 505. Περὶ τῶν ἕνεκα διακκοχῆς ἀγωγῶν ἰσχύουσι αἱ ἐξῆς ἀρχαί—1) ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι δικτάραξιν διακκοχῆς ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραχύτερον εἶνε ἀπαράδεκτοι, —2) αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσι παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς καὶ ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὁ εἰρηνοδίκης ἔλαβε προσωρινὰ μέτρα—3) ἀγωγαὶ περὶ διακκοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γίνωσι συνάμα· καὶ, ἐξικιρουμένων νέων δικτάράξεων τῆς διακκοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν δύνανται τις νὰ ἐπανέλθῃ πλὴν εἰς τὴν περὶ διακκοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν, —4) ὁ ἐναγομένος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορῶν ἕνεκα διακκοχῆς νὰ παρκαθήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ διακκοχῆς, δίκης· ἐὰν δὲ κατεδικασθῇ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 506. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἀρκούντως δικτάραξιν τῆς διακκοχῆς ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν παρήλθεν εἰσέτι ἐν ἔτει, ἢ τὴν ἐξ ἀπλῆς παρκαλήσεως διακκοχῆν τοῦ ἐναγομένου, ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μιᾶς τῶν κατὰ

τὸ ἄρθρον 651 προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διατάραξις τῆς δικαιοσύνης, καὶ διατάσσεται ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἢ εἰς τὴν δικαιοσύνην ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐνάγοντος ἢ ἡ παράλειψις τῆς ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 507. Ἐάν ἐπὶ δικταρχείῳ νομῆς ὁ ἐναγόμενος ἰσχυρίζηται ὅτι εἶνε αὐτὸς νομεὺς, ἢ τῆς νομῆς ἀποδείξεις ἐπιβάλλεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διχάδικους καὶ ἡ νομὴ ἐπιδικάζεται εἰς ὃν τὸ δικαστήριον περὶδεχθῆ νομέα. Ἐάν ἀμφοτέροι οἱ διχάδικοι δικακτέχωσιν, ἐπιδικάζεται ἡ νομὴ εἰς τὸν ἔχοντα ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν νεοτέραν ἀνεπίληπτον καὶ ἡσυχον δικαιοσύνης πράξιν.

Ἄρθρ. 508. Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἕνεκα δικαιοσύνης διαφορὰς, χάνουσι τὴν ἰσχύον των διὰ τελεσιδικίου ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐμπορικὰ δίκαια.

Ἄρθρ. 509. Ἐμπορικὰ διαφορὰ εἶναι αἱ προκύψασαι ἐξ ἐμπορικῶν πράξεων.

Ὁ νόμος θεωρεῖ ὡς πράξεις ἐμπορικᾶς

α'.) πᾶσαν διαφορὰν ἀφορώσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγὰς.

β'.) πᾶσας μεταξὺ οἷων δήποτε ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμη τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλήσῃ ταῦτα ἀκατέργαστα, ὡς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταπωληθέντα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθειᾶς, πρκατορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων ὅλας τὰς κολλυβιστικὰς, τραπεζιτικὰς καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας ὅλας τὰς ἐργασίας πῶν δημοσίων τραπεζῶν ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις, τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοῦδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἢ καὶ οἱ συναλλακτόμενοι.

Ἄρθρ. 510. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικᾶς

πάσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν, ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Πολιτείας ναυπηγικήν χρησίμων ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς, πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφίων· πᾶσαν ναύλωσιν πᾶν ναυτικὸν δάνειον· ἔλα τὰ περὶ ἀσφαλείων συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν· ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις· ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 511. Τὰ γραμμάτια, τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπαγεγραμμένα, θεωροῦνται ὡς ἐνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ρητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

Ἄρθρ. 512. Ἡμέρα συζήτησεως τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ὀρίζεται ἢ πρώτη δικάσιμος τοῦ δικαστηρίου μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς.

Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἐναγόμενον 48 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως.

Ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἑδρᾶς τοῦ Δικαστηρίου, ἢ προθεσμίᾳ παρατείνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 194.

Ἄρθρ. 513. Ἐπὶ ναυτικῶν ὑποθέσεων, ὅτε πλοῖόν τι ὀρμάται πρὸς ἀπόπλουον ἢ ἐπιχειμένου ἄλλου κατεπεύγοντος, κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς, συγχωρεῖται πῆλῃσι βραχυπρόθεσμος ἑκατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἀνευ διαταγῆς τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 514. Εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰς συναλλάγματικὰς καὶ τὰ εἰς διαταγὴν ἐμπορικῶν γραμμάτια, ἂν ἴδεν συναινῶσιν οἱ διάδικοι, συγχωροῦνται τοιαῦτα μόνον ἐνοστάσεις, κἀντεστάσεις, ἐπαντενοστάσεις κλπ. αἰτίνας δύνανται ἢ νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ νὰ ἀποδειχθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων· ἐν αὐτῇ τῇ ἐπ' ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει. Ὅλας αἱ λοιπὴν παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἀλλὰ συγχρότως, ἐὰν εἶναι πιθανόν, ὅτι ὁ νικῶν διάδικος θέλει ἡττηθῆ ἢ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ταύτῃ συζήτησει, ἢ ὅτι ἐν ποσότητι ἤθελε κατασταθῆ μὴ ἀξιοίχτως, διατάσσεται ἐγγυήσις κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἣτις διδεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπισημένῳ ἀρθρῷ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 515. Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται παρακατατεθειμένη εἰς μετρητὰ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραμματεῖ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσδιορισθεῖσῃ ποσότητος. Αἱ ἐνταῦθα προκύπτουσαι διαφοραὶ

συζητούνται και αποφασίζονται άνευ περιττέρω διαδικατίας, γινόμενης άπλης κλήσεως εις τὸ άκροατήριον.

"Αρθρ. 516. Ἐν πάση περιπτώσει διαφορᾶς ἐκδιδομένης ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ ἠτηθέντος διαδικίου προσωπική κράτησις ἐνεκα τοῦ τε ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξέδων, ὀρίζομένης ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ τῆς διαρκείας ταύτης.

"Αρθρ. 517. Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή ἐκ τοῦ νόμου, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς τυχόν γενομένης ἢ γενησομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐρέσεως· μόνον ὅταν εἶναι πιθανόν ὅτι θέλει μεταρρυθμισθῆ ἢ ἀπόφασις ἢ θέλει καταστή μὴ ἀξιόχρεως ὁ νικῶν διάδικος, τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν διατάττει τὴν δι' ἐγγυοδοσίας ἐκτελεσθῆ, παρεχομένης κατὰ τὸ 515 ἄρθρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Α΄. Χωρισμὸς κτημάτων.

"Αρθρ. 518. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ ἀστικού νόμου ὁ χωρισμὸς τῆς προικὸς ἀπὸ τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου, ἐγείρεται ἀγωγή κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ. Καταχωρίζεται δὲ ἡ ἀγωγή καὶ ἡ διατάττουσα τὸν χωρισμὸν ἀπόφασις ἐν περιλήψει ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἀντίτυπον τῆς ὁποίας δέον νὰ ᾖ ἐπισυνημμένον κατὰ τὴν κοινοποίησιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ταύτης. Ἐν τῇ συζητήσει δὲ τῆς προκειμένης ἀγωγῆς ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπόδειξιν.

"Αρθρ. 519. Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατοικεῖ ὁ σύζυγος καὶ μένει τοιχοκολλημένη ἐπὶ ἑξῆς μῆνας. Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ εἰρῆ μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ καταχώρισιν ἐν τῇ ἐφημερίδι· οὐδὲν ἤτιον ἄρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως, ἀπ' ἧς εἰσῆλθοι ἡ ἀγωγή καὶ ἂν δὲν ὠρίσθη τι ἐν τῇ ἀποφάσει.

"Αρθρ. 520. Οἱ δανεισταὶ τοῦ συζύγου δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ λάβωσι πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν γινῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ παρέμβω-

σιν, ἢ νὰ κάμωσι τριταννακοπήν. Ἡ τριταννακοπή εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμενα διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας.

Β'. Παραχώρησις κτημάτων.

α'. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 521. Πᾶς τίμιος ὀφειλέτης, ὅστις δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἕνεκα δυστυχημάτων δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς δανειστάς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ οὕτως ἑαυτὸν, μέχρι τῆς ἀποκτήσεως νέας περιουσίας, πάσης περαιτέρω καταδίωξης, ἰδίως δὲ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τηρουμένης τῆς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἄρθροις διατακτομένης διαδικασίας.

Ἄρθρ. 522. Ἐξαίρουνται τῆς νομίμου ταύτης ὀφειλείας μόνον—1) ἄλλοδαποί—2) ἐπίτροποι, κηδεμόνες, διαχειρισταὶ ξένης περιουσίας καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους ὑπόλογοι—3) ὅλοι οἱ ὡς ἀπατεῶνες καταδικασθέντες.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

β'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 523. Ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας δηλοῦται ἐν ἀναφορᾷ, ἀποτεينوμένη πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἐπισυνάπτεται συνοπτικὴ περιγραφή τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας μὲ τὰ ἀναγκαῖα δικόγραφα, βιβλία καὶ ἄλλας ἀποδείξεις. Ἡ ἀναφορὰ κοινοποιεῖται ἐκάστοτε εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα καὶ εἰς πάντας τοὺς δανειστάς καθ' ὧν δέον καὶ νὰ ἀπευθύνηται.

Ἄρθρ. 524. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ ἄρμοδῷ δικαστηρίῳ ν' ἀνασταλῇ ἐφ' ἅπαξ καὶ μόνον μέχρι τῶν ἑξὶ μηνῶν ἢ καταδίωξις. Ἡ ἀναστολὴ αὕτη δὲν ἀρροᾷ καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τὰς μὴ περιληφθείσας ἐν τῇ αἰτήσει, πᾶσι δ' αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις εἰσὶ προσωρινῶς ἐκτελεσταί.

Ἄρθρ. 525. Ἡ ἀπόφασις διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγγέλλεται ἡ

παραχώρησις περιουσίας, τοιχοκολλᾶται καὶ καταχωρίζεται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 519 ἀναφερομένους τόπους.

γ'. Συνέπειαι.

Ἄρθρ. 526. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 521 ἀναφερόμεναι συνέπειαι παρέπονται αὐτοδικαίως καὶ ἐὰν δὲν ἀπηγγέλοθῃσαν ἐν τῇ ἀποφάσει ὅθεν ἀπολύεται τῆς κρατήσεως ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ἐφυλακίσθη ἤδη, καὶ οἱ δανεισταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηρουμένων τῶν διὰ τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους διαγεγραμμένων διατυπώσεων, νὰ πωλήσωσι τὰ παραχωρηθέντα κτήματα καὶ ν' ἀπολαμβάνωσιν ἐν τοσούτῳ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Λογιστικὴ δίκη.

α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 527. Ὁ διαχειριστὴς ἀλλοτρίας περιουσίας ὑπόκειται εἰς λογοδοσίαν, διεξαγομένην συμφώνως πρὸς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα. Ἡ διαδικασία αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ὡσάντις ὁ κύριος τῆς διοικηθείσης περιουσίας ἔχει τὰ στοιχεῖα ἵνα τηρήσῃ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

β'. Περὶ ἐκούσιας λογοδοσίας.

Ἄρθρ. 528. Ὁ λογοδοτῶν κοινοποιεῖ πρὸς τὸν δεξιλόγον πίνακα συντεταγμένον κατὰ τὸν τύπον τῶν δικογράφων καὶ περιέχοντα λεπτομερῶς τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀντιπαραθέσεως ἐξαχόμενον. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν δαπανῶν καταλέγει καὶ τὰ καθυστερήματα.

Ἄρθρ. 529. Ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ὁ δεξιλόγος κοινοποιεῖ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ καὶ εἰς ταῦτα ἅπαντᾶ ὁ λογοδοτῶν ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ κοινοποίησις τῶν παρατηρήσεων.

Αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται λόγῳ ἀποστάσεως. Καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου ἐπὶ αἰτήσῃ, μὴ κοινοποιουμένη, παρατείνει τὰς προθεσμίας ὡσάντις τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 530. Ἐάν ὁ λογοδοτῶν ὁμολογήῃ ἐν τῷ ἐξαγομένῳ τοῦ πίνακος ἐκυτόν ὀφειλέτην, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κηρύττει διὰ τὸ ὁμολογούμενον ποσὸν ἐκτελεστὸν τὸν πίνακα, χωρὶς ὅμως ἢ πρᾶξις αὐτὴ νὰ συνεπάγηται ὀριστικὴν ἐγκρισιν.

Ἄρθρ. 531. Τὰ ἀμφισθετούμενα κεφάλαια δικάζονται ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ καταδικάζεται εἰς τὸ ἔλλειμμα ὁ ἐκ τῆς ἀντιπαράθεσεως τῶν ἀποδειχθεισῶν δαπανῶν καὶ εἰσπράξεων ὀφειλέτης. Τὸ Δικαστήριον δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς γενομένης δαπάνας εὐλόγους, καίπερ μὴ προσαχθεισῶν περὶ αὐτῶν ἀποδείξεων. Τὸν δεξιλόγον βαρύνουσι καὶ αἱ δαπάναι εἰς ἃς ὁ δεξιλόγος ὑπεβλήθη πρὸς κατὰστροφῆν τῶν λογαριασμῶν καὶ συντάξιν τοῦ πίνακος τῆς λογοδοσίας.

γ'. Περὶ ἀναγκαστικῆς.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 532. Ἄν μὴ πείθεται ὁ ὑπόλογος εἰς τὴν ἐκουσίαν λογοδοσίαν, ὁ κύριος τῆς διοικηθείσης περιουσίας κινεῖ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου κυρίαν ἀγωγὴν ἢ παρεμπύπτουσαν δικαζομένης παρ' αὐτῷ ἄλλης διαφορᾶς. Ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ περιγράφεται καθ' ὅσον εἶνε δυνατόν ἡ διοικηθεῖσα περιουσία καὶ ὀρίζεται τὸ εἰλαζόμενον ἔλλειμμα, ὅπερ ὁ ἐνάγων ὀφείλει ἀπλῶς νὰ βεβαιώσῃ.

Ἄρθρ. 533. Ἐάν ὁ ἐναγόμενος, ἀναγνωρίζων τὴν πρὸς λογοδοσίαν ὑποχρέωσιν, κοινοποιήσῃ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 528 πίνακα πρὸ τῆς συζητήσεως ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐκουσίας λογοδοσίας. Αἱ δαπάναι τῆς παυσάσης δίκης βαρύνουσι τὸν δοσιλόγον ἀνεξαρτήτως τοῦ ὀλικοῦ ἀποτελέσματος τῆς λογοδοσίας.

Ἄρθρ. 534. Τὸ Δικαστήριον ἀναγνωρίσων τὴν πρὸς λογοδοσίαν ὑποχρέωσιν τῆσφι ἡμέραν, καθ' ἣν ὑποχρεοῦται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν διορισθέντα ὡς εἰσηγητὴν δικαστὴν τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 528 πίνακα. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπειθείας τοῦ ὑπολόγου τὸ Δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, προσδιορίζει τὸ ποσὸν καθ' ὃ ἀναγνωρίζει αὐτὸν ἔλλειμματιαν.

Ἄρθρ. 535. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπόφασις εἶναι ὀριστικὴ καὶ πρὸς εἰσπράξιν τοῦ δι' αὐτῆς ὀριζομένου ποσοῦ συχωροῦνται πάντα τὰ μέρη τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ

της περιουσίας του υπολόγου, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἢ προσωπικῆ κρίσεως.

2. Διαδικασία παρὰ τῷ εἰσηγητῇ.

"Αρθρ. 536. Κατὰ τὴν ταχθεῖσαν διὰ τῆς ἀποφάσεως ἡμέραν ὁ μὲν δοσιλόγος παραδίδει τῷ εἰσηγητῇ τὸν πίνακα, ὁ δὲ δεξιλόγος ὑποβάλλει ἂς ἔχει κατ' αὐτοῦ παρατηρήσεις, συνταττομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.

"Αρθρ. 537. Ἐὰν ὁ δεξιλόγος ἀδυνατῇ ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν πίνακα τοῦ δοσιλόγου ἢ οὗτος εἰς τὰς γενομένας παρατηρήσεις, ὁ εἰσηγητὴς χορηγεῖ πρὸς τοῦτο προθεσμίαν καὶ συγχρόνως ὀρίζει ἡμέραν, καθ' ἣν μετὰ κοινοποίησιν τῶν παρατηρήσεων ἢ ἀντιπαρατηρήσεων ὁ ἀμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ διάδικοι.

"Αρθρ. 538. Περαιτωθείσης τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαδικασίας, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 531.

"Αρθρ. 539. Ἐὰν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ὁμοφωνήσωσι καθ' ὁλοκληρίαν οἱ διάδικοι κηρύττεται διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐκτελεστὸν τὸ ἐκ τῶν ὁμολογηθέντων ἐξαχόμενον. Ἡ πράξις αὕτη ἔχει ὅλα τ' ἀποτελέσματα ἀποφάσεως δικαστηρίου. Ἐὰν ἐν τῷ πίνακι αὐτοῦ ὁ λογοδοτῶν ὁμολογῇ ἑαυτὸν ὀφειλέτην, πράττονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 530.

"Αρθρ. 540. Μὴ ἐπιτευχθείσης ὁμοφωνίας, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ πράττονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 531.

"Αρθρ. 541. Ἐὰν ὁ δοσιλόγος ἀπελειφθῇ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ταχθεῖσαν ἡμέραν, ὁ εἰσηγητὴς δι' ἐκθέσεως κηρύττει αὐτὸν ἐν ἀπειθείᾳ καὶ ἐκτελεῖται ἢ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπόφασις.

Ὁ εἰσηγητὴς κηρύττει δι' ἐκθέσεως του ἐν ἀπειθείᾳ τὸν δοσιλόγον καὶ ὁσάκις ὁ πίναξ αὐτοῦ εἶνε τελείως ἄριστος.

"Αρθρ. 542. Ἀπολειφθέντος τοῦ δεξιλόγου κατὰ τὴν ἡμέραν, ἣν ὥρισε τὸ Δικαστήριον ἢ κατὰ τὴν δευτέραν προθεσμίαν τοῦ ἄρθρου 537, ἢ ὑπόθεσις παραπέμπεται δι' ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 531.

3. Λογοδοσία μετ' ἀπειθείαν.

Ἄρθρ. 543. Ὁ ὑπόλογος, καίπερ ἐν ἀπειθείᾳ κηρυχθεὶς, δικαιοῦται καὶ μετ' αὐτὴν εἰς λογοδοσίαν. Πρὸς τοῦτο κοινοποιεῖ εἰς τὸν δεξιλόγον τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 528 πίνακα καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ καταθέτει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις διορίζει τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὴν πρὸς ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων ἡμέραν καὶ πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 536 καὶ ἐπ.

Ἄρθρ. 544. Διδομένης τῆς λογοδοσίας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δύναται ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ μὴ κοινοποιουμένη αἰτήσει τοῦ ὑπολόγου ν' ἀναστείλῃ, τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρ. 545. Ἡ ἐκποίησης τῆς περιουσίας τοῦ δοσιλόγου, γενομένη συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυξάσεως αὐτὸν ἐν ἀπειθείᾳ, δὲν ἀκυροῦται ἐκ τῆς προσφορᾶς πρὸς λογοδοσίαν· ἐὰν δ' οὗτος ἤθελεν ἀποδειχθῆ εἰς ὀλιγώτερον ἢ οὐδαμῶς ὀφειλέτης, ἔχει προσωπικὴν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ κυρίου τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 546. Τὸ δικαίωμα τῆς μετ' ἀπειθείαν λογοδοσίας παραγράφεται μετὰ ἐνιαυτὸν, ἀφ' ἧς κατέστη τελεσιδικὸς ἢ πρὸς πληρωμὴν τοῦ εἰκαζομένου ἐλλείμματος ἀπόφασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐκουσία ἀπαλλοτριώσεις.

Α'. Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρ. 547. Ὁ δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του καὶ θέλων νὰ ἐκθέσῃ εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν κτήμα τι εἰς αὐτὸν ἀνήκον, ὀφείλει προηγουμένως νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ τούτου εἰς τινὰ συμβολαϊογράφον. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς αἰτήσεως ἐκπλειστηριάζεται τὸ κτήμα, ἀφοῦ πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν δημοσιευθῆ διὰ τινος ἐγκυρίου ἐφημερίδος πρόγραμμα, περιέχον τὴν ὅσον οἷόν τε ἀκριβεστέραν περιγραφὴν τοῦ πράγματος. Ἡ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν κατακύρωσις, ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ αἰτούντος, πιστοποιεῖται διὰ πωλητηρίου

συμβολαίου. Αί απαιτούμεναι διὰ τὸν πλειστηριασμὸν δαπάναι προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος.

Β'. Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις.

1. Περιπτώσεις.

"Ἀρθρ. 548. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ ἐὰν εἶνε ἀνηλιξ ἢ ἄπων, ἢ ἐὰν οἱ παρόντες εἶνε ἀσύμφωνοι ἢ ὑπάρχωσι δανεισταί, οὔτινες ἔκαμον κατάσχεσιν ἢ ἀνακοπήν, ἐξαρτῶνται καὶ αὐταὶ αἱ ἐκούσαι ἀπαλλοτριώσεις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων διατυπώσεων.

2. Δικαστικὴ συζήτησις.

"Ἀρθρ. 549. Ἡ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πρότασις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν δι' ἀναφορᾶς, ἐν ἣ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωτέα ἀντικείμενα. Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾶ διαδικασίαν. Εἰς τὴν συζήτησιν προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ διάδικοι, ἰδίως δὲ οἱ ἀναγγελλαντες ἑαυτοὺς δανεισταί, οἱ κληρονόμοι, ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ κληρονομίας κτλ. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀφροατηρίῳ συζητήσεως ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκθεσιν δικαστῆς, ἐὰν φρονῇ ἀναγκασίαν τὴν ἀπαλλοτριώσιν, διορίζει, ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἀρκίζει ἓνα ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τρεῖς πραγματογνώμονας καὶ ἐκτιμᾷ δι' αὐτῶν τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. Περὶ τῶν πραγματογνωμόνων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 285—293 ὠρισμένα. Ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ δὲ ἀποφάσει ὀρίζεται συμβολαιογράφος πρὸς ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν, ἐκδίδων καὶ κοινοποιῶν τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τ' ἄρθρα 662 καὶ ἐπ. καὶ 709 καὶ ἐπ. Προκειμένου δὲ περὶ ἀνηλικίων τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν γνωμοδότησιν συγγενικοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων.

Α'. Περιπτώσεις.

"Ἀρθρ. 550. Δικαστικὴ διανομὴ εἶναι τότε μόνον ἀναγκασίαν

ὅταν διὰ δικῶς τις δὲν δύναται νὰ διαθέτῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του· ἰδίως δὲ ἂν εἶναι ἀνήλικος, ἀπηγορεύμενος, ἀπὼν ἢ δὲν ἐκπροσωπῆται προστηκόρως, καὶ ἂν οἱ παρόντες ἐνήλικοι διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῆς διανομῆς, ἢ ὑπάρχωσι θανεισταὶ, οἵτινες κατέσχον τὴν περιουσίαν ἢ ἕκαμον ἀνακοπήν.

Β'. Ἀγωγή περὶ διανομῆς.

Ἄρθρ. 551. Ἡ δικαστικὴ διανομὴ ζητεῖται δι' ἀγωγῆς παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ. Ἐὰν μεταξὺ τῶν διαικίων ὑπάρχωσι πλείονες ἀνήλικες, ἔχοντες ἀντίθετα συμφέροντα, διορίζεται ἐπὶ τούτῳ δι' ἕκαστον αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου ἕνεκα τῆς διανομῆς ἰδιαιτέρος ἐπίτροπος.

Ἄρθρ. 552. Ἐὰν πολλοὶ συγχρόνως ἐπιμένωσι περὶ τῆς διανομῆς, θεωρεῖται ὡς ἐνάγων ἕκαστος, τοῦ ὁποῦ τοῦ τῆς ἀγωγῆς ἔγγραφον ἐθεωρήθη πρῶτον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως. Τοῦτο τὸ «ἐθεωρήθη» πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίης καὶ νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως.

Γ'. Ἀλόφαισις περὶ διανομῆς.

Ἄρθρ. 553. Ἀποφνημαμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει κατὰ τὸ ἄρθρον 285 καὶ ἐπ. πραγματογνώμονες· ἂν δὲ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον Πρωτοδικείου καὶ εἰς εἰτηγητῆς. Οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ διανεμητέα πράγματα, ἂν τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων καὶ ἄλλων πραγμάτων καὶ νὰ κάμωσι προτάσεις περὶ τῶν γενησομένων μερίδων καὶ κληρῶν. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη κατατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 διατεταγμένα.

Δ'. Διανομή.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 554. Πᾶς συγληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ

δικαιώμα να ζητήσει αὐτούσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων μέρος-του. Ἐάν τούτο κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνωμόνων δὲν εἶνε δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον τὴν πώλησιν τῶν ἀδικιέρτων πραγμάτων καὶ διορίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

Ἄρθρ. 555. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς άρθροις 662 καὶ ἐπ. καὶ 709 καὶ ἐπ., διατεταγμένα, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι ἐπὶ ἀκινήτων καταχωρίζεται ἐν τῷ προγράμματι μόνῃ ἡ περιγραφή καὶ ἐκτίμησις τῶν ἀκινήτων. Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ γίνῃται ἐν παντὶ προγράμματι μείξις τῆς τάξεως καὶ τῆς κατοικίας τῶν συγκληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ άρθρῳ 666 ὠρισμένα.

3. Πραγματικὴ διανομή.

Ἄρθρ. 556. Ἐκτεθειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων καὶ εὐκρινῶν ὄντων τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν διαδίκων, ἔάν οἱ πραγματογνώμονες ἔκαμν πᾶς μερίδας καὶ τοὺς κλήρους καὶ κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 285 καὶ ἐπ. τὴν γνωμοδότησίν των καὶ αὕτη ἐπικυρώθῃ παρὰ τοῦ ἀρμόδιου δικαστήριου ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κλήροι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἔάν πρόκειται περὶ ὑποθέσεως τῆς ἀρμεδιότητος τούτου· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν διακατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῆς μεροῦς, ἀλλοτρίως αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικαιογέγραφα καὶ ἀντάσσεσθαι παρὰ τοῦ ὅλου ἔλθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου. Μὴ ὄντων δὲ εὐκρινῶν γινετῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων, λύονται αἱ περὶ αὐτῶν ἀμφισβητήσεις ὑπὸ τοῦ δικαστήριου, μετὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Εἰσηγητοῦ εἰς ἂν παραπέμπεται ἢ ὑπέθεσις ἐνεργοῦσι τὰ ἀνωτέρω ἐριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Διαδικασία ἐπὶ ἀναφορᾷ.

α. Προπτώσεις.

Ἄρθρ. 557. Πᾶσα πρὸς τὸν ἀρμόδιον δικαστὴν ἢ τὸν ἀρμό-

ριον δικαστήριον ἀποτεινομένη καὶ μὴ περιέχουσα ἀληθῆ ἀγωγὴν αἰτήσις συντάσσεται ἐν εἴδει ἀναγορᾶς ἰδιαιτέρως γίνεται τοῦτο, ἐὰν αἰτῆται—1) διορισμὸς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος ἢ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος—2) ἐπικύρωσις γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, —3) ἀπαγόρευσις, —4) ἐγκατάστασις εἰς τὴν προσωρινὴν διακατοχὴν περιουσίας ἀφάντου τινός, —5) διόρθωσις ληξιαρχικῆς τιμῆς πράξεως, —6) ἄδεια γυναικὸς ὑπάνδρου διὰ νὰ κάμῃ ἀγωγὴν.

β'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 558. Πᾶσα ἀναγορὰ συντάσσεται κατὰ τὰ ἄρθρα 137 καὶ 138, δὲν ἐπιδίδεται ὅμως εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἐπίδοσις διετάχθῃ παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ δικαστηρίου. Τὸ εἶδος τῆς ἐπίδοσεως κανονίζεται τότε κατὰ τὰ ἄρθρα 142 καὶ ἐπ. Τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπισυνάπτονται ἐν ἀντιγράφῳ, οἱ δὲ ἐξετασθησόμενοι μάρτυρες καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναγορᾷ.

Ἄρθρ. 559. Κατὰ τῶν ἐπ' ἀναγορᾷ ἀποράσεων δὲν γίνεται μὲν ἀνακοπὴ, εἶνε δὲ δεκτὴ ἔρρισις κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ δικτυπίσεις. Ἡ ἔρρισις, ἐὰν μὲν οἱ διάδικοι εἶνε παρόντες ἢ τοῦλάχιστον κεκλημένοι ἐν πρωτοκλήτῳ δίκῃ, συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὴν τεκτικὴν διαδικασίαν, ἄλλως δὲ ἐπὶ ἀπλή ἀναγορᾷ.

Ἄρθρ. 560. Ἡ ἀπόφασις ὅμως ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 269 ἰσχὺν μόνον μεταξὺ τῶν κεκλημένων διαδίκων, ὅθεν δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ παντὸς μὴ κεκλημένου τρίτου.

γ'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν.

Ἄρθρ. 561. Εἰς κατεπιγεύσας περιπτώσεις οἱ ἄρμόδιοι Εἰρηνοδίκαι καὶ Εἰσαγγελεῖς ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσι προσωρινὸν ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα κατ' αἰτήσιν ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγελήματος, ἀλλ' ὀφείλουσι τότε νὰ προσκαλῶσιν ἀνυπερθέτως τὸν νόμιμον ἢ ἐκ δικθῆκης ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, ἢ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ διορισμοῦ

τοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου καὶ κηδεμόνος· ἐπὶ ἐκκαίμενης δὲ κληρονομίας διορίζεται κηδεμὼν αὐτῆς τῇ ἐπιμελείᾳ δανειστῶν ἢ ἄλλων ἐχόντων συμφέρον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου ἢ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως.

δ'. Ἐπικύρωσις βουλευμάτων συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 562. Ἡ ἐπικύρωσις βουλευμάτων τινος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καθ' ἃς περιπτώσεις εἶνε κατὰ τοὺς πολιτικούς νόμους ἀναγκαῖα, ζητεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 558 καὶ ἐπ. ὠρισμένα παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης (τοῦτο δὲ δαπάνη τοῦ ἀμελοῦς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος) παρὰ παντὸς μέλους τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἢ ἐπιμελείᾳ τῶν συγγενῶν, τῶν δανειστῶν ἢ ἄλλων ἐχόντων συμφέρον ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος καὶ εἰς πᾶν διακωνοῦν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

ε'. Ἀπαγόρευσις.

Ἄρθρ. 563. Ἡ ἀπαγόρευσις αἰτεῖται καὶ κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἐπιτροπείας καὶ ἀνηλίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Α'. Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρ. 564. Ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ἀλλαγῶν, ὠρισμένων περιπτώσεων συζητήσεις καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις παρ' αὐτοῦ μόνου.—1) περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς λίαν καταπειγούσας ὑποθέσεις, —2) περὶ

δυσχεραίων συμβατῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεώς τινος ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου κατὰ τὰ ὀριζόμενα-εἰδικιώτερον ἐν τῷ περὶ ἐκτελέσεως τμήματι. — 3) περὶ τῆς φυλακίτης φυγάντος ἢ ὑπέπτου φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου ἢ τινος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καταληφθέντος ξένου χρεώστου

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 96. Νόμος περὶ ἐξώσεως τῶν διατρόπουντων μισθωτῶν ἀστυκῶν κτημάτων διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 565. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ δικαστὴς παραπέμπει τὴν ὑπέθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐν αὐτῇ δὲν ὑπάγεται εἰς αὐτὸν, ἢ ἂν αὐτὸς δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἀποφάσῃ μόνος.

Β'. Προδικασία.

Ἄρθρ. 566. Ἡ κλήσις γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων εἰς τὸν παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν προσδιορισμένον τόπον καὶ κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ προσδιορισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Δὲν ἐξαίρουται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο οὔτε ἡ κατοικία αὐτοῦ, οὔτε αἱ Κυριακαὶ καὶ ἑορταί. Πρὸς τοῦτο ἐξαιρίζεται ὁ ἐνάγων ἀναφορὰν, ἐπὶ τῆς ὁποίας σημειεῖ ὁ Πρόεδρος τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν καὶ προσδιορίζει κλητηρὰ τινὰ ἕνεκα τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄρθρ. 567. Εἰς πᾶσιν κατεπευθεύσας περιπτώσεσι ἐκδίδεται ἀπόφασις κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος, χωρὶς νὰ κληθῇ ὁ ἐγκαγόμενος. Κατὰ πᾶσιν περιπτώσεσιν ὄντανται οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκδούτως ἄνευ κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν κατοικίαν του.

Γ'. Ἐπιπέσεις ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 568. Ἡ ἀπόφασις εἶνε πάντοτε μόνον προσωρινή καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην. Κατ' αὐτῆς δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἔφεσις. Ἡ κυρίαι δίκη εἰσάγεται ἐπιμελεῖται τῶν διαδίκων εἰς πᾶσιν τῶν δικαστηρίων πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Εἰς πᾶσιν κατεπευθεύσας περιπτώσεσιν δύναται ἢ ἐκτελέσει νὰ γίνη καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ πρωτοτύπου.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ ΙΑ'.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων ἐπὶ
πολιτικῶν δικῶν.

Α'. Προδικασία.

"Αρθρ. 569. Οἱ ὅρισμοὶ τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς ἐπομένους διατάξεις, ἰσχυούσας εἰδικῶς διὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων.

"Αρθρ. 570. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου κλήσις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 137 ἀναφερομένων προσόντων, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς περιληπτικῶς, αἰτησὶν ἀκριβῶς ὠρισμένην καὶ σύντομον ἐκθεσὶν τῶν λόγων, ἐφ' ἧν αὕτη στηρίζεται.

"Αρθρ. 571. Ὁ ἐνάγων ἢ ὁ τούτου πληρεξούσιος, ἐὰν οὗτος δὲν εἶνε δικηγόρος, ἐμφανιζόμενος αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, δύναται νὰ ἐκθέσῃ προφορικῶς τὴν ἀξιῶσίν του καὶ νὰ αἰτήσῃται τὴν παρὰ τούτου σύνταξιν καὶ υπογραφήν τῆς κλήσεως ὡς καὶ τῆς παραγγελίας πρὸς ἐπίδοσιν.

"Αρθρ. 572. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου του ὁ Γραμματεὺς σημειοῖ ἐπὶ τῆς κλήσεως τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν θέλει συζητηθῆ αὕτη. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ὅρισμοῦ τῆς δικασίμου αἴρεται διὰ τῆς γνώμης τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἀντίγραφον ἀκριβὲς τῆς κλήσεως μετὰ τῆς σημειώσεως περὶ ὅρισμοῦ τῆς δικασίμου κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον πρὸ μιᾶς τοῦλάχιστον πλήρους ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, προστιθεμένης εἰς ταύτην καὶ τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστάσεως κατὰ τοὺς περὶ προθεσμιῶν ἰδίως τοῦ ἀρθροῦ 191 ὅρισμούς.

Β'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου.

"Αρθρ. 573. Ἡ συζήτησις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου γίνεται προφορικῶς. Ἐγγράφοι προτάσεις δὲν εἶνε ἀναγκαῖαι· γινόμεναι ὅμως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Εἰρη-

νοδίκου, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα τούτων δὲν καταλογίζονται εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τὸ βραδύτερον ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

Γ'. Παρέκτασις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρ. 574. Τὰ Εἰρηνοδικεῖα πέραν τῆς παρεχομένης αὐτοῖς ἀρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν, δικάζουσι μόνον ἐὰν αἰτήσωσι ρητῶς τοῦτο οἱ διάδικοι, καταχωρισθὴ δὲ ἡ αἴτησις αὕτη ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς συνεδριάσεως. Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς διαφοράς ταύτης ἐκδομένων ἀποφάσεων εἰσάγεται κατὰ τοὺς κοινοὺς κανόνας εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ ἐνδίκων μέσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἔφεσις

Α'. Τίνες ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρ. 575. Πᾶσα ἀπόφασις Πρωτοδικεῖου, εἰς πρῶτον δικάζοντος βαθμὴν, ὡς καὶ πᾶσα τοιαύτη Εἰρηνοδικεῖου καὶ αὐτὴ ἢ ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα, πλὴν τῶν ἀντιθέτως ὀρισμένων ἐν τῷ νόμῳ περὶ μικροδιαφορῶν ἢ ἀλλαγῶν, δύναται νὰ προσβληθῇ δι' ἐφέσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὀριζόμενα διὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 576. Τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐν γένει, ἐν ὅτῳ εἰδικῶς δὲν ὀρίζεται τὸ ἐναντίον, ἐπιτρέπεται ἔφεσις μόνον σὺν τῇ ὀριστικῇ. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις περιέχῃ διατάξεις ἐν μέρει μόνον ὀριστικῆς οὔτε ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰμὴ μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκδίκασιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς διαφοράς.

Ἄρθρ. 577. Ἐφεσις δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως κατὰ τελεσιδικῶν ἀποφάσεων, εἶναι δὲ ἀδιάφορον πῶς προέκυψεν ἡ τελεσιδικία, δι' ἀποδοχῆς τῆς πρωτοδικῆς ἀποφάσεως, ἀποχῆς ἀπὸ τῆς γενομένης ἢ παραιτήσεως τῆς μελλούσης ἐφέσεως, παρελεύσεως

της πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον· τὴν ὑπαρξῆν τῆς τελεσιδικίας δὲν ἐξετάζει ἐξ ἐπαγγέλματος τὸ κατ' ἔφεσιν δικάζον δικαστήριον ἀλλὰ μόνον προβληθεῖσαν.

Β'. Παρὰ τίνων καὶ κατὰ τίνων δύναται

νὰ γίνῃ ἔφεσις.

"Αρθρ. 578. Πᾶς διάδικος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος του ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκαλεῖν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι καὶ τρίτοι, αἵτινες δὲν ἦσαν μὲν κατὰ τὴν πρωτόκλητον δίκην διάδικοι, εἶχον ὁμῶς νόμιμον συμφέρον εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς δίκης. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, ὅταν ἦσαν διάδικοι.

"Αρθρ. 579. Τρίτοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα παρέστησαν ὡς ἐκκαλοῦντες ἢ ὡς παρεμβάλλοντες, δύνανται ἐν τῇ ἐκκλήσει νὰ προστεθῶσι μόνον· ἐπομένως τότε μόνον νὰ παρακληθῶσιν ὅταν εἰς τῶν κυρίων διαδίκων ἐξεκλήσων· οὐδὲ δύνανται νὰ κήρωσιν αἴτησιν νέαν, ἀλλὰ προστίθενται εἰς τὴν αἴτησιν ἐνὸς τῶν κυρίων διαδίκων. Νέαν αἴτησιν δύνανται νὰ κήρωσιν ὅσοι ἤθελον ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 616 τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακοπεῖν τὴν ἀπόφασιν.

"Αρθρ. 580. Ὅ,τι ὠρίσθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ προστίθεσθαι ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους, ὅσοι δὲν ἐξεκλήσων οὗτοι, ὅταν πλείονες μὲν κατεδικάσθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς δὲ μόνον ἐξεκλήσων.

"Αρθρ. 581. Ἡ ἔφεσις διευθύνεται κατ' ἐκείνων, αἵτινες ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν πρωτόδικον ὑπόθεσιν· ἐπομένως τρίτοι δύνανται τότε νὰ συμπαρακληθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐκκλητον δίκην, ὅταν ἔχωσι τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα.

Γ'. Προθεσμίαι πρὸς ἔφεσιν.

"Αρθρ. 582. Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶνε τριάκοντα μὲν ἡμερῶν, ἐὰν αὕτη ἀπευθύνηται κατ' ἀποφάσεως Πρωτοδικείου, δεκάεξα δὲ ἐὰν ἀπευθύνηται κατὰ τρικύτης Εἰρηνοδικείου. "Αρ-

χεται δὲ ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἐκκλησιουμένης ὀριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἂν ἔτι αὕτη ἐδημοσιεύθη παρόντων τῶν διαδίκων, τρέχει δὲ καὶ κατὰ τοῦ κοινοποιούντος καὶ ἐπεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμούς τῶν ἀρθρῶν 187—193. Ἡ νόμιμος πρὸς ἔφασιν προθεσμία διὰ τοὺς διαμεινοντάς ^{καὶ τῆς ἀποστάσεως} καὶ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς εἶνε τριῶν μηνῶν, αὐξανομένη λόγῳ ἀποστάσεως, ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 195 δημοσιεύσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς διάδικος ἀπέθανε, δὲν ἀρχεται εἰμὴ μετὰ τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 479 εἰς τοὺς κληρονόμους πρὸς δίχτυξιν καὶ σύνταξιν ἀπογραφῆς προθεσμίας. Ἡ ἐπίδοσις ὅμως γίνεται διὰ μιᾶς πράξεως πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος. Μὴ κοινοποιηθείσης ἀποφάσεώς τινος, τὸ πρὸς ἔφασιν δικαίωμα παραγράφεται μετὰ εἰκοσκατίην.

Ἄρθρ. 583. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰ περὶ ἐπίδοσεως ὁρισμῆνα, καὶ πρὸ ταύτης ὅμως καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως δύναται νὰ γίνῃ ἔφασις.

Δ'. Ποῦ καὶ πῶς γίνεται ἡ ἔφασις.

Ἄρθρ. 584. Ἡ ἔφασις, ὡς καὶ τὰ ἕτερα ἔνδικα μέσκα, ἀσκου-
ται μόνον δι' ἐμπροθέσμου καταθέσεως τοῦ δικηγράφου παρὰ τῷ
γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην
ἀπόφασιν ἢ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἀπευθύνεται
τὸ ἔνδικον μέσον. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει ν'
ἀρνηθῆ τὴν παραλαβὴν τοῦ δικηγράφου, ἂν μὴ κατατεθῶσιν συγ-
χρόνως τὰ ἀναγκαῖα πρὸς κοινοποίησιν ἀντίγραφα μετὰ τῶν νο-
μίμων τελῶν καὶ δικαιομάτων. Πᾶσα ἀμυρτέληςτις μεταξὺ τοῦ
διαδίκου καὶ τοῦ Γραμματέως αἴρεται διὰ τῆς γνώμης τοῦ Προέ-
δρου τοῦ Δικαστηρίου, ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἂν πρόκειται περὶ
Γραμματέως παρ' αὐτῶ. Ὁ Γραμματεὺς ἐπιμελεῖται τὴν ἄμε-
σον κοινοποίησιν τῆς ἔφασεως. Τὴν συζήτησιν δὲ τῆς ὑποθέσεως
δὲν δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ ὁ μετελθὼν τὸ ἔνδικον μέσον, ἂν μὴ
ἔχῃ νομίμως κοινοποιηθῆ τὸ δικηγράφον τῷ ἀντιδίκῳ.

Ε'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως.

"Αρθρ. 585. Πᾶσα αἴτησις γενομένη πρωτόδικως, καὶ ἂν δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ αὐτῆς, δύναται νὰ εἶνε ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως. Ἡ αἴτησις αὕτη δύναται καὶ κατὰ τὴν ἐκκλητην δίκην νὰ περιορισθῇ καὶ τροπολογηθῇ, ἐν ἣ βάσει τῆς ἀγωγῆς δὲν μεταβάλληται διὰ τοῦτου.

"Αρθρ. 586. Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενον περιορισμὸν συγχωροῦνται νέα νομικὰ ἐπιχειρήματα καὶ νέα προσέτι ἀποδεικτικὰ μέσα, ἐκτὸς νέων μαρτύρων περὶ τοιούτων προτάσεων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξητάσθησαν ἤδη μάρτυρες ἐν τῇ πρωτόδικῃ δίκῃ.

"Αρθρ. 587. Νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ καὶ προτάσεις εἶνε τότε μόνον δεκταὶ ἐν τῇ ἐκκλητῇ—1) ὅταν αὐταὶ ἔχωσιν ἀντικείμενον τοὺς μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τόκους, καρποὺς, ἐνοίκια ἢ ἄλλα παρεπόμενα τῆς κυρίας αἰτήσεως ἢ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τσοῦτῳ γενομένων ζημιῶν.—2) ὅταν συντελῶσι μόνον πρὸς ἀπολογίαν κατὰ τῆς ἐφέσεως.—3) τρίτοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς, παρίστανται ἐκουσίως ἢ συμπεριλαμβάωνται ἐν τῇ ἐφέσει.—4) ὅταν ὁ νέος πραγματικὸς ἰσχυρισμὸς ἀποδεικνύηται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει.—5) ὁ ἐρημοδικήσας πρωτόδικως διάδικος δύναται νὰ προτείνῃ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκρατηρίου δι' αὐτὸν συνεδριάσιν ὅσας ἐνστάσεις ἢ δύναντο νὰ προτείνῃ πρωτόδικως.

ΣΤ'. Ἀντέφεις.

"Αρθρ. 588. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται ν' ἀντεκαλέσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου του ἐκκληθεῖσαν ἀπόφασιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς παρήλθεν ἢ πρὸς ἔφεσιν προθεσμίαι. Ἡ ἀντέφεις γίνεται ὅπως καὶ ἡ ἔφεσις καὶ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ταύτης διατάξεις. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐφέσεως ἢ ἡ παραίτησις ἀπὸ ταύτης δὲν ἐπιηρεάζει τὴν ἀντέφειν, πλὴν ἐὰν ἐκείνη ἀπερρίφθῃ ὡς ἐκπρόθεσμος, ὅτε καὶ ἡ ἀντέφεις εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ζ'. Πότε εἶναι περιττὴ ἢ ἔφεσις.

"Αρθρ. 589. Ἡ ἔφεσις εἶναι περιττὴ—1) ἐπὶ ἀπλῶν λογι-

στικῶν σφαλμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 620. — 2) ἐπὶ ἀποφάσεων, αἵτινες δὲν ἔχουσι τὸν ἐξωτερικὸν τύπον ἀποφάσεως, ἰδίως ἐὰν διακρίξῃ τις, μὴ ἔχων δύναμιν δικαστικὴν, ἢ ἐὰν τις διατηρήσῃ διακρίξῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 115 καὶ 127 ἀριθ. 1 ὀρισμένου χρόνου κτλ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ γίνῃ αἴτησις περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον παντὸς δικαστοῦ, εἰς τὸν ὅποιον προσάγεται αὕτη.

Η'. Ἀποτελέσματα τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 590. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικείων καὶ τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν ἐκτελοῦνται, γενομένης ἐφέσεως ἢ διαρκούσης τῆς πρὸς ταύτην προθεσμίας, πλὴν ἐὰν διατάχῃ ἢ προσωρινῇ αὐτῶν ἐκτελέσεις. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τῆς ἀναστολῆς δύνανται νὰ ληφθῶσι προσωρινὰ μέτρα.

Ἡ ἐφεσις, νομίμως ἐναγνηθεῖσα, μεταδιβάζει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάζοντος δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 591. Ἡ προσωρινῇ ἐκτελέσεις τῆς πρωτοδικίου ὀριστικῆς ἀποφάσεως δύναται ν' ἀνασταλθῇ ὑπὸ τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάζοντος Δικαστηρίου, ἐὰν τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον διατάξῃ ταύτην παρὰ τὸν νόμον, ὡς καὶ νὰ διαταχθῇ, ἐσφαλμένως μὴ διαταχθεῖσα· τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς κυρίας συζητήσεως τῆς δίκης καὶ δι' ἀπλῆς κλήσεως κοινοποιουμένης πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν.

Θ'. Προδικασία.

Ἄρθρ. 592. Τὸ ἐφετήριον ἔγγραφο περιέχει· — 1) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφεσιδλήτου· — 2) τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἧς ἢ ἐφεσις· — 3) τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ αὕτη· — 4) τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως· τὸ ἔγγραφο τοῦτο πρέπει νὰ εἶνε προσηκόντως χρονολογημένον καὶ εἴτε παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον.

Ἄρθρ. 593. Σὺν τῷ ἐφετηρίῳ ἐγγράφῳ κατατίθενται ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος παρὰ τῷ Γραμματεῖ ἀντίγραφα τῶν ἐκκαλουμέ-

νων αποφάσεων ἐπὶ ποινῇ προστίμου δρ. δέκα. Ἄν δὲ δὲν προσα-
 γθῶσι ταῦτα οὔτε κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδρία-
 σιν, ἢ ἔφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος. Κατὰ τὴν αὐτὴν
 τοῦλάχιστον ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδρίασιν πρέπει οἱ διάδικοι νὰ
 προσάγωσι καὶ τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τοὺς ἰσχυρισμούς
 των, ἰδίως πρωτοδικούς προτάσεις καὶ ἐκθέσεις μαρτυρικῶν ἀπο-
 δείξεων, ἄλλως ὁ παραίτιος τῆς ἀναβολῆς καταδικάζεται διὰ τῆς
 ἀναβλητικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰ ἔξοδα ταύ-
 τῆς, πρὸς δὲ καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου του
 δρ. πενήτην. Τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο αὐτε-
 παγγέλτως καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῆς τιμωρίας.

"Ἄρθρ. 594. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς
 πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ὁ ἐφεσίδητος κατατίθῃ τὴν ἀπολογίαν
 του κατὰ τῆς ἐφέσεως καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικα-
 στηρίου, παρ' ᾧ εἶνε κατατεθειμένη ἡ ἔφεσις. Ἄλλη προδικασία
 δὲν γίνεται. Ἐὰν παρελείθῃ ἡ κατὰ τῆς ἐφέσεως ἀπολογία, γί-
 νεται τὸ πρῶτον καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδρία-
 σιν, ἀλλ' ἔὰν τοῦτο παράσῃ ἀφορμὴν πρὸς ἀναβολὴν τῆς συζη-
 τήσεως, ὁ παραίτιος καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἀναβολῆς.

"Ἄρθρ. 595. Ἐὰν τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἔγγραφα
 κατατέθῃσαν παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δι-
 καστηρίου, οὗτος ἀμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀντέ-
 φεσιν προθεσμίας διαβιβάζει ταῦτα πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικα-
 στηρίου, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ ἔφεσις, ὅστις προσδιορίζει ὡς καὶ
 εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐγένετο ἐνώπιόν του ἡ ἔφεσις τῇ αἰ-
 τήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου τὴν ἡμέραν τῆς συζήτησεως τῆς ὑπο-
 θέσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸν προσδιορι-
 σμὸν τῶν δικῶν οἱ ὅρισμοί τῆς ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν διαδι-
 κασίας, ἐν ᾧ δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰ ἐνταῦθα εἰδικῶς ὄρισμένα.
 Ὁ ἐπισπεύδων τὴν συζήτησιν διάδικος καλεῖ δι' ἀπλῆς κλήσεως
 τὸν ἀντίδικον τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δι-
 κασίμου. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται λογιῶ ἀποστάσεως.

Γ'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου.

"Ἄρθρ. 596. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρ-

μόζονται τὰ ὄρισμένα διὰ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται ταῦτα εἰς τὰ ἐν τῷ περὶ ἐφέσεως κεφαλαίῳ ὀριζόμενα.

ΙΑ'. Ἀπόφασις.

"Ἀρθρ. 597. Οἱ Ἐφέται ἐξετάζουσιν, ἐὰν οἱ κατώτεροι δικασταὶ ἀπεφάνησαν ὀρθῶς ἢ ὄχι, καὶ πρὸς τοῦτο ἐφαρμόζουσι τοὺς καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπηγγέλη ἢ ἀπόφασις ἰσχύοντα νόμους. Τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, ἀλλ' αἱ διατάξεις αὐτῆς. Ὅθεν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἔφεσιν καὶ νὰ προσθέσῃ μολοντοῦτο ἄλλας αἰτιολογίας.

"Ἀρθρ. 598. Ἐὰν ἡ ἔφεσις εὐρεθῇ κατὰ τύπους δεκτῆ, συζητοῦνται οἱ λόγοι ταύτης, τὸ δὲ Ἐφετεῖον κατὰ τὰς περιστάσεις μεταρρυθμίζει ἢ ἐξαφανίζει τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν. Ἐὰν τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἀπεφάνητο ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἢ περαιτέρω ἐκδικασίς τῆς ὑποθέσεως ὑποχρεωτικῶς ἀνήκει εἰς τὸ Ἐφετεῖον, εἰς ἐναντίαν περιστασιν δύναται νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὸ κατώτερον δικαστήριον, τὸ ἀποφηνάμενον τὴν ἀπόφασιν ἢ ἄλλο ὁμοίοβαθμον.

"Ἀρθρ. 599. Ἀπόφασιν, ἐπιβλαβεστέραν διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα παρὰ τὴν προσβληθεῖσαν, δύναται τὸ Δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν τότε μόνον νὰ κάμῃ ὅταν ὁ ἐφεσίβλητος ἔκαμε κατὰ τὸ ἄρθρον 588 ἀντέφεσιν.

"Ἀρθρ. 600. Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀπερρίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βásiμος λαμβάνει πάλιν κύρος ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασις καὶ ἐκτελεῖται.

"Ἀρθρ. 601. Ἐὰν συνεπεία τῆς ἐφέσεως μεταρρυθμίζεται ἢ ἐξαφανίζεται ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις καὶ ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή, ὁ ἐνάγων αἰτήσῃ τοῦ ἐναγομένου ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ πᾶν ὅ,τι οὗτος παρέσχε συνεπεία τῆς ἀποφάσεως ἐκείνῳ.

"Ἀρθρ. 602. Περὶ τῶν ἐξόδων ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις, καθ' ἃς ὁ ἠττώμενος καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα.

"Ἀρθρ. 603. Ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς ὀρισμούς καὶ προθεσμίας τῶν ἄρθρων 494 καὶ 495. Γίνεται δ' αὕτη παρὰ

τῷ Γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν Δικαστηρίου, δὲν ἔχει δὲ ἀνασταλτικὴν δύναμιν. Περὶ τῆς περαιτέρω διαδικασίας ἰσχύει ὅ,τι καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 604. Ἡ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Συντάγματος κατ' ἀποφάσεως τοῦ Ἱεροδίκου ἐφσεις γίνεται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου, καθ' ὅσον ἢ παρὰ τῷ Ἱεροδίκῃ διαφορὰ λόγῳ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς ὑπάγεται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ Πρωτοδικείου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ κοινὰί τῆς Πολιτ. Δικονομίας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀναψηλάφησις.

Α'. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 605. Αἱ ἤδη τελεσίδικοι καταστάσι ἀποφάσεις Δικαστηρίων, Εἰρηνοδικίων, Πρωτοδικίων ἢ Ἐφετείων δύνανται νὰ ἀνατραπῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τοῦ ἀπαγγείλαντος τὰς εἰρημένας ἀποφάσεις δικαστηρίου καὶ ἐπομένως συγχωρεῖται ἀναψηλάφησις:—1) ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀπεφασίσθη πλέον τοῦ ζητηθέντος, ἐπεδικάσθη μὴ ζητηθὲν, ἢ δὲν ἔγινε παντάπασιν ἀπόφασις περὶ τινος τῶν γενομένων αἰτήσεων·—2) ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὑπάρχωσιν ἀντιφάσκουσαι διατάξεις·—3) ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μετὰ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀντιφάσκουσαι ἀποφάσεις·—4) ἐὰν ἀνήλικες, τὸ δημόσιον, δημόσια καταστήματα καὶ ἄλλοι, ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες, ἢ οὐδὲν ἢ οὐχὶ προσηκόντως ἀντεπροσωπεύθησαν·—5) ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζηται εἰς μαρτυρικὰν θεωροδοκηθέντων μαρτύρων ἢ πλαστῶν ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, ἐὰν ἀνεγνωρίσθη ἢ ἀπηγγέλθη παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἢ ψευδομαρτυρία ἢ ἡ πλαστογραφία·—6) ὅταν εὐρεθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νέα κρίσιμα ἐγγράφα, ἐπισχεθέντα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἐὰν ἡ ἐπίσχεσις ἀπεδειχθῇ ἐγγράφως ἢ ἐνόρκως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας·—7) ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζηται ἐπὶ ἀναγκαίου ὄρκου, ὁ δὲ ὁμόςας διάδικος κατεδικάσθη ἐπὶ ψευδορκία.

Β'. Τίνες ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

Ἄρθρ. 603. Ὅλοι οἱ διχδικοι, οἵτινες ἐκλήθησαν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους διαφέρει ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διχδογοὶ τῶν δικαιομάτων αὐτῶν δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναψηλάφησιν ἰδίως δὲ καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἦσαν διχδικοὶ κατὰ τὴν προκειμένην δίκην. Ἐξαιρεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναψηλάφησεως—1) ὅστις ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν μόνον ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν συγκατετέθη, συγχωρεῖται ἀναψηλάφησις—2) ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μετεχειρίσθη ἢ δι' ἄπαξ τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ἀποκλείεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δευτέρας διαδικασίας καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν συνήγορον, ὅστις ἤθελε διεξαχάγη ἐν γνώσει τὸ τῆς δευτέρας ἀναψηλάφησεως.

Γ'. Εἰς ποίας ἀποφάσεις συγχωρεῖται ἀναψηλάφησις.

Ἄρθρ. 607. Ἡ ἀναψηλάφησις συγχωρεῖται εἰς μόνας τὰς τελεσιδικούς ἀποφάσεις, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ προσδληθῶσι πλέον οὔτε δι' ἐφέσεως, οὔτε δι' ἀνακοπῆς καὶ στενωτάτα μόνον, καθ' ὅσον τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ἐξητήθη. Ἐὰν ἐπομένως ἀπόφασίς τις σύγκειται ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ μόνον περὶ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐξητήθη ἡ ἀναψηλάφησις, μόνον τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύνανται νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ ἀνακληθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τὰ λοιπὰ ἤθελον εἶναι ἀπλᾶ παρεπόμενα αὐτοῦ.

Δ'. Προθεσμία.

Ἄρθρ. 608. Μόνον ἐντὸς τριῶν μηνῶν συγχωρεῖται ἡ ἀναψηλάφησις καὶ—1) ἐπὶ ἐνηλίκων, μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως—2) ἐπὶ ἀνηλίκων, ἀφ' οὗ ἐπιδοθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς αὐτοὺς, γενομένου ἐνηλικίας· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διχδικῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 605 ἀριθ. 4 μετὰ τὴν εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως—3) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 605 ἀριθ. 3, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπεδόθη ἡ

τελευταία ἀπόφαισις—4) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 605 ἀριθ. 5, 6 καὶ 7 ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφῆνατο τὴν ψευδομαρτυρίαν, τὴν ψευδορκίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν, ἢ ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθησαν ἐπισχεθέντα ἔγγραφα—5) ἐπὶ κληρονόμων, μετὰ τὴν εἰς ὅλους τοὺς κληρονόμους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἡ τρίμηνος προθεσμία ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 188 καὶ ἐπὶ μ. διατεταγμένα. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν συγχωρεῖται ἡ ἀναψηλάφησις μετὰ τὴν συνήθη πρὸς παραγραφὴν τῶν ἀγωγῶν προθεσμίαν.

Ε'. Προδικασία.

Ἄρθρ. 609. Τὰ περὶ προδικασίας κανονίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 592 καὶ 593. Τῆς συζητήσεως θέον νὰ προηγήται κατάθεσις νομίμου προστίμου βραχ. τεσσαράκοντα, ἀποδεικνυομένη δι' ἐξοφλητικῶν τοῦ γραμματέως, ἄλλως τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν. Τῆς καταθέσεως τοῦ προστίμου ἀπαλλάσσονται οἱ εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 610. Ἡ ἀναψηλάφησις δὲν ἔχει ἀναβλητικὴν δύναμιν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ ποινῇ τῆς ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ἐπιβαλλομένη εἰς τὸ δικαστήριον.

ΣΤ'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου.

α'. Πρὸ τῆς παραδοχῆς.

Ἄρθρ. 611. Περὶ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 596 διατεταγμένα. Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον κατὰ τὰ ἄρθρα 605—610, ἂν συγχωρηθῇ ἡ ἀναψηλάφησις ἀπορρίπτει αὐτὴν ἂν εἶνε ἀπαράδεκτος καὶ καταδικάζει τὸν ἀναψηλάφῶντα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων· ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν ὑποβάλλει εἰς τε τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 609 κατατεθέντος προστίμου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου. Τῶν συνεπειῶν τούτων εἰσὶν ἀπηλλοτριμένοι οἱ εἰσαγγελεῖς.

β'. Μετὰ τὴν παραδοχὴν.

"Ἄρθρ. 612. Ἐὰν ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσις γίνῃ δευτέρη, καταργεῖται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 605 ἀριθ. 1, 2, 4 καὶ 7 ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, οἱ διάδικοι ἀποκαθίστανται εἰς τὴν ἣσαν στάσιν πρὸ τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως καὶ διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ παρακατατεθέντος προστίμου. Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέλιπε νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόδοσιν, ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

"Ἄρθρ. 613. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀπόφασί διαιτᾷ τὸ δικαστήριον ὥστε νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς δίκης, εἰ δυνατόν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ κατ' ἄλλην παραχρῆμα προσδιοριστέαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσιν.

"Ἄρθρ. 614. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 605 ἀριθ. 3 ἡ αἴτησις ἔγινε δευτέρη ἕνεκεν ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, τὸ δικαστήριον καταργεῖ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν καὶ διατάττει ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ ἀπόφασί τὴν κατ' ὀλοκληρίαν ἐκτέλεσιν τῆς πρώτης ἀποφάσεως. Περὶ τοῦ προστίμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 612 ὀρισμένα.

"Ἄρθρ. 615. Κατὰ τῆς ἐκδοτέας ἀποφάσεως συγχωροῦνται τὰ συνήθη ἔνδικο μέρη, ἐκτὸς τῆς δευτέρας περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 606 ἀκριβέστερον ὀρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐνακοπὴ τρίτου καὶ ἀρμόδια Δικαστήρια.

α'. Παραδοχὴ.

"Ἄρθρ. 616. Καὶ τὰς μεταξὺ ἄλλων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις θύναται τρίτος νὰ ἀνακόπτωσιν, ἂν δὲν προτιμῶσι,—1) νὰ κάμωσι τὴν συνήθη ἀγωγὴν παρὰ τῷ ἀρμόδιῳ δικαστηρίῳ ἢ—2) νὰ ὑπεραπισθῶσι, προτείνοντες τὴν ἔνστασιν ὅτι τὰ μεταξὺ ἄλλων δικασθέντα κτλ.

"Ἄρθρ. 617. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ τρίτου εἰσάγῃται ὡς κυρία

ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, τῷ ἐκδόντι τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ εἰσαγγηται ὡς παρεμπόππουσα ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ κυρία ὑπόθεσις, ἐὰν τούτο εἶνε ἰσοβάθμιον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀποφηναμένου τὴν πρώτην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον τούτο εἶνε κατωτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ ἀνακοπὴ νὰ εἰσαχθῇ εἰμὴ ὡς κυρία ἀγωγή.

β'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 618. Ἐὰν ἡ ἐναντίον ἀποφάσεώς τινος ἀνακοπὴ γίνεται δεκτὴ, τὸ δικαστήριον διὰ τῆς περὶ ἀποδοχῆς ἀποφάσεως, — 1) ἀναβάλλει κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπέουσης πρώτης ἀποφάσεως, μέχρις οὗ ὀριστικῶς ἀποφασισθῇ τὸ περὶ ἀνακοπῆς, ἢ διατάσσει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις· — 2) μετατίθῃσι τὸν ἀνακόπτοντα ὡς πρὸς τοὺς πρότερον διαδίκους εἰς ἣν ἦτο θέσιν καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἀποφάσεως· ὥστε πρέπει νὰ διαταχθῇ νέα ἐξέτασις μακρύτερον, νέα διὰ πραγματεγνωμόνων δοκιμασία καὶ λοιπὰ.

Ἄρθρ. 619. Ἡ κατάργησις τῆς ἀποφάσεως ἐπ' ἀνακοπῇ τρίτου δὲν ὠφελεῖ παρὰ μόνον τὸν τριτανακόπτοντα, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ δικαίου ἀδικημένου. Ἡ ἀπόρριψις δὲ τῆς τριτανακοπῆς ἐπάγεται τὴν καταδίκην τοῦ τριτανακόπτοντος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πρόστιμον δραχμ. εἴκοσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Λογιστικὰ Λάθη.

Ἄρθρ. 620. Λάθη περὶ τὸν λογαριασμὸν, παραλείψεις περὶ αὐτὸν, διπλαὶ ἐγγραφαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ἄλλα τοιαῦτα διορθώνονται κατ' ἀναφορὰν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου· νέα δὲ ἀναθεωρήσεις τοῦ ὅλου λογαριασμοῦ εἶνε ἀπαράδεκτοι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ ἐκτελέσεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως
ἀποφάσεών τινων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐγγυ οδοδία.

Ἄρθρ. 621. Ἐγγυήσις δίδεται παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ δι' ἐγγυητοῦ, ἀλλὰ μόνον—1) διὰ μετρητῶν—2) δι' ἐνεχύρου—3) δι' ἰκανῶν κτημάτων. Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸν χρόνον δεόν νὰ ὀρίξῃ ἡ δικτάτουσα αὐτὴν ἀπόφασις, δίδεται δὲ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἄρμοδίου δικαστηρίου, παρ' ᾧ καὶ κληθεύονται οἱ διάδικοι. Αἱ τυχόν γενόμεναι ἀντιρρήσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἄρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον ἄνευ κλήσεως.

Ἄρθρ. 622. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν συντάσσεται ἔκθεσις παρὰ τοῦ γραμματέως καὶ, προκειμένης ἐγγυήσεως δι' ἀκινήτων κτημάτων, ἐγγράφεται ὑποθήκη ἐπιμελεία τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 623. Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη ἐγγυήσις, αἶρεται ἡ ἐγγυήσις παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου κατ' ἀναφορὰν, βεβαιωμένην. Ὡσαύτως δὲ, ἐλθούσης τῆς περιπτώσεως δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγυήσις, ἡ ἐγγυήσις καταπίπτει ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ διαδίκου, δι' ὃν ἐδόθη, καὶ ἀποφαίνεται τοῦτο ὁ Πρόεδρος, γενομένης πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶς, ὃ δὲ ἐγγυητὴς στερεῖται τῆς ἐνστάσεως τῆς διζήσεως, δικαιούμενος εἰς ἀναχωρήν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

α'. Βεβαία καὶ ὄρισμένη ὑπαίτησις.

Ἄρθρ. 624. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις χωρεῖ μόνον δυνάμει

ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου καὶ δι' ἀπαιτήσιν βεβαίαν, ἀπαιτητὴν καὶ ὠρισμένην κατὰ ποσὸν καὶ εἶδος.

β'. Ἐκτελεστὸν δικαιοῶγραφον

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 625. Ἐκτελεστὰ δικαιοῶγραφα εἶναι—α') αἱ ἔριστικαὶ δικαστικὰ καὶ δικιτηρικὰ ἀποφάσεις, τελεσιδίκοι ἢ προσωρινῶς ἐκτελεστικαί.—β') τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα.—γ') αἱ διαταγαὶ καὶ πράξεις, ἅς ὁ νόμος χαρακτηρίζει ὡς ἐκτελεστὰ δικαιοῶγραφα.

Ἄρθρ. 626. Ἡ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ γίνη, ἐκτὸς ἰδιαιτέρων νομικῶν διατάξεων, ἄνευ περικρήσεως τοῦ ἐκτελεστηρίου τύπου εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου. Τούτου δὲ ἀπόγραφον δεκτικὸν ἐκτέλεσεως ἐκδίδεται ὑπὲρ ἐκάστου τῶν νομίμως ἐνδικηρομένων. Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος συνίσταται εἰς τούτο, ὅτι τὰ ἐκτελεστὰ δικαιοῶγραφα συντάσσονται ἐν ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος καὶ περιέχουσιν ἐν τέλει αὐτῶν τὴν ἐπομένην διαταγὴν: «Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὸ πρῶτον, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσκαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ κατ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.»

Ὁ τοιοῦτος τύπος περιάπτεται ἐπὶ μὲν συμβολαιογραφικῶν δικαιογράφων ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, κατὰ πάσας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐκτελεστὸν δικαιοῶγραφον, ἢ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐπὶ εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων. Τηρεῖται ἐν τούτοις ἐν ἰσχύϊ πᾶσα ἀντίθετος περὶ τούτου εἰδικὴ διάταξις.

2. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 627. Ἀποφάσεις ἔριστικαὶ καὶ τελεσιδίκοι ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλα δημόσια ἔγγραφα ἀλλοδαπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτελεστὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν Κρήτῃ μόνον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομέ-

νω ἄρθρω ὀριζόμενα, ἐκτὸς ἐὰν συνθῆκαι ὀρίζωσιν ἄλλως.

"Ἀρθρ. 628. Ἡ περιαφὴ τοῦ ἐκτελεσθηρίου τύπου διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου, αἰτήσῃ τοῦ δικαιοῦχου κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν. Τὸ δικαστήριον ἀρνεῖται τὴν περιαφὴν τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐὰν μὲν τὰ ἔγγραφα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι κατ' ἄλλοδαπῶν δικάδικων, μόνον ὅταν ταῦτα ἐντιθαίνωσιν εἰς ἡμεδαποὺς ἀπαγορευτικοὺς νόμους, ἐὰν δὲ καθ' ἡμεδαπῶν, καὶ ὅταν αἱ ἄλλοδαπαὶ ἀποφάσεις ἀντίκεινται προφανῶς εἰς τὰς ἐνώπιον τῶν ἄλλοδαπῶν δικαστηρίων προσαχθείσας ἀποδείξεις, ἢ δὲ ἀντίθεσις αὕτη ἀποδεικνύεται πρᾶχρημ.

Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος ἐπὶ τῶν ἄλλοδαπῶν δικαιογράφων ὑπογράφεται ὑπὸ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

"Ἀρθρ. 629. Ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον ἀρνηθῇ τὴν περιαφὴν τοῦ ἐκτελεσθηρίου τύπου, αἱ μὲν ἄλλοδαπαὶ ἀποφάσεις οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰσχὺν, τὰ δὲ λοιπὰ ἄλλοδαπὰ δικαιογγραφα δὲν ἀποβάλλουσιν ἢν κατὰ τὸν νόμον ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ἢ δὲ ὑπόθεσις χρήζει νέας συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως ἐνώπιον τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων.

γ'. Προεπίδοσις τοῦ ἐγγράφου.

"Ἀρθρ. 630. Τῆς ἐκτελέσεως, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 700, πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ πρὸς τὸν ἀφειλέτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ ἐπίδοσις τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

"Ἀρθρ. 631. Ἐὰν ὁ θανειστής δὲν κατοικῇ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἐπιταγῆ πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, πρὸς ὃν δύναται νὰ γίνῃ πᾶσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶσα κοινοποιήσις καὶ προσφορὰ παρὰ τοῦ ἀφειλέτου ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος ἐννόμον συμφέρον.

Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου, πᾶσαι αἱ εἰρημέναι κοινοποιήσεις καὶ διὰ καταθέσεως προσφορὰὶ δύνανται νὰ γίνωσι πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκην δικαστηρίου.

"Ἀρθρ. 632. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐπιταγῆς—α.) διακρίπτει τὴν παραγραφὴν—β.) ἀποτελεῖ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελεστικῆς δια-

δικασίας. Ἐάν ἐν τῷ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἐπιταγῆς δὲν ἐπακολουθήσῃ ἐκτέλεσις, δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη ἄνευ ἐπα-
ναλήψεως τῆς ἐπιταγῆς.

"Αρθρ. 633. Ἐάν ἐν τῷ δικαιογράφῳ δὲν ὠρίσθη ἄλλη μα-
κροτέρα προθεσμία πρὸς ἐκτέλεσιν, γίνεται αὕτη—α'.) ἐπὶ προ-
σωπικῆς κρατήσεως, τοῦλάχιστον εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν
ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως—β'.) ἐπὶ εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων,
τρεις τοῦλάχιστον ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως—
γ'.) κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας
μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ δικαιογράφου. Ἐάν ὁ ὀφειλέτης διαμμένη
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, αἱ ρηθείσαι προ-
θεσμίαι ἐπεκτείνονται ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς
ἐπιταγῆς. Αἱ προθεσμίαι αὗται δὲν ἐπαυξάνονται λόγῳ ἀπο-
στάσεως.

"Αρθρ. 634. Γενομένης κατασχέσεως κατὰ τοῦ κληρονομη-
θέντος, ἢ ἐκτέλεσις ἐξκολουθεῖ κατὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ,
τῶν ἤδη κησαμένων τὴν κληρονομίαν ἢ, ἐπὶ ἀπροσελεύστου
κληρονομίας, κατὰ τοῦ προσωρινοῦ αὐτῆς κηδεμόνος. Δὲν δύνα-
ται δὲ νὰ γίνῃ κατάσχες κατὰ τῶν κληρονόμων ἢ κατὰ τοῦ
κηδεμόνος τῆς κληρονομίας εἰμὴ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς
ἐπίδοσεως τοῦ δικαιογράφου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἂν
ἀκόμη ταῦτα εἶχον κοινοποιηθῆ πρὸς τὸν κληρονομηθέντα.

"Αρθρ. 635. Ἐπὶ ἀγωγῶν ἐμπραγματίων ἢ περὶ νομῆς ἢ
προσωπικῶν, κινουμένων ὅμως κατὰ παντὸς νομῆως, ἢ ἐκτέλε-
σις τῆς ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὸ δι' αὐτῆς ἐπιδικαζόμενον εἰδικῶς
ὠρισμένον πρᾶγμα, χωρεῖ καὶ κατὰ τῶν εἰδικῶν διαδόχων τοῦ
διαδίκου, εἰς οὓς οὗτος κατὰ ἢ μετὰ τὴν δίκην παρεχώρησεν
αὐτὸ, καὶ ταῦτα καθ' ὅσον δὲν παραβλάπτεται ἢ ἐν τῷ Ἀστικῷ Κώ-
δικι (ἄρθρ. 275 καὶ ἐπομ.) θεθειμένη ἀρχὴ τῆς προστασίας τοῦ
καλῆς πίστεως κατόχου κινητῶν πραγμάτων.

"Αρθρ. 636. Τὸ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου
ἀνικάνου τινὸς ἐκτελεστὸν δικαιογράφον ἐκτελεῖται καὶ ὑπὲρ ἢ
κατὰ τοῦ ἐκπροσωπηθέντος ἀνικάνου, ἱκανοῦ γενομένου. Τὸ δὲ
καθ' ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἐμπορικῆς ἐταιρίας ἐκτελε-
στὸν δικαιογράφον ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων ἐταίρων.

"Αρθρ. 637. Ὁ γενικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δικαιοῦχου

δὲν δύναται οὔτε ν' ἀρχίσῃ οὔτε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν πρὸ τῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιδόσεως καὶ τῶν νομιμοποιούντων αὐτὸν ἐγγράφων. Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ δικαιοῦχου, ὅταν οὗτοι ἀξιώσιν κληρονομικὴν μοῖραν μείζονα τῆς ἐξ ἀδιαθέτου.

"Ἀρθρ. 638. Ἀποφάσεως διατασσούσης τρίτον μὴ διάδικον, ὅσον μεσεγγυοῦχον, ὑποθηκοφύλακα, ληξιαρχον κλπ., νὰ πράξῃ τι, ἢ ἐκτέλεσιν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ὡς πρὸς τοῦτον πρὶν ἢ καταστῆ τελεσίδικος μεταξὺ τῶν διαδίκων' ἐπομένως πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς κατὰ τοῦ τρίτου ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν — α'.) ἢ ἀπόφασις αὕτη καὶ — β'.) κεκρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιδόσεως αὐτῆς. Πᾶσα μεταξὺ τῶν διαδίκων ἀνακοπὴ ἢ ἔφεσις τοιούτων ἀποφάσεων, ὧν τὸ ἐπιδοτήριον ἐν ἀντιγράφῳ δὲν ἐκοινοποιήθη ἐμπροθέσμῳ καὶ πρὸς τὸν τρίτον, λογίζεται ὡς πρὸς αὐτὸν μὴ γενομένη. Καὶ προσωρινῶς ἐκτελεσθῆ ἔαν εἶναι ἢ ἀπόφασις, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τρίτου ἄνευ τῆς τηρήσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

δ'. Ἀναστολή.

"Ἀρθρ. 639. Μετὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἐκτελέσεως, δύναται ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ν' ἀναστῆλῃ τὴν ἀπειλουμένην ἐκτέλεσιν ἐπὶ τῇ βάσει κοινοποιηθείσης ἤδη ἀνακοπῆς τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τῆς ἐπιταγῆς ταύτης. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης, ἔαν εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρ. 677 ὀριζόμενα. Ἡ τοιαύτη ἀναστολὴ δὲν ἔχει ἀποτέλεσμα πρὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν ἐπιτάξαντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

ε'. Ὅτι ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαφερομένων.

"Ἀρθρ. 640. Ἡ ἐκτέλεσις, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶν διατάξεων, ἄρχεται ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαιοῦχου καθ' ἕνα τῶν ἐξῆς τρόπων: Ὁ δικαιοῦχος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ εἴτε

—α'.) γράφει ὑπὸ τὸ ἀπόγραφον τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου, χρονολογεῖ καὶ ὑπογράφει τὴν πρὸς τὸν δικαστικὸν κλητῆρα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντολήν, παραδίδων τὸ ἀπόγραφον τῷ κλητῆρι διὰ τὰ περαιτέρω, εἴτε —β'.) αἰτεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως νὰ διορίσῃ δικαστικὸν κλητῆρα πρὸς ἐκτέλεσιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ ὀρίζεται ἐν τῇ πρὸς τὸν κλητῆρα παραγγελίᾳ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸ μέσον τῆς ἐκτελέσεως.

Ε'. Δισταγμοὶ καὶ ἐνστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ.

Ἄρθρ. 641. Πᾶσα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφουμένη ἔρις εἰσάγεται δι' ἀνακοπῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν ἀντικλήτου τοῦ ἀνακτόπουτος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν οὗτος δὲν κατοικῇ αὐτόθι· ἄλλως αἰ κατ' αὐτοῦ κοινοποιήσεις τῶν περαιτέρω δικαιογράφων καὶ ἀποφάσεων γίνονται πρὸς τὸν γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἡ δίκη εἶναι ἐκκρεμῆς, ἢ τοῦ ἐκδόντος τὴν κοινοποιουμένην ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται νομίμως πρὸς συζήτησιν μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιδόσεώς της· δύναται δὲ νὰ συντηρηθῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 467 καὶ 468.

Ἡ ἐπὶ τοιούτων δικῶν πρωτόδικος ἀπόφασις, ὅσκις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

Ἄρθρ. 642. Ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ ἐπιτρέπονται τῷ ὀφειλέτῃ ἐκκαθαρισμέναι μόνον ἐνστάσεις. Πᾶσα δὲ ἀνεκκαθάριστος ἐνστάσις παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν κατ' αἴτησιν τοῦ δανειστοῦ, δυναμένου νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐγγυοδοσίαν κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ διὰ τὰς ἐνδεχομένας νὰ προκύψωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην ζημίας ἐκ τῆς ποικύτης παραπομπῆς.

Ἄρθρ. 643. Ἐπὶ παντὸς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφουμένου δισταγμοῦ τοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου ἀρμόδιου ὑπαλλήλου, ἀποφαίνεται προσωρινῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Εἰρηνοδίκης.

Ζ'. Ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 644. Εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἐκτελέσεως συγχωρεῖται ἡ

προσέλευσις τῶν διαδίκων, ἐὰν δὲν ὀρίξῃ ἄλλως ἰδιαιτέρα διάταξις. Περὶ πάσης τοιαύτης πράξεως ὁ δικαστικὸς κλητῆρ συντάσσει ἔκθεσιν, προσυπογραφομένην ὑπὸ τῶν συμπραττόντων προσώπων.

Ἄρθρ. 645. Ἐπὶ ἀντιστάσεως, ἀπειλουμένης ἢ γενομένης, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ κλητῆρ νὰ ζητῇ τὴν ἔνοπλον δύναμιν. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως δὲ ταύτης καὶ ἐπὶ ἐξυθρίσεως γενομένης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, συντάσσει ἔκθεσιν καὶ πέμπει αὐτὴν εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεῖα πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

ν'. Ἐξοδα τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρ. 646. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔξοδα προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, βαρύνουσι δὲ τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ πληρωμὴ των γίνεται ἐμφανιζόντων τῶν δικαιούχων κατ'ἀλλοῦρον αὐτῶν. Περὶ τῶν ἐντεῦθεν ἀναφουμένων διαταγῶν ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 564 καὶ ἐπέμ. ἢ ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Εἰρηνοδίκης. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα ταῦτα τὰ ἐν ἄρθρ. 210 καὶ ἐπέμ. ὀρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄνεγκαστικά μέσα.

Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν.

Ἄρθρ. 647. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις—1) διὰ κατασχέσεως τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, —2) κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένας περιπτώσεις, διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Τα ἐκτελεστικά ταῦτα μέσα δὲν ἀποκλείουσι ἄλληλα' δύναται μάλιστα νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἀθρόως.

Ἐὰν ἡ ἀθρόα αὕτη ἐνέργεια δὲν εἶναι ἀναγκαία, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, καλουμένου καὶ τοῦ δανειστοῦ, δύναται νὰ περιορίσῃ τὴν διαδικασίαν εἰς τὸ μέσον, ὅπερ ἤθελεν ἐκλέξῃ ὁ δανειστής ἢ ἄλλως

ἤθελεν ὄριση τὸ δικαστήριον, καὶ τότε ἀκυροῦται ἡ διὰ τοῦ ἐτέρου μέσου γενομένη ἐκτέλεσις. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἀκύρωσις δὲν ἔχει ἐπιρροήν κατὰ τρίτων κτησαμένων ἤδη ἐξ αὐτῆς δικαιώματα. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον.

Β'. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων.

Ἄρθρ. 648. Ἐπὶ ἀποδόσεως κινήτων πραγμάτων ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ὡς ἑξῆς:—1) Ἐπὶ κινήτου πράγματος εἰδικῶς ὠρισμένου, ἀφαιρεῖται τοῦτο βικίως ἀπὸ τοῦ ὑποχρέου διὰ τοῦ ἐκτελοῦντος δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν διάδικον.—2) Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος δὲν ἤθελεν εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀποδώτῃ τοῦτο αὐτοῦσιον, ἀποδίδει τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ δι' ἐκτιμήσεως.—3) Ἐπὶ κινήτου κατὰ γένος ὠρισμένου, μόνον ἀφοῦ αἰτήσῃ τοῦ ἐπιπεύδοντος δικαιοῦχος ἀποτιμηθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ εἰς χρήματα· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἐδ. 1, ὁ αἰτῶν τὴν ἀποτίμησιν κοινοποιεῖ εἰς τὸν ὀφειλέτην τὴν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος πρότασίν του μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων. Ἐντὸς προθεσμίας ἑκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προτάσεως ὁ ἀντίδικος ἐπιδίδει τὰς ἀντιρρήσεις του. Μὴ ἐπελευθέρως συμφωνίας, εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον δι' ἀπλῆς κλήσεως καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις.—4) Ἐπὶ ἀκινήτου πράγματος, ὡς καὶ ἐπὶ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτου, ἀπεβάλλεται τῆς διακατοχῆς ὁ ὑπόχρεος καὶ οἱ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ κατέχοντες διὰ τοῦ ἐκτελοῦντος δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ ἐγκαθίσταται εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ ὁ ἐκτελῶν δικαιοῦχος.

Ἄρθρ. 649. Τὰ ἐν τῷ ἀποδοτέῳ ἀκινήτῳ εὑρεθέντα κινήτῃ, εἰς ἃ δὲν ἀφορᾷ ἡ ἐκτέλεσις, ἀφαιροῦνται παρὰ τοῦ κλητῆρος καὶ, περιγραφόμενα συνοπτικῶς ἐν τῇ ἐκθέσει, παραδίδονται εἰς τὸν κατέχοντα ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποβολῆς, εἴτε ὁ ὀφειλέτης εἴτε μισθωτῆς τοῦ ἀκινήτου εἶνε οὗτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ἢ ἀρνούμενων αὐτῶν, εἰς τὸν δῆμαρχον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, καὶ προσκαλεῖ ὁ κλητῆρ ἐγγράφως τὸν ὀφειλέτην ἢ τὸν ἄλλον κάτοχον νὰ τὰ παραλάβῃ. Ὁ δῆμαρχος ὀφείλει ὡς μεσεγγυοῦ-

χος ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, ἐπὶ εὐθύνη ἀποζημιώσεως, νὰ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἵνα οὗτος, ἐὰν ἐγκρίνη, διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν αὐτῶν, ὀρίζων ἐπὶ τούτῳ συμβολαιογράφον καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ τιμήματος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, ὅπως παραλαμβάνει τοῦτο ὁ δικαιοῦχος. Μέχρι τῆς κατακυρώσεως δύναται ὁ κύριος τῶν κινητῶν τούτων, καταβαλὼν τὰ ἐξόδα, νὰ λάβῃ ταῦτα. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθορὰν πράττονται τὰ ἐν ἄρθρ. 666 ὀριζόμενα.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων.

Ἄρθρ. 650. Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς ἐπιχείρησιν ὠρισμένης πράξεως, πρέπει, εἰ μὲν ἡ πράξις δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἄλλου, νὰ ἐπιχειρηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ ὑποχρέου, ὧν τὸ ποσὸν καὶ ἡ προκαταβολὴ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἢ δὲ εἴσπραξις νὰ γίνῃ ἀμέσως κατὰ τὸ ἄρθρον 647. Εἰ δὲ ἡ πράξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ὑπὸ ἄλλου, ἀλλ' ἤρτηται ἐκ μόνης τῆς θελήσεως τοῦ ὀφειλέτου, πρέπει νὰ καταδικασθῇ οὗτος εἰς ἐπιχείρησιν αὐτῆς διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100 μέχρι 300 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐκτελοῦντος δικαιοῦχου ἢ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς ἐκχώρησιν ἀγωγῆς, ἡ ἐκχώρησις λογίζεται αὐτοδικαίως γενομένη ἄμεινον τῆ τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων.

Ἄρθρ. 651. Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν ὠρισμένης πράξεως, ἐπιβάλλεται κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου δι' ἐκάστην παράβασιν χρηματικὴ ποινὴ 100 μέχρι 3000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιοῦχου. Ἡ παράβασις τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἐνδὸς ἔτους, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν Πρωτοδικείου ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ δικαιοῦχου. Ὁ ὑπόχρεος δύναται νὰ καταδικασθῇ καὶ εἰς ἐγγυοδοσίαν δι' ὠρισμένον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου χρονικὸν διάστημα, ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 621 Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 652. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων 647—

651 οὐδαμῶς θίγουσι τὸ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ πρὸς ἀνθρώπων πάσης ἐκ τῆς ἀπειθείας τοῦ καταδικασθέντος ἐπανεχθείσης ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κατάσχεσις καὶ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησης κινητῶν πραγμάτων.

Α'. Περὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς κατάσχεσιν κινητῶν.

Ἄρθρ. 653. Πάντα ἐν γένει τὰ κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου εἴτε παρ' αὐτῆ ὑπάρχουσιν εἴτε παρὰ τρίτῳ, ὡς καὶ τὰ ὀφειλόμενα, πρὸς αὐτὸν παρὰ τρίτου τινὸς χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ἐπομένων καὶ τῶν δι' εἰδικοῦ τινος νόμου ὠρισμένων ἐξαιρέσεων.

Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν

Α') Ἡ κλίνη καὶ ἡ στρωμνὴ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Β') Τὰ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀναγκαῖα ἐνδύματα.

Γ') Τὰ πρὸς παρασκευὴν τῆς τροφῆς αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαιτούμενα σκευή.

Δ') Ὁ ὀπλισμὸς, ἡ στολὴ καὶ ὁ ἱματισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶν.

Ε') Τὰ παράσημα, τὰ χειρόγραφα συγγραμμάτων, αἱ ἐπιστολαὶ, τὰ κατάστιχα καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα.

Σ') Οἱ μεταξοσκώληκες, πρὶν ἢ γίνωσι τέλειοι βόμβυκες.

Ζ') Τὰ ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπαιτούμενα τρόσιμα διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογενεὶάν του.

Η') Ὁ γαμήλιος δακτύλιος, οἱ στέφανοι τοῦ γάμου, τὰ ἅγια λείψανα, οἱ τίμιοι Σταυροὶ, αἱ ἅγιοι εἰκόνες, τὰ ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐν γένει τὰ εἰς τὴν λατρείαν ἀπτερωμένα ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἱερὰ ἀντικείμενα.

Θ') Τὰ βιβλία μέχρις ἀξίας δρ. 500, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ μηχανήματα καὶ ἄλλα πράγματα ἀπαραίτητα εἰς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγελματῆος λογίου τινὸς ἢ ἐπιστήμονος ἢ τεχνίτου ὀφειλέτου μέχρις ἀξίας δραχ. 300 κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Γ) Δύο άροτριώντα κτήνη, έν μεταγωγικόν, τὰ άναγκαιούντα πρὸς καλλιέργειαν έργαλεία μέχρις άξίας τριακοσίων δραχμῶν, άπαντα κατ' έκλογήν του γεωργοῦ όφειλέτου, και ή πρὸς έξακολούθησιν τῆς καλλιεργείας μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς άπαιτουμένη σπορά, ήτις δέν δύναται νά υπερβαίη τὰ είκοσι κοιλὰ, έτι δέ έξ πρόβατα ή τέσσαρες αίγες, κατ' έκλογήν του όφειλέτου.

Η οίκογένεια του όφειλέτου λογίζεται άποτελουμένη εκ τῆς συζύγου, τῶν άνιόντων αὐτοῦ, τῶν άνηλικῶν άρρένων και άγάμων θηλέων τέκνων του, ώς και τῶν μή εν γάμῳ διατελουσῶν άδελφῶν αὐτοῦ, έν τὰ πρόσωπα ταῦτα συνοικῶσιν αὐτῷ.

Άρθρ. 654. Είσιν άκατάσχετοι έπίσης —α) αἱ έγγυοδοσίαι τῶν δημοσίων και δημοτικῶν υπαλλήλων και υπηρετῶν, λόγω τῆς υπηρέσιας των, ειμή μόνον δι' άπαιτήσεις, ὧν αὗται σκοποῦσιν τήν έξασφάλισιν— β) οἱ μισθοί, αἱ συντάξεις, τῶν δημοσίων και δημοτικῶν υπαλλήλων και υπηρετῶν δι' άπαιτήσεις ὁμως γεννηθείσας πρὸ τῆς ισχύος του νόμου τούτου ύπόκεινται άμφοτέρα ταῦτα μόνον κατὰ τὸ έν τρίτον έν μνηστίας δέν υπερβαίωσι τὰς έξήκοντα δρ. άλλως κατὰ τὸ ήμισυ—γ) χρέη εκ συναλλαγματικῶν ή οίσοδῆποτε άλλου τίτλου εις διαταγήν, ειμή μόνον έν ταις περιπτώσεσι του Έμπορικου Νόμου, —δ) τὰ ύπὸ του δημοσίου ή τῶν δήμων λόγω ύποτροφίας χορηγήματα, —ε) τὰ ήμερομισθια τῶν εργατῶν, —στ) τὸ ήμισυ τῶν μισθῶν τῶν ιδιωτικῶν υπαλλήλων και υπηρετῶν και τῶν πληρωμάτων τῶν έμπορικῶν πλοίων, —ζ) τὰ χορηγήματα πρὸς διατροφήν, πλην μόνον έννεκεν άπαιτήσεως διατροφῆς κατὰ του διατρεφομένου, δύναμει ειδιχῆς άδείας του Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν του τόπου τῆς κατασχέσεως, όριζούσης και τὸ κατασχετέον ποσόν.

Β'. Περὶ κατασχέσεως κινητῶν εις χειρας του όφειλέτου.

Άρθρ. 655. Η κατάσχεσις γίνεται διὰ δικαστικῶ κλητῆρος παρουσία ένδς ενήλικος άρρενος μάρτυρος. Δύναται δέ αὐτη, άλλὰ μόνον έντὸς δύο ήμερῶν από τῆς κατὰ τὸ άρθρον 657 γνωστοποιήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν όφειλέτην, νά περιορισθῆ ύπὸ του

Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἢ μὴ ἐδρευόντος αὐτόθι Πρωτοδικείου, ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐὰν ὁ κλητὴρ κατέσχε προδήλως καὶ ὑπερμέτρως πλείονα τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς πλήρη ἐξόρλησιν τοῦ δανειστοῦ.

Ἄρθρ. 656. Ἐὰν ὁ κλητὴρ εὕρῃ κεκλεισμένους ἐξωτερικὰς ἢ ἐσωτερικὰς θύρας, κιβώτια, ἢ οἰκῶδες ἄλλα ἀποδοχεῖα, δύναται αὐτὸς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατόχου ἢ ἐν ἀρνήσει τῆς ἀνοίξεως αὐτῶν, νὰ ἐκβιάσῃ ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δημάρχου, δημοτικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου, περιοριζόμενος μέχρις ἐλευσεως αὐτοῦ εἰς ἀπλήν φύλαξιν πρὸς ἀποτροπὴν ὑπεξαγωγῆς πραγμάτων.

Ἄρθρ. 657. Περὶ τῆς κατασχέσεως ὁ κλητὴρ συντάσσει ἔκθεσιν, ἐν ἣ ἔπρεπει—α) νὰ μνημονεύηται ρητῶς ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κλητῆρος, τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἡ τυχὸν παρουσία τοῦ τελευταίου, ἢ χρονολογία καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως, δι' ὃ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις—β) νὰ περιγραφῶνται συνοπτικῶς τὰ κατασχεθέντα κινήτᾳ, ἐπὶ δὲ χρημάτων, ν' ἀναφέρηται τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων ἢ τραπεζογραμμάτων καὶ ἐπὶ ἀνωλύμων χρεωγράφων, τὸ ποσὸν, τὸ εἶδος καὶ οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος, τοῦ μάρτυρος, τοῦ τυχὸν παρόντος εἰρηνοδίκου κλπ. καὶ τοῦ παρόντος ὀφειλέτου· ἐὰν δὲ οὗτος δὲν δύναται ἢ ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται καθ' ἐκάστην διακοπὴν, ἐὰν δὲν συμπληρωθῇ κατὰ συνέχειαν ἢ κατάσχεσις. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ᾔτο παρών, ἐπιδίδεται αὐτῷ ἀμέσως ἢ κατασχετήριος ἔκθεσις, καὶ ἀνευ εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ παραγγελίας.

Ἄρθρ. 658. Εἰς τὴν διακοπὴν τῶν κατασχεθέντων μένει, ὡς μεσεγγυούχος ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ Δήμαρχος, ὁ δημορχιακὸς ἢ εἰδικὸς παρέδρος τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν παράδοσιν ἐτέρῳ τινὶ ἐκ τῶν προσώπων τούτων πρὸς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδείξει παρακλῆθῆς. Ἡ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα.

"Αρθρ. 659. Ὁ ὀφειλέτης ἐν τῇ προμνηθεύσει περιπτώσει, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν φύλαξιν τῶν κατασχεθέντων θεωρεῖται ὡς μεσεγγυούχος, ὀφείλων πάντοτε νὰ καταβάλλῃ τὴν ἐπιμέλειαν συνταῦ ἀνδρὸς καὶ εὐθυνόμενος περὶ τῆς ἐν καιρῷ παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ὑποκαίμενος καὶ εἰς λογοδοσίαν περὶ τῶν κατασχεθέντων καρπῶν."

"Αρθρ. 660. Πᾶσα ἀπαλλοτριώσις ἢ ἐνεχύρασις, γενομένη ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος·

"Αρθρ. 661. Ἄμὰ τῇ κατασχέσει ὀκλητῆρ κατατίθησι παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ τῷ ἐνεργήσαντι τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος καὶ πειθαρχικῆ καταδιώξει, τὸ τε ἀπόγραφον τοῦ ἐκτελεσθέντος δικαιογράφου, τὸ ἐπιδοτήριον τῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν κατασχετήριον ἔχθουσιν ἐν πρωτοτύπῳ, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως. Ἀπὸ τῆς καταθέσεως ταύτης ἢ μὲν κατάσχεσις τελειομένη λογίζεται ὑπάρχουσα καὶ ἑπέναντι παντὸς ἄλλου θανειστοῦ ἔχοντος τίτλον ἐκτελεστὸν καὶ ἀναγγεϊλαμένου, τῆς ἀναγγελίας ἐξομοιουμένης κατασχέσει· ὁ κλητῆρ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ ἀμελητῆ τῷ εἰρηνοδίκῃ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου περίληψιν τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως, ἐν ἣ μνημονεύεται ἰδίως τὸ ὄνομα τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν συμβολαιογράφου· ἢ περίληψις αὕτη καταχωρίζεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 693 βιβλίον.

Γ'. Πλειστηριασμοὶ.

"Αρθρ. 662. Τὰ κατασχεθέντα, πλὴν τῶν χρημάτων, πλειστηριάζονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπισπεύδοντος δημοσίως ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου συμβολαιογράφου τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ πάροδον δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ὁ δὲ πλειστηριασμοὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας π. μ. Ἐὰν κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην συμπέσῃ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα ἢ τῶν Χριστουγέννων ἢ οἷοσδήποτε λόγος παρακωλύων τὸν πλειστηριασμὸν, π. χ. δυνάμει διαταχθείσης γενικῆς ἀναστόλης κατὰ τὰ ἀρθρα 678 καὶ 679, ὁ πλειστηριασμοὶ γίνεται τὴν ἀμέσως ἐπομένην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ κωλύματος, ἄνευ ἄλλης τινὸς περὶ τούτου ἀγγελίας, ἀλλὰ δι' ἄ πληρ ἐπιτοπίου προφορικῆς διακηρύξεως,

ἀμέσως πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ γινομένης καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ βεβαιουμένης ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ ταῖς ἐν ἄρθρ. 668 εὐθύναις.

Ἄρθρ. 663. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ συμβολαιογράφου, τοῦ πλησιεστέρου ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὁ τε κατασχὼν δανειστής καὶ ὁ ὀφειλέτης διὰ κοινῆς ἐγγράφου δηλώσωσι πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον ὀρίσωσιν ἕτερον τόπον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, προκαταβάλλοντες τὴν δαπάνην τῆς ἐκεῖ μετακομίσεως τῶν κατασχεθέντων καὶ ὀρίζοντες ἐπὶ τούτῳ, ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἀπαιτῆ, ἕτερον ἐκεῖ συμβολαιογράφον. πρὸς ἐν τότε πέμπονται παραχρῆμα τὰ τε κατασχεθέντα πράγματα καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 661 ἐγγραφα πρὸς ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ δευτέρος οὗτος συμβολαιογράφος ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τούτων ἔχει τὰς αὐτὰς εὐθύναις καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πρώτου. Ἡ τε ἀποστολὴ τῶν κατασχεθέντων καὶ τῶν ἐγγράφων καὶ ἡ παραλαβὴ αὐτῶν βεβαιοῦνται δι' ἐκθέσεων ἐκατέρου τῶν συμβολαιογράφων τούτων. Δευτέρα μετάθεσις δὲν ἐπιτρέπεται· ἐὰν ἡ μεταφορὰ τῶν κατασχεθέντων εἰς τὴν ἔδραν τοῦ συμβολαιογράφου καθίσταται δυσχερής, ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἐκποίησιν καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ τῆς κατασχέσεως τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομένου. Ἡ ὀριστέα ἡμέρα δύναται νὰ εἶνε καὶ ἄλλη, πλὴν τῆς Κυριακῆς.

Ἄρθρ. 664. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης φρονῇ ὅτι τὰ κατασχεθέντα περιεγράψαν κακῶς ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐκθέσει, δικαιούται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 657 γνωστοποιήσεως τῆς κατασχέσεως νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἰδίᾳ τοῦ αἰτούντος δαπάνη, καλουμένου καὶ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ, νὰ γίνῃ νέα περιγραφή αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ταύτῃ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης διορίζει ἓνα μὲχρι τριῶν πραγματογνώμονας, ὀρκιζομένους ἐνώπιον αὐτοῦ, πρὸς νέαν περιγραφήν τῶν κατασχεθέντων· ἡ δὲ ὑπ' αὐτῶν συνταχθεῖσα ἔκθεσις προσαρτᾶται ἐπιμελεῖα τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφῳ κατατεθειμένον πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ ἀποτελεῖ μέρος

αὐτῆς. Πᾶσα κατ' ἄλλον τρόπον καὶ χρόνον προσβολὴ τῆς περιγραφῆς τῶν κατασχθέντων εἶνε ἀπαράδεκτος.

"Ἄρθρ. 665. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ συμβολαιογράφος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ οὗτος καὶ συνοπτικὴ περιγραφή τῶν κινήτων μετὰ τοῦ προσενεχθέντος ὑπὸ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ τιμήματος ἀναγράφονται ἐν προγράμματι ἐκδοθεμένῳ ὑπὸ τοῦ κλητῆρος, ὅπερ διπλῶ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπιθίδεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην, τοιχοκολλᾶται δὲ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ τοῦ τόπου ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις καὶ ἐν ἐκείνῳ ἐνθα πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ πλειστηριασμός.

"Ἄρθρ. 666. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν, ὁ πλειστηριασμός δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 662 ἡμέρας ἀποφάσει τοῦ συμβολαιογράφου, δι' ἀπλῆς προφορικῆς κηρύξεως ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἄνευ ἄλλης κοινοποιήσεως, τοιχοκολλήσεως ἢ δημοσιεύσεως. Περὶ τούτων γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ ἀστικῇ καὶ πειθαρχικῇ εὐθύνῃ τοῦ συμβολαιογράφου.

"Ἄρθρ. 667. Ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ νέα δηλοποιήσις διὰ κηρύξεως προφορικῆς, διατασσομένης ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Περὶ ταύτης, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 665 κοινοποιήσεων καὶ τοιχοκολλήσεων, γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ πλειστηριασμοῦ.

"Ἄρθρ. 668. Τὰ εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα ὀριζόμενα διατάσσονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας. Ὁ παραβάτης δικαστικὸς λειτουργὸς εὐθύνεται εἰς ἀποζημιώσεις καὶ συνάμα εἰς πειθαρχικὴν ἢ καὶ ποινικὴν καταδίκην.

"Ἄρθρ. 669. Ἡ ἀπόδειξις τῆς τηρήσεως τῶν ὀρισμῶν τοῦ ἄρθρου 665 γίνεται διὰ τῆς προσαγωγῆς τοῦ προγράμματος, τοῦ σχετικοῦ ἐπιδοτηρίου καὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς τοιχοκολλήσεως. Ἐν ἐλλείψει τινὸς τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικτικῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, οὗτος μὲν ἀναβάλλεται (ἄρθρ. 662), ὁ δὲ ὑπάιτιος δικαστικὸς λειτουργὸς εὐθύνεται κατὰ τοὺς ὀρισμούς τοῦ ἄρθρ. 668.

"Ἄρθρ. 670. Ἡ κατακύρωσις τῶν εἰς πλειστηριασμὸν ἐκτε-

θέντων κινητῶν γίνεται κατὰ τοὺς τύπους τοῦ ἄρθρ. 714 εἰς τον προσφέροντα τὸ μείζον τμήμα, καὶ μόνον ἂν καταβάλλῃ οὗτος ἀμέσως πρὸς τὸν συμβολαιογράφον εἰς μετρητὰ τὸ τμήμα· ὁ δὲ συμβολαιογράφος ὀφείλει ἐπὶ ποινικῇ εὐθύνη, πειθαρχικῇ καὶ ἀστικῇ, νὰ παραδώσῃ αὐθημερόν, εἰ δυνατόν, τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐγγύτερον δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὴν Κρητικὴν Τράπεζαν, ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ ἀμέσως ἐπὶ τόπου διανομῆ τοῦ ἐκπλειστηριάσμα-τος κατὰ τὸ ἄρθρ. 674. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς ἐντὸς τριῶν πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς προσφορᾶς δὲν κατέβαλε τὸ ἐκπλειστηριάσμα, ἀποκλείεται τοῦ περαιτέρω πλειστηριασμοῦ. Μετὰ τὴν κατακύρωσιν τὰ πλειστηριασθέντα πράγματα παρα-δίδονται τῷ ὑπερθεματιστῇ.

Ἄρθρ. 671. Ἐν ἐλλείψει προσφορᾶς, ὑπερδαινοῦσης τὴν διὰ τοῦ προγράμματος ἔρισθείσαν πρώτην προσφορὰν τοῦ ἐπισπεύ-δοντος δανειστοῦ (ἄρθρ. 665), τὸ πρᾶγμα κατακυροῦται εἰς τοῦ-τον ἐπὶ τῇ προσενεχθείσῃ παρ' αὐτοῦ τιμῇ, καταβαλλομένη ἀμέ-σως εἰς μετρητὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἀνηγγέλθῃσαν ἕως τότε ἄλλοι δανεισταί, ὅτε καταβάλλει μόνον τὰ τυχόν μὴ καταβληθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἔξοδκ τῆς ἐκτελεστικῆς δια-δικασίας, συμφηρίζει δὲ τὸ λοιπὸν τμήμα πρὸς τὴν ἰδίαν αὐ-τοῦ ἀπαίτησιν καὶ τὸ τυχόν πλεόνασμα καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου ἤδη ἀναγγελ-θέντος ἐπὶ ἐκτελεστικῷ τίτλῳ δανειστοῦ, ἐὰν εἰς αὐτὸν κατακυ-ρωθῶσι τὰ πράγματα.

Ἄρθρ. 672. Τὴν τάξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχε-θέντων προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν εἶναι παρών. Εὐθὺς ὡς ἀπαρτίσθῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τε κατα-σχόντος καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἀναγγελαμένων ἕως τότε δα-νειστῶν, ὡς καὶ τῶν ἔξοδων τῆς ἐκτελέσεως, παύει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός, τὰ δὲ λοιπὰ πράγματα ἀποδίδονται τῷ ὀφειλέτῃ ἀίρομένης αὐτοδικαίως τῆς ἐπ' αὐτῶν κατασχέσεως.

Ἄρθρ. 673. Περὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν, τῆς κατακυρώ-σεως καὶ καταβολῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος συντάσσει ὁ συμβο-λαιογράφος ἔκθεσιν, ἣν ὑπογράφει μετὰ τοῦ πρὸς ὃν ἡ κατα-

κύρωσις ὑπερθεματιστοῦ καὶ τῶν τυχόν παρόντων διαδίκων. Ἐὰν δέ τις τούτων δὲν δύναται ἢ δὲν θέλη νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μείασις τοῦτου ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἄρθρ. 674. Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τῆς ἀξίας τῶν τυχόν κατασχθέντων χρημάτων ἐπαρκῆ πρὸς πληρωμὴν τῶν τε ἐξῴδων τῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ τῶν μέχρι τῆς κατακυρώσεως ἀναγγελαμένων δανειστῶν, ὁ συμβολαιογράφος πληρώνει τὰ ποσὰ ταῦτα ἐντὸς τριῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἡμερῶν, ἐκδίδων γραμμάτιον πληρωμῆς, ἐὰν ἔγινε κατάθεσις τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 670· τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποδίδει ἀμέσως εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπὶ ἐξοφλητικῇ ἀποδείξει γραφομένη ὑπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ὅμως ὁ ὀφειλέτης δι' ἀνακοπῆς κατὰ τῶν ἀναγγελιῶν, συντασσομένης ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τούτου, προσέβαλε τὰς ἀναγγελίας ταύτας πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ τιμήματος, αἱ προσβληθεῖσαι οὕτω ἀπαιτήσεις δὲν πληρώνονται μέχρι τελεσιδικίου ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπαρκῆ γίνεται κατάταξις κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐριζόμενα.

Δ'. Ἀναγγελίαι, ἀνακοπαὶ καὶ παρεπίμπτοντα.

α'. Ἀναγγελίαι.

Ἄρθρ. 675. Πᾶς δανειστὴς τοῦ καθ' οὗ ἢ κατὰσχέσις, θέλων νὰ μετασχη τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ τῶν κατασχθέντων πραγμάτων, μὴ ἐξαιρουμένου μηδ' αὐτοῦ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ, ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα. Ἐκάστη τῶν ἀναγγελιῶν τούτων, ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ τίτλῳ ἐκτελεστοῦ, ἔχει ἰσχύν καὶ ἀποτέλεσμα αὐτετελοῦς κατασχέσεως ὑπὲρ τοῦ ἀναγγεληθέντος καὶ εἶνε ἀνεξάρτητον τὸ κύρος αὐτῆς ἀπὸ τῆς τυχόν ἀκυρότητος τῆς ἀρχικῆς κατασχέσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ πράγματα παρεδόθησαν εἰς τὸν μεσεγγυούχον. Ἐπομένως νέα μὲν κατὰσχέσις καὶ μεσεγγύησις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀπόδοσις αὐτῶν παρὰ τοῦ μεσεγγυούχου ἀνευ τῆς συναίνεσεως ἀπάντων τῶν ἀναγγελημένων ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλῳ δανειστῶν,

πραίτησις δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κατασχόντος ἢ οἰουδὴποτε τῶν ἀναγγελαμένων δανειστῶν ἢ δι' οἰουδὴποτε λόγον ἀκύρωσις ὡς πρὸς τινὰς τούτων δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν ἤδη ἀναγγελαμένων ἐπὶ ἐκτελεστῶ τίτλῳ οἴτινες, ἐὰν ἔχωσιν ἤδη ἐπιδόση ἐπιταγὴν, δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ διαδικασίας.

Ἄρθρ. 676. Ὡς πρὸς τὸ ἐν ἄρθρ. 675 ἀναγραφόμενον δικόγραφον ἀναγγελίας, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρ. 237 καὶ 238. Ἐπιδίδεται δὲ τοῦτο μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς κατακυρώσεως τὸ βραδύτερον, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου πρὸς τε τὸν ὀφειλέτην καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον, ὡς καὶ πρὸς τὸν μεσεγγυούχον, ἐὰν ἔχη εἰσέτι παρ' αὐτῷ τὰ κατασχεθέντα. Ἐν τῇ ἀναγγελίᾳ πρέπει νὰ ὀρίζωνται τὰ κατασχεθέντα, ἔστω καὶ δι' ἀπλῆς ἀναφορᾶς εἰς τὴν κατασχετήριον ἔκθεσιν, τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου. νὰ μνημονεύηται ἡ ἀπαιτήσις, τὸ τυχὸν προνόμιον καὶ ἡ αἰτία ἢ ὁ τίτλος αὐτῆς καὶ νὰ διορίζηται ἀντίκλητος τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 641. Συγχρόνως τῇ ἐπιδόσει τῆς ἀναγγελίας ὀφείλει ὁ ἀναγγελλόμενος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς, νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ αὐτῷ συμβολαιογράφῳ, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως, τὸν τίτλον τῆς ἀναγγελλομένης ἀπαιτήσεως τοῦ ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιπεφωνημένῳ ἀντιγράφῳ, ἐὰν στηρίξῃ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ ἐπὶ ἐγγράφῳ τίτλου, ὡς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκτελεστότητος αὐτοῦ, ἐὰν ἐπικαλῆται τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐπιδοτήρια τῶν ἀναγγελλῶν αὐτοῦ. Ἡ προσηκόντως ἐπιδοθεῖσα ἀναγγελία διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀναγγελλομένης ἀπαιτήσεως.

β'. Ἀνακοπαί.

Ἄρθρ. 677. Ὁ ὀφειλέτης δύναται τὸ βραδύτερον μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ προσβάλῃ δι' ἀνακοπῆς τὴν κατάσχεσιν καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ, ἢ δὲ ἀνακοπῆ αὕτη πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν ἀντίκλητου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν κατοικῇ αὐτόθι. ἄλλως πᾶσα ἔκτοτε πρὸς αὐτὸν κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν γραμματεῖα

του Δικαστηρίου τούτου. Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 641 καὶ 642 τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἐν τοσοῦτῳ ἢ ἐκτέλεσις μέχρις οὗ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐπιτρέψῃ ἀναστολήν, ἥτις ἀπαραιτήτως κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μόνον ἐφ' ἅπαξ δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ αὐτοῦ δανειστοῦ καὶ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἀνακοπῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἥδη κοινοποιηθείσης· ἢ ὁ ἀναστολὴ αὕτη ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς πρώτης ἀποφάσεως, ἣν ἤθελεν ἐκδώσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀρμόδιον δικαστήριον, εἰς ὃ ἀφίεται ἢ ἐκτίμησις τῆς περαιτέρω ἀναβολῆς.

Πᾶσα ἄλλη ὑπὸ τοῦ Προέδρου διαταχθεῖσα ὡς πρὸς τὸν αὐτὸν δανειστὴν ἀναστολὴ εἶνε αὐτοδικίως ἄκυρος, ὁ δὲ συμβολαιογράφος ὀφείλει ἐπὶ ποινικῇ καὶ πειθαρχικῇ εὐθύνῃ νὰ μὴ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψει.

Ἄρθρ. 678. Ἡ καθ' ὠρισμένου δανειστοῦ ἀναστολὴ δὲν ἔχει ἀποτέλεσμα εἰμὴ μόνον κατ' αὐτοῦ· ἐπομένως ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφος ὀφείλει καὶ ἐναντίον αὐτῆς νὰ προβῇ καὶ ἀτεπαγγέλτως εἰς τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσιν ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἀναγγελοθέντων ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλῳ δανειστῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἐκτέλεσις ἀνεστάλη ρητῶς κατὰ πάντων.

Ἄρθρ. 679. Μετὰ τὴν κατακύρωσιν δὲν ἐπιτρέπεται προσβολὴ τῶν πρὸ αὐτῆς ἐκτελεστικῶν πράξεων, ἐπιφυλακτομένου τοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν τυχόν δικαιώματος· πᾶσα δὲ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου προσβολὴ τῆς κηρύξεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπιτρέπεται δι' ἀνακοπῆς, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς οὐκὼς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως. Ἡ τοιαύτη ἀνακοπὴ δέον ν' ἀπευθύνεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέντου, κατὰ πάντων τῶν ἀναγγελοθέντων ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλῳ δανειστῶν, κατὰ τοῦ κατασχόντος καὶ κατὰ τοῦ πρὸς ὃν ἐγένετο ἢ κατακύρωσις. Ἐὰν μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἀκυρωθῇ ἢ κατάσχεσις κατὰ πάντων τῶν ἀνηγγελεμένων ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλῳ δανειστῶν, δυνάμει ἀνακοπῆς τοῦ ὀφειλέτου πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ γενομένης, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 684 ὡς πρὸς

τὴν ἰσχὺν τῆς κατακυρώσεως, ὁ δὲ ὀφειλέτης δικαιούται ν' ἀναλάβῃ μόνον τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ τὰς διανεμηθείσας μερίδας αὐτοῦ παρὰ τῶν λαβόντων ταύτας δανειστῶν, πλὴν τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων, δικαιούμενος εἰς ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ κατασχόντος, ἐὰν οὗτος ἐνήργησεν ἐκ δόλου ἢ ἀσυγγνώστου ραθυμίας.

Ἀκυρουμένου τοῦ πλειστηριασμοῦ οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται, εἰς ἣν ἦσαν κατάστασιν ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ, ἐπομένως τὰ μὲν πλειστηριασθέντα ἀποδίδονται πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον, οὗτος δὲ ὀφείλει τὸ μὲν τυχὸν μὴ διανεμηθὲν τμήμα ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν, νὰ προδῇ δὲ εἰς νέον πλειστηριασμὸν διὰ μιᾶς ἀπλῆς ἐπιτοπίου κηρύξεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 666. Ἐὰν τὸ τμήμα τοῦ ἀκυρωθέντος πλειστηριασμοῦ διανεμηθῇ ἤδη, ὁ ὑπερθεματιστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολήψεως τούτου παρὰ τῶν λαβόντων αὐτὸ, ἐκτὸς ἐὰν προτιμᾷ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τοῦ πλειστηριασθησομένου πράγματος, ὅτε προτιμᾶται παντὸς ἄλλου δανειστοῦ.

Ἄρθρ. 680. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων, δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ ζητήσῃ διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ὑπερθεματισμοῦ ἀποζημίωσιν, ἐὰν οὗτος παρεκώλυσεν ὅπωςδῆποτε τὸν συναγωνισμὸν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐντεῦθεν παρήχθη ἐκπλειστηρίασμα οὐσιωδῶς ἔλασσον τῆς ἀξίας τῶν εἰς αὐτὸν κατακυρωθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 681. Τρίτοι, διεκδικούντες ὡς ἴδια πάντα ἢ τινα τῶν κατασχεθέντων κινήτων, δύνανται νὰ προσβάλωσι μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ βραδύτερον τὴν ἐκτέλεσιν δι' ἀνακοπῆς διεκδικητικῆς τῶν περὶ ὧν ἡ ἀντιποίησης πραγμάτων. Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 641 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ συνεπειάς. Δέον δὲ ν' ἀπευθύνηται ἡ ἀνακοπὴ κατὰ τε τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ, κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ κατὰ πάντων τῶν ἕως τότε ἀναγγελοθέντων ἐπὶ ἐκτελεστῶ τίτλῳ δανειστῶν καὶ νὰ κοινοποιῆται καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὴν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641 καὶ 678 τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὰ ἐν ἄρθρ. 237,

238 κλι έπ. ώρισμένα' άλλ' είς τόν ανάκοπτοντα τρίτον έπιτρέπονται και άνεκαθαρίστοι ένστάσεις.

"Αρθρ. 682. Έάν διά τής άνακοπής του τρίτου διεκδικηται μέρος μόνον τών κατασχεθέντων πραγμάτων και ώς προς τουτο μόνον διατάχθη άναστολή, πλειστηριάζονται τά λοιπά, έκτός εάν κατ' αίτησιν τών διαδίκων άνασταλη έν συνόλω υπό του δικαστηρίου ό πλειστηριασμός.

"Αρθρ. 683. Έν περιπτώσει άπορρίψεως τής άνακοπής ώς άδοσίμου, ό έκ συμπαιγνίας μετά του όφειλέτου διεκδικήσας τά κατασχημένα τρίτος δύναται νά καταδικασθῃ και είς αποζημιώσεις ένεκα τής τυχόν γενομένης άναστολής του πλειστηριασμού ή έξ άλλης ζημίας, έτι δε και είς χρηματικήν ποινήν τριακοσίων μέχρι χιλίων δραχμών ύπερ τών αντίδικων τών θανειστών του όφειλέτου, συμμέτρως προς τάς άνηγγελμένas αύτών απαιτήσεις διανεμομένων. Η παραίτησις τής άνακοπής φέρει τό αυτό αποτέλεσμα τής άπορρίψεως.

"Αρθρ. 684. Τών κατακυρωθέντων πραγμάτων διεκδικησις δέν έπιτρέπεται. Έάν δέ ή άνακοπή του τρίτου έπεδικάσθη μετά τήν κατακύρωσιν τών κατασχημένων, ό τρίτος δικαιοϋται, άναγγελλόμενος ώς θανειστής, νά λάβη όλόκληρον τό εκπλειστηρίασμα μετά τήν άφαίρεσιν τών τής έκτελέσεως έξόδων. Έάν όμως τό εκπλειστηρίασμα είχεν ήδη διανεμηθῃ, ό τρίτος δικαιοϋται ν' απαιτήσῃ τό ίσότιμον του εκπλειστηριασματος παρ' εκείνων προς ους και καθ' όσον διανεμηθῃ τό εκπλειστηρίασμα. Τό δικαίωμα τουτο παραγράφεται μετά πενταετίαν από τής κατακυρώσεως.

Ε'. Κατάσχσεις άσυγκομίστων καρπών.

"Αρθρ. 685. Η κατάσχσεις άσυγκομίστων εισέτι καρπών δύναται νά γίνη μόνον έντός έξ έβδομάδων πρό τής συνήθους ώριμάνσεως τών καρπών. Έν τῃ εκθέσει τής κατασχέσεως περιγράφονται οι άγροί, τό είδος, ή ποσότης, ή ποιότης τών καρπών και τό ποσόν τής εκτιμήσεως, προσλαμβανομένων έν ανάγκη πρός προσδιορισμόν τουτου υπό του κλητήρος και δύο εκτιμητών.

"Αρθρ. 686. Ως φύλαξ τών καρπών διορίζεται συνήθως ό άγροφύλαξ, όπου δε δέν ύπάρχει τοιοϋτος είς παρὰ του Δημάρχου προβαλλόμενος φύλαξ. Έάν οι άγροί κείνται είς διαφόρους δήμους διορίζεται διά τους έν εκάστῳ δήμῳ μεσεγγυομένους καρ-

πρὸς ἰδιαιτέρας φύλαξ. Ἀντίγραφον τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως κοινοποιεῖται εἰς τὸν Δήμαρχον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 655—684 ὠρισμένα.

ΣΤ'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἄρθρ. 687. Πᾶς δανειστής, δυνάμενος νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν, ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου νὰ κατὰσχῃ εἰς χεῖρας τρίτου ἢ παρ' ἑαυτοῦ τὰ παρὰ τούτου ἢ ἑαυτοῦ ἀμέσως εἴτε ὑπὸ προθεσμίαν ἢ αἴρεσιν τῶ ὀφειλέτῃ του ὀφειλόμενα χρήματα καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα διὰ δικογράφου κατασχέσεως, ὅπερ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τε τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς μίξς μέχρι τῆς ἐξέρας τῶν κοινοποιήσεων τούτων. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἄρθρ. 688. Ἡ κατάσχεσις γίνεται ἀδεία τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ. Τότε μόνον ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ ἄνευ τοιαύτης ἀδείας, ὅταν ἐξεδόθῃ ἀπόφασις, ἔστω καὶ μὴ τελεσίδικος, ἐπιδικάζουσα ὅμως τὸ πίστωμα, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ ἕτερον δημόσιον ἐγγράφον ἐκτελεστόν· ὁ Πρόεδρος ἐν τῇ χρησιμοποιεμένῃ ἀδείᾳ προσδιορίζει καὶ τὴν κατασχετέαν ποσότητα.

Ἄρθρ. 689. Ἐν τῷ δικογράφῳ τῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ μνημονεύηται τὸ δικαιογράφον ἢ ἡ ἀδεία τοῦ Προέδρου καὶ ἐπὶ χρημάτων ἢ κατασχετέα ποσότης, ἐπὶ δὲ ἄλλων ἀντικειμένων τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ἡ κατὰ προσέγγισιν ἀξία αὐτῶν, διορίζεται δὲ καὶ ἀντίκλητος κατὰ τὸ ἄρθρ. 641 ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατασχέσεως, ἐὰν δὲν κατοικῇ αὐτόθι ὁ κατασχών, ἄλλως ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 641 ὀριζόμενα.

Διὰ τοῦ κατασχετηρίου πρέπει νὰ κληθῆται ὁ μὲν ὀφειλέτης πρὸς κύρωσιν τῆς κατασχέσεως, πρὸς δὲ καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἀπατιήσεως, ὡσάντις αὕτη δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἢ ἀποφάσεως, ὁ δὲ τρίτος πρὸς δήλωσιν καὶ φύλαξιν τῶν κατασχεθέντων μέχρις οὗ ἀποφασίσῃ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τίνα πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἢ ἀποδοθῶσι ταῦτα.

Ἄρθρ. 690. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ κατασχετηρίου, ἐν τῷ ὁποίῳ πρέπει νὰ γίνηται μεία τοῦ δικαιογράφου τῆς ἀπαίτησεως καὶ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου, ὁ μὲν τρίτος δὲν δύναται πλέον νὰ δώσῃ νὰ κατασχεθέντα οὐδὲ νὰ τὰ συμψηφίσῃ πρὸς μεταγενεστέραν τῆς κατασχέσεως ἀπαίτησιν, ἀλλ' εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς φυλάξεως, καταβάλλων ἐπιμέλειαν συνετοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ὀπισθῆ πεπε διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων.

Ἄρθρ. 691. Ἡ δίκη εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου τῆς κατοικίας καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης τῆς ἐν τῷ χρόνῳ τῆς κατασχέσεως δικμονῆς τοῦ τρίτου μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κατασχετηρίου εἰς τὸν τρίτον. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται ἐπὶ δύο μῆνας, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ τρίτος διέμειν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ὄν χρόνον ἐπεδόθη πρὸς αὐτὸν τὸ κατασχετήριο.

Ἐὰν διόφορα δικαστήρια κατ' ἀντικείμενον εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν καὶ τὴν κατὰ τοῦ τρίτου, ἀμφοτέρω συνενῶνται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἐὰν ἡ κυρία ἀπαίτησις εἶναι ἤδη ἐκκρεμῆς καὶ ὄν χρόνον ἐπιχειρεῖται ἡ κατάσχεσις, ἡ κατὰ τοῦ τρίτου δίκη εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου συνεκδικαζομένη μετ' ἐκείνης καὶ τηρουμένων διὰ τὸν τρίτον τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρ. 692. Ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀκριβῶς παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καλεῖται, μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἢ τὸ βραδύτερον καὶ κατ' αὐτὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐὰν ἔχη εἰς χεῖράς του ἢ ὀφείλῃ καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους τὰ κατασχεθέντα ἀντικείμενα, τοὺς λόγους τῆς τυχόν ἀποσβέσεως τῆς ὀφείλης, ἐὰν ἐγένοντο προηγουμένως κατασχέσεις εἰς χεῖράς του· προσάγει δὲ καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δηλώσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου διὰ πᾶσαν μεταγενεστέραν προσαγωγὴν.

Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ἐποιήσατο τὴν δηλῶσιν ταύτην, θεωρεῖται ὀφειλέτης τῶν κατασχεθέντων, μὴ δικαιοῦμενος νὰ προσβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν δι' ἐφέσεως.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐποιήσατο νομίμως δηλῶσιν, αὕτη ἐπέχει

τόπον ἀπολογητηρίου καὶ ἐξετάζεται τὸ βᾶσιμον ταύτης καὶ ἐρή-
μην τοῦτου.

Ἄρθρ. 693. Παρ' ἐκάτῳ Εἰρηνοδικεῖῳ τηρεῖται βιβλίον
κατασχέσεων, ἐν ᾧ ἐγγράφεται περιληπτικῶς πᾶσα κατάσχεσις
κινήτων καὶ ὅπερ ἀναικονοῦται παντὶ ἐνδιαφερομένῳ. Πᾶς δὲ
κατασχὼν δανειστῆς ὀφείλει νὰ ποιήσῃ τὴν ἐγγραφὴν ταύτην ἐν
τῷ βιβλίῳ τοῦ Εἰρηνοδικεῖου τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου ἐντὸς ὀκτώ
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κατασχετηρίου εἰς τοῦτον. Ἄλλως
θεωρεῖται αὕτη ἀπέναντι παντὸς μεταγενεστέρως κατασχόντος
δανειστοῦ ὡς οὐδὲν ἰσχυρῶς γενομένη.

Ἄρθρ. 694. Πᾶς ἕτερος δανειστῆς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπι-
βάλῃ δευτέραν κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τοῦ τρίτου, ἐὰν ἡ πρώτη
ἐγένετο νομίμως, ἀλλὰ μόνον νὰ παρεμβῇ εἰς τὴν παρ' οἰωδῆποτε
βαθμῇ ἐκκρεμῇ δίκην αὐτῶν καὶ ζητήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἐπι-
κύρωσιν τῆς κατασχέσεως καὶ τὴν ἀνάλογον μερίδα ἐπὶ τῶν
κατασχεθέντων, ἐξακολουθῶν ἐν ἀνάγκῃ αὐτὸς τὴν δίκην, ἐὰν ὁ
κατασχὼν συνεδιδάσθῃ ἢ παρητήθῃ. Ἡ παρέμβασίς του αὕτη ἐξο-
μοῦται κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως, ἐπομένως πρέπει
νὰ συντρέχωσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἄρθρ. 687 καὶ 688, νὰ
περιέχῃ δ' αὕτη ὅτι καὶ τὸ κατασχετήριον (ἄρθρ. 689). Περὶ
τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν παρεμβάσεων γίνεται μία δίκη.

Ἐὰν ὅμως ὁ δανειστῆς προέβῃ εἰς κατάσχεσιν, ὁ τρίτος εἶναι
ὑπόχρεως νὰ ποιήσῃται τὴν δήλωσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 692,
τὸ δὲ δικαστήριον, ἀποδεικνυομένου ὅτι ὑπάρχει καὶ προηγου-
μένη κατάσχεσις νομίμως ἐγγραφεῖσα εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 693
βιβλίον, ἀκυροῖ τὴν μεταγενεστέραν.

Ἄρθρ. 695. Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ὁ κατασχὼν καὶ οἱ παρεμ-
βαίνοντες δανεισταὶ ἐξακοῦσι τὰ δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου τῶν,
μὴ μεταβαλλομένης οὔτε οὐσιαστικῶς οὔτε δικονομικῶς τῆς θέ-
σεως αὐτοῦ ἢ τοῦ τρίτου, ἐπομένως οὔτε ὁ ὀφειλέτης οὔτε ὁ τρί-
τος δύνανται νὰ προτείνωσιν ἐνστάσεις ἀνεκκαθαρίστους, ἐὰν αἱ
κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεις στηρίζωνται ἐπὶ τίτλου ἐκτελεστοῦ, ὁ δὲ
τρίτος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ τὴν εἰκονικότητα τῆς
ἀπαιτήσεως τῶν κατασχόντων ἢ παρεμβαίνόντων δανειστῶν.

Ἄρθρ. 696. Ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ τρίτου ὅτι ἔχει εἰς χεῖράς
του ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ κατασχεθέντα τὸ δικαστήριον δύναται

τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαφορομένων νὰ διατάξῃ τὴν παρὰ τῷ Δημόσιῳ Ταμείῳ ἢ τῇ Κρητικῇ Τραπεζῇ κατάθεσιν ἢ καὶ τὴν ἐπιέγγυήσῃ εἰς τοὺς δανειστάς ἢ τινὰ τούτων καταβολήν, ὅτε παύουσι καὶ οἱ τόκοι τοῦ δανείου τοῦ λαβόντος δανειστοῦ ἀναλόγως τῶν καταβληθέντων χρημάτων.

Ἄρθρ. 697. Ἐὰν τὰ παρὰ τῷ τρίτῳ κατασχεθέντα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν διατάσσεται κατ' αἰτήσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν δημοσίως ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὑπὸ τοῦτου διοριζομένου ἐντὸς βραχείας προθεσμίας, καὶ ἐν κινδύνῳ παραχρῆμα.

Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγείται πάντοτε κοινοποίησις διὰ προφορικῆς κηρύξεως, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα ὀφείλει νὰ καταβῆται ἀνυπερθέτως εἰς τὸ ἐγγύτερον Δημόσιον Ταμεῖον ἢ ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα.

Ἄρθρ. 698. Ἐὰν ἐπικυρωθῇ ἡ κατάσχεσις διατάσσεται ἐν τῇ ἀποφάσει

α'.) Ὅτι ὁ τρίτος πρέπει ν' ἀποδώσῃ τὰ κατασχεθέντα εἰς τὸν δανειστὴν κατὰ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ποσότητα, καὶ ἐὰν πλείονες παρέστησαν δανεισταὶ ἐν τῇ δίκῃ τὸ Δικαστήριον ὀρίζει τὸ ἀνήκον ἐκάστῳ ἀναλόγως τοῦ βασίμου τῆς ἀξιώσεως.

β'.) Ἐπὶ κατασχέσεως ἄλλων κινητῶν, ὅτι πρέπει ταῦτα νὰ πλειστηριασθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου (ἄρθρ. 662—684), τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα νὰ πληρωθῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ προσώπων.

γ'.) Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα ὀφειλῶνται ὑπὸ προθεσμίαν ἢ αἵρεσιν, ὅτι ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ἢ τὴν ἔξοδον τῆς αἵρέσεως.

δ'.) Ἐὰν ἐκ τῶν ἀξιώσεων τῶν κατασχόντων δανειστῶν ἢ καὶ τῶν ἀναγγεϊλαμένων τινὲς μὲν εἶναι ἐκκαθαρισμένοι, ἄλλαι δὲ χρῆξουσι μακρᾶς διαδικασίας, εἶναι δὲ τὸ Δικαστήριον εἰς κατάστασιν νὰ ἐκδώσῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν καὶ ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς τοῦ τρίτου, τότε δύναται τὸς ἀνεκκαθαριστούς ἀπαιτήσεις ν' ἀποκλείσῃ τῆς διανομῆς, νὰ διατάξῃ δὲ ταύτην μεταξὺ τῶν ἄλλων.

ε΄.) Διατάσσει τὴν προαφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς θηλώσεως καὶ ἐμφανίσεως τοῦ τρίτου ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένων, ἐὰν οὗτος δὲν ἠμφισβήτησε τὸ χρέος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ἐναγκαστικὴ ἐκποίησης ἀκινήτων.

Α΄. Κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 699. Δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν οἰκία τοῦ ὀφειλέτου, κατοικουμένη ὑπὸ τούτου, ἐὰν αὕτη δὲν ὑπερβαίῃ τὴν ἀξίαν τῶν 600 δραχμ. πλὴν ἐὰν παρεχωρήθῃ εἰς ὑποθήκην δυνάμει συμβάσεως.

Ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου προαφαίρεσις ἴσου ἢ ἐλάττωτος ποσοῦ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ἀπαγορεύεται. Ἀκίνητα ἐνυπόθηκα δὲν ἐκποιῶνται, ἐὰν μὴ πρότερον ἢ τοῦλάχιστον συγχρόνως δὲν ἐκποιῶνται καὶ τὸ ἐνυπόθηκον διὰ τὴν ἐκτελουμένην ἀπαίτησιν.

Ἄρθρ. 700. Ἡ κατάσχεσις ἀκινήτου ἢ ἐμφυτεύσεως ἢ ἐπιφανείας ἢ ἐπιικαρπίας ἀκινήτου γίνεται διὰ κατασχετηρίου ἐπιταγῆς, ἧτις συντασσομένη ὡς δικιόγραφον καὶ κοινοποιουμένη τῷ ὀφειλέτῃ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, πρέπει νὰ ὀρίζῃ—1) τὸ ἐκτελεστὸν δικιόγραφον, τὸ ποσὸν τῆς ἀπαίτησεως, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, —2) ἀπλὴν μνείαν τῆς τοποθεσίας, τοῦ εἶδους, τῶν ὀρίων καὶ τῆς ὡς ἔγγιστα ἐκτάσεως τοῦ κατασχομένου ἀκινήτου, —3) τὸν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ διοριζόμενον ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἀκινήτου συμβολαιογράφον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, —4) τὸ ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ προσφερόμενον τίμημα τῆς πωλήσεως, —5) τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 641 καὶ ἐπὶ ταῖς ἐν αὐτῷ συνεπειαις, —6) πρόσκλησιν ὅπως ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ὁ ὀφειλέτης πληρώσῃ τὸ χρέος καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τούτου ὁ δανειστὴς θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐκποίησην τοῦ ἐν τῇ ἐπιταγῇ ἀκινήτου. Ἡ πρόσκλησις αὕτη εἶναι περιττὴ ἐὰν ἐγένετο προηγουμένως ἄλλη ἐπιταγὴ καὶ παρῆλθεν ἡ πρὸς πληρωμὴν νόμιμος προθεσμία.

Ἄρθρ. 701. Διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κατα-

σχέσεως λογίζονται συγκατεσχημένα αὐτοδικαίως καὶ τὰ παρακολουθήματα τοῦ κατασχεθέντος καὶ οἱ ἕκτοτε συλλεγτέοι φυσικοὶ καὶ ἀστικοὶ αὐτοῦ καρποὶ ἐπομένως ὁ μεσεγγυοῦχος τοῦ κατεσχημένου ἀκινήτου ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς κατασχετηρίου ἐπιταγῆς ὑποχρεοῦται καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως τοὺς μὲν συλλεγομένους φυσικοὺς καρποὺς νὰ καταθέτῃ ἀμέσως παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφῳ, ὡς καὶ τὰ ἀπαιτητὰ μισθώματα, οὗτος δ' ὀφείλει ἀνυπερθέτως νὰ καταθέτῃ τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐγγύτερον Δημόσιον ταμεῖον ἢ τὴν Κρητικὴν Τράπεζαν.

Πᾶς ἀναγγελοῦχος δανειστής ἔχων ἐκτελεστὸν δικαιογράφων δικαιοῦται νὰ ἐκδίσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τοῦ μεσεγγυοῦχου δι' ἀγωγῆς, εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἄρμοδίου τοῦ τόπου τοῦ ἀκινήτου Δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 702. Ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως νεμομένος τὸ κατασχεθὲν ἢ, ἐὰν τοῦτο εἶναι μεμισθωμένον, ὁ μισθωτῆς αὐτοῦ, εἶναι αὐτοδικαίως ὁ μεσεγγυοῦχος τοῦ ἀκινήτου. Δύναται ὅμως τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου τοῦ ἀκινήτου ἐπ' ἀναφορᾷ παντὸς ἔχοντος συμφέρον καὶ καλουμένων τῶν διαδίκων, νὰ διορίσῃ ἄλλον ὡς μεσεγγυοῦχον αὐτοῦ καὶ διατάξῃ τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τοῦ ἀκινήτου. Ὁ μεσεγγυοῦχος ὑπέχει τὰς ἐν ἄρθρῳ 659 ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνας μέχρι παραδόσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς τὸν μεταγράψαντα τὴν κατακύρωσιν ὑπερθεματιστήν.

Ἄρθρ. 703. Ἐπὶ ἐνυποθήκων κτημάτων παρὰ τρίτων κατεχόμενων ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 700 ἀναφερομένη κατασχετήριος ἐπιταγὴ μετὰ τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου πρέπει νὰ ἐπιδίδῃται εἰς τὸ τοῦτον καὶ τὸν ὀφειλέτην. Παρελθούσης τῆς πρὸς πληρωμὴν νομίμου προθεσμίας, ἡ διαδικασία τῆς ἐκτελέσεως ἀπευθύνεται καὶ κοινοποιεῖται μόνον πρὸς τὸν τρίτον νομέα.

Ἄρθρ. 704. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 703 κοινοποίησιν τῆς κατασχετηρίου ἐπιταγῆς πρὸς τὸν τρίτον διακράτορον τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, οἰκλήποτε εἰδικὴ διαδοχὴ ἐν τῇ κυριότητι ἢ ἐν τῇ νομῇ τοῦ ἀκινήτου οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ τὸν ἐπισπεύδοντα δανειστήν εἰς νέαν ἐπιταγὴν ἢ κοινοποίησιν πρὸς τὸν περαιτέρω νομέα.

Ἄρθρ. 705. Ἡ κατὰ τ' ἄρθρα 700 καὶ 703 κατασχετήριος

ἐπιταγή μετ' ἀντιγράφου τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου κοινοποιεῖται συγχρόνως καὶ πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦ τόπου τοῦ ἀκινήτου, ὅστις ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήμωντος καὶ ἀποζημιώσει ἐτι δὲ καὶ πειθαρχικῶν προστίμων 300 μέχρι 1000 δρ. ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγράψῃ παραχρῆμα ἐν περιλήψει ταύτην εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ μεταγραφῆς καὶ ὑποθηκῶν νόμου ὀριζόμενον βιβλίον. Ἡ ἐγγραφή χρονολογεῖται ὀλογράφως καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ὁ ἀμελήσας περὶ τὴν ἐπίδοσιν ταύτην κλητῆρ.

Ἄρθρ. 706. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 705 ἐγγραφῆς ὑποχρεοῦται ὁ ἐπισπεύδων δανειστής ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐπίδοις τὴν κατασχετήριον ἐπιταγὴν κλητῆρ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφῳ, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως, τὸ ἀπόγραφον τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρ. 707. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐνεγράφη ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 705 ἡ κατασχετήριος ἐπιταγή, αὕτη λογίζεται ὑπάρχουσα ἀπέναντι τοῦ τε ὀφειλέτου καὶ παντὸς τρίτου ἐπομένως πάντα ἕκτοτε ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου νομείως ἐπιχειρηθεῖσα ἐκποιήσις ἢ ὑπεγγύησις τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυρὸς, ὡς καὶ πᾶσα μεταγραφή προγενεστέρου τίτλου ἐκποιήσεως τοῦ κατασχεθέντος. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ χρονικοῦ σημείου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐν ἄρθρ. 706 ἀπαιτουμένης ἐμπροθέσμου καταθέσεως τῶν ἐγγράφων, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀκινήτων πάντα τὰ ἐν ἄρθρ. 675 ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 708. Πᾶσα ἐπιζήμιος διάθεσις ἢ βλάβη τῶν κατασχεθέντων ἐπιφέρει τὴν εἰς ἀποζημιώσιν καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως εὐθύνην, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ἐν ἄρθρ. 171 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινῆς.

Β'. Πλειστηριασμός.

Ἄρθρ. 719. Τὰ οὕτω διὰ τῆς ἐπιταγῆς κατασχεθέντα ἀκίνητα μετὰ τῶν τυχόν μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ συλλεχθέντων καὶ κατασχεθέντων φυσικῶν αὐτῶν καρπῶν (ἄρθρ. 701) πλειστηρια-

ζονται δημοσίως ἐπιμελεῖται τοῦ δανειστοῦ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 700 ἐδ. ὅν συμβολαιογράφου τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας π. μ. μετὰ παρέλευσιν πέντε ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς κατασχετηρίου ἐπιταγῆς. Ἐὰν ἕνεκά τινος τῶν ἐν ἄρθρ. 662 περιπτώσεων ὁ πλειστηριασμός δὲν γίνῃ κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἡμέραν, γίνεται τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παύσεως τοῦ λόγου τῆς ἀναβολῆς, ἀλλὰ πάντοτε κατόπιν νέου προγράμματος, δημοσιευομένου καὶ κοινοποιουμένου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 710 ὄρισμένα, ἐκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα, ἐκτὸς ἂν ὁ τε δανειστής καὶ ὁ ὀφειλῆτης ἢ ὁ τρίτος νομεὺς διὰ κοινῆς ἐγγράφου δηλώσεως, κοινοποιηθείσης πρὸς τὸν συμβολαιογράφον ἐντὸς ἐκτὼ τῶ πολῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 705, ὥρισαν ἕτερον ἐκεῖ ὄρισμένον συμβολαιογράφον πρὸς ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῶν κατατεθέντων ἐγγράφων τὰ ἐν ἄρθρ. 663 ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 710. Ἡ ἡμέρα, ἡ τόπος καὶ οἱ ὄροι τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ συμβολαιογράφος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ οὗτος, ὀρίζονται ἐν προγράμματι, συντασσομένῳ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὸ τινος κλητῆρος. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο πρέπει νὰ περιέχῃ προσέτι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ, τοῦ ὀφειλῆτου καὶ τοῦ τυχόν τρίτου νομέως τοῦ ἀκινήτου, τὴν ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐπιταγῇ περιγραφὴν τοῦ κατασχθέντος κτήματος καὶ τῶν ἕως τότε κατατεθέντων καρπῶν ἢ μισθωμάτων αὐτοῦ (ἄρθρ. 701) καὶ περιλήψιν τῶν λοιπῶν ὄρων τῆς κατασχετηρίου ἐπιταγῆς, ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κατασχόντος προσφερόμενον τίμημα τῆς πωλήσεως, ὡς καὶ σημειώσιν τοῦ ἀντικλήτου αὐτοῦ. Ἐπιδίδεται δὲ, παραγγελίᾳ τοῦ ἐπισπεύδοντος, τὸ πρόγραμμα τοῦτο δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, πρὸς τε τὸν ὀφειλῆτην, τὸν τυχόν τρίτον νομέα, πρὸς πάντας τοὺς ἕως τότε ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου καὶ ἐπὶ προσημειώσει δανειστάς, ὡς καὶ πρὸς τοὺς τυχόν ἕως τότε συντηρητικῶς προ-

κατασχόντας τὸ ἀκίνητον. Δημοσιεύεται δὲ ἅπασι τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἑφημερίδος τινός, ἐκδομένης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ, ἐνθα τὸ ἀκίνητον, ἢ καὶ ἐτέρου γειτνιαζοντος, ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Κατὰ τὴν αὐτὴν προθεσίαν τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοιχοκολλᾶται καὶ εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ τόπου ἐνθα κεῖται καὶ ἐνθα ἐκπλειστηριάζεται τὸ ἀκίνητον. Πάντα δὲ ταῦτα ἐπὶ ποινή ἀκυρότητος τοῦ πλειστηριασμοῦ, εὐθουομένου τοῦ ὑπαίτιου ὑπαλλήλου κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 711. Ἡ ἀπόδειξις τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 710 γίνεται διὰ τῆς προσαγωγῆς τοῦ προγράμματος, τῶν σχετικῶν ἐπιδοτηρίων καὶ ἐντὸς ἀντιτύπου τοῦ φύλλου τῆς ἑφημερίδος, ἐν ἧ κατεχωρίσθη τὸ πρόγραμμα. Ἐν ἁλλείψει τῆς προσαγωγῆς τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, οὗτος μὲν ἀναβάλλεται (ἄρθρ. 709), ὁ δὲ ὑπαίτιος δικαστικῶς λειτουργῶς εὐθύνεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλασσομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ μείζονος ἔτι ποινῆς.

Ἄρθρ. 712. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης φρονῇ ὅτι τὰ κατασχεθέντα ἀκίνητα περιεγράψαν κακῶς ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐπιταγῇ διακιοῦται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς κατασχετηρίου ἐπιταγῆς νὰ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τοῦ ἀκινήτου νὰ γίνῃ νέα περιγραφή. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρ. 664 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 713. Ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ νέα δηλοποιήσις διὰ προφορικῆς κηρύξεως διατασσομένης ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Τῆς τελευταίας ταύτης ὡς καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ὡς ἄνω κοινοποιήσεων γίνεται συνοπτικὴ μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 714. Ὁ πλειστηριασμὸς λήγει τὴν μεσημβρίαν, ἐκτὸς ἐὰν μετ' αὐτὴν ἐξακολουθῶσιν αἱ προσφοραὶ ἐντὸς τριῶν τῆς ὥρας πρώτων λεπτῶν ἀπ' ἀλλήλων, ὅτε παρατείνεται τὸ πολὺ ἐπὶ μίαν ἔτι ὥραν. Ἡ κατακυρωσις γίνεται πρὸς τὸν τελευταῖον

πλειοδότην τρία λεπτά μετά τήν τελευταίαν προσφοράν, σημα-
νομένη διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

"Αρθρ. 715. Πᾶς ἔχων ἐλευθέραν τήν διάθεσιν τῆς ἰδίας
περιουσίας δικαιοῦται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' εἰδικοῦ πληρε-
ξουσίου, κατατιθέντος ἀμέσως τὸ περιττῆς πληρεξουσιότητος ταύτης
ἐπίσημον ἔγγραφον παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ, νὰ υπερθεματίζη,
πλὴν τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου,
οὗ αἱ προσφοραὶ εἶναι ἀπαράδεκτοι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ
συνάμα πειθαρχικῆ καὶ ἀστικῆ τοῦ συμβολαιογράφου εὐθύνῃ. Ὁ
συμβολαιογράφος εὐθύνεται διὰ τὴν φερεγγυότητα πᾶντὸς ὑπερ-
θεματιστοῦ, δικαιοῦμενος ὅπως ἀπικτήσῃ παρ' αὐτοῦ ἀξιοχρεῶν
ἐγγύησιν πραγματικὴν ἢ προσωπικὴν καὶ πρὸ πάσης προσφορᾶς,
διὰ τὸ ἀξιοχρεῶν τῆς ὁποίας ἐπίσης εὐθύνεται.

"Αρθρ. 716. Περὶ τῆς τάξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν κα-
ταχθέντων καὶ τῆς πύσεως τοῦ περαιτέρω πλειστηριασμοῦ
ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἀρθρ. 672 ὠρισμένα. Ἐν ἐλλείψει προσφο-
ρᾶς ὑπερβικνούσης τὴν διὰ τῆς καταχρητηρίου ἐπιταγῆς καὶ τοῦ
προγράμματος ὀρισθεῖσαν παρὰ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ, τὸ
ἀκίνητον κατακυροῦται εἰς τοῦτον ἐπὶ τῇ προσεγεχθείσῃ παρ' αὐ-
τοῦ τιμῇ.

"Αρθρ. 717. Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐφαρμόζεται ἡ διάτα-
ξις τοῦ ἀρθρ. 673. Ἐν τῇ κατακυρωτικῇ ἐκθέσει πρέπει ν' ἀνα-
φέρωνται καὶ οἱ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ πλειστηριασμοῦ ὅροι. Ἀπὸ
τῆς κατακυρώσεως οὐδεμία ἐπὶ πλέον ἐπιτρέπεται ἐγγραφῇ ὑπο-
θήκης κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου νομείως, καθ' οὗ ἢ κατὰ-
σχέσις.

"Αρθρ. 718. Ἐὰν ὅρος τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι ἡ ἀμέσως
καταβολὴ τοῦ τιμήματος, ὁ ὑπερθεματιστής κατατίθῃσι τοῦτο παρὰ
τῷ Δημοσίῳ ταμείῳ ἢ τῇ Κρητικῇ Τραπεζῇ, ὀφειλῶν ἐντὸς ἑκτῶ
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ Συμβο-
λαιογράφῳ τὸ περὶ καταθέσεως τοῦ ἐκπλειστηριάσματος γραμμά-
τιον παραλαβῆς. Ἐὰν δὲ ὅρος τοῦ πλειστηριασμοῦ ᾗτο ἢ ἐπὶ
προθεσμίᾳ καταβολὴ τοῦ τιμήματος, τὸ ρηθὲν γραμμάτιον κατα-
τίθεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ
τῆς κατακυρώσεως, ἐὰν δὲν ἐτάχθῃ πρὸς τοῦτο βραχυτέρα προ-

θεσμία. Πᾶς ὄρος μακροτέρας προθεσμίας εἶναι ἄκυρος.

"Αρθρ. 719. Ἐάν ὁ πρὸς ὃν ἡ κατακυρώσις ἀνηγγέλθη ἤδη ὡς δανειστής τοῦ καθ' οὗ ὁ πλειστηριασμός ὀφειλέτου ἢ τρίτου νομῶς δικαιούται νὰ συμφηρίσῃ πρὸς τὸ τίμημα τῆς κατακυρώσεως ἴσον ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ· ἐάν δὲ τὸ τίμημα εἶναι μείζον, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ συμφηρισμοῦ ἔχει ὅτε μόνον ὁ τοιοῦτος ὑπερθεματιστής, ἐάν καὶ καθ' ὅσον δὲν ἀνηγγέλθησαν ἐμπροθέσμως ἄλλων πιστώσεις προτιμώμεναι κατὰ νόμον τῆς ἑαυτοῦ, κατὰ τὰς περὶ κατατάξεως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις, ἢ συμμέτρως μετὰ τῆς ἀπαιτήσεώς του κατατακτέαι, ὅτε ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὰ εἰς ταῦτας ἀναλογοῦντα ποσά. Περὶ τοῦ συμφηρισμοῦ τοῦτου ἀποφαίνεται ὁ συμβολαιογράφος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐντὸς πρῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τῆς κατακυρώσεως γενομένων ἀναγγελιῶν καὶ τῶν κατατεθέντων ἐγγράφων αὐτῶν. Γενομένων τυχόν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἀντιρρήσεων παρὰ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν ἢ τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τοῦ συμφηρισμοῦ, οὗτος ἀναστέλλεται ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐκδοσις τῆς κατακυρωτικῆς περιλήψεως μέχρι τελεσιδικίου ἐκδικάσεως τῶν ἀντιρρήσεων, ὁ δὲ συμβολαιογράφος συντάσσων περὶ τοῦτου ἔκθεσιν, παραπέμπει παραχρῆμα τὰς ἀντιρρήσεις εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν, γινομένην καὶ δι' ἀπλῆς κλήσεως τῶν διαδίκων.

"Αρθρ. 720. Ὁ ὑπερθεματιστής ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δικαιούται νὰ παρακρατήσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα. Ἐάν ὅμως δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἐπαρκῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀπειλούμενον προφανῆ κίνδυνον ἀκυρώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἐκνικήσεως τοῦ κατακυρωθέντος κτήματος, εἴτε διότι διεξάγεται περὶ τοῦτου δίκη εἴτε διότι εἶναι προφανές ἐπ' αὐτοῦ ἀλλότριον δικαίωμα, δικαιούται ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου τοῦ τόπου τοῦ ἀκινήτου ἀναβολὴν τῆς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταθέσεως τοῦ ἐκπλειστηρίασματος μέχρι παραχρῆς ἀποχρώσεως ἐγγυήσεως, ἀσφαλιζούσης τὴν ἐκ τῆς ἐκνικήσεως ἀπειλουμένην ζημίαν.

Ἡ περὶ τούτου κλήσις, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρχδέκτου ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας κοινοποιουμένη πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον, ἀναστέλλει ἀφ' ἑαυτῆς τὸν ἀναπλειστηριασμὸν, πᾶς δὲ ἀναγγελοῦσιν ἐπὶ ἐκτελεστικῷ τίτλῳ δανειστῆς διακιοῦται νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν δίχην, ἣτις διεξάγεται συνοπτικῶς. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τοῦ ρηθέντος κινδύνου ἐπιτρέπει τὴν ἀναβολὴν τῆς καταθέσεως τοῦ ἐκπλειστηριάσματος μέχρι παροχῆς τῆς εἰρημένῃς ἀσφαλείας ὀριζομένης κατὰ ποσὸν ἐν τῇ ἀποράσει περὶ τῆς ἀσφαλείας ταύτης ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθροισι 621 καὶ 623 ὡρισμένα. Ἐντὸς ἑκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παροχῆς τῆς ἀσφαλείας ὁ ὑπερθεματιστῆς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα. ἄλλως γίνεται ἀναπλειστηριασμὸς, μεθ' ὃν ἡ ἀσφάλεια αἴρεται.

Ἄρθρ. 721. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 720 κλήσις περὶ ἀναβολῆς ἀπορριθῇ ἢ ἀντραπῇ, ὁ ὑπερθεματιστῆς οὐ μόνον ὑπόκειται εἰς τὰς τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ συνεπείας, ἐκ ἐπέλθῃ περίπτωσηε ἀναπλειστηριασμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὸν νόμιμον τόκον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κατακυρώσεως τοῦ κτήματος μέχρι καταβολῆς ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ. Οἱ τόκοι οὗτοι, προστιθέμενοι εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα, συνδιανέμονται μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀναγγελομένους δανειστάς.

Ἄρθρ. 722. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 720 χορηγηθεῖσα ἀσφάλεια αἴρεται τῇ αἰτήσει τοῦ πρὸς-τούτου ἔχοντος συμμέρον δι' ἀποράσεως τοῦ αὐτοῦ ἐπιβαλόντος αὐτὴν δικαστηρίου, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐξέλιπεν ὁ δι' αὐτῆς ἀσφαλισθεὶς κίνδυνος· τοῦναντίον δὲ κατὰ πίπτει ὑπὲρ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἐὰν καὶ καθ' ὅσον ὁ κίνδυνος ἐπραγματοποιήθῃ καὶ ἀπεφάνητο περὶ τούτου τὸ αὐτὸ δικαστήριον.

Ἄρθρ. 723. Ἐὰν ἡ μὲν ἀσφάλεια δὲν χορηγηθῇ ἐντὸς τῆς τελεσιδικίως ταχθείσης προθεσμίας, ὁ δὲ ὑπερθεματιστῆς ἕνεκα τούτου δὲν καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, δύναται μὲν οἰοσθήποτε τῶν ἐπὶ ἐκτελεστικῷ τίτλῳ ἀναγγελομένων δανειστῶν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφου ὅπως προδῇ οὗτος εἰς ἀναπλειστηριασμὸν, ἀλλ' ἢ πρὸς τὸν ρηθέντα ὑπερθεματιστὴν γενομένη κατακύρωσις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἀκυρωθεῖσα ἄμα

τῆ ἐκδόσει τοῦ προγράμματος τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, οὗτος δὲ ἀπαλλάσσεται πάσης ἐξ αὐτῆς εὐθύνης.

Γ'. Ἀναπλειστηριασμός.

Ἄρθρ. 724. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλλῃ ἢ δὲν συμφηφίσῃ κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὅρους καὶ προθεσμίας τὸ ἐκπλειστηριασμῶν, ὁ συμβολαιογράφος ὀφείλει αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, ἄμα τῆ ὑπὸ οἰουδήποτε ἔχοντος συμφέρον πρὸς αὐτὸν προκαταδελεῆ τῶν πρὸς ἀναπλειστηριασμὸν ἐξῆδων νὰ ἐκδώσῃ πρόγραμμα ἀναπλειστηριασμοῦ, ὀρίζων ἐν αὐτῷ τὸν πρὸς τοῦτο λόγον καὶ ἡμέραν ἀναπλειστηριασμοῦ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ προγράμματος ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ. Τὸ πρόγραμμα, περιέχον καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἄρθρῳ 710 ὀριζόμενα, ἐπιδίδεται πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ἀναφερομένους καὶ δημοσιεύεται ἄπαξ κατὰ τὸν αὐτῷ διατεταγμένον τρόπον καὶ χρόνον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 725. Τὰ ἐξῆδη τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ βεβλύνουσι τὸν ὑπαίτιον ὑπερθεματιστὴν καὶ δύνανται μὲν νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ προκαταβαλόντος αὐτὰ, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιοῦται ὁ καθ' οὗ ἢ κατὰσχισις ὀφειλέτης ἢ τρίτος νομεὺς νὰ εἰσπράξῃ ταῦτα παρὰ τοῦ ρηθέντος ὑπερθεματιστοῦ δυνάμει καταλόγου ἐκδιδομένου μὲν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, ἐκκαθαριζομένου δὲ καὶ κηρυσσομένου ἐκτελεστοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν προκαταβαλόντα, ἐὰν γίνῃ δεύτερος ἀναπλειστηριασμός.

Ἄρθρ. 726. Ὁ ἀναπλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 711, 713—717 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐνταῦθα αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 718—723.

Ἄρθρ. 727. Ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμός ὑπερθεματιστῆς δὲν γίνεται δεκτός ἐν αὐτῇ πρὸς τὸν ὑπερθεματισμὸν δικαιοῦται ὅμως, καταθέτων τὸ ἐκπλειστηριασμῶν καὶ τὰ ἐξῆδη τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ τοῖς μετρητοῖς πρὸ πάσης κατακυρώσεως, νὰ ματαίωσιν αὐτὸν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ προσφορὰὶ ὑπερβάνωσιν ἤδη τὸ τίμημα τῆς πρώτης κατακυρώσεως· ἀλλὰ καὶ τότε προτιμᾶται ἐὰν κατέθεσεν ἤδη καὶ αὐτὸ τὸ ὑπερβάλλον.

"Αρθρ. 728. Ἐάν τὸ ἀναπλειστηριασθὲν κατακυρωθῆ εἰς ἔλασσον τίμημα, ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ ἔλλειμμα διὰ γραμματίου παραλαβῆς τοῦ ἄρμοδιου δημοσίου ταμείου πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον πρὸς διανομήν. Πρὸς τοῦτο ὁ ρηθὲς συμβολαιογράφος ἐκδίδει κατ' αὐτοῦ ἠτιολογημένην πρᾶξιν ἀναφέρουσαν τὰ τιμήματα τῶν δύο διαφόρων κατακυρώσεων καὶ τὸ προκῦψαν ἔλλειμμα κατὰ τὰς δύο σχετικὰς περὶ τούτων κατακυρωτικὰς ἐκθέσεις. Ἡ πρᾶξις αὕτη, κηρυσσομένη ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, κοινοποιεῖται παραγγεῖλα τοῦ συμβολαιογράφου πρὸς τὸν ὑπόχρεον καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα κατ' αὐτοῦ τῆ ἐπιμελείᾳ τοῦ συμβολαιογράφου εἴτε οἰουδήποτε τῶν ἀναγγελθέντων θανειστῶν καὶ διὰ προσωπικῆς τοῦ ὑποχρέου κρατήσεως, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν κατατίθεται ἀμέσως ὡς ἀνωτέρω.

"Αρθρ. 729. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 725—728 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δευτέρου ἀναπλειστηριασμοῦ.

Δ'. Αποτελέσματα τῆς κατακυρώσεως.

"Αρθρ. 730. Ἐάν ὁ εἰς ὃν κατακυρωθῆ τὸ ἀκίνητον κατέβαλε διὰ κατῆσεως ἢ νομίμου συμφηρισμοῦ τὸ τίμημα τῆς κατακυρώσεως κατὰ τὰ τὰ ἄρθρα 718 καὶ ἐπόμε. ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφος ἐκδίδει ὑπὲρ αὐτοῦ περίληψιν τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως, ὀρίζουσαν τὸ κατακυρωθὲν ἀκίνητον, τὸν ὀφειλέτην ἢ τὸν τρίτον νομέα, καθ' οὗ ἢ κατὰσχέσεις, καὶ τὸν υπερθεματιστὴν, τὴν ἔκθεσιν τῆς κατακυρώσεως καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ὄρων τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἀπὸ τῆς νομίμου μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως ταύτης παύουσι τὰ ἐπὶ τοῦ κατακυρωθέντος ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως (ἄρθρ. 707), μεταδιβάζονται δὲ εἰς τὸν ἀγοραστήν ὅσα εἶχεν ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ τρίτος νομεὺς ἐπὶ τοῦ κατακυρωθέντος ἐμπράγματα δικαιώματα.

"Αρθρ. 731. Οὐδεμίᾳ ἀγωγῇ ἢ ἐνστάσει περὶ ἀκυρότητος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπιτρέπεται μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως. Πᾶσα δὲ ἀγωγῇ περὶ διεκδικήσεως τοῦ κατακυρωθέντος ἀκινήτου κατὰ τοῦ υπερθεματιστοῦ καὶ τῶν διαδόχων

αὐτοῦ παραγράφεται μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς κατακυρωτικῆς περιλήψεως. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς καὶ οἱ τούτου διάδοχοι ἔχωσι τὰ πρὸς χρησικτησίαν προσόντα οὐ μόνον ἀποκρούουσιν τὴν διεκδικητικὴν ἀγωγὴν μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἀλλὰ γίνονται καὶ κύριοι τοῦ κατακυρωθέντος ἀκινήτου.

Ἄρθρ. 732. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 730 περιλήψις μεταγραφείσα ἐπιδίδεται παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἢ τὸν τρίτον νομέα, καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις (ἄρθρ. 703), ὡς καὶ πρὸς τὸν τυχὸν ἕτερον μεσεγγυούχον μετ' ἐπιταγῆς ὅπως παραδῶται τὸ κατακυρωθὲν κτῆμα· μετὰ τρεῖς δὲ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς δύναται αὕτη νὰ ἐκτελεσθῇ ἀποβαλλομένου ἐκ τοῦ κτήματος βιαιῶς οἰκουδῆποτε τῶν εἰρημένων, ὡς καὶ παντὸς ἐξ ὀνόματος τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου νομέως διατελοῦντος ἐν αὐτῷ, ἢ μετὰ τὴν κατάσχεσιν καταλαβόντος ὡς δικαιοδόχου ἐκείνων.

Ἄρθρ. 733. Πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστῆς, οὗ ἡ ἀπαίτησις ἐξωφλήθη ἢ ὅστις ἔλαβε κατὰ τὸν πίνακα τῆς κατατάξεως τὸ ἀνήκον αὐτῷ ποσόν, πρέπει συγχρόνως νὰ συγκατατεθῇ ἐν τῷ ἐξωφλητηρίῳ ἐγγράφῳ πρὸς διαγραφὴν τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης, ἢν ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐξαλείφει ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ ἐξωφλητικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 734. Ἐὰν ὑπερθεματιστῆς κατέβαλεν ὀλόκληρον τὸ ἐκπλειστηρίασμα, οἱ δὲ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ δὲν συνήνεσαν εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν ἰδίων ὑποθηκῶν, δικαιούται οὗτος νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξαλείψεως τούτων ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον· ἡ δίκη αὕτη εἶναι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν· ἐπιδειχθείσης τῆς περὶ ἐξαλείψεως ἀποφάσεως, ὁ ὑποθηκοφύλαξ διαγράφει τὰς ὑποθήκας, οἱ δὲ ἠττηθέντες δανεισταὶ δύναται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πρόστιμον ἑκατὸν δραχμῶν μέχρι πεντακοσίων.

Ε'. Παρεμπίπτοντα.

Ἄρθρ. 735. Τὰ περὶ ἀνακοπῆς τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τῆς κατασχέσεως καὶ περὶ ἀναστολῶν ἐν ἄρθρ. 677, 678 καὶ ἐδ. α' τοῦ 679 ὠρισμένα ἐφαρμοζονται καὶ ἐπὶ ἀκινήτων ὡς πρὸς τὸν

ὄφειλέτην καὶ τὸν τρίτον νομέα τοῦ κατὰσχεθέντος ἐνυποθήκου κτήματος.

Ἐάν ἡ κατὰσχεσις ἢ ὁ πλειστηριασμός ἀκυρωθῇ τελεσιδικίως ἀπέναντι πάντων τῶν ἀναγγελθέντων ἐπὶ ἐκτελεστώ τίτλῳ δανειστών, πάντα τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἀνατρέπονται καὶ οἱ διάδοικοι ἐπανερχονται εἰς τὴν θέσιν ἣσαν πρὸ τῆς ἀκυρωθείσης πράξεως· ἐπομένως ἀποδίδεται τὸ μὲν ἐκπλειστηρίασμα τῷ ὑπερθεματιστῇ, τὸ δὲ κτήμα καὶ οἱ ἐν τῷ μεταξύ συλληχθέντες καρποὶ εἰς ὃν τινα ἀνήκον πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 680 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ἄρθρ. 736. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 681—683 καὶ 735 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνακοπῶν τρίτων διεκδικητῶν τοῦ κατὰσχεθέντος ἀκινήτου.

ΣΤ'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ κινήτων καὶ ἀκινήτων.

Ἄρθρ. 737. Ἐάν τὸ κατατεθὲν ἐκπλειστηρίασμα τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων ἐπαρκεῖ πρὸς ἐξόφλησιν τελείαν τῶν τε ἑξῶδων τῆς ἐκτελέσεως καὶ πασῶν τῶν ἐμπροθέσμως ἀναγγελοθεισῶν ἀπαιτήσεων, ὄφειλει ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ὁ συμβολαιογράφος νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν βεβαιουσαν ἠτιολογημένως τὴν τυχὸν ἐπάρκειαν τοῦ τιμήματος, πρὸς δὲ καὶ πίνακα δικονομῆς πρὸς τοὺς δικαιοῦχους, εἰδοποιεῖ δὲ περὶ τούτου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὸν ὄφειλέτην ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπεκτεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως, ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως· ὁ ὄφειλέτης δικαιούται ἐντὸς ἐτέριων τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως νὰ λάβῃ γινῶσιν τῶν δικαιογράφων καὶ ν' ἀμφισβητήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δικαιοῦχων· περὶ τῶν τυχόν ἀντιρρήσεων τούτων ὁ συμβολαιογράφος συντάσσει ἔκθεσιν, δι' ἣς παραπέμπει ταύτας πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν, ἀναβάλλει δὲ τὴν πληρωμὴν μόνον τῶν ἀμφισβητηθεισῶν ἀπαιτήσεων μέχρι τῆς τελεσιδικίου ἐκδικάσεως αὐτοῦ· ἐάν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης οὐδεμίαν ἐγένετο ἀντίρρησις, ὁ συμβολαιογράφος ἐνεργεῖ τὴν διανομὴν, τὸ δὲ τυχὸν ἀπομένον πλεόνασμα δίδει εἰς τὸν ὄφειλέτην ἢ τὸν τρίτον νομέα τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ δὲ ἀρμόδιον δικαστήριον δύ-

ναται καὶ πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀναγγεῖλαμένους δανειστάς τὴν δίκνομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐπὶ ἐγγυήσει, ὅτε παύουσιν οἱ τόκοι τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ληφθέντος ποσοῦ. Ἐὰν ἡ προσωρινὴ αὕτη πληρωμὴ ἀνατραπῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐπιστρέφονται τὰ ληφθέντα ἐντόκως πρὸς 15 % καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ λαβόντος. Μὴ ἐπαρκούντος τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, γίνεται κατάταξις.

Ἄρθρ. 738. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ αἴρεσιν ἢ προθεσίαν ἀπαιτήσεων ἐφαρμόζεται, καὶ ἐπαρκούντος τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 746.

Ἄρθρ. 739. Αἱ ἀναγγελίαι τῶν δανειστῶν τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου νομέως τοῦ πλειστηριασθέντος ἐνουποθήκου ἀκινήτου γίνονται καὶ ἐπιδίδονται κατὰ τὸ ἄρθρον 676, ἔχουσι δὲ καὶ τὸ ἐν ἄρθρῳ 665 ἀποτέλεσμα, ἐὰν στηρίζονται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου, καὶ εἶναι ἀπαράδεκτοι, ἐὰν δὲν κοινοποιηθῶσι μέχρι καὶ τῆς τρίτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κατατιθεμένων συγχρόνως παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ καὶ τῶν τίτλων, ἐφ' ὧν στηρίζονται (ἄρθρ. 676).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Α΄. Κατάταξις.

Ἄρθρ. 740. Ἐὰν τὸ διανεμητέον μεταξὺ ἰῶν ἀναγγελομένων δανειστῶν ποσὸν ἢ ἐκπλειστηριάσμα δὲν ἐπαρκῇ πρὸς τελείαν πληρωμὴν τῶν ἀναγγελομένων ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, οἱ δὲ διάδικοι δὲν συνεβιάσθησαν περὶ τῆς διανομῆς αὐτοῦ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὠρισμένης πρὸς διανομὴν ἡμέρας, ὀφείλει ὁ συμβολαιογράφος ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ἐντὸς ἐτέρων τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πρώτης προθεσμίας, νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, ἐν ἣ ἡ σημειοὶ καὶ κατάλογον τῶν τῆς ἐκτελέσεως, καὶ νὰ πέμψῃ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ πάντα τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα δικαιόγραφα τῶν ἀναγγελομένων δανειστῶν, πάσας τὰς ἀναγγελίας μετὰ τῶν ἐπιδιοτήριων αὐτῶν καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῶν γενομένων τυχὸν ἀντιρρή-

σεων τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ τῆς βεβακιοῦσης τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ διανεμητέου ποσοῦ ἐκθέσεως.

Ἄρθρ. 741. Ὁ Πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἀναγγεληθέντος δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου, μετὰ τὴν ὑπὸ ὑπὸ τοῦ γραμματέως παραλαβὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐγγράφων, βεβαιουμένην δι' ἐκθέσεως τοῦ γραμματέως, ὀρίζει ἀνυπερθέτως δικάσιμον μεταξὺ τῆς δεκάτης καὶ εἰκοστῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς πράξεως αὐτοῦ καὶ καλεῖ πάντας τοὺς διαδίκους εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν περὶ κατατάξεως. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου εἰς πάντας τοὺς ἀναγγειλκένους δανειστὰς ἢ τοὺς ἀντικλήτους τούτων, πλὴν τοῦ προκαλέσαντος τὴν πράξιν, καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 742. Τὸ δικαστήριον δικάζει διὰ μιᾶς, εἰ δυνατόν, ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου προσηγμένων ἐγγράφων (ἄρθρον 676). τὰς τυχόν κατὰ τῶν ἀναγγελευσῶν ἀπαιτήσεων καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων ἀντιρρήσεις καὶ ἐνστάσεις τῶν διαδίκων, αἵτινες γίνονται διὰ τῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προτάσεων αὐτῶν, τὰς δὲ ἀποδειχθείσας ἀπαιτήσεις κατατάσσει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 748—751 τοῦ παρόντος νόμου ὠρισμένα. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην δὲν ἐπιτρέπονται τῷ ὀφειλέτῃ ἀνεκκαθάριστοι ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἐπὶ ἐκτελεστικῷ τίτλῳ δανειστῶν.

Ἄρθρ. 743. Ἐάν τινες τῶν ἀπαιτήσεων δὲν εἶναι ἀμέσως κατατακταί, ἀλλὰ χρῆζουσιν ἀναβολῆς πρὸς ὀριστικὴν διάγνωσιν, τοῦτο δὲν κωλύει τὴν ἄμεσον κατατάξιν καὶ πληρωμὴν τῶν λοιπῶν, εἰμὴ μόνον ἐν ἡ ἐνδεχομένη ὕστερον ἐπιδίκασις τῶν πρώτων, δι' ἧς ἡ ἀναβολή, ἤθελε μεταβάλλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ κατατάξιν τῶν ἀπὸ τοῦδε ἐπιδικαστέων ὡς πρὸς μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 744. Πᾶσα καθ' οἰουδήποτε ὀριστικοῦ κεφαλαίου τῆς περὶ κατατάξεως ἀποφάσεως ἔφρασις πρέπει νὰ κοινοποιῆται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πρὸς τε τὸν ἐφρασίλητον διάδικον διὰ τοῦ ἀντικλήτου αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς διανομῆς συμβολαιογράφον

έντος δέκκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐφεισιβλήτου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ παρεκτεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ ἐκπρόθεσμος ἔφεις δὲν κωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπομένως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἄρθρ. 745. Τελεσιδικίου καταστάσης τῆς ἀποφάσεως, αἱ καταταχθεῖσαι ἀπαιτήσεις πληρώνονται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου ἐκ τοῦ κατατεθειμένου ποσοῦ, τὸ δὲ τυχὸν περισσευμα λαμβάνει ὁ ὀφειλέτης. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς τελεσιδικίας παύουσι οἱ τόκοι τῶν κατασχεθέντων καὶ πληρωτέων ποσῶν.

Ἄρθρ. 746. Αἱ ὑπὸ αἵρεσιν ἀπαιτήσεις κατατάσσονται ὡς τοιαῦται, πληρώνονται δὲ μετὰ τὴν δικαστικῶς βεβαιωθείσαν ἔξοδον τῆς αἰρέσεως· αἱ δὲ ὑπὸ προθεσμίαν ἀπαιτήσεις κατατάσσονται ὡς ληξιπρόθεσμοι ἀφαιρουμένου τοῦ προεξοφλήματος ἐπὶ ἕξ τοῖς $\frac{0}{10}$ ἑτησίως, ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι ἄτοκοι.

Ἄρθρ. 747. Πλὴν τῶν ἐξόδων καταδικάζεται καὶ εἰς ἀποζημιώσιν τοῦ νικήσαντος ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ διαδικίου ὁ ἡττηθεῖς, ἐὰν προφανῶς ἄνευ ἀληθοῦς δικαιώματος καὶ πρὸς ἀπλήν παρέλκυσιν τῆς δίκης ἐγένετο ὑπαίτιος ἀναβολῆς τοῦ πέρατος αὐτῆς καὶ ἐντεῦθεν ἐπῆλθε ζημία εἰς τὸν νικήσαντα.

Β'. Προνόμια.

Ἄρθρ. 748. Προνομιοῦχοι ἀπαιτήσεις ἐπὶ πάσης ἐν γένει κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, δεκτικῆς κατασχέσεως, εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι, καταταχτέαι κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν. — Πρῶτον, τὰ πρὸς κοινὸν συμφέρον τῶν δανειστῶν γενόμενα ἔξοδα τῆς διὰ τὴν προκειμένην ἐκτέλεσιν διαδικασίας. — Δεύτερον, τὰ διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀναγκαῖα ἔξοδα. — Τρίτον, τὰ εἰς ἰατροῦς, φαρμακοποιούς, μαιάς καὶ νοσοκόμους ἐκ φαρμάκων καὶ νοσηλείας τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατατάξεως ἔτος ὀφειλόμενα. — Τέταρτον, ὁ διὰ τὰ δύο πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατατάξεως ἔτη ὀφειλόμενος μισθὸς πρὸς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ διὰ τοῦς ἕξ πρὸ τῆς κατατάξεως μῆνας

ὀφειλόμενα πρὸς τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ ἡμερομίσθια.—Πέμπτον, αἱ ἀπαιτήσεις ἀρτοποιῶν, κρεοπωλῶν, ξενοδόχων, ἐμπόρων καὶ τῶν τοιούτων ἐκ παροχῆς τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειάν του κατὰ τοὺς ἐξ τελευταίους μῆνας.—Ἑκτον, ἀπαιτήσεις τῶν δῆμων ἐξ ἀμέσων δημοτικῶν φόρων τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τῶν δύο πρὸ αὐτοῦ ἐτῶν.—Ἑβδομον, ἀπαιτήσεις τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐξ ἀμέσων φόρων τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ὡς καὶ ἐξ ἐμμέσων τοιούτων, ἀλλὰ μόνον τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἔτους.—Ὀγδοον, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου λόγῳ ποινικῶν ἐξόδων συνεπέειχ καταδίκης, ἐντὸς τῶν τριῶν πρὸ τῆς κατατάξεως ἐτῶν ἐπελθούσης.

Ἄρθρ. 749. Προνομιοῦχοι ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἰδικῶν κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου εἶναι αἱ ἐπόμεναι.—Πρῶτον, αἱ δι' ἃς ἔχει ὁ δανειστής ἐνέχυρον, ἐπὶ τοῦ ἐνεχυρασθέντος πράγματος.—Δεύτερον, αἱ ἀπαιτήσεις δαπανῶν γενομένων πρὸς συντήρησιν τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος.—Τρίτον, ἀπαιτήσεις ἐκ παροχῆς εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρήματα, γενομένης πρὸς καλλιέργειαν καὶ συγκομιδὴν καρπῶν, ἐπὶ τῶν ἐκ ταύτης παραχθέντων τοιούτων.—Τέταρτον, αἱ ἀπαιτήσεις ἐκ μισθώματος ἀκινήτων, διὰ τὰ δύο πρὸ τῆς κατατάξεως ἔτη, ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ εἰσχομισθέντων καὶ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως εὑρισκομένων κινητῶν.—Πέμπτον, αἱ ἕνεκα παροχῆς τροφῆς καὶ κατοικίας κατὰ τοὺς πρὸ τῆς κατασχέσεως ἐξ μῆνας ἀπαιτήσεις τῶν ξενοδόχων κατὰ τῶν ἐν τοῖς ξενοδοχείοις αὐτῶν ξενιζομένων, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον εἰσχομισθέντων καὶ ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως κινητῶν.—Ἑκτον, αἱ ἀπαιτήσεις παραγγελιοδόχων, πλοιάρχων καὶ παντὸς εἶδους μεταγωγέων ἕνεκα κομιστῶν, ἐπὶ τῶν μετακομισθέντων καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσέτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως εὑρισκομένων κινητῶν.—Ἑβδομον, αἱ ἀπαιτήσεις, ὑπὲρ ὧν ἐδόθη ἢ ἐν ἄρθρῳ 654 ὀριζομένη ἐγγύησις, ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 750. Τὰ γενικὰ προνόμια τοῦ ἄρθρου 748 προτιμῶνται τῶν εἰδικῶν τοῦ ἄρθρου 749. Τὰ εἰδικὰ προνόμια τοῦ ἄρθρου 749 συντρέχοντα πρὸς ἄλληλα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, κατα-

τάσσονται συμμετρως κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων, πλὴν τῶν προνομίων τοῦ ἐδαφ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 749, ἅτινα προηγού-
νται πάντων τῶν λοιπῶν εἰδικῶν.

Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀνεγγύων κατατάσσονται μετὰ τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ προνόμια συμμετρως πρὸς ἀλλήλας.

Ἄρθρ. 751. Προνομιοῦχοι ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριά-
σματος ἀκινήτων καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συγκατασχεθέντων καρπῶν (ἄρθρ. 701), κατατάσσονται κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν, — α') τὰ ἐν ἄρθρῳ 748 γενικὰ προνόμια, — β') τὰ ἐν ἄρθρῳ 749 εἰδικὰ προ-
νόμια, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 750 ὠρισμένα, — γ') αἱ ἐγγεγραμμένα ὑποθήκαι καὶ προσημειώσεις, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγ-
γραφῆς, — δ') οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι νόμιμοι τίτλοι ὑποθήκης, συμ-
μέτρως πρὸς ἀλλήλους, — ε') αἱ λοιπαὶ ἀξιώσεις συμμετρως πρὸς
ἀλλήλας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Προσωπικὴ κράτησις.

Α'. Περιπτώσεις προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρ. 752. Προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπαγγέλλεται, — 1) εἰς ὅλας τὰς δίκας τῆς ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς ἄνευ διαφορᾶς προσώ-
πων. — 2) καθ' ὅλων τῶν ἀλλοδαπῶν, οἵτινες οὔτε ἔχουσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀκίνητα κτήματα, οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν δί-
δουσι καὶ κατεδικάσθησαν παρὰ Δικαστηρίου τῆς Νήσου εἰς τινὰ πληρωμὴν ἢ ἄλλην ἀπόδοσιν πρὸς ἡμεδαπὸν τινά. — 3) κατὰ παν-
τός, ὅστις πωλήσῃ ἢ δώσῃ εἰς ὑποθήκην ἀκίνητον κτήμα, ἐν γνώ-
σει διατελῶν ὅτι δὲν εἶναι ἰδιοκτῆτης, ἢ ὅστις μετακλητὸς ὢν ἰδιοκτῆτης, ἢ εἰς περιορισμὸν ὑποκείμενος ἀποσιωπᾶ εἰς τὸν ὑπο-
θηκικὸν πιστωτὴν τὰ περὶ τούτου ἢ ὑπόσχεται ἐν γνώσει τάξιν ἐγγραφῆς προγενεστέραν, ἢ δὴ παρ' ἄλλου κατεχομένην. — 4) κατὰ θεματοφύλακος, ὅστις ἢ κατέστη ἔνοχος καταχρήσεως τῆς ἐμπιστοσύνης, ἢ ἠρνήθη τὴν ἀπόδοσιν πράγματος, διαπι-
στευθέντος εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν ἤτοι παρ' ἰδιώτου ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἢ παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — 5) κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου

ὅστις ἀρνείται τὴν ἀπόδοσιν παρ' αὐτῷ κατατεθέντων χρημάτων εἰς παραλαβὴν τῶν ὁμοίων ἢ τοῦ διορισμένου·—6) ἐναντίον δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν, ἀρνούμενων κατὰ τὰς νομίμους περιπτώσεις νὰ συγχωρήσωσι τὴν θεωρήσιν ἢ ἐπίδειξιν τῶν παρ' αὐτοῖς φυλαττομένων ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ νὰ δώσωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν·—7) ἐναντίον εἰρηνοδικῶν, δικαστικῶν γραμματέων, δικηγόρων, συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων, ὡς ἀρνηθέντων τὴν ἀπόδοσιν ἐγγράφων ἢ χρημάτων διαπιστευθέντων εἰς αὐτοὺς, καθ' ὅτου οὗτους ἢ τὰ ὅποια παρέλαβον διὰ τινὰ διάδικον·—8) κατὰ μισθῶν ἀγροτικοῦ τινος κτήματος, οἵτινες κατὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως δὲν ἀποδίδουσιν αὐτούσια ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα ἢ ποιότητα τὰ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς μισθώσεως δοθέντα εἰς αὐτοὺς γεωργικὰ σκευῆ, σπόρους, κόπρον, καὶ ζῶα, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι τῆς ἐλλείψεως τῶν πραγμάτων τούτων δὲν εἶναι αὐτοὶ αἴτιοι·—9) κατὰ παντὸς εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἢ εἰς πρόστιμον καταδικασθέντος ἕνεκα τῆς ποινῆς ταύτης ἢ τοῦ προστίμου·—10) καθ' ὅλας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἢ ἄλλῳ ἰσχύοντι νόμῳ ρητῶς ὠρισμένας περιπτώσεις. Προκειμένου δὲ περὶ ἡμεδαπῶν ἢ προσωπικῆ κράτησις τότε μόνον εἶνε συγχωρητὴ, ὅταν ἡ ἀπαίτησις ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων δραχμῶν, πλην ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται εἰδικῶς ἢ οὗτοι εἶναι ὑποπτοὶ φυγῆς.

Ἄρθρ. 753. Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ν' ἀποφασίσῃ προσωπικὴν κράτησιν·—1) ἐπὶ διαφορῶν ἐκ διαχειρίσεως ἀλλοτρίας περιουσίας·—2) ἕνεκεν ἀπαγγελλείσεως ἀποζημιώσεως.

Β'. Ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 754. Καὶ ἐν ταῖς παρὰ τῶν νόμων ὠρισμέναις περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ προσωπικὴ κράτησις ἄνευ προηγουμένης περὶ τούτου ἀποφάσεως, ὀρίσεως καὶ τὴν ἐντὸς τῶν νομίμων ὀρίων διάρκειαν ταύτης.

Ἄρθρ. 755. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀπαγγέλλεται προσωπικὴ κράτησις·—1) κατ' ἀνηλικίων, ἐκτὸς ἐπὶ ἐμπόρων καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων·—2) κατ' ἀπηγορευμένων·—3) κατὰ γυμνασίων, ἐξαιρουμένων τῶν μετεροχόμενων τὴν ἐμπορίαν·—4)

κατ' ἀνιόντων συγγενῶν, ἢ κατὰ τοῦ συζύγου τοῦ ἐνάγοντος.—5) κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ ἐξηκαστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.—6) κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑποκειμένου εἰς προσωπικὴν κρᾶτησιν.

Γ'. Χρόνος καὶ τόπος τῆς συλλήψεως.

"Ἄρθρ. 756. Ἡ σύλληψις δὲν πρέπει ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ γίνηται παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου κλητῆρος.—1) ἐν νυκτὶ εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν.—2) διαρκούσης ἱερουργίας ἐν τινι πρὸς τούτῳ διωρισμένῳ οἰκοδομήματι.—3) εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθ. 1 μὴ παρόντος τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Δημάρχου ἢ δημοκριτοῦ ἢ εἰδικοῦ Παρέδρου.—4) κατὰ δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν εἰς τόπον πρὸς τὰς δικαστικὰς συνεδριάσεις προσδιωρισμένον.

"Ἄρθρ. 757. Εἰς τὴν σύλληψιν πρέπει ἐκτὸς τοῦ κλητῆρος νὰ παρευρίσκωνται καὶ δύο ἐνήλικοι ἄρρενες μάρτυρες ἢ εἰς Εἰρηνοδίκης, Δήμαρχος, δημοκριτὸς ἢ εἰδικὸς Πάρεδρος ἢ συμβολαιογράφος. Περὶ αὐτῆς γίνεται ἔκθεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 644· ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἐνεργεῦνται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 645. Περὶ δὲ τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 655 ὠρισμένα.

Δ'. Ἀντιρρήσεις καὶ δισταγμοί.

"Ἄρθρ. 758. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συλλαμβανόμενος συνεπιφέρῃ ἀντιρρήσεις καὶ δισταγμοὺς προσάγεται παραχρῆμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἐπισημειοῦται εἰς τὴν περὶ συλλήψεως ἔκθεσιν καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 568 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

Ε'. Τόπος τῆς φυλακίσεως.

"Ἄρθρ. 759. Ἐὰν δὲν ἐγένοντο παντάπασιν ἀντιρρήσεις ἢ ἀπερριφθῆσαν, ὁ ὀφειλέτης ἄγεται εἰς τὴν διὰ τοὺς πολιτικῶς κρατούμενους προσδιωρισμένην φυλακὴν· συμβάσης δ' ἀσθενείας, φυλάσσεται ἀσφαλῶς εἰς νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἰδιωτικὸν τινα οἶκον.

ΣΤ'. Τὰ πρὸς διατροφήν.

"Αρθρ. 760. Ὁ ἐπιστάτης τῆς τῶν ὀφειλετῶν φυλακῆς δὲν δύναται ἐπὶ τῇ εἰς τὴν παράνομον κατακράτησιν ἐπιβαλλομένῃ ποινῇ καὶ ἐπὶ τῇ περὶ ἀποζημιώσεως εὐθύνη, ν' ἀποδεχθῇ εἰς τὴν φυλακὴν τὸν συλληφθέντα, εἰμὴ ὅταν τῷ ἐπιδειχθῇ ἡ προσωπικὴν κράτησιν καταψήφίζουσα ἀπόφασις καὶ προκαταβληθῶσι δι' εἴκοσι ἡμέρας τὰ πρὸς διατροφήν κατὰ νόμον διδόμενα.

"Αρθρ. 761. Τὰ πρὸς διατροφήν κατὰ νόμον διδόμενα εἶνε δέκα δραχμαὶ κατὰ εἰκοσαημερίαν. Προκαταβάλλονται δὲ τακτικῶς ἀρχομένης τῆς εἰκοσαημερίας. Ἡ καταβολὴ γίνεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπὶ ἐξοφλητικῷ.

Ζ'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως.

"Αρθρ. 762. Περὶ τῆς παραδοχῆς συντάσσεται κατὰ πᾶσαν ὀφειλετῶν φυλακὴν ἰδιαίτερον βιβλίον ἐν αὐτῷ σημειοῦται—1) τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ δανειστοῦ καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ—2) τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κατοικίας αὐτοῦ—3) ἡ χρονολογία τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 760 ἐπιδειχθείσης ἀποφάσεως—4) τὰ πρὸς διατροφήν κατατεθέντα. Τὸ ὄλον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. Ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ παραλαβῆς βεβαιώσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν φυλακισμένον καὶ ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν.

Η'. Αἴτησις περὶ ἐπισχέσεως.

"Αρθρ. 763. Ὅστις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ κατὰ τινος τὴν προσωπικὴν κράτησιν, ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἐπίσχεσιν τοῦ ἐν πολιτικῇ, ποινικῇ, ἢ ὑποδικῶν φυλακῇ διάγοντος. Συνέπεια τῆς τοιαύτης αἰτήσεως εἶνε ὅτι ὁ φυλακισμένος κρατεῖται, καὶ ἐὰν ἠδύνατο ν' ἀπολυθῇ λόγῳ τῆς πρώτης φυλακίσεως.

"Αρθρ. 764. Ὁ τύπος τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως εἶνε ὁ αὐτὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πρώτην κράτησιν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἶνε περιττὴ ἡ παρουσία δύο μαρτύρων, Εἰρηνοδίκου, Δημάρ-

χου, δημαρχικοῦ ἢ εἰδικοῦ Παρέδρου ἢ συμβολαιογράφου καὶ ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν δύνανται τοῦλάχιστον τότε νὰ παραλειφθῇ, ὅταν ταῦτα ἤθελον εἶναι ἤδη καταβεβλημένα.

Ἄρθρ. 765. Ὁ κατὰ πρῶτον ἐκτελῶν δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν πρότασιν, ὥστε καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἐπίσχεσιν νὰ υποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν ἴσου μέρους τῶν πρὸς διατροφὴν. Πρὶν δὲ ὁ δανειστὴς γνωστοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του εἰς τὸν τὴν ἐπίσχεσιν αἰτοῦντα καὶ λάβῃ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα.

Θ'. Ἀκυρότητες τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 766. Ἐάν τις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 756—765 διαλαμβανομένων διατάξεων μείνῃ ἀνεκπλήρωτος, ἢ φυλάκις ἢ ἡ περὶ ἐπισχέσεως αἴτησις εἶνε ἄκυρος καὶ μὴ οὐτα· ὁ φυλακισμένος δὲν πρέπει νὰ κρατῆται περαιτέρω ἕνεκα τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν δύναται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος, εἰμὴ ἂν οὗ ἔμεινεν ἐλεύθερος μίαν ἡμέραν. Ὁ δὲ δανειστὴς δύναται νὰ καταδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ φυλακισμένου εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλακτομένης τῆς τε πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ τῆς περαιτέρω νομίμου καταδιώξεως κατὰ τῶν ἐνόχων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Ἄλλ' ἢ ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως. Ἐπίσης καὶ ἡ ἀκυρότης τῆς αἰτήσεως ταύτης δὲν συνεπάγεται ποτε τὴν ἀκυρότητα ἄλλης περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

Ι'. Παρεμπίπτοντα.

Ἄρθρ. 767. Ὅλα τὰ παρεμπίπτοντα κεφάλαια καὶ αἱ λοιπαὶ ἀντιδικαὶ αἰ μετὰ τοῦ φυλακισμένου, μετὰ τινος δανειστοῦ ἢ μεταξὺ τῶν δανειστῶν, μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἢ ἄλλου τινος ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 766 ἀναφερομένας ἀκυρότητας, ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν ἢ τὴν ἀπόλυσιν, ὑπάγονται ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 758 διαλαμβανομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἔνθα κρατεῖται ὁ φυλακισμένος.

Ἡ προθεσμία πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφρασιν κατὰ τῶν ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἀποφάσεων προσδιορίζεται εἰς τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντιδικὸν ἢ τὸν πληρεξούσιον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

ΙΑ'. Ἀπόλυσις.

Ἄρθρ. 768. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον φυλακισμένου γίνεται—1) ἐὰν ὁ φυλακισμένος πληρώσῃ εἰς τὸν θανειστὴν τοῦ ἄλλα τὰ χρέη του, διὰ τὰ ὅποια ἐφυλακίσθη ἢ ἐπεσχέθῃ περαιτέρω εἰς φυλάκισιν μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων, τῶν ἐκκαθαρισμένων διαδικαστικῶν, φυλακιστικῶν καὶ πρὸς διατροφήν ἐξόδων, ἢ ἐὰν καταθέσῃ τὴν ποσότητα αὐτῶν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου·—2) ἐὰν οἱ φυλακισάντες ἢ αἰτήσαντες τὴν ἐπίσχεσιν θανεισταὶ δώσωσιν ἐγγράφως τὴν εἰς τὴν ἀπόλυσιν συγκατάθεσίν των·—3) ἐὰν ἡ πρὸ εἰκοσαημερίας καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφήν παραλειφθῇ ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 760 καὶ 761 διατεταγμένων·—4) ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συνπλήρωσῃ τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας του·—5) ἐὰν ἡ διαδικασία ἐκηρύχθῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 766 ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα·—6) ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας του καὶ τῷ ἐδόθῃ ἢ πρὸς τοῦτο ἄδεια δι' ἀποφάσεως·—7) ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκασεν ἐν ἔτος καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν δὲν προσδιώρισεν ὁ νόμος συντομωτέραν προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 769. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 2, 5 καὶ 6 ὀφείλει ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς, ἀφ' οὗ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ν' ἀπολύσῃ παραχρῆμα τὸν φυλακισμένον. Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν, ταύτην προκύπτοντες διαταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 767. Ἐὰν ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς ἠτήτηθῃ, καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις προσέτι καὶ ἐνεκεν παρανόμου κατακρατήσεως.

Ἄρθρ. 770. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 768 ἀριθ. 1, 3, 4, καὶ 7 διατάσσεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 566 καὶ ἐπ. ἡ ἀπόλυσις κατ'

ἀναφορὰν προσηκόντως βεβαιωμένην ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τοῦ δανειστοῦ καὶ τότε μόνον ἐκτελεῖται.

Ἄρθρ. 771. Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφήν κατὰ νόμον διδομένων βεβαιοῦται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς.

ΙΒ'. Ἀναφυλάκισις μετὰ γενομένην ἀπόλυσιν.

Ἄρθρ. 772. Ἐὰν ὁ φυλακισμένος ἀπελύθη τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ ἢ ἔνεκα μὴ καταθέσεως τῶν πρὸς διατροφήν, ἀναφυλάκισις δὲν ἐπιτρέπεται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν

δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α'. Τίς δύναται νὰ ζητήσῃ τὰ μέτρα ταῦτα.

Ἄρθρ. 773. Πᾶς δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα—1) νὰ λάβῃ ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα εἶνε πρόσφορα καὶ συγχωρητὰ πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν ὅλων τῶν, εἰ καὶ ἐξ ὄρου τινὸς ἐξηρητημένων καὶ μηκέτι ἀπειλημμένων, ἀλλὰ μελλόντων μόνον δικαιωμάτων αὐτοῦ· 2) νὰ ἐκτελῇ ἐν ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου τοῦ ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἰδίως δὲ νὰ κάμῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ὑποθηκῶν ἐγγραφὰς κτλ. καθ' ὅσον τοιαῦτα πράξεις δύνανται νὰ συντελέσωσι πρὸς ἐξασφάλισιν, διατήρησιν ἢ ἀπόλυσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀπαιτήσεων.

Β'. Πότε καὶ πῶς.

Ἄρθρ. 774. Τοιαῦτα προφυλακτικὰ μέτρα δύνανται νὰ ληφθῶσι κατὰ πάντα χρόνον, πρὸ τινος δίκης ἢ διαρκούσης αὐτῆς

καί, ἐάν παρέχωσιν ἀφορμὴν εἰς τινὰ δικαστικὴν κυρίαν ἢ παρεμπύπτουσαν συζήτησιν, προβάλλονται καὶ συζητοῦνται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 503 καὶ ἐπ. ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 460, 465 καὶ λοιπά. Ἰδίως δὲ ἐφαρμόζονται περὶ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 503 καὶ 504 ὠρισμένα.

Γ'. Ἀπόδειξις

Ἄρθρ. 775. Εἰς πᾶσαν περίστασιν διὰ τὴν συγχωρηθῆ προφυλακτικὸν μέτρον ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δυναμένη νὰ δοθῆ καὶ ἐπὶ ἀπλῆ βεβαιώσει εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις, ἐκτὸς μόνον ὅταν ὁ δανειστής ἔχη εἰς χεῖρας αὐτοῦ δημόσιον ἔγγραφον.

Δ'. Εἰς τὶ συνίστανται.

Ἄρθρ. 776. Συντηρητικὰ μέτρα εἶνε·—1) ἐγγυήσεις·—2) κατασχέσεις·—3) προσωπικὰ κρατήσεις·—4) ἀνακοπαὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 236, 237 καὶ ἐπομ.—5) ἐπιθέσεις σφραγίδων·—6) ἀπογραφαί·—7) ἐγγραφαὶ ὑποθηκῶν, διακοπαὶ παραγραφῶν καὶ ἄλλαι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον κρινόμεναι πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐγγυήσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 777. Ὅστις ζητεῖ συντηρητικὸν τι μέτρον κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 564 καὶ ἐπομ. παρὰ τοῦ Προέδρου, ἢ κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ δὲν ἔχει ἀρκούσαν περιουσίαν διὰ τὴν δυνήθη, συμβάσῃ τυχὸν ἡττης κατὰ τὴν κυρίαν δίκην, ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἀντίδικον διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα, ὀφείλει, ἐάν ζητηθῆ τοῦτο παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ διαταχθῆ εἰς ἐπαγγέλματος, νὰ δώσῃ πρότερον τὴν προσήκουσαν ἐγγυήσιν.

Ἄρθρ. 778. Ἐάν ἐλήφθῃ συντηρητικὸν μέτρον κατὰ τινος ἐμπορικῆς πλοίου ἢ πλοιάρχου, πρέπει νὰ δοθῆ συγχρόνως ἐγ-

γύησις ἕνεκα ποινῆς 500—1000 δραχ., εἰς τὴν ὁποίαν καταδικάζεται ὁ ἠττώμενος ἐνάγων καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρ. 779. Καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὁ δανειστής ζητεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, δύνανται νὰ συνίστανται εἰς ἐγγύησιν (ἄρθρ. 564). Ἡ ἐγγύησις αὕτη ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς.

Β'. Διαδικασία.

Ἄρθρ. 780. Ἄν πρέπη νὰ δοθῇ ἐγγύησις καὶ πῶσι, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 564 ἀπὸ τὴν τοῦ Προέδρου. Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δίδεται αὕτη, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 621 καὶ ἐπομ. ὠρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κατάσχεσις

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 781. Ὡς προσωρινὸν καὶ συντηρητικὸν μέτρον συγχωρεῖται ἢ παρὰ τε τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τρίτῳ τινὶ κατάσχεσις κινήτων, ἀκινήτων, εἰσοδημάτων καὶ δανεισμένων κεφαλαίων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:—1) ἐπὶ διεκδικήσεως τοιούτων ἀντικειμένων—2) ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 749 ἀριθμ. 1, 4, 5 καὶ 6 πρόκειται ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν ἢ νὰ μεταβιβασθῶσι κατ' ἄλλον τρόπον εἰς ξένας χεῖρας τὰ εἰς αὐτὸν εἰδικῶς ἐνεχυρασμένα πράγματα, ἢ ὅταν μετέβησαν ἤδη πραγματικῶς τὰ τοιαῦτα εἰς ξένας χεῖρας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ δανειστής ἐνήργησε τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀπομακρύνσεως τῶν πραγμάτων—3) ἐὰν ὁ δανειστής καὶ ὀφειλέτης ἔχωσι διαφορὰς κατοικίης—4) ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀλλοδαπὸς, ὑποπτος φυγῆς, ἢ ἐφυγεν ἤδη πραγματικῶς—5) ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου εἶναι ἡλαττωμένη—6) ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Β'. Ἄδεια τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 782. Ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν,

πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 688 δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη κατάσχεσις, ἄλλως καταδικάζεται ὁ ἐπιμελούμενος δανειστής καὶ ὁ κλητὴρ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ἐξαιροῦνται μόνον λίαν κατεπεύγουσαι περιστάσεις, καθ' ἃς καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ταύτην· ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀνυπερθέτως εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, οὗτος δὲ ἐπικυρώνει τότε ἢ αἶρε, παραυτίκα τὴν κατάσχεσιν. Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀπάντησις, θεωρεῖται, ἢ σιωπὴ τοῦ Προέδρου ὡς ἐπικύρωσις.

"Ἄρθρ. 783. Ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Προέδρῳ χορηγητέα ἄδεια ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς βεβαιωμένης προσηκόντως κατὰ τὸ ἄρθρον 775. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 781 ἀριθμ. 1 σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ διεκδικητέα πράγματα ἐν τῇ ἀναφορᾷ κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου προσδιορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τὴν ποσότητά διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γίνῃ κατάσχεσις. Ἐκδιδομένης διατάξεως περὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, προσδιορίζεται προσέτι κατὰ τὸ ἄρθρον 777 καὶ ἐπομ. ἂν καὶ ποίαν ἐγγύησιν πρέπει νὰ δώσῃ ὁ ἀναφερόμενος.

"Ἄρθρ. 784. Τῆς κατασχέσεως δὲν προηγεῖται ἐπίδοσις οὐδενὸς ἐγγράφου, οὐδὲ πρόσκλησις ἢ προθεσμίᾳ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρηται ἢ ἄδεια τοῦ Προέδρου ἐν τῇ περὶ κατασχέσεως ἐκθέσει.

Γ'. Φύλαξις.

"Ἄρθρ. 785. Τὰ κατασχέθοντα πράγματα μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις τὰ διακατεῖχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς ἂν τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἤθελε διατάξῃ ἄλλο τι. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς δικαστικὸς μεσεγγυοῦχος κατὰ τὸ ἄρθρον 659, προσέτι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ χρητῆσει κατὰ τὸ ἄρθρον 752 ἀριθμ. 5· ὁ δὲ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικιῶματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τ' ἀλλοχτοῦ ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

Δ'. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν.

"Ἄρθρ. 786. Ὡς πρὸς τὰ εἰς φθοράν ὑποκείμενα πράγματα

ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 669 ὠρισμένα. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα μένει προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ ἄρμοδίου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ε'. Παρεμπύπτοντα.

Ἄρθρ. 787. Ἡ κατάσχεσις αἴρεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἅμα ὁ ὀφειλέτης δώσει τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. Ἐὰν ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν ἢ τὴν ἐγγυοδοσίαν προκύψωσι δισταγμοὶ καὶ ἀντιδικαίαι συζητοῦνται καὶ διαδικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 641, 656 καὶ 773.

ΣΤ'. Διαδικασία κατὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 788. Ὡς πρὸς τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν ἢ τὴν διεκδικήσιν αὐτὴν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 20, 23, 460, 465 καὶ ἐπόμενα ὠρισμένα, ἡ δὲ περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως καὶ ἀπαίτησεως ἀγωγή, ἐὰν ἡ τελευταία δὲν εἶχεν ἔτι ἐγερθῆ, κοινοποιῦνται ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς κατασχέσεως ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης· ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 689 καὶ ἐπ. ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 789. Ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀποφάσει τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων—1) ἐπὶ διεκδικήσεως ἀφορώσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 688—2) ἐπὶ χρημάτων ἢ κινητῶν πραγμάτων εἰς χεῖρας τρίτου κατασχεθέντων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 698 διατεταγμένα—3) ἐπὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων κατασχεθέντων εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ἔνεχεν ἀπαιτήσεως τινος διατάσσεται ἡ δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν καὶ γίνεται ἡ διαδικασία κατὰ τὰ ἄρθρα 662 καὶ ἐπ. καὶ 699 καὶ ἐπ.

Ἄρθρ. 790. Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηρίασματος καὶ ἄλλων κατασχεθέντων χρημάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 737 καὶ ἐπόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Προσωπικὴ κράτησις.

Α'. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 791. Προσωπικὴν κράτησιν δύναται, ὡς προσωρινὸν, μέτρον νὰ διατάξῃ πρὸ τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ἀναφορᾷ ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρον 564 ἀριθ. 3) μόνον κατ' ἄλλοδαπῶν ἢ καθ' ἡμεδαπῶν φυγάδων ἢ φυγῆς ὑπόπτων ὀφειλετῶν· ἀλλὰ κατὰ τῶν ἡμεδαπῶν μόνον ἔνεκεν ἀπαιτήσεως ὑπερτέρας τῶν διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 792. Ἐὰν ὁ φυλακισμένος δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰκανὰ ἀκίνητα ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα, ἢ ἂν δίδῃ ἄλλην ἐγγύησιν εἶνε ἀπηλλαγμένος τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καὶ, ἂν ἦτο ἤδη φυλακισμένος, ἀπολύεται παραχρῆμα.

Β'. Ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 793. Ὁ ζητῶν τὴν προσωρινὴν φυλάκισιν πρέπει πάντοτε νὰ δίδῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 777 ἀσφάλειαν καὶ νὰ ἐπισυνάπτῃ ἐπομένως εἰς τὴν ἀναφορὰν τὴν βεβαίωσιν τῆς ἤδη δοθείσης ἐγγυήσεως ἢ τῆς ἰκανῆς περιουσίας ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος, ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐγγράφον πρότασιν ὅτι θέλει νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν, ἢ νὰ ἐπενέγκῃ εἰσέτι τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν ἄλλης περιουσίας.

Γ'. Ἀπόδειξις καὶ λοιπὴ διαδικασία.

Ἄρθρ. 794. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 755 καὶ τὸ πρωτότυπον ἢ ἀντιγράφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου, ἢ τῆς βεβαίωσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης φυλακίσεως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 756—772 ὠρισμένα· ἢ περὶ κύρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως καὶ τοῦ συντηρητικοῦ μέτρου ἀγωγῆς πρέπει νὰ κοινοποιῆται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἐπίθεσις σφραγίδων.

Α΄. Ἐπίθεσις.

α΄. Περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 795. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῆ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος δι' ἐν ἣ δια πολλὰ πράγματα ἕνεκά τινος αἰτίας· ἰδίως δὲ—1) ἕνεκεν ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ νομίμου διακατόχου, ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος αὐτοῦ ἢ ἄλλης ἐλλείψεως περὶ τὴν αὐτεξουσιότητα·—2) ἕνεκα κινδύνου ὑφαιρέσεως, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, ἐξαλείψεως ἢ ἄλλης ἀπωλείας τῶν πραγμάτων·—3) ὅσάκις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἢ καὶ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἔννομον συμφέρον.

β΄. Τίνες δύνανται νὰ τὴν ζητήσωσιν.

Ἄρθρ. 796. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ παντὸς, ὅστις δύναται νὰ ἀποδείξῃ νόμιμον συμφέρον, ἢ καὶ μόνον νὰ τὸ βεβαιώσῃ ὅθεν ἰδιαιτέρως—1) παρ' ὄλων, ὅσοι ἔχουσι νομίμους ἀξιώσεις ἐπὶ τινος κληρονομίας, ἢ ἐπ' ἄλλης ομάδος περιουσίας·—2) παρὰ δανειστῶν ἐχόντων περὶ τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκτελεστὸν ἔγγραφο, ἢ λαβόντων ἄδειαν παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν·—3) ἀπόντος τινὸς τῶν ἔχοντων συμφέρον, παρὰ τῶν συνοίκων ἢ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ·—4) ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἄλλης ὑπεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἀνηλικίου ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἢ παρὰ συγγενῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 797. Κατὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Δημάρχου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπιτίθενται σφραγίδες—1) ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 796 ἀριθ. 3 καὶ 4 δὲν ἐζητήθῃ ἢ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων, ἢ δὲν ἦτο παρῶν κανεὶς σύνοικος ὑπηρέτης, ἀντιπρόσωπος ἢ συγγενῆς·—2) ἐὰν ὁ ἀπὼν ἢ ἀποθανὼν ἐφύλαττε περιουσίαν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἔγγραφα ἢ ἄλλα πράγματα ἀνήκοντα εἰς ταύτην, ἢ

τὰ εἶχεν εἰς χεῖρας καθὼς δημόσιος υπάλληλος.—3) ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἢ πράγματα, ἢ ἡ δημοσία περιουσία εἶνε εἰς κίνδυνον. Εἰς ἀμφοτέρως δὲ τὸς ἐν τοῖς ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ σφραγίζονται μόνον τὰ εἰς φύλαξιν δεδομένα πράγματα.

γ'. Τίνες δύνανται νὰ ἐπιθέσωσι τὰς σφραγίδας.

Ἄρθρ. 798. Σφραγίδας ἐπιτίθῃσιν ἀμελλητι ἐπὶ ἀποζημιώσεως καὶ πειθαρχικῆς ποινῆς ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης, ἢ κωλυομένου αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του ἅμα γίνῃ ἡ ζήτησις, ἢ ὅμα κατασταθῇ γνωστὴ ἢ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναγκάσει καθιστώσα περίπτωσις. Ὁ εἰρηνοδίκης μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του σφραγίδα. Εἰς δῆμους ἐκτὸς τῆς κατοικίας τοῦ εἰρηνοδίκου ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σφράγιση προσωρινῶς ὁ δήμαρχος, ὁ δημαρχιακὸς ἢ εἰδικὸς πάρεδρος, εἰδοποιῶν παραχρῆμα τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην ἐπὶ ποινῆς ἀποζημιώσεως.

δ'. Ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 799. Ἡ περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων συντακτικὰ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ.—1) τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν.—2) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνεργείας.—3) τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων.—4) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 796 τὴν ἀπαιτούσαν ἀρχὴν, ἢ ὅτι ἡ σφράγιση ἐγένετο ἐξ ἐπαγγέλματος.—5) τὴν χρονολογίαν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 794 καὶ 795 ἀναφερομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων βεβαιώσεως ἢ ἀδείας τοῦ προέδρου.—6) ἀκριβῆ σημεῖωσιν τῶν τόπων καὶ τῶν ἀποδοχείων, ἐνθα ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες.—7) συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον 800 μὴ σφραγισθέντων ἀντικειμένων.—8) τὴν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκθέσεως παρ' ὅλων τῶν παρόντων καὶ τῶν προσληπτέων συνοίκων διδόμενον ὄρκον, ὅτι, καθὰ γινώσκουσιν, οὔτε αὐτοὶ οὔτοι, οὔτε ἄλλοι ὑφείλον ἢ ὑπεξήγαγον τι.—9) τὴν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδοτέαν διάταξιν ἕνεκα φυλάξεως τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων.—10) τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ ἐὰν οὔτοι

δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι τὴν περὶ τούτου μνείαν.

Ἄρθρ. 800. Ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαιὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ τῶν ὁποίων ἢ σφραγίσις εἶναι ἀδύνατος, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιβλαβής, δὲν πρέπει νὰ σφραγίζονται, ἀλλὰ νὰ περιγράφονται κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 799 ἀριθ. 7 ὠρισμένα. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν εὕρισκῃ παντάπασι κινήτᾳ, παρατηρεῖ τούτο ἐν τῇ ἐκθέσει. Περὶ τῆς φυλάξεως τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 785 καὶ 799 ἀριθ. 9, περὶ δὲ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 666 καὶ 786.

Ἄρθρ. 801. Ἐάν τις διάδικος ἰσχυρίζηται ὅτι ὑπάρχει τις διαθῆκη ἢ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφον, ὀφείλει ὁ εἰρηνοδίκης νὰ ἐρευνήσῃ ταῦτα. Ἐὰν τὸ ἔγγραφον τοῦτο εὕρεθῇ, περιγράφει ὁ εἰρηνοδίκης ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ μορφῆν καὶ προσδιορίζει συγχρόνως ἐν αὐτῇ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν θέλει τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 802. Ἄνευ περαιτέρω κλήσεως ἐμφανίζονται οἱ διάδικοι ἐνώπιον τοῦ προέδρου. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιορισμένην ὥραν ὀφείλει ὁ εἰρηνοδίκης πρόεδρος νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας διαδίκους τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου καὶ νὰ διατάξῃ ἐπομένως ὥστε τὸ ἔγγραφον τοῦτο νὰ κατατεθῇ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ὁμοφώνως προσδιορισμένῳ τόπῳ καὶ νὰ συνταχθῇ ἐκθεσις περὶ τῆς ὅλης πράξεως. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ὀλογράφων, προφορικῶν καὶ ἄλλων διαθηκῶν διατηροῦνται τὰ ἐν τῷ ἰσχύοντι πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα.

ε'. Παρεμπόμποντα.

Ἄρθρ. 803. Τὰς κλειδας τῶν κλειθρῶν καὶ ἐσφραγισμένων ἀποδοχείων φυλάττει ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδίκου μέχρι τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ βεβαιώνει ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 804. Περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναφυσόμενων δυσχερειῶν καὶ διστασέων ἀποφασίζει παραχρῆμα ὁ εἰρηνοδίκης καὶ καταχωρίζει ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ἀπόφασίν του. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ὑπάρχει τι ἔνδικον μέτρον ὅθεν ἐκτε-

λείται αὕτη παραχρῆμα. Μελλοντοῦτο εἶνε μόνον προσωρινή καὶ οἱ διάδικοι δύνανται ἐλευθέρως νὰ φέρωσι τὴν ὑπόθεσιν ἤτοι κατὰ τὸ ἄρθρον 564 καὶ ἐπ. ἐνώπιον τοῦ προέδρου, ἢ ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 805. Ἐάν τις διῦσχυρίζεται ὅτι ἔχει ὡς ἰδιοκτητῆς, δανειστῆς, ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων λόγων ἀξιώσεις εἰς τὰ ἐσπραγισμένα ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ὀφείλει νὰ τὰς προβάλλῃ δι' ἀνακοπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 236 καὶ ἐπόμενα.

Β'. Ἀποσφράγιαις.

α'. Πότε καὶ παρὰ τίνος.

Ἄρθρ. 806. Ἐὰν ἡ αἰτίχ, δι' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 774 ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, παύσῃ, ἀφαιροῦνται αὗται πάλιν. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἰδίως δὲ παρ' ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 796 ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπίθεσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένων συνόκων καὶ ὑπηρετῶν. Γίνεται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ ἀνακληρωτοῦ αὐτοῦ.

β'. Τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως.

Ἄρθρ. 807. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς ἢ προφορικῶς γενομένης ἐκθέσεως—1) ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι εἶνε σύμφωνοι καὶ δὲν διατελώσιν ὑφ' ὁποιανδήποτε ἐπιμέλειαν, ἢ ἐὰν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν μόνον ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἤδη πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη—2) κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 808. Ὁ εἰρηνοδίκης προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων. Πᾶς ἔχων συμφέρον δύναται νὰ παρευρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ ἰδίαις δαπάναις διὰ πληρεξουσίου. Πρὸς τοῦτο πρέπει ἐπιμελεῖσθαι τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κληθῶσιν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διάδικοι καὶ ἀνακόπτοντες ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου.

Ἄρθρ. 809. Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου, γίνεται μολοντοῦτο ἢ ἀποσφράγισις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμβάνεται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ὁ δήμαρχος, ἢ δύο μάρτυρες. Ἀνήλικες καὶ ἄλλοι, ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες, παρίστανται διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 810. Ὅσακις ἢ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητεῖται παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ δικατῆται παρὰ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται—1) ὁ εἰρηνοδίκης νὰ διορίσῃ ἓνα ἢ δύο ἐκτιμητὰς πρὸς ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, οἵτινες πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως—2) νὰ μὴ ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς ὅλαι αἱ σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν, ἐὰν ἢ ἀπογραφὴ διακοπῇ.

γ'. Ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 811. Ἡ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων συντακτέα ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ—1) τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 806.—2) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνεργείας—3) τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 807 καὶ 808.—4) τὸν διορισμὸν ἐκτιμητῶν (810 ἀριθ. 1).—5) τὴν μνεῖαν τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων κατὰ τὸ ἄρθρον 808.—6) τὴν ἀναγνώρισιν τῶν σφραγίδων παρὰ τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῶν, ἐὰν εἶνε ἀλύμαντοι, ἐὰν δὲ βεβλαμμένοι, τὴν περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τῶν σφραγίδων μετὰ τῶν λόγων τῆς μεταβολῆς—7) τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ ἂν οὗτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι, τὴν περὶ τούτου μνεῖαν.

δ'. Παρεμπίπτοντα.

Ἄρθρ. 812. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων εὐρεθῶσιν ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, μὴ ἀνήκοντα εἰς τοὺς διαδίκους, ἀλλ' εἰς τρίτους, πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸν δυνάμενον νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐπὶ τούτων ἀξιώσεις του καὶ νὰ σημειῶται τοῦτο ἐν

τῆ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένη ἐκθέσει. Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, τὰ εὑρεθέντα πρέπει νὰ περιγράφονται ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει. Ἄλλοι κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων προκύπτοντες διαταγμαὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 804 καὶ 805 διατεταγμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Σύνταξις ἀπογραφῆς.

Α'. Ἐξώδικος καὶ δικαστικὴ ἀπογραφὴ.

α'. Ἐν γένει

Ἄρθρ. 813. Αἱ περιπτώσεις καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐξώδικος ἀπογραφὴ, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν διαδίκων. Δικαστικὴ ἀπογραφὴ εἶνε ἀναγκαία κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις καὶ ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διαλαμβανόμενας διατυπώσεις. Ἰδίως δὲ ἔχουσι ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰ ἄρθρα 795 καὶ 806 δύνανται νὰ ζητῶσι τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῶσι καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς.

β'. Διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 814. Πᾶσα δικαστικὴ ἀπογραφὴ πρέπει νὰ συντάσσεται παρὰ συμβολαιογράφου καὶ νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν προσόντων ἐκάστου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, καὶ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις—1) τὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς ἀφορμὴν—2) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν διακοπῶν, τῶν ἐπανελημμένων ἐπιθέσεων τῶν σφραγίδων κτλ.—3) τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν—4) τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων—5) τὸν διορισμὸν ἐκτιμητῶν—6) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐπὶ μὲν μετρητῶν

χρημάτων τὴν περιγραφὴν τοῦ εἴδους τῶν νομισμάτων, ἐπὶ δὲ μὴ σεσημασμένου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τὴν δῆλωσιν τῆς ποιότητος καὶ τοῦ βάρους· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἀντικειμένων ἀκριβῆ ἐκτίμησιν κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν.—7) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὑρεθέντων ἐγγράφων, οἰκιακῶν καὶ ἐμπορικῶν βιβλίων ἢ ἄλλων ἐγγράφων· ὅλα ταῦτα πρέπει συγχρόνως νὰ συρράπτονται, σημειῶνται κατὰ σελίδα καὶ μονογραφῶνται ἐφ' ἐκάστου φύλλου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου.—8) τὴν μνησίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς χεῖρας παρεδόθησαν πρὸς φύλαξιν τὰ ἐγγράφα καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα κατὰ συμφωνίαν τῶν διαδίκων, ἢ, ἂν αὐτὴ δὲν κατορθώθῃ, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἰδίου.—9) τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπογραφῆς πάντες οἱ παρόντες καὶ οἱ προσκεκλημένοι σύνδικοι, ὅτι ἐν γνώσει αὐτῶν δὲν ὑπερβῆθῃ, οὐδ' ὑπεξήχθη τι παρ' αὐτῶν.—10) ἐπὶ τέλους σύγκρισιν τῶν περιόντων καὶ τῶν ὀφειλομένων καὶ δῆλωσιν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας.

γ'. Διαδικασία καὶ παρεμπίπτοντα.

Ἄρθρ. 815. Περὶ τῆς κλήσεως, ἐμφανίσεως καὶ ἀντιπροσωπεύσεως τῶν διαδίκων, ὡς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὀρίσεως τῶν ἐκτιμητῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 808—810 ὠρισμένα μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς ὁ συμβολαιογράφος ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰρηνοδίκου. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 814 ἀριθ. 8 ἀναφερομένης φυλάξεως πρᾶττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 658, 659 καὶ 752 ἐδάφ. 4 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 816. Αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς προκύπτουσαι διστάσεις καὶ δυσχέρειαι, ἰδίως αἱ περὶ τῆς διαχειρίσεως κληρονομίας, κοινωνίας κτημάτων ἢ ἄλλων κτημάτων ὁμάδος ἐκτίθενται παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν πρὸς ἀπόφασιν κατὰ τὰ ἄρθρα 564 καὶ ἐπ. καὶ 819 καὶ ἐπ.

Β'. Ἡ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἔνδικος ὠφέλεια.

α'. Δήλωσησις τῶν κληρονόμων.

Ἄρθρ. 817. Πᾶς κληρονόμος ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 479 τὸ δικαίωμα νὰ διασκέπτηται ἕνεκεν ἀποδοχῆς ἢ ἀποβολῆς τῆς κληρονομίας ἢ τῆς κοινωνίας τῶν κτημάτων καὶ νὰ συντάσῃ ἀπογραφὴν. Ἡ δήλωσις γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, συντάσσοντι ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν. Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης δηλώσεως κρίνονται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προκυπτούσας διατάσεις καὶ δυσχερεῖς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 816 ὠρισμένα.

β'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι.

1. Δικαιώματα.

Ἄρθρ. 818. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχει τὴν διοίκησιν τῆς οὐμᾶδος, παρίσταται ὑπὲρ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν κατὰ τῶν δανειστῶν. Ἐὰν ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχῃ ἀξιώσεις κατὰ τῆς οὐμᾶδος, προβάλλονται αὗται κατὰ τῶν λοιπῶν κληρονόμων καὶ ἂν δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἢ ἂν αἱ ἀγωγαὶ ἔγιναν παρ' ὄλων τῶν κληρονόμων, κατὰ τινος κατὰ τὰ ἄρθρα 501 καὶ ἐπ. διοριστέου κηδεμόνος.

2. Ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 819. Ἐὰν εὐρίσκωνται ἐν τῇ κληρονομίᾳ πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, ἢ ἔαν εἶνε ἀναγκαῖα, πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, ἢ ἀπαλλοτριώσεις κινητῶν τιμῶν ἢ ἀκινήτων, ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωθησόμενα ἀντικείμενα. Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 558 καὶ ἐπ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν δικαστῆς διορί-

ζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὀριρίζει πραγματογνώμονά τινα, δι' οὗ ἐκτιμᾷ τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα.

Ἄρθρ. 820. Ἐάν ἡ ἀπαλλοτριώσις διετάχθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Οὗτος ὁ ἐπιτετραμμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ ἐπὶ μὲν κινήτων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 662 καὶ ἐπ. καὶ 686. ἐπὶ δὲ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 709 καὶ ἐπ. Εἰς τὸ πρόγραμμα καταχωρίζεται ἀκριδῆς περιγραφή καὶ ἐκτίμησις τῶν ἐκποιητέων ἀντικειμένων. Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 674 καὶ ἐπ. καὶ 740 καὶ ἐπ.

Ἄρθρ. 821. Δι' ἀπαλλοτριώσεως γινομένης ἄνευ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 819 καὶ 820 διαλαμβανομένων διατυπώσεων στερεῖται ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς ἐνδίκου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἄπλοῦς κληρονόμος ἄνευ δικαιώματος ἀπογραφῆς.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 822. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Πολιτικῆς Δικονομίας καταργεῖται ἡ ἤδη ἐν ἰσχύϊ Πολ. Δικονομία ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως καὶ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 277 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κρήτης τῆ 16/28 Αὐγούστου 1880. μετ' αὐτῆς δὲ συγκαταργοῦνται καὶ πᾶσαι αἱ ἐπ' αὐτῆς γενόμεναι προσθήκαι καὶ τροποποιήσεις διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἄρθρ. 823. Αἱ ἐκκρεμεῖς πρὸ τοῦ νόμου δίκαι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων διεξάγονται τοῦ λοιποῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, μὴ προσβαλλομένων ὅμως τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων, εἰδικώτερον δὲ ἐφαρμόζονται οἱ ἐπόμενοι ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 824. Αἱ ἀναγκαστικῶς ἐνώπιον διαιτητῶν παραπεμφθεῖσαι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων δίκαι διεξάγονται ἐνώπιον τούτων, ἐὰν ἐγένετο ἤδη κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ νόμου τούτου ὁ διαρισμὸς τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρ. 825. Οἱ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου ὑποκείμενοι εἰς ἐγγυοδοσίαν ἄλλοδαποὶ ἢ ἡμεδαποὶ, υποβάλλονται εἰς τοιαύτην καὶ διὰ τὰς ἐκκρεμεῖς δίκας.

"Αρθρ. 826. Έγκυρως ἢ ἐμπροθέσμως ἐπιχειρηθεῖσα πράξις ἔχει πάντα τὰ νόμιμα ἀποτελέσματα, καὶ ἐν κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται ἄκυρος ἢ ἐκπρόθεσμος.

Ἀντιστρόφως ἄκυρος κατὰ τύπους δικονομικῆς πράξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιχειρήσεώς της, θεωρεῖται ἔγκυρος, ἐν ἤναι τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ἰδίως ἀγωγή στερουμένη τῶν προσόντων τῶν ἀρθρ. 460 καὶ 461 κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεώς της εἶναι ἔγκυρος, ἐν ὑρίστανται οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρου 462. Ὡκυρως ἢ μεταβολῆ τῆς βίας τῆς ἐφέσεως, ἢ ἔλλειψις τοῦ δεσμοῦ ὁμοδικίας, τὸ ἀπράχθεκτον τῆς ἐφέσεως δι' ἀναρμοδιότητα τοῦ ἀρθρου 458 κρίνονται κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Τὸ ἔγκυρον ὁμῶς τῶν γενομένων ἐπιδόσεων καὶ κοινοποιήσεων κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα καθ' ὃν χρόνον ἐγένοντο.

"Αρθρ. 827. Τὸ ἐπιτρεπτόν ἢ μὴ τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἐνασκησιν τούτων κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

"Αρθρ. 828. Αἱ ἐπὶ μικροδικφορῶν ἐκιδιδόμεναι ἐρήμην ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐνδικον τῆς ἀνακοπῆς μέσον ὄχι μόνον ἕνεκα τῆς ἀκυρότητος τῆς ἐρημοδικίας, ἀλλὰ γενικῶς.

Αἱ δὲ προδικαστικαὶ τοιαῦται μόνον ἕνεκα ἀκυρότητος τῆς ἐρημοδικίας.

Αἱ προθεσμίαι καὶ τ' ἀποτελέσματα κρίνονται κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

"Αρθρ. 829. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσωρινῶς ἐκτελεσται ἀποφάσεις εἰσι τοιαῦται καὶ ἐν ἐξεδύθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ προκύπη ἐκ τῆς ἀποφάσεως ὅτι συντρέχουσιν οἱ πρὸς τοῦτο ὅροι τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρ. 830. Αἱ ἀρξάμεναι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκτελέσεις περατοῦνται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παλαιοῦ νόμου, τὰ ἐνδिका ὁμῶς μέσα κατὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ γινόμενα κατὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ παρόντος νόμου κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

"Αρθρ. 831. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 677 καθ' ἣν περιστελέται τὸ δικαίωμα τοῦ Προέδρου πρὸς ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἤδη ἀρξάμενας ἐκτελέσεις ἐν

ὅσα δὲν ἐχορηγήθη τοιαύτη. Ἡ χορηγηθεῖσα ὁμῶς ἔχει τὴν ἰσχὺν μόνον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὀρίζει τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

Ἄρθρ. 832. Αἱ παραπομπαὶ αἱ γινόμεναι ὑπὸ ἐτέρων νόμων ἰδίως τοῦ τῶν μικροδιαφορῶν εἰς ἄρθρα τῆς μέχρι σήμερον ἰσχύουσας Πολ. Δικονομίας δεόν νὰ συνδυάζωνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πρὸς τ' ἀντίστοιχα ἄρθρα τούτου, καὶ μὴ ὑπαρχόντων τοιούτων δεόν νὰ γίνηται ἡ συμπλήρωσις διὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ἄρθρων τῶν καταργηθέντων νόμων, εἰς ἃ ἡ παραπομπή, πλὴν ἐὰν ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 833. Περίληψις κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως, καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεῖσα, ὑπαρχουσῶν ὁμῶς τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 730 τοῦ παρόντος νόμου, συνεπάγεται τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ἐκτελεῖται κατὰ τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 732.

Ἄρθρ. 834. Αἱ ἐκκρεμεις κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν δίκαι, αἱ ὑπαχθεῖσαι ὁμῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς τὴν ἐπ' ἀκρατηρίου διαδικασίαν, δικάζονται κατ' ἐκείνην, ἐὰν ὦσιν ὄριμος πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως, ἄλλως, ὡς καὶ αἱ εἰσαγόμεναι μετ' ἀπόφασιν ἐκδιδομένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰσάγονται κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρατηρίου διαδικασίαν δι' ἀπλῆς κλήσεως τοῦ διαφερομένου, τηρουμένων ὁμῶς ἀπαραμειώτων τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 823.

Ἄρθρ. 835. Τὸ περὶ ἐκτελέσεως τμήμα τῆς παρούσης Δικονομίας εἶνε ὑποχρεωτικὸν μόνον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1905· μέχρι τοῦ χρόνου τούτου ὁ ἐπισπεύδων δανειστής ἔχει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν εἴτε κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἴτε κατὰ τὴν καταργουμένην Πολ. Δικονομίαν. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει οὗτος νὰ ἐπιχειρήσῃ δήλωσιν εἴτε διὰ τῆς ἐπιταγῆς εἴτε καὶ δι' ἀπλῆς κλήσεως ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις. Μὴ γενομένης τοιαύτης δηλώσεως, ἡ ἐκτέλεσις ὑποτίθεται γινομένη κατὰ τὴν καταργουμένην Δικονομίαν. Καὶ ἀρξαμένην ἐκτέλεσιν κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον δύναται νὰ ἐγκαταλείπη ὁ δανειστής, καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ

τοιαύτην κατά τὸν νέον, ἐν ὧσιν ἐντεῦθεν δὲν παραβλάπτονται κερ-
κτημένα δικαιώματα.

"Ἀρθρ. 836. Αἱ ἐκφρεμεις κατατάξεις δανειστῶν, ὡς καὶ ἐν
γένει αἱ προκαλούμεναι συνεπεία γενομένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ
παρόντος πλεισταρισμῶν, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς
καταργηθείσης Δικονομίας.

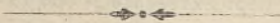
"Ἀρθρ. 837. Ἡ Τράπεζα Κρήτης δικαιούται πρὸς ἀναγκασ-
τικὴν ἐκτέλεσιν ν' ἀκολουθήσῃ εἴτε τὴν διαδικασίαν τοῦ εἰδικοῦ
δὴ ταύτην νόμου ὑπ' ἀριθ. 122 εἴτε τὴν δὴ τοῦ παρόντος νόμου
διαγραφομένην.

Ὁ παρῶν νόμος ἰσχύει μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως
αὐτοῦ. —

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 23 Ἰουλίου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΒΟΡΕΛΔΗΣ

ΝΩΣΙΝ Ν ΧΑΝΙΩΝ

Ἀριθμ. Διατ. 106.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ συναρμοστικῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τ' ἄρθρα 31 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 Νόμου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡρώδ, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 43 καὶ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1903 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, καθ' ἣν πρὸς συναρμοστικῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὴν λοιπὴν νομοθεσίαν τῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δεόν νὰ γίνωνται αἱ ἐπόμεναι τροποποιήσεις.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Ἄρθρ. 1. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀντὶ «τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀρμοδιότητά του» τίθεται «ἀποφαίνεται αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀναρμοδιότητά του».

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρον 82 ἐδάφ. 1 τροποποιεῖται οὕτω: «Ἀλλοδαπὸς, ἐνάγκῃ ἡμεδαπὸν, ὀφείλει ἐὰν τὸ ζητήσῃ ὁ ἀντίδικός του νὰ παράσχη ἀσφάλειαν κτλ.».

Ἄρθρ. 3. Τοῦ ἄρθρου 114 ἡ τελευταία φράσις τροποποιεῖται οὕτω: «πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις περὶ δικαιοτηρίων ἐν γένει ὠρισμένα».

Ἄρθρ. 4. Ἐν ἄρθρῳ 128 ὁ ἀριθ. 2 τροποποιεῖται οὕτω: «ἐὰν οἱ δικαιοτῆται ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὸν χρόνον καὶ κατὰ τὴν ἔκτασιν».

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἄρθρον 142 τὸ ἐδάφ. 4 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς: «ὑπογράφεται δὲ τὸ ἐπιδοτήριον παρὰ τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ λαβόντος τὸ ἔγγραφο».

Ἄρθρ. 6. Τὸ ἄρθρον 145 τροποποιεῖται οὕτω:

«Ἐὰν τις ἄνευ νομίμου λόγου ἀρνήσῃ νὰ δεχθῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ του δικόγραφον ἢ δὲν θέλῃ ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἐπιδοτήριον, τὸ δικόγραφον ἀρνεῖται αὐτόθι, προσλαμβάνομένου ἐγγυημάτων μάρτυρος πρὸς βεβαίωσιν κτλ.».

Ἄρθρ. 7. Τὸ α' ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 303 τροποποιεῖται οὕτω: «Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων γίνεται συνήθως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ τότε μόνον διορίζεται δικαστὴς πρὸς τὴν ἐκτέρα τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅταν μετ' αὐτῆς πρόκειται συνάμα νὰ διεξαχθῇ καὶ αὐτοψία ἢ ὅταν ἡ ἐξέτασις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαιτῆ πολὺν χρόνον».

"Αρθρ. 8. Το άρθρον 311 τροποποιείται ούτω: «Τὰ ἔξοδα ἐδοκιμασίας, τροφῆς καὶ ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων καὶ μαρτύρων κανονίζονται συμφώνως κτλ.».

"Αρθρ. 9. Το άρθρον 363 ἐδάφ. 2 τροποποιείται ούτω: «Ἡ ἀποποίησης, μὴ δήλωσις ἢ μὴ δόσις τοῦ ἅπαξ δεκτοῦ γενομένου ὄρκου κλπ.».

"Αρθρ. 10. Ὁ ἀριθ. 1 τοῦ άρθρου 449 τροποποιεῖται ούτω: «Ὅταν ὁ παραιτῶν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον κατὰ τὰ ἐν τοῖς άρθροις 71 καὶ ἐπομ. ὠρισμένα».

"Αρθρ. 11. Τὸ τελευταῖον ἐδάφ. τοῦ άρθρου 471 τροποποιεῖται ούτω: «Ἡ ἀπάντησις ἐπιφέρει παρέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας».

"Αρθρ. 12. Τὸ β' ἐδάφ. τοῦ άρθρου 491 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Αἱ ἀνταγωγικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐναγομένου ἐξετάζονται μόνον ἐὰν ὑπεβλήθησαν δι' ἀπολογητηρίου κατὰ τὰς προθεσμίας τοῦ άρθρου 470. ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς ταύτας ὅσα περὶ μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐναγομένου».

"Αρθρ. 13. Ἐν τέλει τοῦ άρθρου 501 προστίθεται ἡ λέξις «διακατόχου».

"Αρθρ. 14. Ἐν ἄρθρῳ 621 ὁ ἀριθ. 3 τροποποιεῖται ούτω: «δι' ἰκανῶν ἀκινήτων κτημάτων».

"Αρθρον 15. Ἐν ἄρθρῳ 650 ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀντὶ δραχμῶν 100 μέχρι 300 ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 100 μέχρι 3,000, ἵνα διατελῇ τὸ ἄρθρον ἐν ἄρμονίᾳ πρὸς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 651.

"Αρθρ. 16. Τὸ τελευταῖον ἐδάφισον τοῦ άρθρου 699 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἀκίνητα μὴ ἐνυπόθηκα δὲν ἐκποιεῦνται, ἐὰν μὴ πρότερον ἢ τοῦλάχιστον συγχρόνως δὲν ἐκποιῆται καὶ τὸ ἐνυπόθηκον διὰ τὴν ἐκτελουμένην ἀπαίτησιν».

"Αρθρ. 17. Τὸ ἄρθρον 709 ἐν ἀρχῇ τροποποιεῖται ούτω: «Τὰ οὕτω διὰ τῆς ἐπιταγῆς καταγεθέντα ἀκίνητα μετὰ τῶν τυχόν μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ συλλεχθέντων καὶ κατατεθέντων φυσικῶν αὐτῶν καρπῶν (ἄρθρ. 701) πλειστηριάζονται δημοσίως κλπ.».

"Αρθρ. 18. Ἐν ἄρθρῳ 737 τὸ προτελευταῖον ἐδάφισον ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐὰν ἡ προσωρινὴ αὐτῆ πληρωμὴ ἀνατραπῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐπιστρέφονται τὰ ληρθέντα ἐντόκιως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ λαβόντος».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 29 Νοεμβρίου 1903.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΒΟΡΕΑΛΗΣ
Ι. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ
ΗΡ. ΙΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 7628

» Διεκπ. 1519

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς.

Υπομνησόμεν ὑμῖν ὅτι ἀπὸ τῆς 18ης τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς τεθήσεται εἰς ἐφαρμογὴν ἡ νέα Πολιτικὴ Δικονομία, ἡ διὰ τοῦ Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1903 κυρωθεῖσα. Ἀντίτυπα ταύτης, ἐκτυπουμένης ἤδη εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Κυβερνήσεως ἐν ἰδίῳ τεύχει μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων, θέλομεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀποστεῖλῃ εἰς πάσας τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνδοιασμοὶ τινες προῦδλήθησαν περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ γενομένου διὰ τοῦ ἀνωτέρω Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς νέας Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὀρίζεται ἐν τῷ νόμῳ ὅτι «ἰσχύσει μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ψήφισεως αὐτοῦ,» ψήφισιν δ' ἀποτελεῖ μόνη ἡ διὰ τῆς συμπράξεως ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν παραγόντων κατάρτισις τοῦ νόμου, ὥστε μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ ταύτης, ἦτοι ἀπὸ τῆς κυρώσεως ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ψήφισεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἔδει ὀρθότερον νὰ ὀρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος, πιθανὸν δὲ καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων νὰ ὑποβληθῇ τοιαύτη ἐνστάσις, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς ὅτι οὐδὲν ἔχει ἡ γνώμη αὕτη ἔρεισμα, διότι ψήφισις νόμου καλεῖται βεβαίως καὶ ἡ κατάρτισις αὐτοῦ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν παραγόντων, ἀλλὰ ψήφισις ἐπίσης καλεῖται εἰδικώτερον καὶ μόνη ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς γινομένη, ὑπὸ ταύτην δὲ τὴν ἐννοιαν χρῆται τῷ ὄρῳ τούτῳ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος καθ' ὃ «οὐδεὶς νόμος ἔχει ἰσχύον ἂν μὴ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος». Ταύτην δὲ τὴν ψήφισιν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ Νομοθέτης κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἀνευδοιάστως ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς ΜΗ'. Συνεδριάσεως τῆς 17 Ἰουνίου 1903, καθ' ἣν ἐψηφίσθη

ἡ Πολιτικὴ Δικονομία εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν, ἐν οἷς ἀναγράφεται (σελ. 550—551) ὅτι ὑπεβλήθη πρότασις «ὅπως ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἄρξῃται μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον», ἡ δὲ Βουλὴ ἐδέξατο τὴν πρότασιν ταύτην, ἐκδηλώσασα οὕτω σαφῶς καὶ ρητῶς τὴν θέλησιν αὐτῆς, κυρωθεῖσιν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅπως ἡ ἰσχὺς τῆς νέας Πολιτικῆς Δικονομίας ἄρξῃται μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς 17 Ἰουνίου 1903, ἤτοι τῆ 18 Δεκεμβρίου 1903.

Ἀρχομένης οὕτω ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας Πολιτικῆς Δικονομίας καταργεῖται ἡ ἀπὸ τοῦ 1880 ἄχρι τοῦδε ἰσχύσασα ἐπὶ τῶν ζητημάτων, ἅτινα πάντως θέλουσιν ἐν ἀρχῇ μάλιστα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας Δικονομίας γεννηθῆ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἤδη ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων δίκας, συνιστῶμεν ἰδιαζόντως εἰς τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην τῶν Δικαστικῶν ἀρχῶν τὰς μεταβατικὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 822 καὶ ἐπομ., δι' ὧν ἐλήφθη πρόνοια ὅπως τεθῶσι σαφεῖς κανόνες καὶ ἀσφαλεῖς βάσεις πρὸς ἐπίλυσιν πάσης ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δυσχερείας.

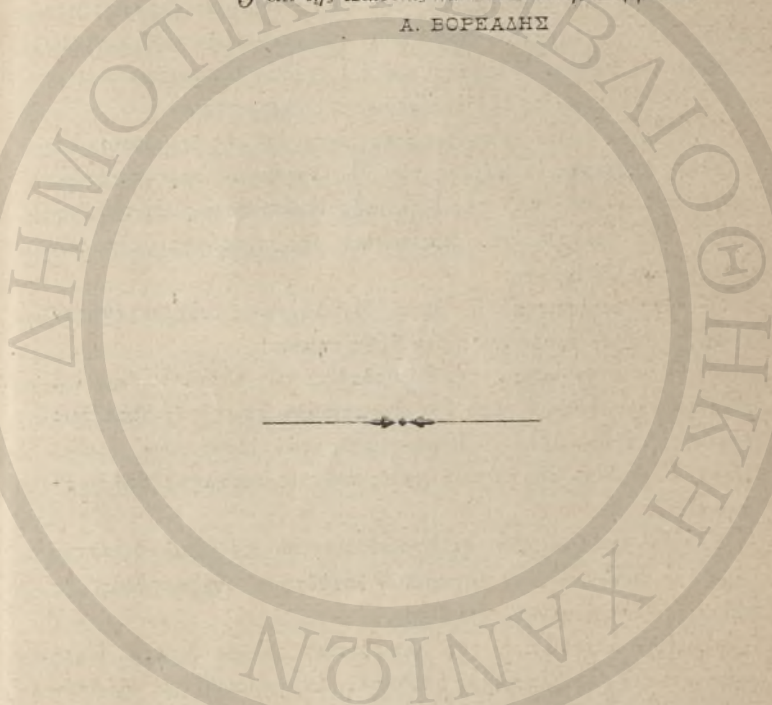
Ἡ νέα Πολιτικὴ Δικονομία πᾶσα κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως καὶ τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρακολουθήσῃ καὶ ἐν ὅσον ἔνεστι σαφεστέρα φράσει διατυπωθῇ καὶ ἐν συνοχῇ ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ συνεκτικότητι συνταχθῇ εἰς νομοθέτημα ὁμῶς τοιαύτης ἐπιβολῆς καὶ σπουδαιότητος καὶ τοσούτης ἐκτάσεως ἐν βραχεῖ σχετικῶς χρόνῳ συνταχθέντι δὲν εἶναι ἀδύνατον καὶ παραδρομὰ νὰ ἐνεφυλλοχώρησαν καὶ κενὰ νὰ ἀπέμειναν καὶ ἀντιφάσεις ἴσως νὰ παρεισέδυσαν ἀβλεψίαι τινὲς ἐλήφθη ἤδη πρόνοια καὶ διορθώθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 106 Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Νοεμβρίου 1903, δυνάμει τῆς παρασχεθείσης πρὸς τοῦτο εὐχερείας τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 546 νόμου. Ὁ χρόνος ὁμῶς καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς πείρα θέλουσιν ἀσφαλῶς καταδείξῃ καὶ τὰ ἀτελῶς ἔχοντα καὶ τὰ ἀσαφῶς διατυπωθέντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα κενὰ πάντων τούτων ἡ διόρθωσις καὶ συμπλήρωσις δέον ν' ἀποτελέσῃ μέλημα ἐνδελεχῆς τῶν παρ' ἡμῖν περὶ τοὺς νόμους ἀσχολουμένων πρὸς τοῦτο δ' ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν τε Δικαστικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν κυρίων Δικηγόρων καὶ πάσης μὲν ἀπορίης κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας Δικονομίας δέον νὰ ζητη-

ται ἀρμοδίως ἢ ἐπίλυσις, πᾶσα δὲ παρατήρησις ἐν τῆς πείρας ἐνδειχθησομένη παρακαλοῦμεν νὰ ὑποβάλληται ἄνευ τινὸς δισταγμοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν ὅπως τῇ κοινῇ συνεργασίᾳ καταστῆ ἐφικτὸν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ συμπλήρωσις καὶ διόρθωσις παντὸς ὅπως δῆποτε ἀτελῶς ἢ μὴ ὀρθῶς ἔχοντος ἐν τῇ νομοθεσίᾳ, τῇ διεπούσῃ τὴν περὶ τὴν ἐκδί-
κασιν τῶν ἀστικῶν διαφορῶν διαδικασίαν.

Ἐν Χανίαις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1903.

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης Σύμβουλος
Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΩΝ
ΥΠΑΤΩΝ ΑΡΜΟΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Υψηλότατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν κύρωσιν καὶ υπογραφήν τῆς Ὑμ. Β. Ὑψηλότητος α') σχεδίου νόμου ἀφορῶντος τὴν σύνθεσιν τῶν δικαστηρίων, τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα αὐτῶν καὶ τὴν τηρητέαν διαδικασίαν ἐπὶ υποθέσεων καθ' ἃς παρίστανται ὡς διὰ δικαί ἄλλοδαποὶ καὶ β') σχεδίου Κανονιστικοῦ Διατάγματος ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου.

Ἀμφοτέρωτα ταῦτα τὰ σχέδια στηρίζονται ἐπὶ τῆς τελευταίᾳ γενομένης ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν Μ. Δυνάμεων τροποποιήσεων τινῶν προταθεισῶν ὑπὸ τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διατάξεις τῆς προνομιστοῦ διαδικασίας τῆς ἰσχυροῦσης ὑπὲρ τῶν ἄλλοδαπῶν ἐν Κρήτῃ.

Αἱ τροποποιήσεις αὗται, ἃς αἱ Μ. Δυνάμεις εὐηρεστήθησαν ν' ἀποδεχθῶσιν ἀφορῶσιν εἰς τὰ ἐξῆς σημεία:

α'. Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικείων ἐπὶ πολιτικῶν υποθέσεων, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅπως τὰς υποθέσεις ταύτας δικάζωσι μόνον τὰ Εἰρηνοδικεῖα τῶν ἐδρῶν τῶν νομῶν, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐν ταῖς δίκαις ταύταις παρουσίας τοῦ διερχομένου.

β'. Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπὶ πτωχῶν τῶν μὴ ἐμπορικῶν υποθέσεων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης.

γ'. Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Κρήτῃ Ἐφετείου καὶ διὰ τὰς ἐμπορικὰς υποθέσεις, ἀναγνωρισθέντος ἀφ' ἐτέρου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ξένους ὅπως κατ' ἔρεσιν μετέγωσι, τῆς συγκροτήσεως τοῦ δικαστηρίου δύο πάρεδροι δικασταὶ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τοῦ ἄλλοδαποῦ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνεννοήσεως ταύτης σκόπιμον ἔκρινα ὅπως διὰ μὲν τοῦ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Ὑμ. Β. Ὑψηλότητος υποβαλλομένου σχεδίου νόμου, θεσπισθῶσιν αἱ ἐπόμεναι δύο ἀρχαὶ α')

ὅτι ὅσον ἀρροῶ τὰς δίκας ἐν αἷς παρίστανται διάδικοι ἄλλοδαποὶ ἢ σύνθεσις τῶν δικαστηρίων, ἢ δικαιοδοσία καὶ ἢ ἀρμοδιότης αὐτῶν καὶ ἢ τηρητέα διαδικασίᾳ διέπονται ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων, ἐφ' ὅσον διεθνεῖς συμβάσεις καὶ ἔθιμα δὲν ὀρίζονται ἄλλως καὶ θ'. ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ βάρει τῶν διεθνῶν τούτων συμβάσεων καὶ ἐθίμων παρεκκλίσεις ἀπὸ τῶν κειμένων νόμων, ὅσον ἀρροῶ τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὰς ὁποίας διάδικοι παρίστανται ἄλλοδαποὶ ὀρίζονται ἐκάστοτε δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος· διὰ δὲ τοῦ Κανονιστικοῦ Διατάγματος ὀρισθῶσιν αἱ διαφοροὶ αὗται ἀπὸ τῶν κειμένων νόμων παρεκκλίσεις, αἱ ἐφαρμοζόμεναι ὡς πρὸς τοὺς ἄλλοδαπούς.—Τοιοιούτρόπως ὁ ἐκάστοτε κανονισμὸς τοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλοδαπούς ἰσχύοντος δικαστικοῦ καθεστώτος ἀνακίθεται εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἣτις οὐ μόνον ἀρμοδιώτερα τῆς Νομοθετικῆς εἶναι ὅπως διαπραγματεύηται καὶ ρυθμίζῃ τὰ ζητήματα ταῦτα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν κύκλον τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ευκολίαν ἔχει εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ κατὰ τὰ μακρὰ διαλείμματα τῆς ἀπουσίας τῆς κατὰ διεξίαν μόνον συνεργουμένης Βουλῆς, νὰ συνεννοηται μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ὅπως ἐπιτυγχάνῃ ὅτε μὲν τὴν ρύθμισιν ἀμφισβηλλομένου ζητήματος, ὅτε δὲ τὴν ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων ἐπέκτασιν καὶ εἰς τοὺς ξένους τῶν ὡς πρὸς τοὺς ἡμεδαπούς ἰσχυουσῶν διατάξεων, ὡς συνέβη ἤδη συνεπείᾳ τῆς πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις συνεννοήσεως καὶ ὡς πρέπει βασιμῶς νὰ προσδοκᾷ τις ὅτι θέλει συμβαίνει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐφ' ὅσον προβαίνει ἐδραίουμένη ἢ ἐμπιστοσύνη τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκ μέρους τῶν δικαστηρίων τῆς ἀρτισυστάτου ἡμῶν Πολιτείας ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Ὡς πρὸς τὰς κοινοποιήσεις ἐθεώρησα σκόπιμον ὅπως αὗται γίνωνται πάντοτε διὰ τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς τοῦ ἄλλοδαποῦ· διότι ἢ τέως ἰσχύουσα διάκρισις κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς δίκας ἀφορώσας εἰς ἀκίνητα αἱ κοινοποιήσεις γίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἄλλοδαπὸν, πᾶσαι δ' αἱ λοιπαὶ κοινοποιήσεις διὰ τοῦ οἰκείου Προξενείου, προεκάλει συγχὺς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀμφισδητήσεις τοῦ κύρους τῶν κοινοποιήσεων· αἱ ἀμφισδητήσεις δὲ αὗται, αἵτινες πολλάκις ἤγαγον εἰς τὴν μετὰ μακρὸν δικαστικὸν ἀγῶνα ἀκύρωσιν ὅλης τῆς διεξαχθείσης μακροῦς διαδικασίας,

ήσαν τόσον μᾶλλον ἐπικίνδυνοι, ὅσον δὲν εἶνα ἐπακριβῶς καθω-
ρισμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1284 τὸ εἶδος τῶν ἀφο-
ρωσῶν εἰς ἀκίνητα ἀγωγῶν ὡς πρὸς τὰς ὁποίας οἱ ξένοι «δια-
δικάζονται ἐνώπιον τῶν ἐγγχωρίων δικαστηρίων μὲ τὰ αὐτὰ δι-
καιώματα καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ τύπους δι' ὧν καὶ οἱ
ἡμεδαποί».

Διὰ τοῦ σχεδίου τοῦ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Διατάγματος ρητῶς
ἐξηγεῖται ὅτι αἱ παρεκκλίσεις αὗται ἀπὸ τῶν κειμένων νόμων
ἰσχύουσι μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαπούς, ὧν ἡ Πολιτεία ἀπο-
λαύει τῶν ἐκ τῶν Capitulations ἀπορροφούντων δικαιωμάτων καὶ
ἔχει ἐν Κρήτῃ Προξενικὴν ἀρχὴν ἢ ἔχει ἀνατεθειμένην τὴν
προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων τῆς εἰς ἄλλην Προ-
ξενικὴν ἐν Κρήτῃ ἀρχὴν.

Ἐν Χαλέπῃ τῆ 7 Ὀκτωβρίου 1900.

Τῆς Ὑμ. Β. Ὑψηλότητος εὐπειθέστατος θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄρθρ. Νόμου 219.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

*Περὶ συνθέσεως τῶν δικαστηρίων, δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος
αὐτῶν καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας ὡς αὐτὰς παρίστανται
διάδικοι ἀλλοδαποί.*

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος
προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ
ὁμοφώνῃ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Ἄρθρ. 1. Ἡ σύνθεσις τῶν δικαστηρίων, ἡ δικαιοδοσία καὶ

ἀρμοδιότητος αὐτῶν καὶ ἡ διαδικασία ἐπὶ ὑποθέσεων καθ' ἃς παρίστανται διάδικοι ἄλλοδαποὶ ἀπολαύοντες τῶν δικαιωμάτων τῶν διεθνῶν προσομολογήσεων, διέπονται ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων, ἐφ' ὅσον διεθνεῖς συμβάσεις καὶ ἔθιμα δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεθνῶν τούτων συμβάσεων καὶ ἐθίμων παρεκκλίσεις ἀπὸ τῶν κειμένων Νόμων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὰς ὁποίας διάδικοι παρίστανται οἱ ἐν λόγῳ ἄλλοδαποὶ, ὀρίζονται ἐκάστοτε δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, τὸ ἄρθρον 49 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Φρένδεσβοργ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1900.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΔΑΚΗΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἄριθ. Διατ. 92

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Κανονιστικὸν τῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας ὡς πρὸς
τοὺς ἄλλοδαπούς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 31 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 219 Νόμου προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Ὡς πρὸς τὰς δίκας εἰς τὰς ὁποίας διάδικοι εἶνε ἄλλοδαποὶ ἀπολαύοντες τῶν δικαιωμάτων τῶν διεθνῶν προσομολογήσεων,

ισχύουσιν αἱ ἐξῆς παρεκκλίσεις ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν διαδικαστικῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

*A'. Ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων
μεταξὺ ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν.*

Ἄρθρ. 1. Διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἀρμόδια ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς εἶνε μόνα τὰ Εἰρηνοδικεῖα τῶν ἐδρῶν τῶν Νομῶν, ἔχοντα ἕκαστον περιφέρειαν τὴν τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρ. 2. Ὅταντις ὑπόθεσις τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου εἶνε ἐμπορικῆ, τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ πρωτοδίκως καὶ κατ' ἔρσειν μετέχουσι δύο πάρεδροι δικασταὶ ὀριζόμενοι ὑπὸ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ.

Ἄρθρ. 3. Εἰς πᾶσαν δίκην, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ ἀκινήτων ἀγωγῶν, ὁ διερμηνεὺς τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν διάσκεψιν καὶ ὑπογράφει τὸ πρακτικόν.

B'. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἀδικήματα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδικείου τὰ ὑπὸ ἀλλοδαποῦ διπραττόμενα, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου δικάζοντος ἐπ' αὐτῶν ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις, καθ' ἃς κληγορούμενος εἶναι ἀλλοδαπὸς, ὁ διερμηνεὺς τοῦ οἰκείου Προξενείου παρίσταται εἰς τὴν ἀνάκρισιν, τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν διάσκεψιν.

Γενικὰ διατάξεις.

Ἄρθρ. 6. Αἱ πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς κοινοποιήσεις εἴτε ἐπὶ πολιτικῶν, εἴτε ἐπὶ ἐμπορικῶν, εἴτε ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων γίνονται διὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης κανονιζόμενον ἐκάστοτε τρόπον.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἀνωτέρω παρεκκλίσεις δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς ὧν ἡ πολιτεία δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐν

Κρήτη ὑπὸ Προξενικῆς Ἀρχῆς οὐδ' ἔχει ἀνατεθειμένην τὴν δικαστικὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν εἰς ἄλλην Προξενικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 160 Νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. (1)

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κοπενάγῃ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1900.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

(1) **Σημείωσις.** Ὁ ὑπ' ἀριθ. 160 νόμος περιληφθεὶς ἐπὶ λέξει ἐν τῷ κειμένῳ τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀποτελεῖ τὸ ἄρθρον 27 αὐτῆς.

Ἄριθ. Διατ. 46

ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς κοινοποιήσεων.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 92 καὶ χρονολογίαν 21 Ὀκτωβρίου 1900 Κανονιστικοῦ Διατάγματος (Ἐπισ. Ἑφημ. Α'. φύλ. 60) κανονίζομεν τὸν τρόπον τῶν πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐπιδόσεων ὡς ἔπεται:

1. Τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν, συντασσομένου περὶ τῆς ἐπιδόσεως τακτικοῦ ἐπιδοτηρίου. Τὸ ἔγγραφον πρωτοκόλλᾳται παραχρῆμα ἐν τῇ πρωτοκόλλῳ τῆς Εἰσαγγελίας καὶ ἐν μὲν τῷ ἐπιδοτηρίῳ μνημονεύεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου, ἐν δὲ τῷ πρωτοκόλλῳ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐπιδοτηρίου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν κλητῆρος.

2. Μετὰ τοῦτο τὸ ἐπιδοτέον δικόγραφον διαβιβάζεται δι' αἰτήσεως εἰς τὴν οἰκείαν προξενικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐπίδοσιν.

Παρὰ πόδας τῆς αἰτήσεως ταύτης ὑπάρχει ἔντυπος ἀπόδειξις

παραλαβῆς τοῦ δικογράφου ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις ξένου, φέρουσα τὸν ἀριθμὸν, ὑφ' ὃν τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον ἐπρωτοκόλληθη ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς Εἰσαγγελίας καὶ ὅστις κατὰ τὴν § 1 ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη τῆς παραλαβῆς χρονολογουμένη καὶ ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ παραλήπτου καὶ φέρουσα τὴν σφραγίδα τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπιστρέφεται ὑπὸ ταύτης κατὰ τὴν μετὰ τῶν κ. Γεν. Προξένων τῶν Μεγ. Δυνάμεων γενομένην συνεννόησιν τῆς Ἀνωτέρας ταύτης Διευθύνσεως καὶ παραδίδεται ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

3. Διὰ τὰς ἐν Χανίοις κοινοποιήσεις ἢ πρὸς τὴν Προξενικὴν ἀρχὴν αἰτήσεις γίνεται διὰ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης, διὰ δὲ τὰς ἐν τοῖς λοιποῖς Νομοῖς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελείως ὡς ἐντεταλμένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 23 Νοεμβρίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 497

» Διεκπ. 198

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς δικαστικὰς Ἀρχάς, τοὺς Εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

Ἀδυνατοῦ οὔσης ἐπὶ τοῦ παρόντος τῆς παραστάσεως διερμη- νέως ἢ τῆς συμπράξεως ξένων παρέδρων δικαστῶν ἐν ταῖς μικταῖς μεταξὺ ἡμεδαπῶν καὶ πολιτῶν Ἑλλήνων δίκαις, καὶ τῆς διὰ τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς κοινοποιήσεως τῶν πρὸς πολίτας Ἑλλήνας ἐπιδοτέων δικογράφων, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ δεόν νὰ προβαίνωσι προσωρινῶς καὶ μέχρις ἐγκαταστάσεως Ἑλληνικῶν Προ

ξενικῶν Ἀρχῶν, εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τούτων καὶ τὴν κοινοποίησιν τῶν πρὸς πολίτας Ἑλλήνας δικογράφων, καθ' ὃν ἀκριδῶς τρόπον καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν μεταξὺ ἡμεδαπῶν διαφορῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῶν πρὸς ἡμεδαποὺς δικογράφων. Ὁμοίως ὁσάκις πρίκειται περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ πολίτου Ἑλλήνος ἢ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ, περὶ τῆς κατ' οἶκον πολίτου Ἑλλήνος ἐρεύνης, ἢ τῆς ἐπισκέψεως εἰς πλοῖον ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν, αἱ ἐκτελέσεις, συλλήψεις, ἔρευναι καὶ ἐπισκέψεις αὗται θὰ γίνωνται καθ' ὃν ἀπαραλλάκτως τρόπον προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον θὰ ἐκδικάζονται καὶ αἱ κατὰ πολιτῶν Ἑλλήνων διαπραξάντων ἀδίκημα ἐν Κρήτῃ ποινικαὶ ἀγωγαί.

Ταῦτα πάντα ἐπαναλαμβάνομεν ἰσχύουσι προσωρινῶς καὶ μέχρι οὗ ἐγκατασταθῶσι πάλιν ἐν Κρήτῃ Ἑλληνας. Προξενικαὶ Ἀρχαί, τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὁποίων θέλομεν ἀνγγεῖλει ὑμῖν ἐν καιρῷ.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 27 Ἰανουαρίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 9378

» Διεκπ. 3187

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς.

Κατὰ τὰ κρατοῦντα διεθνή νόμιμα ἐν ταῖς Χώραις, ἐν αἷς ἰσχύουσιν αἱ διεθνεῖς προσομολογήσεις, αἱ ὑπὸ ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν ἐμπορικαὶ ἐταιρίαι θεωροῦνται ἔχουσαι τὴν ἐθνικότητα τοῦ συνεταιρίου, οὗ τὸ ὄνομα φέρεται πρῶτον ἐν τῇ ἐταιρικῇ ἐπωνυμίᾳ.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 9547

» Διεκπ. 3251

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς.

Οἱ Πέρσαι ὑπήκοοι ἔξιν ἀπολαύουσι τῶν εὐεργετημάτων τῶν διεθνῶν προσμελογήσεων, ἐπομένως δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ παρεκκλίσεις ἀπὸ τῶν δικαστικῶν νόμων τῆς Πολιτείας αἱ ὀριζόμεναι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 92 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1900 Δικτάγματος (Ἐπιστ. Ἐφημ. Α' φύλ. 60).

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 14 Δεκεμβρίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 3203

» Διεκπ. 994

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς καὶ τοὺς κ. κ. δικηγόρους

Κοινοποιούμεν κατωτέρω, διὰ τὴν ὁμοίωμορφον ἐφαρμογὴν, γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ ταύτῃ Διευθύνσει Νομικοῦ Συμβούλου ἐπὶ τοῦ ἐγερθέντου ζητήματος ἐὰν τὰ ἐν Κρήτῃ διεθνή στρατεύματα ἀπολαύουσι τοῦ δικαιώματος τῆς ἑτεροδικίας. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς. «Ἐπὶ τῆς διαβιβαθείσης «μοι κλήσεως τοῦ λοχαγοῦ Φ. Λαρίμπ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ «γνωμοδοτήσω ὅτι αὕτη κακῶς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Χα- «νίων, καθ' ὅσον κατὰ τὰ διεθνῶς παραδεδεγμένα, τὰ ἐν οἰκιδή- «ποτε ξένη χώρα εὐρισκόμενα στρατιωτικὰ σώματα ἀπολαύουσι «πάντοτε τῆς ἑτεροδικίας, ἐνταῦθα δὲ ἀκριβῶς πρόκειται περὶ «ἄξιωματικοῦ ἀνήγοντος εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ἐδάφους διαμέ- «νοντα Γαλλικὰ στρατεύματα».

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 20 Ἀπριλίου 1901.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 2144

» Διεκπ. 752

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς κ. Εἰσαγγελεῖς.

Τὰ πρὸς τὴν Ἀνωτέραν ταύτην Διεύθυνσιν διαβιβαζόμενα παρ' ὑμῶν δικόγραφα κατὰ διαδίκων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμενόντων, παρακαλῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ φέρωσι νομίμως κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ οἰκείου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπογεγραμμένου πληρεξουσίου δικηγόρου, εἴτε, ὡςάκις ταῦτα εἶνε ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν διαδίκων, τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κοινοποίησιν δικαστικοῦ κλητῆρος, ὀφείλοντος τούτου νὰ ἐπικυρῶσιν τὴν ὑπογραφήν τῶν διαδίκων. Τὰ δικόγραφα ταῦτα πρέπει ἐπὶ πλείον νὰ ἦνε εὐανάγνωστα, νὰ μὴ φέρωσι στίγματα μελάνης, νὰ ὑπάρχη δὲ παρὰ πόδας ἐκάστου ἰκανὸς κενὸς χώρος διὰ δύο ἀκόμη ἐπικυρώσεις, πλὴν τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Προέδρου.

Διὰ τὴν ἀκριθεῖς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διαταγῆς παρακαλῶ νὰ δώσητε δι' ἐγκυκλίου ὑμῶν τὴν ἀναγκαίαν ὁδηγίαν εἰς τοὺς κ. δικηγόρους καὶ δικαστ. κλητῆρας τῆς περιφερείας σας.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 6 Μαρτίου 1901.

Ὁ Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 4954

» Διεκπ. 1467

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς δικαστικὰς Ἀγῆας καὶ τοὺς κ. δικηγόρους.

Γνωστὸν ποιούμεν, ὅτι ἅπαντα τὰ κατὰ διαδίκων ἐν Τουρκίᾳ

διαμενόντων δικόγραφα, ὅσα εἰς τὴν Ἀνωτέραν ταύτην Διεύθυνσιν ὑποβάλλονται πρὸς κοινοποίησιν, ἐπεστράφησαν ὑπὸ τῶν κ. κ. Προξένων ἀκοινοποίητα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ Τουρκία ἀρνεῖται νὰ δέχεται πρὸς ἐπίδοσιν τὰ δικόγραφα ταῦτα, ἐφ' ὅσον δὲν διαβιβάζονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν. Μέχρις οὗ ἐπομένως λυθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὴν αἴτησιν ἡμῶν, ὅπως γίνωνται δεκτὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπαύσαμεν νὰ διαβιβάζωμεν ταῦτα εἰς τοὺς κ. Προξένους, διότι ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐνεργεῖται ἢ κοινοποιεῖται, εἶνε ἄσκοπος.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 25 Ἰουνίου 1901.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 31

» Ἐξερ. 2320

Ο ΠΑΡ ΕΦΕΤΑΙΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Σὰς παρακαλῶ, Κύριοι, ἵνα διὰ τῶν κ. κ. Εἰρηνοδικῶν τῆς περιφερείας σας κταστήσητε γνωστὸν εἰς τοὺς δικαστικοὺς ἀλητῆρας τῆς περιφερείας σας ὅτι δόξακις πρόκειται νὰ κοινοποιήσουν οὗτοι εἴτε πολιτικὸν εἴτε ποινικὸν δικόγραφον εἰς κρατούμενον εἰς τὰς φυλακὰς ἢ εἰς κρατητήριον ἔπου ὑπάρχει σκοπὸς χωροφύλαξ δέον νὰ ἀπευθύνωνται διὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐγγράφου τούτου εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀρχιφύλακα, ν' ἀποφεύγῃσι δὲ πᾶσαν μετὰ τοῦ σκοποῦ συναφείαν ἀναγομένην εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Ἐν Χανίοις τῆ 7 Ἰουνίου 1900.

Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεῖς
Γ. ΜΠΕΝΣΗΣ

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 88
 » Ἐξερ. 4912

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς Χωροφυλακῆς, οὐδεμίᾳ κλητέυσις ἢ δικαστικὸν δικόγραφον, πολιτικῆς ἢ ποινικῆς φύσεως, ὅπερ ἤθελε προκαλέσῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ καλούμενου στρατιωτικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ, δύναται νὰ κοινοποιηθῇ, ἐὰν περὶ τῆς κοινοποιήσεως ἢ τῆς ἐκτελέσεως δὲν εἰδοποιηθῇ προηγουμένως ὁ Διευθυντὴς τοῦ σώματος ἢ ἀποσπάσματος εἰς ὃ ὑπηρετεῖ ὁ καλούμενος στρατιωτικός.

Σὰς παρακαλῶ ἐπομένως, Κύριοι, ἵνα συνεπέᾳ, τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, δώσητε τὰς δεύσας ὁδηγίας εἰς ἀπάτας τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς περιφερείας σας, ὅπως ὁσάκις καλῶσι στρατιωτικούς ἐν ἐνεργείᾳ συμμορφωθῶσι μὲ τὴν ἀνωτέρω διαταγὴν, διότι ἄλλῶς οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ δὲν δύνανται νὰ κανονίσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τῶν, οὐδὲ νὰ γνωρίζωσι τίνας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἀπομακρύνονται τοῦ σώματος ἕνεκα ἠτιολογημένης αἰτίας καὶ τοῦτο πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς πειθαρχίας.

Ἐπίσης σὰς παρακαλῶ, ἵνα, ὁσάκις καταγγέλλονται ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, εἰδοποιῆται πάραυτα ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ἵνα ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ διατελῇ ἐν γνώσει τῶν ἐγχειριζομένων κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς μηνύσεων.—Καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θέλετε δώσει τὰς δεύσας ὁδηγίας εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς περιφερείας σας.

Ἐν Χανίοις τῇ 16 Νοεμβρίου 1900.

Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς
 Γ. ΜΠΕΝΣΗΣ

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 11

» Ἐξερχ. 696

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Τινὲς τῶν κ. κ. δικηγόρων κλητεύουσι χωροφυλάκας ἀπ' εὐθείας, ὅπως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον δικαστικῶν ἀρχῶν ὡς μάρτυρες ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων. Ἐπειδὴ δ' αἱ κλητεύσεις τῶν στρατιωτικῶν τῆς χωροφυλακῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς κλητευομένους, ἀλλὰ διὰ τῶν κατὰ τόπους διοικήσεων τῆς χωροφυλακῆς, σὰς παρακαλῶ, νὰ καταστήσητε τοῦτο γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. δικηγόρους τῆς περιφερείας σας, καὶ εἰδοποιήσητε αὐτοὺς, ὅτι πᾶσα τοιαύτη κλήσις, κοινοποιουμένη ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς χωροφυλακῆς, δὲν καθίστα ὑπόχρεων τὸν κλητευόμενον εἰς ἐμφάνισιν, καὶ τοῦτο διότι ἀντίκειται εἰς τὰ περὶ στρατιωτ. πειθαρχίας παρὰ τοῦ ἀρχηγείου κεκανονισμένα.

Ἐν Χανίοις τῆ 13 Φεβρουαρίου 1901.

Ἐπισημασθέντος

Γ. ΜΠΕΝΣΗΣ

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 18

» Ἐξερχ. 1115

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ δικαστικαί τινες ἀρχαὶ ἐξακολουθοῦσι κλητεύουσαι ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς ἀπ' εὐθείας καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ προϊστάμενου Μοιράρχου ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ὑποσπασμάτος εἰς εὐ ἀνήκουσιν οἱ κλητευόμενοι, ἀναγκάζομαι νὰ ὑπεθυμίσω εἰς ὑμᾶς, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ πράξητε τὸ αὐτὸ διὰ πάσας τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς περιφερείας σας, τὴν ὑπ' ἀριθ. 88 τῆς 17 Νοεμβρίου π. ἔ. ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου ἐγκυκλίον μου, διότι πᾶσα ἐν τῷ μέλλοντι παραβίασις τῶν διατεταγμένων θέλει συνεπιφέρει τὴν πειθαρχικὴν τοῦ ὑπαιτίου καταδίωξιν.

Ἐν Χανίοις τῆ 16 Μαρτίου 1901.

Ἐπισημασθέντος

Γ. ΜΠΕΝΣΗΣ

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ

Περὶ τῶν ἐορτασίων ἡμερῶν

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἡγεμόνος λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 116 πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸ ἀρθρον 47 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀρίζει ἐορτασίμους ἡμέρας διὰ τὰ δικαστήρια πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τὰς ἐπομένους:

Τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

Τὴν ἡμέραν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τὴν Παρασκευὴν καὶ τὸ Σάββατον τῆς Ἑβδομάδος τῶν Παθῶν.

Τὴν Δευτέραν καὶ Τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως.

Τὴν ἡμέραν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τὴν ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Τὴν παραμονὴν καὶ τὰς δύο ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.

Τὴν πρώτην τοῦ Σεληνιακοῦ μηνὸς Μουχαρέμ.

Τὴν προτεραίαν ἡμέραν τῆς νυκτὸς τοῦ Ρεγαίπ.

Τὴν προτεραίαν ἡμέραν τῆς νυκτὸς τοῦ Καδὶρ.

Τὰς τρεῖς ἡμέρας τοῦ Ραμαζὰν Βαϊραμίου.

Τὴν παραμονὴν τῶν ἐορτῶν τῶν Θυσιῶν.

Τὰς τρεῖς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τῶν Θυσιῶν.

Τὴν προτεραίαν ἡμέραν τῆς νυκτὸς τοῦ Μεράτζ.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Προφήτου Μωάμεθ.

Τὴν προτεραίαν ἡμέραν τῆς νυκτὸς τοῦ Βεράτ.

Τὴν 9ην Δεκεμβρίου ἡμέραν τῆς εἰς Κρήτην καθόδου τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος.

Τῶν ἐορτασίμων τούτων ἡμερῶν, ὅσαι εἶνε κινηγαί, τὰς καθ' ἕναστον ἔτος ἀντιστόχους ἡμέρας κατὰ τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, γνωστοποιεῖ ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους διὰ πράξεώς του τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 29 Ἀπριλίου 1900.

Ὁ Προεδρεύων

ΧΟΥΣΕΗΝ ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

Τὰ Μέλη

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

ΝΙΚΟΛ. ΠΑΜΑΛΑΚΗΣ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 1219

» Ἄποφ. 1101

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ

** Ἀπόσπασμα τῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 119 τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1900
πρακτικῆ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος.*

Ὁ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος εἰσάγει τὸ ὑπ' ἀριθ. 7121/2492 ἔγγραφόν του τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1900 ἔχον ὡς ἐξῆς :

Τὸ ἄρθρον 266 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ὀρίζει «ὅτι οἱ μάρτυρες καὶ οἱπραγματογνώμονες, λαμβάνουσι ἀπὸ τοὺς πρότείναντας διαδίκους ἔξοδα ὁδοπορίας, οἱ τελευταῖοι δὲ καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν χρηρηγηθεῖσαν ὑπηρεσίαν κατὰ διατίμησιν ἣν θέλει συντάξει τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἡγεμόνος».

Τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω εἰς τὸ Συμβούλιον ἵνα ὀρίσῃ τὴν διατίμησιν τῶν εἰς τοὺς μάρτυρας καὶπραγματογνώμονας καταβλητέων ἐν πολιτικαῖς δίκαις ὑπὸ τῶν διαδίκων, ὁδοπορικῶν ἔξοδων καὶ ἀποζημιώσεων ὡς ἐξῆς :

1.) Οἱ εἰς πολιτικὰς δίκας καλούμενοι μάρτυρες ἂν μὲν διαμένουσιν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καλοῦνται πρὸς ἐξέτασιν ἢ εἰς ἀπόστασιν μέχρι τριῶν ὥρων λαμβάνουν ἀπὸ τοῦς προτείναντας αὐτοὺς δραχμὴν ἡμίσειαν δι' ἐκάστην ὥραν ἀπασχολήσεως ἀπὸ τῆς ἐργασίας των, ἀλλ' οὐχὶ πλείονας τῶν τριῶν δραχμῶν καθ' ἡμέραν. Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ ἀποστάσεις μείζονας τῶν τριῶν ὥρων λαμβάνουν δραχμὰς 4 καὶ ἂν ὑποχρεωθῶσιν εἴτε ἕνεκεν τῆς ἀποστάσεως, εἴτε ἕνεκεν ἀναβολῆς τῆς ἐξετάσεώς των ἢ ἀπουσιάσωσι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των πλεον τῆς μιᾶς ἡμέρας, λαμβάνουν δι' ἐκάστην περαιτέρω ἡμέραν δραχ. 3.

2.) Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουν ἐν ἑλλείψει ἰδίας περὶ τούτου συμφωνίας διπλάσια τῶν μικτύρων, πρὸς δὲ διὰ τὴν σύνταξιν ἐκάστης ἐκθέσεως δραχ. δύο. Διὰ τὴν σύνταξιν δὲ σχεδιαγραμμάτων δραχ. 2 μέχρι 10 κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ Συμβούλιον δέχεται καὶ ψηφίζει τὸ πρῶτον μέρος τῆς προτάσεως τοῦ κ. Συμβούλου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὡς πρὸς τὸ δεῦτερον ἐπιφυλάσσεται ἢ ἀποφασίσῃ.

Ὁ Προεδρεύων

ΝΙΚΟΛ. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ

Τὰ Μέλη

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΡΜΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου
Περ. Ζυμβρακάκης

Ὅτι ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Χανίοις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1900

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου
Περ. Ζυμβρακάκης

Ἄριθ. Πρωτ. 7222

» Διεκπ. 2519

Ἡ ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΔΥΘΥΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς

Συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 266 τῆς Πολιτικῆς

Δικονομίας τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἡγεμόνος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1219/1101 τῆς 3 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως ὥρισε τὰ ὁδοιοπορικὰ, ἅτινα ἐν πολιτικαῖς δίκαις δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν οἱ μάρτυρες ἀπὸ τοὺς προτείνοντάς αὐτούς.

Ἄλλ' ὅπως ἐξασφαλίσθῃ τῶντιν ἢ εἰς τὸν μάρτυρα πληρωμὴ τῶν ὁδοιοπορικῶν αὐτοῦ ἐξῆδων, μὴ ὑποβάλληται δὲ οὗτος εἰς τὴν ἀνάγκην μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἢ τὴν πρὸς ἐξέτασιν προσέλευσίν του νὰ προσφεύγῃ εἰς τὴν δικαστικὴν παρεμβασίν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πληρωμῆς ταύτης, ἐγνωμεν νὰ διατάξωμεν τὰ ἐπόμενα:

1.) Ὁ προτείνων μάρτυρα καὶ θέλων νὰ κλητεύσῃ αὐτὸν πρὸς ἐξέτασιν προκταβάλλει, παρὰ τῷ γραφεῖω τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποῦο ἢ τινος τῶν δικαστῶν τοῦ ὁποῦο προκείται νὰ γίνῃ ἢ ἐξέτασις, δι' ἕκαστον μὲν τῶν ἀπὸ ἀποστάσεως ἐλάχιστος τῶν 3 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου κλυομένων μάρτύρων δραχ. 3, δι' ἕκαστον δὲ τῶν ἀπὸ ἀποστάσεως μείζονος προσκλυομένων δραχ. 4, καὶ ἂν ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως εἶνε προφανές ὅτι ὁ μάρτυς θέλει ἀπουσιάσῃ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας τοῦ τόπου τῆς δικαστικῆς του, ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ἀπουσίας, ὀριζόμενον συμφῶνως τῇ δικτιμῆσει ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ἐν διαφωνίᾳ πρὸς τὸν καταβάλλοντα, ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ ἐνεργήσοντος τὴν ἐξέτασιν εἰσηγητοῦ.

2.) Προκαταβληθέντος τοῦ ποσῦ τούτου, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου σημειοὶ κάτωθι ἢ ἐν περιθωρίῳ τῆς πρὸς τὸν μάρτυρα τοῦτον κοινοποιητέας κλήσεως τὰς λέξεις «προκατεβλήθησαν τὰ ὁδοιοπορικὰ τοῦ μάρτυρος» ὑπογράφει καὶ σφραγίζει διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου.

3.) Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως κλητὴρ ὀφείλει νὰ μνημονεύῃ ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ τῆς κοινοποιήσεως, ἂν ἐπὶ τῆς κλήσεως ὑπάρχῃ πρᾶξις τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου βεβαιούσα τὴν προκαταβολὴν τῶν ὁδοιοπορικῶν.

4.) Ἐὰν δὲν προκατεβλήθῃ τὸ ποσὸν τῶν ὁδοιοπορικῶν, οὐδὲ ἐβεβαιώθῃ ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἐπὶ τῆς κλήσεως ἢ γενομένη προκαταβολή, ὁ μάρτυς δὲν πρέπει νὰ καταδικάζεται εἰς τὴν χρηματικὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρ. 265 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐπομένως οὐδὲ νὰ διατάσσεται ἢ βιαία προσαγωγή του κατὰ τὸ ἄρθρον 275,

της μὴ προσελεύσεως αὐτοῦ μὴ οὔσης ἀναιτιολογήτου, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 265 διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

5.) Ὁ μάρτυς ἅμα ἐξετασθεὶς λαμβάνει τὸ ἀνήκον αὐτῷ ἐκ τῆς προκαταβολῆς ποσὸν τῶν ὀδοπορικῶν, ἐκκαθαριζόμενον παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἂν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου γίνεται ἢ ἐξέτασις, ἢ ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἐξέτασιν εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καὶ μνημονευομένου ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐκκαθαρισθέντος οὕτω ποσοῦ.

6.) Ἄν ἕνεκα τυγχούσης ἀναβολῆς τῆς ἐξετάσεως ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον τὸ προκαταβληθὲν ποσὸν εὑρεθῇ μικρότερον ἐκείνου ὅπερ ὁ μάρτυς δικαιούται κατὰ τὴν δικτίμησιν νὰ λάβῃ, ὁ μάρτυς δύναται ν' ἀρνηθῇ νὰ υποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπληρωθῇ ἡ προκαταβολὴ ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ, ὅπερ οὐτως δικαιούται νὰ λάβῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιούται πάντοτε νὰ λάβῃ ἕνεκα τῆς ὀδοπορικῆς εἰς τὴν υποβλήθη, τὸ προκαταβληθὲν ἕλαττον ποσὸν, καίπερ μὴ υποβληθεὶς εἰς ἐξέτασιν.

7.) Καὶ ἂν δι' οἰονδήποτε λόγον μετακιωθῇ ἢ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων οἱ προσελθόντες μάρτυρες δικαιούνται νὰ λάβωσιν τὸ ἀνήκον αὐτοῖς ποσὸν ἐκ τῆς προκαταβολῆς, ἐκκαθαριζόμενον καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

8.) Καὶ ὁσάκις ὁ μάρτυς καίπερ μὴ προκαταβληθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν ὀδοπορικῶν ἢ προκαταβληθέντος ἐλάττωτος τοῦ νομίμου ποσοῦ, προσῆλθε καὶ ἐξητάσθη, διατηρεῖ πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ προτειναντος αὐτὸν ὀλοκλήρου τὸ κατὰ τὴν δικτίμησιν ἀνήκον αὐτῷ ποσὸν τῶν ὀδοπορικῶν.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1900

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 8295

» Διεκπ. 2865

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ*Πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς*

Ἡ ὑπ' ἀριθ. ⁷³²²/₂₅₁₉ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1900 ἐγκύκλιος ἡμῶν (Ἐπισ. Ἐφημ. Τεύχ. Β'. ἀριθ. 42) ἡ ὀρίζουσα ἐν § 1 ὅτι ὁ καλῶν μάρτυρα πρὸς ἐξετάσιν ἀπὸ ἀποστάσεως ἐλάσσονος τῶν 3 ὥρων προκαταβάλλει δι' ὁδοιπορικὰ τοῦ μάρτυρος δραχμὰς 3, δὲν ἔχει τὴν κατὰ παρερμηνείαν ἀποδοθείσαν αὐτῇ ἔννοϊαν ὅτι ὀλόκληρον τοῦτο τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 3 δίδεται εἰς τὸν προσελθόντα μάρτυρα, ὅπερ θὰ ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. ¹²¹⁹/₁₁₀₁ τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1900 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος (Ἐπισ. Ἐφημ. Τεύχ. Α'. ἀριθ. 56) τὴν κανονίζουσαν τὰ ὁδοιπορικὰ τῶν μαρτύρων. Ὅρίζει δὲ μόνον ὅτι τὰ ποσὸν τοῦτο προκαταβάλλεται ἵνα ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὴν § 5 τῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου, πληρωθῇ εἰς τὸν μάρτυρα τὸ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκκαθαρισθησόμενον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς μνημονευθείσης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος, ποσὸν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦτο εἴνε ὀλιγώτερον τοῦ προκαταβληθέντος, πρόδηλον ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τῆς προκαταβολῆς ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα.

Ἐν Χαλέπῃ τῆ 6 Νοεμβρίου 1900

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΗΛΟΣ!

ΑΜΟΙΒΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Ἄρθ. 10. Νόμον 80.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων

Η ΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰππότης Ἀρμοδότης ἐν Κρήτῃ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ 111 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ δικηγόρος δικαιούται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ἐντολέως του, πλὴν τῆς δαπάνης, δικαστηριακῆς ἢ ἄλλης τήν ὅποιαν ἐξ ἰδίων κατέβαλε καὶ ἀμοιβὴν διττήν, τὴν μὲν κυρίαν, πάντοτε ὀφειλομένην, τὴν δὲ πρόσθετον, ἀπὸ τῆς ἐκδάσεως τῆς δίκης ἐξαρτωμένην, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένους διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Εἰς διαφορὰς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου ἢ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐκουσίας δικαιοδοσίας.

α΄. Περὶ κυρίας ἀμοιβῆς.

Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν κυρίαν ἀγωγὴν καὶ ἀνταγωγὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην, μὴ ἐξηρημένην, κυρίαν αἴτησιν τῆς ἀμειψητουμένης ἢ ἐκουσίας δικαιοδοσίας ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ ὅλου τοῦ δικαστηρίου ὑποβαλλομένην, κοινοποιουμένην ἢ μὴ, (οἷον αἰτήσεις περιέχουσαι χρῆσιν ἐνδίκου μέσου, τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου, ἀνάκοπαι κατὰ πράξεων ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, αἰτήσεις περὶ υἰοθεσίας καὶ νομιμοποιήσεως, περὶ ἀπαγορεύσεως, χειραφεσίας, ὑποβολῆς εἰς ἀντιλήπτορα ἢ ἄρσεως τοιαύτης καταστάσεως. αἱ

τήσεις περί ἐκστάσεως ὑπαρχόντων ἢ κηρύξεως πτωχεύσεως, περί παύσεως, διορισμοῦ ἢ ἀπαλλαγῆς νομίμου ἢ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου ἢ διαχειριστοῦ, αἰτήσεις περί ἐπικυρώσεως διαθήκης, συμβιβασμοῦ πτωχεύσεως, βουλευματος συγγενικοῦ συμβουλίου, αἰτήσεις περί ἀδείας πρὸς ἐπιχείρησιν πράξεως χρηζούσης ἀδείας δικαστηρίου κ.τ.λ.) πρὸς δὲ διὰ πᾶσαν τρίτων κατὰ δικῶν παρεμπίπτουσαν ἀγωγὴν (οἷα ἡ κυρία ἢ πρόσθετος παρέμβασις) ἢ ὁμοίαν διαδίκων κατὰ τρίτων (οἷα ἡ προσεπίκλησις ἢ περιέχουσα αἴτησιν καταδίκης,) ἀνά δραχμὰς 10.

Ἄρθρ. 3. Ὅμοια ἀμοιβὴ δραχμῶν 10 ὀφείλεται διὰ πᾶσαν κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐγγράφου προδικασίας ἀνταχθεῖσαν ἄμυναν, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον αὕτη ἀφ' ἐνδὸς μὲν δὲν συνίστατο εἰς ἀπλῆν ἄρνησιν, δυναμένην νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἀφ' ἐτέρου δὲ περιέλαβεν ὅλας τοῦ ἀμυνομένου τὰς ἐνστάσεις, πραγματικὰς καὶ νομικὰς.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ εἰρημένη ἀμοιβὴ περιλαμβάνει οἰανδήποτε ἀμοιβαίαν ἀνταπάντησιν, πᾶσαν μεταγενεστέραν προσθήκην ἢ τροποποίησιν, τὸ προτότυπον καὶ ὅσαδήποτε ἀντίγραφα, πρὸς διαδίκους ἢ τρίτους κοινοποιούμενα καὶ ὅλους τοὺς ἐπισυνημμένους λογαριασμοὺς ἢ ἄλλους πίνακας.

Ἄρθρ. 4. Διὰ πᾶσαν παρεμπίπτουσαν διαδίκου κατὰ διαδίκου ἀγωγὴν ἢ αἴτησιν ἢ ἄλλην προπαρασκευαστικὴν ἢ παρεπομένην τοιαύτην, ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ ὅλου τοῦ δικαστηρίου ὑποβαλλομένην (οἷον αἰτήσεις περί ἄρσεως ζημίας κατὰ τὴν δίκην ἐπισυμβάσεως ἢ περί καρπῶν ἐπιγενομένων, αἰτήσεις περί μέτρου προπαρασκευαστικοῦ, προφυλακτικοῦ ἢ συντηρητικοῦ, αἰτήσεις περί ἐξαιρέσεως δικαστοῦ ἢ πραγματογνώμονος, περί ἐπικυρώσεως ἢ ἀκυρώσεως ἐκθέσεως διανομῆς, περί ἀναστολῆς πλειστηριασμοῦ, ἐπιδείξεως ἐγγράφου κτλ.), πρὸς δὲ διὰ πᾶσαν κατὰ τοιαύτης αἰτήσεως ἐγγράφον ἄμυναν, περιέχουσαν τοὺς ἀνωτέρω διὰ τὴν κατὰ κυρίας αἰτήσεως ἄμυναν ἀπαιτούμενους ὄρους, ἀνά δραχμὰς 5.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης ἢ ἀμοιβὴ ὀφείλεται μόνον ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἢ μερικῆς αὐτῶν ἀποδοχῆς, περιλαμβάνει δὲ πᾶσαν ἀμοιβαίαν ἀνταπάντησιν ἢ

μεταγενεστέραν βελτίωσιν καὶ τὸ πρωτότυπον μεθ' ὄλων τῶν ἀντιγράφων.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ αἱ μετ' ἀπόδειξιν, κατὰ διαδικασίαν ἐπ' ἀναφορᾷ, αἰτήσεις ἢ προτάσεις καὶ αἱ κατ' αὐτῶν ἀπαντήσεις.

Ἄρθρ. 5. Δι' ὅλα τὰ ἄλλα κατὰ τὴν αὐτὴν δίκην διαμειβόμενα δικόγραφα, τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς προηγουμένας κατηγορίας μηδὲ εἰς ἄλλην τινὰ (οἷον, κλήσεις πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ διαδίκων ἢ μαρτύρων, παραγγεῖλαι οἰαιδήποτε πρὸς κλητῆρας, γνωστοποιήσεις ἀποδεικτικῶν μέσων, δηλώσεις περὶ ὄρων, κατασχέτηρια κλπ.) οὐδεμίᾳ ὀρεῖλεται εἰς τὸν πληρεξούσιον χωριστὴ ἀμοιβή.

Ἄρθρ. 6. Διὰ δηλώσεις ἢ ἐκθέσεις ἐνώπιον προέδρου ἢ δικαστηρίου μὴ περιεχούσας αἰτησιν μηδὲ παρεπομένας ἄλλων δικαστικῶν πράξεων, καθ' ἑαυτὰς ἀμειβομένων, (οἷον δηλώσεις τρίτου, παρ' ᾧ ἔγεινε κατάσχσεις, δηλώσεις περὶ ἀποδοχῆς κληρονομίας ἐξ ἀπογραφῆς ἢ περὶ ἀποτάξεως κληρονόμου, ἔκθεσις πλοιάρχου περὶ ἀβαρίας κλπ.) πρὸς δὲ δι' αἰτήσεις, ἐπίσης μὴ παρεπομένας δίκης καὶ ὑποβαλλομένας, οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ἐνώπιον ἄλλων δικαστικῶν προσώπων (οἷον εἰσηγητοῦ πτωχεύσεως, προέδρου συγγενικοῦ συμβουλίου, συμβολαιογράφου, εἰρηνοδίκου, γραμματέως κλπ.) ἀναγκαίας δὲ ἵνα διαταχθῇ ἢ ἐπιτραπῇ μέτρον τι, ἢ ἐκτελεσθῇ πράξις τις, ἢ πιστοποιηθῇ κατάστασις τις (οἷον αἰτήσεις περὶ συγκλήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου, αἰτήσεις περὶ συντάξεως ἀπογραφῆς ἢ ἐπιθέσεως σφραγίδων, αἱ διάφοροι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν πτωχεύσεως ὑπαβαλλόμεναι αἰτήσεις παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν συνδίκων, τῶν πιστωτῶν ἢ τρίτων, κλπ.), ἀνά δραχμὰς 5 μεθ' ὄλων τῶν ἀντιγράφων.

Ἄρθρ. 7. Διὰ τὰ παρὰ δικηγόρου ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ἀποφάσεων ὀριστικῶν ἢ ἐν μέρει τοιούτων, δραχμὰς 3.

Διὰ τὰ ἀντίγραφα παρεπιπτουσῶν, προπαρασκευαστικῶν ἢ προδικαστικῶν τὸ ἥμισυ.

Δι' ἀποσπάσματα ἀποφάσεων, ἀντίγραφα πρᾶκτικῶν δικαστηρίου καὶ ἀντίγραφα συμβολαίων συμβολαιογραφικῶν, ἀνά δραχμὰς 1.

"Αρθρ. 8. Διὰ πᾶσαν παράστασιν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς γραπτῆς διὰ προτάσεων ὑπερασπίσεως, δραχ. 10· διὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην παράστασιν ἐνώπιον δικαστηρίου, προέδρου, εἰσηγητοῦ, πραγματογνώμονος κλπ. ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου χάριν οἰκισθῆποτε πράξεως, περιλαμβανομένης καὶ τῆς γραπτῆς διὰ προτάσεων ὑπερασπίσεως, ἀνὰ δραχμὰς 5.

Αἱ ἀμοιβαὶ αὗται δὲν ἐπιδικάζονται κατὰ τὴν αὐτὴν δίκην, διὰ πλείονας μὲν τῶν δύο παραστάσεων πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, διὰ πλείονας δὲ τῆς μιᾶς, ἀνὰ πᾶσαν ἄλλην περιπτώσιν, (ἐρκοδοσίαν, αὐτοψίαν, συζήτησιν μετ' ἀπόδειξιν κλπ.).

Ὡς δευτερεύουσαι παραστάσεις, πρὸς δραχ. 5 ἐκάστη, ἀμειβοῦνται ὅλαι αἱ ἐνώπιον ἄλλων δικαστικῶν προσώπων ἢ δικαστικῶν διαχειριστῶν ἢ συνεδριάσεων καὶ συνελεύσεων γινόμεναι κατὰ τὰς εἰδικὰς διαδικασίας τῶν ἐκστάσεων, πτωχεύσεων, ἀπογραφῶν καὶ ἄλλων ἀναλόγων περιπτώσεων.

"Αρθρ. 9. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων δὲν ὀφείλεται ἀμοιβή. 1) Δι' αἰτήσεις ἢ πίνακας δικηγόρων ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δικατητῶν, συνδίκων, εἰσηγητῶν πτωχεύσεων καὶ ἄλλων ἀναλόγων δι' ἀμοιβὰς καὶ ἐξόδα αὐτῶν, ἢ παραστάσεις κατὰ τοιαύτην διαδικασίαν, ἢ ἀντίγραφα πινάκων, ἢ ἀντιρρήσεις καὶ ἔνδικα κατ' αὐτῶν μέσα. 2) Δι' αἰτήσεις ἐνώπιον ὑποθηκοφύλακος περὶ πιστοποιήσεως καταστάσεως ἀκινήτου, περὶ ἐγγραφῆς προσημειώσεως, ἢ μετατροπῆς εἰς ὑποθήκην, ἢ ἐγγραφῆς ὑποθήκης, ἢ διορθώσεως ἐγγραφῆς. 3) Δι' αἰτήσεις, δι' ὧν, ἐξαίρουμένων τῶν περιπτώσεων κηκοδικίας ἢ ἀρησιδικίας, ἐζητήθη νὰ διαταχῆ δικαστικόν τι πρόσωπον νὰ ἐκδόσῃ ἀντίγραφον ἢ παραδῶσῃ ἐγγραφον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τοιαύτην διαταγὴν (οἷον πρὸς συμβολαιογράφον διὰ τὴν ἐκδόσιν ἀντιγράφου εἰς μὴ συμβαλομένους, πρὸς γραμματέα ἢ συμβολαιογράφον διὰ τὴν ἐκδόσιν δευτέρου ἀπογράφου κλπ.) 4.) Διὰ τὰ δικόγραφα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον ἠδύνατο νὰ ἐνωθῆ μετ' ἄλλου δικογράφου καθ' ἑαυτὸ ἀμειβομένου (οἷον ἀπολογία καὶ ἀνταγωγή, ἢ ἐνώπιον δικαστηρίου ἀναγγελία καὶ ἡ αἴτησις κατατάξεως κλπ.)—Δύναται ὁμοίως ὁ δικαστής, κατὰ τὰς

περιστάσεις, να υπαγάγη τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας εἰς τὴν διατίμησιν τοῦ ἄρθρ. 17.

β'. Ἱερὶ προσθέτου ἀμοιβῆς.

Ἄρθρ. 10. Πλὴν τῆς ἀνωτέρω ἀμοιβῆς, ὁ δικηγόρος δικαιούται νὰ λάβῃ κατὰ προσθήκην παρὰ τοῦ ἐντολέως του ἀμοιβὴν πρόσθετον 3 0]0 ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἐπίδικου ποσοῦ, ἢ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἐπίδικου πράγματος, κινήτου ἢ ἀκινήτου, ὅπερ κατὰ πρῶτον ἢ δεύτερον βαθμὸν ἐκερδήθη ὑπὲρ τοῦ ἐντολέως του κατ' ἐπίθεσιν ἢ ἄμυναν. Ἐὰν τὸ ποσὸν, ἐφ' οὗ θὰ ἐπίδικασθῇ ἢ πρόσθετος ἀμοιβὴ εἶνε ἀνώτερον τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος, μέχρι μὲν τῶν πενήκοντα χιλιάδων ἢ ἀμοιβὴ θὰ περιορίζεται εἰς 2 0]0, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 0]0.

Ἄρθρ. 11. Ἐπὶ δίκης συνθέτου μία μόνη ὀφείλεται τοιαύτη πρόσθετος ἀμοιβὴ εἰς τὸν πληρεξούσιον, τὸν ἀντιπροσωπεύσαντα πλείονας εἰς ἀκέραιον συνοφειλέτας ἢ πλείονας εἰς ἀκέραιον συνδανειστάς ἢ ἐνεργήσαντα κατὰ πλειόνων τοιοῦτων ὁμοδίκων.

Ἄρθρ. 12. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲν ὀφείλεται ἢ πρόσθετος ἀμοιβὴ, εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

- 1) Ὄταν ἡ δίκη δὲν ἐδικάσθη κατ' οὐσίαν.
- 2) Ὄταν πρὸ πάσης συζητήσεως ἢ πρὸ πάσης κατὰ τὴν ἐπιαναφορᾷ διαδικασίαν ἀπαντήσεως ἐπῆλθε συμβιβασμὸς ἢ ἔγινε παραίτησις. Ἐὰν κατ' ἄλλο στάδιον μεταγενέστερον ἐπῆλθεν ὁ συμβιβασμὸς, ἢ ἡ παραίτησις, τούτων ἴσα δυναμένων ἀποφάσει τελεσιδικίῳ, τὸ τῆς ἀμοιβῆς θὰ κρίνεται ἀναλόγως τῆς δι' αὐτῶν οὐσιαστικῆς ἢ τυπικῆς περατώσεως τῆς διαφορᾶς.
- 3) Ὄταν εἰς ἐπαληθεύσεις, κατατάξεις καὶ διανομὰς, ἐπὶ πτωχεύσεων, ἐκστάσεων καὶ πλειστηριασμῶν δὲν ἡμφισθητήθη τὸ δάνειον ἢ ἡ τάξις.
- 4) Ὄταν εἰς δίκας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἡμφισθητήθη ἡ ἀπαίτησις.
- 5) Ἐπὶ διορθώσεως λογιστικοῦ σφάλματος ἀποφάσεως.
- 6) Ὄταν ἐπὶ δικαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ διανομῆς ἐπικαί-νου δὲν ἡμφισθητήθη ἡ κυριότης, οὐδὲ παρεπόμενον αὐτῆς δικαίωμα, οὐδὲ ἠγέρθη ἄλλη τις ἡμφισθήτησις.

7) "Όταν ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ κύρους κατὰ κράτος δὲν ἐδικάσθη ἢ κυρίᾳ ἀπαίτησις, οὐδὲ διεξήχθη δίκη κατὰ τοῦ τρίτου.

8) "Όταν ἡ ἀγωγή, στηριζομένη ἐπὶ δημοσίῳ ἐγγράφῳ περιέχοντος ἀπαίτησιν ἐκκαθρισμένην, μὴ χρήζουσαν ἀποτιμῆσεως εἰς χρήματα καὶ δυνάμενου νὰ περιγραφῇ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως, ἔγινε παραχρημα δεκτὴ, τοῦ ἐναγομένου οὐδὲν ἀντιτάξαντος.

9) "Όταν παρὰ τοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου ἠγέρθησαν συγχρόνως ἢ διαδοχικῶς πλείονες τῆς μιᾶς δίκαι κατὰ συνοφειλετῶν εἰς ἀκέραιον, ὁπότε, ἐξαιρουμένης τῆς πρώτης, ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲν θὰ ἐπιδικάζεται ἀμοιβή πρόσθετος, πλὴν ἐναντίας εἰδικῆς συμφωνίας.

10) "Όταν πρὸ τῆς περατώσεως τῆς δίκης, ὁ πληρεξούσιος ἀδικαιολογητῶς παρητήθη, ἢ ὅταν δικαίως διὰ θέλον αὐτοῦ ἢ βάρειαν ἀμέλειαν, ἀνεκλήθη ἢ πληρεξουσιότης παρὰ τοῦ ἐντολέως.

11) Καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν ὀφείλεται οὐδὲ κοινὴ ἀμοιβή, οἷον ἐπὶ δικῶν δι' ἀμοιβὰς καὶ ἔξοδα δικαστικῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν ὁ λόγος ἐκκέρτης τῶν προηγουμένων ἐξαίρέσεων δὲν ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς δίκης ὅλης, ἀλλ' ἐπὶ μέρους αὐτῆς, οἷον ὅταν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ἐξαίρέσεων ἐπὶ μέρους μόνον προέκυψεν ἀμοιβήθησις, ἢ ὅταν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 ἐξαίρέσεως ὑπῆρξε διαφορά τῆς συνενοχῆς ἐπὶ πλεόν κ. λ. π. ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐκτείνεται ὁ τῆς ἐξαίρέσεως λόγος, ἐφαρμόζεται ἡ περὶ πρόσθετου ἀμοιβῆς διάταξις.

Ἄρθρ. 14. "Όταν τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης εἶνε ἀξίας ἀπροσδιορίστου, ἢ ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἐπιτυχίας, κατ' ἐπίθεσιν ἢ ἄμυναν, πρόσθετος ἀμοιβή συνίσταται εἰς πολλαπλάσιον τῆς κοινῆς ἀμοιβῆς, ἢ δὲ αὐξήσις αὕτη, διαβαθμιζομένη ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιουσιακῆς σπουδαιότητος τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος, διπλασιάζει ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν κοινὴν ἀμοιβήν, ἀλλὰ χωρὶς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ν' ἀναβιβάσῃ αὐτὴν πέραν τοῦ τετραπλοῦ. Καθ' ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἡ πρόσθετος αὕτη ἀμοιβή διέπεται ὑπὸ τῶν περιορισμῶν, ἐξαίρέσεων καὶ ἄλλων διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκης, ὅταν, μὴ ἀμυρσθηθεῖσθαι τῆς ἀπικτήσεως, αἱ ὑποδληθεῖσαι τυπικαὶ ἐνοστάσεις ἀπερρίθθησαν ἅπασαι.

Ἄρθρ. 15. Ὅταν ἡ ἐπίδικος διαγορὰ ἔχη πλείονα ἀντικείμενα, ὧν τινὰ ἀξίαι προσδιοριστῆς, ἄλλα δὲ ἀξίαι ἀπροσδιορίστου, ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐκτέρου μέρους ἡ οἰκεία ἀμοιβή, χωρὶς ἢ μὲν ν' ἀποκλείῃ τὴν δέ.

Ἐπίσης, ἐάν, δικονομικῶς συνηνωμένα, συνεκδικάζωνται διάφορα χωριστὰ δίκαια. (ὅλον ἐπὶ ἀνταγωγῆς, ἐπὶ δικδικασίας κατὰ τρίτου, ἀρνούμενου τὴν εἰς χεῖρας του κατασχεθεῖσαν περιουσίαν τοῦ ὑφειλέτου κλπ.) ὑφείλεται χωριστὴ πρόσθετος ἀμοιβὴ δι' ἕκαστον χωριστὸν δίκαιον.

Ἐπίσης ὡς χωριστὴ δίκη, κατὰ τὴν οἰκείαν διατίμησιν, ἀμείβεται ἡ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου ἐγειρομένη πρὸς λύσιν παρεμπύπτοντος ἢ προδικαστικοῦ ζητήματος (οὕτω λ. χ. αἱ αἰτήσεις περὶ κανονισμοῦ ἀμυρσδιότητος ἢ ἄρτεως συγκρούσεως, ἀμείβονται κατὰ τὴν τοῦ Ἐφετείου διατίμησιν κτλ.)

Ἄρθρ. 16. Ἐάν, ὑπαρχούσης περιπτώσεως προσθέτου ἀμοιβῆς, ὁ πληρεξούσιος δὲν διεξήγαγεν ὅλην τὴν δίκην, ὁ δικαστῆς, πλὴν τῆς κοινῆς διὰ τὴν γενομένην ἐργασίαν ἀμοιβῆς, θὰ ἐπιδικάζῃ καὶ ποσοστὸν ἐκ τῆς προσθέτου, ἀνάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητά τῆς ἀμειβομένης ἐργασίας. Ἐάν ἡ ἀνάκλησις τῆς πληρεξουσιότητος εἴνε ἀδικαιολόγητος, οὐδέποτε ἢ πρόσθετος ἀμοιβὴ θὰ δύναται νὰ ἐλαττωθῇ πέραν τοῦ ἡμίσεως, δυναμένη κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιδικασθῇ καὶ ὅλη.

Ὡς ὀλικὴ διεξαγωγή τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης θεωρεῖται καὶ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν πληρεξούσιος διεξήγαγεν ὅλην τὴν διαδικασίαν, πλὴν τοῦ ἐφετηρίου ὅπερ ἄλλος συνέταξε καὶ ἐκοινοποίησε.

Ἄρθρ. 17. Ἐάν ὁ πληρεξούσιος ἐνήργησε μίαν ἢ πλείονας ἐξ ἐκείνων τῶν πράξεων, τῶν δι' οἷονδῆποτε λόγον μὴ ἀμειβομένων, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλην συνεπαγομένην καθ' ἑαυτὴν ἀμοιβὴν εὐλογον καὶ δι' ἐκείνας, ὁ δικαστῆς, ἐκτιμῶν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἐπιδικάζει ἀμοιβὴν κατὰ δικέγραφοι καὶ κατὰ παράστασιν ἀπὸ μιᾶς μέχρι δύο δραχμῶν, χωρὶς εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ ἄθροισμα ὅλων τῶν δικεγράφων νὰ ἀμείβεται πέραν

τῶν 10 δραχμῶν, οὐδὲ τὸ ἄθροισμα ἔλων τῶν παραστάσεων πέραν ἴσου ποσοῦ.

Ἄρθρ. 18. Ὅπως ἐπὶ τῶν ἀμοιβομένων πράξεων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν δι' οἰονδήποτε λόγον μὴ ἀμοιβομένων, ὀφείλεται χωριστῆ ἢ χάριν αὐτῶν καταβληθεῖσα δαπάνη, εἰς τέλη, χαρτόσημα, κοινοποιήσεις κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰς διαφορὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἄρθρ. 19. Διὰ τὰς διαφορὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἢ μὲν κοινῇ ἀμοιβῇ, ἢ πάντοτε ὀφειλομένη, εἶνε τὸ ἤμισυ τῆς διὰ τὰς διαφορὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Πρωτοδικείου ὄρισμένης, πλὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἀντιγράφων ἢ ἀποσπασμάτων, ἀποφάσεων, πρακτικῶν δικαστηρίου καὶ συμβολαιογραφικῶν συμβολαίων, ἧτις θὰ εἶνε ἢ ἰδίᾳ (Δραχ. 1), ἢ δὲ πρόσθετος εἶνε οἷα καὶ διὰ τὰς διαφορὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Πρωτοδικείου, ἧτοι ἐπὶ μὲν τῶν προσδιοριστῆς ἀξίας $3\frac{0}{10}$, ἐπὶ δὲ τῶν ἀπροσδιορίστου ἀξίας, αὐξήσεις τῆς κοινῆς (Εἰρηνοδικειακῆς) μέχρι τοῦ τετραπλοῦ αὐτῆς.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅσα ἀπὸ τοῦ Ἄρθρ. 2 μέχρι τοῦ παρόντος ὀρίζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰς διαφορὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐφετείου

Ἄρθρ. 20. Διὰ τὰς διαφορὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐφετείου, ἢ ἀμοιβῇ εἶνε οἷα καὶ διὰ τὰς τοῦ Πρωτοδικείου, πλὴν, ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον, δὲν ἐπεδικάσθῃ κατ' ἔφεσιν ἀμοιβῇ πρόσθετος, ὅποτε ἢ κοινῇ ὀφείλεται διπλῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰς διαφορὰς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

Ἄρθρ. 21. Διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δικαζόμενας ὑποθέσεις πληρώνεται τὸ διπλάσιον τῆς κοινῆς ἀμοιβῆς τοῦ

Πρωτοδικείου. Πρόσθετος ἀμοιβὴ διὰ τὰς ὑποθέσεις ταύτης δὲν πληρώνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Εἰς διαφορὰς τῆς ἰδικοδοσίας ἄλλων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 22. Ὅλαι αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διαφορῶν, διεξαγομένων ἐνώπιον Ἀρχῶν ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας ἢ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἢ διαιτητῶν.

Ἐπὶ τούτων ἡ ἐφαρμογὴ γίνεται διὰ τῆς κατὰ ποσὸν ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν Εἰρηνοδικεϊκὴν ἢ Πρωτοδικεϊακὴν διατίμησιν, κατὰ τὰς περιπτώσεις δὲ καὶ εἰς τὴν τοῦ Ἐφετείου καὶ διὰ τῆς κατ' ἀναλογίαν διακρίσεως τῶν πρώτων κυρίων δικογράφων καὶ παραστάσεων ἀπὸ τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τούτων ἀπὸ τῶν μὴ ἀμειβομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 23. Ἡ ἐνώπιον πρωτοδικείου ἀπ' εὐθείας διὰ κλήσεως ποινικὴ ἀγωγὴ, ἢ κατ' ἀποφάσεως εἰρηνοδικείου ἔφεσις καὶ ἡ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις, ἀμείβονται, συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ἀντιγράφων καὶ πάσης προσθήκης, ἢ ἀνταπαντήσεως, πρὸς δραχμὰς 10,

Ἄρθρ. 24. Πᾶσα ἄλλη ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου αἰτήσεις ἢ παρεμπόπτουσα ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, καὶ πᾶσα ἐνώπιον Εἰσαγγελέως ἢ Ἀνακριτοῦ γραπτὴ ἐγγλήσις ἢ μήνυσις, πλὴν τῶν ἐπὶ πταισμάτι, ἀμείβονται πρὸς δραχμὰς 5.

Ἄρθρ. 25. Πᾶσα ἐνώπιον πρωτοδικείου ἢ διὰ πλημμέλημα ἐνώπιον ἀνακριτικῆς Ἀρχῆς ἢ εἰσηγητοῦ, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου παράστασις, ἀμείβεται πρὸς δραχ. 5, πλὴν τῆς κυρίως, καθ' ἣν ἐγένινεν ἡ τελικὴ τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογία ἢ ἡ ἀντίστοιχος ἀνάπτυξις τῆς κατηγορίας, ἥτις ἀμείβεται πρὸς δραχ. 10.

Ἄρθρ. 26. Ἐπὶ κκοιουργημάτων αἱ ἀνωτέρω ἀμοιβαὶ ὀφείλονται διπλαῖ πλὴν τῶν μηνύσεων καὶ ἐγγλήσεων καὶ τῶν ἐκτὸς

τοῦ κακουργιοδικείου παραστάσεων, (οἷον παρ' ἀνακριτῆ), αἵτινες ἀμείβονται ὅπως καὶ ἐπὶ πλημμελημάτων.

"Ἀρθρ. 27. Διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων ἐργασίαν ὀφείλονται αἱ εἰρημέναι ἀμοιβαὶ ἠλαττωμέναι κατὰ τὸ ἡμισυ, πλὴν τῶν ἐπὶ πταισματογραφῶν ἐγκλήσεων ἢ μηνύσεων, αἵτινες ἀμείβονται πρὸς δραχμὴν μίαν ἐκάστη καὶ τῶν ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου δευτερευουσῶν παραστάσεων, ὧν τὸ ἄθροισμα δὲν ἀμείβεται πέραν τῶν πέντε δραχμῶν.

"Ἀρθρ. 28. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐνώπιον ποινικῶν δικαστηρίων καὶ ἀρχῶν παρεπομένην ἐργασίαν, οἷα ἢ τῶν κλήσεων πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ διαδίκων καὶ μωρτύρων, ἢ τῶν πρὸς κλητῆρας παραγγελιῶν, ἢ τοῦ καταλόγου τῶν ἀποδείξεων τῆς ὑπερασπίσεως κλπ. οὐδεμίαν ὀφείλεται χωριστῆ ἀμοιβή.

"Ἀρθρ. 29. Καὶ ἐπὶ τῶν ποινικῶν δικῶν ἢ κατ' οὐσίαν ὀλικῆ ἢ μερικῆ αὐτῶν ἐπιτυχία γεννᾷ ὑπὲρ τοῦ πληρεξουσίου δικαίωμα προσθέτου ἀμοιβῆς, διακλαθμιζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἀμειβομένης ἐργασίας, τὴν σοβαρότητα τῆς κατηγορίας καὶ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ συνισταμένης εἰς αὐξήσιν τῆς κοινῆς, μέχρι τετραπλασιασμοῦ αὐτῆς, κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Οὐδέποτε ὀφείλεται τοιαύτη πρόσθετος ἀμοιβή εἰς τὸν πληρεξούσιον τοῦ πολιτικῶς ἀνάγοντος. Οὐδὲ εἰς τὸν τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν συνεχδικασθεῖσης καὶ ἀπορριφθεῖσης καθ' ὅλον ἢ ἐν μέρει τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἐγεννήθη, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τῆς πολιτικῆς δίκης ἀνάλογον δικαίωμα προσθέτου ἀμοιβῆς.

"Ἀρθρ. 30. Συνεκδικαζομένης πολιτικῆς ἀγωγῆς, αἱ μὲν παραστάσεις ἀμείβονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται διὰ τὴν πολιτικὴν διαφορὰν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—15.

"Ἀρθρ. 31. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16, 17 καὶ 18, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἀμοιβὴν τοῦ δικηγόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Εἰς ἐξωδίκους ὑποθέσεις.

"Ἀρθρ. 32. Διὰ τὴν ἐξώδικον δικηγορικὴν ἐργασίαν πληρῶνονται αἱ ἐξῆς ἀμοιβαὶ, διπλασιαζόμεναι ἐπὶ διαφορῶν τῆς ἀρμο-

διότητος Ἐφετείου ἢ Κακουργιοδικείου καὶ ἡλαττωμένοι κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπὶ διαφορῶν τῆς ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικείου, ἦτοι 1) διὰ συμβουλήν προφορικὴν δραχ. 5, γραπτὴν 10· 2) διὰ διαμαρτύρησιν ἢ ἰσοδύναμον δῆλωσιν, πρόσκλησιν ἢ ἀπάντησιν μεθ' ὅσων δῆποτε ἀντιγράφων δραχ. 5· 3) διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐξώδικον ἐργασίαν ὃν ἐφαρμόζεται ἡ διατίμησις τοῦ ἄρθρ. 17· 4) Δι' ἐξοδα ὁδοποριῶν καὶ ἀποζημιώσιν ἀπουσιῶν, γενομένων χάριν δικηγορικῆς ἐργασίας, δικαστικῆς ἢ ἐξωδίκου, ἀποφασίζει ὁ δικαστής.

Ἄρθρ. 33. Πᾶσα ἄλλη ἐξώδικος τοῦ δικηγόρου ἐργασία, δυναμένη νὰ γίνῃ καὶ παρὰ ἐντολοδόχου, τοῦ κοινοῦ δικαίου, οἷον παραλαβὴ καὶ φύλαξις ἐμπορευμάτων, διαχειρίσις ἀκινήτων ἢ καρπῶν, ἀγοραπωλησίαι, εἰσπράξεις, ἐκκαθαρίσεις λ)σμῶν κλπ. διέπεται καὶ ἂν εἶναι παρεπομένη δικαστικῆς ἐντολῆς, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου καθ' ὅλας τὰς ἐξ αὐτῆς ἀμοιβαίας ἐνοχικὰς σχέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Εἰς ἀναγκαστικὰ ἐκτελέσεις.

Ἄρθρ. 34. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν ἐπ' ἀναγκαστικῶν ἐκτελέσεων δικηγορικὴν ἐργασίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀμοιβὴ εἶνε ἢ ἐπομένη, ἡλαττωμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικείου καθὼς καὶ ὁσάκις τὸ πρὸς δι' ὃ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ὑπερβαίνει τὰς 600 δραχμάς.

1) Διὰ πᾶσαν ἐπιταγὴν μεθ' ὅλων τῶν πρὸς τρίτους κοινοποιουμένων ἀντιγράφων (οἷον πρὸς ὑποθηκοφύλακα, τρίτον κάτοχον, Ἐφημερίδα, κλπ.), δραχ. 5.

Ἐὰν πλείονες εἰς ἀκέραιον συνοφειλέται ἐπιτάσσονται διὰ χωριστῆς ἐπιταγῆς ἢ διὰ πλείονων ἀντιγράφων τῆς αὐτῆς συνεπιταγῆς, μία ὀφείλεται ἀμοιβὴ, ἐκτὸς ἐὰν δι' ἐκάστης ἐπιταγῆς ἔγινεν ἑναρξὶς ἰδιαίτερου πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων, καθ' ἑνὸς ἐκάστου.

Ἐὰν διὰ τῆς αὐτῆς ἐπιταγῆς ἔγινεν ἑναρξὶς κοινοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κατὰ πλείονων συγκυρίων, καὶ ἂν μὴ εἶνε εἰς ἀκέραιον συνοφειλέται, μία ὀφείλεται ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ πᾶσαν μεταγενεστέραν πρᾶξιν τοῦ αὐτοῦ πλειστηριασμοῦ.

2) Διὰ τὸ πρόγρομμα πλειστηριασμοῦ μεθ' ὄλων τῶν ἀντιγράφων, δραχ. 10.

3) Διὰ τὴν εἰδοποίησιν πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ μεθ' ὄλων τῶν ἀντιγράφων δραχ. 5.

4) Διὰ τὴν ἀναγγελίαν ἐνώπιον Συμβολαιογράφου ἢ δικαστηρίου μεθ' ὄλων τῶν ἀντιγράφων, δραχ. 5.

5) Διὰ πᾶσαν πρὸς ἐγγεγραμμένον δανειστήν κλησιν, δραχ. 1.

6) Διὰ τὴν πρὸς συμβολαιογράφον παραγγελίαν τοῦ ἀρθρ. 344 τῆς Πολ. Δικονομίας μεθ' ὄλων τῶν πρὸς ὀφειλέτας ἀντιγράφων δραχμᾶς 5.

7) Διὰ τὴν εἰς τὸν πλειστηριασμὸν παράστασιν δραχ. 2 ¹/₂ καθ' ὥραν.

Ἄρθρ. 35. Διὰ πᾶσαν ἄλλην εἰς συμβολαιογράφον διδομένην παραγγελίαν ἢ ἐμπειροτέχνην ἢ κλητῆρα, πρὸς κοινοποίησιν, κατάσχεσιν, ἐγκατάστασιν, προσωποκράτησιν κ. λ. π. οὐδεμία ὀφείλεται ἀμοιβή.

Ἄρθρ. 36. Διὰ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐκτελουμένων τίτλων ἐφαρμόζεται ἡ σχετικὴ τοῦ ἀρθροῦ 7 § 3 διάταξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ συμφωνιῶν μεταξὺ δικηγόρου καὶ πελάτου ἀφορωσῶν εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν.

Ἄρθρ. 37. Πᾶσα συμφωνία περὶ ἀμοιβῆς κατωτέρας τῆς νομίμου ἢ ἐξαρτήσεως τῆς νομίμου ἀπὸ αἰρέσεως ἰσχύει.

Ἄρθρ. 38. Ἐπιτρέπεται συμφωνία, περὶ κῦξήσεως πάσης ἀμοιβῆς, κοινῆς καὶ προσθέτου, μέχρι τοῦ διπλοῦ τῆς νομίμου.

Ἄρθρ. 39. Ἐπιτρέπεται συμφωνία κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ πρόσθετος ἀμοιβή μέχρι τοῦ ἀνωτάτου αὐτῆς ὀρίου θὰ ὀφείληται καὶ ἐν περιπτώσει ἡττης ὀλικῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ἡττα δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς πταίσμα τοῦ δικηγόρου, οὐδὲ ἐλαφρόν.

Ἄρθρ. 40. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν περὶ κοινῆς καὶ προσθέτου ἀμοιβῆς διαφόρων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διὰ συμφωνίας συγχωνευούσης αὐτάς εἰς μίαν ἀμοιβήν, συνιστάμενήν εἰς ποσὸν ὠριμμένον, ὀφειλόμενον εἰς τὸν δικηγόρον μετὰ τὴν οὐσιαστικὴν κατὰ πρῶτον ἢ δεύτερον βαθμὸν περάτωσιν τῆς

διαφορᾶς καὶ μὴ δυνάμενον ἐπὶ μὲν τῶν προσδιοριστῆς ἀξίας νὰ ὑπερβῆ τὸ δέκατον τοῦ ἐπιδικίου ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδικίου πράγματος κινήτου ἢ ἀκινήτου, ἐπὶ δὲ τῶν ἀπροσδιορίστου ἀξίας τὸ διπλάσιον τοῦ ἀθροίσματος τῆς κοινῆς ἀμοιβῆς καὶ τοῦ ἀνωτάτου ὅριου τῆς προσθέτου.

Ἄρθρ. 41. Πᾶσα ἄλλη συμφωνία περὶ ἀμοιβῆς ἀνωτέρας τῶν προειρημένων θὰ περιορίζεται, ἐὰν κατὰ τὰ ἄλλα συντελεσθῆσαν οἱ πρὸς ἐπιδικασίν αὐτῆς ὅροι, ἐντὸς τῶν ὁρίων μιᾶς ἐκ τῶν τριῶν προηγουμένων, τῆς ἐν τῇ περιπτώσει ἐκείνη ἀνωτέρας τῶν ἄλλων.

Τότε μόνον ἰσχύει καθ' ὅλοκληρίαν καὶ ἡ ὑπὲρ τὰ νόμιμα ὅρια συμφωνία, ὅταν ὁ μὲν δικηγόρος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διεξαγάγῃ τὴν δίκην μέχρι τελεσιδικίας χωρὶς ἐν ἀποτυχίᾳ νὰ λάβῃ ἀμοιβὴν οὐδεμίαν, οὔτε αὐτὸς, οὔτε ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν ἢ ἄλλον βαθμὸν συμπληρεξούσιος ἢ ὑποκτάστατος, ἢ δὲ δίκη ἐκερδήθη κατ' οὐσίαν καὶ τελεσιδικίως. Τοιαύτη συμφωνία δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων μόνον δικηγόρου ἄνευ πτυχίου.

Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἐπιτυχίας, ὁ δικαστὴς περιορίζει ἀναλόγως τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀμοιβήν.

Ἄρθρ. 42. Συμφωνία περὶ ἀμοιβῆς κατὰ δικόγραφον καὶ παράστασιν ἐπὶ διατιμήσει ἠϋξημένη ἢ περιλαμβανούσῃ καὶ τὴν μὴ ἀμειβομένην ὑπὸ τοῦ νόμου ἐργασίαν εἶνε ἄκυρος, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 37.

Ἄρθρ. 43. Συμφωνία μεταξὺ διαδίκου καὶ οἰουδήποτε, συνισταμένη εἰς κερδοσκοπικὴν ἐργολαβίαν δίκης, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ δικηγορήσῃ, εἶνε ἄκυρος.

Μόνον δικηγόρος δύναται νὰ διεξαγάγῃ δίκην δι' ἄλλον, ἐφ' ὅσον δὲν κωλύεται ἀπὸ συμφωνίας.

Ἄρθρ. 44. Ἐὰν, μετὰ συμφωνίαν περὶ ἀμοιβῆς ἠϋξημένης, ἀνακληθῇ ἀδικαιολογήτως ἢ πληρεξουσίτης, δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ διάδικος τῶν ἐκ τῆς συμφωνίας ὑποχρεώσεών του. Οὐδὲ τῶν ἑαυτοῦ ὁ πληρεξούσιος, ὁ ἀδικαιολογήτως μετὰ τὴν συμφωνίαν παραιτηθεὶς.

Ἐὰν δι' ἄλλον λόγον δὲν διεξήγαγεν ὁ συμφωνήσας δικηγόρος ὅλην τὴν συμφωνηθεῖσαν δίκην, ἢ γενομένη ἐργασία ἀμοιβέται

κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—17, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ συμφωνία δὲν ἀντίκειται εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 45. Πᾶσα συμφωνία περὶ ἀμοιβῆς ἀνωτέρας τῆς νομίμου ἢ ἀπηλλαγμένης νομίμου περιορισμοῦ ἢ κατωτέρας τῆς νομίμου ἢ ἐξαρτήσεως τῆς νομίμου ἀπὸ αἰρέσεως ἰσχύει μόνον καθ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἐγγράφως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρ. 46. Περὶ ἐξόδων καὶ ἀμοιβῶν νομίμων ἢ ἀπὸ συμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῶ ὁποίῳ διεξήχθη ἢ θὰ διεξήγето ἡ δίκη. ἢ ἐκτέλεσις, κλπ.

Ἄρθρ. 47. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 21, ὡς ἐπίσης ἐπὶ μεμονωμένων πράξεων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐφετείου ἢ κακουργιοδικείου, ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου γενομένων, ἄνευ ἄλλης συνεχείας, (οἷον ἐπὶ συμβουλῶν, ἐγγλήσεων, παραστάσεων παρ' Ἀνακριτῆ, συντάξεως Ἐφετηρίου καὶ λοιπῶν), ἀποφασίζει πάντοτε ὁ ἀρμόδιος πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἐπίσης καθ' ἣν περίπτωσιν διεξήχθη δίκη κατὰ δύο βαθμοὺς, συνεπεῖχ ἰδιαιτέρας, κοινῆς δι' ἀμφοτέρους τοὺς βαθμοὺς συμφωνίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου συναποφασίζει περὶ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τοῦ κατωτέρου ἢ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 48. Εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόεδρον ὑποβάλλεται πρὸς ἐπικύρωσιν πίναξ μὴ κοινοποιούμενος μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν ἀποδείξεων, ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ πίνακος κηρύσσεται εἰσπράξιμον τὸ νόμιμον ποσὸν τῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκ τοῦ νόμου ἢ τῆς συμφωνίας ἀμοιβῆς.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς διαφορᾶς δὲν προέκυψεν ἐκ τῆς δίκης βεβαία κατὰ προσέγγισιν ἢ ἀξία τοῦ ἐπιδίκου κινήτου ἢ ἀκινήτου, οὐδὲ προκύπτει αὐτῇ ἐκ τῶν συνημμένων εἰς τὸν πίνακα ἀποδείξεων, δύναται ὁ δικαστὴς πρὸς ἐκτίμησιν αὐτῆς νὰ δώσῃ προφορικὴν περὶ τούτου ἐντολὴν εἰς ἐμπειροτέχνην, τοῦ ὁποίου τὴν ἀμοιβὴν, ὀρίζομένην ὑπὸ τοῦ ἰντέλλοντος δικαστοῦ, προκταβάλλει ὁ ἐπισπεύδων· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς προφορικῆς μὲν ἀλλ'

ἐνόρκου τούτου βεβαίωσέως, περί ἧς συντάσσεται ἔκθεσις ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως καὶ ἧς μνεία θὰ γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐπικυρωμένου πίνακος, ἐπιδιαικίζεται ἢ ἀμοιβή. Τοῦτο δύναται νὰ γίνη καὶ διαρκούσης τῆς δίκης πρὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἵνα περιληφθῇ ἐν αὐτῇ ἢ νόμιμος ἀμοιβή.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐπικυρωμένου πίνακος, δυνάμενον νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου δικηγόρου, κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὀφειλέτην μετὰ προσκλήσεως ἐπ' αὐτοῦ πρὸς πληρωμὴν, οὗτος δὲ δύναται ἐντὸς 10 ἡμερῶν τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως ἡμερῶν νὰ ὑπαβάλῃ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἰδίου δικαστοῦ τὰς ἐναντίον τοῦ πίνακος ἀντιρρήσεις του. Ἐὰν προσκλουμένον τοῦ δικηγόρου, δὲν ἐπέβλη συμβιβασμὸς, ὁ δικαστὴς ἄνευ διατυπώσεων καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει γραπτῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ἀποδείξεων, εἴτε εἰς τὴν γένεσιν οὗ δικαίου ἀναγομένων, εἴτε εἰς τὴν ἀπόσβεσιν αὐτοῦ, δέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὰς ἀντιρρήσεις, σημειῶν ἁπλῶς τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἰδίου πίνακος. Ἐντὸς ἐτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης σημειώσεως ἢ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν μὴ γενομένων ἀντιρρήσεων, δύναται ἀμύριτερα τὰ μέρη νὰ ἐκαλέσωσι τὴν μὲν ἀπόρριψιν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τὴν δὲ ἀπόρριψιν τούτου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφεσῶν, οὗτος δὲ ἀπορρίπτει, εἴτε ἀμετάκλητον. Διὰ τὸν δικηγόρον ἢ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἀρχίζει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ πίνακος. Ἡ ἔφεσις, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν, διεξάγεται κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, θεωρεῖται δὲ ἐμπροσθέντως γενομένη καὶ δι' ἀπλῆς παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ γραμματεῖ καταθέσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 49. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ὁ πίναξ, ὁ δικηγόρος ἀποδίδει ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ἀποφάσεως ἄνευ ἄλλης προσκλήσεως, ὅσα παρανόμως κρατεῖ μὴ ὀφειλόμενα, ἀναγκάζεται δ' εἰς τοῦτο διὰ προσωρινῆς παύσεως, διαρκούσης μέχρις ἀποπληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθρ. 50. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἀρχομένην ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει διὰ γραπτῆς αἰτήσεως τοῦ πελάτου, ἐπίσης μὴ κοινοποιουμένης, ἀναζητεῖ οὗτος παρὰ τοῦ δικηγόρου ὅσα ὑπὲρ τὸ νόμιμον ὄριον κατέβαλε πρὸς αὐτὸν λόγῳ ἐξόδων ἢ ἀμοιβῆς, ὁ δὲ δικαστὴς ἐπὶ τῇ βῆσει γραπτῶν, ἀνεξαρτήτως

ποσοῦ, ἀποδείξωσι δέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν σημειώων τοῦτο ἐπ' αὐτῆς. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἄρχεται πάντοτε ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως τοῦ δικαστοῦ.—Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω περὶ πινάκων διατάξεις.

Τὰ ἐκουσίως ὑπὲρ τὸ νόμιμον ὄριον καταβληθέντα μετὰ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς καὶ κατ' οὐσίαν περατώσεως τῆς δίκης, δὲν ἀναζητοῦνται. Ἐὰν δὲ παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, δὲν ἀναζητοῦνται οὐδὲ τὰ πρὸ αὐτῆς καταβληθέντα ἢ συμψηφισθέντα.

Ἄρθρ. 51. Ἡ ἀπαίτησις τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐξόδων ἐκ μέρους τοῦ δικηγόρου καὶ ἢ ἐκ μέρους τοῦ πελάτου ἀναζητήσεις τῶν ὑπὲρ τὸ νόμιμον ὄριον καταβληθέντων εἰς τὸν δικηγόρον, δύνανται νὰ γίνωσι καὶ διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρ. 52. Ἐὰν πλείονες δικηγόροι ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἀπ' εὐθείας διορισθέντες ἢ κατὰ ρητὴν αὐτοῦ ἐντολὴν προσληφθέντες συνειργάσθησαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἐντολῆς, ἕκαστος δικαιούται νὰ λάβῃ ἴδιαν ἀκεραίαν ἀμοιβὴν.

Ἄρθρ. 53. Ἐὰν εἷς δικηγόρος ἐξετέλεσε σύνθετον ἐντολὴν πλειόνων ὁμοδίκων, ἐπὶ μὲν δικαιρετικῆς συνενοχῆς, ἕξοδα καὶ ἀμοιβὴ ὀφείλονται διηρημένως, ἐπὶ δὲ ἀδαιρέτου συνενοχῆς ἢ μία ὀφειλομένη ἀμοιβὴ ὡς καὶ τὰ ἕξοδα ὀφείλονται εἰς ἀκέραιον ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐντειλαμένων.

Ἄρθρ. 54. Τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ρυθμιζούσας κατὰ πρῶτον λόγον τὴν σχέσιν πελάτου καὶ δικηγόρου, δὲν μεταβάλλει ἢ ἐκ τῆς δίκης ἢ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως περὶ δαπανημάτων προκύπτουσα σχέσις τῶν δικαζομένων· οὕτω λ. χ. ἀπόφασις, τελεσίδικος ἢ μὴ, οὐδεμίαν δαπάνην οὐδὲ ἀμοιβὴν ἐπιδικάζουσα, ἔνεκεν συμψηφισμοῦ ἐξόδων πρὸς ἕξοδα ἢ ἐξόδων πρὸς κεφάλαιον ἢ ἔνεκεν ἄλλης αἰτίας, ἢ ἀπόφασις ἡμαρτημένη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπιδικαζομένης ἀμοιβῆς, οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς σχέσεως πελάτου καὶ δικηγόρου.

Οὐδ' ἀντιστρόφως, ἡ ἰδιαιτέρα ὑπὲρ τὴν νόμιμον ἀμισθὴν συμφωνία διαδίκου καὶ δικηγόρου, ἡ ἕνεκεν ὑπερβαλλούσης ἐπιμελείας δαπάνη καὶ ἡ ἀπὸ ἰδίου πταίσματος, δὲν βαρύνει τὸν ἠττημένον.

Διάταξις μεταβατικῆ

"Ἀρθρ. 55. Δι' ἐκχρεμειῶν διαφορᾶς, πρόγενεστέρως τοῦ παρόντος νόμου, μελλούσας νὰ συνεχισθῶσι καὶ περατωθῶσιν ὑπὸ τὸ κράτος τούτου, ἐφορμῶζεται ἐπὶ μὲν τῆς ὑπὸ τὸ κράτος τῶν παλαιῶν διατιμήσεων γενομένης ἐργασίας, ἡ διατίμησις ἐκείνη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἐργασία, ἐπὶ δὲ τῆς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου μελλούσης συνεχείας, αἱ διατάξεις τούτου. Ὅπου ὁ τοιοῦτος συνδυασμὸς δὲν εἶναι δυνατὸς, ἐφαρμῶζεται ἐπὶ ὅλης τῆς διαφορᾶς ὁ νεώτερος νόμος.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισημοῦ Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 3 Αὐγούστου 1899

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
 ΝΙΚΟΛ. ΓΙΑΜΑΔΑΚΗΣ
 ΜΑΝΟΥΣΣΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
 ΚΩΝΣΤ. ΦΟΥΜΗΣ
 ΧΟΥΣΕΗΝ ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Αριθ. Πρωτ. 2625
Διεκπ. 838

Πρὸς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκηπα
Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος, Ὑπατον Ἀρμοστήν
ἐν Κρήτῃ

Ὑψηλότητε!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τῇ Ὑμ. Ὑψηλότητι πρὸς
κύρωσιν σχέδιον Νόμου περὶ ἐκλογικοῦ δικαιοστασίου.

Ἡ ἀνάγκη τῆς θέσεως τοῦ Νόμου τούτου προκύπτει ἀναπό-
δραστος ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, ὅστις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν
ἐκλογῶν ἐπιβάλλει τὴν ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας ἐκ τῆς θέσεως ἀπομά-
κρυνσιν τῶν πλείστων δικαστικῶν λειτουργῶν, συνεπῶς δὲ οὕτω
προκαλεῖ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐργασίας τῶν τε δικαστικῶν καὶ δι-
κηγορικῶν γραφείων. Τούτου δεδομένου, ἐπεβάλλετο νὰ θεσπισθῇ
καὶ ἡ ἀναστολή τῶν προθεσμιῶν, ἵνα μὴ ἄλλως ἢ ἄσκησις πο-
λιτειακοῦ δικαίωματος καὶ πολιτειακῆς ὑποχρεώσεως τῶν πολι-
τῶν ἀποβῇ εἰς ἄμεσον καὶ οὐσιώδη βλάβην τῶν ἀστυκῶν αὐτῶν
συμφερόντων.

Τῆς ἀρχῆς οὕτω δεκτῆς γενεμένης ἡ ἀναστολή τῶν προθεσμιῶν
ἐκρίθη εὐλογον καὶ ἀρκετὸν νὰ μὴ ἐκταθῇ γενικῶς ἐφ' ἀπάσων
τῶν προθεσμιῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπ' ἐκείνων, ὧν ἡ διάρκεια δὲν ὑπερ-
βαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἐὰν ἡ ἀναστολή καθιεροῦτο γενικῶς, θὰ ἐγεννᾶτο περιπλοκὴ
ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς τῶν παραγραφῶν τὰ μάλιστα δυσχεραίνουσα
τὴν ἄσκησιν τῶν δικαίων, περιπλοκὴ, ἥτις, ἐπὶ τῶν μακροχρο-
νιωτέρων ἰδίως παραγραφῶν, θὰ καθίστα πολλὰκις αὐτὰ τὰ δι-
καια ἀμφίβολα καὶ τοῦτο ἐνῶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν μακροχρονιωτέρων
παραγραφῶν ἡ ἔμμεσος ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἐπερχομένη ἐπὶ 16 ἡμέ-
ρας μείωσις τῶν τοιούτων παραγραφῶν θὰ ἦν βεβαίως ἀνεπαίσθη-
τον μειονέκτημα διὰ τὸν ἐνδιαφερόμενον, ὅστις κέκτηται πάντοτε
ὑπόλοιπον χρόνου ἱκανὸν εἰς ἄσκησιν τῶν ἑαυτοῦ δικαίων.

Ἡ μέριμνα ἰδίως ἔδει νὰ ληφθῇ καὶ ἐλήφθη διὰ τὰς συντό-

μους προθεσμίας διότι ἐπ' αὐτῶν ἀκριβῶς τὸ μὲν δὲν γεννᾶται ἢ περιπλοκῇ, περὶ ἧς ποιούμεθα λόγον, τὸ δὲ ἢ ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἐπερχομένη μείωσις κατὰ 16 ἡμέρας θὰ ἦν τῶντι αἰσθητῇ, ἐξι-
σουμένη πολλάκις πρὸς αὐτὴν τὴν ἐκμηδένισιν τῶν τοιούτων προθεσιμῶν.

Ληφθῆτω δ' ἐτέρωθεν ὑπ' ὄψει, ὅτι νόμιμοι μὲν προθεσμιαὶ ἐλάσσονες τῆς τριμηνίας ἐν τῷ ἀστυκῷ δικαίῳ εἶνε σπάνια, ἐν δὲ τῷ δικονομικῷ εὐχερῆς ἔσται πάντοτε καὶ εὐλογος ἢ ἀνάλογος παράτασις τῶν μακροτέρων τῆς τριμηνίας προθεσιμῶν, καθ' ἃς ἐποχὰς συμπίπτει ἐντὸς αὐτῶν ἢ ἐνέργεια ἐκλογῶν. Οὕτω δὲ πᾶς διάδικος θὰ δύναται νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἀναπλήρωσιν τῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν μειωθείσης προθεσμίας, ἐν τοῦτο θὰ ἦνε αὐτῷ χρήσιμον· ταῦτα ἐπαυθητῶς μειῦσι τὰς ἐκ τοῦ δικαιοστασίου ἀνωμαλίας· καὶ ἐκμηδενίζουσι τὰ μειονεκτήματα, ἅτινα ἐν γένει τὰ δικαιοστάσια συνεπιφέρουσι.

Ἐν τῷ Νόμῳ ἐκρίθη προσέτι καλὸν νὰ μὴ διαταχθῇ ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦδε δικαιοστάσιον καὶ διὰ τὰς ἐκλογὰς Νομαρχιακῶν συμβούλων κλπ. καθόσον ἐνδεχόμενον, μεταβαλλομένης τῆς νομοθεσίας, νὰ μὴ παραστῇ ἀνάγκη τῆς ἐφαρμογῆς δικαιοστασίου καὶ ὡς πρὸς αὐτούς. Ἐλήφθη ὁμῶς πρόνοια, ὥστε, ἂν παραστῇ ἀνάγκη, νὰ δύναται νὰ διαταχθῇ τὸ δικαιοστάσιον καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ἐκλογὰς.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 23 Μαρτίου 1901.

Ἐπισημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ
τῆς Ὑμ. Β. Ὑψηλότητος ἐδευθέστατος θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἐκλογικοῦ Δικαιοσταδίου

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνεργείας τῶν γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὀκτώ ἡμέραι πρὸ αὐτῆς καὶ ἐπτὰ μετ' αὐτὴν δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὰς νομίμους ἢ δικαστικὰς προθεσμίας, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι τοὺς τρεῖς μῆνας.

Δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος δύναται νὰ ἐπεκταθῆ ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου καὶ δι' ἅς ἡμέρας ἐνεργοῦνται γενικαὶ ἐκλογαὶ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλων, τῶν μελῶν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων.

Ὁ παρὼν Νόμος, ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 24 Μαρτίου 1901.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Κ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ

ΕΞΩΣΙΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

'Αριθ. Νόμου 96.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περί εξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν ἀστικῶν κτημάτων

ΗΜΕΙΣ ΠΡΪΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Ἄρθρον 1. Ἀγωγαὶ περὶ εξώσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀστικοῦ κτήματος δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν καὶ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἀγωγή αὕτη.

Ἄρθρον 2. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐγχειριζομένης αὐτῇ τοιαύτης ἀγωγῆς, σημειώνει ἐπ' αὐτῆς τόπον καὶ χρόνον τῆς συζητήσεως καὶ κλητῆρά τινα πρὸς ἐπίδοσιν. Ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γείνη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ κατοικίᾳ τοῦ Προέδρου καὶ ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἔφεσις εἰσαγομένη κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου. Ἄλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἐκτελεῖται προσωρινῶς.

Ἄρθρον 4. Πρὸς μὲρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς των ὁ τε Πρόεδρος καὶ τὸ κατ' ἔφεσιν δικάζον Ἐφετεῖον δύνανται νὰ στηριχθῶσιν καὶ ἐπὶ τοιούτων ἀποδείξεων ἢ ἐνδειγμάτων, ἐξ ὧν δύναται νὰ σχηματισθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ πιθανότης ὡς πρὸς τὰ ἀμφισβητούμενα γεγονότα.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἀπόφασις αὕτη πρόσκαιρον μόνον ἔχει ἀποτέλεσμα, οὐδόλως ἐπηρεάζουσα τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἧτις δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων εἰς ὁλόκληρον τὸ Δικαστήριον.

Διάταξις προσωρινή.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δύνανται οἱ Νομάρχαι τῶν πόλεων Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου νὰ ἐξώσωσι διοικητικῶς ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις οἰκημάτων εἴτε ἐκείνους, οἵτινες μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου 1887 κατέλαβον ἀυθαίρετως τοιαῦτα οἰκήματα, εἴτε ἐκείνους εἰς οὓς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον παρεδίδθησαν ταῦτα ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν πρὸς προσωρινὴν ἐνοίκησιν.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 2 Νοεμβρίου 1899

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΡΜΗΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ
Μ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Χ. ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΑΙ

Ἀριθ. Νόμου 144

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α (α)

*Περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῶν μικροπταισμάτων
καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων*

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ 12 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, προτάσει τοῦ Ἡμε-

(α) **Σημειώσις.** Ἡ μακρὰ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις τοῦ νόμου τούτου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 φύλλῳ τοῦ Α'. τεύχους τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος τῆς 28 Μαρτίου 1900.

τέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡρώδων,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΟΜΕΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἔορισμός.

Ἄρθρ. 1. Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὄρον μικροδιαφοραὶ περιλαμβάνονται αἱ ἰδιωτικαὶ διαφοραὶ, ὅσαι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικείων.

Ὑπὸ τὸν ὄρον δὲ μικροπταίσματα, τὰ διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου τιμωρούμενα καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου ὑπαγόμενα πταίσματα, ὅσαμὴς ὁ κατώτερος ὄρος τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς ταῦτα κατὰ Νόμον ποινῆς δὲν ὑπερβαίνει τὴν κράτησιν 3 ἡμερῶν ἢ τὸ πρόστιμον 50 δραχμῶν, ὁ δὲ Εἰρηνοδίκης κρίνει ὅτι ἢ διὰ τὰ πταίσματα ταῦτα ἐπιβλητέα ἀστυνομικὴ ποινὴ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὸ μέτρον τοῦτο.

Τρόπος ἐκδικάσεως

Ἄρθρ. 2. Αἱ μικροδιαφοραὶ καὶ τὰ μικροπταίσματα ἐκδικάζονται καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Διαδικασία ἐπὶ μικροδιαφορῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Εἰσαγωγὴ καὶ ἐκδικαδὶς αὐτῶν.

Ἀποτίμησις ἀντικειμένου δίκης μὴ συνίσταμένου εἰς χρηματικὴν ποσότητα.

Ἄρθρ. 3. Ὅπως κριθῇ ἂν ὑπάγεται εἰς τὰς μικροδιαφορὰς δίκη τις, ἥς τὸ ἀντικείμενον δὲν συνίσταται εἰς χρηματικὴν ποσότητα, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποτίμησις ἣν ὁ ἐνάγων ποιεῖται περὶ τούτου εἰς τὴν ἀγωγὴν του, ἐφ' ὅσον ὁ ἐναγόμενος δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου ὑπερβαίνει τὴν ἀνεκκλήτον δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἡ ἀπόδειξις αὕτη εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν ὁ ἐνάγων δηλοῖ ὅτι

είναι πρόθυμος νὰ δεχθῆ ἕν περιπτώσει νίκης, ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουμένου ἀντικειμένου, γρηματικὸν ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὴν ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Τόπος ἐκδικάσεως μικροδιαφορῶν μεταξὺ κατοίκων τοῦ αὐτοῦ Δήμου.

Ἄρθρ. 4. Αἱ μικροδιαφοραὶ μεταξὺ κατοίκων τοῦ αὐτοῦ Δήμου δικάζονται, κατὰ κανόνα, ἐν τῷ Δήμῳ τῆς κατοικίας αὐτῶν.

Ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου, ὡσάκις αὕτη κεῖται ἐκτὸς τοῦ Δήμου τῆς κατοικίας τῶν διαφορομένων, δύνανται κατ' ἐξαιρέσειν ἰὰ δικασθῶσι·

α'.) ἂν ἡ ἔδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου εἶναι ὁ τόπος τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος.

β'.) ἂν ὁ ἐνάγων προτιμᾷ τὴν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς. Ἄλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἐνάγων, νικήσας μὲν, δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἔξοδα δίκης παρὰ τοῦ ἐναγομένου, ἠττηθεὶς δὲ δύναται νὰ καταδικασθῆ, πλὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἄλλων δαπανῶν, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐναγομένου διὰ τὰς ἡμεραργίας καὶ λοιπὰ ἔξοδα, εἰς ἃ ὑπέβλήθη οὗτος, διὰ τὴν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐκτὸς τοῦ Δήμου τῆς κατοικίας του μετάβασιν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς. — Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὀρίζει ὁ δικαστὴς κατ' οἰκίαν κρίσιν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις.

Μεταξὺ κατοίκων διαφόρων Δήμων.

Ἄρθρ. 5. Προκειμένης μικροδιαφορᾶς μεταξὺ κατοίκων διαφόρων Δήμων τῆς αὐτῆς Εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας, ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς του, εἴτε ἐν τῷ Δήμῳ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ ἐνὸς τῶν ἐναγομένων, ἂν ὧσι πλείοτεροι τοῦ ἐνὸς, εἴτε ἐν τῷ Δήμῳ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος, εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Μεταξὺ κατοίκων διαφόρων Εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ἡ μικροδιαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ κατοίκων

διαφόρων Ειρηνοδικειακῶν περιφερειῶν, ὁ ἐνάγων δικαιούται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν του εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς γενικῆς δικαιοσύνης τοῦ ἐναγομένου, εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐναγοντος εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἴτε ἐν τῷ Δήμῳ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἴτε ἐν τῷ Δήμῳ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος.

Αὐτοπρόσωπος ὑπὸ τοῦ ἐναγοντος ἐκθέσει
τῆς ἀπαιτήσεώς του.

Ἄρθρ. 7. Ἐπὶ τῶν μικροδιαφορῶν τούτων ὁ ἐνάγων παρουσιαζόμενος εἰς τὸν Εἰρηνοδίκη, ἐκθέτει αὐτῷ τὴν ἀπαιτήσιν του, γνωστοποιῶν συγχρόνως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσα.

Ἐὰν ταῦτα συνίστανται εἰς ἔγγραφα, εἰς χεῖράς του εὕρισκόμενα, ὀφείλει ἀμέσως νὰ καταθέσῃ ταῦτα εἰς χεῖρας τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου τῆς ἀγωγῆς του.

Προκαταβολὴ ἐξόδων

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐνάγων προκαταβάλλει συγχρόνως ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς δίκης χρηματικὸν τι ποσὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἄν τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαντληθῇ πρὸς τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὁ ἐνάγων προσκλιεῖται νὰ κάμῃ συμπληρωματικὴν προκαταβολήν.

Περιεχόμενον τῆς συντασσομένης ἐκθέσεως

Ἄρθρ. 9. Ὁ Εἰρηνοδίκης συντάσσει περὶ τούτων συνοπτικὴν ἐκθεσιν, ὀρίζων συγχρόνως εἰς τὸν ἐνάγοντα δικάσιμον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη περιέχει α'. τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων, β'. σύντομον ἐκθεσιν τῶν γεγονότων, τῶν ἀποτελούντων τὴν πραγματικὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐναγοντος, γ'. τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, ὅσα ὁ ἐνάγων ἐπικλιεῖται πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀξιωσέων του, δ'. τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ ε'. τὸ ποσὸν τῆς δοθείσης διὰ τὰ ἐξόδα προκαταβολῆς.

Ἀπορριψίς ἀπαραδέκτου, ἀνομιμοποιήτου ἢ νόμῳ ἀβάσιμον ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 10. Ἐὰν ὁ Εἰρηνοδίκης εὐρίσκη τὴν ἀγωγὴν ἀπάρδεκτον λόγῳ ἀναρμοδιότητος, ἢ δι' ἔλλειψιν ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς νομιμοποιήσεως, ἢ νόμῳ ἀβάσιμον, ἢ ἀπορριπτέαν δι' ἄλλην τινα ἔνστασιν αὐτεπαγγέλτως ἐξεταστέαν, γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν ἐνάγοντα· ἐὰν δὲ οὗτος ἐπιμένῃ εἰς ἐκδίκασιν αὐτῆς, συντάσσει μὲν τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἔκθεσιν, ἀπορρίπτει δὲ συγχρόνως τὴν ἀγωγὴν ταύτην, ἀπαγγέλων τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνάγοντος, καθόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Κλιτεύεις ἐναγομένου καὶ μαρτύρων.

Ἄρθρ. 11. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸν ἐναγόμενον, μετὰ κλήσεως ὅπως ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὀρισθείσαν δικάσιμον καὶ προσαγάγῃ κατ' αὐτὴν τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτοῦ μέσα κατὰ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐνστάσεων καὶ ἰσχυρισμῶν. — Συγχρόνως ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως κλήσεως πρὸς τοὺς μάρτυρας ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον, ἂν ὁ ἐνάγων δὲν ἐδήλωσεν ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς προσαγάγῃ καὶ ἄνευ κλητεύσεως.

Κοινοποιήσεις

Ἄρθρ. 12. Αἱ κοινοποιήσεις αὗται γίνονται εἴτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου, εἴτε δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως, ἢν ὁ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου, ἢ ὁ κλητὴρ τοῦ Δημαρχείου, ἢ τις τῶν κλητῶν τῆς περιφερείας, ἢ ἄλλο ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰδικῶς ὀριζόμενον πρόσωπον, ἀνακοινῶι εἰς τὸν ἐναγόμενον καὶ τοὺς μάρτυρας, ὑπογράφοντας, κάτωθι αὐτῆς, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐγγραμμάτου μάρτυρας, ἂν ἦναι ἀγράμματοι, ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τῆς κλητεύσεως. Αἱ διὰ τοῦ ταχυδρομείου κοινοποιήσεις ἐγκύρως γίνονται καὶ ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ.

Κοινοποιήσεις εἰς ἀπόντας.

Ἄρθρ. 13. Ὅσακις διάδικος ἢ μάρτυς ἀπουσιάζει ἢ ἀρνεῖται νὰ λάβῃ προσωπικῶς γνῶσιν τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ κατ'

ἄλλον, τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπων, γενομένης πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, αὕτη γίνεται εἴτε εἰς τὴν κατοικίαν του πρὸς τινὰ τῶν συνοίκων του, εἴτε εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον, ἢ τὸν ἱερέα ἢ τὸν διδάσκαλον τοῦ χωρίου. Μόνον ἐν ἐλλείψει πάντων τούτων ἢ κοινοποιήσις δύναται νὰ γείνη διὰ τοιχοκολλησίσεως εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ πρὸς ὃν ἢ κοινοποιήσις.

Ἐκουσία προσέλευσις διαφερομένων.

Ἄρθρ. 14. Οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ προσέλθωσι καὶ ἀθύρητοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ὅπως ὑποβάλωσι τὴν μικροδιαφορὰν των.

Ὁ Εἰρηνοδίκης προσπαθεῖ νὰ συμβιδάσῃ αὐτοὺς, ἂν δὲ δὲν τὸ κατορθώσῃ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς συνοπτικῶς, συντάττων προηγουμένως περιληπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τε τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐναγομένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 ὀριζόμενα.

Ὅρισμός ἰδίων δικασίμων δι' αὐτήν.

Ἄρθρ. 15. Διὰ τὴν ἐκουσίαν ταύτην προσέλευσιν τῶν διαφερομένων οἱ Εἰρηνοδίκαι τῶν πόλεων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν κέντρων ὀφείλουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ δύναται, νὰ προσδιορίζωσιν ὀρισμένας ὥρας μιᾶς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, δύο ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἐβδομάδος οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ προσέρχωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅπως ὑποβάλωσιν ἐκουσίως τὴν διαφορὰν των εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἀλλ' οὗτος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, ἂν εἶνε ἀπησχολημένος κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς ἄλλην ἐπείγουσαν ἐργασίαν.

Ἐπισκέψεις Εἰρηνοδίκου εἰς Δῆμους

Ἄρθρ. 16. Οἱ Εἰρηνοδίκαι, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται πλείονες τοῦ ἐνὸς Δήμοι, ὀφείλουσιν, ἄπαξ τοῦ μηνὸς τοῦλάχιστον, νὰ μεταβαίνωσι, καθ' ὀρισμένην ἡμέραν, εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου τῶν Δήμων τῆς περιφέρειᾶς των πρὸς ἐκδίκασιν πασῶν τῶν μικροδιαφορῶν, τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἐν ἐκάστῳ Δήμῳ ἐκδικαστέων.

Ὁρισμὸς τακτικῶν ἡμερῶν διὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας

Ἄρθρ. 17. Αἱ ἡμέραι καθ' ἃς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὁ Εἰρηνοδίκης ἄπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς μεταβαίνει, εἰς ἕκαστον Δήμον τῆς περιφερείας του, ὀρίζονται ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἰσχύουσι δι' ὄλοκληρον τὸ ἐπίδν ἔτος. Ἡ περὶ τούτου πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου τοιχοκολλᾶται ἐντὸς του Δεκεμβρίου εἰς ὅλα τὰ χωρία ἐκάστου Δήμου, ἐπιμελεῖται τοῦ οἰκείου Δημάρχου.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους καταστῇ ἀναγκαία ἢ μεταβολὴ τῶν ἡμερῶν τούτων, ἢ μεταβολὴ αὐτῆ κοινοποιεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ματαιωθείσθς ἐπισκέψεως ὀρισμὸς νέας
δικασίμου

Ἄρθρ. 18. Ἐὰν κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην καταστῇ ἀδύνατος ἢ μετάβασις τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν ἔδραν Δήμου τινος εἴτε ἔνεκα χειμῶνος, εἴτε δι' ἄλλο ἀνυπερέβλητον κώλυμα, ὁ οἰκείος Δημάρχος ὀρίζει ἀμέσως νέαν ἡμέραν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν, ὅσαι ἐπρόκειτο νὰ δικασθῶσι κατὰ τὴν ματαιωθείσαν ἐπίσκεψιν, τὴν δικάσιμον δὲ ταύτην κηρύττει διὰ τοῦ κλητῆρος του εἰς τοὺς προσελθόντας διαδίκους καὶ μάρτυρας ἢπραγματογνώμονας καὶ τοιχοκολλᾷ εἰδοποιήσιν περὶ αὐτῆς εἰς τὴν θύραν τοῦ Δημαρχείου, συντάττων ἔχθεσιν περὶ τε τῆς κηρύξεως καὶ τῆς τοιχοκολλήσεως, ὑπογραφομένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως του καὶ τῶν τυχόν παρισταμένων διαφορομένων, ὅσοι δύνανται καὶ θέλουσι νὰ υπογράψουσι· εἰδοποιεῖ δὲ περὶ τούτου τὸν Εἰρηνοδίκην. Αἱ διὰ τὴν ματαιωθείσαν ἐπίσκεψιν κοινοποιήσεις, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν οὕτως ὀρισθείσαν νέαν δικάσιμον, ἂνευ ἀνάγκης ἐπαναλήψεως αὐτῶν.

Ἑκτακοὶ ἐπισκέψεις.

Ἄρθρ. 19. Πλὴν τῆς εἰς τακτικὰς ἡμέρας, κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18, μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τοὺς διαφόρους Δήμους τῆς περιφερείας του, δύναται οὗτος καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν νὰ μεταβῇ εἰς χωρία ἔξω τῆς ἔδρας του πρὸς ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.

Τίνες διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τὰς ἐπισκέψεις

"Αρθρ. 20. Εἰς ἐκάστην, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐν τινι Δήμῳ ἐπίσκεψιν ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκδικάζει ὅλας τὰς ἐν τῷ Δήμῳ ἐκείνῳ ἐκδικαστέας ἐκκρεμεῖς μικροδιαφοράς, ὅσαι εἰσῆχθησαν ἐνώπιόν του διαρκούντος τοῦ προηγουμένου μηνός.

Πρὸς τούτοις δικάζει καὶ τὰς διαρκούσας τῆς ἐν τῷ Δήμῳ ἐπισκέψεώς του εἰσαγομένας.

Διόρκια ἐπισκέψεως

"Αρθρ. 21. Ἡ ἐπίσκεψις δύναται νὰ παραταθῆ καὶ ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς ἐργασίαι πρὸς περάτωσιν. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἐπίσκεψις παραταθῆ πέραν τῶν 48 ὡρῶν, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἅμα ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἔδραν του ν' ἀποστείλῃ ἔκθεσιν εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδίκης Εἰσαγγελέα, ἀναφέρουσαν τὸν δαπανηθέντα χρόνον καὶ τὴν γενομένην κατ' αὐτὸν ἐργασίαν.

Βιαία προσαγωγή μαρτύρων.

"Αρθρ. 22. Διαρκούσας τῆς ἐπισκέψεώς του ἐν τῷ Δήμῳ ὁ Εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν βιαίαν προσαγωγήν παντὸς καὶ ἅπαξ μόνον κλητευθέντος καὶ μὴ προσελθόντος μάρτυρος.

Ἐπίσκεψις εἰς ἄλλα ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Δήμου χωρία

"Αρθρ. 23. Ὁ Εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του δύναται νὰ μεταβῆ καὶ εἰς ἄλλα ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Δήμου χωρία, πρὸς ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.

Ἀναπλήρωσις δικαστικοῦ γραμματέως

"Αρθρ. 24. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν εἶνε ἀναγκαία ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως. Κατὰ τὰς ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπισκέψεις τοῦ Εἰρηνοδίκου τὸν δικαστικὸν αὐτοῦ γραμματέα δύναται ν' ἀναπληρώσῃ ὁ γραμματεὺς τοῦ οἰκείου Δήμου, ὑποχρεούμενος νὰ ἐκπληρῶι προσκαλούμενος τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Καθήμενος γραμματέως δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὁ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο προσλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Παρουσία δικηγόρου περιττή.

Ἄρθρ. 25. Κατὰ τὴν ἐνδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν ἡ παρουσία δικηγόρου εἶνε περιττή.—Ἐὰν δὲ ὁ διάδικος διορίσῃ τοιοῦτον, δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ τυχόν ἡττηθέντος ἀντιδίκου τοῦ τὴν πληρωμὴν τῆς περιττῆς ταύτης διὰ τὸν δικηγόρου δαπάνης.

Ἄντιπροσώπουσις δι' ὑπαλλήλου, ἐπιστάτου κ.τ.λ.

Ἄρθρ. 26. Ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς τὸν διάδικον, μὴ παριστάμενον αὐτοπροσώπως, δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 86 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀναφερομένων προσώπων, καὶ ἀπώτερος αὐτοῦ συγγενῆς ἢ ὑπάλληλος ἢ ἐπιστάτης. Οἱ τοιοῦτοι ἀντιπρόσωποι οὐδεμίαν δικαιοσύνην νὰ ζητήσωσιν ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ ἐντολέως τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης. Ἀπαγορεύεται δ' αὐστηρῶς εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας νὰ δέχωνται, ὡς τοιοῦτους ἀντιπροσώπους διαδίκων, ἀνθρώπους, οἵτινες κατ' ἐπάγγελμα ἀναλαμβάνουσι τὴν ἀντιπροσώπευσιν ταύτην.

Ἐποχρέωσις εἰς προσωπικὴν ἐμφάνισιν.

Ἄρθρ. 27. Ὁ Εἰρηνοδίκης δικαιούται πάντοτε ν' ἀπαιτήσῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων καὶ νὰ μὴ δεχθῇ τὴν ἀντ' αὐτῶν παράστασιν οὔτε δικηγόρου, οὔτε ἄλλου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀντιπροσώπου.

Ἐπιδιώξις συμβιβασμοῦ διαφερομένων.

Ἄρθρ. 28. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς ταύταις ὀφείλει προτίσῃ νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν συμβιβασμὸν τῶν διαφερομένων.

Ἀνεύρεσις τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας.

Ἄρθρ. 29. Ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἀποδράνῃ ἀδύνατος, εἴτε διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐρισθείσαν δικάσιμον μὴ προσέλευσιν τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, εἴτε διότι οἱ διαφερόμενοι, καίπερ προτραπέντες, ἀρνοῦνται ἢ δὲν κατορθώνουσι νὰ συμβιβασθῶν, εἴτε δι' ἄλλον τινα λόγον, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν μικροδιαφορῶν τούτων διαδικασίαν ν' ἀποδλέψῃ κυρίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας. Ἐπομένως δικαιούται καὶ

ὀφείλει νὰ συμβουλευῆ τοὺς διαδίκους ὅπως πληρέστερον καὶ δικανικώτερον διατυπώσωσι τοὺς ἰσχυρισμοὺς των, τηρῶν μὲν πλήρη ἀμεροληψίαν μεταξὺ τῶν διαφερομένων, καθοδηγῶν δ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη εἰς τὴν λυσιτελεστέραν ἑαυτῶν ὑπεράσπισιν.

Διὰ τοῦ ἀσφαλεστέρου, ταχύτερου καὶ ὀλιγοδαπανώτερου τρόπου

Ἄρθρ. 30. Ὁ Εἰρηνοδίκης καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἡ ὑπόθεσις περατωθῆ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ διαδικαστικῶν τύπων, ἀλλ' ἀκολουθῶν ἑκάστοτε τὴν ὁδὸν δι' ἣς νομίζει ὅτι ἀσφαλεστέρον, ταχύτερον καὶ ὀλιγοδαπανώτερον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ὑπαιτιότης δι' ὀρισμὸν νέας δικασίμου.

Ἄρθρ. 31. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ προσδιορισμοῦ καὶ νέας δικασίμου προκλήθῃ ἐξ ὑπαιτιότητός τινος τῶν διαδίκων οὗτος καταδικάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τούτου προξηνηθέντων ἐξόδων καὶ εἰς ἀπόζημίωσιν τῆς ἡμεραργίας τοῦ ἀντιδίκου του, ὀριζομένην κατ' οἰκίαν τοῦ δικαστοῦ ἐκτίμησιν.

Ὁ καταδικασθεὶς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ ἂν διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τὰ ἐξόδα τῆς δίκης ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν ἀντίδικόν του. Κατὰ τῆς περὶ τούτου δὲ ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ.

Ἐνότης συζητήσεως.

Ἄρθρ. 32. Ἡ συζήτησις μέχρις ὀριστικοῦ πέρατος τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου θεωρεῖται ὡς ἐν ὄλον. Ἐπομένως πᾶν ὅ,τι προταθῆ ἢ ἀποδειχθῆ μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως θεωρεῖται ἐμπροθέσμως προταθὲν καὶ ἀποδειχθέν.

Μόνον ἡ ἔνστασις τῆς ἀναρμοδιότητος λόγῳ προσώπου εἶνε ἀπαράδεκτος, μὴ προταθείσα πρὸ πάσης εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπαντήσεως.

Ἀπόρριψις προτεινομένης ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 33. Ὁ δικαστὴς δικαιούται νὰ μὴ δεχθῆ τὴν διεξα-

γωγὴν ἀποδείξεως, περὶ ἧς πείθεται ὅτι προτείνεται μόνον πρὸς παρέλευσιν τῆς δίκης.

Βάρος, συγχωρητὸν καὶ ἐκτίμησις ἀποδείξεων.

"Ἄρθρ. 34. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάρος τῶν ἀποδείξεων καὶ τὸ συγχωρητὸν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων ἰσχύουσιν οἱ κοινοὶ ὅρισμοι, ἐφ' ὧν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ. Ἄλλ' ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνει κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ πεποιθήσιν, τὴν σχηματισθείσαν ἐκ τοῦ εὐσυνειδήτου ἐλέγχου τῶν προσαχθεισῶν ἀποδείξεων καὶ ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς ὅλης συζητήσεως, ἐὰν πραγματικὸς τις ἰσχυρισμὸς πρέπη νὰ θεωρηθῇ ἢ μὴ ὡς ἀληθής.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κρίνει ὁ δικαστὴς καὶ περὶ τῆς σημασίας ἧτις πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάκλησιν γενομένης ὁμολογίας.

Μαρτυρικὴ ἀπόδειξις καὶ πέραν δραχμῶν ἐξήκοντα.

"Ἄρθρ. 35. Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν καὶ πέραν τῶν δρ. 60 μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δρ. 100.

Ἐξαιρητέοι μάρτυρες

"Ἄρθρ. 36. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 260 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐξαιρητέοι μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ἐπὶ μικροδιαφορῶν τῆς σταθμίσεως τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἐπιφυλαττομένης καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸν δικαστὴν. Ἡ ἐξέτασις αὐτῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀνωμοτεὶ ἐν ἀρχῇ, τότε δὲ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἀκόλουθως δι' ὄρκου, ἂν ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν κρίνῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν ἐντελῶς ἀπορριπτέαν.

Ἀπόδειξις δι' ἐξετάσεως διαδίκων ὡς μαρτύρων

"Ἄρθρ. 37. Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἀμφισβητουμένων καὶ εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐχόντων περιστατικῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων.

Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως ταύτης δύναται νὰ διαταχθῇ εἴτε ἐπὶ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ τότε μόνον ἐὰν τὰ περιστατικὰ ταῦτα δὲν ἀπεδείχθησαν οὔτε διὰ τῶν ὑπὸ

τῶν διαδίκων προταθεισῶν οὔτε διὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων. Ἐξαιρετικῶς μόνον δύναται νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην ἀπόδειξιν ὁ δικαστὴς καὶ πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἐξέτασις νομίμων ἀντιπροσώπων διαδίκων

Ἄρθρ. 38. Ἐὰν ἡ δίκη διεξέγεται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου διαδίκου ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ νὰ διατάξῃ τὴν εξέτασιν ὡς μάρτυρες τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποκλείεται ὡς μάρτυς κατὰ τὸ ἄρθρον 261 δ' καὶ ἐ. τῆς Πολ. Δικονομίας ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Ἐὰν διάδικος παρίσταται ἡ ὁμὰς τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ ἐκστάντος τῶν ὑπαρχόντων, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἀπόκειται νὰ διατάξῃ τὴν εξέτασιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ὁμάδος ἢ τοῦ κοινοῦ ὀφειλέτου ἢ ἀμφοτέρων.

Εἰς δίκας ἐν αἷς ὡς διάδικος παρίσταται ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταιρία, ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφασίζει τίς ἢ τινες ἐκ τῶν προσωπικῶς εὐθυνομένων ἑταίρων ἐξετασθήσονται ὡς μάρτυρες· εἰς δίκας δὲ ἄλλων ἑταιριῶν, σωματείων, συλλόγων, κοινοτήτων, ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων οἱ νόμιμοι τούτων ἀντιπρόσωποι ἐξετάζονται ὡς διάδικοι μάρτυρες.

Ἀνικανότης διαδίκου ὡς μάρτυρος.

Ἄρθρ. 39. Οἱ ἀνίκανοι νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες εἰς ξένην ὑπόθεσιν δὲν δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς τοιοῦτοι οὐδὲ εἰς ἴδιαν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ὁ ἀνίκανος μάρτυς δὲν διατελῇ ὑπὸ ὑπομέλειαν, ὅπως ἀντ' αὐτοῦ ἐξετασθῇ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπός του, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπιμελῶς τὰς περιστάσεις, ἀποφασίζει ἂν ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις πρέπη νὰ παραληφθῇ καθολοκληρίαν ἢ νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐξετάσεως μόνου τοῦ ἐτέρου διαδίκου.

Ἀπόφασις διατάττουσα τὴν ἀπόδειξιν ταύτην.

Ἄρθρ. 40. Τῆς διεξαγωγῆς ἀποδείξεως διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν διαδίκων προηγεῖται ἀπόφασις διατάττουσα τοῦτο. Ἡ διεξα-

γωγὴ τῆς ἀποδείξεως γίνεται ὑποβάλλοντος τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὸν ἐξεταζόμενον διάδικον τὰς ἀναγκαίας ἐρωτήσεις περὶ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, ὧν ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνη διὰ τῆς ἐξετάσεως ταύτης.

Ἐξέτασις δι' εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 41. Ἡ ἐξέτασις γίνεται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος Εἰρηνοδίκου. Ἐὰν ὁ ἐξετασθησόμενος διάδικος δὲν εἶνε παρών, κλητεύεται πρὸς τοῦτο, γνωστοποιουμένων αὐτῷ τῶν γεγονότων ἐφ' ὧν θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις του. Ἡ διαξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δι' Εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν ἡ προσωπικὴ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου προσκόπη εἰς ἀνυπέβλητα προσκόμματα, ἢ ἤθελε προκαλέσει δυσαναλόγους δαπάνας.

Ἄνωμος αὐτῶν ἐξέτασις.

Ἄρθρ. 42. Οἱ διάδικοι ἐξετάζονται ἀνωμοτεῖ· εἰς τὴν ἀνωμότον ἐξέτασιν δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἔνορκος ἐξέτασις.

Κατὰ τὴν ἀνωμότον ἐξέτασιν ἐξετάζονται κατὰ κανόνα περὶ τῶν ἀποδεικτικῶν γεγονότων ἀμφότεροι οἱ διάδικοι. Πρὸ τῆς ἀνωμότου ἐξετάσεως ὁ Εἰρηνοδίκης ὑπομιμνήσκει εἰς τὸν ἐξετασθησόμενον ὅτι κατὰ τὰς περιστάσεις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως τὴν κατάθεσίν του.

Ἐνορκος ἐξέτασις.

Ἄρθρ. 43. Ἐὰν τὸ πόρισμα τῆς ἀνωμότου ἐξετάσεως δὲν ἀρκεῖ ὅπως πείσῃ τὸν δικαστὴν περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ ἀληθείας τῶν ἀποδεικτικῶν γεγονότων, προβαίνει οὗτος εἰς τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν.

Μόνον ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ τοῦ αὐτοῦ γεγονότος. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκτιμῶν ἐπισταμένως πάσας τὰς περιστάσεις κρίνει τίς ἐκ τῶν ἤδη ἀνωμοτεῖ ἐξετασθέντων διαδίκων θέλει ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ τοῦ ἀμφισθητουμένου γεγονότος.

Προθεσμία διασκέψεως.

Ἄρθρ. 44. Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἀναβάλλῃ εἰς ἄλλην

ἡμέραν τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν διαδίκων. ἂν κρίνη πρόσφορον
 νὰ χορηγήσῃ προθεμίαν δικασέψεως εἰς τὸν ἐξετασθησόμενον
 διάδικον.

Μὴ ἐμφάνισις ἢ ἄρνησις καταθέσεως ἐξεταστέου διαδίκου.

Ἄρθρ. 45. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἐνὸς τῶν διαδίκων κατὰ τὴν
 ὀρισθεῖσαν πρὸς ἐξέτασιν δικάσιμον, ἢ ἡ ἄρνησις τῆς καταθέσεως
 ἐκ μέρους ἐνὸς τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων δὲν κωλύει τὴν
 ἐξέτασιν τοῦ παρόντος ἀντιδίκου του.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί χρησις ἐξανγκαστικῶν μέσων
 ὅπως ὑποχρεωθῇ διάδικός τις, οὐτινος διατάχθῃ ἢ ἔνορκος ἢ
 ἀνώμοτος ἐξέτασις ὡς μάρτυρος, νὰ προσέλθῃ ἐπὶ δικαστηρίου,
 ἢ προσελθὼν νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν.

Σημασία αὐτῆς.

Ἄρθρ. 46. Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπισταμένως πάσας
 τὰς περιστάσεις, κρίνει ποίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τῆς διεξαγομέ-
 νης ἀποδείξεως ἢ ἄνευ δεδικαιολογημένου λόγου ἄρνησις τοῦ
 διαδίκου ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπὶ πασῶν ἢ ἐπὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑποβαλ-
 λομένων αὐτῷ ἐρωτήσεων, ἢ μὴ ἐμφάνισις τοῦ πρὸς ἀνώμοτον ἢ
 ἔνορκον ἐξέτασιν προσκληθέντος διαδίκου ἢ τὸ περιστατικὸν ὅτι
 ἢ ἔνορκος κατὰθεσίς τινος διαδίκου διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τῆς
 προηγηθείσης ἀνωμότου αὐτοῦ ἐξετάσεως.

Κατ' ἐκτίμησιν προσδιορισμὸς ζημίας
 ἢ ἄλλης ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρ. 47. Ὅσακις ἢ ὑπαρξίς ἀπαιτήσεως ἢ παρανόμως
 γενομένης ζημίας εἶνε ἀποδεδειγμένη, ἢ ποσότης ὅμως καὶ τὸ
 μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δὲν εἶνε δυνατόν ν'
 ἀποδειχθῇ εἴτε παντάπασιν εἴτε ἄνευ δυσαναλόγων δυσκολιῶν, ὁ Εἰ-
 ρηνοδίκης δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν αὐτῆς κατ' οἰκείαν
 αὐτοῦ ἐκτίμησιν. Τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου δύναται νὰ προηγηθῇ
 ἢ ἐξέτασις τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων περὶ τῶν γεγονότων,
 ἢ τίνα ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος ταύτης.

Ἀποφασιστικὸς, ἀναπληρωματικὸς ἢ
 συμβιβαστικὸς ὄρκος.

Ἄρθρ. 48. Αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας περὶ ἀπορκ-

σιστικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ὄρκου, ὡς μέσου ἀποδείξεως, δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν.

Δύνανται ὁμῶς οἱ διάδικοι νὰ συμβιδιασθῶσιν ὅπως ἡ ἔκδασις τῆς διαφορᾶς ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς δόσεως ὄρκου διατυπωθέντος κοινῇ συναινέσει.

Αὐτεπάγγελτος ἐπιμέλεια περατώσεως μικροδιαφορῶν.

Ἄρθρ. 49. Τῆς περατώσεως μικροδιαφορᾶς ἐνώπιόν του εἰσαχθείσης ἐπιμελεῖται αὐτεπαγγέλτως ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐφ' ὅσον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δὲν ζητήσωσι νὰ σταματήσῃ ἡ περαιτέρω ἐκδίκασις, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαντληθῇ τὸ διὰ τὰ ἔξοδα προκαταβληθὲν ποσόν. Ἐπομένως ὁ Εἰρηνοδίκης προσκαλεῖ ἐκάστοτε τοὺς διαδίκους, ὅπως παρίστανται, εἰς τὰς πρὸς ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς ἐπιχειρουμένας πράξεις, φροντίζων ὅπως ὅσον ἔνεστι ταχύτερον περατοῦνται αἱ ἐνώπιόν του εἰσαγόμεναι μικροδιαφοραὶ καὶ ὅπως οἱ διάδικοι ἀποφεύγωσιν ὅσον τὸ δυνατόν δαπάνας καὶ ἀπώλειαν χρόνου, συντέμων πρὸς τοῦτο πᾶσαν προθεσμίαν.

Ἐκδίκασις αὐτῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρ. 50. Ἐνεκα τῆς ἐκ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑποχρεώσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκδικάσῃ τὴν διαφορὰν καὶ ἂν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἀπολείπωνται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ἐκτὸς ἂν ἡ αὐτοπρὸσωπος ἐμφάνισις τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὀρθὴν τῆς δίκης διάγνωσιν.

Συνοπτικὰ πρακτικὰ.

Ἄρθρ. 51. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην τηροῦνται συνοπτικὰ πρακτικὰ, καθιστῶντα δυνατόν τὸν ἔλεγχον τῆς ἐνεργείας τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἐγγράφοι προτάσεις ἢ ἄλλα ὑπομνήματα τῶν διαδίκων εἶναι ἀπαράδεκτα.

Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτοις καταχωρίζονται καὶ αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις.

Κοινοποιήσις ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 52. Αἱ ἀποφάσεις δὲν κοινοποιοῦνται, ἂν βεβαιῶνται

ἐκ τοῦ πρακτικοῦ ὅτι ἐδημοσιεύθησαν παρόντων τῶν διαδίκων. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις κοινοποιοῦνται ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των εἰς τὸν κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν μὴ παρόντα διάδικον.

Διαζευκτικὴ καταδίκη ἐναγομένου.

"Ἀρθρ. 53. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου β, δεκτῆς γενομένης τῆς ἀγωγῆς, ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικῶς νὰ καταβάλῃ εἴτε τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον ἀντικείμενον, εἴτε τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος γενομένην ἀποτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἰσχύς κατὰ τὰ λοιπὰ κοινῶν δικονομικῶν διατάξεων.

"Ἀρθρ. 54. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ κοινὰ δικονομικὰ διατάξεις, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἐφόσον μόνον δύνανται νὰ συναρμολογηθῶσι πρὸς τὴν ὅλην οἰκονομίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προκειμένης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

"Ἐνδिका μέδα κατὰ τῶν ἀποφάσεων.

Ἀνακοπὴ καὶ παλινδικία.

"Ἀρθρ. 55. Αἱ ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμεναι ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ὑπέκεινται μόνον εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἄρθρου 140 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τῆς παλινδικίας.

Ἐ φ ε σ ι ς

"Ἀρθρ. 56. Τότε μόνον συγχωρεῖται κατὰ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων καὶ ἔφσεις, ὅταν τὸ δι' αὐτῶν ἐπιδικασθὲν δίκαιον ὑπερβαίῃ τὴν ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ ἡ ἐκδικασθεῖσα ὑπόθεσις δὲν ἀνήκεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Προθεσμίαι καὶ διαδικασία αὐτῶν.

"Ἀρθρ. 57. Αἱ προθεσμίαι διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς παλινδικίας εἶνε αἱ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἢ δ' ἐκδικασίς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶνε δεκάημερος. Δύναται δὲ ἡ ἔφεσις νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκου, συντάσσοντας περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν, διαβιβαζομένην εἰς τὸ κατ' ἔφασιν δικάστον δικαστήριον. Ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐφέσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 58. Αἱ ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τῆς χρήσεως οἰουδήποτε κατ' αὐτῶν ἐνδίκου μέσου. Μόνον ἐπὶ ἐφέσεως τὸ κατ' ἔφασιν δικάστον δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ἐκτάκτως τὴν μέχρι παροχῆς ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος, ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἐὰν ἄνευ τοῦ μέτρου τούτου πείθεται ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἐκκαλοῦντος δύναται νὰ βλαθῶσιν ἀνεπανορθώτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκτέλεσις αὐτῶν.

Ἐκτέλεσις ἀποφάσεων ὑπὸ δημοσίου κατηγοροῦ.

Ἄρθρ. 59. Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῶν μικροδιαφορῶν ἐκδιδομένων ὀριστικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἂν ἐτι συνυπολογιζομένων τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων ἢ ἀπαίτησις ὑπερβαίνῃ ἤδη τὴν ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐπιμελεῖται, προφορικῆ αἰτήσῃ τοῦ νικήσαντος διαδίκου, ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως Δημόσιος κατήγορος, θεωρούμενος κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως ὡς πληρεξούσιος τοῦ αἰτησαμένου τὴν ἐκτέλεσιν.

Προκαταβολὴ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 60. Ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν, προκαταβάλλει συγχρόνως ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως χρηματικὸν τι ποσὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου. Ἄν τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαντληθῇ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ἐκτελέσεως ὁ ἐπισπεύδων προσκαλεῖται νὰ κάμῃ συμπληρωματικὴν προκαταβολήν.

Ἐκτέλεσις ἄλλων ἐκτελεστώων τίτλων.

Ἄρθρ. 61. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ

καὶ ἡ ἐκτέλεσις συμβολαίων καὶ ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων, ὅταν ἡ ἀπαιτήσις δι' ἣν γίνεται ἡ ἐκτέλεσις δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀνεκλήττον δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἐκτέλεσις διὰ πληρεξουσίου.

Ἄρθρ. 62. Ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 59 καὶ 61 δικαιοῦχος δύναται νὰ προβῇ καὶ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἰδίου πληρεξουσίου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν· ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν ἀπότισιν τῶν εἰς τὸν πληρεξούσιον καταβληθέντων ὑπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Παροχή προθεσμίας εἰς ὀφειλέτην

Ἄρθρ. 63. Εἴτε ὁ Εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεώς του, εἴτε ὁ δημόσιος κατήγορος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου δικαιούνται νὰ χορηγήσωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην μέχρι τριμήνου προθεσμίας πρὸς καταβολὴν τῆς ὀφειλῆς του εἰς δόσεις.

Ὅπως κρίνῃ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος ἂν πρέπη νὰ χορηγήσῃ τοιαύτην προθεσμίαν, δεόν νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὰς λοιπὰς περιστάσεις τοῦ πεδανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου.

Ἀπαιτήσεις ἐγγυήσεως

Ἄρθρ. 64. Πρὶν χορηγήσῃ τοιαύτην προθεσμίαν ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου περὶ τῆς ἐντὸς τῆς δοθησομένης προθεσμίας καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς του.

Ἀπαιτήσεις διατροφῆς ἢ ὧν ἡ προθεσμία τῆς καταβολῆς εἶνε συμπεφωνημένη

Ἄρθρ. 65. Τοιαύτη προθεσμία οὐδέποτε δύναται νὰ δοθῇ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ διατροφῆς· σπανίως δὲ δίδεται καὶ ὅταν διὰ τοῦ ἐκτελουμένου τίτλου εἶνε συμπεφωνημένη μεταξὺ πιστοτοῦ καὶ ὀφειλέτου ἢ προθεσμία τῆς καταβολῆς.

Ἀσκησις δικαιώματος ἐπιλογῆς

Ἄρθρ. 66. Ἐπὶ διαζευκτικῆς καταδίκης κατὰ τὸ ἄρθρον 53

ἡ ἐκτέλεσις γίνεται διὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ὁ ἐνάγων ἐδήλωσεν ὅτι δέχεται, δικαιομένου ὁμῶς πάντοτε τοῦ ὀφειλέτου, μέχρι πέρας τῆς ἐκτελέσεως, νὰ δώσῃ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ κύριου τῆς καταδίκης ἀντικείμενον μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν τόκων τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποτιμήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρι τῆς καταβολῆς.

Ἔνστασις ἐξοφλήσεως ὑπὸ τοῦ ἐρήμην δικασθέντος

Ἄρθρ. 67. Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς, ἐν δίκῃ διεξαχθείσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ περατωθείσῃ ἐν μιᾷ μὲν συνεδριάσει, ἐδικάσθῃ ἐρήμην δικαιοῦται καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τὸ πρῶτον νὰ φέρῃ πᾶσιν ἔνστασιν μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἐξοφλήσεως, ἔστω καὶ προγενεστέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἔνστασις ὑποβάλλεται προφορικῶς εἰς τὸν ἐκτελοῦντα θεμέσιον κατηγορον ἢ τὸν παρὰ τῷ αὐτῷ Εἰρηνοδίκῳ Εἰρηνοδίκῃν, συντάσσοντας ἔκθεσιν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 ὀριζόμενα· σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐνστάσεως γνωστοποιοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἐκδίκασις αὐτῆς ἢ παραπομπὴ ὡς ἀγωγῆς ἀχρεωστίτου.

Ἄρθρ. 68. Ἡ ἐκδίκασις τῆς περὶ ἐξοφλήσεως ἐνστάσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δυναμένου εἴτε νὰ ἐξετάσῃ τὸ βᾶσιμον τῆς ἐνστάσεως, ἀναπέλλων ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἐκτέλεσιν, εἴτε νὰ παραπέμψῃ τὴν ἔνστασιν ὡς ἀγωγὴν ἀχρεωσθέντος εἰς ἰδίαν συζήτησιν. Τὸ τελευταῖον γίνεται ἰδίως ὁσάκις εἴτε ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον, εἴτε ὁ Εἰρηνοδίκης ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ἔνστασις γίνεται ἀπλῶς πρὸς παρέλκυσιν τῆς ἐκτελέσεως.

Ἀπαιτήσεις ἐγγυήσεως παρὰ τοῦ πιστωτοῦ

Ἄρθρ. 69. Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁσάκις ἡ ἔνστασις τῆς ἐξοφλήσεως δὲν ἀναφέρεται εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης, πρὶν παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς εἰς ἰδίαν συζήτησιν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ, παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέ-

λεσιν πιστωτοῦ, τὴν παροχὴν ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ καταδικωμένου ὀφειλέτου, ἐν ἣ περιπτώσει ἢ περὶ ἐξοφλήσεως ἔνστασις τοῦ ἀπεδεικνύετο ἀληθής.

Ποινὴ στρεψοδικίας.

Ἄρθρ. 70. Ἄν συνεπέξ τῆς περὶ ἐξοφλήσεως ἐνστάσεως ἀνεστάλη ἢ ἐκτέλεισις, ἀπεδείχθη δ' ἀκολούθως ὅτι ἡ ἔνστασις ἦτο ὄλως ἀβάσιμος, ὑποβληθεῖσα ἀπλῶς πρὸς παρέλκυσιν τῆς ἐκτελέσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἀπορρίπτων τὴν ἔνστασιν, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν προβαλόντα τὴν ἔνστασιν πρόστιμον μέχρι δέκα δραχμῶν. Κατὰ τῆς περὶ ἐπιβολῆς τοῦ πρόστιμου διατάξεως τῆς ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ παραπομπῆς.

Ἄρθρ. 71. Ὅσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 68 ἡ ἔνστασις παραπέμπεται εἰς ἰδίαν συζήτησιν, ὡς ἀγωγὴ ἀχρεωστήτου, ἢ ἐκδικασίς αὐτῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκτελουμένην ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκου εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἂν εἶναι ἄλλος παρὰ τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν, παραπέμπει τὴν περὶ τῆς ἐνστάσεως συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν μετὰ τῆς πράξεως αὐτοῦ, δι' ἧς παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς ἰδίαν συζήτησιν.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ παραπομπῆς ἐνστάσεως ἐξοφλήσεως κατ' ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου.

Ἄρθρ. 72. Ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεως, ἀλλ' ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἢ εἰς ἰδικιτέραν συζήτησιν παραπεμφθεῖσα ἔνστασις ἐξοφλήσεως εἰσάγεται ἐπιμελεῖα τοῦ προτείναντος αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον ὅπερ κατὰ τὰ ἄρθρα 4—6 θὰ ἦτο ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν. Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα εἰς τὸν ἐνάγοντα ἀνήκον δικαίωμα ἐλλογῆς, ὡς πρὸς τὸν τόπον τῆς ἐκδικάσεως, ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ προτείνων τὴν ἔνστασιν.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ ἐκδικάσεως τῆς ἐνστάσεως.

Ἄρθρ. 73. Καὶ ὅσάκις ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτε-

λέσεως τὴν περὶ ἐξοφλήσεως ἔνστασιν δὲν παρέπεμψεν εἰς ἴδιαν συζήτησιν, ὡς ἀγωγὴν ἀχρεωσθήτου, ἀλλ' ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικάσῃ πρὸς τῆς ἐκτελέσεως, δύναται τὴν ἐκδίκασιν ταύτην νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν ἐκτελουμένην ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκην, ἢ εἰς τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην, ὡς ἂν πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως οὐχὶ ἀποφάσεως, ἀλλ' ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται νὰ ὀρίσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦτον ὅτι ἂν μέχρις ὠρισμένης προθεσμίας δὲν ἔχῃ περατωθῇ ἡ ἐκδίκασις τῆς παραπεμπομένης ἐνστάσεως, θέον τοῦ λοιποῦ αὐτὴ νὰ ἐκδικασθῇ ὡς ἀγωγὴ ἀχρεωσθήτου, διότι πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ περατωθῇ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἀρμοδιότης πρὸς ἐκδίκασιν ἄλλων
δυσχερεῶν ἐκτελέσεως.

Ἄρθρ. 74. Αἱ λοιπαὶ, μεταξύ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ καὶ καταδιωκομένου ὀφειλέτου, αναφεύμεναι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δυσχερεῖαι, δικάζονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου.

Διορισμὸς ἀντικλήτου.

Ἄρθρ. 75. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Δημόσιος κατήγορος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τε τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου, παρ' ἐκείνου μὲν κατὰ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν αἴτησίν του, παρὰ τούτου δὲ κατὰ τὴν ὑπόβολήν τῶν κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐνστάσεων του, ἢ καὶ βραδύτερον, τὴν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἡ μεταξύ τοῦ διαδίκου καὶ τοῦ ἀντικλήτου του σχέσις εἶνε ἡ ἐκ τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀστικού δικαίου.

Ἀποτελέσματα παραλείψεως διορισμοῦ.

Ἄρθρ. 76. Ἡ παράλειψις τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν περὶ διορισμὸν ἀντικλήτου πρόσκλησιν, δικαιοὶ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δημόσιον κατήγορον ὅπως τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκας κοινοποιήσῃς, κατὰ τοῦ παραλείψαντος τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐνεργ-

γῶσι διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν διὰ τοιαύτης τοιχοκολλήσεως ὀρισμένον πίνακα τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἐνδίκαι μέσα εἰς δίκας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν

Ἄρθρ. 77. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ δικῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀναφουμένων μεταξὺ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ καὶ καταδωκομένου ὀφειλέτου, συγχωροῦνται μόνον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 55 ἀναφερόμενα ἔνδικοι μέσα.

Διαδικασία ἐκτελέσεως

Ἄρθρ. 78. Κατὰ τὰ λοιπά ισχύουσιν ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως αἱ κοινὰ δικονομικὰ διατάξεις.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄

Διαδικασία ἐπὶ μικροπταισμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Συνήθης διαδικασία ἐπὶ μικροπταισμάτων.

Προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις πταισμάτων

Ἄρθρ. 79. Κατὰ τὰς συμφώνως τοῖς ἄρθροις 16 καὶ 19 γινόμενης ἔξω τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπισκέψεις ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπιχειρεῖ καὶ τὴν προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν τῶν αὐτεπαγγέλτως καταδωκομένων πταισμάτων, ὧν ἔλαβε γνῶσιν, καὶ ἐκ τῶν κατ' ἐγκλήσιν διωκομένων, ἐκείνων ὅσα κατεμνησθήσαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως.

Ἐκδικασις μικροπταισμάτων

Ἄρθρ. 80. Ἐκ τῶν πταισμάτων τούτων ὁ Εἰρηνοδίκης ἐσάκις ὁ ἴδιος ἐνεργεῖ τὴν ἐπίσκεψιν καὶ οὐχί τις τῶν ἀναπληρωτῶν του. δύναται νὰ ἐκδικάζῃ παραχρῆμα ἀνεκκλητῶς τὰ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 χαρακτηριζόμενα ὡς μικροπταίσματα.

Ἀκυρότης ἀποφάσεως καθ' ὑπέροβασιν
ἐκδοθείσης

Ἄρθρ. 81. Ἀπόφασις κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐκδο-

θείσα καὶ ἐπιβάλλουσα ποινὴν μείζονα τριμῆρου κρατήσεως ἢ 50) θράχμου προστίμου εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυροι, ἀνευ ἀνάγκης χρήσεως ἐνδίκου κατ' αὐτῆς μέσου.

Περὶ τὴν παρουσίαν δημοσίου κατηγόρου

Ἄρθρ. 82. Κατὰ τὴν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Εἰρηνοδικαίου ἐνδίκασιν τῶν μικροπαισμάτων τούτων ὁ Εἰρηνοδικὴς συγκεντρωτὸς καὶ τὰ εἰς τὸν δημόσιον κατήγορον ἐπιβαλλόμενα κληθόντα. Αἱ κλήσεις κοινοποιούνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13. Ἡ δίκη δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνδιδόμενων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Παραπομπὴ λοιπῶν πταισμάτων εἰς δημόσιον κατήγορον

Ἄρθρ. 83. Τὰ λοιπὰ πταίσματα παρὰ πέμπει ὁ Εἰρηνοδικὴς εἰς τὸν ἄρμόδιον Εἰσαγγελεῆ ἢ Δημόσιον κατήγορον, ὅπως εἰσαγγώσῃ διὰ τακτικῆς κλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐκδίκασις καὶ τούτων ἂν παρίστανται δημόσιος κατήγορος.

Ἄρθρ. 84. Μόνον ἐὰν κατὰ τὴν ἔξω τῆς ἔδρας τοῦ Εἰρηνοδικαίου ἐπίσκεψιν τοῦ Εἰρηνοδικαίου συμπαρίσταται καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος, δύναται νὰ ἐκδικασθῇ ἐπιτοπιῶς καὶ πᾶν ἄλλο ἀδίκημα, ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητά του. Ἡ ἐκδίκασις γίνεται τότε κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐξαιρετικὴ διαδικασία ἐπὶ μικροπαισμάτων.

Ἐκδοσις ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 85. Ὅσάκις δημοσίᾳ ἀρχῇ ἢ δημοσίως ἢ δημοτικῶς ὑπάλληλος καταγγέλλουσι τινα ἐπὶ τῇ βῆσει ἰδίως αὐτῶν ἀντιλήψεως, γενομένης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, διὰ παράθεσιν νόμου, ὑπαγομένην εἰς τὰ μικροπταίσματα, ὁ Εἰρηνοδικὴς δύναται ἐπὶ προτάσει τοῦ δημοσίου κατηγόρου καὶ ἀνευ

προσκήσεως τοῦ μηνυομένου νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοῦτον κράτησιν μέχρι 3 ἡμερῶν, ἢ πρόστιμον μέχρι 50 δραχμῶν.

Περιεχόμενον ἀποφάσεως καὶ ἔνδικα κατ' αὐτῆς μέσα.

Ἄρθρ. 86. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ, πλὴν τοῦ συνήθους περιεχόμενου πάσης ἀποφάσεως, πρέπει ν' ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι τῷ καταδικασθέντι ἐπιτρέπεται, ἂν παραπονῆται κατὰ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν Εἰρηνοδίκου ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, καὶ συγχρόνως δηλώσῃ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεώς του· ὅτι δὲ, ἐν ἡ περιπτώσει ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἀνακοπὴ, ἢ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις θέλει ἐκτελεσθῆ.

Διαδικασία ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 87. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ὀκταήμερου προθεσμίας γίνῃ ἀνακοπὴ ἐφαρμόζεται τότε ἡ συνήθης δικιδικαστικὴ ὁρίζουσα τοῦ Εἰρηνοδίκου δικάσιμον, καθ' ἣν ὁ ἀνακόπτων προσκαλεῖται νὰ προσκλήγῃ τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτοῦ μέσα.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Δικηγορικὰ ἀμοιβαί.

Νόμος ἀμοιβῆς δικηγόρων.

Ἄρθρ. 88. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 58 Νόμος περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων δὲν ἰσχύει ἐπὶ δικηγορικῆς ἐργασίας γενομένης εἰς μικροδικαφορὰς, ἰσχύει ὅμως ἐπὶ ἐκδικάσεως μικροπρασιμάτων.

Ἄμοιβὴ δι' ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.

Ἄρθρ. 89. Ὁ τυχὸν παραστάς εἰς τειχύτην μικροδικαφορὰν δικηγόρος δικαιούται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ πελάτου του, δι' ὅλην τὴν διεξήγησιν τῆς ὑποθέσεως, ποσὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ μὴ θυνάμενον νὰ ὑπερβῇ 5 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιβίου ἀντικειμένου.

Ἄμοιβὴ δι' ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρ. 90. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ

μικροδιαφορᾶς, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίων, ἢ ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην ἀναφευγόμενας δίκας, ὁ τυχὸν παραστάς δικηγόρος δικαιοῦται νὰ λάβῃ ποσὴν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ καὶ μὴ ὑπερβαῖνον 5 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκτελέσεως. Ἀλλ' οὐδέποτε τὸ διὰ τε τὴν ἐκδίκασιν δίκες τινος, τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δίκας, ὁμοῦ πληρωτέον εἰς τὸν αὐτὸν δικηγόρον ποσὴν, δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 5 δραχμὰς ἐν συνόλῳ.

Ἀκυρότης ἀντιθέτων συμφωνιών.

Ἄρθρ. 91. Συμφωνία περὶ πληρωτέας μείζονος ἀμοιβῆς ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον εἶναι ἄκυρος. τὰ δὲ ἐπὶ πλέον τοῦ νομίμου καταβληθέντα ἀναζητοῦνται. Μόνον μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης ἢ τῆς ἐκτελέσεως δύναται ἐκουσίως ὁ διάδικος νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν δικηγόρον του μείζονα ἀμοιβήν.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἐξουσιοδοτήσεις πρὸς ἔκδοσιν κανονιστικῶν διαταγῶν.

Ἄρθρ. 92. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον, ἐξουσιοδοτούμενον νὰ ἐκδώσῃ πάσας τὰς πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀναγκαίας κανονιστικὰς διατάξεις.

Χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 93. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὀρισθῆσεται διὰ Διατάγματος.

Περὶ τῶν ἐκκρεμῶν μικροδιαφορῶν.

Ἄρθρ. 94. Ὁ παρὼν Νόμος δὲ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

Δικηγορικὴ δι' αὐτὰς ἀμοιβή.

Ἄρθρ. 95. Ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν καὶ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου εἰσαχθησομένων μικροδιαφορῶν δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν ὁ ὑπ'

ἀριθ. 50 Νόμος, ἀλλ' ὁ δικαστὴς ὀρίζει ἐκάστοτε κατ' οἰκείαν ἐκτίμησιν τὴν δι' αὐτὰς πληρωτέαν εἰς τὸν πληρεξούσιον ἀμοιβὴν, μὴ δυναμένην ἐν συνόλῳ νὰ ὑπερβῇ κατ' ἀνώτερον ὄρον 10 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει ἄμειν τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμόζεται δὲ καὶ εἰς τὰς μικροδιαφορὰς, ὅσαι ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Πρωτοδικείων, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων εἶναι ἀλλοδαπός.

Ὁ παρὼν νόμος δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλάρῳ τῇ 26 Μαρτίου 1900

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΧΟΥΣΕΗΝ ΓΕΝΙΤΕΑΡΑΚΗΣ

Ἀριθ. Νόμου 278

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου περὶ μικροδιαφορῶν τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς*

Ὅπου τοπικαὶ περιστάσεις ἐπιβάλλουσι τοῦτο δύναται διὰ Διατάγματος νὰ ὀρίζωνται μειζονες περιφέρειαι, ὅπως ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῶν μεταβαίνει ὁ Εἰρηνοδίκης πρὸς ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.

Ὁ παρῶν Νόμος ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 21 Δεκεμβρίου 1900.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΔΑΚΗΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἄριθ. Νόμου 320

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ μικροδιαφορῶν Νόμου.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆς δημοσίων γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΟΜΕΝ

Ἄρθρον 1. Κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ περὶ Μικροδιαφορῶν Νόμου δύναται νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀναφερόμεναι διαφοραὶ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἄρθρον 2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων

καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ τῶν ἐνδίκων μέσων, ἅτινα συγχωροῦνται κατὰ τῶν, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ παρὼν Νόμος, ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 7 Μαρτίου 1901.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ν. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΡΝΗΣ

Ἄριθ. Διατ. 83

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΔΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤῃ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν,

Ὅρίζομεν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου τὴν 1 Ἰανουαρίου 1901.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1900.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Διατ. 30

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Ἐπισημοῦ μειζόνων περιφερειῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου

Χώρας Σφακίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθμ. 278 Νόμον, προτάσει τοῦ
Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Σφακίων ὀρίζομεν μειζονας περιφερείας τὰς ἑξῆς :

Τὴν ἔδραν τοῦ δήμου Ἀνωπόλεως καὶ διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου Ἀγίου Ἰωάννου. Τὴν δὲ ἔδραν τοῦ δήμου Χώρας—Σφακίων καὶ διὰ τὰς περιφερείας τῶν δήμων Ἰμβρου καὶ Ἀσκύρου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 11 Ἀπριλίου 1901

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

Ἄριθ. 33

Δ Ι Α Τ Α Γ Η

Περὶ τῶν τηρουμένων βιβλίων διὰ τὰς μικροδιαφοράς

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα

1) Παρ' ἐκάστῳ Εἰρηνοδικεῖῳ τήρεται ἴδιον πρωτόκολλον τῶν εἰσχωμένων ἀγωγῶν ἐπὶ μικροδικαφορῶν, ἴδιον πρωτόκολλον τῶν δημοσιευομένων ἐπ' αὐτῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν συμβιβασμοῦ καὶ ἴδιον πρωτόκολλον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Νόμου αἰτήσεων ἐκτελέσεως.

Τὰ βιβλία ταῦτα τηροῦνται κατὰ τὰ ἐν παραρτήματι προσηρητημένα ὑποδείγματα.

2) Ὅσάκις ὁ Εἰρηνοδικεὺς ἐπιτιθέπεται τὰ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου χωρὶς πρὸς ἐκδίκασιν μικροδικαφορῶν, τὰς ἐγειρομένης ἐνώπιόν του μικροδικαφορὰς, τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ὀριστικὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ συμβιβασμοῦ καταχωρίζει εἰς πρόχειρον βιβλίον τηρούμενον κατὰ τὸ προσηρητημένον ὡσαύτως ὑπόδειγμα. Εἰς ὅμοιον βιβλίον γίνεται προσωρινῶς ἡ καταχώρησις καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν ταύτην τοῦ Εἰρηνοδικείου εἰσχωμένων ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου μικροδικαφορῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ὀριστικῶν ἀποφάσεων ἢ συντασσομένων πρακτικῶν συμβιβασμοῦ. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ἐπιστροφήν τοῦ Εἰρηνοδικεῖου, γίνεται ἐπιμελεὶς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἢ τακτικῆς πρωτοκόλλησις τῶν ἐν τοῖς προχείροις τούτοις βιβλίοις κατακεχωρισμένων ἀγωγῶν, ἀποφάσεων καὶ πρακτικῶν ἐν τοῖς τακτικοῖς πρωτοκόλλοις. Πρὸς διάκρισιν τῶν αὐτοχρόνως τηρουμένων δύο προχείρων τούτων βιβλίων, τὸ μὲν φέρει τὸ στοιχεῖον Α, τὸ δὲ τὸ στοιχεῖον Β.

3) Ὅσάκις πρὶν καταστῆ δυνατὴ ἢ ἀπὸ τοῦ προχείρου βιβλίου εἰς τὰ τακτικὰ πρωτόκολλα καταχώρησις, γίνῃ ἀνάγκη νὰ κεινοποιηθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ τοιαύτη τις ἀγωγή, ἀπόφασις ἢ πρακτικὸν, γίνεται χρῆσις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προχείρου βιβλίου, γινομένης ῥῆ-τῆς μνείας ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ τοιούτου ἀριθμοῦ.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1900.

* Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δ Ι Α Τ Α Γ Η

Περὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν συντασσομένων πρακτικῶν.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα :

1) Δι' ἐκάστην ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰσαγομένην μικροδιαφορὰν τηρεῖται ἐν συνεχείᾳ ἐν πρακτικῶν. αἱ σελίδες τοῦ ὁποίου φέρουσιν αὐξήοντα ἀριθμὸν μέχρι τέλους. Εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦτο καταχωρίζεται α') ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 συντασσομένη ἐκθέσις· β') τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 κρατούμενα συνοπτικὰ πρακτικὰ· γ') αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις· δ') σημειώσεις τῆς γενομένης κλητεύσεως τῶν μαρτύρων καὶ διαδίκων, τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων καὶ πάσης ἄλλης ἐνεργείας τοῦ Εἰρηνοδίκου σχετικῆς μετὰ τὴν μικροδιαφορὰν ταύτην.

2) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 συντασσομένη ἐκθέσις πρωτοκόλλᾳται ἐν τῷ τηρουμένῳ, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 Διαταγὴν ἡμῶν, διαιτέρῳ πρωτοκόλλῳ τῶν μικροδιαφορῶν. Ὁ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ δὲ ἀριθμὸς οὗτος τῆς ἐκθέσεως εἶνε καὶ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου πρακτικοῦ τῆς μικροδιαφορᾶς, σημειούμενος ἐν τῷ πρακτικῷ τούτῳ δι' ἐρυθρᾶς μελάνης.

3) Ἐπίσης αἱ ἐκδιδόμεναι ὀριστικαὶ ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ συμβιβασμοῦ πρωτοκολλῶνται ἐν τῷ τηρουμένῳ ἰδιαιτέρῳ πρωτοκόλλῳ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων· ὁ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ δὲ τούτῳ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ πρακτικοῦ σημειοῦται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης εἰς τὸ μέρος τοῦ πρακτικοῦ, ὅπου καταχωρίζεται ἢ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἢ τὸ πρακτικόν.

Αἱ μὴ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις δὲν λαμβάνουσιν ἀριθμὸν οὐδὲ πρωτοκολλῶνται ἰδιαιτέρως, καταχωρίζονται δὲ μόνον ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς μικροδιαφορᾶς.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δ Ι Α Τ Α Γ Η

Περὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν γινομένων κοινοποιήσεων.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα:

1. Αἱ κοινοποιήσεις διὰ τοῦ ταχυδρομείου γίνονται καθ' ὅν τρόπον ὀρίζει ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 τῆς 17 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Κανονιστικῆ Δικταγῆ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας Συμβούλου ὅτι γίνεται ἡ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου κοινοποιήσις τῶν ποινικῶν δικογράφων, μὲ τὰς ἐπομένους τροποποιήσεις.

α'.) ὅτι τὴν κατὰ τὰς § 1 καὶ 2 τῆς εἰρημένης Δικταγῆς ἀνατιθεμένην εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ δικαστηρίου ἐργασίαν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτοπροσώπως καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης.

β'.) ὅτι ἐπὶ τοῦ περικλείοντος τὸ ἐπιδοτήριον φακέλλου τίθεται ἡ λέξις «Δικὸγράφον μικροδιαφορᾶς» πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸ ἀναγκαῖον γραμματόσημον, κατὰ τὴν ἰσχύουσαν δικτήρησιν περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν τῆς ἀλληλογραφίας ἐπὶ συστάσει καὶ μετ' ἀποδείξεως ἐπιστροφῆς.

2. Αἱ κοινοποιήσεις δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως γίνονται συντάσσοντος τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀνάλογον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κοινοποιήσις διάδικον ἢ μάρτυρα εἰδοποιήσιν, ἣν ὁ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου ἢ ὁ κλητὴρ τῆς Δημαρχίας ἢ τις τῶν κλητῆρων τῆς περιφέρειας ἢ ἄλλο ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰδικῶς ὀριζόμενον πρόσωπον ἀνακοινᾷ εἰς τὸν διάδικον ἢ μάρτυρα. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀκοινώσεως ταύτης γίνεται ὑπογράφοντος τοῦ εἰδοποιουμένου ἐν τῇ αὐτῇ εἰδοποιήσει ὅτι ἔλαβε γνῶσιν. Ἄν ἀρνεῖται οὗτος νὰ υπογράψῃ εἴτε διότι δὲν γινώσκει γράμματα εἴτε δι' ἄλλον οἰονδήποτε λόγον ἢ ἀπόδειξις τῆς γινομένης εἰδοποιήσεως γίνεται διὰ τῆς περὶ τούτου ἐνυπογράφου βεβαιώσεως ἐγγραμμᾶτου μάρτυρος. — Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγγράφου ταύτης εἰδοποιήσεως ὑπογράφει πάντοτε ὑπ' αὐτῆν.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως αἱ κοινοποιήσεις γίνονται καὶ κατὰ τὸν διαγραφόμενον ὑπὸ τῆς Πολ. Δικονομίας τρόπον. Ἀλλὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς κοινοποιήσεως χρῆσις δεῖον νὰ γίνεται μόνον ἐκτάκτως.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄρθ. 38

Δ Ι Α Τ Α Γ Η

Περὶ τῆς ἐκδόσεως, δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα:

1. Ἡ ἐκδοσις καὶ δημοσίευσις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων γίνεται κατὰ κενόνα ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, πρὶν ὃ Εἰρηνοδίκης ἐπιληφθῆ τῆς ἐξετάσεως ἄλλης ὑποθέσεως.

2. Ἡ κοινοποίησις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδομένων ὀριστικῶν ἀποφάσεων, πρὸς τοὺς μὴ παρισταμένους κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν διαδίκους, γίνεται ἐν κεκυρωμένῳ ἀποσπάσματι, περιέχοντι τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν διαδίκων καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἡ κοινοποίησις τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων, εἰς τοὺς μὴ παρόντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν διαδίκους, γίνεται διὰ τῆς δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως ἀνακοινώσεως πρὸς αὐτοὺς τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης διατασσομένων.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Διαταγ. 50.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παροχῆς τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 64 καὶ 69 τοῦ
 ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου διδομένης ἐγγυήσεως.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου διατάσσομεν.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Νόμου δοτέα ἐγγυήσις δύναται νὰ δοθῇ διὰ τῆς παροχῆς εἴτε ὑποθήκης, εἴτε ἀξιογράσου ἐγγυητοῦ, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 69 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἐγγυήσις δύναται νὰ δοθῇ καὶ διὰ τῆς δικαστικῆς καταθέσεως μετρητῶν.

Ὅσακις ἡ ἐγγυήσις δίδεται δι' ὑποθήκης συντάσσεται περὶ αὐτῆς συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐγγράφη τῆς ὑποθήκης.

Ὅσακις ἡ ἐγγυήσις δίδεται διὰ τῆς καταθέσεως μετρητῶν ἢ διὰ τῆς παροχῆς ἐγγυητοῦ συντάσσεται περὶ τούτου πράξις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ δίδοντος τὴν ἐγγυήσιν, ἂν γνωρίζῃ γράμματα.

Τὰ κατατεθέντα χρήματα φυλάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως διὰ τῆς δικαστικῆς δὲ καταθέσεως αὐτῶν ἰδρύεται ἐπ' αὐτῶν ἐνέχυρον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐνδεχομένης ἀποζημιώσεως τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 13 Δεκεμβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Διατ. 56.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ τοῦ χρώματος τοῦ χαρτοῦ τῶν φακέλων καὶ ἐπιδοτηρίων
 τῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου γινομένων κοινοποιήσεων
 διζογράφων μικροδιαφορῶν.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 92 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου, διατάσσομεν

Οι φακέλλοι, ἐν οἷς κατὰ τὴν ὑπὶ ἀριθ. 37 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1900 Διαταγὴν ἡμῶν (Ἐπισ. Ἐφημ. Ἀριθ. φύλ. 57) τίθενται τὰ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πρὸς κοινοποίησιν παραδιδόμενα δικό-γραφα μικροδικαφορῶν πρέπει νὰ ᾔνη ἐκ χάρτου λευκοῦ, ἐξ ὁμοίου δὲ χάρτου πρέπει νὰ ᾔνη καὶ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ φακέλλῳ τιθέμενον ἐπιδοτήριον τῆς γενησομένης κοινοποιήσεως.

Ἐν Χαλέπᾳ τῆ 23 Δεκεμβρίου 1900.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἀριθμ. Διατ. 3.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 92 τοῦ ὑπὶ ἀριθ. 144 Νόμου, διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα :

Ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ μικροδικαφορῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων γράφεται ἐν τῷ κατὰ τὴν ὑπὶ ἀριθ. 36 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1900 Διαταγὴν ἡμῶν (Ἐπισ. Ἐφημ. Α. φύλ. 57) τηρουμένῳ πρακτικῷ, ἡ ἐκτέλεσις δὲ γίνεται ἐπὶ τῆ βάσει ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου ἀποσπάτματος τῆς ἀποφάσεως, περιέχοντος τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὰ ἐν § 2 τῆς ὑπὶ ἀριθ. 38 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1900 Διαταγῆς ἡμῶν (Ἐπισ. Ἐφημ. Α. φύλ. 57) ἐριζόμενα.

Ἐν Χαλέπᾳ τῆ 6 Φεβρουαρίου 1901.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 7747

» Διεκπ. 1711

Ἡ ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Εἰρηνοδίκας

Προκειμένου κατὰ τὸ ὑπὶ ἀριθ. 83 τῆς 6 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.

Διάταγμα ν' ἀρχίσῃ ἢ ἐκτέλεσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου περί μικροδιαφορῶν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Ἰανουαρίου κρίνομεν ἀναγκαστικόν νὰ δώσωμεν ὑμῖν ἀπὸ τοῦδε τῆς ἐπομένους ὁδηγίας περί τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Ἐξ ἀντιπαροβολῆς τοῦ α'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου πρὸς τὸ ἄρθρον βον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων δείκνυται ὅτι εἰς τῆς **Μικροδιαφορᾶς** ὑπάγεται «πᾶσα διαφορά τοῦ ἐνοχικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ἐμπραγματεύου περί κινητῶν δικαίου, ἐὰν ἢ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμάς.»

Συμφώνως τῷ β'. ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τὰ πλεῖστα τῶν πταισμάτων δύνανται νὰ λάβουν χαρακτήρα μικροπταίσματος, ὡς αἰεὶ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνει ὅτι ἢ διὰ ταῦτα ἐπιδλητέα ἐν τῇ εἰδικῇ περιστάσει ποινῇ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὸ πρόστιμόν 50 δραχμῶν ἢ τὴν κράτησιν 3 ἡμερῶν, ὁ δὲ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενος κατώτατος ὅρος ποινῆς διὰ τὰ πταίσματα ταῦτα δὲν εἶνε ἀνώτερος τῆς 3ημέρου κράτησεως ἢ τοῦ 50δράχμου πρόστιμου.

Τὸ ἄρθρον 3 προτίθεται νὰ προλάβῃ μεταξὺς ἑριδᾶς περί τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, ἥτις εἶνε τόσον σπουδαία διὰ τὸ ζήτημα, ἂν ὑπόθεσις τις ὅλ' διερχθῆ κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν μικροδιαφορῶν ἢ ὄχι.—Πρὸς τοῦτο οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι, ὡς αἰεὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ὁ ἐνάγων παρουσιάζεται ἐνώπιόν των διὰ νὰ ὑποβάλῃ αὐτοῖς τὴν ἀπαίτησίν του ἠρεΐουσιν, ἂν ἢ ἀπαίτησις αὕτη δὲν ἀρρῶ τὴν καταβολὴν χρηματικῆς ποσότητος, νὰ προσκλήωσι τὸν ἐνάγοντα νὰ ἀποτιμήσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης καὶ, ἂν οὗτος ἀρνήται νὰ πράξῃ τοῦτο, νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς ἐκδίκασιν τῆς ὑπόθεσεως. Ὁρεΐουσι μάλιστα οἱ κ. Εἰρηνοδίκαι νὰ ὑπομνησκόσωσιν εἰς τὸν ἐνάγοντα τὸ δικαίωμα ὅπερ χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ β'. ἐδαφίον τοῦ προκειμένου ἄρθρου καὶ νὰ ἐξηγῶσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν, ἢ διὰ τὴν ταχέως περάτωσιν τῆς ὑπόθεσεως ἔχει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένη δὴλωσις, προλαμβάνουσα μεταξὺ ἑριδᾶς καὶ ἀπόλειπν χρόνου διὰ τὸ παρεπιπίπτειν τοῦτο ζήτημα.

Καμμίαν ἀνάγκην διευκρινήσεως δὲν ἔχουν τὰ ἄρθρα 4—6 ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον κλονίζει καὶ ἐκδικάζεται ἢ μικροδιαφορὰ ἢ ἐγειρομένη μεταξὺ δύο συνδημοτῶν, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἐκδικά-

ζεται ἡ διαφορὰ ἢ ἐγχειρομένη μεταξὺ κατοίκων τῆς αὐτῆς εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας καὶ τὸ τρίτον, ποῦ ἐκδικάζεται ἢ μικροδιαφορὰ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν

Τὸ ἄρθρον 7 θέτει τὸν κανόνα ὅτι ἐπὶ τῶν μικροδιαφορῶν τὴν ἀπαιτήσιν του ὑποβάλλει ὁ ἐνάγων προφορικῶς, τοῦ Εἰρηνοδίκου συντάσσοντος περὶ τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἔκθεσιν. Ἐπομένως ἀπαράδεκτοι εἶνε ἔγγραφοι ἀγωγαί, ὡς ἀπαράδεκτοι εἶνε κατὰ ἄρθρον 31 καὶ ἔγγραφοι προτάσεις ἢ ἄλλα ὑπομνήματα τῶν διαδίκων. Τὸ ἄρθρον ὀρίζει πρὸς τούτοις ὅτι ὁ ἐνάγων αὐτοπροσώπως ὑποβάλλει εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν τὴν ἀγωγὴν του. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς δικτάξεως ταύτης πρὸς τὰς τῶν ἄρθρων 25, 26 καὶ 27 συνάγεται ὅτι ὁ μὲν ἐνάγων δύναται καὶ διὰ δικηγόρου ἢ ἄλλου τινὸς ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἢ τῷ ἄρθρῳ 86 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀναφερομένων, νὰ παραστήσῃ τὴν ἀγωγὴν του, ὁ δὲ Εἰρηνοδικὴς ἀπ' ἐτέρου δικαιούται εἰς πᾶσαν περίστασιν ν' ἀπαιτήσῃ τὴν αὐτοπροσώπων ἐμφάνισιν τοῦ ἐνάγοντος καὶ νὰ μὴ δεχθῇ τὴν ἀντ' αὐτοῦ παράστασιν οὔτε δικηγόρου οὔτε ἄλλου κατὰ τὰ μνημονευθέντα ἄρθρα ἀντιπροσώπου.

Οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι πρέπει νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσοχὴν ὅπως, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ὑποβολῆς τῆς ἀγωγῆς, ἐξακριβώσι τίνα ἀποδεικτικὰ μέσα ἔχει οὗτος νὰ ἐπιτελεσθῇ εἰς ἀπόδειξιν αὐτῆς. Ἐὰν τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα μέσα συνίστανται εἰς ἔγγραφα εἰς χεῖρας τοῦ ἐνάγοντος εὐρισκόμενα, ὁ Εἰρηνοδικὴς ὀφείλει ν' ἀπαιτῇ τὴν ἄμεσον κατάθεσιν αὐτῶν, ἐν ἀρνήσει δὲ τοῦ ἐνάγοντος ὅπως πράξῃ τούτο ὀφείλει κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγὴν ὡς ἀπαράδεκτον. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου πρὸς τὸ ἄρθρον 33 προκύπτει, ὅτι ἂν ὁ ἐνάγων μεταγενεστέρως προτείνῃ καὶ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα, πλὴν τῶν ἀρχθῶν προταθέντων, ὁ Εἰρηνοδικὴς δικαιούται νὰ μὴ λάβῃ ταῦτα ὑπ' ὄψει. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἤθελε λάβῃ ταῦτα ὑπ' ὄψει ὀφείλει κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ὁ Εἰρηνοδικὴς, ἂν ἐκ τούτου καταστῇ ἀναγκαστικὸς ὁ προσδιορισμὸς νέας λικασίμου, νὰ καταδικάσῃ αὐτεπαγγέλτως τὸν ὑπαίτιον τῆς ἀναβολῆς ταύτης εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τούτου προξενηθέντων ἐξόδων καὶ εἰς ἀπο-

ζημιώσιν τῆς ἡμεραρχίας τοῦ ἀντιδίκου του, ὀριζομένην κατ' οἰκίαν του Εἰρηνοδίκου ἐκτίμησιν.

Τὸ πῶσον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 προκαταβλητέων ἐξόδων ὀρίζει ἐκάστος τὸ Εἰρηνοδικὸν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ ὀρίζεται πῶσον μεγαλύτερον τοῦ πιθανῶς ἀπαιτηθησομένου ἀπὸ ἐξαντληθείσης τῆς πρώτης προκαταβολῆς δύναται νὰ ζητηθῇ νέα τοιαύτη.

Τὸ παρεχόμενον τῆς συντασσομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐκθέσεως ὀρίζεται σαφῶς ἐν τῷ νόμῳ. Τὸ ἐπόμενον παράδειγμα τοιαύτης ἐκθέσεως δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δεόν νὰ συντάσσωνται αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις.

«Ὁ Α. Β. κτηματίας, κάτοικος..... ἐμφανισθεὶς ἐνώπιόν μου ἐζήτησεν νὰ υποχρεωθῇ ὁ ὁμοχώριός του Γ. Δ. γεωργός νὰ τῷ πληρώσῃ γρῶσια ἑκατὸν τὰ ὅποια ἀτόκως καὶ εἰς πρώτην ἀναζήτησιν τὸν ἐδάνεισεν τὴν 1 Ἰανουαρίου 1900· ἐζήτησε πρὸς τοῦτοίς νὰ υποχρεωθῇ ὁ ἴδιος Γ. Δ. νὰ τοῦ πληρώσῃ καὶ τὸν τόκον ἀπὸ σήμερον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ ἐπρότεινε νὰ ἐξετασθῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀπαιτήσεώς του οἱ μάρτυρες Ε. Ζ. καὶ Η. Θ. γεωργοὶ ἐπίσης καὶ κάτοικοι..... Προκατέβαλε διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης δραχ. 3 καὶ τοῦ ὄρισα δικάσιμον τὴν..... καὶ τόπον τὸ χωρίον.....»

Ὁ ἐνάγων ἐδήλωσεν ἄγνοιαν γραμμάτων.

Ἐν Χανίοις τῆ 1 Νοεμβρίου 1900.

Ὁ Εἰρηνοδικὸς»

Ἄν ὁ ἐνάγων γνωρίζῃ γράμματα προσυπογράψῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Τὸ ἄρθρον 10 ἀναθέτει εἰς τὸν Εἰρηνοδικὸν τὴν ὥραιαν ἀποστολὴν νὰ προλαμβάνῃ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῶν, αἵτινες διὰ τινὰ λόγον θέλουσιν ἀπορριθῆ. Ὁ Εἰρηνοδικὸς τὴν ἀποστολὴν ταύτην θὰ ἐκπληρώσῃ ὡς ἄριστα, ἂν εἰς τοιαύτας περιστάσεις κατορθώσῃ νὰ πείσῃ τὸν ἐνάγοντα περὶ τοῦ ματαίου τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης εἴτε καθ' ὅλου εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδικείου εἴτε ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως αὐτῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν ὁ ἐνάγων ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀπαίτησίν του, ὁ εἰρηνοδικὸς ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα ἵνα μὴ ἄλλως θεωρηθῇ ὡς ἀρνούμενος ὑπηρεσίαν.

Τὰ άρθρα 11—13 κανονίζουν τὴν τῆς κλητεύσεως τῶν δικίδων καὶ τῶν μαρτύρων. Ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνονται αἱ σχετικαὶ κοινοποιήσεις ἐκκλονίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 ἐ. ἔ. Διαταγῆς ἡμῶν. Πρέπει δὲ νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι οἱ διὰ τὰς ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῶν κοινοποιήσεις ὡς καὶ τὰς διαρκούσης τῆς ἐπισκέψεως γινομένης δέον νὰ προτιμῶσι τὸν διὰ τῆς § 2 τῆς Διαταγῆς ταυτῆς κανονιζόμενον τρόπον τῆς ἀνακοινώσεως ἐγγράφου εἰδοποιήσεως, ὡς συνοπτικώτερον καὶ μᾶλλον ἀδάπανον συγχρόνως. Ἡ κοινοποίησις ὁμοῦ τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἀλλὰ μόνον διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐριστῶμεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. Εἰρηνοδικῶν ἐπὶ τῆς ἐπιτυχῆς ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 14. Ἡ τελευταία ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς τῶν Εἰρηνοδικαίων θὰ ἐξεραλλίζετο καθ' ἡν ἡμέραν θὰ κατορθοῦτο ὥστε πάντες οἱ ἔχοντες διαφορὰν τινα νὰ προσέρχονται αὐθόρμητοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἵνα οὗτος συμβιβάσῃ αὐτοὺς ἢ λύσῃ δικαστικῶς τὴν διαφορὰν των. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 ἠριζόμεναι ἰδιαιτέραι δικάσιμοι διὰ τὴν αὐθόρμητον προσέλευσιν τῶν διαφερομένων πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸν δικαστικὸν πίνακα καὶ δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐπιστήμῳ Ἐφημερίδι.

Ἐλπίζομεν ὅτι σπανίως οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι θ' ἀποπέμπουν τοὺς κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας καὶ ὥρας αὐθόρμητως προσερχομένους, ἐνθυμούμενοι ὅτι δύσκολον εἶνε νὰ ὑπάρξῃ δι' αὐτοὺς ἐργασίᾳ σπουδαιότερα τῆς προλήψεως ἐνὸς δικαστικοῦ ἀγῶνος.

Ἡ μετάθεσις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀπᾶς τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον δῆμον τῆς περιφερείας του εἶνε ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν μηδεμίᾳ ὑπόθεσις πρὸς ἐκδίκασιν κατ' αὐτὴν εἶνε ἡσυχία ἀπὸ τῆς εἰσηγημένης. Διότι εἶνε ἐνδεχόμενον κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπίσκεψιν νὰ εἰσχυθῶσιν ἐνώπιόν του τοιαῦται ἀγωγαί, εἶνε δ' ὑποχρεωμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 20 νὰ δικάσῃ καὶ ταῦτα. Ὁ κανὼν μάλιστα ἔσται ὅτι οἱ ἔχοντες μικροδιαφορὰν τινα, δικαστέαν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δήμου, συνδημόται, θ' ἀναμένωσι τὴν μηνιαίαν ἐπίσκεψιν τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιόν του καὶ κατιστήσωσιν αὐτὴν ἐπίδικον.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ὀρισμὸς τῶν ἡμερῶν τῶν εἰς τοὺς δῆ-

μους επιτιθέσθων τοῦ Εἰρηνοδίκου γνωστοποιεῖται ἐπὶ πλέον διὰ τοιχοκολλητέως εἰς τὸν δικαστικὸν πίνακα καὶ δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι. Οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι ὀφείλουσι κατὰ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου νὰ γνωστοποιήσωσι τῆς ἡμέρας τῶν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐπισκέψεων των εἰς τοὺς δήμους.

Τὸ ἄρθρον 18 τῆν ματαίωσιν τῆς συνεδριάσεως θεωρεῖ ἐνδεχομένην μόνον ἂν ἡ μετάθεσις τοῦ Εἰρηνοδίκου κατέστη **ἀδύνατος** ἕνεκα χειμῶνος εἴτε δι' ἄλλο **ἀνυπερόβλητον** κώλυμα. Τῶντι οὖν οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν σπουδὴν ὅπως πρόσλαμβάνουν οἰανδήποτε τοικύτην ματαίωσιν. Συγχρόνως πρέπει οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι νὰ συνεννοῶνται ἐκ τῶν προτέρων μετὰ τῶν κ. Δημάρχων, ὥστε οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ματαιωθεῖσης τινος συνεδριάσεως, νὰ γνωρίζουν πῶς ἡμέραν δεῖον νὰ ὀρίσθωσι πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὴν ματαιωθεῖσαν συνεδρίασιν ὄρισμένων πρὸς ἐκδίκασιν μικροδικαροῶν. ἵνα μὴ οἱ κ. Δήμαρχοι ἀγνωστοῦντες πῶς ἡμέραν ὀφείλουσι νὰ ὀρίσθωσι, ὀρίζουσι ταιαύτην καθ' ἣν ὁ κ. Εἰρηνοδίκης ἔσται τυχὸν ἀπασχολημένος εἰς ἄλλην ἐπείγουσαν ἐργασίαν.

Οἱ κ. Εἰρηνοδίκαι ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν σπουδὴν ὥστε νὰ περατῶνται ὀριστικῶς εἰς ἐκάστην ἐν τινι δήμῳ ἐπίσκεψιν, πᾶσαι αἱ ἐν τῷ δήμῳ ἐκεῖνῳ ἐκδικαστέαι ἐκκρεμεῖς μικροδικαροὶ, ὅσαι εἰσῆχθησαν ἐνώπιόν των διαρκουόντος τοῦ προηγούμενου μηνός, καθὼς καὶ ἐκεῖναί ὅσαι ἤθελον εἰσχυρῆ διαρκούσεως τῆς ἐν τῷ δήμῳ ἐπίσκεψεως των. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἔτέθη καὶ ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 22 καθ' ἣν ὁ Εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν βικίαν προσαγωγήν τοῦ καὶ ἅπαξ μόνον κλητευθέντος καὶ μὴ ἐμφανισθέντος μάρτυρος. Πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 βικίας προσαγωγῆς τοῦ μάρτυρος ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται προδήλως νὰ καταδικάζῃ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν χρηματικὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 265 τῆς Περλ. Δικονομίας.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄρθρον 25 παρὰπέμπομεν τοὺς κ. Εἰρηνοδίκας εἰς ὅσα ἐκτίθενται ἐν τῇ εἰσαγγελτικῇ τοῦ νόμου ἐκθέσει ἡμῶν περὶ τῆς δικηγορικῆς παρεμβάσεως ἐν ταῖς μικροδικαροῖς.

Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 29. Ἐπιζητούμενου, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου, τοῦ ἀπο-

κλεισμού τῆς δικηγορικῆς παρεμβάσεως ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς, οἱ κ. Εἰρηνοδίκασι δέον νὰ ἔχωσιν ἐπ' ὄψιν ὅτι εἶνε οἱ ἴδιοι καὶ νομικοὶ σύμβουλοι τῶν διαδίκων, ἐπιβουλευσας νὰ καθοδηγῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν πλημετέραν καὶ δικανικωτέραν διατύπωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν. Θὰ ἄνοιγῶσιν καλῶς οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκασι εἰς ποίαν δοκιμασίαν ἐκθέτει τὴν ἀμεροληψίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπ' αὐτὴν ἀναγκασίαν ἐμπιστοσύνην τῶν δικαζομένων. ἢ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν σώρευσις τῶν καθηκόντων δικαστοῦ καὶ συμβούλου ἄμα τῶν δικαζομένων. Εἰς αὐτοὺς ἀπένικται νὰ μὴ κλονίσωσι ποτὲ τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην, ἀλλὰ νὰ ἐδραϊώσωσι μάλιστα αὐτὴν διὰ τῆς εὐλακρυνοῦς ἀρροκώσεως τῶν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς εὐσιαστικῆς ἀληθείας ἐν ἐκλόστῃ διαφορᾷ. Οὐδὲ πρέπει νὰ παρορῶσιν οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκασι ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν ὁ δικαστὴς, ὅσον ἀρορᾷ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης, δὲν δύναται νὰ ἐκδικάσῃ οὔτε ἄλλο παρὰ τὸ αἰτούμενον οὔτε πέραν τοῦ αἰτουμένου, καθόσον ἄλλως ἢ ἀπόρραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ὑπόκειται εἰς ἀκλινοδικίαν. Διὰ τοῦτο δὲ ἐπιβουλεύουσι νὰ μεριμνῶσιν ὅπως οἱ διάδικοι τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διατυπῶσιν ὅσον ἐνεσσι πληρέστερον καὶ δικανικώτερον.

Ἐλάδομεν ἤδη ἀρορῆν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄρθρον 20, νὰ ἐμιλήσωμεν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ περατωθῆ ἢ ὑπόθεσις κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν. Περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐπιλείπει εἰδικώτερον τὸ προκείμενον ἄρθρον 30. Καὶ ἐσάκις δὲν εἶνε δυνατὸν κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν νὰ περατωθῆ ὀριστικῶς ἢ μικροδιαφορὰ πρέπει νὰ φροντίζωσι κατὰ πάντα τρόπον οἱ κ. Εἰρηνοδίκασι ὅπως περατωθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦλάχιστον ἐπίσκεψιν. Οὕτως, ἂν μάρτυρες τοῦ ἐνάγοντος ἀπελειφθησαν ἢ ὁ ἐναγόμενος παρκατὰς προέτεινε πρὸς ἐξέτασιν ἰδίους τοῦ μάρτυρα, ἢ συνέσις τῆς ὑποθέσεως δύναται καὶ πρέπει ν' ἀναβληθῆ εἰς ἄλλην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἢ καὶ τῆς ἐπιούσης, τοῦ Εἰρηνοδίκου λαμβάνοντος ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὅπως κατ' αὐτὴν προσαχθῶσι πάντες οἱ μάρτυρες.

Γενικώτερον περὶ τοῦ πνεύματος ὅπερ διέπει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 28—30 οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκασι δύναται νὰ συμβουλεύωσι τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 31 παρέχει δραστηκὸν μέσον εἰς χεῖ-

ρας τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ταχύτεραν ἐκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως διὰ τῆς τιμωρίας τοῦ διαδίκου, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ὁποίου ἢ ἀνεβάλλεται αὕτη εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Τὸ ἄρθρον 32 ἀνατρέπει ὡς πρὸς τὰς μικροδικαροῦσας τὸ θεμελιώδες ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ἀξίωμα τοῦ ἀνευ ἐπικουρίας δικάζεσθαι. Μόνον τὴν ἐνστάσιν τῆς ἀνεκρομιάτουτος λόγω προσώπου κηρύττει τὸ ἄρθρον ἀπαράδεκτον, ἂν μὴ προταχθῇ πάσης εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπαντήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως ἡ συζήτησις μέχρι πέρας τῆς δίκης θεωρεῖται ὡς ἐν ὅλον καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀπέκειται νὰ δεχθῇ ἢ ἀπορρίψῃ ὡς ἀπαράδεκτον ἰσχυρισμὸν τοῦ διαδίκου μὴ προταθέντα κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, καίπερ εὑρισκομένη ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην ταχεῖαν περάτωσιν τῶν μικροδικαροῦσων, ἀπορρέει ἐκ τοῦ θεμελιώδους σκοποῦ τῆς εἰδικῆς ταύτης ἐπὶ τῶν μικροδικαροῦσων δικδικασίως ἀποσκοπούσης κυρίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας. Εἰς τὴν ὁρθὴν κρίσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀνατίθεται ὁ ἄρμονικὸς συνδυασμὸς τῶν ἀξιώσεων τῆς ταχείας περατώσεως τῆς μικροδικαροῦσας καὶ τῆς ἀνευρέσεως τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας.

Τὸ ἄρθρον 33 ἔρχεται εἰς νέαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπίρρωσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐπιζητοῦντος τὴν ταχεῖαν περάτωσιν τῆς ὑποθέσεως. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ν' ἀποκρούσῃ καὶ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεως ἐπὶ ἐγκλίρως προταθέντος ἰσχυρισμοῦ, ὡςάκις πείθεται οὗτος ὅτι προτείνεται οὗτος μόνον πρὸς παρέλκυσιν τῆς δίκης. Ἄλλ' ἐννοεῖται ὅτι τοῦ φοβεροῦ τούτου ὅπλου μετὰ μεγάλης περισκέψεως ὀφείλουσι νὰ κἀμνωσι χρῆσιν οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι, ὡςάκις προφανῶς τῶντι ἢ προτεινομένη ἀπόδειξις σκοπὸν προτίθεται τὴν παρέλκυσιν μόνον τῆς δίκης, τοῦθ' ὅπερ δύναται ἰδίως νὰ ὑποτεθῇ ὑπάρχον, ὡςάκις προτείνεται ἢ διεξαγωγὴ περαιτέρω ἀποδείξεως μετὰ τὴν ματαίαν ἤδη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος διεξαγωγὴν τοιαύτης, ἢ ὡςάκις προτείνεται ἀπόδειξις ἰσχυρισμοῦ μὴ προταθέντος ἐξ ἀρχῆς.

Τὰ ἄρθρα 34—48 δὲν χρήζουσι νομίζομεν ἰδίας ἐπεξηγήσεως. Ἐριστώμεν μόνον τὴν προσοχὴν τῶν κ. Εἰρηνοδικῶν εἰς τὸ

ἄρθρον 40 κατὰ τὸ ὅποιον τῆς ἐξετάσεως τῶν διαδίκων ὡς μάρτυρων προηγείται ἀπόφασις περὶ τούτου. Ὅσακις ἐπομένως κατὰ τὴν συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἐκδίδεται ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις, ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ἐρημοδικεῖ, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως ἡ ἐξετάσις τοῦ καρισταμένου διαδίκου ὡς μάρτυρος, ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωστοποιεῖται καὶ εἰς τὸν ἀπολειπόμενον διάδικον ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις καὶ νὰ καλῶνται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι νὰ προσέλθουν εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν. Ἡ διάταξις δὲ τοῦ ἄρθρου 48 ὡς συνέπειαν ἔχει ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ ἔνορκος βεβαίωσις τοῦ διαδίκου δὲν παράγει ἀλήθειαν ἀδιάσειστον, ἀλλ' ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἣν καὶ ἡ μαρτυρία, τῆς βαρῦτητος αὐτῆς σταθωμένης ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 34. Ἐννοεῖται ὅτι ἂν ὁ διάδικος, εἴτε κατὰ τὴν ἔνορκον εἴτε κατὰ τὴν ἀνώμοτον ἐξετάσιν του, ὁμολογήσῃ καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἀλίσκεται τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ.

Τὰ ἄρθρα 49 καὶ 50 ἀναθέτουν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τὴν αὐτεπάγγελτον ἐπιμέλειαν τῆς περατώσεως τῆς ἅπαξ ἐγερθείσης μικροδικφορᾶς. Ἡ ταχεία περατώσις τῶν μικροὑποθέσεων τούτων ἀναβιβάζεται οὕτω ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς ζήτημα δημοσίου συμφέροντος. Τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ ἐπιμεληθῇ αὐτεπαγγέλτως τῆς ταχείας περατώσεως τῆς δικφορᾶς, ὁ Εἰρηνοδίκης ἀπαλλάσσεται μόνον, ἂν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ζητήσουν νὰ σταματήσῃ ἡ περαιτέρω ἐκδίκασις αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς δικφορᾶς ταύτης τῆς διαδικασίας τῶν μικροδικφορῶν ἀπὸ τῆς διαδικασίας τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἣ ἰσχύει ὡς θεμελιώδες ἀξίωμα τὸ μὴ δικάζειν αὐτεπαγγέλτως τὸν δικαστὴν, ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν κυρίων Εἰρηνοδικῶν. Θέλομεν δὲ κρίνει ἐν μεγάλῳ μέτρῳ τὴν ἐπιτυχῆ ὑπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν τοῦ προκειμένου νόμου, ἐκ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἕκαστος αὐτῶν θέλει φθάσει εἰς περάτωσιν τῶν ἐνώπιόν του εἰσαχθεῖσθαι μικροδικφορῶν.

Περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῶν ἐγγράφων προτάσεων καὶ ἄλλων ὑπομνημάτων τῶν διαδίκων περὶ οὗ ποιεῖται λόγον τὸ ἄρθρον 51 ἐκάμαμεν ἤδη λόγον προκειμένου περὶ τοῦ ἄρθρου 7. Ἐκ τῆς ἀντιπαράβολῆς τοῦ ἄρθρου τούτου πρὸς τὸ ἄρθρον 168 τῆς Πολ. Δικονομίας δεικνύεται ὅτι ἐν τοῖς συνοπτικαῖς τούτοις πρακτικαῖς

δὲν σημειοῦνται αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων. Δέον ὅμως ν' ἀναφέρει τὸ πρακτικὸν τίνες μάρτυρες ἐξητάσθησαν. Ἐν τῷ αἰτιολογικῷ δὲ τῆς ἀποφάσεως ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει ἀναφέρει εἰς ποίων μαρτύρων τὰς καταθέσεις στηρίζεται ἢ ἀπόφασίς του. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων τινῶν ἢ δίκῃ, κατ' ἐξαίρεσιν, γίνῃ ἀνάγκη ν' ἀναδληθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, χρήσιμον εἶνε νὰ σημειοῖ ὁ κ. Εἰρηνοδίκης περιληπτικώτατα τὰς οὐσιώδεις καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων πρὸς ἴδιαν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν.

Τὸ ἄρθρον 52 ἐπιβάλλει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν δι' ἧς τέμνεται ἢ διαφωκαιοποιῆ εἰς τὸν κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς μὴ παρόντα διάδικον. Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται πρὸς τε τὸν νικήσαντα καὶ τὸν ἠττηθέντα διάδικον· ὥστε ἂν ἀμφότεροι ἀπολείπωνται κατὰ τὴν δημοσίευσιν, εἰς ἀμφοτέρους δέον νὰ γίνῃ ἢ κοινοποίησις ἐντὸς τῶν 8 ἡμερῶν.

Ἐὰν πρόκηται περὶ προδικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ περιεχόμενον αὐτῆς πρέπει κατὰ κανόνα νὰ κοινοποιῆται εἰς τὸν τυχὸν ἐρημοδικοῦντα διάδικον ἀμέσως, ἵνα ἐντὸς τῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δήμου ἐπιτελέσῃ περατωθῇ ἢ μικροδικωρὰ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 22 ἐκτεθέντα.

Τὰ ἄρθρα 53—58 οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως χρήζουσι. Προφανὲς δὲ εἶνε ὅτι λόγοι παλινδικίας εἶνε οἱ τοῦ ἄρθρου 213 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ὅσακις ζητεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 59 ἢ ἐκτέλεσις ἀποφάσεως ἐπὶ μικροδικωρᾶς ἐκδοθείσης, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 61, ἢ ἐκτέλεσις ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου, ὁ δημόσιος κατήγορος συντάσσει ἐκθεσιν περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐκτελοῦντος καὶ προβαίνει δυνάμει τῆς αἰτήσεως ταύτης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ δέον νὰ μνημονεύεται καὶ τὸ κατὰδληθὲν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτέλεσεως ποσόν. Συγχρόνως ὁ δημόσιος κατήγορος δέον νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας περὶ τῆς κινήσεως καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προβῇ εἰς κατὰσχεσιν αὐτῶν, ὅσακις διὰ τοιαύτης κατασχέσεως πρόκειται νὰ γίνῃ ἢ ἐκτέλεσις, καὶ περαιτέρω δέον νὰ ἐρωτᾷ τὸν αἰτοῦντα ποίου ἐκ τῶν διαφορῶν ἐπιτετραμμένων μέσων ἐκ

τελέσεισ ἐπιθυμεί νά γίνη κατὰ προτίμητιν χρήσις. Περὶ πάντων τούτων κἀμνεὶ ὁ δημόσιος κατήγορος μνεῖν ἐν τῇ συντασσόμενῃ ἐκθέσει.

Ἐκ τῆς ἀντιπαροβολῆς τῶν ἄρθρων 59 καὶ 61 συνάγεται σαφῶς ὅτι αἱ μὲν ἐπὶ μικροδικαροῶν ἐκδοθεῖται ἀποράσεις, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ποσὸν δι' ὃ ἡ ἐκτέλεσις ὑπερβαίνει ἕνεκα τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων τὰς 100 δραχμὰς, δύναται νά γίνη διὰ τοῦ δημοσίου κατηγόρου, τῶν λοιπῶν ὁμῶς ἐκτελεστώων τίτλων ἢ ἐκτέλεσις διὰ τοῦ δημοσίου κατηγόρου δύναται νά αἰτηθῆ μόνον, ἂν τὸ ὅλον ποσὸν δι' ὃ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν γίνεται ἢ περὶ τούτου αἰτησις τὰς δραχμὰς 100.

Ἡ καλὴ χρήσις τῆς ἐξουσίας, ἣν χορηγεῖ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δημόσιον κατήγορον τὸ ἄρθρον 63, θέλει συνήθως προλαμβάνει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσεως.

Τὰ ἄρθρα 64—73 δὲν χρήζουσιν ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως. Δεῖν μόνον νά μὴ παροῦται ὅτι ἕνστασις ὀλιγῆς ἢ μερικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους, προγενεστέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποράσεως, τότε μόνον ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἂν ὁ καταδικασθεὶς ἐδικάσθῃ ἐρήμην ἢ δὲ ὑπόθεσις ἐπερατώθῃ ἐν μίᾳ μόνῃ συνεδριάσει. Ὅσάκις ἐπομένως κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔλαβον χώραν πλείονες τῆς μιᾶς συνεδριάσεως, ἡ ἕνστασις αὐτῇ εἶνε ἀπαράδεκτος καὶ ἂν εἰς πάσαις ταύταις τὰς συνεδριάσεις ὁ καταδικασθεὶς ἐδικάσθῃ ἐρήμην.

Τὰ ἄρθρα 74—87 δὲν χρήζουσιν ἰδίαις ἀναπτύξεως. Ἐπιστώμεν μόνον τὴν προσοχὴν τῶν κ. Εἰρηνοδικῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νά φροντίζωσιν ὅπως, ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 85 ἐκδιδομένης ἀποράσεως, μνημονεύεται ὅτι ἐν τῇ ἀποράτῃ τούτῃ, πλὴν τοῦ συνήθους περιεχομένου πάσης ἀποράσεως, ἀναφέρονται καὶ ὅσα ὀρίζει τὸ ἄρθρον 86.

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νόμου δὲν χρήζουσιν ἰδίαις ἀναπτύξεως.

Οἱ κύριοι Εἰρηνοδίκαι ὀφείλουσι μετ' ἀκριβῆ μελέτην τοῦ τοῦ νόμου, τῶν σχετικῶν κανονιστικῶν Διαταγῶν καὶ τῶν παρουσῶν ὀδηγητῶν νά ζητήσωσι παρ' ἡμῶν ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, τὴν λύσιν πάσης ἀπορίας, ἥτις γεννᾶται αὐτοῖς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων. Τὸ αὐτὸ δύναται νά πράττωσι καὶ βραδύτερον, ὅσάκις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου

προσφρούουσιν εἰς δυσχεραίας· ὀφείλουσιν ὅμως ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ υποβάλλωσι τὸ ζήτημα γενικῶς καὶ ἀσχετῶς πρὸς πρόσωπα ὀρισμένων δικδίκων.

Ἐν Χάλειπᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1900

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Αριθ. Πρωτ. 1234

η Διεκπ. 450

Ἡ ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰρηνοδίκας

Εἰς τὰς ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν κυρίων Εἰρηνοδικῶν ὑποβληθείσας ἡμῖν ἀπορίαις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Μικροδιαφορῶν Νόμου ἀπαντῶμεν τὰ ἐπόμενα·

1) Εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ τὸ ἄρθρον 9 συντασσομένης ἐκθέσεως ὡς καὶ εἰς τὸ πρωτότυπον τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων χαρτόσημον δὲν τίθεται· χαρτόσημον τίθεται μόνον εἰς τὰ πρὸς τοὺς διαδίκους ἢ μάρτυρας κοινοποιούμενα ἀντίγραφα ἢ δικόγραφα.

2) Περὶ τῆς πρὸς τὸν δημόσιον κατήγορον γινομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Νόμου αἰτήσεως συντάσσει οὗτος ἔκθεσιν. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀναφέρει καὶ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 60 γενομένης διὰ τὰ ἔξοδα προκαταβολῆς.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως καταχωρίζει ὁ δημόσιος κατήγορος α) τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 63 παροχὴν προθεσμίας εἰς τὸν ὀφειλέτην· β) τὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ προφορικῶς γενομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 75 διορισμοῦ ἀντικλήτου. Περαιτέρω δὲ μνημονεύει ἐν αὐτῇ τὴν τυχόν δοθείσαν κατὰ τὰ ἄρθρα 64 καὶ 69 ἐγγύησιν (ὅρα τὴν ἐν Ἐπισ. Ἐφημ. Α. φύλ. 70 Διαταγὴν) καὶ πάσας τὰς ὑπ' αὐτοῦ γινομένας πράξεις ἐκτελέσεως. (Ἐπιταγή, πρόγραμμα, παρὰγγελία πρὸς κατάσχεσιν κλπ).

3) Τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ ἐκδιδόμενα δικόγραφα ἐκτελέσεως φέρουν ἴδιον ἀριθμὸν διεκπεραιώσεως· ἀριθμὸν δὲ πρωτοκόλλου τὸν ἀριθμὸν ὃν φέρει ἢ κατὰ τὴν § 2 ἐκθεσις τοῦ Δημοσίου κατηγοροῦ.

4) Τὰ λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς δίχης προκητταβαλλόμενα εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν ποσά, οὗτος παραδίδει κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς εἰς τὸν Γραμματεῖα ἐκδίδοντα μίαν διπλότυπον ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ Εἰρηνοδικίου δι' ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ μηνὸς εἰσπραχθέντα ποσά, καὶ καταχωρίζοντα αὐτὰ δι' ἐνὸς κονδυλίου εἰς τὸ βιβλίον εἰσπραξέων.

5) Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Νόμου τηρούμενα πρακτικὰ γράφονται, ὡς ρητῶς ἀναφέρει καὶ ἡ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1900 Ἐγκύκλιος ἡμῶν, ἐν συνεχείᾳ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου συντασσόμενης ἐκθέσεως.

6) Ὅσακις κατὰ τὴν ἐν τοῖς δήμοις ἐπίσκεψιν τοῦ Εἰρηνοδίκου παρουσιάζονται αὐτῷ ὑποθέσεις, δι' αἷς ἐξαιρεῖται νὰ διακρίσῃ ὡς δικαστής, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τοὺς ἐνδικεφερομένους διαδίκους, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου διὰ νὰ ὑποβάλλωσι τὴν διαφοράν των ἐνώπιόν τινος τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀνακληρωτῶν.

7) Τὸ δικαστικὸν ἔνδυμα οἱ Εἰρηνοδίκαι φέρουσι μόνον κατὰ τὰς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐπ' ἀροκατηρίου συνεδριάσεις (Ὁργαν. Δικ. ἄρθρ. 165).

8) Διὰ τὰς μικροδιαφορὰς τηρεῖται ἴδιον πινάκιον.

9) Τὰ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 35 τοῦ 1900 Διαταγὴν ἡμῶν (Ἐπισ. Ἐφημ. Α. φύλ. 57) δύο πρόχειρα βιβλία εἶνε ὅμοια πρὸς ἀλληλα, μόνον δὲ πρὸς διάκρισιν φέρουν τὸ μὲν τὸ στοιχείον Α. τὸ δὲ τὸ στοιχείον Β. Αἱ ἐν τοῖς βιβλίοις τούτοις πρόχειροι καταχωρήσεις γίνονται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν καὶ χωρὶς νὰ γίνηται καμμία διάκρισις μετὰξὺ τῶν διαφόρων δῆμων.

Ἐν Χαλέπῃ τῇ 6 Φεβρουαρίου 1901

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 4911
Διεκπ. 1459

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τοὺς κ. Εἰρηνοδίκας καὶ Δημοσίους Κατηγόρους

Ἐπομνησκόντες ὑμῖν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ ὑπ' ἄριθ. 144 Νόμου περὶ μικροδιαφορῶν, ὡς παρακλιόμεν ν' ἀποδλέπητε πάντοτε εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὰς λοιπὰς περιστάσεις τοῦ τε δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου καὶ γὰρ χρηρήγητε ἀνάλογος προθεσμίαν εἰς τὸν ὀφειλέτην, προκειμένου περὶ μικροδιαφορᾶς, πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ, εἴτε κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἐν Χανίοις τῇ 22 Ἰουνίου 1900.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἄριθ. Νόμου 98

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπογραφῶν τῶν συμβολαίων ὧν τὰ πρωτότυπα
κατεστράφησαν

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ἐχόντες ὑπ' ἔψιν τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος

προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ
ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάδσομεν !

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν κατεστραμμένων πρωτοτύπων συμβολαιο-
γραφικῶν ἐγγράφων, τῶν Ἑλληνιστῶν συντεταγμένων, κατατί-
θενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περι-
φέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ Εἰρηνοδικεῖον παρ' ᾧ ἐδρεύει ὁ
Συμβολαιογράφος, περιάπτεται δ' ἐπ' αὐτῶν ὁ ἐκτελεστήριος
τύπος ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τούτῳ Προέδρου.

Ὁ παρῶν νόμος, ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς
του, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελε-
σθῆτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῃ τῆ 2 Ὀκτωβρίου 1899.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΝΙΚΟΛ. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ
ΧΟΥΣΕΓ'ΗΝ ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 4753

» Διεκπ. 1801

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς

Κοινοποιῶμεν ὑμῖν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ
τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4225/1589 ἐ. ἔ. ἐγγράφου ἡμῶν ἀνακινή-
θέντος ζητήματος ἀπεφάνθη ὅτι ἀρμόδιος Πρόεδρος πρὸς περιχρήν
τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν τέως κκυρ-
ρωδικεῖων ἢ Ποινικῶν Τμημάτων τῶν ἐπιδικαζουσῶν πολιτικῶν

ἀποζημιώσεις εἶνε ὁ οἰκείος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 316 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Χαλέπῳ τῆ 7 Ἰουλίου 1900

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἄριθ. Νόμου 121

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ χορηγήσεως προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῶν πρὸς τῆς 15 Ἰανουαρίου 1897 ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐκ τῆς ἐπανάστασεως καταστραφέντων.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ἘΝ ΚΡΗΤῃ:

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῆ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡρώων,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Ἄρθρον 1. Εἰς τοὺς Μουσουλμάνους οἵτινες πρὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1897 κατόικουν ἔξω τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνούς Κατοχῆς χαραχθεισῶν ὑστερον στρατιωτικῶν ζωνῶν καὶ οἵτινες ἔκτοτε δὲν μετηνάστευσαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς Χριστιανούς κατοίκους τῶν ἐπομένων μερῶν.

Α'. Ἐν τῷ Νομῷ Χανίων

α'. Ἐπαρχίας Κυδωνίας

Νεισχωριῖδ, Περτρές, Μαρινιανῶ, Καφούρος, Περιβόλια, Δαρῆσσος, Μουρνιές, Κατσιφარიανῶ, Ἄγυιῶ, Κυρτομάδος, Πατελάρι, Σούδα, Γαλατῶς, Νεροκούρου, Τσικαλαριά, Σταλῶς Ἄγία

Μαρίνα, Πλατανιάς, Κορακίες, Κουνουπιδιανή, Πιθάρι, Ἀρῶνι, Λευτεριανή, Βλιτικίς, Νερικινά, Χατζή Καλιοντζή, Συρίλι, Πασαλιανή, Ζουνάκη, Λίμνη, Μευρινική, Βλαχερονίτισα.

β'. Ἐπαρχίας Κινδύου

Κατελλί, Καμάρα, Κουνουπίτισα, Πύργος, Μεσαύλια, Βούθαις, Γλώσσα, Σχορδιλικινά, Κουμκρές, Πολεμάρχι, Δέμπλα, Κάνεθα, Καμισιανή, Μούλετε, Γαβαλομοῦρι, Ἀνόσκελι, Βουκολιές, Κάτω Παληρόκαστρον, Μαριδιανή, Κουροβλιῶνας, Ραπανικινά, Δαρμυροχωρι, Σκουτελιῶνας, Βονωθιανή, Κλαδουρικινά, Ζυμπραχοῦ, Καραίς, Βασιλεικινά, Ἅγιος Ἀντώνιος, Ἄστροκος, Κρύα Βρύσι, Πανέθυμος, Γρά Κερᾶ, Κιλᾶμι, Πρόδρομος, Καμάρα, Μαλάθυρος.

γ'. Ἐπαρχίας Σελίνου

Βλιθιάς, Βασιλάκι, Πλεμεριανή, Γρηγοριανή, Κάδρος, Κάντανος, Τραχινιάκος, Σκουδιανή, Τριγώνων, Πενουδιανή, Λαμπιριανή, Σιδερινή, Βαρβακλῶδες, Ἀτσικινά, Κοντοκονήγι, Ἄζωηρες, Στράτοι, Ἀνησαράκι, Κοπετοί, Κακοθίκι, Σφακός, Μαχιά, Τεμένια, Παληρόχωρα, Στροβιλίς, Σκάφη, Τσαγκαριάκος, Λειβάδα.

β'. Ἐν τῷ Νομῷ Σφικίων.

α'. Ἐπαρχίας Ἀποκορώνου.

Μεγάλα Χωράφια, Βάμος, Τσιδαράς, Δουλιανή, Ἀρμένιοι, Καλύβαις.

Ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης

α'. Δήμιον πόλεως Ρεθύμνης

Περιβόλιον.

β'. Ἐπαρχίας Ρεθύμνης

Ἀτσιπόπουλο, Γάλλου, Πρινές, Βεδέρου, Μετόχια, Φραντζεσιανή, Γωνιά, Ἅγιος Ἀνδρέας, Κάστελλος, Πηγῆ, Ἅγια

Παρασκευή, Ἄφελαι, Ἅγιος Δημήτριος, Μακρουλάς, Λούτρα, Μπικιλοχώρι, Ἀστέρι, Ἀμνάτος, Μέστη, Χρωμοναστήρι, Γιαννοῦθι, Μύλοι, Ἀνώγεια, Ἅγία Εἰρήνη, Πραξές, Ἄρμιννοι, Ἀμπελάκι, Καρὲ, Ὀρος, Μύρθιο, Σελί, Γουλεσιανή, Ρουσοσπητι.

γ'. Ἐπαρχίας Ἁγίου Βασιλείου

Κοξαρέ, Λαμπινή, Ἅγία Πελαγία, Μυξόρουμα, Αγκουσελιανή, Πάληλουτρα, Ἅγιος Βασίλειος, Ἅγιος Ἰωάννης.

δ'. Ἐπαρχίας Μυλοποταμίου

Καϊναρῆ, Ἐπισκοπή, Πρίνος.

Δ'. Ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου

α'. Περιφέρειαι Ἡρακλείου

Τοπαλιῆ.

β'. Ἐπαρχίας Μαλεβυζίου καὶ Τεμένους

Ἐηρολιά, Κανλή-Καπέλλι, Δρακουλιάρης, Φοινικά, Τζαγκιριάνος, Μαρθέτης, Γεφυράκια, Γάζι, Κεραμοῦτσι, Καβροχώρι, Ἄγιος Βλάσσης, Ἄγιος Σύλλας, Μαλάδα, Βασιλειάδα, Στεριανὸν, Σίλαμος, Φερτέζα, Προύσα, Ἑλληνικά, Μακρὸς-Τοίχος, Ἅγία Εἰρήνη, Βούταις, Καλέσκι, Σταυράκια, Κάτω Ἀρχάνικα, Ἐπάνω Ἀρχάνικα, Κρουσῶνας, Σάργος, Κυθαρίδα, Ἅγιος Μύρων, Πετροκέφαλο, Πενταμῦδι, Πυργῶν, Σίδκι, Λύγενική, Κεράσια, Τύλιττος, Μονή, Καμάρι, Ρονιάς, Δαφνές, Βενεράτο.

γ'. Ἐπαρχίας Γεωιάδας

Ἀνώπολις, Ἐλήκ, Ἀϊτάνια, Σκαλάνι, Σταμνοί, Ἀπάνιο Βάθεια, Κάτω Βάθεια, Καρτερὰς, Πατσιῆδες, Μπαρπαλιῆ Μετόχι, Μετόχι Πρασαῆς, Ἐπισκοπή, Σγουροκεφάλι, Καλὸ χωριὸν, Γαλύφα, Κόξαρη, Καινούριο Χωριὸν, Ζωφόροι, Γούρνας, Καρῆ, Γάλιπε, Γούδιας, Βορροῦ, Θραψανὸν, Μινιαστήρι, Ἀπο-

στόλοι, Σαμπᾶς καὶ ἑλοκλήρος ὁ δῆμος τῶν Ἁγίων Παρκυιδῶν.

δ'. Ἐπαρχίας Μονοφάτιου

Ἄνω Καστελλιανὰ, Καλύβει, Δραπέτι, Μυχαιριὰ, Κεφαλάδες, Ἴνι, Ἴερὰ Μονή Ἀπανωσήρη, Ἀρχαλοχώρι, Ἀλώνια, Πατσιδερὸς, Βούτουφάς, Μουσουλι, Παρθενί.

ε'. Ἐν τῷ Νομῷ Λασηθίου

α'. Ἐπαρχίας Ἱεραπέτρου

Κωμόπολις Ἱεραπέτρου.

β'. Ἐπαρχίας Σητείας.

Λιμὴν Σητείας.

Παρέχεται προθεσμία πρὸς πληρωμὴν τῶν πρὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1897 ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεών των.

α'.) Ἐνὸς μὲν ἔτους εἰς ἐκείνους ἐξ αὐτῶν τῶν ὁποίων διαρκουσῶν τῶν δύο τελευταίων ἐπαναστάσεων ἐνεπρήσθη ἡ κατοικία, ἢ κατεστράφη ἐπὶ διετικὴν κατὰ μέγα μέρος τὸ εἰσόδημα.

β'.) Δέκα ἑκάτ. δὲ μηνῶν εἰς ἐκείνους οὔτινες ἐν ταύτῳ ὑπέστησαν καὶ τὰς δύο τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καταστροφάς, ἢ οὔτινες πλὴν τῆς ἑτέρας τῶν καταστροφῶν τούτων ὑπέστησαν καὶ ἄλλην αἰσθητὴν ζημίαν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου αὐτῶν ἰδιοκτησίας.

γ'.) Καὶ δύο ἔτων εἰς ἐκείνους ὧν κατεστράφη πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῆς ὅλης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 2. Πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ἀνωτέρω μερῶν ἐξομοιοῦνται καὶ ἐκεῖνοι, ὧν τὸ μείζον μέρος τῆς περιουσίας ἀπέτελετο ἀπὸ ἀκίνητα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω περιφερειῶν κείμενα.

Ἄρθρ. 3. Ἡ βεβαιώσις τῆς ζημίας διὰ τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας τῶν ὀφειλετῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Ἐπαρχοῦ βεβαιούντος τ' ἀνωτέρω γεγονότα, καθόσον δύνανται νὰ βεβαιώσωσι ταῦτα ἐξ ἰδίας γνώσεως.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι χορηγοῦνται ὑπὸ τὸν τύπον ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικα-

στηρίου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου παρὰ τῷ ὁποίῳ γίνεται ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ζητῶν δυνάμει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὴν ἀναστολήν ἐκτελέσειως κατ' αὐτοῦ ἐπιχειρουμένης δύναται νὰ παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου ἢ Εἰρηνοδίκου καὶ ὑποβάλλῃ προφορικῶς τὴν περὶ ἀναστολῆς αἴτησίν του, μετὰ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσων, καὶ τοῦ διορισμοῦ ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου. Ὁ Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης συντάσσει περὶ τούτου ἐκθεσιν ἐν ἧ ἀναφέρει τοὺς λόγους δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἀναστολή, τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσθ καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀντικλήτου, ὀρίζει δὲ συγχρόνως δικάσιμον, ἢν ἀνακοινοῖ προφορικῶς εἰς τὸν αἰτοῦντα, καθ' ἣν κλητευσόμενου τοῦ ἐκτελοῦντος καὶ τῶν τυχόν προτεινομένων μαρτύρων ἐκδικάζεται ἡ περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσειως αἴτησις.

Ἄρθρ. 6. Καὶ ὁ ἐπισπεύδων μετὰ τὴν ἰσχὸν τοῦ παρόντος νόμου ἐκτέλεσιν ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ γίνεται ἡ ἐκτέλεσις ἀντικλήτον, δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του ἐγχειριζομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Πρόεδρον ἢ Εἰρηνοδίκην.

Ἄρθρ. 7. Εἰς τὸν ἀντικλήτον γίνονται πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς περὶ ἀναστολῆς αἰτήσεως κοινοποιήσεις.

Παραλειφθέντος τοῦ διορισμοῦ ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις αὗται δύναται νὰ γίνωσι καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 8. Τῆς ἐγκαίρου καὶ ταχείας ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως ἐπιμελεῖται αὐτεπυγγέλωτος ὁ Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης, αὐτὸς κλητεύων καὶ τοὺς δικδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας ἢ ἐν ἀνάγκῃ πραγματογνώμονας.

Αἱ κοινοποιήσεις δύναται νὰ γίνωνται καὶ ἄνευ κλητῆρος δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου κάτωθι τῆς ὁποίας ὁ πρὸς ὃν ἡ κοινοποιήσις σημειοῖ ἐνυπογράφως ὅτι ἔλαθε γνῶσιν.

Τὰ διὰ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης ἢ ἄλλας ἀναγκαίας δαπάνας ἐξοδα προκαταβάλλουσιν οἱ διάδικοι.

Ἄρθρ. 9. Τὴν περὶ ἀναστολῆς αἴτησιν ἐκδικάζει ὁ Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης χωρὶς νὰ δεσμεύηται ὑπὸ διαδικαστικῶν τύπων,

φροντίζων ὥστε ἡ παρεμπόδιτοα αὕτη διαδικασία νὰ περατωθῇ ὅσον ἔνεστι τάχιστα.

Ἄρθρ. 10. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου, ὅπερ ἐξακολουθεῖ ἰσχύον ἐξ ὀλοκλήρου, διὰ τὰς περιστάσεις καθ' ἃς δὲν εἶνε ἐφαρμοστέαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 11. Οἱ χρηγοῦντες ἀναστολήν ἐκτελέσεως Πρόεδρο, ἢ Εἰρηνοδίκαι οφείλουσιν ἐν τῇ σχετικῇ πράξει ν' ἀναφέρουν ἂν τὴν ἀναστολήν χρηγοῦν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου, ἢ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ὀρισμένως τίνος ἐκ τῶν τριῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 1.

Ἄρθρ. 12. Αἱ προθεσμίαι τοῦ παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ Νόμου δὲν κωλύουσι τὸν δανειστὴν οὐ μόνον νὰ ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων του, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ πᾶν ἀσφαλιστικὸν μέτρον ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου του.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν ὁ δανειστὴς κατάρχη εἰς χεῖρας τρίτου ἀπαιτήσεις ἢ ἄλλα κινητὰ τοῦ ὀφειλέτου του, οὗτος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, ἐὰν εἶνε ἐκ τῶν δικαιουμένων νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου, καὶ ἂν συγχρόνως παρέχῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν περὶ τοῦ ὅτι θὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν τῶν κατασχεθέντων εἰς τὸν κατασχόντα δανειστὴν, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς πρὸς τοῦτον ὀφειλῆς του, κατὰ τὰς προθεσμίας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἢ τῷ Εἰσαγωγικῷ Νόμῳ ἀναφερομένας.

Περὶ τοῦ ἀξιοχρεοῦ τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἀπορραϊζει τὸ Δικαστήριον ὅπερ εἶνε ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγὴν.

Ὁ παρῶν Νόμος, ἰσχύων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 9 Φεβρουαρίου 1900.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΜΗΣ
Ν. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ
Μ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Χ. ΓΕΝΙΤΣΑΡΑΚΗΣ

Ἄρθ. Νόμον 387

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πληρωμῆς τῶν πρὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1897 ἀναληφθεισῶν
ὕποχρεώσεων

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἄπεφασίδαμεν καὶ διατάξομεν:

Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς ὀφειλέτας, τοὺς ἀναχλόντας ὑποχρεώ-
σεις πρὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1897, παρέχεται προθεσμία πρὸς
πληρωμὴν αὐτῶν, ὑπὸ τύπον ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, α'.) δύο
ἔτων εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς καταστραφέντας κατοίκους
τῶν τριῶν πόλεων Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου καὶ τῶν
περιχώρων αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων,
τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται καὶ καθ' ὃν τρόπον κωνοῦνται εἰς τὸν
ὑπ' ἀριθμὸν 121 νόμον καὶ τὰς τροποποιήσεις αὐτοῦ β'.) ἐνδὲς
ἔτους εἰς πάντας τὰς λοιποὺς ὀφειλέτας.

Ἄρθρ. 2. Ἀπολαύρουσι τοῦ εὐεργετήματός τῶν ἀνωτέρω προ-
θεσιμῶν οἱ ὀφειλέται, οἵτινες παρέχουσιν εἰς τοὺς πιστωτάς των
ἀσφάλειαν προσωπικὴν ἢ πραγματικὴν καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρ-
φανά ἐκείνων, ὧν οἱ προστάται ἐφρονέθησαν ἐν πολέμῳ ἢ ἐσφά-
γησαν κατὰ τὰς διαφόρους ταρχαῖς, τὰς λαβούσας χώραν ἀπὸ
τὸ ἔτος 1896 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὅσον καὶ αὗται παρέχουσιν ἀσφά-
λειαν προσωπικὴν ἢ πραγματικὴν εἰς τοὺς πιστωτάς των.

Ἄρθρ. 3. Στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματός τῶν ἀνωτέρω προ-
θεσιμῶν, α'.) ὅσοι μετηνάστευσαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, β'.) οἱ ὀφεί-
λοντες κεφάλαιον μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, γ'.) οἱ ἐξ ἀδικήμα-
τος καὶ οἰονεὶ ἀδικήματος τοιοῦτοι καὶ δ'.) οἱ ὀφείλοντες εἰς ἄλ-
λοδαποὺς διακείμενους ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἐφ' ὅσον οἱ ἄλλοδαπο
πιστωταὶ δὲν ἐγένοντο τοιοῦτοι, συνεπιεῖς ἐκχωρήσεως, λαβούσης
χώραν μετὰ τὴν 19 Μαΐου 1901.

Ἄρθρ. 4. Πάντα τ' ἀνωτέρω χρέη λογίζονται ἄνευ ἀνατο-
κισμοῦ, ἀλληλοχρέως δὲ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρξαν ἀντίθετοι συμμα-
νίαι ἀποδεικτέαι ὑπὸ τοῦ προτείνοντος αὐτάς.

Ἄρθρ. 5. Αἱ τέως ἄτοκοι ὑποχρεώσεις ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως μόνον, ἐάν, σὺν τῇ παροχῇ ἀσφαλείας εἰς τοὺς πιστωτὰς, καταστῶσι τοκοφόροι.

Ἄρθρ. 6. Αἱ προθεσμιαὶ τοῦ παρόντος νόμου δὲν κωλύουσι τὸν δανειστὴν οὐ μόνον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου του, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ πᾶν ἀσφαλιστικὸν μέτρον ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου του.

Ἄρθρ. 7. Οὐδεμία προθεμία χορηγεῖται εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκαίνους, οἵτινες ἀνενέωσαν δάνεια συναφθέντα πρὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1897, εἰς οὓς ἐδώριθησαν τόκοι δύο ἐτῶν.

Οἱ δανεισταί, οἵτινες ἔχουσιν ἀπαιτήσεις πρὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1897, δικαιούνται νὰ εἰσπράξωσι ταύτας μετὰ ἑξῆς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, χωρὶς νὰ κωλύονται ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθιερουμένης ἀναστολῆς, ἐὰν χρίσωσιν εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῶν τοὺς τοκοὺς τῶν ἐτῶν 1896, 1897 καὶ 1898.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ὑφ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐ Χαλέπῃ τῇ 24 Ἰουλίου 1901.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΥΡΜΗΣ

Ἄρθρ. Νόμου 480

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1897 χορῶν

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΠ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάδομεν :

Ἄρθρ. 1. Πρὸς ὅλοσχερῆ ἐξέφλησιν τῶν πρὸς τῆς 1 Φεβρουαρίου 1897 χρεῶν πλὴν τῶν πρὸς τὸ Κοινοφελές ταμεῖον καὶ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῆς παλαιᾶς Χωροφυλακίης, χορηγοῦνται αἱ κατωτέρω προθεσμίαι ὑφ' οὗς ὅρουσ ἀναγράφει ὁ παρῶν νόμος.

Ἄρθρ. 2. Διὰ τὰς ὀφειλάς τὰς ἐλάχισσας τῶν 100 δραχμῶν δὲν χορηγεῖται οὐδεμίαν προθεσμίαν, διὰ δὲ τὰς ὀφειλάς τὰς ἄνω τῶν 100 δραχμῶν χορηγεῖται διὰ μὲν τούτων κατεστραμμένους διετῆς προθεσμία, διὰ δὲ τοὺς μὴ κατεστραμμένους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους.

Αἱ ἀρξάμεναι ἀναγκαστικαὶ ἐκτελέσεις ἀναστέλλονται ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι περατωθῆ τελεσιδικίως.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐξέφλησις τῶν χρεῶν τούτων γίνεται κατὰ δόσεις καὶ διὰ μὲν τοὺς κατεστραμμένους, εἰς τρεῖς ἴσας χρεωλυτικὰς δόσεις τὴν πρώτην καταβλητέαν μετὰ παρέλευσιν 12 μηνῶν, τὴν δευτέραν μετὰ παρέλευσιν 18 μηνῶν καὶ τὴν τρίτην μετὰ παρέλευσιν 24 μηνῶν, διὰ δὲ τοὺς μὴ κατεστραμμένους εἰς δύο ἴσας χρεωλυτικὰς δόσεις τὴν πρώτην καταβλητέαν μετὰ παρέλευσιν 12 μηνῶν καὶ τὴν δευτέραν καταβλητέαν μετὰ παρέλευσιν 18 μηνῶν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ δανειστής δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεώς του δι' ὑποθηκείσεως περιουσίας διπλασίας ἀξίας τῆς ἀπαιτήσεως ἢ δι' ἀξιογράφοῦ προσωπικῆς ἐγγυήσεως. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης δὲν δυνηθῆ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀφ' ἧς προσκλήθῃ δι' ἀπλῆς προσκλήσεως πρὸς τοῦτο νὰ παράσῃ τὴν ἀσφάλειαν ταύτην τὸ χρέος αὐτοῦ καθίσταται ἀπαιτητόν.

Ἄρθρ. 5. Ἡ καθυστέρησις μιᾶς δόσεως καθιστᾷ ὡσαύτως ὀλόκληρον τὸ χρέος ἀπαιτητόν.

Ἄρθρ. 6. Δὲν ἀπολαμβάνουσι τοῦ εὐεργετήματος τούτου οἱ μεταναστεύσαντες ἐκ τῆς Νήσου, ὡς καὶ αἱ ἐξ ἀδικημάτων ὀφειλάι, οἱ δὲ ὀφειλέται, οἵτινες διαρκουσῶν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι ἠγόρασαν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν πρὶν ἢ ἐξο-

φλήσσει τὰς παλαιάς των ὀφειλάς στεροῦνται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι χορηγοῦνται ὑπὸ τύπον ἀναστολῆς ἐκτελέσεως συμφώνως τοῖς ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ 121 νόμοις, ὧν αἱ δικτάξεις ἰσχύουσι καθ' ὅσον δὲν ἀντιδικήσουσιν εἰς τὰ ἀνωτέρω.

Αἱ προθεσμίαι τῶν ἀναστολῶν δὲν λογίζονται εἰς τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 25 Ἰουνίου 1903.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΛΗΣ

ΠΙΝΑΞ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

Τῶν ἀφορώντων τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν Νόμων,

Διαταγμάτων, Διαταγῶν καὶ Ἐγκυκλίων.

Α'. Νόμοι

10—26	Μαΐου	1899—Περὶ εἰσαγωγῆς δικαστικῆς νομοθεσίας.....	42
22—14	Ἰουνίου	1899—Περὶ λήψεως συντηρητικῶν μέτρων ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν δικαστηρίων....	49
45—20	Ἰουλίου	1899—Περὶ κατασχέσεως....	62
50—20	Ἰουλίου	1899—Περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων.....	65
53—6	Αὐγούστου	1899—Περὶ κοινοποιήσεως τῶν πρώτων πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν δικογράφων ἢ ἀποφάσεων εἰς τοὺς διαδίκους καὶ ὅχι εἰς τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν.	66
85—14	Ὀκτωβρίου	1899—Περὶ προσδιορισμοῦ δικασίμου τῶν ἐμπορικῶν δικῶν.....	91

Αἱ παραπομπαὶ γίνονται διὰ μὲν τὰ ἔτη 1899 καὶ 1900 εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ φύλλου τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, διὰ δὲ τὰ ἔτη 1901 καὶ ἐπόμενα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῆς σελίδος ὡσάκις δὲν προτάσσεται τὸ στοιχείον Β' ἢ Γ' πρόκειται περὶ τοῦ Α' μέρους τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος. Ἐν τῇ ἀνὰ χεῖρας συλλογῇ περιλαμβάνονται οἱ Νόμοι κλπ. οἱ σημεϊούμενοι δι' ἀστερίσκου.

- * 96— 6 Νοεμβρίου 1899—Περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν ἀστικῶν κτημάτων 97
- * 98— 2 Ὀκτωβρίου 1899—Περὶ ἀπογράφων συμβολαίων, ὧν τὰ πρωτότυπα κατεστράφησαν. 97
- * 121— 9 Φεβρουαρίου 1900—Περὶ χορηγίας προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῶν πρὸ τῆς 15 Ἰανουαρ. 1897 ἀναληφθεῖσων ὑποχρεώσεων τῶν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως καταστραφέντων 4
- 122— 9 Φεβρουαρίου 1900—Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ θανείων τῆς Τραπεζῆς Κρήτης ἀπλῶν, χρεωλυτικῶν καὶ εἰς ἀντικτὸν λ/σμὲν καὶ τῶν γεωργικηρικτικῶν χορηγήσεων. 4
- 133—27 Φεβρουαρίου 1900—Περὶ ἀκατσχέτου τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ἐν γένει καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων. 5
- * 144—26 Μαρτίου 1900—Περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῶν μικροπταισμάτων καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. 14
- 158— 3 Μαΐου 1900—Περὶ προκαταβολῆς παραβόλου διὰ τῆς πρὸς ἀναθώρησιν δικῶν αἰτήσεις. 22
- 160— 3 Μαΐου 1900—Περὶ δικαιοδοσίας τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν μεταξὺ ἀλλοδαπῶν διαφορῶν. 22

- * 219—21 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ συνθέσεως τῶν δικαστηρίων, δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας, ὅσακις παρίστανται διάδικοι ἀλλοδαποί 57
- 220—21 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ κοινοποιήσεως πολιτικῶν δικηγράφων καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου 57
- * 278—21 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 144 Νόμου 73
- * 320—7 Μαρτίου 1901—Περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ μικροδιαφορῶν Νόμου 103
- * 328—24 Μαρτίου 1901—Περὶ ἐκλογικοῦ δικαιοστασίου 117
- * 387—24 Ἰουλίου 1901—Περὶ πληρωμῆς τῶν πρὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1897 ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων 303
- 414—5 Ἰουλίου 1901—Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 133 Νόμου 385
- * 480—25 Ἰουνίου 1903—Περὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1897 χρεῶν 131
- * 546—10 Ἰουλίου 1903—Περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Πεινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος 205
- * 571—23 Ἰουλίου 1903—Περὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας 243

Β'. Διατάγματα

- * 83—6 Σεπτεμβρ. 1900—Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἐσχέσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 144 Νόμου 57

- * 92—21 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ τῆς ἀξαιρετικῆς ἀδικασίας ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαπούς 60
- * 30—11 Ἀπριλίου 1901—Περὶ ὀρισμοῦ μειζόνων περιφερειῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Χώρας Σφακίων διὰ τὴν ἐνδίκασιν μικροδιαφορῶν 174
- * 106—29 Νοεμβρίου 1902—Περὶ συναρμολογήσεως διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας 429

Γ'. Διατάγαι

- * Κανονιστικὴ πράξις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1900 περὶ τῶν ἐσραστῶν ἡμερῶν 22
- * Ἀπόφαισις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος ὑπ' ἀριθμ. 1101 ἀπὸ 3ης Ὀκτωβρίου 1900 περὶ τῶν κατὰ βλήτέων εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας ἐν πολιτικαῖς δίκαις ἐξόδων 56
- * 35—20 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ τῶν τηρητέων βιβλίων διὰ τῆς μικροδιαφορᾶς 57
- * 36—20 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν συντασσόμενων πρακτικῶν 47
- * 37—20 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν γενομένων κοινοποιήσεων 57
- * 38—20 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ ἐκδόσεως, δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἀποφάσεων 57

- 45—17 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ
διαδικασίας 64
- * 46—23 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἀλ-
λοδαπέδους κεινοποιήσεων. — 65
- * 50—13 Δεκεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πα-
ροχῆς τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα
64 καὶ 69 τοῦ ὑπ' ἀριθμ.
144 Νόμου διδωμένης ἐγ-
γυήσεως 70
- 54—15 Δεκεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ τέλους τῶν διὰ
Ταχυδρομείων κεινοποιου-
μένων πολιτικῶν δικο-
γράφων 73
- * 56—23 Δεκεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ χρώματος τοῦ
χάρτου τῶν φακέλων καὶ
ἐπιδητηρίων τῶν διὰ τοῦ
Ταχυδρομείου γινόμενων
κεινοποιήσεων δικαγράφων
μικροδικαφῶν 73
- * 3—6 Φεβρουαρίου 1901—Περὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκ-
τελέσεως τῶν ἐπὶ μικροδικ-
αφῶν ἀποφάσεων 62
- * 131—23 Σεπτεμβρ. 1903—Περὶ τῆς δημοσιεύσεως
τῶν δικαστικῶν Νόμων . . Γ' 209

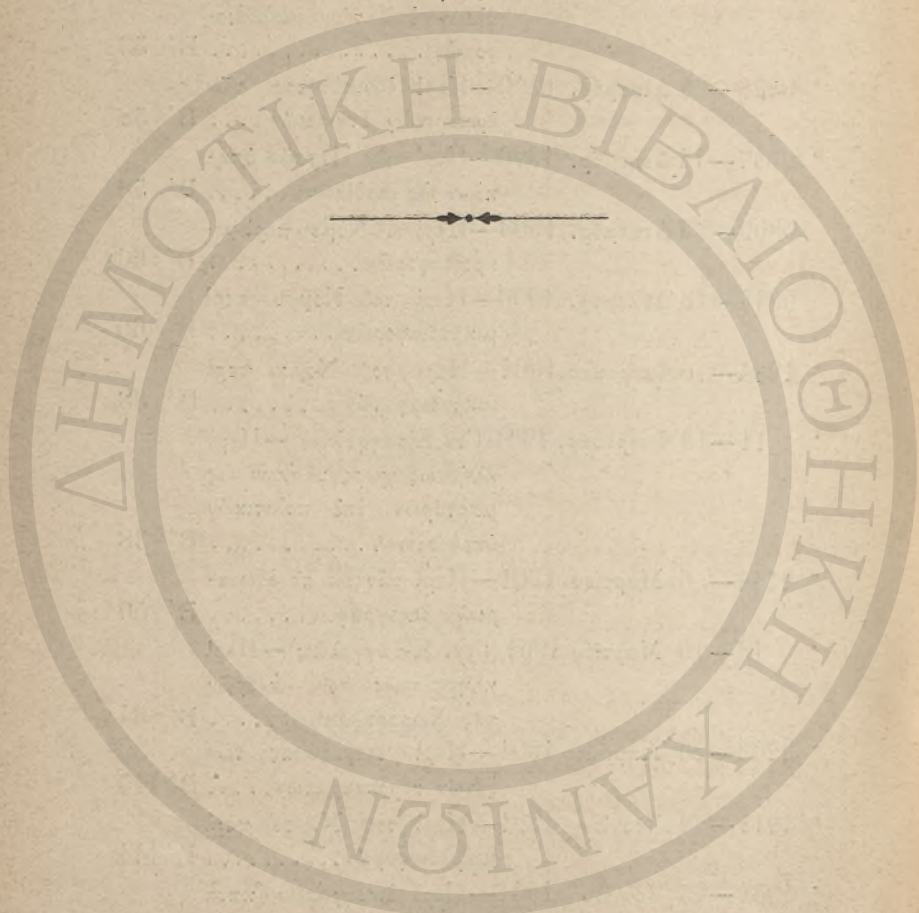
Δ'. Ἐγκύκλιοι

- 366—25 Ἰουνίου 1899 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ
προσωπικῆς κρατήσεως . . . 56
- 1109—19 Ἰουλίου 1899 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ
τῶν μαρτύρων ἐν ταῖς ἐκθέ-
σεσι τῶν δικαστικῶν κλη-
τήρων 64
- 1581—5 Αὐγούστου 1899 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ
ἀναστολῆς ἐκτελέσεων . . . 71

- 1938—27 Αὐγούστου 1899 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ ἐπιστροφῆς προκαταβληθέντων δικαστικῶν τελῶν 75
- 1980— 2 Σεπτεμβρ. 1899 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ προσωπικῆς κρατήσεως 77
- * 497—27 Ἰανουαρίου 1900—Περὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ὡς διαδίκων . . . . . Β' 5
- 2091—30 Μαρτίου 1900—Περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Νόμου περὶ μικροδιαφορῶν . . . . . Β' 14
- * 31— 7 Ἰουνίου 1900 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ κοινοποιήσεων εἰς τόπους ἐνθα ὑπάρχει σκοπὸς χωροφυλακῆς . . . . . Β' 26
- * 4753— 7 Ἰουλίου 1900—Περὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν τέως Κακουργιδικείων . . . . . Β' 29
- * 7222— 5 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ ὁδοιπορικῶν τῶν μαρτύρων ἐν πολιτικαῖς δίκαις . . . . . Β' 42
- * 7477—20 Ὀκτωβρίου 1900—Περὶ τοῦ Νόμου περὶ μικροδιαφορῶν . . . . . Β' 48
- * 8295— 6 Νοεμβρίου 1900—Περὶ ὁδοιπορικῶν τῶν μαρτύρων ἐν πολιτικαῖς δίκαις . . . . . Β' 50
- * 88—16 Νοεμβρίου 1900 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ κοινοποιήσεων πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς Χωροφυλακῆς Β' 53
- 8754—17 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ πινακίου τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας . . . . . Β' 53
- 8759—17 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας . . . . . Β' 53
- 8760—17 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ ἀρθροῦ 319 τῆς Πολιτ. Δικονομίας . . . . . Β' 53

- 8776—18 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ ἄρθρου 138 τῆς
Πολιτικῆς Δικονομίας... Β' 53
- 8794—20 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τοῦ ἄρθρου 362
τῆς Πολιτ. Δίκονομίας.. Β' 53
- 8799—20 Νοεμβρίου 1900—Περὶ τῶν τηρητέων βι-
βλίων ἐπὶ τῶν μικροδια-
φορῶν . . . . . Β' 53
- * 9378— 8 Δεκεμβρ. 1900—Περὶ ἐθνικότητος τῶν
ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν . . . . Β' 58
- * 9547—14 Δεκεμβρ. 1900—Περὶ τῶν Περσῶν ὑπη-
κόων ὡς διαδίκων. . . . . Β' 58
- 9809—23 Δεκεμβρ. 1900—Περὶ τοῦ Νόμου περὶ μι-
κροδιαφορῶν . . . . . Β' 60
- 9814—23 Δεκεμβρ. 1900—Περὶ τοῦ Νόμου περὶ
μικροδιαφορῶν . . . . . Β' 60
- * 1234— 6 Φεβρουαρ. 1901—Περὶ τοῦ Νόμου περὶ
μικροδιαφορῶν . . . . . Β' 33
- * 11—13 Φεβρουαρ. 1901 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ
κλήσεως χωροφυλάκων ὡς
μαρτύρων ἐπὶ πολιτικῶν
ὑποθέσεων . . . . . Β' 38
- * 2144— 6 Μαρτίου 1901—Περὶ τῶν διὰ τὸ ἐξωτε-
ρικὸν δικογράφων. . . . . Β' 50
- * 18—16 Μαρτίου 1901 (Γεν. Εἰσαγγελίας)—Περὶ
κλητεύσεως τῶν ἀνδρῶν
τῆς Χωροφυλακῆς . . . . . Β' 84
- * 3203—20 Ἀπριλίου 1901—Περὶ ἑτεροδικίας τῶν
ξένων στρατευμάτων. . . . Β' 115
- * 4911—22 Ἰουνίου 1901—Περὶ τοῦ Νόμου περὶ
μικροδιαφορῶν. . . . . Β' 144
- * 4954—25 Ἰουνίου 1901—Περὶ δικογράφων ἕκαστὰ
διαδίκων διαμενόντων ἐν
Τουρκίᾳ . . . . . Β' 144
- 5896— 4 Αὐγούστου 1901—Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 387 Νόμου. . . . Β' 170

- 4588—30 Ἰουλίου 1903—Περὶ δημοσιεύσεως τῶν
δικαστικῶν Νόμων..... Β' 71
- * 7628— 4 Δεκεμβρ. 1903—Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰ-
σχύος τῆς Πολιτ. Δικονο-
μίας..... Β' 131

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διάταγμα 1 'Οκτωβρίου 1902. Περὶ συστάσεως νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας	Σελίς γ'.
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 546. Περὶ δημοσιεύσεως κλπ. τῶν Κωδίκων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος	ε'.
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 571. Περὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας	ς'.
Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς Ἀνωτ. Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης. Περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Δικαστικῶν Νόμων	ζ'.
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας	η'.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Βιβλίον πρῶτον. Ἀντικείμενον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. (1—13)	3
Α'. Ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις. (1—4)	3
Β'. Σύγκρουσις καθηκόντων. (5—10)	8
Γ'. Σχέσις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια. (11—13)	4
Βιβλίον δευτέρον. Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν πεπραγμένων ἀνθρώπων. (14—130).	5
Κεφάλαιον Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. (14—16)	5
Α'. Ὅτι δύο μόνοι βαθμοὶ δικαιοδοσίας. (14)	5
Β'. Ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαστῶν. (15)	5
Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγέλαι. (16)	5

Κεφάλαιον Β'. Δικαιοδοσία (17—28)	6
Α'. Γενική δικαιοδοσία. (17—19)	6
Β'. Ἐξαιρέσεις. (20—22)	7
Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος (23).	8
Δ'. Προτεραιότης. (24)	9
Ε'. Περὶέκτασις. (25)	10
ΣΤ'. Βάσκανος τῆς ἀρμοδιότητος. (26)	10
Η'. Δωσιδικία τῶν ἀλλοδαπῶν. (27—28)	10
Κεφάλαιον Γ'. Κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων. Περιπτώσεις καὶ διαδικασία. (29—32)	11
Κεφάλαιον Δ'. Ἐξαιρέσεις τῶν κατὰ μέρος δικαστῶν. (33—45)	11
Α'. Λόγοι ἐξαιρέσεως. (33)	11
Β'. Πρότασις περὶ ἐξαιρέσεως. (34—39)	12
Γ'. Κοινοποίησις τῶν λόγων καὶ διαδικασίας. (40—42)	13
Δ'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων. (43—44).	14
Ε'. Συνέπειαι τῆς ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ἐξαιρέτην λόγου. (45)	14
Κεφάλαιον Ε'. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον. (46—52)	15
Κεφάλαιον ΣΤ'. Α'. Ἀγωγὰ κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων (53)	16
Β'. Ἀρμόδιον δικαστήριον. (54)	17
Γ'. Αἴτησις περὶ θεραπείας. (55—58)	18
Δ'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως. (59)	19
Κεφάλαιον Ζ'. Διάδικοι καὶ ἡ ἐνώπιον δικαστηρίου ἐμφάνισις αὐτῶν. (60—108)	19
Α'. Δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου. (60—61)	19
Β'. Νομιμοποίησις πρὸς τὴν δίκην. (62)	19
Γ'. Ὁμόδικοι καὶ ἀνακοίνωσις τῆς δίκης (63—70)	19

Δ'. Ίκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστη-	
ρίου ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι. (71—78)	21
Ε'. Ἰσότης τῶν δικαιοματῶν τῶν διαδίκων. (79)	23
ΣΤ'. Ὅτι κρείττων ἡ θέσις τοῦ ἐνχομένου. (80)	23
Ζ'. Ἐγγύησις ἕνεκα ζημιῶν καὶ ἐξόδων (81—85)	23
Η'. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγὴν. (86—93)	25
Θ'. Πληρεξούσιοι. (94—104)	26
Ι'. Πληρεξουσιότης διδομένη παρ' ἐπιτρόπων	
καὶ κηδεμόνων. (105)	29
ΙΑ'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις πληρεξου-	
σίου. (106—108)	29
Κεφάλαιον Β'. Δικαιτητικά. (109—130)	30
Α'. Ἀποφασίζοντες δικαιτητα (109—129).	30
α'. Ἐν γένει. (109)	30
β. Εἶδη. (110—114)	30
1 Ἐκουσίως. (110—111)	30
2 Κατ' ἀνάγκην. 112—114)	30
γ'. Συνυπόσχεσις. (115—118)	31
δ'. Διαδικασία. (119—121)	32
ε'. Ἐνδικα μέτρα. (122—123)	33
ς'. Ἀπόφασις καὶ ἐκτέλεσις. (124—126) . . .	33
ζ'. Τέλος τῆς συνυπόσχεσεως. (127)	34
η'. Ἀκυρότης. (128—129)	34
Β'. Ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν δικαι-	
τητῶν. (130)	35
Βιβλίον τρίτον. Διαδικασία εἰς πολιτικὰς ὑπο-	
θέσεις. (131—620)	35
Τυτῆμα Α'. (131—459) Κεφάλαιον Α'. Δια-	
δικασία πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου συνεδριά-	
σεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. (131—153)	35
Α'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. (131—133)	35
α'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία (131)	35
β'. Διαχειρίσις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας (132—133)	35

B'.	Ἐπιθέσεις. (134—136)	36
Γ'.	Διχογράφα. (137—138)	37
Δ'.	Ἐπιδόσεις. (139—149)	37
Ε'.	Ὅτι ἐπιμελεία τῶν διαδίκων γίνεται ἢ προδικασίᾳ. (150—151)	43
ΣΤ'.	Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς (152—153)	43
Κεφάλαιον Β'. Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀροατηρίῳ συζητήσεως καὶ μετ' αὐτὴν (154—187) 44		
Α'.	Παραδοχὴ νέων προτάσεων καὶ νέων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων. (154—157)	44
Β'.	Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων. (158)	45
Γ'.	Ὅτι δημοσίᾳ ἢ ἐν τῷ ἀροατηρίῳ διαδικασίᾳ. (159)	45
Δ'.	Διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίης. (160—165)	46
Ε'.	Ὅτι ἢ ἐν τῷ ἀροατηρίῳ διαδικασία συνήθως δὲν γίνεται: ἐξ ἐπαγγελλήματος. (165—168)	47
ΣΤ'.	Ὅτι διὰ ζωτικῆς ἢ ἐν τῷ ἀροατηρίῳ διαδικασίᾳ. (169)	48
Ζ'.	Ἀποράσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν γένει. (170—172)	48
Η'.	Ἀποράσεις κατὰ πλειοψηρίαν. (173—175)	49
Θ'.	Προπαρασκευαστικὰ καὶ παρεμπιπτόντα ἀποράσεις: ἀνάκλησις αὐτῶν (176)	49
Γ'.	Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποράσεως. (177—178)	49
ΙΑ'.	Ἐκτέλεσις τῆς ἀποράσεως. (179—182)	50
α'.	Ἐν γένει. (179)	50
β'.	Προσωρινὴ ἐκτέλεσις ἐκ τοῦ νόμου δι' ἐγγυήσεως ἢ ἀντὶ ἐγγυήσεως. (180)	50
γ'.	Προσωρινὴ ἐκτέλεσις διατασσομένη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως (181—182)	50

94	IB'. Ὅτι τὰ ἔγγραφα καὶ δικόγραφα εἶναι ἰδιο-	
95	κτησία τῶν διαδίκων (183)	51
96	II'. Ἰποχρώσεις τοῦ γραμματέως (184-186)	51
97	ΙΔ'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων (187)	52
	Κεφάλαιον Γ'. Προθεσμίαι καὶ διορίαι. (188-203)	52
	Α'. Ἐναρξίς καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν	
	(188—193)	52
	Β'. Ἐπίτασις τῆς προθεσμίας. (194—195)	54
	Γ'. Παραμείλησις τῆς προθεσμίας. (196—203)	55
	Κεφάλαιον Δ'. Ἀκυρότητες καὶ ποιναί (204-209)	56
	Α'. Ἀκυρότητες. (204—206)	56
	α'. Περιπτώσεις. (204)	56
	β'. Πρότασις τῆς ἀκυρότητος. (205)	56
	γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποβολῆς ἢ τῆς ἀποδραχῆς.	
	(206)	56
	Β'. Ποιναί. (207—209)	57
	α'. Κατὰ δικαστικῶν ὑπἄλληλων ἢ ὑπηρε-	
	τῶν. (207)	57
	β'. Κατὰ διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.	
	(208)	57
	γ'. Ἐν γένει. (209)	57
	Κεφάλαιον Ε'. Δικαστικὰ ἐξόδα. (210—222).	58
	Α'. Προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων. (210)	58
	Β'. Διατάξεις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ ὀριστικῇ	
	ἀποφάσει. (211)	58
	Γ'. Καταδίκη εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.	
	(212—219)	58
	Δ'. Ἀποδοτέα ἐξόδα. (220—222)	60
	Κεφάλαιον ΣΤ'. Παραμπίπτουσα: ὑποθέσεις.	
	(223—235)	61
	Α'. Ἐν γένει. (223—224)	61
	Β'. Διάφορα εἶδη. (225—235)	61
	α'. Ἐν γένει. (225—226)	61

β'. Παρεμπιπτούσαι ἀγωγαί. (227—228)...	62
γ'. Προσπεκλήσεις καὶ παρεμβάσεις. (229—233)	62
1. Προσπεκλήσεις. (229).....	62
2. Παρέμβασεις. (230—233).....	62
Γ'. Κοινὰ ἀρχαὶ περὶ παντὸς εἶδους παρεμπι- πτουσῶν δικῶν. (234—235).....	63
Κεφάλαιον Ζ'. Ἀνακοταί. (235—238).....	64
Κεφάλαιον Η'. Ἀποδείξεις. (239—430).....	64
Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. (239—259).....	64
α'. Ἀντικείμενον ἀποδείξεως. (239—242)...	64
β'. Πασιδῆλον. (243).....	65
γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ. (244).....	65
δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις. (245).....	65
ε'. Παρεμπιπτούσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφα- σις. (246).....	66
στ'. Προκαποδείξεις. (247).....	66
ζ'. Ἀνταποδείξις. (248).....	66
η'. Μίσχ πρὸς ἀπόδειξιν. (249).....	67
θ'. Ἐκλογή τῶν πρὸς ἀπόδειξιν μέσων. (250)...	67
ι'. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ πρὸς ἀπό- δειξιν μέσα. (251).....	67
ια'. Βεβαιώσεις. (252).....	67
ιβ'. Ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται τὰ δικαστήρια εἰς νομικὴν τινὰ περὶ ἀποδείξεως θεωρίαν. (253)	68
ιγ'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις. (254—256).....	68
ιδ'. Κλήτευσεις δικδίκων, μαρτύρων καὶ ἐμπει- ροτεχνῶν. (257—258).....	69
ιε'. Ἀμφισβητήσεις κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως δικδικασίαν. (259).....	69
Β'. Ἀποδείξεις δι' ὁμολογιῶν. (260—266) ..	69
α'. Ἀποδεικτικὴ δύναμις. (260—264).....	69
β'. Ἀνάκλησις τῆς ὁμολογίας. (265—266) ..	70
Γ'. Τελετήρια. (267—271).....	71

α'.	Ἐν γένει. (267).....	71
β'.	Νόμιμα. (268—270).....	71
γ'.	Δικαστικά. (271).....	71
Δ'.	Δικαστικὴ αὐτοψία. (272—284).....	71
α'.	Ἐν γένει. (272—273).....	71
β'.	Κλήσις τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων. (274—276)	72
γ'.	Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν. (277).....	72
δ'.	Παρεμπίπτουσα ἀποφάσεις. (278).....	73
ε'.	Ἐκθεσις. (279—283).....	73
στ'.	Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν. (284).....	74
Ε'.	Ἐμπειροτέχνη καὶ πραγματογνώμονες. (285—293).....	74
α'.	Περιπτώσεις τῆς συμπροκλαβῆς. (285)...	74
β'.	Διορισμὸς αὐτῶν. (286).....	74
γ'.	Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφα- σις. (287).....	75
δ'.	Μὴ ἐμφάνις τῶν ἐμπειροτεχνῶν. (288)...	75
ε'.	Ἐξίρεισις αὐτῶν. (289—290).....	75
στ'.	Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν. (291).....	76
ζ'.	Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως (292)	76
η'.	Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνωμό- νων δοκιμασίαν. (293).....	76
Θ'.	Μάρτυρες. (294—335).....	77
Α'.	Πότε εἶναι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπό- δειξις. (294—301).....	77
1.	Ὅτι ἀπαράδεκτος. (294—298).....	77
α'.	Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπερβαίνουσῶν τὰς 60 δραχμὰς. (294—296).....	77
β'.	Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός. (297—298).....	77

2.	Παραδοχή τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως. (299—301).....	78
β'.	Ἐξέτασις μαρτύρων. (302—335).....	79
1.	Παρεμπιπτόσα περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσις. (302).....	79
2.	Ἀκροάσις τῶν μαρτύρων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. (303).....	79
3.	Κλήτευσίς τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων. (304—305).....	79
4.	Γνωστόποίησις τῶν μαρτύρων. (306).....	80
5.	ὑπορέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν. (307).....	80
6.	Λειπομαρτύριον καὶ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας. (308—310).....	80
7.	Ἐξόδα ὁδοπορίας καὶ τροφῆς. (311).....	81
8.	Ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράμματος οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν μαρτύρων. (312).....	81
9.	Μάρτυρες ἐξεταζόμενοι ἐν τῇ ἀτακτικῇ των. (313).....	81
10.	Μάρτυρες ἀνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν. (314).....	82
11.	Ἐξίρησις μαρτύρων. (315—321).....	82
12.	Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἕνεκ ὄρκου. (322).....	84
13.	Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων. (323).....	84
14.	Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων. (324—329).....	84
15.	Μάρτυρες μὴ εἰδότες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. (330).....	86
16.	Κωροὶ, ἄλλοι καὶ κωρχάλοι μάρτυρες. (331—332).....	86
17.	Συζήτησις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων. (333).....	86
18.	Ἀκυρότητες καὶ ἀταξίαι. (334—335).....	87
Z'.	Ὅρκος. (336—365).....	87
A'.	Ἐν γένει. (336—337).....	87

B'. "Ορκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος. (338—359).....	87
1. "Ορκου ἐπαγωγή. (338).....	87
2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή. (339—342)....	88
3. Περὶ ἀλλοτρίων τοῦ ὅρκου. (343).....	88
4. Ἀνάκλησις ὅρκου. (344).....	89
5. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ δεδομένου ὅρκου. (345).....	89
6. Πρὸς ὀρκοδοσίαν ἀνίκαντοι. (346—347)...	89
7. Ὀρκοδοσία. (348—356).....	89
α'. Ἀὐτοπροσώπως. (348).....	89
β'. Περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν (349).	90
γ'. Ὀρκοδοσία νομικῶν προσώπων. (350-351)	90
δ'. Ὀρκοδοσία ὁμοδίκου τινός. (352).....	90
ε'. Ὀρκοδοσία τοῦ ἔχοντος ἀλληλεγγύως δι- καίωμα ἢ ὑποχρέωσιν. (353).....	91
στ'. Ὀρκοδοσία πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ. (354).....	91
ζ'. Ὀρκοδοσία τῶν κληρονόμων καὶ τῶν ἀντι- προσώπων, (355).....	91
η'. Ὀρκος ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου. (356).....	91
8. Περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις καὶ συζήτησις περὶ τοῦ ὅρκου. (357—358)	92
9. Ὀρκοδοσία ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ τοῦ ἀρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὀρκοληψίαν δικα- στηρίου. (359).....	92
10. Ὀρκος ἐπιβαλλόμενος παρὰ τοῦ δικα- στοῦ. (360—365).....	92
1. Πότε δύναται ὁ δικαστὴς νὰ ἐπιβάλλῃ ὅρκον. (360).....	92
2. Ὀρκος ἀναπληρωτικὸς καὶ ἀπαλλακτικὸς. (361—362).....	93
3. Συνέπειαι. (363—364).....	93

4. Ἐκτιμητικὸς ὄρκος. (365).....	93
Η'. Ἀποδείξεις δι' ὑπομνημάτων.	
α'. Γενικὴ διατάξεις. (366—378).....	94
1. Ὀρισμός. (366—367).....	
2. Δύναμις ἀποδεικτικῆ. (368).....	94
3. Τύπος ἐγγράφου. (369).....	94
4. Ἐλλείψεις τῆς συρραφῆς. (370).....	95
5. Ἐπισημμένα ἢ διαγεγραμμένα ἐγγράφα. (371)	95
6. Μεταβολαί. (372).....	95
7. Ἐγγράφα κηλυποβάλλοντα ὁλοκλήρως. (373—374).....	95
8. Ἐγγράφον ἀναφῆρον καὶ ἀναφερόμενον. (375—376).....	96
9. Πικρακτάσεις τῶν ἐγγράφων. (377).....	96
10. Σχῆτησις περὶ γνησιότητος των. (378).....	96
Β'. Δημόσια ἐγγράφα. (379—385).....	96
1. Ὀρισμός. (379—380).....	96
2. Δύναμις ἀποδείξεως. (381—383).....	97
3. Ὅτι ἐκτελεστέα. (384).....	93
4. Ἀποδείξεις τῆς μεταβολῆς καὶ πρότασις περὶ εἰκονικότητος. (385).....	98
5. Ἐνστάσεις. (386).....	98
Γ'. Ἰδιωτικὰ ἐγγράφα. (387—396).....	99
1. Ὀρισμός. (387).....	99
2. Κῶρος. (388).....	99
3. Δύναμις ἀποδείξεως. (389—393).....	99
α'. Ἐν γένει. (389).....	99
β'. Βεβλῖα χρονολογία ὡς πρὸς τοὺς τρίτους. (390—392).....	100
γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδιδόντος. (393).....	100
4. Ἐμπορικὰ βεβλῖα. (394—395).....	101
5. Εὐρετήρια καὶ Ἡμερολόγια. (396).....	101
δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα. (397—401)	102

11	19. Όρισμός. (397—398).....	102
	α'. Πρωτότυπα. (397).....	102
	β'. Αντιγράφου-τινός. (398).....	102
	2. Δύναμις αποδείξεως. (399).....	102
11	3. Αντίγραφα θεωρήτέα ως πρωτότυπα. (400—401).....	102
	Ε'. Περί επίδειξεως τῶν ἐγγράφων (402-406)	103
	1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἐπίδειξιν. (402—403)...	103
	2. Διαδικασία. (404—406).....	104
111	Σ'. Διαδικασία γινομένη ἀμυσητουμένης τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός. (407—430).	105
	1. Ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. (407—408).....	105
	2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. (409—421)...	105
	α'. Ἀναγνώρισις ἢ ἄρνησις. (409—410)....	105
	β'. Ἀποδείξεις τῆς γνησιότητος. (411—418).	106
	γ'. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως. (419).....	108
112	δ'. Σχέσις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικα- σίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν. (420-421)	108
	3. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφου προσβαλλομένου ὡς πληστοῦ. (422—430).....	108
113	Κεφάλαιον Θ'. Δικωτὴ, ἐπανάληψις τῆς δίκης καὶ ἀποδοκιμασία. (431—442).....	110
	Α'. Διακοπὴ τῆς δίκης ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δικ- δίκου καὶ ἐπανάληψις ταύτης. (431—432)	110
	Β'. Διακοπὴ τῆς δίκης ἐκ μεταβολῶν περὶ τὴν δικανικὴν πράξασιν τοῦ διδίκου ἢ τοῦ νο- μίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἐπανάληψις ταύτης. (433).....	111
	Γ'. Διακοπὴ τῆς δίκης καὶ ἐπανάληψις ταύτης ἐκ μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πληρεξου- σίου δικηγόρου. (434—435).....	111
	Δ'. Ἀποτελέσματα τῆς δικωπῆς. (436—439)	112

Ε'. 'Αποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις. (440—442)	113
Κεφάλαιον Γ'. Κατάργησις καὶ ἐντελής ἀποπε-	
ράττωσις τῆς δίκης. (443—450).....	114
Α'. 'Εν γένει. (443—444).....	114
Β'. Διὰ συμβιβασμοῦ. (445—446).....	114
Γ'. Διὰ συγκαταθέσεως. (447—448).....	114
Δ'. Δι' ἀποχῆς. (449—450).....	115
Τυπὸν Β'. Σύνθεσις, ἀρμοδιότης κατ' ἀντικείμε-	
νον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ διαδικα-	
σία παρὰ τούτοις. (451—574).....	116
Κεφάλαιον Α'. Γενικοὶ ὀρισμοί. (451—459)...	116
Κεφάλαιον Β'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Πρωτο-	
δικεῖου. (460—501).....	117
Α'. Δίκη κατ' ἀντιδικίαν. (460).....	117
Ι. Προδικασία. (460—483).....	117
α'. 'Αγωγῆς ἔγγραφον. (460—469).....	117
β'. 'Απολογητήριον ἔγγραφον. (470—482)...	120
1. 'Εν γένει. (470).....	120
2. 'Απάντησις. (471—472).....	120
3. 'Ενστάσις. (473—481).....	120
αα'. 'Εν γένει. (473—474).....	120
ββ'. 'Αναβλήτικαὶ ἐνστάσεις. (475—480) ...	121
1. 'Εν γένει. (475).....	121
2. Τῆς μὴ κοινοποιήσεως τῶν διαδικαστικῶν ἐγ-	
γράφων. (476—478).....	121
3. Τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς. (479)	122
4. Τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς ὁμοδικίας (480)...	122
γγ'. 'Ανατρεπτικαὶ ἐνστάσεις. (481).....	123
4. 'Ανταγωγή. (482).....	123
γ'. 'Απολογία ἐπ' ἀκροατηρίου. (483).....	123
II. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου (484—501).	123
α'. 'Εκφώνησις τῆς ὑποθέσεως (484).....	123
β'. 'Απουσία ἀμειωτέρων τῶν διαδίκων (485)...	124

γ'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις (486—490) ..	124
1. Ἐν γένει (486—487)	124
2. Ἐνστάσεις (488—489)	124
3. Ἀπάντησις (490)	125
δ'. Μὴ ἐμράνσις (491—495)	125
1. Τοῦ ἐνάγοντος (491)	125
2. Τοῦ ἐναγομένου (492—495)	126
ε'. Διαδικασία κατὰ προσκεκλημένων (496—501)	127
1. Ὀμοδίκων (496—497)	127
2. Ἐγγυητῶν (498—500)	128
3. Τῶν κυρίως δικακτόρων (501)	129
4. Τῶν πρὸς νομιμοποίησιν προσκεκλη- μένων (502)	129
Κεφάλαιον Γ'. Α'. Προφυλακτικὰ μέτρα. (503—504)	129
Β'. Διαφοραὶ περὶ δικακτοχῆς (505—508) ..	130
Κεφάλαιον Δ'. Ἐμπορικὴ δίκαι (509—517)	131
Κεφάλαιον Ε'. Α'. Χωρισμὸς κτημάτων (518—520)	133
Β'. Πραχλῶρησις κτημάτων (521—526) ..	134
α'. Περιπτώσεις (521—522)	134
β'. Διαδικασία (523—525)	134
γ'. Συνέπειαι (526)	135
Κεφάλαιον ΣΤ'. Λογιστικὴ Δικη (527)	135
α'. Ἐν γένει (527—546)	135
β'. Περὶ ἐκουσίας λογοδοσίας (528—531) ..	135
γ'. Περὶ ἀναγκαστικῆς (532—546)	136
1. Ἐν γένει (532—535)	136
2. Διαδικασία πρὸς τῷ εἰσηγητῇ (536—542)	137
3. Λογοδοσία μετ' ἀπίθειαν (543—546)	138
Κεφάλαιον Ζ'. Ἐκουσίαι ἀπαλλοτριώσεις (547—549)	138
Α'. Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις (547)	138
Β'. Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις (548—549) ..	139
1. Περιπτώσεις (548)	139
2. Δικαστικὴ συζήτησις (549)	139

Κεφάλαιον Η'. Δικαστική διανομή κοινῶν ἀζη- μάτων (550—556).....	139
Α'. Περιπτώσεις (550).....	139
Β'. Ἀγωγή περὶ διανομῆς (551—552).....	140
Γ'. Ἀποφάσεις περὶ διανομῆς (553).....	140
Δ'. Διανομή (554—556).....	140
1. Ἐν γένει (554).....	140
2. Προηγούμενος πλειστηριασμός (555).....	141
3. Πραγματική διανομή (556).....	141
Κεφάλαιον Θ'. Διαδικασία ἐπ' ἀναφορῆς (557 —563).....	141
α'. Περιπτώσεις (557).....	141
β'. Διαδικασία (558—560).....	142
γ'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἢ κηδεμών (561).....	142
δ'. Ἐπικύρωσις βουλευμάτων συγγενικοῦ συμ- βίου (562).....	143
ε'. Ἀπαγόρευσις (563).....	143
Κεφάλαιον Ι'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Προέ- δρου τῶν Πρωτοδικῶν (564—568).....	143
Α'. Ἀρμοδιότης (564—565).....	143
Β'. Προδικασία (566—567).....	144
Γ'. Ἀποφάσεις (568).....	144
Κεφάλαιον ΙΑ'. Διαδικασία ἐνώπιον τῶν Εἰρη- νοδικῶν ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν (569—574).....	145
Α'. Προδικασία (569—572).....	145
Β'. Διαδικασία ἐπ' ἀεροατηρίου (573).....	145
Γ'. Παρέκτασις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνο- δικῶν (574).....	145
Τμήμα Γ'. Περὶ ἐνδίκων μέσων (575—620).....	146
Κεφάλαιον Α'. Ἔφεσις (575—604).....	146
Α'. Τίνες ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν (575—577).....	146

Β'. Περὶ τίνων καὶ κατὰ τίνων δύνανται νὰ γίνῃ ἔφσεις (578—581).....	147
Γ'. Προθεσμία πρὸς ἔφσιν (582—583).....	147
Δ'. Πῶς καὶ πῶς γίνεται ἡ ἔφσις (584).....	148
Ε'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως (585—587)...	149
ΣΤ'. Ἀντέφσεις (588).....	149
Ζ'. Πότε εἶνε περιττὴ ἡ ἔφσις (589).....	149
Η'. Ἀποτελέσματα τῆς ἐφέσεως (590—591)	150
Θ'. Προδικασία (592—595).....	151
Ι'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου (596).....	151
ΙΑ'. Ἀπόφσις (597—604).....	152
Κεφάλαιον Β'. Ἀναψηλάφησις (605—615)...	153
Α'. Περιπτώσεις (605).....	153
Β'. Τίνες ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα (600)...	154
Γ'. Εἰς ποίας ἀποφάσεις συγχωρεῖται ἀναψηλάφησις (607).....	154
Δ'. Προθεσμία (608).....	156
Ε'. Προδικασία (609—610).....	155
ΣΤ'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου (611—615)	155
α'. Πρὸ τῆς ἀποδοχῆς (611).....	155
β'. Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν (612—615).....	156
Κεφάλαιον Γ'. Ἀνακοπὴ τρίτου καὶ ἀρμόδια δικαστήρια (616—619).....	156
α'. Παραδοχὴ (616—617).....	156
β'. Διαδικασία (618—619).....	157
Κεφάλαιον Δ'. Λογιστικὰ λάθη (620).....	157
Βιβλίον Τετάρτον Περὶ ἐκτελέσεως (621—772)	158
Τυπὸν Α'. Ἰδιαιτέροι ὅρισμοί περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τιῶν (621—623).....	158
Κεφάλαιον Α'. Ἐγγυοδοσία (621—623).....	158
Τυπὸν Β'. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις (624—772).	158
Κεφάλαιον Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί (624—646)...	158

α'. Βεβαία καὶ ὠρισμένη ἀπαίτησις (624).....	158
β'. Ἐκτελεστὸν δικαιοῦγραρον (625—629)...	159
1. Ἐν γένει (625—626).....	159
2. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων (627—629)...	159
γ'. Προσπίδοσις τοῦ ἐγγράφου (630—638)...	160
δ'. Ἀναστολὴ (639).....	162
ε'. Ὅτι ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν δι- φερομένων (640).....	162
στ'. Δισταγαμοὶ καὶ ἐνστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέ- σεως δίκῃ (641—643).....	163
ζ'. Ἐκθεσις (644—645).....	163
η'. Ἐξοδα τῆς ἐκτελέσεως (646).....	164
Κεφάλαιον Β'. Ἀναγκαστικὰ μέσα (647—652)	162
Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν (647).....	164
Β'. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων (648—649)	165
Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων. (650).....	166
Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων (651—652)	166
Κεφάλαιον Γ'. Κατάσχεσις καὶ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησης κινητῶν πραγμάτων (653—698)	167
Α'. Περὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς κατάσχεσιν κινη- τῶν (653—654).....	167
Β'. Περὶ κατασχέσεως κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου (655—661).....	168
Γ'. Πλειστηριασμός (662—674).....	170
Δ'. Ἀναγγελίαι, ἀνακοπαὶ καὶ παρεμπύπτοντα (675—684).....	174
α'. Ἀναγγελίαι (675—676).....	174
β'. Ἀνακοπαὶ (671—684).....	175
Ε'. Κατάσχεσις ἀσυγκομιστῶν καρπῶν. (685—686).....	178
ΣΤ'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου (687—698).....	179

Κεφάλαιον Δ'. 'Αναγκαστική ἐκποίηση ἀκινήτων (699—739).....	183
Α'. Κκτάσχεσις (699—708).....	183
Β'. Πλειστηριασμός (709—723).....	185
Γ'. 'Αναπλειστηριασμός (724—729).....	191
Δ'. 'Αποτελέσμα κτῆσεως κτκκρωσσεως (730-734)	192
Ε'. Παρεμπύπτοντα (735—736).....	193
ΣΤ'. Διανομή τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κινήτων κκ ἀκινήτων (737—739).....	194
Κεφάλαιον Ε'. Α'. Κκτάταξις. (740—743).	195
Β'. Προνόμια. (748—751).....	197
Κεφάλαιον ΣΤ'. Προσωπική κκράτησις. (752-772)	197
Α'. Περιπτώσεις προσωπικής κκράτησεως. (752—753).....	199
Β'. 'Απόφασις. (754—755).....	200
Γ'. Χρόνος κκ τόπος συλλήψεως. (756—757)	201
Δ'. 'Αντιρρήσεις κκ δισταγμοί. (758).....	201
Ε'. Τόπος τῆς φυλακίσεως. (759).....	201
Ϛ'. Τὰ πρὸς διατροφήν. (760—761).....	202
Ζ'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως. (762).....	202
Η'. Αἴτησις περὶ ἐπισχέσεως. (763—765)...	202
Θ'. 'Ακυρότητες τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως. (766).....	203
Ι'. Παρεμπύπτοντα. (767).....	203
ΙΑ'. 'Απόλυσις. (768—771).....	204
ΙΒ'. 'Αποφυλάκισις μετὰ γενομένην ἀπόλυσιν. (772).....	205
Βιβλίον Πέμπτον. Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων. (773—821)...	205
Κεφάλαιον Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί. (773—776)...	205
Α'. Τις δύναται νὰ ζητήσῃ τὰ μέτρα ταῦτα. (773).....	205

Β'. Πότε καὶ πῶς. (774).....	205
Γ'. Ἀπόδειξις. (775).....	206
Δ'. Εἰς τὴ συνίσταται. (776).....	206
Κεφάλαιον Β'. Ἐγγυήσεις. (777—780).....	206
Α'. Περιπτώσεις. (777—779).....	206
Β'. Διαδικασία. (780).....	207
Κεφάλαιον Γ'. Κατάσχσεις. (781—790).....	207
Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις. (781).....	207
Β'. Ἄδεια τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου. (782—784).....	207
Γ'. Φύλαξις. (785).....	208
Δ'. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν. (786).....	208
Ε'. Παρεμπόπουσα. (787).....	209
Ϛ'. Διαδικασία κατὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν. (788—790).....	209
Κεφάλαιον Δ'. Προσωπικὴ κράτησις. (791—794).....	209
Α'. Περιπτώσεις. (791—792).....	209
Β'. Ἐγγυήσεις. (793).....	210
Γ'. Ἀπόδειξις καὶ λοιπὴ διαδικασία. (794).....	210
Κεφάλαιον Ε'. Ἐπίθεσις σφραγίδων. (795—812).....	210
Α'. Ἐπίθεσις. (795—805).....	210
α'. Περιπτώσεις. (795).....	210
β'. Τίνες δύνανται νὰ τὴν ζητήσωσι. (796—797).....	211
γ'. Τίνες δύνανται νὰ ἐπιθέσωσι τὰς σφραγίδας. (798).....	211
δ'. Ἐκθεσις. (789—802).....	212
ε'. Παρεμπόπουτα. (803—805).....	213
Β'. Ἀποσφράγισις. (806—812).....	214
α'. Πότε καὶ παρὰ τίνος. (806).....	214
β'. Τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως. (807—810).....	214
γ'. Ἐκθεσις. (811).....	215
δ'. Παρεμπόπουτα. (812).....	215

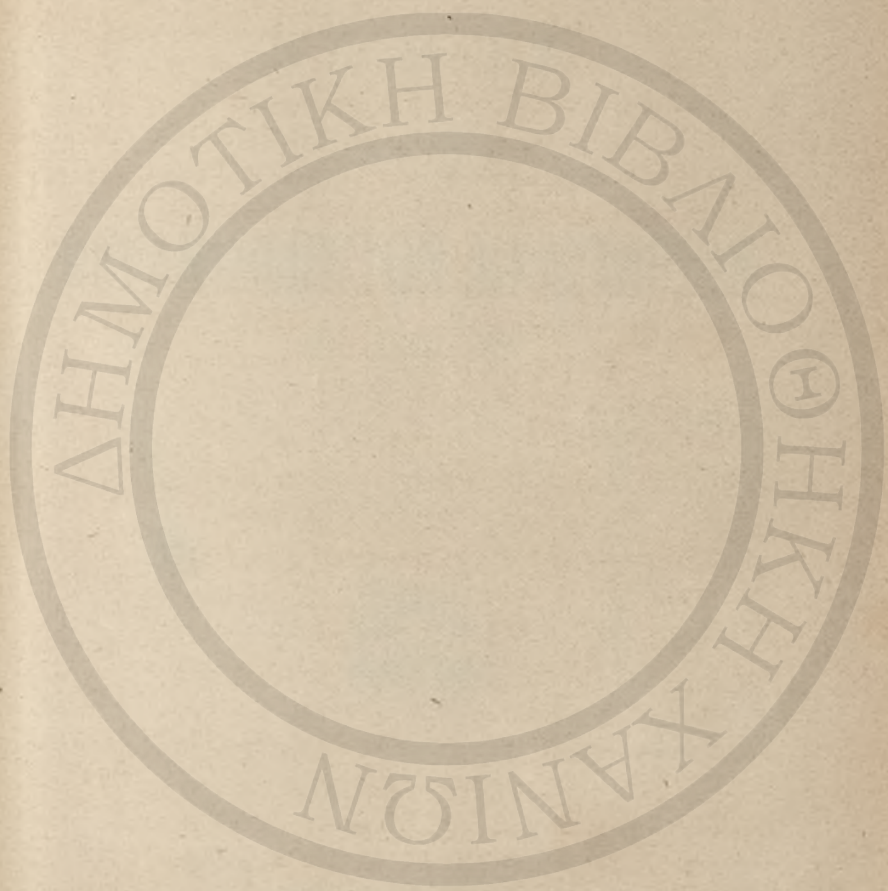
Κεφάλαιον ΣΤ'. Συντάξις ἀπογραφῆς (813-821)	216
Α'. Ἐξώδικος καὶ δικαστικὴ ἀπογραφή. (813—816)	216
α'. Ἐν γένει. (813)	216
β'. Διατύψεις: (814)	216
γ'. Διαδικασία καὶ παρεπιπτοντα. (815-816)	217
Β'. Ἡ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἔνδικος ὠφέλεια. (817—821)	217
α'. Δήλωσις τῶν κληρονόμων. (817)	217
β'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι. (818—821).	218
1. Δικαιώματα. (818)	218
2. Ὑποχρεώσεις. (819—821)	218
Μεταβατικαὶ Διατάξεις. (822—837)	213
Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 106 τῆς 29 Νοεμβρίου 1903. Περὶ συναρμολογήσεως διατάξεων τῆς Πολι- τικῆς Δικονομίας	223
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 7628 τῆς 4 Δεκεμβρίου 1903. Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Πολιτικῆς Δικο- νομίας	225
Λιτιολογικὴ Ἐκθεσίς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 219 Νόμου	228
Νόμος ὑπ' ἀριθ. 219. Περὶ συνθέσεως τῶν δικα- στηρίων, δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας ὡς αὐτὴς παρίσταν- ται διάδικοι ἄλλοδαποί	230
Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 92 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1900. Κανονιστικὸν τῆς ἐξαιρετικῆς διαδικασίας ὡς πρὸς τοὺς ἄλλοδαπούς	231
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθμ. 46 τῆς 23 Νοεμβρίου 1900. Περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἄλλοδαπούς κοινοποιήσεων.	233
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 497 τῆς 27 Ἰανουα- ρίου 1900. Περὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ὡς διαδίκων	234

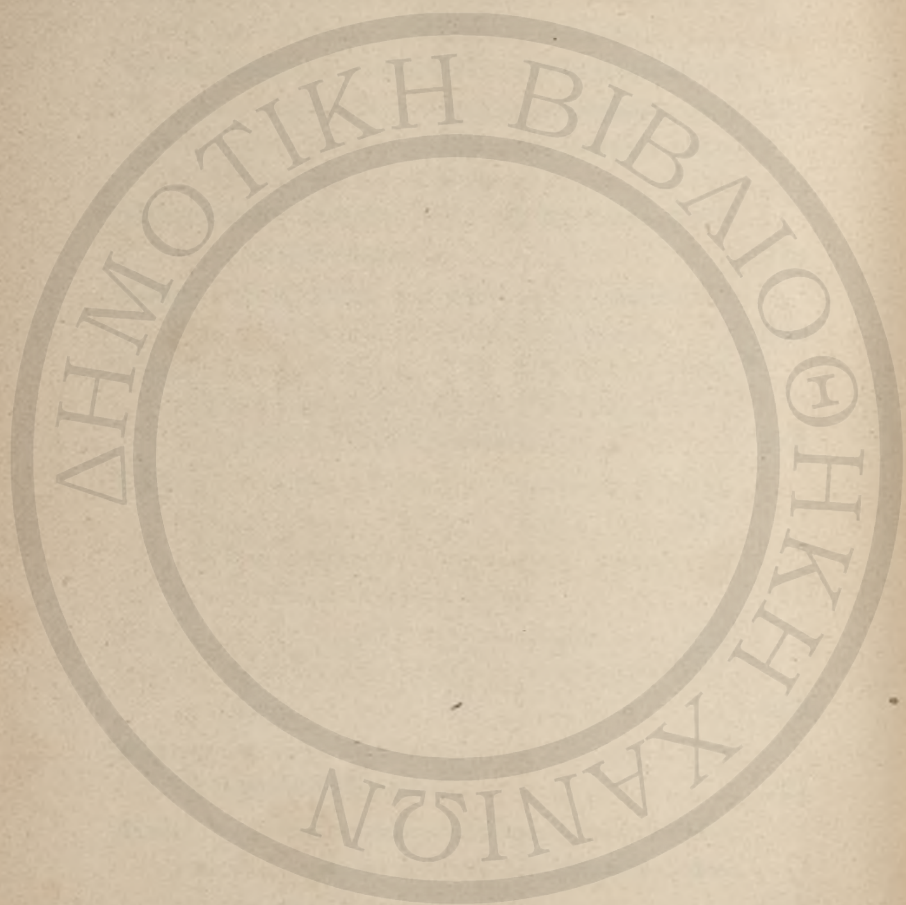
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 9378 τῆς 8 Δεκεμβρίου 1900. Περὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν	235
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 9547 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1900. Περὶ τῶν Περσῶν ὑπηκόων ὡς διὰ δίκων	236
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 3203 τῆς 20 Ἀπριλίου 1901. Περὶ ἑτεροδικτικῆς τῶν ξένων στρατευμάτων	236
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 2144 τῆς 6 Μαρτίου 1901 Περὶ τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δικογράφων	237
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 4954 τῆς 25 Ἰουνίου 1901 Περὶ δικογράφων κατὰ διαδίκων διαμενόντων ἐν Τουρκίᾳ	237
Ἐγκύκλιος Γεν. Εἰσαγγελείας ὑπ' ἀριθμ. 31 τῆς 7 Ἰουνίου 1900. Περὶ κοινοποιήσεων εἰς τόπους ἔνθα ὑπάρχει σκοπὸς χωροφυλακῆς	238
Ἐγκύκλιος Γεν. Εἰσαγγελείας ὑπ' ἀριθμ. 88 τῆς 16 Νοεμβρίου 1900. Περὶ κοινοποιήσεων εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς	239
Ἐγκύκλιος Γεν. Εἰσαγγελείας ὑπ' ἀριθμ. 1 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1901. Περὶ κλήσεως Χωροφυλάκων ὡς μαρτύρων	240
Ἐγκύκλιος Γεν. Εἰσαγγελείας ὑπ' ἀριθμ. 18 τῆς 16 Μαρτίου 1901. Περὶ κλητεύσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς	240
Κανονιστικὴ προᾶξις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τῶν ἐφορτασίμων ἡμερῶν	241
Ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τῶν ὁδοιπορικῶν τῶν μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων ἐν πολιτικαῖς δίκαις	242
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 7222 τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1900 περὶ τῶν ὁδοιπορικῶν τῶν μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων ἐν πολιτικαῖς δίκαις	243

Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 8295 τῆς 6 Νοεμβρίου 1900 περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.....	246
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 50 περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων.	247
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 328 Νόμου	264
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 328 περὶ ἐκλογικοῦ δικαιο- στασίου.....	266
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 96 περὶ ἐξώτερας τῶν δυστρο- πούντων μισθωτῶν ἀστικῶν κτημάτων.....	267
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 144 περὶ ἐκδικάσεως τῶν μι- κροδιαφορῶν καὶ μικροπραξιμάτων καὶ τῆς ἐκε- λέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων.	268
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 278 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 144 Νόμου.....	293
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 320 περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ μικροδιαφορῶν Νόμου.....	294
Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 83 τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1900 περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 144 Νόμου.....	295
Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 30 τῆς 11 Ἀπριλίου 1901 περὶ ὀρισμοῦ μεζόνων περιφερειῶν ἐν τῇ περιο- ρείᾳ τοῦ Εἰρηναδικεῖου Χώρου Στρακίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.	296
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθμ. 35 περὶ τῶν τηρουμένων βι- βλίων διὰ τὰς μικροδιαφοράς.....	296
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθμ. 36 περὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφο- ρῶν συντασσομένων πρακτικῶν.....	298
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθμ. 37 περὶ τῶν ἐπὶ μικροδιαφο- ρῶν γινομένων κοινοποιήσεων.....	299
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθμ. 38 περὶ τῆς ἐκδόσεως, δημο- σιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἐπὶ μικροδιαφο- ρῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων.....	300
Διαταγὴ ὑπ' ἀριθμ. 50 περὶ τοῦ τρόπου τῆς πα- ροχῆς τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 64 καὶ 69 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 144 Νόμου διδομένης ἐγγυήσεως.....	301

Διαταγή ὑπ' ἀριθμ. 56 περὶ τοῦ χρώματος τοῦ χάρτου, τῶν φικέλλων καὶ ἐπιδατηρίων τῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου γινομένων κοινοποιήσεων διακογχάρων μικροδιαφορῶν.	301
Διαταγή ὑπ' ἀριθμ. 3 περὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἀποφάσεων.	302
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 7477 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1900 περὶ τοῦ Νόμου περὶ μικροδιαφορῶν.	302
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 1231 τῆς 6 Φεβρουαρίου 1901 περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.	313
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 4911 τῆς 22 Ἰουνίου 1900 περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.	315
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 98 περὶ ἀπογράφων τῶν συμβολαίων, ὧν τὰ πρωτότυπα κατεστράφησαν.	315
Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 4753 τῆς 7 Ἰουλίου 1900 περὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν τῆς Κκυργιοδικείων.	316
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 121 περὶ χορηγήσεως προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῶν πρὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1897 ἀναληθηθειῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰστραφέντων.	317
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 387 περὶ πληρωμῆς τῶν πρὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1897 ἀναληθηθειῶν ὑποχρεώσεων.	323
Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 480 περὶ τῶν πρὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1897 χρεῶν.	324
Πίναξ χρονολογικὸς τῶν ἀπορῶντων τῆν Πιλιτικὴν Δικονομίαν Νόμων, Διαταγμάτων, Διαταγῶν καὶ Ἐγκυκλίων.	327
Πίναξ τῶν περιεχομένων.	335

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

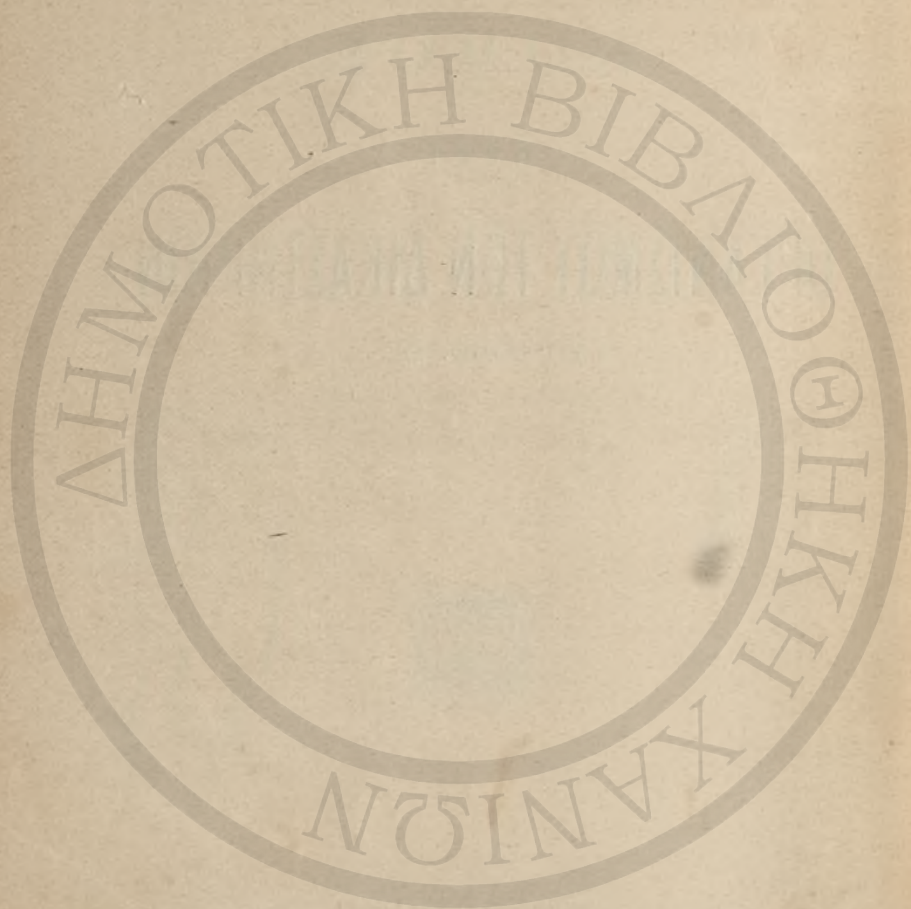
ΥΠ' ΑΡΙΘ. 582

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

1903

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἕγυατος Ἀρμοστής ἐν Κρήτῃ

ἤφρισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς,

Ἄπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΜΕΡΟΣ Α

Δικαστήρια καὶ Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Πολιτικὰ καὶ Ποινικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρ. 1. Πρὸς ἀπονομὴν τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης συνιστῶνται τὰ ἑξῆς Δικαστήρια: Εἰρηνοδικεῖα, Πρωτοδικεῖα, Ἐφετεῖον, Κακουργιοδικεῖα καὶ Ἀναθεωρητικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Εἰρηνοδικεῖα.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰσι μονομελῆ. Παρ' ἑκάστῳ εἰρηνοδικεῖῳ διορίζονται δύο ἀναπληρωταὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τοῖς Εἰρηνοδικεῖοις Χανίων καὶ Ἡρακλείου ἀνά εἷς ὑπογραμματεὺς καὶ εἷς βοηθός καὶ εἷς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἱεραπέτρου εἷς ὑπογραμματεὺς· οἱ βοηθοὶ τῶν Εἰρηνοδικῶν Χανίων καὶ Ἡρακλείου δεόν νὰ ὦσι πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 3. Συνιστῶνται καθ' ὅλην τὴν νῆσον 26 Εἰρηνοδικεῖα ἐν Χανίοις, Ρεθύμνῳ, Ἡρακλείῳ, Καστελλίῳ Κισσαμῶ, Κολυμπαρίῳ, Κανδάνῳ, Χώρα Σφακιῶν, Ἀλιγιάδῳ, Βάμῳ, Σπήλι, Ρουσιτίοις Ρεθύμνης, Νεὺς-Ἀμαρίου, Πέραμα Μυλοποτάμου, Ἀγίῳ Μύρωνι, Ἀρχάναις, Καστελλίῳ Πεδιάδος, Καλῷ Χωρίῳ, Πύργῳ, Μοίραις, Βόρροις, Νεαπόλει, Ἀγίῳ Νικολάῳ, Σητεῖα, Ἱεραπέτρω, Πεύκῳ καὶ Τζερινιάδῳ ἕδρας

έχοντα τὰς ὁμώνυμους πόλεις καὶ χωρία, περιφερείας δὲ τὰς ἑπομένους:

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Χανίων** τὴν πόλιν Χανίων, τὴν κομπολίην Χαλέπαν, καὶ τὰ χωρία: Ἀρῶνι, Κορακίης, Ἀργουλιδῆς, Γκαλαγκλάδω, Στέρναις, Κουνουπιδιανᾶ, Πλακοῦρες, Χωραφάνια, Κουμαρῆ, Καλόρουμα, Μουζουρά, Χωριδάκι, Ριζόσκλωπο, Πιθᾶρι, Μονὴ Ἁγίας Τριάδος «τῶν Τσαγκαρῶλων». Μονὴ «Καλογράδων», Μονὴ «Γουβερνέτου», Γέρο Λάκκος, Λούλος, Ἀγλάδες, Ἀλετρουδάρι, Ἅγιος Γεώργιος, Δρακῶνα, Ἀλωνάκι, Πλατυβόλα, Θυμιᾶ, Σπηλιχάρια, Σκουραχλάδα, Τσιχλοπήγαδο, Παναγιά, Μαδαρὸς, Κάμποι, Τσακίστρα, Γέρω-Πρίνος, Κατσουλιανᾶ, Μαθιουδιανᾶ, Κατωχώρι, Κοντόπουλα, Μαλάξα, Περβόλια. (Γαρίπας, Μαρινιανᾶ, Παρδιανᾶ, Πορὶ, Κουλιανᾶ, Γκιτριανᾶ Κατσιστρωχώρι, Πύργος, Ἁγία Κυριακὴ, κ.τ.λ.) Νταράτσος, Μακρὺ-Τοῖχος, Βαροῦσι, Πελεκαιπεῖνα, Κομεναριά, Ἅγιος Βασίλειος, Μπάρμπος, Πλατανιάς, Ἁγία Μαρίνα, Σταλὸς, Γαλατᾶς, Μουρνιαῖς, Ἅγιος Ἐλευθέριος, Κουκουναρᾶ, Κόκκινο Μετόχι, Νεροκούρου, Βαρόπετρον, Τσικαλαριά, Ἁγία Φωτεινὴ, Μονὴ Ζωοδόχος Πηγῆ, Μονὴ Ἁγίας Τριάδος (Συναϊτικὴ), Μονὴ Ἁγίας Μονῆς (Ἁγίου Ὁρους) καὶ Ἀζιζιγιῆς ἢ Τούσλα.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ρεθύμνης** τὴν πόλιν Ρεθύμνης καὶ τὰ χωρία Περβόλια, Καστελλάκια, Μετόχι Φουρφουριανοῦ, Μετόχι Μουσᾶ, Μετόχι Ρισθάνι, Τενὲς Μασταμπᾶς, Λωδοχώρι, Πηγῆ, Ἁγία Παρασκευῆ, Ἄδελε, Ἁγία Τριάς, Ἅγιος Δημήτριος, Λούτρα, Βακαλοχώρι, Χαμαλεῦρι, Ἀστέρι, Μαρουλάς, Μονὴ Ἀρσάνη, Ἀρνάτος, Καφαλιανᾶ, Πίχοι, Κυργιάννα, Μέση, Χάρια, Καβούσι, Μονὴ Ἀρχάδι, Χρωμοναστήρι, Γιαννουδί, Μισῆρι, Ἀλμπάνη Μετόχι, Ἅγιος Μάρκος, Σερε-Χωριὸ, Μύλοι, Ἀνώγεια, Ἁγία Εἰρήνη, Ρουσοσπητι, Καπεδιανᾶ, Πρασῆς, Ἅγιος Εὐτόχιος, Ἀποθαμένου, Ἀρμένιοι, Κόμος, Φωτεινοῦ, Ἀμπελάκι, Καρῆ, Ὁρος, Γουλεδιανᾶ, Σελλί, Μύρθιο, Μονὴ Χαλεβῆ καὶ Γενῆ.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἡρακλείου** τὴν πόλιν Ἡρακλείου καὶ τὰ χωρία Ἀντάμπια, Φορτέτσα, Μεσιμιᾶ, Κατσαμπᾶς, Τοπαλτῆ Μετόχι, Τοπαλτῆ Τειλέδες καὶ Τοπαλτῆ Νεκροταφεῖον, Σκαλάνι, Ἐλγᾶ, Καρτερὸς, Μαριζῆ, Μπαμπαιτῆ καὶ τὰ λοιπὰ Μετόχια τοῦ Δήμου Ἐπισκοπῆς τὰ ἐν τῇ ζώνῃ καὶ τὰ χωρία Ρωγδιᾶ, Ἀγλάδα, Καβροχώρι, Γάζι, Φόδελε καὶ Μάραθος, Τύλισσος Μαΐεβυζίου καὶ τὰς Μονὰς Σαδθαθιανῶν καὶ

Ἁγίου Παντελεήμονος, Φοινικὴ καὶ Μετόχια Φοινικῆς, Ἄστου
ράκι καὶ Καμυράκι.

Τὸ **Ἐιρηνοδικεῖον Καστελλίου Κισσάμου** τὴν
κωμόπολιν Καστέλλι, καὶ τὰ χωρία Πύργος, Κουρουπίτσα, Κα-
μάρα, Λουσακίες, Μεράδες, Καναβάς, Πατεριανὰ, Ἄνω Πα-
ληρόκαστρο, Γρηγοριανὰ, Γαλουδᾶς, Κάτω Παληρόκαστρο, Μα-
ρεδιανὰ, Σταυριανὰ, Καλλεργιανὰ, Βαρδιανὰ, Κουρφαλῶνας,
Καλουδιανὰ, Μπατουριανὰ, Γερωνυμιανὰ, Κουρθιανὰ, Χαρ-
χαλιανὰ, Σκουλουδιανὰ, Χορευθιανὰ, Κουκουναρά, Τσικαλιὰ,
Χαλέπα, Καλάθηνες, Συρικᾶρι, Ἄη-Κυργιάννης, Τσουρου-
νιανὰ, Τεπόλια, Καφαλλιανὰ Κατσοματάδων, Νησί, Βουλγάρος,
Ποταμίδα, Ἁγία Ἄννα, Γατερυμάδος, Γαλανικὰ, Μουλαδιανὰ,
Μπουμουλιανὰ, Νταμπασιανὰ, Μπρεδιανὰ, Μπαμπᾶ Ἀχμέτη,
Δερμητζιανὰ, Χαιρεθιανὰ, Δραπανιᾶς, Νοπήγια, Κόκκινο Με-
τόχι, Σφηάρι, Μελισσιὰ, Κάμπος, Κεραμιωτὴ, Ἀρυγδαλο-
κεφάλι, Σημανθηριανὰ, Πικαδιανὰ, Πλοκαμιανὰ, Τζιτζιριὰ,
Κόινανι, Λερνὸς, Περεβόλια, Λούχι, Ἐλος, Λίμνη, Ρωγδιὰ,
Βλάτος, Τράχηλας, Καλυθιανὴ, Ἄζογηρὸς, Νεῖο-Χωριὸ, Φουρ-
νάδος, Ἁγ. Γεώργιος, Καμάρτος, Λαροῶς, Καρεφυλλιανὰ, Πιπε-
ριανὰ, Ἅγιοι Πάντες, Πέρρω Μεσόγεια, Καβοῦσι καὶ Βρύσες.

Τὸ **Ἐιρηνοδικεῖον Κολυμπαρίου Κισσάμου**
τὰ χωρία Βουκολιᾶς, Κάτω Κεφάλι, Ἐπάνω Κεφάλι, Πλατανῆς,
Ρούματα, Κιχόπετρος, Χασιανὰ, Ξιναλιανὰ, Φωτακάδω, Ἄνω-
σκελι, Γλώσσα, Σκαφιῶτω, Βούβες, Μούλετε, Γαβαλομουρι,
Νέμπρος, Κουλουκουδιανὰ, Πολεμάρι, Δέμπλα, Καμισιανὰ,
Κάνεβα, Ραπανιανὰ, Σκουτελιῶνας, Μηνωθιανὰ, Κλαδουριανὰ,
Γρουπιλιανὰ, Κυρία Γωνιὰ, Ἀφράτα, Ροδοποῦ, Ἀστράτηςος,
Ἄσπρα Νερά, Κουμούλη, Καμάρα, Ραβδοῦχας, Μελισσουργεῖο,
Βένι, Νοχιὰ, Πλακάλωνα, Καρθιανὰ, Βασιλεῖοπουλο, Πισκο-
πὴ, Γερακιανὰ, Σπηλιὰ, Δρακῶνα, Μαραθοκεφάλι, Δαρμαρο-
χωρι, Νταμηλιανὰ, Ζυμπραγοῦ, Βασιλειανὰ, Καραῖς, Ἅγιος
Ἀντώνιος, Ἄστρος, Κρυὰ Βρύσι, Πανέθυμος, Γρά Κερά, Κα-
λάμι, Πρέδρομος, Μαλάθρος, Σάσαλος, Μουρι, Μάκρωνας,
Ἀρμενοχωριὸ, Χουδαλιανὰ, Σφακοπηγάδι, Περεβόλια, Κερά,
Ρόκα, Κοτσιανὰ καὶ Λυριδιανὰ.

Τὸ **Ἐιρηνοδικεῖον Κανδάνου** τὰ χωρία Κάνδανον,
Ἄνουσράκη, Κουφαλωτὸς, Χατζηδιανὰ, Σιδεργιανὰ, Μπενου-
διανὰ, Δζαγκαρωλιανὰ, Λαμπηριανὰ, Τρυγιῶνων, Μπαμπακά-
δων, Τραχινιάκον, Τρωδιανὰ, Πλεμενιανὰ, Δζεβρεμιανὰ, Μα-
νωλιανὰ, Γρηγοριανὰ, Ἀρχοντικὸ, Κακοδιχ, Ἀρμ. Μενιανὰ,
Κανισκάδος, Ἀμουσκιανὰ, Μαρουδιανὰ, Λυγιανὰ, Τύνη-

λιανά, Παπαδιανά, Ἀβδουλιανά, Κάδρος, Βορινό, Μαχιά, Σφακός, Κοπετοί, Δρύς, Ψαριανά, Στροβλαίς, Μυλωναίς, Φλώρια, Σπίνα, Τζαγιανά, Κουντουδιανά, Σελλιά, Ἀληγοί, Καμπανού, Μαράλια, Ἀγριλές, Λειβάδα, Τερένια, Μερτές, Παπαδιανά, Ζυμπρού, Μάξα, Ροδοβάνι, Καμάρια, Ἀηδονοί, Μονή, Λειβαδάς, Κουστογέρακον, Ἀπανοχωρι, Ἁγία Εἰρήνη, Πρινές, Τσακίονου, Τσιτσιανή, Ἀργαστήρι, Σκάφη, Λουκιανή, Τζαγκαρικός, Παλατόχωρα, Ἀνύδροι, Προδρόμοι, Ἀσφενδελές, Πλατανές, Στράτοι, Ἀγλαδιάκεις, Ἀζωγηρές, Σπανιάκος, Κάλαμος, Βλιθιάς, Κοντοκυνήγι, Τσαλιανή, Βασιλάκι, Κατσιβελιανή, Πελεκάνος, Λειβάδι, Καλιτσουιανή, Βαρδιανή, Βουτάς, Φραμμένο Χασί, Ἁγιος Θεόδωρος, Βαθύρουμα, Σκλαβοπούλα, Σφακιά, Χουμισιανή, Καλαμιού, Μουστάκος, Βοθιανή, Τσιτσιανή, Φαράγι, Σταυρός, Σαρακήνα, Κεφάλι, Καρπατσουλιανή, Ντελιανή, Μεσίρουμα, Χόνδρου καὶ Γληγοριανή.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Χώρας Σφακίων**, τὰ χωρία Χώρα Σφακίων, Μουρι, Καλοὶ Λάκκοι, Λάκκοι, Γαῦδος, Ἀσκύφου, Καλλικράτης, Πατσιανός, Καθοδάσος, Σκαλωτή, Ἀργουλές, Ἁγιος Ἰωάννης, Σαμαριά, Ἁγία Ρουμέλη, Ἀράδαϊνα, Ἀνώπολις, Λουτρὸν, Λιδανιανή, Ἰμβρος, Βρασιλάς, Ἀσφένδου, Βουβάς, Νομικιανή, Κολοκάσια καὶ Κομητάδες.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἀλικιανοῦ Κυδωνίας**, τὰ χωρία Ἀλικιανοῦ, Βατόλακκος, Κουφός, Φουρνές, Σκηνές, Βρύσες, Σηριανή, Δρακιανή, Πατελάρι, Κυρτομάδος, Ἁγιά, Πισκοπή, Ψαθογιάννος, Μανωλιόπουλον, Ντερές, Ἀγούστου (Κορδελη, Διγαθαλιανή, Μετόχι, Δασκαλιανή, Γαροφαλιανή, Καμισιανού, Κουσουγεργιανή, Καρδαμιανή) Σκονίζος, Παπιόλος, Ἀποθήκαις, Πύργος Ψιλόνερος, Καφούρος, Μουριζιανή, Νεῖο-χωριό, Νεριανή, Καλλιοντζή Μετόχι, Συρίλι, Πασσαλιανή, Ντερές (Βιδαλιανή, Μπακαλουδιανή, Πύργος, Μετόχι-Ζούναλη) Μῆδι, Γεράνι, (Τζουμπανή, Μπερθιανή.) Ξενιοχωρι, Λουτράκι, Ξεροκάμπι, Κοντομαρί, Μαρινιανή, Ξαμουδοχωρι, Μάλεμα, Βλαχεροντίσσα, Ψεῖρες, Ντελημανωλιανή, Λάκκοι, Σέμπρωνας, Πρασές, Σκίδια, Χωστή, Νέα Ρούματα, Παπαδιανή, Σκορδαλοῦ, Κεράνου, Σκαφιδάκια, Καραίς, Ὀρθοῦνι, Μεσλά, Ζούρβα, καὶ Θέρισσον.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἀποκορώνου**, τὴν κοινότητα Βάμου καὶ τὰ χωρία Μετόχι Γετήμη, Καλαμηῆτοι-Ἀλεξάνδρου, Καλαμηῆτοι-Ἀμυγδάλι, Λυτοάρδρα, Κάτω καὶ Ἀπάνω Κεφαλάς, Δράπανος, Παλαιλῶνι, Λυκοτιναρά, Σελλιά, Σούρη, Ἐώπολι, Ἀργυρομοῦρι, Γαβαλοχωρι, (Ἀπανοχωρι, Κατωχωρι,

Παλαμίδι, Παλλαδιανή, Καποῦνα, Ἅγιος Παῦλος, Ἅγιος Βασίλειος Κοπράνα) Δουλιανή, Ξεροστέρνι, Μαθές καὶ Ἀλῆκαμπος Φιλίππου Μάξα, Χάμπαθα, Φονές, Ἀσπροσυνιά, Μαρούλογκρεμνος, Μπρόσνερος, Δημητρουλιανή, Μουρί, Μπαλαρίνα, Ξυλαδιανή, Κάβαλλος, Κουρνᾶς, Δράμια, Πάτημα, Κάστελλος, Φλακή, Ἀση-Γωνιά, Φρές (Κοῦκος, Βαγιωνιά, Ἅγιος Γεώργιος, Τζεριανή, Συμβουλιανή, Σηφιανή), Πεμόνια, Κάινα, Μετόχι Γιανίτσαρη, Τζιτζιές, Νίππος, Βαφές, Χιλιουμουδού, Ἀμπέλια, Κυριακοσέλια, Ραμνή, Καραίς, Μελιδόνι, Παῖδοχωρί, Νεροχωρί, Ἀρμένιοι, Νεῖδ-χωρίδ (Κατσουφριανή, Μανουδιανή) Καλύδες, Στύλος, Μαχαιροί, Σαμωνᾶς, Πρόδαρμα, Μεγάλα Χωράφια, Παληόκαστρον, Τζεζεδίν, Τσιβαράς, Πλάνα, Κόκκινο χωρίδ, Καμπιά καὶ Νικηθιανή.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἁγίου Βασιλείου** τὰ χωρία Σπήλι, Κοξαρές, Λαμπινή, Μουρνέ, Διπλοχωρί, Λάκκος, Φραττί Ἁγία Πελαγία, Μηξόρρουμα, Δαρβιανή, Ἀτσιπάδες, Τσικαλαρί, Κουσελιανή, Παλαιόλουτρα. Ἅγιος Βασίλειος, Ἅγιος Ἰωάννης, Καλή Συκιά, Μέλαμπες, Σαχτούρια, Κρύα Βρύσις, Ὄρνέ, Σελλιχ, Γιαννίου, Ἀσώματος, Μαρίου, Μύρθιος, Λευκόγια, Ροδάκινο, Φεινωκιάς, Μονή Πρέβελη, Ἄρδακτος, Κεραμέ, Ἅγιος Ἰωάννης, Ἀλητός, Ἀγαλλιανού, Λύγκραις, Κούμια, Βρύσαις, Πλατανές, Δουμακεργεῖδ, Κισσός, Ἀκτοῦσα, Βάτος καὶ Δρύμισκος.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ρουστίκων Ρεθύμνης** τὰ χωρία Ρουστικά, Μοῦντρος, Νησί, Ζουρίδι, Ἅγιος Γεώργιος, Ἅγιος Κωνσταντῖνος, Παλαιλιμνος, Καλονόχτι, Μαλάκια, Ἐπάνω καὶ Κάτω Σαῖτουρες, Βελονάδων, Ἀλῶναις, Ρουμπάδων, Ἀρολίθι, Μονή Ρουστίκων, Μετόχι, Μπουφαλάτσο, Σταγογιάννη, Καρανταλέ, Ἀργυρούπολις, Κάτω Πόρος, Μπίλαντρεδών, Μυριοκέφαλα, Ὀνουχας, Μαρουλοῦς, Ἐπισκόπη, Ἀρκοῦδενα, Κούφη, Καρωτή, Μονή Μυριοκεφάλων, Μετόχι, Λερά, Ἀτσιπόπουλον, Πρινές, Βεδέροι, Γεράνι, Φραντζεσκιανή Μετόχι, Κάτω Βαλσαμόνερον, Γάλλου, Γωνιά, Ἅγιος Ἀνδρέας, Ἀπάνω Βαλσαμόνερον, Μονοπάρι, Κάστελλος, Σωματάς, Μετόχι Πετρέ ἢ Χαροκόπου.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἀμαρίου** τὰ χωρία Νεὺς Ἀμάρι Μοναστηράκι, Πλατάνια, Φουρσουράς, Βυζάρι, Ἀποσέτι, Λιμπιόταις, Μπισταγή, Ὀψυγιᾶς Σμιλές, Βρύσες, Γουργοῦθοι, Καρυδάκι, Μονή Ἀσώματοι, Ἀποδοῦλου, Σάπα, Ρίζικος, Λοχηά, Ἄρδακτος, Πλάτανος, Βαθειακὸ, Κουρούταις, Νίθαιρη, Ἁγία Παρασκευή, Ἅγιος Ἰωάννης Χλιαρὸς, Χορβάκι, Ἄνω Μέρως,

Δρυγίες, Μέρωνας, Ἐλέναις, Μεσονήσια, Καρίναις. Πατσώ, Παντάνασσα, Βολιώνες, Ἀποστόλοι, Θρόνος, Κλησίδι, Καλογέρου, Γέννα καὶ Γερακάρι.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Μυλοποταμοῦ** τὰ χωρία Κάμπου Μετόχια, Μελιδόνι, Καλαμαίς, Ἐξάντη, Σειρεπιδιανὰ. Σκεπαστή, Ἀγλάδες, Ρουμελή, Πέραμα, Βραχίμου, Δλαμπέλος, Ἄνω Χωρίου Κάμπου Μετόχια, Κάτω Χωρίου Κάμπου Μετόχια, Χανσθιανὰ, Σκλωπιανὰ, Ἀγγελιανὰ, Πασαλίτες, Μελισσουργάκη, Κρασούνας, Ἀγυιὰ, Χουμέρι, Βλυχάδα, Βαλῆ, Καστέλλι, Αὐδανίτες, Καστρί, Μοῦντρος, Κεραμωτή, Γαρίπας, Ἀβδαλεῖς, Ἀργουλιῶ, Ἅγιος Μάμμας, Ἅγιος Ἰωάννης, Μαύσαις, Ἐπισκοπὴ, Κεφάλι, Δαφνέδες, Δημιζώλου, Ἀλιάνες, Γαράζω, Νησί, Μουρζανὰ, Ὀμάλα, Κάλυβος, Λειβάδια, Κράνα, Κλεψύμια, Χελιανὰ, Πλαδιανὰ, Φαράτσι, Ἀνώγεια, Σείσαρχα, Μετόχια, Ἀξός, Ζοῦ, Λάκκος, Καμαριότης, Λειβάδα, Δαμάστα, Σείσαις, Ἀλόειδες, Θεοδώρα, Μακρυγιάννη, Ἀγριθία, Κωσταίου, Τσαγιανὰ, Βεργιτανὰ, Ἀσυριῶται, Αἰμόμονος, Χῶνος, Χαλέπα, Βόσκακος, Ἅγιος Παντελεήμων, Μαργαρίτας, Καλανταρῆ, Πηγουιανὰ, Ὀρθῆ, Κάτω Τριπόδος, Ἀπάνω Τριπόδος, Πρινές, Λαγκά, Βεργιανὰ, Πλευριανὰ, Σκορδίλω, καὶ Καλλέργων, Ἀλφά, Σκουλούφια, Ἐρφοι, Βιρὰν-Ἐπισκοπὴ καὶ Κεῖναρτζές, Ἀναχουρδομέτοχα, Κυνηγιανὰ.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἁγίου Μύρωνος** τὰ χωρία Ἁγ. Μύρων, Πετροκέφαλο, Βούτες, Καλέσσα, Σταυράκια, Γεφυράκια, Πενταμῶδι, Σίββα, Κεράσσα, Εὐγενική, Βραχιανὰ, Μετόχι, Κρουσῶνας, Κάτω Ἀσίταις, Ἄνω Ἀσίταις, Σάργω, Πρινιὰ, Κορφαίς, Λουτράκι, Κυθαρίδα, Μετόχιον Νίσση, Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Γοργολαήνη, Ἱερουσαλήμ, Μονὴ, Γωνιαίς, Κερκιοῦτσι, Καμάρι, Δαφναις, Βενεράτο, Ξερολήτῃ καὶ Μονὴ Παλιανή.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἀρχανῶν**, τὰ χωρία, Ἄνω Ἀρχάναις καὶ Κάτω Ἀρχάναις, Βαθόπετρο, Ἁγ. Βλάσσης καὶ Χωριδάκη, Ἁγ. Σύλλας, Γενάρνας, Ζερβου καὶ Μαλλάδες Μετόχια, Βασιλειαίς, Στεργιανὸ καὶ Λιμοχωρι, Μαραθίτης, Προῦσσα, Ἑλληνικά, Μακρὸ τοίχος καὶ Μετόχια, Ἁγιάς Εἰρηνης Μετόχια, Τεχὲς Τιμὸρ Μπαμπά, Σίλαμος, Καλοῦ, Σινατσι, Κανλι-Καστέλλι, Καρκαδιώτισσα, Γέννα, Κόλαινα Ρουκάνι, Γαλάνι, Στιακῶ Μετόχι, Γούρναις, Δξαγκαράκη, Μυρθιώτης καὶ Μουρπουρτζῆ Μετόχια.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Καστελλίου Πεδιάδος**, τὰ χωρία Καστέλλι, Καρδουλιανῶν, Σκλαβεροχωρι, Γαλιανιανῶν

Βαρβάρων, Ἁγία Παρασκευή, Λιλιανῶν, Θρασηῶν, Σαρπᾶς, Ζωφόροι, Μουχτάρων, Σμάρι, Λαγοῦ, Ἀποστόλοι, Διαβαϊδῆ, Πηγαϊδούρη, Μπιτζαριανῶν, Καρουζανῶν, Ἀμαριανῶν, Κασταμονίτσα, Ἀσκοί, Ξειδᾶς, Σπυριδιανῶν, Παναγιά, Αὐλή, Κασάνοι, Ρουσοχώρια, Νιπηδειτῆς, Μαθιά, Ἀρμάχα, Γεράνι, Ἐρπαρος, Θωμαδιανῶν, Μάρθα, Ξενιάκος, Κατωφύγι, Μηλιαράδων, Φράτι, Καραβάδων, Ἁγίας Παρασκιαῖς, Κελλιά, Κολομόδης, Φιλίσσια, Πεζᾶ, Σκυλοί, Μελέσσαις, Ἁγιος Βασίλειος, Χουδέτσι, Βόνη, Γαλατᾶς, Ἀστρίτσι, Βαρβάρων, Ἀπάνω Ἀστρακοί, Κάτω Ἀστρακοί, Κουνάτσι, Κώμαις, Ζαγοριάνοι, Καταλαγάρων, Πασιδαῖς, Μονή Σπηλιώτισσα, Ἀλάγνη Μονοφατσίτου καὶ μέρους Ρίζου.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Καλοχωρίου Πεδιάδος**, τὰ χωρία Καλὸ-χωριὸν, Πισκοπή, Σκοτεινῶν, Ἁγ. Γεώργιος, Κόξαρη, Ἀπάνω Βάθεια, Κάτω Βάθεια, Γούρναϊς, Καινούργιο χωριὸν, Ἀνώπολις, Γάλιππε, Βερροῦ, Γαλύφα, Χαροῦ, Γούβαις, Σγουροκεφάλι, Αἰτάνια, Σταμνί, Σκόπελλα, Μονή Ἀνώπολις, Μονή Ἀγκάραθες, Μοχῆς, Σφενδύλι, Ποταμίαις, Αἰδοῦ, Γωνιαῖς, Κερά, Κράσι, Χερσόνησος, Πισκοπιανῶν, Κουτουλόφαρι, Μάλια καὶ Μονή Καρκαδιώτισσα.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Πύργου**, τὰ χωρία Πύργου, Χάρακας, Ροτάσι, Μεσοχωριὸν, Ἀγεντριᾶς, Ἔθειά, Μουρνιά, Πρινιάς, Παράνυφοι, Ἀμύγαλος, Πλατιανὰ Μετόχι, Ἁγιος Νικόλαος, Καπετανιανὰ, Κουμάσα, Λούλια, Φυρνοσάραγγον, Βαγωνιά, Στάβαις, Ἀκρωτός, Διονῆσι, Κάρυα, Παναγιά ἢ Πετροπανάγια, Στέρναις, Ἁγία-Φωτιά, Ἀσῆμι, Σωκαρῆς, Βελοῦλι, Ἀποῖνι, Πραιτώρια, Δωράκι, Σκινιάς, Γαρίπα, Ἀπάνω καὶ Κάτω, Κατσικάλι, Δραπέτι, Τουρλωτή, Κακοῦ, Καλύδια, Φιλίππου, Καστελλιανὰ, Φαβριανὰ, Δεμάτι, Μαχαιρά, Λαγοῦτα Σωρακιανὰ, Βακιώταις, Μιτσισίρι, Ἴνι, Μοναστηράκι, Μονή Ἁγιοῦ Ἀπόστολοι, Ἀρκαλοχωρι, Ἀλητζανή, Χουμέρι, Πασιδέρος, Γούρναϊς, Στέρωνας, Ζίντα, Μιλιχίσι, Βιτσιλιά, Πάρτηρα, Χαλασῆς, Νίσπητα, Μπαδιά, Βουτουφοῦ, Ἀτσιπάδες, Κάτω Πευλιαῖς, Ἀπάνω Πουλιαῖς, Καλὸ-χωριὸν, Χαντροῦ, Ἁγία Σεμνή, Γάσι, Μουσοῦτα, Πισκοπή, Τεφέλι, Λιγόρτινος, Βλακιώτισσα, Κεφαλάδων καὶ Γενοῦση, Καμάραις, Ἀποσελέμη, Ἀπυράθι, Ἀμουριέλαις, Ἀρμανώγεια, Καλὸ χωριὸν, Δαμάνια, Ἀρκάδι, Κεφάλια, Μελισσοχωρι, Βορρειάς, Τσιροῦτ Κασιέλλι, Μαδῆς, Χαράκι, Πετροκεφάλια, Μονή Ἁγ. Γεώργιος Ἀπανωσήφης, Μεγάλη Βρύση, Πρεβελιανὰ, Ἁγία Βαρβάρα, (Πορτί, Καμπιθιανὰ, Θαλασσιανὰ, Ἀληδιανὰ, Τιθιανὰ,

Ραγουζιανὰ, Παπαδιανὰ, Μυλωνιανὰ, Ζαχαριανὰ. Πηρουσιανὰ), Ἄξεντι, Ἅγιος Θωμᾶς, Ἀδράχθια, Δουλι, Λαράνι, Κουτου, Βερροῦ, Ἀτσιπάδες, Ἀπάνω ἄκρη, Μωρηᾶς, Κάτω ἄκρη, Λούραις, Στόλοι, Ἴνια, Βαλὺ, Γκαγκάλαις, Γράντος, καὶ Κάτω Μούλια.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Μοιρών**, τὰ χωρία Μοίραις, Ἄμπελοῦζος, Ρουφᾶς, Καστέλλι, Σεφερσιανὰ, Γαίλη, Ἀπόλυγνος, Βρέλλι, Μητρόπολις, Χουστουλιανὰ, Βουρβουλίτης, Ἄγ. Δέκα, Πλουτή, Κυρμουσι, Μωρόνι, Ζαρὸς, (Μπομπιανὰ, Τζιγκαναρὰ, Ἀλπαθιανὰ, Πετριανὰ, Μετόχι), Βορίξα, Σκούρβουλα, Λαλουμᾶς, Κούρταις, Φαρί, Παναγία, Παληάμα, Καλαδιανὰ, Μάκραις, Δρόσοι Νιθρητὸς, Γέργερη, (Γέργερη, Καρδαμιανὰ, Μαστραχιανὰ, Τζινιανὰ), Ἀπομαρμᾶ, Μπανασσὸς, Ἀπάνω Μούλια, Ράφτης, Πλάτανος, Πετροκεφάλι, Κουσῆς, Λίσταρος, Γιαλομονόχωρο, Πηγαδάκια, Ἀντισιᾶρι, Πέρι, Ἀληθινή, Πλώρα, Μπόμπια, Τρυπητᾶ, Ἅγιος Κύριλλος, Κρότος, Μιαμοῦ, Βασιλική, Καντήλα, Ἀνώγεια Βασιλικὰ, Φλαδιάκαις, Ἀπεσφακᾶρι, Μονὴ Ἀπαϊζανή καὶ Μονὴ Ὀδηγητριάς.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Βόρρων**, τὰ χωρία Βόρροι, (Χατζηδιανὰ, Τζωρτιανὰ, Ψαρουλιανὰ, Μπαρμπεριανὰ, Μπαγιαρθιανὰ, Κισσοί, (Πυρήνες, Σουλακιανὰ, Χαληλιανὰ, Καταρθιανὰ, Τουρτουδιανὰ, Χαλιτσανὰ, Μέση, Καλοχωραφίτης, Πίσω Ροῦμα, Μέση, Κάτω Μετόχι), Λαγολιῶ, Φανερωμένη, (Βεργιανὰ, Ρηγιανὰ, Δζαρανιανὰ, Παπαδιανὰ), Καλύθια, Μαγαρικᾶρι, Καμάραις, Γληγοριὰ, Τεμενέλη, Τυμπάκι, Ἄγ. Τριάς, Καμηλᾶρη, Πιτσιδία, Σίδα, Ἅγιος Ἰωάννης καὶ Κλημα.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Νεαπόλεως**, τὴν κωμόπολιν Νεάπολις καὶ τὰ χωρία Κουροῦνες, Μονὴ Ἐηρὰ-Ἐύλα, Ὀμφαλιᾶς, Μονὴ Περαμπέλων ἢ Περάμπελα, Περονίδες, Μακρυγέννησα, Πέτρος, Κουνάλι, Ἄμυγδαλόλακκος, (Ἄμυγδαλιᾶς, Φινοκαλιᾶς, Ἀγαλιανὸ, Ἄγ. Σοφία, Δίλακος, Πατσόπουλος, Σοῦδλος, Ἄγ. Αντώνιος, Ἀνώγεια) Βουλισμένη, Κουφή πέτρα, (Μονὴ γυναικεία), Καστέλλι, Κάτω χωριὸν, Ἀπάνω χωριὸν, Πιναῖς, Βρουχᾶς, Σινιᾶς, Καρύδι, Δωριαῖς, Σύρμεσο, Ἐπάνω Λούμας, Κάτω Λούμας, Σελλαις, Μονὴ Κεράμου, Μονὴ Καρδαμούτσας Μονὴ Ἀρέτη, Μονὴ Δωριαῖς, Χουμεριάκο, Λίμναις, Λουσέστρο, Δράκο, Ἄγια Πελαγία, Δύο Πρίνοι, Καλὸς Λάκκος, Βρύσαις, Ἄρκευδᾶς, Ρουσαπιδιά, Τζένια, Γαῦδουβρα, Ἄμυγδαλοί, Πλατυπόδι, Νικηθιανὸς, Μονὴ Κρεμαστῶν, Βραχᾶσι, Μίλατος, Λατσίδα, Μονὴ Ἄγ. Γεώργιος, Βραχασώτης.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἄγ. Νικολάου** τὴν κωμόπο-

λιν Ἀγ. Νικόλαος, Κριτσά, Κρούστα, Πρίνα, Καλὸ χωριόν, Μαρδάτη, Μονὴ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Τάπαις, Ξηρόκαμπος, Κερατήδια, Πατεριανὰ, Στεφανιανὰ (Πίσιδων καὶ Λάζιδων Ἀτζιπραγὰ, Ἑλληνικὰ, Κατοίκι, Ἐλοῦνδχ, Σπίνα-λόγγα, Μέσα Λακόνια (Φλαμουριανὰ, Περβόλα, Μονὴ Ἀγ. Τριάς) Ἐξω Λακόνια (Μερνελιανὰ Φχιρορετζιανὰ, Καραβελιανὰ, Μετόχιον Κανακάρης) Ἐλοῦντα.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Ἱεραπέτρας** τὴν κομόπολιν Ἱεράπετρα καὶ τὰ χωρία Κεντρι, Μακρολιὰ, Μεσελέρι, Καπίστρι, Γιανίτσι, Κεφάλι, Μονὴ Φανερωμένης, Κάτω χωριό, Ἀπάνω χωριό, Πισκοπή, Ἀγ. Ἰωάννης, Μονὴ Παπλινού, Ἀνατολή, Ἀγ. Γεώργιος, Λουτρὰς, Καλαμαῦκα, Μάλαις, Καλογέρι Μονὴ Ἐξακουστή, Καβούσι, Μοναστηράκι, Βασιλική, Χριστός καὶ Πασσᾶς.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Τζερνιάδου** τὰ χωρία Τζερνιάδων, Λαγοῦ καὶ Πινακιανῶν, Φαρσάρων, καὶ Μαρυκατέων, Ἀγ. Κωνσταντίνος, Μέσα Ποτάμι, Ὀξω Ποτάμι, Μετα Λασίθι, Μονὴ Κρουσταλένια, Ψυχρὸν, Πλάτι Γεροντομουρί, Μετόχι, Μαγουλάς, Καρινάκι Ἀβρακόντες, Κουδουμαλιά, Πλαθιανῶν, Ἀγ. Γεώργιος καὶ Μονὴ Ζωοδόχος Πηγὴ Βιδιανού.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Πεῦκου** τὰ χωρία Ἄνω Βιάνος, Κάτω Βιάνος, Χόντρος, Βαχός, Ἀγ. Βασίλειος, Κρεβατᾶς, Κεφαλοβρούσι, Ἀμιρᾶς, Συκολόγος, Καλάμι, Πεῦκος, Μουρινιές, Μῦθοι, Γζόγια, Μύρτος, Ρίζα καὶ κάτω Σύμη.

Τὸ **Εἰρηνοδικεῖον Σητείας** τὰ χωρία Λιμὴν Σητείας, Πισκοκέφαλον, Κάτω Πισκοπή, Σκοπή, Χαμέζι, Ρίζα, Παρασπόρι, Ἀγλάδια, Κυμουριώτου, Σκλαβεδιάκου Ἀγ. Φωθιά Ρεῦσα Ἐκκλησιᾶ, Μαρινὰ, Ἀπάνω Πισκοπή, Σωτήρα, Σκορδίλλων Τουρτούλοι, Σαντάλι, Σφακιά, Ζοῦ, Πισκοκεφάλου μετόχια, Τουρλωτή, Σφάκα, Λάστρος, Μετόχια, Τουρλωτῆς, Μέσα Μουλιανὰ, Ὀξω Μουλιανὰ, Καρύδι Μαγκασὰ, Χῶνος, Παλιὸ Μιτάτο, Ξερολίμνη, Μισιργιού, Κασιδόνη, Σίτανος, Παλιόκαστρον, Χοχλακῆς, Ἀζοκέρματος, Κελλάρια Ἀδραβάστοι, Κλεισιδι, Ζάκρος, Μονὴ Τοπλεῦ, Ρουμάκα, Ὀρνὸ, Λάπιθος Στραβοδοξάρι Γράς, Πεῦκοι, Δαφνί, Ἀγ. Μαρμας, Κρυγιὰ, Χαντρᾶς, Ἀζάλι, Μαρουλά Μετόχι, Πιλαλίματα, Περιβολάκια, Παλιοπέτσι, Λιθίνες, Βορὲ, Παπαγιαννάδων, Συκιά, Σκλάβοι, Κανένες, Βαβέλοι, Καλαμαῦκοι Ἐτειὰ, Ἀρμένιοι, Δρογγάροι, Ἀπίδι, καὶ Καλὸς Λάκκος, Τσῶ, Καλὸ-χωριό, Χαμέτουλο Λαμνῶνι, Ζάκαθος, Ἀνάργγυρος, Ζῦρος, Ἀδρόμυλοι, Κατελιώνας, καὶ Μονὴ Καψά.

Εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου Εἰρηνοδικείου περιλαμβάνεται καὶ πᾶς ἄλλος τόπος ὅστις κείται μεταξὺ τῶν, ὡς ἀποτελούντων τὴν περιφέρειαν ἐκάστου, κατονομαζομένων χωρίων, καίπερ μὴ ῥητῶς ἀνωτέρω ἀναφερόμενος.

Δι' Ἡγεμονικοῦ Δικτάγματος κανονισθῆσεται ἡ τήρησις τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκοφυλακείων. Ἡ διατάξις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου περὶ τηρήσεως τῶν βιβλίων τούτων κατὰ δήμους καταργεῖται.

Ἄρθρ. 4. Τὰ Εἰρηνοδικεῖα διακροῦνται εἰς δύο τάξεις καὶ πρώτης μὲν τάξεώς εἰσι τὰ τῶν πόλεων Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Ἱερραπέτρας, δευτέρας δὲ πάντα τὰ λοιπὰ.

Ἄρθρ. 5. Τῇ γνωμοδοτήτει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης δύνανται δι' Ἡγεμονικοῦ Δικτάγματος νὰ μεταβάλλωνται τὰ ὅρια τῆς περιφέρειας τῶν εἰρηνοδικείων καὶ αἱ ἔδραι αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὰ Εἰρηνοδικεῖα δικάζουσι ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων :

Ἀνεκκλήτως μὲν πᾶσαν διαφορὰν τοῦ ἐνοχικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ἐμπραγμάτου περὶ κινήτων δικαίου, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμάς.

Ἐκκλητῶς δὲ τὰς αὐτὰς διαφορὰς μέχρις ἀξίας δραχμῶν 600.

Ἐπὶ διεκδικητικῶν ἀγωγῶν ἀκινήτων, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμάς 600, ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀγωγὴν του εἴτε ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον δικάζει πάντοτε ἐκκλητῶς τὰς ἀγωγὰς ταύτας.

Ἄρθρ. 7. Τὰ Εἰρηνοδικεῖα δικάζουσι πρὸς τοῦτοις ἄνευ διακρίσεως ἀξίας :

α'.) Περὶ βλάβης ἢ παρεμποδίσεως τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῶν ὁδῶν.

β'.) Περὶ καταστροφῆς ἢ βλάβης αἱμασσιῶν, τάφρων καὶ ἄλλων περιβόλων.

γ'.) Περὶ βλάβης ἢ μετακινήσεως ὀρίων.

δ'.) Περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν χρῆσιν ρεόντων ὑδάτων ἢ ἀναφουμένων ἐκ τῆς παρακωλύσεως ὑδραγωγείων, ποτιστικῶν ἐκροῶν ἢ ὀχετῶν.

ε'.) Περὶ ἀγωγῶν πρὸς ἀποτροπὴν ζημίας δυναμένης νὰ προέλθῃ ἐξ οἰκοδομημάτων ἀπειλούντων πτώσιν ἢ ἐκπραγμάτων ἐκτεθειμένων ἢ ἀνηρητημένων.

ς'.) Περὶ ζητημάτων μεσοτοιχίας.

ζ'.) Περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Ἄρθρ. 8. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α'. β'. γ'. δ'. στ'. καὶ ζ'.

τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης εἶναι μείζων τῶν 600 δραχμῶν ρυθμίζουσι μόνον πρόσωρινῶς τὴν διακατοχὴν λαμβάνοντα τὰ πρὸς διευθέτησιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀποτροπὴν τῶν διενέξεων ἀναγκαῖα πρόσωρινὰ μέτρα, τοῦ ζητήματος τῆς ὀριστικῆς διακατοχῆς ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Πρωτοδικείων. Τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ νομῆς κανονίζει ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου.

Ἄρθρ. 9. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τὰ Εἰρηνοδικεῖα δικάζουσιν ἐπὶ παντὸς ἀδικήματος τιμωρουμένου διὰ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς. ἐὰν μὴ ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς 300 ἢ διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ ἔτος κατὰ μέγιστον ὄρον.

Πᾶσα ποινικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδικείου, πλὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ μικροπαισμάτων ἐκδιδομένων, ὑπόκειται εἰς τὸ ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως μέσον.

Ἄρθρ. 10. Τὰ Εἰρηνοδικεῖα συνεδικάζουσι καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἀδικήματος πολιτικῆς ἀγωγῆς ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ἐὰν συνεισχυθῶσι μετὰ τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς. Τὸ ἐκκλητὸν ἢ ἀνέκκλητον τῶν τοιούτων ἀποφάσεων κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 6.

Μὴ ἐκκαθαρισθεῖσαν τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν παραπέμπουσιν εἰς τὰ ἀρμόδια πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 11. Αἱ κατὰ τῶν ἐκκλητῶς ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἐφέσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ὑπάγεται τὸ Εἰρηνοδικεῖον.

Ἄρθρ. 12. Οἱ Εἰρηνοδίκαι μεταβαίνουνσι καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτῶν πρὸς ἐκδίκασιν πταισμάτων καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων κατὰ τὸν περὶ μικροδιαφορῶν καὶ μικροπαισμάτων νόμον.

Ἄρθρ. 13. Παρ' ἐκάστῳ Εἰρηνοδικεῖῳ διορίζεται Εἰδικὸς Γραμματεὺς. Ὁ εἰδικὸς οὗτος ὑπάλληλος ὡς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ἀνακρίνει τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδικείου ὑπαγόμενα πλημμελήματα καὶ ὡς Δημόσιος Κατήγορος εἰσάγει τὰ καὶ τὰ πταίσματα ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἐκτελεῖ δὲ καὶ ἔργα Γραμματεῶς τοῦ Εἰρηνοδικείου κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τῶν λοιπῶν ἀδικημάτων. Ὁ αὐτὸς ὑπάλληλος εἶναι αὐτοδικαίως ἀναπληρωτὴς τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἰσχύει ὁ τελευταῖος οὗτος ἐνεργῆ ὡς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πρωτοδικεῖα

Ἄρθρ. 14. Ἰθρύνονται τέσσαρα Πρωτοδικεῖα Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου ἐδρεύοντα τὰ μὲν τρία πρῶτα εἰς τὰς ὁμώνυμους πόλεις καὶ τὸ τέταρτον εἰς Ἅγιον Νικόλαον Μεραιβέλλου. Περιφέρειαι αὐτῶν εἰσι τοῦ μὲν Πρωτοδικείου Χανίων ἡ ὁμώνυμος πόλις καὶ αἱ ἐπαρχίαι Κυδωνία, Κίσσαμος, Σέλινον, Σφακία καὶ Ἀποκόρωνας· τοῦ δὲ Πρωτοδικείου Ρεθύμνης ἡ ὁμώνυμος πόλις καὶ αἱ ἐπαρχίαι Ρεθύμνον, Μυλοποτάμον, Ἀμάριον καὶ Ἅγιος Βασίλειος· τοῦ δὲ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου ἡ πόλις Ἡρακλείου, καὶ αἱ ἐπαρχίαι Πεδιὰς, Μονοφάτσιον καὶ μέρος Ρίξου, Καινούργιον, Πυργιώτισσα, Μαλεβύζιον καὶ Τέμενος· τοῦ Πρωτοδικείου Λασηθίου αἱ ἐπαρχίαι Μεραιβέλλον, Σητεία, Ἰεράπετρος, Βιάννος, καὶ Λασηθιον.

Ἡ ἐκ Νεαπόλεως ὅπου μέχρι τοῦδε ἐδρεύει μετὰθεσις εἰς Ἅγιον Νικόλαον Μεραιβέλλου τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικείου Λασηθίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ ὁ Δῆμος τῆς νέας ἑδρας ἐξεύρῃ τὰ καταστήματα καὶ ἀναλάβῃ τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς, ἐγκαταστάσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων τῶν καταστημάτων τούτων δικηρῶς.

Ἄρθρ. 15. Εἰς ἕκαστον Πρωτοδικεῖον διορίζεται εἰς πρόεδρος. Εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου διορίζονται ἀνὰ τέσσαρες δικασταὶ καὶ ἰσάριθμοι ἀναπληρωταί, εἰς δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον Λασηθίου τρεῖς δικασταὶ καὶ ἰσάριθμοι ἀναπληρωταὶ καὶ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Χανίων εἴς δικασταὶ καὶ ἰσάριθμοι ἀναπληρωταί. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρωτοδικῶν αὐξάνει δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Οἱ Εἰρηνοδίκαι τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου εἰσὶν αὐτοδικαίως ἀναπληρωταὶ τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 16. Διὰ τὴν νόμιμον σύνθεσιν τοῦ Πρωτοδικείου ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τριῶν δικαστῶν, ὧν εἰς ὁ Πρόεδρος.

Κωλύομενον τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῦ ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότερος πρωτοδίκης.

Ἄρθρ. 17. Τὰ Πρωτοδικεῖα δικάζουσι :

Α'.) Ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

α'.) κατὰ πρῶτον βαθμὸν, πάσας τὰς διαφορὰς, πλὴν ἐκεῖνων αἰτινες ἐξαίρουνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου.

β'.) κατὰ δεῦτερον βαθμὸν, τὰς ἐρέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν Εἰρηνοδικείων τῆς περιφερείας τῶν.

Β'.) Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

α'.) κατὰ πρῶτον βαθμὸν, τὰ ἀδικήματα τὰ φέροντα κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον χαρακτηῖρα πλημμελήματος, τὰ μὴ ἐξαιρεθέντα τῆς δικαιοδοσίας τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου.

β'.) κατὰ δεύτερον βαθμὸν, τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Εἰρηγοδικείων.

Ἄρθρ. 18. Πᾶσαι αἱ κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοδικείου ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ἐφετεῖον

Ἄρθρ. 19. Τὸ Ἐφετεῖον ἐδρεύει ἐν Χανίοις, διορίζονται δὲ παρ' αὐτῶν εἰς πρόεδρος, ἕξ δικασταὶ καὶ ἕξ ἀναπληρωταί.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοδικῶν καὶ οἱ Πρωτοδίκαι εἰσὶν αὐτοδικαίως ἀναπληρωταὶ τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 20. Πρὸς νόμιμον σύνθεσιν τοῦ Ἐφετείου ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις πέντε δικαστῶν, ὧν εἰς ὃ Πρόεδρος. Κωλυόμενον τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότερος ἐφέτης ὑπολογιζομένης διὰ τὴν ἀρχαιότητα τῶν ἐξ ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐφετῶν τῆς ὅλης ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ ἐν Ἑλλάδι ἰσοβίου ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Τὸ Ἐφετεῖον δικάζει:

α'.) τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοδικείων.

β'.) τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν βουλευμάτων τῶν δικαστικῶν Συμβουλίων.

γ'.) περὶ τῶν ζητημάτων συγκρούσεως δικαιοδοσίας ἢ καθηκόντων θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς, μεταξὺ δικαστικῶν ἀρχῶν ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Κακουργιοδικεῖα

Ἄρθρ. 22. Τὰ κακουργιοδικεῖα εἰσι τρία ἐδρεύοντα ἐν ταῖς πόλεσι Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου, δικάζοντα τὰς ἐπὶ κακουργήμασι κατηγορίας.

Ἄρθρ. 23. Ἡ περιφέρεια τοῦ Κακουργιοδικείου Χανίων περιλαμβάνει τὴν πόλιν Χανίων καὶ τὰς ἐπαρχίας Σελίνου, Κισ-

σάμου, Κυθωνίας, Αποκορώνου, Σφακιών και τὰ προσηρητημένα ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις νησίδια. Ἡ περιφέρεια τοῦ ἐν Ρεθύμνῃ Κακουργιοδικείου περιλαμβάνει τὴν πόλιν Ρεθύμνου, καὶ τὰς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, Ἁγίου Βασιλείου, Ἀμαρίου καὶ Μυλοποτάμου, ἡ δὲ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ Κακουργιοδικείου πᾶσαν τὴν λοιπὴν νῆσον καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς.

Ἄρθρ. 24. Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν, αἰτήσῃ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, ὁρίζει ἡμέρας πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ ἐκδίκασιν τῶν κακουργημάτων εἰς τὰ κακουργιοδικεῖα, ὁ δὲ Γεν. Εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει κατὰ τὰς δικασίμους ταύτας τὰς ὥριμους πρὸς συζήτησιν ὑπεθέσεις κατ' οἰκίαν κρίσιν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχυτέρας αὐτῶν ἐκδικάσεως.

Ἄρθρ. 25. Τὰ Ἐφετεῖον εἶναι καὶ Κακουργιοδικεῖον Χανίων.

Ἄρθρ. 26. Τὰ Κακουργιοδικεῖα Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης συντίθενται νομίμως ἐκ πέντε δικαστῶν, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Γραμματέως ὡς δικασταὶ ὁρίζονται τρεῖς μὲν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐκ τῶν Ἐφετῶν, δύο δὲ λαμβάνονται ἐκ τῶν δικαστῶν τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ Πρωτοδικείου, προσδιοριζόμενοι εἰς ἐκάστην συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Κακουργιοδικείου. Τὸ συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης διορίζει συγχρόνως μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἀναπληρωτικά ἐκ τῶν Ἐφετῶν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τυχόν κωλυθησομένων ἐξ οἰουδήποτε λόγου τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 27. Κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Κακουργιοδικείου Ἡρακλείου ἢ Ρεθύμνης προεδρεύει ὁ τὴν ὑπηρεσίαν ἀρχαιότερος ἐφέτης.

Κωλυομένου δικαστοῦ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἢ Ρεθύμνῃ Πρωτοδικείου ἀναπληρεῖ τοῦτον ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ἄρθρ. 28. Ἔργα Εἰσαγγελέως παρὰ τοῖς Κακουργιοδικεῖσι Χανίων, Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης δύνανται νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ οἱ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως ὑποκατασταθέντες ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἢ εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Ἄρθρ. 29. Ἔργα γραμματέως παρὰ τῷ Κακουργιοδικεῖῳ Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνου ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τῷ αὐτόθι Πρωτοδικεῖῳ γραμματεὺς καὶ τούτου κωλυομένου εἰς τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτοῦ. Κλητῆρος δ' ἀκροατηρίου ἔργα ἐκτελεῖ εἰς τῶν κλητῆρων τοῦ Πρωτοδικείου, ὃν προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Κακουργιοδικείου.

Ἄρθρ. 30. Οἱ δικασταὶ τοῦ Ἐφετείου, οἵτινες μετέσχον τῆς κατ' ἔφεσιν κατὰ βουλευμάτων δίκης δὲν κωλύονται ἐκ τούτου νὰ μετάσχῃσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὡς μέλη τοῦ Κακούργιοδικείου.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ ΣΤ'.

Ἄναθεωρητικόν.

Ἄρθρ. 31. Τὸ ἀναθεωρητικόν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐξ ἑπτὰ μελῶν, ὧν εἷς ὁ Πρόεδρος, τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Γραμματέως. Χρὴν εἰσαγγελέως παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ ἐκπληροῖ ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς, χρὴν δὲ γραμματέως ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐφετείου. Πάντες οὗτοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ'. Κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Δικαστικὰ συμβούλια.

Ἄρθρ. 32. Τὸ δικαστικόν συμβούλιον ἐκάστου Ἐφετείου ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν, ἐκάστου δὲ Πρωτοδικείου ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν τοῦ Πρωτοδικείου, ὧν εἷς ὁ ἀνακριτής, ὅστις ὁμοῦς ἐξαιρεῖται ὡσάντις τὸ συμβούλιον πρόκειται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ διαφορῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ὀρίζει ἐκάστοτε ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ προεδρεύων τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἄρθρ. 33. Τὸ συμβούλιον συνεδριάζει ἰδιαιτέρως ἀποφαινέται δὲ διὰ βούλευματος :

- α'.) Ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν.
- β'.) Περὶ προσωρινῆς παύσεως τῆς περαιτέρω καταδιώξεως.
- γ'.) Περὶ τῆς διεξαγωγῆς περαιτέρω ἀνακρίσεων καὶ
- δ'.) Περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δικαστηρίου παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου. Ἀποφαινέται δ' ἐπίσης ἐπὶ πάσης διαφορῆς μεταξὺ Εἰσαγγελέως καὶ Ἀνακριτοῦ καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου, περὶ οὗ εἰδικώτερον προνοεῖ ἡ Ποινικὴ Δικονομία.

Ἄρθρ. 34. Τὰ βουλευματα ἐκκαλοῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, ἀποφαινόμενου ἐπ' αὐτῶν ἐν συμβουλίῳ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 35. Οἱ μετασχόντες τοῦ βουλευματος δικασταὶ τοῦ

Πρωτοδικείου δὲν κωλύονται νὰ μετάσχῳσι τῆς περαιτέρω ἐκδικάσεως τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πρόεδροι

Ἄρθρ. 36. Ὁ Πρόεδρος προίσταται τοῦ δικαστικοῦ Συλλόγου. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως διευθύνει τὴν συζήτησιν, διατάσσει τὸν κλητῆρα ν' ἀπαγγεῖλῃ τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὴν προκειμένην συζήτησιν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων, κηρύττει περατωμένην τὴν συζήτησιν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις συζητηθῇ ἀρκούντως, δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν καὶ φροντίζει περὶ τῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν εὐταξίας.

Ἄρθρ. 37. Ἐὰν μετὰ τὴν συζήτησιν ἀναβληθῇ ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως, ὁ Πρόεδρος διορίζει Εἰσηγητὴν, διευθύνει τὴν διάσκεψιν, ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, συλλέγει τὰς ψήφους ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ προβαίνων ἐφεξῆς ἀπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὸν διορισμὸν πρὸς τὸν ἀρχαιότερον, ψηφοφορῶν αὐτὸς τελευταίος, εἶναι ἰσοψήφιος τοῖς λοιποῖς δικασταῖς καὶ ἀπαγγέλει, τὴν ἀπόφασιν. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἢ ἀποφάσις πρέπει νὰ δημοσιεύηται ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συζητήσεως. Ἐπὶ δὲ πολιτικῶν αἰ μὲν ἀποφάσεις τῶν Εἰρηνοδικείων πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, αἱ δὲ τῶν Πρωτοδικείων ἐντὸς εἴκοσι καὶ αἱ τοῦ Ἐφετείου ἐντὸς τεσσαράκοντα· ἄλλως ὁ ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ὑπαίτιος βραδύτητος ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Κατὰ τὴν εἰσήγησιν ἀναγιγνώσκονται πάντα τὰ ἐγγράφα τῆς δίκης, ὅσα εἰσὶν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως, ἢ δὲ ἐπὶ ἄλλαις πληροφορίαις τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 38. Περὶ τῆς διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας συντάσσονται πρακτικὰ, ἐν οἷς ἀναφέρεται ἐν συνόψει ἡ γνώμη ἐκάστου ἢ σημειοῦται ἡ ὁμοψηφία καὶ καταχωρίζεται ἐν περιλήψει ἡ γενομένη ἀπόφασις· τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως. Πᾶς δικαστὴς δικαιούται νὰ καταχωρήσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφέρουσαν γνώμην του καὶ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν αὕτη στηρίζεται.

Ἄρθρ. 39. Τὰ πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων κατὰ τὸν περὶ συμβολαιογράφων νόμον βιβλία, ὡς καὶ τὰ εὐρετήρια αὐτῶν καὶ τῶν κλητῆρων, πρέπει νὰ μονογραφῶνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, τὰ δὲ εὐρετήρια καὶ βιβλία τῶν δικαστικῶν γραμματέων καὶ δικηγόρων παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἢ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ οὗτοί εἰσι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 40. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐπιкуроῖ τὰς ὑπογράφας, ὡσάκις τις ζητήσῃ τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἢ ὡσάκις ὁ νόμος τὸν διατάσσει.

Ἄρθρ. 41. Πᾶς Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιπλήττῃ τοὺς παρ' αὐτῷ γραμματεῖς, γραφεῖς καὶ κλητήρας. Τοὺς δὲ συμβολαιογράφους ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, πρὸς τοὺς δικαστὰς καὶ δικηγόρους δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ καμῇ παρατηρήσεις ὅπως ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς εἰς τὸ καθήκον.

Ἄρθρ. 42. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Προέδρου διαγράφονται εἰδικώτερον ἐν τῇ Πολιτικῇ καὶ Ποινικῇ Δικονομίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 43. Παρὰ τῷ Ἐφετείῳ διορίζονται εἰς Γενικὰς Εἰσαγγελεὺς καὶ εἰς Ἀντεισαγγελεὺς εἰς ὃν δύναται ὁ Εἰσαγγελεὺς ν' ἀναθέσῃ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ μέρους τῶν ὑποθέσεων ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν ὠρισμένου κλάδου ὑπηρεσίας ἀναπληροῖ δὲ οὗτος αὐτεπαγγέλτως τὸν Εἰσαγγελεῖα κωλυόμενον. Παρ' ἐκάστῳ δὲ Πρωτοδικεῖῳ διορίζεται εἰς Εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρ. 44. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διεύθυνῃ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ εἶνε διωρισμένος τὰς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 45. Ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς προΐσταται τῶν παρὰ Πρωτοδικικῆς Εἰσαγγελιῶν, καὶ δέχεται παρ' αὐτῶν ἀναφοράς, λαμβάνει δὲ ὁδηγίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δίδει ταιαύτας εἰς τοὺς παρὰ Πρωτοδικικῆς Εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρ. 46. Πᾶς Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ μετὰ πάσης ἐλευθερίας κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθήσιν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων λαμβάνων, ὅμως ρητὴν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του ὀφείλει νὰ τὴν ἐκτελέσῃ ταχέως καὶ ἀκριδῶς.

Ἄρθρ. 47. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐνώπιον

τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τῆς δημοσίας τάξεως, νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων.

Ἄρθρ. 48. Πᾶς Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας του, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν δικαστηρίων. Πρὸς τοῦτο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γινῶσιν τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τῶν γραμματέων, δικηγόρων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων, νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ κατὰστημά των καὶ νὰ λαμβάνῃ, χρείας τυχοῦσης, ἀντίγραφα ἐκ τῶν εὐρετηρίων καὶ λοιπῶν βιβλίων των.

Ἄρθρ. 49. Ὁ παρ' Ἐφέταις καὶ Πρωτοδικαίς Εἰσαγγελεὺς ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, δικαστικούς γραμματεῖς, δικηγόρους, συμβολαιογράφους, ὑποθηκοφύλακας καὶ κλητῆρας, ἔχει ἰδίως τὸ δικαίωμα α') νὰ διδῇ ὁδηγίας· β') νὰ τάσῃ προθεσμίας πρὸς ἐκτελέσιν τῶν εἰς αὐτοὺς διδομένων ὁδηγιῶν ἢ ἄλλων διαταγῶν· γ') νὰ τοὺς δικτάσῃ νὰ ἐκτελῶσιν ἐπιμελῶς τὰ καθήκοντά των, ὅσάντις ἢ ἀρνῶνται ἢ ἐλιγρωῶσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν· δ') νὰ τοὺς ἐπιπλήτῃ καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς πειθαρχικὸν πρόστιμον μέχρι 30 δραχμ. Ἐπὶ βαρυτέρων πειθαρχικῶν παραπτώματων, ἡ ποινὴ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, κατ' αἴτησιν τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεῶς.

Ἄρθρ. 50. Οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ δημόσιοι κατήγοροι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις τῶν μὲν ποινικῶν δικαστηρίων πάντοτε, τῶν δὲ πολιτικῶν ὅσάντις ἢ γνωμοδότησι αὐτῶν εἶναι ἀναγκαῖα, ἄλλως ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος· ἀποκλείονται ὁμῶς τῶν δικαστικῶν διασκέψεων.

Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἀγορευοῦσιν ἰστάμενοι.

Ἄρθρ. 51. Εἰς τὸν Εἰσαγγελεᾶ ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, κατὰ τὰς εἰδικωτέρας διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 52. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν ἐντὸς τῆς περιφερείας των τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνακρίσεως· ἰδίως δὲ διευθύνουσι: α'.) τὴν προδικασίαν, προτείνοντες μάρτυρας καὶ φροντίζοντες νὰ κληθῶσιν οὗτοι καὶ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ τέλος ἐνεργούντες πάσας τὰς ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ ἀναφερομένας πράξεις. Αἱ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκδιδόμεναι κλήσεις καὶ ἐντάλματα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἐκτελοῦνται μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελεῶς. β'.) Τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων κατηγορίαν. γ'.) Τὴν ἐκτέ-

λατιν τῶν παρὰ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 53. Ἡ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας του δημόσια ἔνοπλος δύναμις εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 54. Ὁ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον α.) τῶν εἰσερχομένων, ἐν ᾧ καταχωρίζονται καθ' ἑκάστην πάντα τὰ καταμηνυθέντα ἢ ἄλλως εἰς ἀνάκρισιν ὑποδληθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα. β.) τῶν ἐκτελέσεων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὀριζόμενα ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ.

Οἱ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαίᾳ Ἑρακλείου καὶ Ρεθύμνης Εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι πρὸς τούτοις νὰ τηρῶσι βιβλία τῶν ἐν τοῖς Κακουργιοδικαίᾳ οἰς τούτοις δικασθεῖσῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 55. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα βιβλία θέλουσι κρατεῖ. α.) Ὁ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος δημόσιος κατήγορος ἢ ὁ ἀναπληρῶν αὐτὸν διὰ πάντα τὰ καταμηνυθέντα εἰς αὐτὸν πταίσματα καὶ πλημμελήματα καὶ τὰς ἐπιδληθείσας ποινὰς παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικεῖου. β.) Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς διὰ πάσας τὰς εἰς αὐτὸν πρὸς κατηγορίαν διευθυνθείσας ἢ παρὰ τοῦ Κακουργιοδικεῖου Χανίων δικασθείσας ὑποθέσεις.

Ἄρθρ. 56. Καθ' ἑκάστον μῆνα ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν ἀκριβῆ περίληψιν τῶν εἰρημένων βιβλίων α.) ὁ δημόσιος κατήγορος εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέα, β.) ὁ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεὺς εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις.

Ἄρθρ. 57. Κατὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν ἐκθέσεις περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης α.) οἱ δημόσιοι κατήγοροι, ἢ οἱ τούτους ἀναπληροῦντες, πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ Πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελέα περὶ τῶν πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων β.) οἱ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελεῖς πρὸς τὸν παρ' Ἐφέταις, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων γ.) ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.

Ἄρθρ. 58. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἐξαμηνιαῖαι ἐκθέσεις θέλουσι περιέχει: α.) πινάκων περιεκτικῶν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἑκάστου εἶδους καταμηνυθέντων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, τῶν καταδικῶν ἢ ἀθωώσεων καὶ τῶν εἰσέτι ἀνακρινόμενων ἐγκλημάτων. Περίληψις τῶν πινάκων τούτων θὰ δημοσιεύεται κατὰ τριμηνίαν ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδῃ τῆς Κρητικῆς Πολιτείας β.) τὰς αἰτίας τῶν αὐξήσεων καὶ μειώσεων πάντων ἢ τινῶν πταισμάτων, πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων ὡς καὶ τὰ ληπτέα τυχόν πρὸς καταστολήν

τούτων μέτρα γ'.) παρατηρήσεις περί τῆς διαγωγῆς τῶν ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων ὑπαλλήλων, τῶν δικηγόρων, συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων, κλητῆρων, χωροφυλάκων κλπ. ὡς καὶ περί τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἢ ἄλλων ποινικῶν ἀποφάσεως δ'.) τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποπερατώσεως τῶν εἰσέτι ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ε'.) παρατηρήσεις περί τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς βελτιώσεως αὐτῶν στ'.) παρατηρήσεις περί τῶν ἐλλείψεων τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ζ'.) παρατηρήσεις περί τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν προσκομμάτων καὶ δυσχερειῶν.

"Ἄρθρ. 59. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν ἐκθεσιν περί τῆς διαχειρίσεως τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης α'.) οἱ Εἰρηνοδίκαι, πρὸς τὸν παρὰ Πρωτοδικαίᾳ ἀρμόδιον εἰσαγγελέα β'.) οἱ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεῖς, πρὸς τὸν παρ' Ἐφετάῳ γ'.) ὁ τῶν Ἐφετῶν, πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον.

"Ἄρθρ. 60. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἐκθέσεις θέλουσι περιέχει ἐν εἴδει πίνακος τὸν ἀριθμὸν α'. τῶν κατὰ τὰ ληξάν ἔτος εἰσαχθεισῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικῶν β'.) τῶν πτωχέυσων καὶ κατατάξεων γ'.) τῶν προδικαστικῶν παρεμπιπτουσῶν, ὀριστικῶν καὶ κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην ἐκδοθεισῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων δ'.) τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν ε'.) τῶν προκυψασῶν ἐπιτροπειῶν καὶ κηδεμονιῶν παντὸς εἶδους. Οἱ πίνακες θὰ δημοσιεύωνται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

"Ἄρθρ. 61. Αἱ ἐκθέσεις αὗται θὰ περιέχωσι συντόμως:

α'.) Τὰς αἰτίας, δι' ἃς αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι δὲν ἐπερατώθησαν εἰσέτι, β'.) τὰς αἰτίας τῆς συμβάσης τυχὸν ἀυξομειώσεως τῶν δικῶν γ'.) τὰ περί ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, τὴν διοίκησιν τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπειστευμένων ὑποθέσεων, τὴν δραστηριότητα τῶν μελῶν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, τὰς παρατηρηθείσας τυχὸν ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας εἰς τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπειῶν καὶ κηδεμονιῶν δ'.) τὴν κατάστασιν τῶν δικαστικῶν καταστημάτων ε'.) τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἰδίᾳ δὲ τῶν δικηγόρων, συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων, κλητῆρων καὶ μεσιτῶν, τὰ περί τὰς γνώσεις, τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν περὶ τὸ ἔργον δραστηριότητα καὶ τὰς εἰς αὐτοὺς καταγνωθείσας πειθαρχικὰς ἢ ἄλλας ποινὰς στ'.) τὰς εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος δοθείσας ἀδείας ἀπουσίας.

"Ἄρθρ. 62. Οἱ Εἰσαγγελεῖς θέλουσι κρατεῖ εἰς δικαστικὰς ὑπο-

θέσεις ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἀρχάς.

Ἐκαστος Εἰσαγγελεὺς, Εἰρηνοδίκης ἢ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ τηρῇ βιβλίον ἀλληλογραφίας ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην θέλει καταχωρῆσει περιληπτικῶς καὶ ὑπ' αὐξήοντα ἀριθμὸν τὰ σχέδια τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων καὶ αἰτήσεων, τὰς ἐκτελεστέας ἀποφάσεις, τὰ περὶ συλλήψεως ἢ φυλακίσεως ἐντάλματα καὶ τὰς κλήσεις. Ἐπὶ παντός δὲ ἐξερχομένου ἐγγράφου σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρ. 63. Κωλυομένου τοῦ Ἀντεισαγγελέως ἀναπληροῦ τὸν Γενικὸν Εἰσαγγελεῖα ὁ νεώτερος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Ἐφετῆς, τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν κωλυομένου ἀναπληροῦσιν οἱ νεώτεροι ὡσαύτως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Πρωτοδίκαι καὶ μετ' αὐτοῦς οἱ Εἰρηνοδίκαι τῆς περιφέρειᾶς τοῦ Πρωτοδικείου καὶ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐκτός ἂν οὗτος κωλύηται λόγῳ ἐξαιρέσεως, ὁπότε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἀνήκει εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 64. Κωλυόμενον τὸν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ δημοσίῳν κατῆγορον ἀναπληροῦ ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦτου κωλυομένου οἱ ἀναπληρωταὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ σειράν ἀρχαιότητος. Ἐὰν πάντες κυλύωνται, ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν, εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν Εἰσαγγελεῖα τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 65. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἀντὶ τοῦ δημοσίου κατηγόρου πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας, ἢν δύναται νὰ εἰσαγάγῃ καὶ ὁ ἴδιος δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικείου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς, ὅπως παραστῇ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας ἀντὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 66. Ἐπὶ οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται οἱ Πρόεδροι ἢ τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιπλήξωσι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐνεργούντας Εἰσαγγελεῖς ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωσι τὰς πράξεις αὐτῶν καθ' ἑἰς ἑκάστην εἰς ὅσον ἴσως ἀφαιρέσωσιν ἀπ' αὐτῶν τὸν λόγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀνακοιταὶ

Ἄρθρ. 67. Τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, ὑποστηριζομένη καὶ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἀνατίθενται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τὰ καθήκοντα ἀνακρι-

του εις ένα η πλείονας εκ των δικαστων εκαστου Πρωτοδικείου. Εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ του Εισαγγελέως των Έφετων και του Εισαγγελέως των Πρωτοδικων περι του διοριστέου ανακριτου η κρίσις απόκειται εις τον Σύμβουλον επί της Δικαιοσύνης.

Οι ανακριται δεν κωλύονται να λαμβάνωσι μέρος εις την ένδικασιν πολιτικων υποθέσεων.

Άρθρ. 68. Κωλυμένου του ανακριτου ο Πρόεδρος των Πρωτοδικων, τη προτάσει του Εισαγγελέως, ανατίθησι προσωρινως τα καθήκοντα του ανακριτου εις άλλον Πρωτοδικην και μετά τους Πρωτοδικας εις ένα των αναπληρωτων· εν ανάγκη εκτός του τριτικού ανακριτου δύναται ο Πρόεδρος τη προτάσει του Εισαγγελέως να διορίση προσωρινως ανακριτας και άλλους εκ των δικαστων η των αναπληρωτων αυτων.

Άρθρ. 69. Τα δικαιώματα και καθήκοντα του ανακριτου όριζει η Ποινική Δικονομία, έχει δε ούτος, καθ' ο προϊστάμενος της δικαστικής αστυνομίας, το δικαίωμα να προσκαλή απ' ευθείας τους δικαστικούς κλητήρας και εν ανάγκη και την ένοπλον δύναμιν.

Άρθρ. 70. Ο ανακριτής όφείλει να κρατη βιβλίον· α.) των εισερχομένων, εν ω καθ' εκαστην καταχωρίζονται αι παρά του Εισαγγελέως παραδοθείσαι εις αυτον ανακρίσεις· β.) της άλληλογραφίας, εν ω καθ' εκαστην καταχωρίζονται περιληπτικως και υπ' αυξοντα αριθμον τα προς άλλους ανακριτικούς υπαλληλους γινόμενα έγγραφα, αι ένδιδόμεναι κλήσεις και τα της συλλήψεως και φυλακίσεως έντάγματα. Πάν έγγραφον έξερχόμενον φέρει τον αριθμον του βιβλίου της άλληλογραφίας.

Άρθρ. 71. Εις το τέλος εκαστης εξαμηνιας αποστέλλει ο ανακριτής εις τον αρμόδιον Εισαγγελέα περιληψιν του βιβλίου των εισερχομένων περι των υπό ανάκρισιν κατηγορουμένων, προσθέτων εις αυτην τας αναγκαίας πάρατηρήσεις, περι της καταστάσεως των ανακρίσεων, περι των αιτιων δι' ας τυχον καθυστέρηταν τινες έξ αυτων, περι της καταστάσεως των φυλακων των υποδικων, περι του αριθμου των υποδικων, και πασαν άλλην αξίαν λόγου παρατήρησιν αναφερομένην εις τα καθήκοντά του.

Η έκθεσις αυτη του ανακριτου επισυνάπτεται εις την εξαμηνιακην έκθεσιν του Εισαγγελέως, οστις προστίθησι και τας περι αυτης πρατηρήσεις του.

Άρθρ. 72. Εισαγγελεις και ανακριται όφείλουσι κατά δεκαπενθημεριαν να επισκέπτωνται από κοινου τας φυλακας και να αποστέλλωσιν εις τον Γεν. Εισαγγελέα κατάστασιν των εν αυταις

κρατουμένων καταδίκων και ὑποδίκων, ν' ἀναφέρωσιν εἰς αὐτὸν πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν, τὴν ἐν αὐταῖς τάξιν, τὴν καθαριότητα, τὴν ποιότητα τῆς τροφῆς τῶν κρατουμένων και πᾶν παράπονον κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν, ὅπερ οἱ κρατούμενοι διατυποῦσι κατ' αὐτῆς ἐξεταζόμενοι ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Γραμματεῖς

"Ἀρθρ. 73. Παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ, τῷ Εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφετῶν, ἐκάστῳ Εἰσαγγελεῖ Πρωτοδικῶν και Ἀνακριτῇ, διορίζεται εἰς γραμματεὺς, παρὰ τῷ Ἐφετείῳ δύο ὑπογραμματεῖς και ἀνά εἰς παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ.

"Ἀρθρ. 74. Παρὰ τῷ Ἐφετείῳ διορίζεται εἰς βοηθὸς τοῦ Γραμματέως α' τάξεως, ἐν τοῖς Πρωτοδικεῖσις Χανίων και Ἡρακλείου ἀνά δύο βοηθοὶ α' τάξεως, παρὰ τῇ Ἀνακρίσει Ρεθύμνης εἰς βοηθὸς β' τάξεως, παρὰ τούτοις δὲ και ἐκάστῳ ἑτῶν λοιπῶν δικαστηρίων, τῷ Εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφετῶν, ἐκάστῳ Εἰσαγγελεῖ τῶν Πρωτοδικῶν και Ἀνακριτῇ οἱ ἀναγκαῖοι ἑπλοὶ βοηθοὶ τῶν γραμματέων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ ἐκθέσει τῶν Προέδρων, Εἰσαγγελέων, Εἰρηνοδικῶν και Ἀνακριτῶν. Παρ' ἐκάστῳ δὲ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ και τοῖς Εἰρηνοδικεῖσις προσλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως οἱ ἀναγκαῖοι ἄμισθοι γραφεῖς, ὧν τὰ γραφικὰ δικαιώματα ὁρίζει ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς.

"Ἀρθρ. 75. Ὁ Γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος μετὰ τῶν ὑπογραμματέων και βοηθῶν, καθ' ἱεραρχικὴν τάξιν διὰ πάντα τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματα και διὰ τὰς ἐκ τούτων ζημίας και χρηματικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τοῦ ὑπαιτιοῦ ἀναγωγῆς.

"Ἀρθρ. 76. Τὰ δικαστικὰ γραφεῖα μένουσιν ἀνοιχτὰ, κατὰ μὲν τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦλάχιστον ὀκτὼ ὥρας, κατὰ δὲ τὰς ἑορτάς τοῦλάχιστον τρεῖς. Αἱ ἐργασίμει ὥραι τῶν γραφείων προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου και δημοσιεύονται.

"Ἀρθρ. 77. Τὰ δικαιώματα και καθήκοντὰ τοῦ γραμματέως ὁρίζονται ἐν γένει ἐν τῇ πολιτικῇ και ποινικῇ Δικονομῃ ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος (α'.) νὰ συντάττη κατὰ τὰς συνεδριάσεις, τὰς διασκέψεις, τὰς τῶν εἰσηγητῶν ἐργασίας και τὰς ἀνακρίσεις τὰ πρακτικὰ και τηρῇ τὰ διατεταγμένα βιβλία και νὰ φροντίζη περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγκαῖων ἀντιγράφων και ἀπογράφων.

β'.) νὰ φυλάττη τὰ πρωτότυπα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τὰ ἄλλα δικαστικά ἔγγραφα γ'.) νὰ φυλάττη τὰ εἰς τὸ δικαστήριον ἀνήκοντα πράγματα καὶ βιβλία δ'.) νὰ διαχειρίζεται τὰ τῆς γραφικῆς δαπάνης, δίδων περὶ τούτου λόγον εἰς τὸ δικαστήριον κατ' ἔτος ε'.) νὰ τοιχοκόλλῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰ ἐκθέματα καὶ νὰ βεβαίωσιν τὴν τοιαύτην τοιχοκόλλησιν στ'.) νὰ παραλαμβάνη κατὰ διαταγὴν τοῦ δικαστηρίου πᾶν ὅ,τι παρακατατίθεται εἰς αὐτὸ καὶ νὰ τὸ παραδίδῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅπως φυλάττηται ἐν αὐτῷ καὶ ἀποδίδῃται πάλιν συνεπείᾳ ἐντάλματος τοῦ δικαστηρίου ζ'.) νὰ παραδίδῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰς κατὰ τὸν νόμον εἰς αὐτὸν γενομένας χρηματικὰς καταβολάς.

"Ἀρθρ. 78. Πᾶς γραμματεὺς ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ προστίμου ἢ προσκαίρου παύσεως, νὰ σημειώσῃ εἰς τὸ τέλος παντὸς ὑπ' αὐτοῦ συντασσομένου πρωτοτύπου ἔγγραφου ἢ διδομένου ἀντιγράφου ἢ ἀπογράφου, διὰ τὰ ὅποια πρόκειται νὰ εἰσπραχθῶσι δικαστικά τέλη καὶ δικαιώματα, τὴν ποσότητα αὐτῶν. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται κατ' αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως περὶ τὴν δικαστικὴν διατήρησιν ἐκτὸς τῆς τυχόν ποινικῆς καταδιώξεως.

"Ἀρθρ. 79. Τὰ τηρούμενα ἐν τοῖς δικαστικοῖς γραφείοις βιβλία καθορίζει ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν.

"Ἀρθρ. 80. Πρὸς νόμιμον σύνθεσιν παντὸς δικαστηρίου καὶ δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸς νόμιμον ἐκτέλεσιν πάσης ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου δικαστικῆς πράξεως, εἴτε ὑφ' ὀλοκλήρου ἢ ὑπότινος τῶν μελῶν αὐτῶν ὀπαιτεῖται ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως.

"Ἀρθρ. 81. Κωλυόμενον τὸν παρά τινι τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων γραμματεῖα, ἀναπληροῖ ὁ ὑπογραμματεὺς ἢ εἷς ἐκ τῶν διωρισμένων βοηθῶν καὶ τούτου κωλυόμενου ὁ πρόεδρος διορίζει προσωρινῶς ἀναπληρωτὴν. Τοὺς παρά τῷ Εἰσαγγελεῖ, Ἀνακριτῇ ἢ Εἰρηνοδίκῃ γραμματεῖς ἀναπληροῦσιν οἱ τυχόν ὑπάρχοντες βοηθοί, μὴ ὑπαρχόντων δὲ βοηθῶν ἢ κωλυομένων αὐτῶν ὁ Ἀνακριτῆς, Εἰσαγγελεὺς ἢ Εἰρηνοδίκης διορίζει προσωρινῶς ἀναπληρωτὴν.

"Ἀρθρ. 82. Κατὰ τὰν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν Ἀνακριτῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Εἰρηνοδικῶν ἐγκύριως συμπράττει πλὴν τῶν παρ' αὐτοῖς καὶ πᾶς ἕτερος δικαστικὸς γραμματεὺς, ὑπογραμματεὺς ἢ βοηθός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Δικηγόροι

"Αρθρ. 83. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν δικαστηρίων, ὅπως ἐνεργῆ αὐτοπροσώπως πάσας τὰς δικαστικὰς πράξεις ἢ ἐκθέτῃ προφορικῶς τὴν ὑπόθεσιν του' ὅταν ὁμῶς θέλῃ ἢ κατὰ νόμον ὀφείλῃ νὰ προσλάβῃ ἀντιπρόσωπον ἢ συνήγορον πρέπει τότε ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ συνήγορος νὰ ἦναι δικηγόρος ἢ ὁ σύζυγος ἢ ἀνιὼν ἢ κατιῶν ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ ἀδελφὸς ἢ κηδεστὴς δευτέρου βαθμοῦ ἢ ὀμόδικος τοῦ διαδίκου.

"Αρθρ. 84. Διὰ νὰ διορισθῇ τις δικηγόρος δεῖον νὰ ἔχῃ πτυχίον ἀνεγνωρισμένης νομικῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἤσκηθῃ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου του πρακτικῶς παρὰ τινι τῶν παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Κρήτῃ δικαστηρίοις διωρισμένων πτυχιούχων δικηγόρων ἐπὶ ἕξ μῆνας ἢ νὰ ἤσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς Εἰρηνοδικεῖσις ἐπὶ ἓν ἔτος ἢ νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἀπαιτουμένης ἀσκησεως ὅσοι ἐκ τούτων ἤσκησαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐπὶ πενταετίαν πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πτυχίου αὐτῶν ἢ ὑπηρέτησαν εἰς δικαστικὴν θέσιν ἐπὶ διετίαν.

"Αρθρ. 85. Εἰσὶν ἀνίκανοι νὰ διορισθῶσι δικηγόροι α'.) οἱ ἀνήλικοι β'.) οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους ἐπὶ πλημμελήματι κλοπῆς, ὑπεξαιρέσεως, ἀπάτης, καταχρήσεως ἐμπιστοσύνης, παραποιήσεως, ψευδορκίας καὶ συκοφαντίας γ'.) οἱ χρεωκοπήσαντες καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες δ'.) οἱ κληρικοὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ οἱ ἱμάμαι καὶ σέχαι τῶν Μουσουλμάνων.

"Αρθρ. 86. Οἱ δικηγόροι διορίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Κρήτῃ δικαστηρίοις, ἀλλ' ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ ἅμα ὡς ὑποβληθῶσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἔγγραφα.

"Αρθρ. 87. Οἱ δικηγόροι διορίζονται καὶ παρ' Ἐφέταις ἂν ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των ἐξῆσκησαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου παρὰ τοῖς λοιποῖς τῆς Νήσου δικαστηρίοις ἢ ὑπηρέτησαν ἐπὶ διετίαν εἰς δικαστικὴν ἔμμισθον θέσιν. Τὸ περὶ τούτου Διάταγμα ἐκδίδεται ἐπὶ προτάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

"Αρθρ. 88. Οἱ μεχρι τοῦδε διωρισμένοι δικηγόροι παραμένουσι τοιοῦτοι παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, παρ' οἷς διετέλεσαν καὶ ὄν δὲν

ἔχουσι τὰ ἐν ἄρθρῳ 84 προσόντα· ἐφεξῆς ὁμοίως οὐδείς διορίζεται δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικεῖῳ ἢ παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ ἂν δὲν ἔχη τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα προσόντα.

Εἰς δὲ τὰ Εἰρηνοδικεῖα τῶν ἐπαρχιῶν ἐν αἷς δὲν ὑπάρχουσι τέσσαρες πτυχιούχοι δικηγόροι, δικηγοροῦσιν ἄνευ ἐξετάσεως οἱ μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου 1901 διορισμένοι τοιοῦτοι δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος καὶ οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν δευτέρας τοῦλάχιστον Γυμνασιακῆς τάξεως καὶ τριετὴ πείραν δικηγορικὴν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις, ὡς καὶ οἱ στερούμενοι μὲν τῶν ἀνωτέρου προσόντων ἔχοντες δὲ ἐξαετὴ δικηγορικὴν πείραν ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι σήμερον παρὰ τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις μέχρι τοῦ συμπληρωθῆ ἂ ἀριθμὸς πέντε· ἔλλειψαι τούτων δύναται νὰ δικηγορῶσι καὶ οἱ στερούμενοι τῶν τοιούτων προσόντων μετὰ προηγουμένης ὁμοῦς ἐξετάσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε. Ἐλλείψει δὲ καὶ τούτων δικαιούται πᾶς πολίτης Κρήτης νὰ δικηγορῇ ἐκ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τινὰ τῶν ἀνικανότητων τοῦ ἄρθρου 85.

Ὅσοι ἐδικηγόρησαν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικεῖοις ἀπὸ τοῦ 1892 καὶ ἐντεῦθεν δύναται ἀδείας δύνανται νὰ δικηγορῶσι παρὰ τοῖς αὐτοῖς εἰρηνοδικεῖοις.

Οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικεῖοις ὑποβάλλονται εἰς πρακτικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς ἰσχυροῦς ἐν Κρήτῃ νομοθεσίας ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶν ἑγγραφοὶ καὶ προφορικαὶ δημοσίᾳ διεξαγόμεναι. Τὰ τῶν ἐξετάσεων κανονισθῆσονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος ἐπὶ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἀποτυχὼν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέας ἐξετάσεις μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας αὐτοῦ· μετὰ τρίτην ἀποτυχίαν ἀποκλείεται νέων ἐξετάσεων. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης εἰσὶν ἀμετάκλητοι.

Οἱ κεκτημένοι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ προσωρινοῦ ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὀριζόμενα προσόντα οἱ ὑπηρετοῦντες ἤδη ὡς δικαστικοὶ λειτουργοὶ δύνανται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρ' ἅπασιν τοῖς δικαστηρίοις, ὁσέποτε ἀποχωρήσωσι τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ μέχρι τοῦ 1889 δικηγορήσαντες παρὰ τινι Πρωτοδικεῖῳ καὶ τοῖς Εἰρηνοδικεῖοις τῆς Νήσου μὴ πτυχιούχοι, ὑπηρετήσαντες δὲ κατόπιν ἐπὶ τριετίαν ὡς Εἰρηνοδικαὶ ἢ γραμματεῖς Πρωτοδικεῖων διορίζονται δικηγόροι παρὰ τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις.

Ἄρθρ. 89. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν παρ' ὀρισμένῳ εἰρηνο-

δικαίω διωρισμένον δικηγόρον, νὰ ἀσκή τὰ καθήκοντά του παρ' ἄλλω δικαστηρίῳ ὁ παραβάτης τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ προσωρινήν παύσιν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀπολύεται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας· αἱ ὑπ' αὐτοῦ ὁμῶς γενόμεναι πράξεις δὲν ἀκυρῶνται διὰ τοῦτον τὸν λόγον.

"Ἀρθρ. 90. Αἱ ἀνικανότητες τῶν ἐδαφίων β', γ', δ', τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ παρόντος νόμου, ἐπερχόμεναι μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ δικηγόρου, στεροῦσιν αὐτὸν αὐτοδικαίως τοῦ δικαιώματος τοῦ δικηγορεῖν.

"Ἀρθρ. 91. Οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι κύριον ἔργον ἔχοντες νὰ συμβουλεύωσι τοὺς πελάτας τῶν, νὰ ἀντιπροσωπεύωσι καὶ ὑπερασπίζωσιν αὐτοὺς νομίμως ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἐν ὀνόματι αὐτῶν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς πάσας τὰς δικαστικὰς πράξεις, νὰ κἀμνωσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς τὰς ἀναγκαιὰς προτάσεις καὶ ὑποστηρίζωσιν αὐτὰς ἐπὶ δικαστηρίου.

"Ἀρθρ. 92. Οἱ δικηγόροι προσκαλούμενοι ὀφείλουσι νὰ συνηγορῶσιν ὑπὲρ παντὸς δικδίκου καὶ νὰ ὑποστηρίζωσιν τὰ συμφέροντά του· ἀλλ' ἐὰν ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐντελῶς ἄδικος καὶ παράνομος ὑπογενομένη νὰ ἀρνῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν.

"Ἀρθρ. 93. Ὅταν κατὰ τινα πολιτικὴν ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διάδικος ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὐρίσκηται δικηγόρον, ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ἐκλέγει δικηγόρον τῆ αἰτήσει αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ κακουργημάτων καὶ αὐτεπαγγέλτως. Ὁ δικηγόρος τότε μόνον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐγκρίνη τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλαγῆς του.

"Ἀρθρ. 94. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων ἀρθρῶν, καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν πρόσκλησιν τοῦ Εἰσαγγελέως, καταδικάζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου εἰς πάσας τὰς δικαστικὰς δαπάνας καὶ ζημίας καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προστίμου 10—50 δραχμῶν ἢ προσωρινῆς παύσεως τῶν ἔργων του ἀπὸ πέντε ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν, ἐπιφυλασσομένου καὶ τῷ ζημιωθέντι ἐκ τῆς ἀρνήσεως ἢ ἀναβολῆς τοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαιώματος.

"Ἀρθρ. 95. Πᾶς δικηγόρος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ δίδῃ ἀντίγραφα τῶν παρ' αὐτῷ εὐρισκομένων ἐγγράφων, καθ' ὅς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς δικονομίας κοινοποιῶνται ἀντίγραφα. Βεβαίαι ἐνυπογράφως τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς καὶ εἶναι περὶ αὐτῆς ὑπεύθυνος.

"Αρθρ. 96. Οί δικηγόροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὸ ἔργον των ἐλευθέρως καὶ ἀπαραιοποδίστως ὀφείλουσι δὲ νὰ ἀπέχωνσι ψευδῶν καὶ δολίων παραστάσεων καὶ ἐν γένει παντὸς μὴ εὐθέως καὶ χρηστοῦ μέσου καὶ περιττῶν καὶ ἀχρηστῶν λόγων.

"Αρθρ. 97. Οί δικηγόροι εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσιν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ὀφειλόμενον σέβας καὶ νὰ τηρῶσι τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων κατὰ τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των· ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται αὐτοῖς νὰ ἐκφέρωσιν ἀπρεπεῖς ἢ ὑβριστικὰς λέξεις καὶ νὰ καθάπτωνται προσώπων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο εἶναι ἀναγκασίον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος ἢ ἤθελον λάβει περὶ τούτου ἔγγραφον παραγγελίαν παρὰ τοῦ πάλαι των.

"Αρθρ. 98. Ἀπαγορεύεται ἀστηρῶς εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα προφορικὴ ἢ ἐγγράφος προσβολὴ κατὰ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας καὶ πᾶν ὅ,τι τείνει νὰ ταραξῆ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν ἢ ἀσφάλειαν ἢ ἀντιβαίνει εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη.

"Αρθρ. 99. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα διατάξεων τιμωροῦνται ἀθωρεὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ ἀντεπαγγέλτου παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποῖο ἔγεινε τὸ παράπτωμα μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔτι βαυρῶσαν.

"Αρθρ. 100. Δικηγόρος ὑποβάλλον στρεφοδικούς καὶ ἄμα προφανῶς ἀβασίμους ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς παρελεύσεως τῆς δίκης, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς πρόστιμον ἀπὸ 10—50 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ παύεται προσωρινῶς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του ἀπὸ ἐνὸς μέχρις 6 μηνῶν.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἀναστελλομένης τῆς ἐκτελέσεως· ἢ ἔφεσις εἶναι ἐμπρόθεσμος κατατιθεμένη παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δικηγόρον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἣτις γίνεται ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν.

"Αρθρ. 101. Οί δικηγόροι δὲν κωλύονται νὰ ὑπερασπίζωνται ὑποθέσεις εἰς ἃς μετέσχον ὡς δικασταί.

"Αρθρ. 102. Ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται αὐτοπροσώπως ἢ ἀντ' αὐτοῦ τις τῶν ἐν ἄρθρῳ 83 πλὴν δικηγόρου, τότε ἐπὶ μὲν παραβάσει τῶν ἄρθρων 96, 97, καὶ 98 ἀπαγορεύεται αὐτοῖς τὸ περαιτέρω ἀγορεύειν καὶ ὁ διάδικος ὑπὸ χρεοῦται νὰ προσλάβῃ ἄλλον ὑπερασπιστὴν, ἐπὶ δὲ παραβάσει ἑξ ἑνὸς τινος τοῦ ποινικοῦ νόμου

πράττονται κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 103. Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν δικηγόρων ὀρισθῆσονται δι' ἰδίου Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κλητῆρες

Ἄρθρ. 104. Παρὰ τῷ Ἐφετείῳ καὶ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἡρακλείου διορίζονται ἀνὰ δύο ἔμμισθοι κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, παρ' ἐκάστῳ δὲ τῶν λοιπῶν Πρωτοδικεῖων καὶ παρ' ἐκάστῳ Εἰρηνοδικεῖῳ εἰς, ἔργον ἔχοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς τῶν δικαστηρίων ὑπηρεσίας καὶ τῶν πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ δικαστηρίου διαταγῶν τοῦ Προέδρου. Καὶ παρ' ἐκάστῳ ἀνακριτῇ καὶ εἰσαγγελίᾳ διορίζεται εἰς κλητῆρ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων αὐτῶν. Οἱ κλητῆρες οὗτοι ἐξαιροῦνται τῆς περὶ διαγωνισμοῦ διατάξεως τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. 105. Παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ διορίζονται οἱ ἀναγκαῖοι κλητῆρες τῆς περιφέρειας πρὸς ἐνέργειαν κοινοποιήσεων, ἀναγκαστικῶν ἐκτελέσεων καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, ἣτις κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτεῖται νὰ γίνεται διὰ κλητῆρος. Ὁ παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων τούτων προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου, ὀριζούσης ὡσαύτως τὴν κατοικίαν αὐτῶν. Παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ τῶν τριῶν πόλεων Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου διορίζεται εἰς ἔμμισθος δικαστικὸς κλητῆρ ὅπως κοινοποιῇ μόνον τὰ ποινικὰ δικόγραφα.

Ἄρθρ. 106. Εἰς τοὺς κλητῆρας τῆς περιφέρειας ἀπαγορεύεται νὰ ἐκπληρῶσι τὰ καθήκοντά των ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου παρὰ τῷ ὁποίῳ εἰσὶ διωρισμένοι. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ὁ κλητῆρ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς παύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀπολύεται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἡ ἐνεργηθεῖσα πράξις δὲν ἀκυροῦται διὰ τοῦτον τὸν λόγον.

Ἄρθρ. 107. Οὐδεὶς διορίζεται κλητῆρ τῆς περιφέρειας ἂν μὴ ὑποβληθῇ πρὸς τοῦτο εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πρωτοδικείου παρὰ τῷ ὁποίῳ θέλει νὰ διορισθῇ. Εἰς τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον παρίσταται καὶ γνωμοδοτεῖ καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρ. 108. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου διορίζει ἐκ περιτροπῆς κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ διορισμοῦ ἀνὰ ἓνα κλητῆρα παρὰ τῇ

Εισαγγελία, τῇ Ἀνακρίσει καὶ ἐκάστῳ Εἰρηνοδικεῖῳ πρὸς ἐνέργειαν κοινοποιήσεων ποινικῶν δικογράφων καὶ πάσης ἄλλης πράξεως τῆς ἀνακρίσεως. Ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι ἄμισθος, ὁ δὲ χρόνος αὐτῆς κανονίζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλητῆρων. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων ἐν τῇ ἔδρᾳ Εἰρηνοδικείου τινος δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἑξή, ἡ ὑπηρεσία αὕτη διανέμεται μεταξὺ ὄλων.

Ἄρθρ. 109. Κατὰ τῶν κλητῆρων τῆς περιφερείας τῶν ἀρνούμενων ἢ βραδυνόντων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, καταγγιγνόμενοι ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου αἱ δικαστικαὶ δαπάναι καὶ ζημίαι καὶ πειθαρχικὴ ποινὴ 10—100 δραχμῶν ἢ προσωρινὴ πᾶσις ἀπὸ 14 ἡμερῶν μέχρι ἑξ μηνῶν, ἐπιφυλασσομένου καὶ εἰς τὸν ἐκ τῆς ἀρνήσεως ἢ βραδύτητος ζημιωθέντα τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρ. 110. Οἱ κλητῆρες τῆς περιφερείας ἐνεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου πᾶσιως ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ πειθαρχικοῦ προστίμου 20—40 δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ ποινικῆς καταδιώξεως ἐν περιπτώσει πλαστογραφίας ἢ ἄλλου ἐγκλήματος· ὑπόκεινται δὲ καὶ εἰς τὰς ἐκ τούτου προελθούσας δαπάνας καὶ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρ. 111. Οἱ αὐτοὶ κλητῆρες ὀφείλουσιν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ α.) νὰ τηρῶσι νομίμως μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν βιβλίον διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἐν ᾧ ὀφείλουσι νὰ σημειῶσι τὰς ὑπὲρ τοῦ διαδίκου εἰσπράξεις καὶ ὁσάκις ζητηθῇ τὰ παρὰ τοῦ παραγγέλλοντος ληφθέντα δικαιώματα ἢ δοθείσας προκαταβολὰς· β.) ν' ἀντιγράψωσιν ὁλοσχερῶς τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν κοινοποιήσεων καὶ τὰς ἐκθέσεις εἰς βιβλία μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐσφραγισμένα κατ' ἐκάστην σελίδα διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἄρθρ. 112. Οἱ κλητῆρες ὀφείλουσιν, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ προστίμου ἢ προσκαίρου πᾶσιως, νὰ σημειῶνῶσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ὑπ' αὐτῶν συντασσομένου ἐγγράφου τὴν ποσότητα τῶν ληφθέντων παρ' αὐτῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 113. Οἱ κλητῆρες φέρουσι τὴν δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος κανονισμένην σὺλῆν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὑποθηκοφύλακες καὶ Συμβολαιογράφοι

Ἄρθρ. 114. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ὑποθηκοφυλάκων καὶ Συμβολαιογράφων ἐρίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρ. 115. Συμβολαιογράφος διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ

25 έτος τής ηλικίας του καί ἔχων 1) πτυχίον ἀνεγνωρισμένης νομικῆς σχολῆς ἢ 2) διατελέσας ἐπί τρία τοῦλάχιστον ἔτη συμβολαιογράφος, δικηγόρος ἢ ἔμμισθος δικαστικός ὑπάλληλος μέχρις ὑπογραμματέως Πρωτοδικείου ἢ Γραμματέως Εἰρηνοδικείου καί τούτων συμπεριλαμβανομένων καί εὐδοκίμητας εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ κατὰ τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συμβολαιογράφοι καί μὴ ἔχοντες τ' ἀνωτέρω προσόντα διακηροῦνται, ἀπολυθέντες ὅμως δέν δύνανται νά διορισθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 116. Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶν ἔγγραφοι καί προφορικαί προηγούμεναι τῶν ἐγγράφων καί προφορικαί μὲν γίνονται ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν Συμβολαιογράφων, τοῦ νόμου περὶ Ἐπιτροπείας καί Κηδεμονίας, τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν, τῶν περὶ ἐκτελέσεως καί περὶ ἐγγράφων κεφαλαίων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καί στοιχείων τινῶν τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου ἰδίᾳ περὶ προκίους καί τῆς ἐκ διαθήκης διαδοχῆς, αἱ δ' ἔγγραφοι περὶ τοῦ τύπου συμβολαίων.

Περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος ψηφίζουσι πάντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐκτιμῶντα τὸ σύνολον τῶν προφορικῶν καί ἐγγράφων ἐξετάσεων. Ἴνα δὲ ὁ ἐξετασθεὶς θεωρηθῆ ὡς ἐπιτυχῶν πρέπει νά λάβῃ τὸν βαθμὸν «ἄριστα», «λίαν καλῶς» ἢ «καλῶς». Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκχρημογῆς τῶν περὶ ἐξετάσεων δικτάξεων τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νά κανονισθῶσι δι' Ἡγεμονικοῦ Δικτάγματος.

Ἄρθρ. 117. Ὅσακις ὑπάρχει θέσις κενή συμβολαιογράφου προσκαλοῦνται ὑπὸ τῆς Ἀνωτ. Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα νά ὑποβάλλωσιν ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας τήν περὶ διορισμοῦ εἰς τήν κενήν ταύτην θέσιν αἴτησιν τῶν. Ἄν ὑποβάλλωσι πλείονες τοῦ ἐνδὲ αἰτήσεις προτιμῶνται οἱ ἔχοντες δίπλωμα Πανεπιστημίου, μεταξύ πλείονων πτυχιοῦχων προτιμᾶται ὁ ἔχων τὸν ἀνωτέρον βαθμὸν ὡς καί μεταξύ πλείονων ὑποστάντων ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, μεταξύ δὲ πλείονων ἐχόντων τὰ αὐτὰ προσόντα καί τὸν αὐτὸν βαθμὸν προτιμᾶται ὁ μεῖζονας προσεγγιών τῇ πατρίδι προσωπικῆς ὑπηρεσίας ἢ περὶ τούτου κρίσις ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον.

Ἄρθρ. 118. Πρὸς σύστασιν νέου συμβολαιογραφείου μετὰ τήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ κατάργησιν ὑφισταμένου

συμβολαιογραφείου απαιτείται ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου ἐν ὄλομελείᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης

Ἄρθρ. 119. Συνιστᾶται Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 92 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων προσώπων καὶ ἐδρεύον ἐν Χανίοις.

Καθήμενος Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης ἐκπληροῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου καὶ τούτου κωλυμένου ὁ Γενικός Εἰσαγγελεὺς.

Οἱ ἀποτελοῦντες μέλη αὐτοῦ τρεῖς ἐφέται διορίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Τὴν παρὰ τῷ Συμβουλίῳ γραφικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦσιν οἱ γραμματεῖς τοῦ Ἐφετείου.

Ἄρθρ. 120. Κενωθείσης τῆς θέσεως ἢ κωλυμένου ἑνὸς ἢ πλείονων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου διορίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος οἱ ἀντικαταστάται ἢ οἱ προσωρινοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταὶ ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἐφετείου· ἐὰν κωλύεται τόσος ἀριθμὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἐφετείου, ἢ ἂν κενωθῶσι τόσαι θέσεις, ὥστε ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἀδύνατος, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει διορίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος προσωρινῶς, μέχρις ἄρσεως τοῦ κωλύματος, τὰ ἀποτελέσοντα τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης πρόσωπα λαμβανόμενα ἐκ τῶν Προέδρων καὶ Εἰσαγγελεῶν τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ πληροῦνται ὀριστικῶς δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος τόσαι κενωθείσαι θέσεις, ὥστε ἡ συγκρότησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης νὰ καταστήθῃ δυνατὴ.

Ἄρθρ. 121. Τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 33 καὶ 92 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων, δύναται νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πᾶσαν πρότασιν νόμου πρὸς βελτίωσιν τῶν δικαστικῶν θεσμῶν.

Ἄρθρ. 122. Τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης προκειμένου ν' ἀποφανθῇ περὶ τινος δικαστικοῦ προσώπου δύναται ν' ἀποπέλλῃ ἐπιτοπίως ἐν τῶν μελῶν του πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν.

Ἄρθρ. 123. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρ. 124. Ἐσωτερικὸς κανονισμὸς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου

τῆς Δικαιοσύνης, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου, καταρτιζόμενος, ὀρίζει τὰς λεπτομερείας καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ διορισμοῦ, μεταθέσεως καὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

"Ἀρθρ. 125. Εἰσὶν ἀνάγκη νὰ διορισθῶσιν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν.

α'.) Οἱ ἀνήλικοι.

β'.) Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ καιουργήματι ἢ εἰς φυλάκισιν πλεόν τοῦ μηνὸς ἐπὶ πλημμελήματι κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, παραποιήσεως, ψευδορκίης, ἢ ἀφορῶντι τὰ νομίσματα ἢ προσβάλλοντι τὰ ἥθη.

γ'.) Οἱ πτωχεύσαντες καὶ μὴ ἀποκαταστηθέντες.

δ'.) Οἱ κληρικοὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ οἱ ἱμάμει καὶ οἱ σέχαι τῶν Μουσουλμάνων.

"Ἀρθρ. 126. Διὰ νὰ διορισθῇ τις Πρόεδρος Ἐφετείου, Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς, Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν, Ἐφέτης, Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, δεόν νὰ ἔχη πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Νομικῆς Σχολῆς καὶ νὰ συνεπλήρωσε τὸ 30ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

"Ἀρθρ. 127. Διὰ νὰ διορισθῇ τις Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, Πρωτοδίκης, Εἰρηνοδίκης ἢ βοηθὸς Εἰρηνοδικείου δεόν νὰ ἔχη πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Νομικῆς Σχολῆς καὶ νὰ συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· οἱ ἐν ἐνεργείᾳ μὴ πτυχιούχοι Εἰρηνοδίκαι β' τάξεως δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὀριστικῶς ἐφ' ὅσον εὐδοκίμως ὑπηρετοῦσι.

"Ἀρθρ. 128. Διὰ νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τις τοῦ Ἐφετείου δεόν νὰ ἔχη πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Νομικῆς Σχολῆς. Διὰ νὰ διορισθῇ τις γραμματεὺς Πρωτοδικείου δεόν νὰ ἔχη πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Νομικῆς Σχολῆς· οἱ μέχρι τοῦδε ὅμως διορισμένοι τοιοῦτοι μὴ πτυχιούχοι δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὀριστικῶς τοιοῦτοι ἐφ' ὅσον εὐδοκίμως ὑπηρετοῦσι. Διὰ νὰ διορισθῇ τις γραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν δεόν νὰ ἔχη ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

"Ἀρθρ. 129. Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν καὶ ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς διορίζονται καὶ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, δύνανται δὲ νὰ εἶναι καὶ ἀλλοδαποί.

Ἄρθρ. 130. Οἱ Ἐφέται, Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν, Πρόεδροι καὶ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, Πρωτοδίκαι, Εἰρηνοδίκαι καὶ ἀναπληρωταὶ πάντων τούτων διορίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Πρόεδροι, Πρωτοδίκαι, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, Εἰρηνοδίκαι καὶ βοηθοὶ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ διατελῶσι τοιοῦτοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου ἐξ ἧς κατάγονται, ἐν ἣ κατοικοῦσι καὶ ἐν ἣ ἐξασκοῦσιν ἢ ἐξήσκησαν κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τρία ἔτη τοῦ διορισμοῦ των τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα.

Δημόσιοι δὲ καθήγοροι δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ διατελῶσιν τοιοῦτοι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐξ ἧς κατάγονται, ἐν ἣ κατοικοῦσιν, ἐν ἣ ἐξασκοῦσιν ἢ ἐξήσκησαν κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τρία ἔτη τοῦ διορισμοῦ των τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα.

Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις ταύτας διορισμὸς συνεπάγεται διετη στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ διοριζομένου, ἐὰν δὲν ἀπεποιήσῃ τὴν θέσιν εἰς ἣν διορίσθῃ ἢ ποινὴ αὐτῇ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ καταγγελίᾳ παντὸς πολιτοῦ.

Ἄρθρ. 131. Οἱ κλητῆρες διορίζονται καὶ ἀπολύονται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου.

Ἄρθρ. 132. Ὅσάκις τις τῶν προτάσεων τῶν ἀνκφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 130 δὲν γείνη ἀποδεκτὴ, προκαλεῖται νέα πρότασις περὶ ἄλλου προσώπου.

Ἄρθρ. 133. Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, Εἰσαγγελεὺς, Πρωτοδίκης ἢ Εἰρηνοδίκης μετατίθεται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος μόνον τῇ προηγούμενῃ ὑπὲρ τῆς μεταθέσεως γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, οἱ δὲ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τῇ γνωμοδοτήσει ἢ τῇ προτάσει τοῦ Γεν. Εἰσαγγελεῶς.

Ἄρθρ. 134. Λόγοι παύσεως τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰσὶν οἱ ἐξῆς :

α.) Ἐκ γῆρατος ἢ ἀνιάτου νόσου ἀνικανότης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

β.) Ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

γ.) Συμπεριφορὰ κοινὴν γεννώσα κατὰ κρίσιν καὶ μομφήν.

δ.) Μεροληψία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, βεβαιουμένη διὰ καταδικαστικῆς περὶ κακοδικίας ἀποφάσεως.

ε.) Καταδικὴ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, παραποιήσεως, ψευδορκίας, ἢ ἀφορῶντι τὰ νομίματα ἢ προσβάλλοντι τὰ ἥθη.

στ'.) Ἡ ἄνευ δεδικοιολογημένου λόγου ἄρνησις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας.

ζ'.) Ἡ ὑπὲρ τῆς εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἄνευ ἀδείας ἢ δεδικοιολογημένης ἀνάγκης βραδύτης πρὸς μετάβασιν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀνάληψιν αὐτῆς.

η'.) Ἡ ἄνευ δεδικοιολογημένης ἀνάγκης δίχως ἀδείας ἀπομάκρυνσις, ἢ ὑπὲρ τὴν ληφθεῖσαν ἄδειαν ἄνευ δεδικοιολογημένης ἀνάγκης ἀπουσία ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἰ. Ἀλλὰ κατὰ τὰς περιπτώσεσι ταύτας ἀπαιτεῖται ἡ ἀπουσία νὰ παραταθῆ πλεόν τοῦ μηνός.

θ'.) Ἡ καθ' ὑπέρβασιν καθήκοντος ἐνέργεια.

ι'.) Ἡ κατάργησις δικαστηρίου ἢ θέσεως τινος, ὅτε τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀποφαίνεται τίς ἢ τίνας ἐκ τῶν ὁμοιοβάθμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δέον ν' ἀπολυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 135. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἐδαφίων β', γ', στ', καὶ θ' τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη ἤδη δις τοῦλάχιστον καθ' ὑποτροπήν ὁ ὑπάλληλος τιμωρηθῆ δι' ἀποφάσεως πολυμελῶν δικαστηρίων ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ παραπτώματος διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς, προστίμου ἢ προσκλιῖρος παύσεως, νὰ ἔχωσι δὲ καταστῆ αἱ ἐπιβάλλεσθαι τὴν ποινὴν ἀποφάσει ἀμετάκλητης.

Ἄρθρ. 136. Τριπλῆ πειθαρχικὴ τιμωρησις κατὰ τῶν αὐτῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διὰ προστίμου ἢ προσωρινῆς παύσεως, βεβαιουμένη δι' ἀμετακλήτων ἀποφάσεων πολυμελῶν δικαστηρίων, δύναται ν' ἀποτελέσῃ λόγον παύσεως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπίσης ἀθώωσις λόγω ἀμφιβολιῶν ἢ παύσις πρὸς καιρὸν τῆς καταδικωξέως τινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τινι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 134 ἐδαφ. ε'. ἀναφερομένων ἀδικημάτων δύναται νὰ ἀποτελέσῃ λόγον παύσεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 137. Τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, προσκαλούμενον ὑπὸ τῆς ἐπι τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέρας Διευθύνσεως ἥτις ὀφείλει ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῆς συγκεντρώσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, νὰ τὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, ἀποφαίνεται περὶ τῆς παύσεως τινος ἐν τῷ ἄρθρῳ 134 δικαστικῶν προσώπων ἕνεκα ὑπάρξεώς τινος ἐν τῷ παρόντι νόμων ἀναφερομένων λόγων. δι' ἀποφάσεώς του ἠτιλογημένης, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν ἀπολυθησόμενον προσκαλούμενον πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ κάτωτέρας τῶν 15 ἡμερῶν ἢ ἀφοῦ παρέλθῃ ἄπρακτος ἢ ἐν λόγω προθεσμίας. Τὴν

περί παύσεως ἀπόφασιν του τὸ Συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 138. Ὡς πρὸς τὴν παῦσιν τῶν ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἀποφαίνεται διὰ μὲν τὸν γραμματέα, ὑπογραμματέα καὶ βοηθούς τοῦ Ἐφετείου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἐφετείου διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς τὰ οἰκεία Συμβούλια τῶν Πρωτοδικῶν ἀκούομένων τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων οἵτινες εἰσάγουσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὴν περὶ ἀπολύσεως πρότασιν καὶ ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν περὶ τῆς ἀπολογίας τῶν ἀπολυθησομένων.

Ἄρθρ. 139. Ἄπαντες οἱ δικασταί, εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἔχουσιν ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν. Τὰ πταίσματα τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων. Τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ Ἐφετείου. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἰσχύουσιν οἱ γενικοὶ ὅροι. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων τὰ ἔργα τοῦ παρὰ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως ἐκπληροῖ ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς, ὁ δὲ πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν τὰ τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἀμφότεροι δ' ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψωσι πράξεις τινὰς τῆς ἀνακρίσεως εἰς ἄλλους εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἢ ἀνακριτὰς.

Ἄρθρ. 140. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου
α'.) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ.

β'.) Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικαίου, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ κλητῆρος ἕνεκα οἰουδήποτε παραπτώματος ἐμφαινόντος ἀμέλειαν, ἀνικανότητα ἢ διαγωγὴν ὅπωςδήποτε ἀσυμβίβαστον τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρ. 141. Ἐρμίσθου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ κλητῆρος ἀπολυθέντος ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἔδαριου ε' τοῦ ἀρθρου 134 καὶ τοῦ ἔδαριου α' τοῦ προηγουμένου ἀρθρου δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐκ νέου διορισμὸς ἐν δικαστικῇ θέσει, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι τοῦ ἀρθρου 134 πλὴν τῶν ἔδαριων ζ', η' καὶ ι' ὡς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἔδαριου β' τοῦ προηγουμένου ἀρθρου δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐκ νέου διορισμὸς πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαστικῶν
τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 142. Οἱ γραμματεῖς, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ὑποθηκοφύλακες καὶ κλητῆρες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κρατῶσι τὰ εἰς χεῖρας τῶν ἔγγραφα μέχρις ἐντελοῦς ἀποτίσεως τῶν νομίμων τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 143. Τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων κηρύττονται εἰσπράξιμα διὰ πράξεως:

α') Τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τοὺς παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ γραμματεῖς καὶ τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ του κλητῆρας.

β') Τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ γραμματεῖς, τοὺς συμβολαιογράφους, τοὺς ὑποθηκοφύλακας καὶ κλητῆρας τῆς περιφερείας του.

γ') Τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν διὰ τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ γραμματεῖς.

Τὰ δικαιώματα τῶν δικηγόρων κηρύττονται εἰσπράξιμα παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου τοῦ κανονίσαντος αὐτά.

Ἄρθρ. 144. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη πράξις αἰτεῖται δι' ἀναφορᾶς τῶν δικαιουμένων, ἐν ἧ' προσαρτῶνται αἱ ἀναγκαῖαι ἀποδείξεις. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τίθεται ἡ διαταγή διὰ τῶν λέξεων «ἐκτελεστέα διὰ τὴν ποσότητα δραχμῶν (ἢ ποσότης ὀλογράφως).» Ἡ πράξις χρονολογουμένη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων
καὶ ἀπογράφων.

Ἄρθρ. 145. Ὁ λοβὸν παρὰ τινος γραμματέως, δικηγόρου,

συμβολαιογράφου, υποθηκοφύλακος ἢ κλητῆρος ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρωτοτύπου τινὸς ἐγγράφου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλλῃ τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρὸς τὸ πρωτότυπον. Πρὸς τοῦτο δὲ ὀφείλει ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ δώσῃ τὸ πρωτότυπον πρὸς ἐπιθεώρησιν ἐντὸς τοῦ γραφείου του.

Ἄρθρ. 146. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα δὲν συμφωνῶσι πρὸς τὰ πρωτότυπα, ὁ ἐκδόσας αὐτὰ δημόσιος ὑπάλληλος υποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ ἐν ὑποτροπῇ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ἐπιφυλακτικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ πλαστογραφία καταδιώξεως, ἂν αἱ τοιαῦται τοῦ ἀντιγράφου ἢ ἀπογράφου ἀλλοιωθεῖς ἐγένοντο ἐκ προθέσεως.

Ἄρθρ. 147. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν πρωτοτύπων ἢ τῶν παρακατατεθειμένων αὐτοῖς ὡς τοιούτων. Περὶ πάντων δὲ τούτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύουσι τὰ περὶ συμβολαιογράφων ἐν τοῖς σχετικαῖς ἀρθροῖς τοῦ Κανονισμοῦ τῶν συμβολαιογραφείων δικασσόμενα. Ὅσακις δὲ ἐγερωθῶσιν ἀμφιβολίαι καὶ φιλονεικίαι, ἢ περὶ τούτου συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 148. Πᾶν ἀντίγραφον ἐκδοθὲν παρὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη κλήσις ἢ ἐπίδοσις πρέπει νὰ γράφηται εὐκρινῶς, ἄλλως ὁ παραβάτης υποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον 5—20 δραχμῶν.

Διὰ τοιαῦτα δυσανάγνωστα ἐγγράφα, τέλη ἢ δικαιώματα δὲν πληρωθέντα, πληρωθέντα δὲ ἐπιστρέφονται. Περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς γίνεται πράξις περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 143 καὶ 144 ὀρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἐν τῷ Ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐνώπιον παντὸς εἴδους δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 149. Πᾶν δικαστήριον προσδιορίζει καὶ δηλοποιεῖ διὰ προκηρύξεως τοιχοκλιουμένης εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ τὰς τακτικὰς δικασίμους ἡμέρας, διακρίνον τὰς περὶ πολιτικῶν ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 150. Κατὰ τὰς ἐξαίρεσίμους ἡμέρας τὰ δικαστήρια

δὲν συνεδριάζουσιν εἰμὴ ὁσάκις ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ προκύψῃ σπουδαία ζημία. Αἱ συνεδριάσεις γίνονται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον, ἐκτὸς ἂν διὰ ρητοῦ νόμου ἢ διὰ διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέρας Διευθύνσεως διαταχθῇ ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 151. Πᾶς πρόεδρος, δικαστῆς, εἰσαγγελεὺς, εἰρηγοδίκης, δημόσιος κατήγορος, γραμματεὺς καὶ κλητῆρ τοῦ ἀκροατηρίου ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ ἐμφανίζηται κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως καὶ νὰ μὴ ἀπομακρύνηται αὐτογνωμόνως πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις.

Ἄρθρ. 152. Ὁ κωλυόμενος νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν τεταγμένην ὥραν δικαστικῶς ὑπάλλληλος ὀφείλει ν' ἀναγγεῖλῃ καὶ βεβαιώσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ κωλύματός του εἰς τὸν ἀρμόδιον Πρόεδρον ἢ Εἰσαγγελέα πρὸ τῆς συνεδριάσεως, εἰ δυνατόν.

Ἄρθρ. 153. Πρὸς νόμιμον σύνθεσιν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ πλειονοψηφία ν' ἀποτελῆται ἐκ τακτικῶν δικαστῶν.

Ἄρθρ. 154. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις οἱ δικασταὶ κάθηται ἐπὶ ἐδρῶν ὑψηλῶν, εἶναι δὲ κεχωρισμένοι τῶν ἀκροατῶν διὰ δρυφράκτων.

Ἄρθρ. 155. Ὁ Πρόεδρος κάθηται ἐν μέσῳ τῶν δικαστῶν, ἔχων ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν Εἰσαγγελέα ἢ τὸν δημόσιον κατήγορον, ἐξ ἐνωτύμων δὲ τὸν γραμματέα.

Ἄρθρ. 156. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου ἔχουσιν ἰδίαις ἔδρας ἐντὸς δρυφράκτων.

Ἄρθρ. 157. Οἱ δικηγόροι, οἱ διάδικοι, οἱ ἰδιῶται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ μάρτυρες ἐμιλοῦσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἰστάμενοι, ἐκτὸς ἂν δι' αἰτίαν τινὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου νὰ καθίσωσι.

Ἄρθρ. 158. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἀποφάσεων γράφονται ἐπὶ χάρτου τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ χρώματος καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς συρράπτονται εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους βιβλιοδετοῦνται, διαστελλομένων τῶν πρακτικῶν ἀπὸ τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀπὸ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως ἐπιβάλλεται εἰς τὸν γραμματέα πειθαρχικῇ ποινῇ οὐχὶ ἐλάσσων τῶν 20 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 159. Ἄνδ γραμματεὺς ἐξ οἰουδήποτε κωλύματος δὲν ὑπογράψῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀπόφασιν, γίνεται μνεῖα τούτου κατὰ μὲν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ Προέδρου

κατά δὲ τὰς ποινικὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστικῶν παρὰ τῆ ὑπογραφῇ των. Ὄταν εἰς πολιτικὴν ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν κωλυθῆ τις τῶν δικαστῶν νὰ υπογράψῃ γίνεται μνηστὰ περὶ τούτου καὶ υπογράφουσι πάντες οἱ ἄλλοι δικασταὶ οἱ μετασχόντες τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 160. Οἱ Δικασταὶ καὶ Εἰσαγγελεῖς τοῦ Ἐφετείου καὶ τῶν Πρωτοδικείων, οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ γραμματεῖς κατὰ τὰς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐπ' ἀχροατηρίου συνεδριάσεις, φέρουσι τὸ δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος καθιερωθὲν ἔνδυμα καὶ κάλυμμα.

Ἄρθρ. 161. Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρηθῆται, ὡσάντις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγχωρηθῆ, δι' ἰδιαιτέρου Κανονισμοῦ εἰς δύο ἢ καὶ πλείοτερα τμήματα, νὰ προνοῆ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ διατάττῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων καθόσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον. Οἱ τοιοῦτοι κανονισμοὶ ὑποβάλλονται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 162. Ὁ γραμματεὺς ἐκάστου δικαστηρίου ὀρίζει τῇ προφορικῇ ἢ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του ἡμέραν συζητήσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τηρῶν τὰς νομίμους προθεσμίας. Ὁφείλει δὲ νὰ ἔχη βιβλίον, πινακίον καλούμενον, ἐν ᾧ νὰ καταγράψῃ τὰς καθ' ὄρισμένας συνεδριάσεις συζητητέας ὑποθέσεις. Τότε μόνον ἀρνεῖται τὴν ἐγγραφήν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ἀμέσως μετὰ τὰς νομίμους προθεσμίας ἐπομένην συνεδρίασιν, ὅταν τὸ πινακίον ἔχῃ συμπληρωθῆ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης ὀρίζουσι τὸν συμπληροῦντα αὐτὸ ἀριθμὸν ὑποθέσεων, ἀλλὰ κατὰ τὰς περιστάσεις δύνανται νὰ διατάξωσι καὶ ἄλλων τὴν ἐγγραφήν. Ἡ ἐγγραφή τῶν νομίμως κεκηρυγμένων ὡς κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων ζητηθεῖσα γίνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Ἄρθρ. 163. Ὁ γραμματεὺς ὀρίζων τὴν δικάσιμον, πλὴν τῆς ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραφῆς, ἐνεργεῖ καὶ ἰδίαν περὶ τούτου ἐνυπόγραφον καὶ χρονολογημένην πράξιν.

Ἄρθρ. 164. Ὁ γραμματεὺς πρὸ τῆς συνεδριάσεως συντάσσει δελτίον περὶ τῶν συζητήσεων καθ' ἐκάστην συνεδρίασιν

υποθέσεων, ὅπερ τοιχοκολλᾷ δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀκροατηρίου.

"Ἀρθρ. 165. Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς υποθέσεις κατὰ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ τάξιν καὶ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἀλλὰ πάντοτε προηγείται ἡ ἐκφώνησις καὶ συζήτησις τῶν νομίμως κεκηρυγμένων ὡς κατεπειγουσῶν υποθέσεων.

"Ἀρθρ. 166. Ἡ συνεδρίασις ἐξακολουθεῖ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν υποθέσεις πρὸς συζήτησιν, δυναμένη νὰ παραταθῇ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νὰ συνεχισθῇ καὶ τὴν ἐπομένην καὶ ἐὰν εἴη αὕτη εἶναι ἐξαιρεσίμος ἡμέρα.

Ἐν τῷ μεταξὺ τῆς συνεδριάσεως δύνανται νὰ γίνωσι διακοπαὶ πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν δικαστῶν.

"Ἀρθρ. 167. Συζητηθείσης υποθέσεως τις, ἢ οὐδετέρου τῶν διαδίκων ἐμφανισθέντος, ἢ ὑπόθεσις διαγράφεται ἀπὸ τοῦ πινακίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ὅπως συζητηθῆ ἀπαιτεῖται νὰ ἐγγραφῇ ἐκ νέου εἰς αὐτό.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Σφραγίς τῆς ὑπηρεσίας

"Ἀρθρ. 168. Πᾶν δικαστήριον, πᾶς Εἰσαγγελεὺς, ἀνακριτὴς ἢ δημόσιος κατήγορος δεόν νὰ ἔχῃ σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἧς θέλουσι σφραγιζέσθαι τὰ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων συντασσόμενα ἐγγραφα. Οἱ Εἰρηνοδίκαι, Πρόεδροι καὶ δικαστικοὶ γραμματεῖς μεταχειρίζονται κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου.

"Ἀρθρ. 169. Ἡ σφραγίς τῶν μὲν δικαστηρίων ἔχει ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἔδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν δὲ δικαστικῶν λειτουργῶν τὴν ιδιότητα τῆς ὑπηρεσίας των.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις

"Ἀρθρ. 170. Συγγενεῖς ἐξ αἵματος κατὰ μὲν εὐθείαν γραμ-

μήν ὄλων τῶν βαθμῶν. ἐκ πλαγίου δὲ ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι τοῦ τρίτου καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, οἵτινες διορίσθησαν εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον Πρόεδροι, Δικασταί, Εἰσαγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι, ἀποσιωπῶντες τὴν τοιαύτην συγγένειαν καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὴν πρόστιμον ἢ εἰς προσωρινὴν παύσιν καὶ συγχρόνως μετατίθενται.

Ἄρθρ. 171. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον ὅστις συνδέσας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τοιοῦτον κηδεστίας δεσμὸν ἀπεισιώπησε τοῦτον.

Ἄρθρ. 172. Ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δύναται νὰ γείνη μόνον δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος καὶ τοῦτο ὅταν ζητηθῇ συγγνώμη πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 170 ἐξαίρουμένοι δὲν συμπράττουσιν ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ εἰμὴ ὡς δικηγόροι.

Ἄρθρ. 173. Ὁ μετασχὼν δίκης δικαστῆς δὲν δύναται μετατιθέμενος ἢ προδιβαζόμενος νὰ μετάσχη τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως πλὴν τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἐξαίρεσεων. Μόνον οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ λάβωσι μέρος ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 174. Ὁ δικαστικὸς, ὁ μετασχὼν δίκης καὶ ἀποφασίσας περὶ αὐτῆς, ἐν γνώσει ὅτι περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως διεξήγαγε πράξεις δικηγορικὰς, ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 175. Τὰ ἔργα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς πᾶσαν ἄλλην τακτικὴν ἔμμισθον δικαστικὴν, διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρατιωτικὴν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἐμπορίαν ἢ τέχνην, εἰ μὴ ὁ νόμος ρητῶς ἐπιτρέπη ἐξαίρεσιν.

Ἡ παράβασις ἐπιφέρει πειθαρχικὴν τιμωρίαν.

Ἄρθρ. 176. Κατὰ παντὸς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑπηρετοῦ ἀρνούμενου ἢ βραδύνοντος ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινὴ πρόστιμου 10—100 δραχμῶν ἢ προσωρινῆς παύσεως ἀπὸ 14 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν, ἐπιφυλακτομένου τῷ ἐκ τῆς ἀρνήσεως ἢ βραδύτητος ζημιωθέντι τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρ. 177. Πᾶς πρόεδρος, δικαστῆς, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεὺς, ἀνακριτῆς, γραμματεὺς, καὶ κλητὴρ τοῦ ἀρχαιεπιπέτου εἶνε ὑπόχρεως νὰ κατοικήῃ εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου· πᾶς συμβολαιογράφος καὶ ὑποθηκοφύλαξ εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ ἐνεργῇ· πᾶς δὲ κλητὴρ τῆς περιφερείας ἐκεῖ ἐνθα ὠρίσθη

κατὰ τὰς δικτάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρ. 178. Πᾶς δικαστικὸς υπάλληλος ὀφείλει νὰ μεταβῇ εὐθὺς μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ἄνευ ἀδείας ἢ ἀποχωρῶντως δεδικαιολογημένης ἀνάγκης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς. Ἄν δὲ ἄνευ λόγου βραδύνη ὑπὲρ τὰς εἴκοσιν ἡμέρας πράττονται τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά τοῦ.

Ἄρθρ. 179. Οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς δύνανται ἄνευ ἀδείας νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἔδρας των, οἱ μὲν τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ ὃ ἡμέρας μόνον, οἱ δὲ τῶν Ἐφετῶν ἐπὶ 8, ἐπὶ ἀπουσίᾳ δὲ τὸ πολὺ 15 ἡμερῶν χρήζουσι ἀδείας οἱ μὲν πρόεδροι τῶν πρωτοδικείων τοῦ προέδρου τοῦ ἐφετείου, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων καὶ ἀντισαγγελεὺς τοῦ ἐφετείου τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν. Ἐπὶ μακροτέρας ἀπουσίας χρήζουσι ἀδείας τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἀνωτέρας Διευθύνσεως ὁμοίας ἀδείας χρήζουσι καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς ἐπὶ ἀπουσίας μακροτέρας τῶν 8 ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 180. Οὐδεὶς τῶν δικαστικῶν υπαλλήλων, πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ, ἄνευ ἀδείας, τῆς ἔδρας τοῦ, καὶ ἐπὶ μὲν ἀπουσία τὸ πολὺ 15 ἡμερῶν λαμβάνουσι ἄδειαν :

α') Οἱ δικασταὶ καὶ ἀνακριταὶ παρὰ τοῦ οἰκείου προέδρου καὶ ἀφ' οὗ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως.

β') Οἱ εἰρηνοδίκαι παρὰ τοῦ οἰκείου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἀκουσθέντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

γ') Οἱ γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς, μεταφρασταὶ, βοηθοὶ, ὑποθηκοφύλακες καὶ κλητῆρες τοῦ ὑκρατηρίου παρὰ τοῦ οἰκείου προέδρου, ἀνακριτοῦ, εἰσαγγελέως ἢ εἰρηνοδίκου.

δ') Οἱ συμβολαιογράφοι παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουσι.

ε') Οἱ κλητῆρες τῆς περιφερείας, οἱ μὲν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου κατοικοῦντες παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἔδραις τῶν Εἰρηνοδικείων παρὰ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου.

Ἐπὶ ἀπουσίᾳ ἀνωτέρα τῶν 15 ἡμερῶν καὶ ὁσάκις πρόκειται νὰ ζητηθῇ παράτασις ἀδείας πέραν τῶν 15 ἡμερῶν, τὴν ἄδειαν χορηγεῖ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος.

Ἄρθρ. 181. Ἐὰν δικαστικὸς υπάλληλος, ἐξαιρουμένων τῶν δικαστικῶν διακοπῶν, ἀπουσιάσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους πλεόν τῶν 15

ήμερων, στερείται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τοῦ τρίτου τοῦ μισθοῦ του διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν 15 ἡμερῶν. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσης τῆς ἀσθενείας.

Ἄρθρ. 182. Οἱ λαβόντες ἄδειαν ἀπουσίας ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χρῆσιν αὐτῆς ἐντὸς τὸ πολὺ 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως, ἄλλως ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι νέαν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 183. Ἡ ἄνευ ἀδείας ἀπομάκρυνσις, ἢ ἡ ὑπὲρ τὴν ληφθεῖσαν ἄδειαν ἀδικιολόγητος παράτασις ἀπουσίας ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας, ἐπάγεται πειθαρχικὴν τιμωρίαν καὶ τὴν κατὰ τὸ δίκαιον τοῦτο στέρησιν τοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 184. Ἡ παράτασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐχευμένης τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ πρόσκαιρον παῦσιν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 185. Πλὴν τῶν εἰρημένων περιπτώσεων οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς καὶ ὅταν ἐκ βραθυμίας, ὀκνηρίας, ἢ ἀγνοίας παραμελῶσιν ἢ παραβαίνωσι τὰ καθήκοντά των ἢ δεικνύουσι διαγωγὴν ἀναξιοπρεπεῖ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

Ἄρθρ. 186. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰσὶ, α.) ἐπίπληξις, β.) πρόστιμον 5—100 δραχμῶν γ.) πληρωμὴ τῶν ἐξ ἀμελείας προελθόντων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ ἐὰν δὲν ἤθελον ἀπαιτηθῆ παρὰ τοῦ ζημιωθέντος, δ.) προσωρινὴ παῦσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας 8 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν, ἀφαιρούσα ἀπὸ τῶν τιμωρηθέντα δικαστικῶν ὑπάλληλων τὸν τε δημοσίον χαρακτῆρα καὶ τὰς ἀποδοχὰς του, καθιστώσα αὐτὸν ἐντελῶς ἀνίκανον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπισήμου κοινοποιήσεως τῆς προσωρινῆς παύσεως ἢ ἀποβολῆς.

Ἄρθρ. 187. Ὅσακις κατὰ τοὺς ὅρισμούς τοῦ παρόντος ἢ ἐτέρου νόμου ἢ ἐκ παραλείψεως τινος τῶν νομίμων διατυπώσεων προέκυψεν ἀκυρότης, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι οἱ γενομένοι αἴτιοι τούτου καταδικάζονται εἰς ἀποζημιώσεις κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν οἷοι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν γίνονται ἐπωσδῆποτε αἴτιοι βλάβης πρὸς τινα ἐκ προσέσεως ἢ ἀμελείας καὶ ἂν ἡ πρᾶξις ἢ ἑλλειψίς δὲν ἐπιφέρει ἀκυρότητα. Κατ' ἀμφοτέρως ὅμως τὰς περιπτώσεις καταγινώσκεται καὶ πειθαρχικὴ ποινή.

Ἄρθρ. 188. Ἀκύρωσις καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν καταψήφισις δὲν γίνεται πειθαρχικῶς, ἀλλ' ἐπὶ συνεδριάσει παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἰτησιν τοῦ ζημιωθέντος, ἰδίως δὲ κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ Πολιτικῇ καὶ Ποινικῇ Δικονομίᾳ διὰ τὰς ἀφορώσας τὰς κατὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀγωγάς.

Ἄρθρ. 189. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένων περὶ τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τῶν προέδρων, τῶν εἰσαγγελέων καὶ τῶν εἰρηνοδικῶν, μόνον τὰ πολυμελῆ δικαστήρια, τὸ συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Σύμβουλος τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁ Ἡγεμὼν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 190. Τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ἐπιβάλλουσι:

α.) Τὰ πρωτοδικεῖα, ἐν συμβουλίῳ, ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδικὰς καὶ τοὺς παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς, βοηθοὺς καὶ κλητῆρας, τοὺς συμβολαιογράφους, ὑποθηκοφύλακας καὶ δικηγόρους καὶ τοὺς παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ ὑπογραμματεῖς, μεταφραστὰς, βοηθοὺς, κλητῆρας καὶ ἀναπληρωτὰς εἰρηνοδικῶν, τοὺς παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῷ ἀνκριτῇ γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς, βοηθοὺς καὶ κλητῆρας.

β.) Τὸ Ἐφετεῖον, ἐν συμβουλίῳ, ὡς πρὸς τοὺς Προέδρους Πρωτοδικῶν, Πρωτοδικὰς, Ἀνακριτὰς. Εἰσαγγελεῖς παρὰ Πρωτοδικαῖς, γραμματεῖς Πρωτοδικείου καὶ τοὺς παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ καὶ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν Ἐφετῶν γραμματεῖς, μεταφραστὰς, ὑπογραμματεῖς, βοηθοὺς, κλητῆρας καὶ ἀναπληρωτὰς Πρωτοδικῶν.

γ.) Τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τοὺς Ἐφέτας, ἀναπληρωτὰς αὐτῶν καὶ Ἀντεισαγγελεῖα τῶν Ἐφετῶν.

δ.) Ὁ Ἡγεμὼν ὡς πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ Εἰσαγγελεῖα τοῦ Ἐφετείου.

Ἄρθρ. 191. Διαπραχθέντος πειθαρχικοῦ παραπτώματος ὑπὸ τινος τῶν ὑπαγομένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πρωτοδικείου, ὁ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεὺς ἐνεργεῖ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλει αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου. Ὁμοίως ἐνεργεῖ ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὑποβάλλει ἐνώπιον αὐτῶν τὴν περὶ τιμωρίας αἴτησιν.

Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως βεβαιεῖ ὁ Σύμβουλος τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸν Ἡγεμόνα.

Ἄρθρ. 192. Πάντα τὰ κατὰ τὴν συνεδρίασιν πραχθέντα ἢ

ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικά παραπτώματα δικάζονται ἀμέσως, ἐὰν τὸ δικάζον δικαστήριον ἔχη τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 187 ἐξουσιανὴν πρὸς τὸ ἀμαρτήσαν πρόσωπον, ἄλλως πράττονται τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διεξαγωγὴ τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 193. Ὅσακις τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν βραδύνη ἢ παραλείπη τὴν καταψήφισιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγε, λέως, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ ἀντ' ἐκείνου τὴν προσήκουσαν ποινὴν καὶ συγχρόνως νὰ παραινή τούς ἀμελοῦντας Πρωτοδικαστῶσ τε νὰ δεικνύωσι τοῦ λοιποῦ μεγαλητέραν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν θέλει πράττει τοῦτο τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀφ' οὗ πρῶτον ἀπολογηθῆ ἢ τοῦλάχιστον προσκληθῆ εἰς ἀπολογίαὴν ὁ κατηγορούμενος ὑπάλ-
λληλος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει καὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 194. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δι' οὐδενὸς τῶν ἐνδι-
κων μέσων προσβάλλονται πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐξαι-
ρέσεων.

Ἄρθρ. 195. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις καταδικαστικαὶ καὶ
ἀθωωτικαὶ, ἐκτὸς τῆς καταψήφισις ἐπίπληξιν, στέλλονται
πρὸ τῆς ἐπιτελέσεως τῶν μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλον. Καταγνωσθεῖσης δὲ προσωρινῆς
παύσεως ἢ καταδικασθεῖς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἀπέχη τῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν καθηκόντων του ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς
ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 196. Ἡ ἀποστολὴ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων μετὰ
τῆς σχετικῆς δικογραφίας γίνεται:

Κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 190 ὑπὸ
τοῦ παρ' αὐτῷ πρωτοδικῆς εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρ' ἐφέταις καὶ
παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Σύμβουλον τῆς Δικαιοσύνης.

Κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔδαφίου β' ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις
εἰσαγγελέως. Πάντοτε δὲ ὁ ἐπιστέλλων εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ
φέρῃ τὰς δεούσας παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 197. Ὁ Σύμβουλος τῆς Δικαιοσύνης δύναται ἐν πά-
ση περιπτώσει νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, νὰ ἀκροασθῆ ἐκ νέου
τὸν κατηγορούμενον, νὰ ἐπιτείνῃ ἢ μετριάσῃ τὴν ἐπιδηθηθεῖσαν

πειθαρχικὴν ποινὴν ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλη τοιαύτην, ἀθωωτικῆς οὐσης τῆς ἀποφάσεως· ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, προηγεῖται ἀπόφασις τῆς ὀλομελείας τοῦ παρὰ τῷ Ἡγεμόνι Συμβουλίου. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ὡς πρὸς τοὺς ἐφέτας καὶ ἀντισταγγελέα ἐφετῶν, ἀσκεῖ τὸ παρὰ τῷ Ἡγεμόνι Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 198. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος, καθ' οὗ ἕνεκα κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ βούλευμα περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του παύεται προσωρινῶς τῆς θέσεώς του καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 183 στερεῖται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ τὸν μισθὸν του. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης ἀπορροῖζει ἐὰν πρέπη νὰ ἀναλάβῃ ἢ μὴ τοὺς περικοπέντας μισθοὺς του.

Ἄρθρ. 199. Περὶ τῆς ἐκβάσεως πάσης ἀνακρίσεως κατὰ δικαστικῶν ὑπάλλήλων εἰδοποιεῖται ὁ Σύμβουλος τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 196 καὶ διευθύνεται πρὸς αὐτὸν πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Σύμβουλος τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν καταδικασθέντος ἢ ἀθωωθέντος ὑπάλληλου, κατὰ τὸ ἄρθρον 191.

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Δικαστικαὶ Διακοπαί.

Ἄρθρ. 200. Τὰ Πρωτοδικεῖα διακόπτουσι τὰς ἐργασίας των καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου, τὸ δὲ Ἐφετεῖον ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου καὶ τὰ Εἰρηνοδικεῖα τὰ μὲν α'. τάξεως ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ τῆς β'. τάξεως ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Αἱ ποινικαὶ ὅμως καὶ αἱ κατεπίγουσαι ὑποθέσεις ὡς καὶ αἱ μικροδικασταὶ δικάζονται καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν.

Ἄρθρ. 201. Παρ' ἑκάστῳ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων σχηματίζεται τμημα διακοπῶν, ὅπερ ἐν συμβουλίῳ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀκούον τὸν ἀντιδίκον του, δι' ἀποφάσεώς του, μὴ ὑποκειμένης εἰς ἔνδικόν τι μέσον, ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κατεπίγοντος ὑποθέσεώς τινος καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κατὰ τὰς διακοπὰς συζητήσεώς της.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν τμημάτων τούτων κανονίζεται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 202. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀναστέλλονται αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων προθεσμίαι καὶ αἱ ἤδη ἀρξάμε-

ναί ὡς καὶ αἱ τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποφάσεων· ἐξαιροῦνται αἱ ἀποδείξεις αἱ ἀφορώσαι τὰς ὑποθέσεις τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν. Μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποδείξεις τις κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ διεξαχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, διατάττουσα τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων ὡς κατεπίγουσαν.

Ἄρθρ. 203. Οἱ συνεπιᾶ τῶν διακοπῶν ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἔδρας τῶν δικαστῶν ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσουσι εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν ἀναπληροῦντα αὐτὸν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν εἰδοποιοῦσι τὸν Εἰσαγγελεῆ τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τὸν νόμιμον αὐτῶν ἀναπληρωτὴν.

Ἐὰν ἕνεκα κωλύματός τινος τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, δὲν ὑπάρχει ὁ κατὰ Νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δικαστῶν, πρὸς σχηματισμὸν αὐτοῦ προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἄδιακρίτως οἱ χρήσιν τῶν διακοπῶν ποιοῦμενοι.

Ἄρθρ. 204. Τῶν διακοπῶν δὲν μετέχουσιν οἱ Ἀνακριταὶ καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Μισθολόγιον δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 205. Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁρίζονται οὕτως :

Πρόεδρος Ἐφετῶν.....	Δραχ.	400
Γεν. Εἰσαγγελεὺς.....	»	400
Ἐφέται.....	»	360
Ἀντεἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν.....	»	360
Εἰσαγγελ. Πρωτοδικείου Ἡρακλείου καὶ Χανίων.....	»	280
Γραμματεὺς Ἐφετείου.....	»	220
Γραμματ. Εἰσαγγελίας Ἐφετῶν.....	»	200
Ἵπογραμματεὺς Ἐφετείου.....	»	150
α'. τάξεως βοηθοὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐφετείου καὶ Πρωτοδικείου.....	»	100
Ἄπλοὶ βοηθοὶ γραμματέως.....	»	90
Κλητῆρες Ἐφετείου.....	»	60
Πρόεδροι Πρωτοδικῶν.....	»	330
Πρωτοδίκαι.....	»	240
Εἰσαγγελεῖς Ρεθύμνης καὶ Λασηθίου.....	»	260
Γραμματεῖς Πρωτοδικείων.....	»	200

Υ/γραμματεῖς Πρωτοδικείων Χανίων, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης καὶ Λασηθίου.....	»	120
Γραμματεῖς Εἰσαγγελιῶν καὶ Ἀνακρίσεων Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου.....	»	120
Γραμματεῖς Εἰσαγγελίας καὶ ἀνακρίσεως Λασηθείου.....	»	100
Βοηθοὶ Γραμματέως Πρωτοδικείων.....	»	90
Πᾶς ἄλλος βοηθὸς Γραμματέως.....	»	70
Κλητῆρες.....	Δραχ.	60
Εἰρηνοδίκαι α'. τάξεως.....	»	200
Εἰρηνοδίκαι β'. τάξεως.....	»	180
Βοηθοὶ Εἰρηνοδικῶν Χανίων καὶ Ἡρακλείου.....	»	160
Γραμματεῖς Εἰρηνοδικῶν α'. τάξεως.....	»	110
Εἰδικοί Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων α'. τάξεως.....	»	130
Εἰδικοί Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων β'. τάξεως.....	»	120
Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων δ'. τάξεως.....	»	100
Υ/γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων Χανίων, Ἡρακλείου καὶ Ἱεραπέτρας.....	»	90
Υποθηκοφύλακες.....	»	140
Εἰς ὑποθηκοφύλαξ Περάματος Μυλοποτάμου..	»	60
Κλητῆρες Εἰρηνοδικείων α'. τάξεως.....	»	60
Κλητῆρες Εἰρηνοδικείων β'. τάξεως.....	»	50
Κλητῆρες τῶν τριῶν πόλεων πρὸς κοινοποίησιν ποινικῶν δικογράφων.....	»	60

Ἄρθρ. 206. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν εἰσὶν ἄλλοδαποὶ αὐξάνει ἡ μηνιαία μισθοδοσία αὐτῶν μέχρι δραχ. 400.

Ὅρίζεται ἐπιμίσθιον μέχρι δραχμῶν 290 εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος μετακληθησομένους δύο Ἐφέτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὀδοιπορικὰ δικαστῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 207. Δικαστικὸς ὑπάλληλος ἀπομακρυνόμενος τῆς ἔδρας του λόγῳ ὑπηρεσίας ἀμείβεται κατὰ τὸν νόμον, περὶ ὀδοιπορικῶν τῶν ὑπαλλήλων.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δικαστικοὶ κλητῆρες τῆς περιφέρειας

Ἄρθρ. 208. Οἱ τῆς περιφέρειας κλητῆρες λαμβάνουσι :

α'.) Διὰ πᾶσαν κοινοποίησιν δραχμᾶς.....	0,40
β'.) Διὰ πᾶσαν ἔκθεσιν, οἷα ἢ τῆς κατασχέσεως καταμε- τρήσεως ἢ κρατήσεως, δραχμᾶς.....	2—5
γ'.) Διὰ τὴν σύνταξιν προγραμμάτων πλειστηριασμοῦ κινητῶν μετὰ τῶν ἀντιγράφων, δραχμᾶς.....	2
δ'.) Διὰ πᾶσαν πιστοποίησιν.....	0,50
ε'.) Εἰς δικαιώματα κηρυκείας καὶ παραστάσεως κατὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς κινητῶν καὶ ἀκινήτων, ἐὰν μὲν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 600 λαμβάνουσι δραχμᾶς 2. ἐὰν δὲ εἶναι ἀνώτερον δραχμᾶς	5
ς'.) Δι' ὁδοιπορικὰ δι' ἐκάστην ὥραν ἀπομακρύνσεις τῆς ἔδρας τῶν.....	0,50
τῆς μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου λογιζομένης ὡς μιᾶς πορείας.	

* Ἄρθρ. 209. Οἱ τῆς περιφερείας κλητῆρες, διὰ τὰς ἐπὶ ποι-
νικῶν ὑποθέσεων κοινοποιήσεις καὶ ἐνεργείας τῆ παραγγελίας
ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, δὲν λαμβάνουσι ἀμοιβήν.

Διατάξεις τελικαὶ

Α'.) Κατὰ τὴν πρώτην διαταγὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
Συντάγματος δύναται νὰ διορίζωνται κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὰς δι-
καστικὰς θέσεις Μουσουλμάνοι Κρήτες, καὶ περισσότεροντες κατὰ
τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς,
κεκτημένοι ὅμως τὰ λοιπὰ προσόντα τῆς ἰκανότητος καὶ χρη-
στότητος.

Β'. Δύο ἐφέται θὰ ὦσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐπὶ μίαν
ἔτι διετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ Β'. μεταβα-
τικῆ διατάξει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 137 νόμου τῆς 30 Αὐγούστου 1901
τριετίας.

Γ'. Ὅταν ὁ νόμος ἀπαιτῇ γνωμοδότησιν Προέδρου Δικαστη-
ρίου καὶ Εἰσαγγελέως, ἐν διαφωνία τούτων, ἡ κρίσις ἀπόκειται
εἰς τὸν Σύμβουλον τῆς Δικαιοσύνης.

Δ'. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 4' Σεπτεμ-
βρίου 1903, ἀφ' ἧς πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται. Τῆς
περὶ Συμβολαιογράφων ὅμως διατάξεως, τῆς περὶ τροποποιήσεως
τοῦ ἄρθρου 20 ὡς καὶ τῆς περὶ καταργήσεως τῶν δικαστικῶν δια-

κοπῶν τῶν Εἰρηνοδικείων ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 21 Ἰουλίου 1903

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ

Α. ΒΟΡΕΑΔΗΣ

